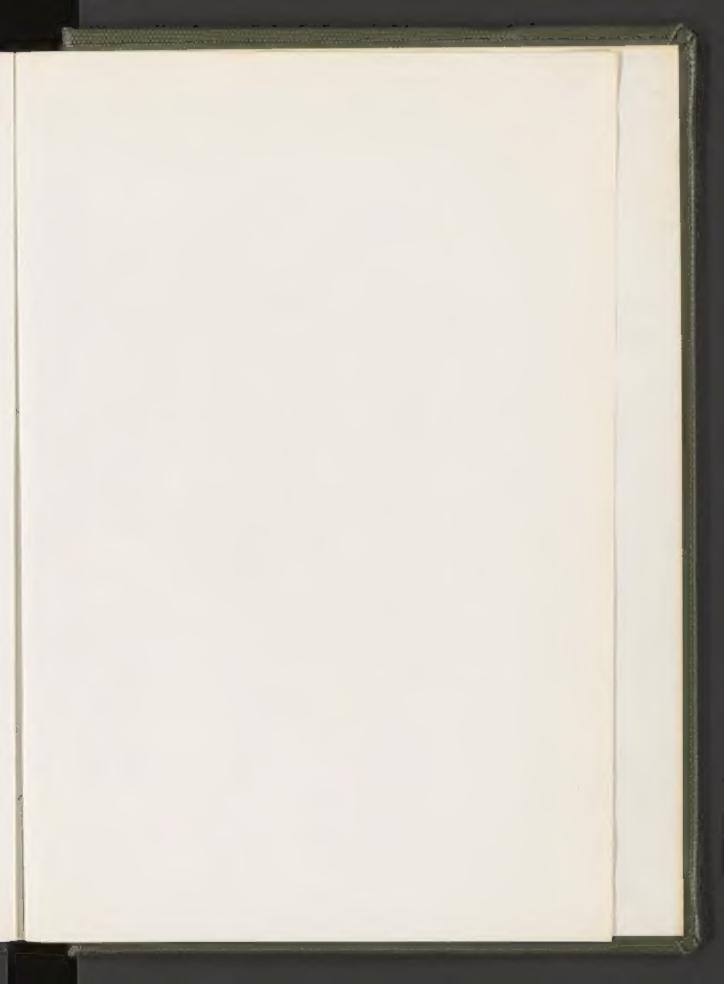
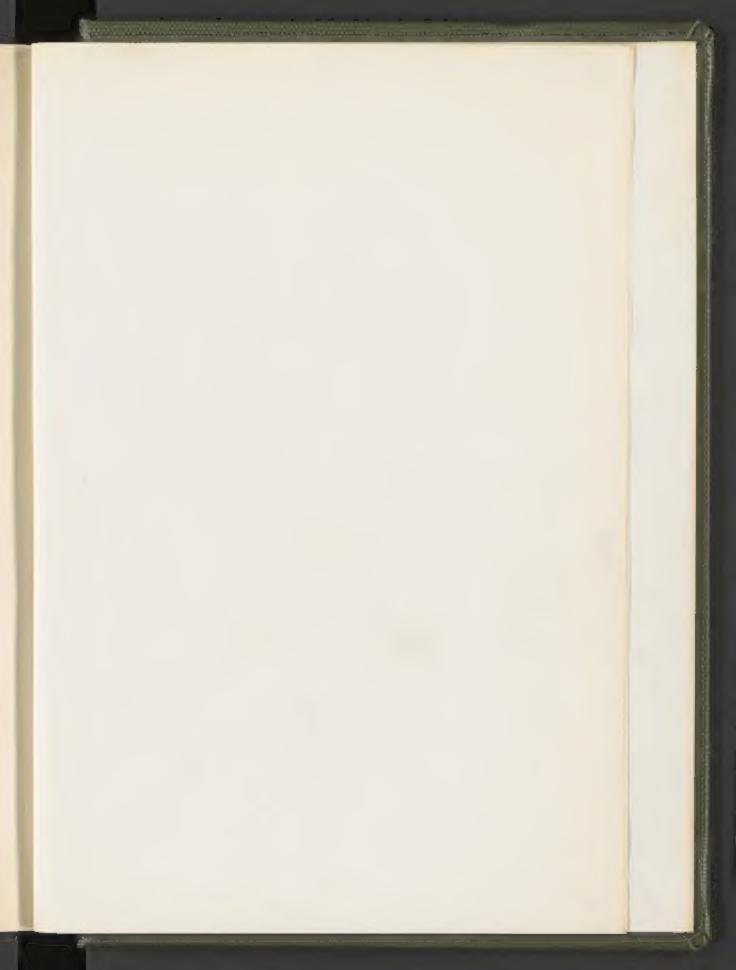

GENERAL UNIVERSITY LIBRARY

/al-Shawahid al-rububiyah/

Mulla Sadra

صَالِالنِّي عَلَيْهُ

الشُّولْهِ لِللَّهِ السُّولِيةِ

الغَمَّلِيْقِ الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعْلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمِعْلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمِعِلَمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمِ الْمُعِلِمُ الْمِعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِ

N.Y.U. LIBRARIES

چاپخانهٔ دانشگاه متهده ۱۳۱۱ رَبِّنَا اغْفِر لَنَا و لا خواننا النَّذِينَ سَبَقُونا يَالاَيمَانَ ولا تَجعَلُ في قُلُوبِنا غِلاَ لِلنَّذِينَ ٱمُنُوا رَبِّنا انتَّك رؤف "رحيم

> B 753 .M83 .S5

فلفراسلامي

التواهد لركونه

افدیر به دانشنسد ملابه د جناب آ تای سید کسریم امیری فیروزگوهی ادیست طبلانیه این معازلی شاهیی، ۲۳ د۳ اید در را افاهای بوری در دا اسعاعیل عارف: ۱۹۵۰ ملااسماعیل میان بادی ده د انوالعیس رصوی به در رالدین انوالعمیل فرافی

نفی خان اصر نیز به صدراعظم بورگ ایران در دوران اخبر ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ -۱۰۰۰۰

حلار الدین هداتر ۱۹۰ م ۲۹ م خورجیایی ۱ د خمال خوانساری ۱ م ۱ ۱ خهان نخین منجم ۱ ۱۰ خهان الر خان فسفانی ۱ ۱ ۱۰

د ا حسب رشی ۱ د م حسب حبراسایی ۱ ت ۱۵ د د حسب طالعاتی ۱ د د ۲ د د حسب سراد ۲ رد ابوالفاسم فترین جابونایدی ۱۰۰۰ ابراهیم مدکور یا ۱۰۰۰ افاتورک حکیم ۱۵۰۰ ماج سید ابوطالب زبهایی ۱۳۰۰ از جرزاآلمای فرویش ۱۰۰۰ از ابوانفیل طهرایی ۲۵۰۰ باد آفا میروا ابوالحسن فرویس ۱۰۰۰

الهاميروا ابوائطس جلوه در ۲۰ ۲۰ ۲۰ ما ابوالناسم بوری ۲۰ ۲۰ ۲۰ فاميروا احمد السياس ۱۰ ۲۰ ۲۰ ۱۰ ابوالنات عضمي ۱۳ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۱۰ مالاسطاعیل خواجوس ۲۰ ۲۰ ت ۱۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۱۰ مالاحد اجامه اجامه احمد احمال ۱۳ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۱۰ مالاحد احمال ۱۳ ۲۰ ۲۰ ۱۰ مالاحد احمال ۱۳ ۲۰ ۲۰ ۱۰ مالا

اجهد احسائی ۳ ملاسمیشان سبرواری ۴۸ این جغر عبیقلانی ۳۲ ۳۷ ایوجعفر محمدس بابویه ۳۳ ۳۰ ایوجعفر طوسی ۳۳ ۵۳

11 - 41 - 5 - 11 - 6 - 51 دكتسر سيد همين نعيسوة ١٥٨ سـ ١٦٠٠ ١٦٠. شيخ رئيس ۱۸۰۱ ۱۰ د ۱۲ د ۲۰ ۲۰ مغر حيي بدر حوانساري ۱۸۸ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۸ A > YY = 3A + 4T = TA + T5 = TT + 1A آنا هسین خوانسایی: ۸۲ ـ ۸۲ ه ۱۹ - ۹۹ . 150 + 153 - A3 + A4 Linkship آدای شهسای فیردوس ۱۲۸ كيسروان وبلابيرواز الالا ــ ١٨٠ ملاحمان للبيالي: ١١٨ – ١١٨. ملاحسين لنستاني ١٧ - ٢ $r_{\gamma_p} =$ ان میر جیس کرمانساهی ۱۸ ۱۸۰ دی فیضای افیانیاس ۲۷ ۲۸ حسين عبدالمبعد ١٨٠ ١٨٠ آدا سيدهيادل طهرابي: ١٥٥-آمای هیپن بواب : ۱۳۱: ۱۳۲ #學術 شيم هيئين تكانش، 14 - 1-1 ا قا بېروا خىن بىورى

حاجسيج عيشالكريم الاد عیساس مولوی ۸ . ا دروا على حاليم: ١٤ بر ٢٨ م ٦٨ ١٠ ٢١٠ ١٧١ ١٨١ ٨٦ T T T T T T T 3 1 115 fts 6 Yr = Yr 377 = 31 175 171 115 7 65 [4] إغيراللغباة هميشاني: ٢٦١ ١٦١ ٨٠٠ ٢١ الداء المطلق كني الأكار الكار إسبحاندرامين شبح عيدالله فهراني، ١١٢٩ - ١٢ د

,

٠,

4

ы

ųŀ.

,

شدافعالی کرکی ۱۸۰۳ ۵۸ ۸۱۰ طی بی هلال چرانسری ۸۵ ۸۴ ۸۴ ۵۸ عراقبتين محميود كاشي ١٦٠ ١٦٠ ١٧١ - ١٧١٠ All A" Labor Adde. and the first shirt about 1995 and the term رسيدطى هياهيه رياض: ١١١٠) [To ETTS CLIA CLASS (See Charles) of the Party Clia the trace of the state of the trace of

ملا حميزها اليلابي (١١٢٨ - ٢٠). 400 ١٠١ سيفرضي لارمچاني ٦٠٦ ت. ١٠١٤ ه ١٥١٦ ١٢١١ - ١١٤١ ١١٤١ - 137 ماج أنا رحيسم أريساب: ١٣٢ م١٢١ م١٢١ مىلا رجيمىلى ليسريري: ٨١ - ١٠٠

0.04

حبيرة فتباري 1 ١٧٠ ٢٠

سهیلسی حواسیاری 🐣 ے برسیع خلجیالی دہ مهر شیستای کستلامی ۸۱ شارح مسحی سر د . آبا میروا شهابالدین بیریزی شبیرازی ۱۲۰٬٬۱۲۸ نیزم طابساله لیلانی 🔭 💎 🔻 شهبيك اول: ٨٤ شهيست لاتي : دي امام اعظم شيخ طبوسي: ٨٤ ١٨٢ -شهاب الدين عارف ۽ ساحب بوارات ۽ ٢٦ ۽ ١٦٤ - ١٢ ٨٠ ١١٠ شيخ مهنائي ۱۸ م ۱۸ د شيخ اشراق اشهاب الدين مفروف به شيخ مصوب، ﴿ ﴿ لِنَّهُ عَمَالُتِي بُورِي ١٣٥٠ ٢٠ الا المحادثة على الالتيام الله الكر بودي ١٠١٠ ١٠ - ١٠

د على محمد (صنهائي (حكيم) ۲۰ ت ت 31 محمدين علىين بايويسه فمن: ٨٣ ــ ٨٩ ــ sT2 باعلىافيقر هنسجاني 💎 معين الدين شنخ البسر 1 ١٥٦٠ ٨٤ - ٢ - ١٩٨٨ - ١ AT TAR AR TAR - AR TAR BA TAR المسكرى والمام حممه ١٠١١ ١٠٠٠ 4 4 5 5 4 معتدالروال لاهتحى الرامطيق فالمسادر والراوع الجادات والأرام والأرام والم 1 1 2 · AA · "A · " (· · · · · · AA · · · (A · · · · · · اغتدالكريم حيوساني ادد A TELL TO A TELL TO A A TELL TO A A TELL TO A -مدعدالكريم نساني دو ale in Tit TA ام بالا على اكس سياده سي: ﴿ وَ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ $A^{\alpha} > R \times R^{\alpha} \times$ Average of the Late Att 121 LA با مطيعاجيين فياجينجوا في ٢٠٠٠ دهلامجنس سريري ده ۲۰۰ مجلسي اول په مه د لافلامعسين شبخالاسلام، ١٤٥ مطلبي كاليء 120 140 140 110 E TY E TO ANY OVE STATE OF THE STATE OF حباج فاصل طهسرائي ١٨٠ - ٢٠ المعطومة فيسمين ١٠٥ كالا كالا ١٠٥ سـ (١١) الباراني (۱۱ مـ ۱۲ م.) ۲۰ م. ۸ م. ۲۸ م. THE BOOK TANK **الحسر راری ۱ ۱۰ ۲ م "۱۰۷" د د** طلبوه شبغمصدوشا والمطلوا دادا ١٧ فافين مسهسدي د ۽ بلايجين فيان، 21 بر 141 ، مجمد حمار الدول ١٢ با معیدنافر سبرواری (ساختیالخبره) ۱۸۹ - ۱۹۹۹ فيصبري الداء الد بيخ فياني هندي ١٧٠٥٠ د د . محمدجسن قبی ۱۹۲ و ۹ لطب الدين (علامه " شير ازي) ١٠٠ -د د. دمخمنافر شانی ۱۳۰ لطبالدين راري: ١٨٨ ١٨٤ المحيدصادق البخهاني ۲۰ ۱۲۰۰ THE BEST CITY OF THE PARTY ned alidation مير لواخالدين ڪليبرت 🕔 🔻 🦈 رد ۱۰ محمدباقر اصطهبتانای ۳۳ ۲۴ قامنی بنمیدی: ۱٫۱ _ ۸ _ ۲ د معید کالی پردی: ۱۹۱ ۱۹ + + ۱۳۵ نامیطید فشارگی/ ۱۳۵ ۱۳۵ محيدان محيدانها فالشكولي: ١٥ ١١١ م الامجمدميادق فوحائي، ١٤٥-7ر ، محید مجهد اشرفائی ۳ ابرالتارسكي، ١٨٤ هه. ١٨٧ ه. ١ المرازي والمحمد حسين بالشروع الأستروع الأنام بای سیدمحمد مشکاه (انساد دانشگاه) بلاميطيف تتكانثي (سر آب) ٢٠٠١. 49 .67

تجيدين بنقوت (شنخنا(كلاش) - ۸۵ - ۸۸ - ۲۸ ميمينيوسي آن حدايث(۵۸ - ۳۵

مارانظ شبث مفسعا الانجاب الا

اللامستعماي شيرازي: ۱۸ ۹۱ ا

ادات را محبدهلی شاهآبادی: ۲۰۰۱ تا ۱۰ TTLTE ا ما بر سیم فهدی امیر کلافی فالاندرافی ۱۳ ا دار در دودی اسسانی ۲۸ تا ۲۸ تا ۱۳۵ تا الا محمد بيد بادي. ١٠/٥ ف، ١ ٥ ١/١ ٥ ٨ ١ . الدمعيطتي فيستمني الأناب والأناب والأ وببيت فهدى أفير كلاهى فازبدراني ادم ا محمدجین استثانی ۱۹۰۰ - ۳ محمدجين ستراري ۲۲ ۲۷ ته هادی سترواری ۲۰ ۲۲، ۲۲ ۴۳ ۳۳ ، tr t 14 10 0 0 10 10 AL AA. L. V. av a ,a ** د است هادی طیسرانی ۱۳۱ ۱۳۱ آقا بيروا معيدهلي ميروا مظفر ١٣١ ١٢٠ ميةانكر فاميل هندي ١٥٠٠

5501

di ju

فالوه

lu ,

می کر

بهجت بقراة خلالي د ا -4 حبل Ļ.....

سار م

د ۱۰۰۰ معمدجسی فلاطنانی ۱ ده معمود في ١٠ ٠٠ -ا د محمدجتن جنان بالاستيدنيش للكرودي: ٢ 💎 🔻 🔻 م محمدخرین لاهبجی، ۱ أأمررا معيسة الهاسي ملا محبدتان برغابي فزومني 💎 🗀 محبدجگیم خراسانی معيداسيائيل درباكوسكي ا به خرافسی انصاری د ۳۰۰۰ -ە مطلقانىدادق الردىسانى - -محمود أشبياني، ٢٨

في سا القسلام كان مواهدالا توانه

سے اسرال ۔ یہ دیا تا میں ا	. امېرى فيروركوهي
CARLA TE ET EO EL DE E	د ملامه جاج ميزر\اپوالڪس فڙويس. ۽ - ه
TTT TTA T T T T	الملاطون، ١٨٠ ٢ ١٧ ١٥ ١٠٠
<u>سچالرسی ۱ ت ، ه ، ۲ ته ۲۰</u>	الوطيق (فسترابی) ۲۱ ۱۵ ت ت ۲۰ ۲
17 AA A7 A A 2 2 2 2 1 1 1	Ty ATT 67
5784 FE 10 1 V	اللوطين (سيم نوناني دد د د
a to the second second	TEPS TO NY NY A PART
1,	TOVITA
سهمرستاني راسده ۲۳۰	at a a this east of the
سدر فوينوي د٠٠	T A V 1 ST SEE
the of the second second	TT - TT - TT - TT
A As 14	سعري ۱۱ در ۱۹۳۰ در ۱۹۳۰
على بن النظالية إذ ١٨ - ١١ - ١١١ - ١١١ - ١٠٠٠	T T T TT TYP 4 TO A
بلا عبدالرزاق ۱۷ تا ۱۶۰ م	se is a comment of the second
حمدات المسين و الدام الا	יאניות הם רם
قسر قور ہوس **	خلال الدين دومي. ۲۲۸ ت
فطسالدني رازي: ۱۹۰۱ ۲۰۰۲	خالسوس ۱ ۱۳۲ م ۲۰۳ م.۳
- فالبالدان شرازی ۱ ۸۰ ۲۸ ۲۰ ۲۲ ۱	دفسری ، ۱۲۷ ۱۸
***	مطب دالی: ۷۰ ۲۰ ۸ ۲۰ ۲۰ ۲۰
فسری - داخه ۲۰ یا د	فمنکی سیدسان د ۱ ۱ ۱ ۱ ۱ ۲ ۲۰ ۲ ۲۰ ۲ ۱
- لاهوس - ۲۳۳	1 AA A ALL
ملامحهد همفر النكرودي	ىسىرىدوائى: ۱۸، ۱۹، ۱۹، ۱۰ م
الا م د ، مهدی آشایی ۳۰ م	th Vi sas of all the
مبر داماد ۳۰ ۳۰ و۰	سد شریف ۱۵۰۰۱

ه حد منن و شلیتسات

محن السبار	نام مؤلف	LAS ph
ملهر ا	, ~	الولوحيا
	3 X)	الولوها
gle	نه مشہ ی ۔ و	اللتار اربعه
+ 4 - 4	J	احباها فعثوم
ale	مديد ي ر	اسرارالا باك
ngile	وم رحم سرو	اسفان اربعه
- upin	y a - he as	اللهار اويعه
a & j	A	انسان کاس
منه	√ →	دسموا للهمينات
1 24	n	اشارات
App Section	ب به به معرو	امول کافی
		الانجين
122		احوان(الصفا
palan		انوار چلبه
.434	ye reliant to	محار الإنوار
1430		مدايغ الحكم
160		بجر بدالاعتماد
مله ۱		نفيير فران
حساس د د		ســـو بالات
حيمر د د	r ~	كنات البورات
, , , ,		طبير بيورة حصيد
+ 1 0	all and	بهسيدات
-dip.	,	مذكر هالاو قباء
2.3	g. A	العرف
, we	a julian da	تطلقيات پر ڪفا
gins		البطبيعات

حسے د سه	* 9 4 2	كابالوحت
m rela	نه شہری و	طبقات بر حكمهالاشراق
-gAR	, v	ببلنفات بر شرح مقباح
par .	y	بالقيات پر فعبوس
4.4	A 44 A4 1	طيقات بر فعوص مجيرالدين
patri .	,	عليمات بي تجريد (قديم و جديد واجد)
p ^{ter}	e same a	طبقبات پر بھرید
,14.4	y 40 40	بطباعيات پر نجریت
plan.	4	علیامیات پر بجرت
,		بطنطبات پر بجرت
	** *	بقسيراتكسبر
- مطر		حسفيو اب
- Aguil		جفابق
-		حكما المسرفية
1 . 1)	JA 444	حكمه(لاشسر اق
pa-	* * *	حليمه المبلوه
ng de		دنيوان النعيان
12 - 40	A Ar	دبسوان اشعسار
ng-de-	and the second	رسائسل فلنغى
		ريباله الدهبسة
-gibr		رسالة التستروزية
4.7		رسالةالعشرية
2.0		رسالةالاشجوبة
	/ 1	رساله البعيبون يها
طه	ga.de	وسنده الجعابق
عام مها مطو		شرح متسازلافسالسرين
4		شرح بهجاللاهه
page .	امعر	شبواراق
40	, ,	شرح النهاء
40	Yaway	سے کلئی راز سے کلئی راز

المسواف ليدو	و د در حر ، ،	شرح فلبوس
حسار ب	a me at a	سرح نفراف
ngire	A 14	شوح غلاته
pan	₩ 7F	شرح مظومه
18 19 ₁₄ 1934	J 16 1 4 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	شرح اشارات
مهريه والا		
-Aus	J 47	شبرح حكيب الاشتراق
+9.14	Top Seed A	ملوح ياسه الني فارفي
gar.	3 4 - 10	بلين اجول الباقي
خير وسر م	> ~	شرح کلیاب(فعانون
40	A	سرح بچسر بد
-gan	y 440	شرح هيساكل
1 100	1. 418	مسرح بجبرته
ale other	and the second	سنوح بجنوند
	pr A	طيماوس
. 40	, +	المسوارف والبغسارف
4 ³³	,	المرشسه
	at 27	الن
	, ~	فيوجات بكنه
4.7	gang and	غو دا کملو ت
40	,	الدهوس(اللعينة
		فساب
Man.	4	كبوهير ميزاد
-pla	2 h	منيمه و مصد
		مسته و معاد
w 4 ¹³	, , -	مفاسح العبب
-alie	1111	مساس الاحبار
		كناب البخاء
_p la,s-	مة بيرك	ليعباب الهبء

فهر س تعلمةات الحكيمالسبر وارتى على مـذاالكتاب

رامعی بایاده اهداه رایا ل MA _-سال دفع توهير التسادرة من الدالف له له د 4.42 C ني نا يوجود لا بيناني عربقه - A" -نتي شعبه عن وجود و به في جنب المات غير الماهلة 4-1-1 می با بوجود با بیش بیرانه ، با شرایم ، هاند 444 -تحليل عد كيور خوال ١١٦٩ بنسبف الانا حدد في أن سيء لميل ه مدره و سن کست داداد ، به مه دری ه -ه سال ن و خود ۱ سامه د د د معنوی 461-بالمرجود رائد على باهلية دهناه حراجا بالتحليبية اعتيار التحلية ٥ عجر ١١٠ بحبيد سال سالو في سر ب ه حدد له ١٠٠٠ کرد د موه کا باد د wes -شان الهافيل في كه ما سبح لا - رافي في بايي با هيمة من الفس ما عمل ragy ای در محود هو سومتو با دی داد. المحله 202 -حصن حکم محسی جو ن کا مه اور فیدر و عراس بداین Co gazen 2010

425	ي .
ص٠١٤	بيان وجوء المرق بين العرض الدائي والعرض العسراب
حس ۱۲ج	ان كلباب فتوم مصطوله في هذا بنتام ، في بعرض الداني ، العبيه »
س ۱۶	اشاره ای دلیل اعصل و لوصل
214	ساق عدم كفايه عليشه الصورة للهموسي
	في أن سفس سامقه في ساية مصافة ؛ أمها بأي سيء توجهت بقبو رب
صهه	ىشبورىيە
	الهالهاعل في فيتناح سنابهم هو المنابد التوجود و الناق بنافه النفس
دس ۱۹۹۸	
ص٥٦٤	تفرير كلباب للصلف في لوجود الدهني، الطهورالطبي
اس۳۳۶	بقرير كلباب المصنف عامه في الوجود للاهلي
	مي ذكر بنظ الهامي؛ في "بنات توجود لدهني و الدفيدات الحكم البحثي
فس واللاج	في فر ف كلمان للعسف
س۳۳٠	في اللهمي اشبه باعاس معسرع
	كلفيئة الحاد للفس فالعفل الممارية مدفشه للحشي والبان وجه عدم ورود
ص٥٣٤	ميا قشيد به او فيدي ١١
	في الدممرقة مور لا حره على العسنة في معرفية المور بديد و دفيع
ص ۱۳۹	اشكال مسالة وجود بداهني بناء على طريبة بنوء
	ال العدم بنا هو عدم نفي محتل لا يصلح أن سينص بشيء و أن البياط
	في العاجه هو الأمكان بن العلم المسايد الجاجة بيل لوجودا
ص ۲۶۴	لمعنق بالغيسر

220.222	في بنظال الواحل و الرسف كلام سعم لي و الأشعري المراد
£ 2 V _ 22	في بيان ممي العدلة م التحشق عليه العالي
225 -	في با حيمه الأيجاد عالسته لماني الحد
ش ده پ	می سان در سیمانحسمی کلاشیا،
	ال لاعدل الثابية المرامة الأسياء ليواد الأسياء فالصود علم بالع المنعدة
\$63.00	الدي هو جديل لاسباء ۽ بدل كنديه معلومينه جدين الاسباء
ص ۲۵۴	في شرير نفي عجد و شرهان عه الدي ١٠ ته منفي عبه احييم لأجراء
\$05_m	بال مشاركة عجداً والبرهال في العدة د
\$00,00	مي الراجدود حسم تحقان لامكانية ، فيله في حداه
٠٥٧ س	فالمالير فيور عالجي و سبيه م ان مقامات السوك رجع الي مقامات الاثه
20900	الاملة الرهال على توجيده والوجيدة له الصفالة والفعالة وحددا المله
	قامله عرفان على الحوادة من الرق عدينها الأعراز الرقال الصادعين ا
ص ۱۳3	فيسر بنظر ألي وجهه كترابها
	س کام لحمری می د ب وجود سده الحقیقی و سان کلام شو رق
اس ۲۵۶	و سافشه حول کام لاعاتم
	نحفل صفيا خد من تحكيم للجلبي دو تله لا تلكن الله م من حيله
ص٥-3	+ دون جهه
	مرير فعلم السطيعيمية كل لأساء أشابا فاله والبعالة والوحيدة
حس	افيانه و د به و صفایه می هدد به عدد
	ا المان به بعالى بناء كل سيء و كبابه، و قد حقق الحكم المعشى

و آمه کري في ديم الساد صر١٩٤ فالمستوب للله لعالى عتوا إن لأسباء في حوال من فال الدلا سعب فيله بعاني فأكبت الصماق عليقات البالية 5×+ 1-سان ال تحليم المحلم هو يحل و شافي سوية او ال م الدكرة ماو في ه سیاه ده و در در د 8 pm -4 سان دف لاشدال على موجه على با س ومالرد على قو به في عليا مرووي تحليل برسي في له سي في ديه ماي جهه ألما بيه و ليله وجود والملها والصراف المرافة الأكالما في المحسد الأسباء 240,0 سان المعود شرق من الله له الماء س ۱۸۷ع نعال عصر السفاعي الدين دخير الحدي ولا فوه لأ عالم 29. 1.23 في سالو البياد يا لألمه العاملة في الدينة عرف لين المسينة الله أحير و الدن جدون \$ 4.40 00 بيان فيام وحامة في الأفض مواليني المنظر وفيا 2 A 4. W في سان الله لا سبه في عاد جو دان من حجود متوسط det w تحسن مرسی فی ان وجود سینت هم فیاد الآه ل العینی و ال عم جود بيا ت ا ت 2+0 0+1 2 في يا نفيل وجود ها نجي المجود با تبريد سيستي الما ي مرجب المساب المستمى فمعه ماسات 0 + V ... في بيان ال حوهر المعلول بن تجوه عمله بني مدان بسيح سنمان حر الاء و ن حسم وجود ب و فمه في سك ، حد الا جد الا عراد المسريس

```
مراسه منها في نهامه السامسة و مرابية المنها و الهي بـ ده في بيامه؟
                                                العالمة الأصحصان
0110-
         منافسته شعشي على فوال سنشلب النابحي داستيه الي نيس لوجواد شد
                                          شایش خانی با شبه منو م
س ۱۲۰
س ۱۰ و ۱۰ و ۱۰
                                        فی یا عبور نوچه بدی علیم یا
0130-
                     تان فحوه غرق نتي عوقه علاره فالما فلم عواها
         ب عدد عدم ٨٠ مسر مها ١ يا ١٨ ١ فصله في بيرنج د ب
                                                        ساد باب
219 m
        سان کو آنه بدایه می بدای و اداستر اسی بداد به سیره م حقورات
2710
                      له و من سوره به على مول اله ل و لسا
            كنفية تركب بيس مج بنجال معينها له ما التا تتعالق عليمي
```

دس ۲۳۰۵	الحركتان المنصابة دانية على وجود ملائكته عمسه
مر ۱۳۸ و	في أحوال ساهية و عبدراتها
ماريده	سال کا مسلح فی شفاء دو سال نظرفی مصفی ۱۱ م نظر پر کا مه
ص٠٥٥	بال کام صاحب الراسارجات السلح الأسراق (قدم)
ص ا ع	في ن کشه نشانع لا سافي خراسها
س ۱۶۹	سان سرطله صدر الحكياء ال الل وجود بسواء عطفه
س ۲ ی ه	ربد کام سد سدسی سے ان سنجس بحرہ بحسی
٠٤٢ ٢	در د محموع علمات کنی و در د کنی د هد خرانه
٥٤٣.	في عرام كام للسع ب ال لوضع بسجعي بديه
	اللها حقيقية من السطيعة القوام في تعلق موضح من لقيامة المنطقة و
و المالية	موضع أأخر منه للمنصين
	موضع آخر منه بشطس فی در بکتر بوغ و حد بنا بکودر بایده و انجمعات عراسه انجامه
س ديه	موضع آخر منه للتنصيل في د بكتر دوع و حد ده بكود دياده و لحمضات عرسية للحكمو للحلق الاقادد
س ۲۶۹	موجع آخر منه لشطس فی در بکتر درع و حد در بکوان دریاده و انجمعان عراسه المحالم محتی وفقه سان حرکان الدان و سب کرد هو درج در الحسرکه بنفسه افرمان و
	موضع آخر منه للمصنی فی در بکتر بوغ و حد بند یکود دیده و تحصی عرب المحمو محیی الاقلام سال حرکان الدین و سب کرد هو دم و با الحیرکه بنصبه الرمان و بحین الرامیوی سائیر بدایه و داد در الداویم کنیر مکثر
سريههه سرههه	موسع آخر منه نشست فی در بکتر درع و حد در یکوان دیاده و انجیسان عرب العجام محتی وفقه سال حرکان الدین و سب کرد هو درج و ال الحیرکه نفسه (ارمان) و بحیال المهم الی سائر بدایه و ادان الما توسع کیر مکثر فی حسق معنی حیل و ساده و ادان از دارد حیل و ایان المیاد و
س ۲۶۹	موضع آخر منه للمصنى في در بكتر دوع و حد دد بنا بكوان داباده و الجملات غراب المحالم المحلي الوقادة بان حركان لدان و سبب كراه غواض و الا الحسركة بنفسه الرمان و الحلم المحلو المان و سبب كراه عام الرامان و الحلم المان المهوالي بالدر بالا به ما دان المان وليح كثير مكثر في حسن معلى حسن و باده و الدن الا دان حسن و الدن المان المان و الموارد و حدم و ادان الحسن و المان الملك و المان المان المان المان و
سر۹۵۹ سر۹۵۹	موسع آخر منه للشميس في در بكتر درع و حد در بكوان درده و الجمعات عرب المحمو معنی وقده سال حركات الدس و سب كره هو درج و برا الحسركة بنفسه الرمان و بحس الداهم بي سائر بدية و دران الداوسع كثير مكثر في حسق معني حس و بداه و دران با بران الدان عيس و الدورة و حدم و در حسن و هذه و دران الدان عيشل و هوره و حدم و دران حسن و هذه و دران الدان عيشل و هوره مثل كام دان حسن و هذه و دران الدان عيشل و هوره مثل كام دان حسن و هذه الدان الدان عيشل و هوره
سريههه سرههه	موضع آخر منه للمصنى في در بكتر دوع و حد دد بنا بكوان داباده و الجملات غراب المحالم المحلي الوقادة بان حركان لدان و سبب كراه غواض و الا الحسركة بنفسه الرمان و الحلم المحلو المان و سبب كراه عام الرامان و الحلم المان المهوالي بالدر بالا به ما دان المان وليح كثير مكثر في حسن معلى حسن و باده و الدن الا دان حسن و الدن المان المان و الموارد و حدم و ادان الحسن و المان الملك و المان المان المان المان و

بال مناه مه النادة و السورة والنجيس والقصل و بيال الله العل أسكي و با ماده والحسن مه بقاء عبوره و عقبل 077 2 كفئه الطواء لأجناس السعددة والقيون السكيرة في وجوده الجد 074 0 في أنه لا سبيل الى تعريف الاجناس العاليكة ص ٥٥٥ في ل عسمه لانتجمي بي مدام لاه قد سو فليجمه عصاب مي في مادون والهالمد للمان في لألوع سو اللي لارمنه في اللوع الأحدر عل في كل نوع عند و رود مصنها لأحد 01V -في ال حداق المصول ، حدد إلى حالته ؛ لافوال أو ارده في لكبي لصبعي 479 في أن سوحود كياسه و معا و بعوب بعشرونه برجم بي الأعشراني ص ۱۷۵ بقي للشكيك عراجوا إص للسبه و بناق رجو والتصبيف ميا حقيقه في اشو هد مي سالمت اله سال ما الساكنة يسرحه إلى الكسال والمصال ص ۲۷۰۵ ای عبراجین و علیل فی لابر ص ا با فصل بنواد سواد 010 p علمات السهد يالي التي وجوده بمالي في فقية و بينالة للمحديث ما يتال في المسلوجودات من المسلماني والسندن والمجرعات 9 VV y - د د کر دو ماده ده ماهمه و لا عالم evs.

عي ن ۽ حوادد کن يو جواد ۽ جينيه کن سيءَ الا ۾ پيعلي باليم فض

في بالعلم في لأحديه اثبه ما محود لا .. ، و معلومتها في الحارج

لی به لا عاوب بین حص جهاب ی جهاب سعندات و اعس دواب نے

CAL

ب ۲۸۹

-١٥٨٥

الشعيو لأن ياده ل م يتقد الشعيو شه

عی همان مرجیح تجامی ماست خان بدیده از مرد به ی باش و همینه الاله امان خانج از المنظمان به یاجه

م این به این به دین مفترین و مداشه خیبششه و اسان اندان این لاهرات است هی و اسانه سی و ایاز معاده اینانی و اینه اشار این اینانی

م ره ه صور جو الإسعادة عالمان الراسيس المراجع

مختلف د سی خوال گراه بیشت اداهه اسی خوالی او اسهان خوالی او ا امالای ایران ایران است. امالیه ایران او اسهان خوالی ایران او ایران او ایران او ایران او ایران او ایران او ایران

ورب ما را عدمی الانها می است از اهل را دیا به است میها نصبیون افل داشده ایل ایدان از ایس فیجوم با ایرم چ اداکم اما بیلوها

د ی سب نجه در می میسه در چی

فی با فسطه مع بند د فی علیبات ۱۰۰۰ بر کیان بعدیه فی بداییم خد فراهیت ۱۰۰۶ برای میاند

د دارس می کند کند می است بازنامی این هست. ماداد بسیان و معلوان

فی یا هنایی بن قبلت به عنی هنایی داند دا تحییر او به بسیراد

المعاش المناز المال المحالية المحاكية المتحلق

ı

بيا

DL.

اين المي

) -

في

ى

. .

٠.

.

	المعهاب جهاب نصادوا الاسان الاسان الأالم الأالم الحدد
ಇಕಿದ್ದರ್.	بال حقيقية داوح م الله منظ من مه الكيه منه
	جلين في ساس لاه المواسم عال جلسه السلوجوات الواقعة في
	عالم لانه د بيان در سنج في سده ان بالل سيء جنب معدوسه
3000	والجعيفية معفولة والرابد هاني يحوالحوالجوا
101,0	حسن في الانقلامي ، المسام الأراسية لل الأماسي إراب الماح
	ي راب بل کيپ يو. په عطيسه دي بايد مش د يا بنداهيه استخراده
*1	دید دو حد فی نعمت
	الاشكالات على الشيخ و ده في منام الانتها يسو العاسمة ما حود
411	اربعته و تزییف آوبلاتالحکیاه می هدد ساله
	ای الدا المو المد به مراهد الله الله الله الله الله الله الله ا
	و ما المسلمة في حدد الله الله الله الله الله الله الله ال
-14-	مان محراك
-	ای ای علمه منظهاد با می خواهر این نشاهی ای عدای عامیه ا
210 2	المعامة من واحواداه النيواد المصل الأسلمة م المشهد
. /V" -	ای به حسابوغ نیل ها در بیدیه
MAN COL	ال واحم و المنافسان التي فيما في هذا المان و الحوال خلها
-#1 jus	الله المنظمان السنج (١/١٠ في في ١١٠٠) المنظم الرفاطية
	الراسيدلان سنج لأنه في الوجه التي في ليالام ع الوجمه في
***_=	هد عالم عداد العام المحدد الأعاق

₹.5

وي

26.

5

فو

3

L.

سان افامله برهان علی بلیش برورته می تاجیه اقیاعتم میبلان ۱۳۵۵ مرف بان فاعده بورم به می تنفلا

ه برهانه مذکو فی سط خان و عظمته لاسر فی در مینه مای فی سال کلیمه و بری برد مینسدان فی کام سعیقیات بی فی سال کلیمه و بری میناندی هفتانه و میناندی هفتانه

فی دانه عضاه د در د بان حالات جنوه و متون فی نامهوان عربیته نبی کابل مصدر وجود لاتو ع مجتمله نبوخ و بین بنیاحهای علیه و بنطوعه فی فعال حق و بیان صالاف بنوجودان و عراز وجود عاق نبل سیستاد عال و استگورایان

في سنت خصول لاحلاف من عصابيء أن منجركه توجيعة تواع -سادات ، هايدر

دان جانان کان من احواد مندود ا

مالية برست جمون موالحيات والمقلون والالمقدان في سلسله

می بیان سو مده و سال سایال به یا موالمده فی سلی و تحلیل

سيالافوال في للمن و عالم على لأقمال المالافوال في للمن و عالم على لأقمال

عی ن صورہ سب وجود بادہ، بفتہ سب عبن بنداری مصورہ اصلاح عی ن لاستعدد کیا کان یہ کات عیم داکش

464 2 بدن حد النفس على ما عها الأو بدات في حصصه تجليم عليقي ۽ موارد مااهاله ۾ ان لکل جيم صبحه وله - 41 ... بال مراد شبخ فی عانوان و نظائل سراص بـ حبرفیمد کاب منس " 0" at من كلفات الأربة بال معالى الجرائمة و باللمة م عله احداد الأندال في الأدار التالي بحيل -200-201 707 -بعيس جدوب الأنصاء من كدر لاحاط مستمهيد في بنال ال النصل عجب سنة هي عرفها ممانية لا من عوان أكلف له ما ال . 31 m المقتلاط النصل والمرابها لأادا في عداسها في والنصل له أن كانت في مقام المنا ها في سادها إذا والكن مقاميات وها 2 4 1 m مو ر ا 200 0 في عرق بين الجريزة و النااهية و النا معني حالسه ا -44-في تحقيق الراء (بيان جو في الايا مياه بيو رأيات يال حقيقية لمداني والمجتبل الرامداني الشرامي دخلية لأستاه المنطقية 774 -E sea o mile o me a com بال مراكب لأبيان تحييل لأستاك لأب والنقلة الحاد النقس مع معاريب -44.-41_= العمال والعجادها مم تعساني باللبلة والبديد في لله باكتك سالمان عصره يدب عاهره عصني حسيفية سجينة

وأللجيله واللجللة والساء في لحق والدوادر للشي الصوار عقيلته

-

7

4

4,1

1. 1

7

7:

3 ;

.

TVT	و نهستها معبوم و ساره و کشته لاستان ای ته
1/0 4	للحبيق واحداد الق التي معالك كان يواهي والعبل
M. V. T.	يان جي الداد د ديده السبه ده يها بحسم ، حييما جيه
	ا بي عجاد الميني ۽ المينية ميدر آنها ۽ الي وجود کن علي هو مانسي الله
VV4 7VA	کیل جانب د
	هي أن علم م كنها لا يعالم في ذفيه ما أنه أن ياليس محل حسم العلوم.
ኋለ ቀ - ሲ ላላ	ه مينم خين عد ين ه معن طهم را لا م الالهناء الله
	في سان ما قبل في جي که سولتي د دارد و السيد د لا د به العملي سا
24 "m	ستعلق ملی علد نق
	سان لادمه و بد هن و شو هما سان بد د استنبوس و استان لاقوال
٦٨٣٥٣	والأخبر والأنب على عدم عس
" AV	الله هما الملك الملك الرابية الرابعة المسا
TAA .	الأفوال أواده في بالس م كباله محياتهم والجام بها والصعها
	سان حصفه در فاصر به ملی دارد کے دادالد اللہ سین میں رق اللہ میں۔
79.00	الأالق لمعمله فالمحوف بماري
	يها فيام شع د يه منفقولات م الياس المعولات للحرام سعرد و
	القلير للقلدة الرامي للقيدلات التحاديث بحراده والرماجية
. 41°-	هجر به
***	سال م الله معود للقلل م الحداث الدرارها
	في أنا مصل هي بينان الموجدة مدرية بعد بل و جامع حسم سيدي

و حلیق حکم محلی د دولید به فی هد سید ل #4C + الى دويم ما قبل في نحم الساسيج م احسال خالمها عالمه لمحسى فی دیشن آنی بادین شاهیم ایی به اج متنا فله نفسی بندو به امی برایدان و مفارقية بمثنى للمواس على وألمال حتى ا مايا . راه ما مر هو در اسام که سی بالاس کا با ما باست ي لأشاره عي بنواس عداسه م الداهال بسهور في يا عدال منجرال 33 4 الهادية لأسوق بيء بياه س ۲۵۳ ای بات معاد سکه سی و این جنبیه اینی اینی مای year was in the second له سن معنی لأحدام حراله عوام الحسه ی عدد میل دیمیم یا في جانب يتوره للجلم بن المحمدة في السيادة الدواء أأا ال بساخد له شعاع المعالي الما الحسن سوال في الأنجاف الا السامة نی رستین لاد اسه از استه این این خوان خداسته استوجه اساسی سعية وافرهانه 44 ني ل لاينيال عليي شيء او حيد بيانوات ۽ هو خامه عجيبه عجم في ی عاده حسبه و ده با فده ده و دار د داری 4 m -بال ال التعادد متناصفية و الدياب لعيفية ميز هه الحل الدين V16 -ي شياده لحسيله د الان د ادي , 14 D

S.

-

--

4

-

ç

VIA	في جوال لغواني ، فشه فا ستوسطة
لأفلائه عكساسمه الرياي	في ان ساد بقو بن لاشفياه غيا مناطبه .
A4 * ° -	عي سان جي لاحدد ما مساد يا ۽
الخياسة والنان افتياء عراكس	في يا وجود كن مركب تسلمي علم له

من عملی و صرد

نی حسن با منحت و حد نخوهری برخان برندن و بد تر نخیانها . بنجلی بده ای هد لایان . بنجلی بده ای هد لایان

سال عفر د شوم عصدسه

د یا صول در رده کی کوفک ملی کی کند کی این ۱۳۹۵

حصن محوم مری سی دیا م لایا د

الى يأسره عي مدهب سال في بندد

دنع سياب سارس مددد

نفان قول عباب تحالب بالمرابي بالمناجي في سفاد الماسي

مي حماليا حرم لوحه لعصمي

عال حقيقة بدل للحلوس في له مرامر كال من حواها القابلة والحليق.

سحنی فی نشولات نی هم فله نجر که اسم ۱۹۷۸

سان ال قبام غدمه و عواع لأساء الي بعالية فيم لي لا غريبي و بيان معيرة

عضان في كل هيه

سال حصده بعب

في لا جمع عادات ، مماسات ، عراكات عليم مثل المنظميات

195 J

VAZ.

اپی سفوس

ای ان بحق منحل فی بندوات دائد

و موسطان كاعه وحده هي ساق من شورانه 184 0 بال حقيقية بشرال والقبر طاوا أن المشراط للسنطيم وجهاق 101 0 بال معلى ماد د تعطى سائله السالية الاستيا حدود عل تجيله أو فلسلة ين بوج - به ميل ميز صابح - النشية جلي - فر من ديب سؤمن ای بخشنی فوال بنشیعت اطلب و یی کا به سسه 402 -حلق في رؤيه جايل مله فات جا اب النشاء الساكة 400 F VOV بال حقيقية تفتح فيوا الاقتيمين من في السار ب خليق في الانسامين اليمان ٢٠٠١ ل في هيا فيامه اللهي الربيمان YOU -171 -في سال ال بين على تحافيها والعدالة الأسان السعوال مام من سيسي بال حصفكة الينول سنداهاء شعره الرواماء حليقة موصه للمامس 1950-ان جند لاختان من لاشرار و ان تعلد الاستخبر العبيب بعاهم المايت المشكلات لانالوجود لا يملب اليالعمدم واتحمل حل ف VVF ~ بطيق في ممالكة خلود اهل المراء و مرضه المكتب المحسى على معسف VVV_+ م على كلامالشيخ لأكبر و الراسفية برحبيه على بعليب لا يباقي ده ميد لبار والحلود فيها 44500 بان حشرالجانين ، كيفية حشر لاحياد مي لاحياد ، حشر النعواس

ص ۵ ۹ ۷	نيان بالأنسان من حب حوهوه الب
4+1 ₀ -	بالها حقيقية بسي ه ٢٠ ميله ميله له ١٠ ميليوني
۸+۳	ه ان جو هراد لينه لا معجبه الأنوا
سي ١٠٥	ساني سنځنگ نفتني بنده يې ه و ^ه يې پ
	عقبه لاغام والعشن والمراء المحجال والدي في سدو والأخرو
۸۰۷۳	
	لحسق فی حسیه راه ۱م را پیاه م اداد به ایدم بمشهر سی مثل تحسی
A=A	4
414	ال تقليب المسل الأسام على عليه المحليل الم المسالة والما اله
	عصور في من المان المن من الماد دايان ما الأجاد الأيام الا الما
	in a real of the day of the property of the pr
44	3 64

ينم الفوالكفي الرتبني

صدرات بهی شیراری (۱۰۵۰-۱۰۵۰ ه ی) قدیرانهٔ روحه در بین حکیا و عرفای ساامی و قلاسفه الهی به سمه باغ و کثرت ملاغ و اخاطه بر مراب معمول ومنمون و دفت ر نظر و ادبات فاکر و باسیس فواعد عقیه و نصبی علوم ومعارف فسفته بر مآرب شرعه و مفاصد دنبه معروف و مشهوراست

که بر حکیبی میدوان شان داد که در «حکیب مشائی» و «فواعد اشر فی» و «میانی اهل مکاشفه» راسخ و صاحب نظر باشد .

ملا صدرا بواسطه عور در کب فلیفی عهد را شرافی و مشایی و بدرت در علوم اهل کشف و احدمه بر باتوراب وارده در شریعت حقته مجیدته و سیر کامل در فکار افلاطویان حدید و فدیم ویالجیله اسلاع کافی از حیح مشارت و فکار خود مؤسس مریعه یی شد که بر حیح مشارت و ماآرات فلیفی ترجیح دارد فکار عین شیخ رئیس و سایر اساع مئت و آرام فلاطویان حدید و تحقیقات عمیق و روب متصوفه از آراه و فکار حکیای اشترافی و روافی در کتب تحقیقی او همیم شدهاست و سمه افکار و تحقیقات و همه را فرا گرفه املایت تحقیقی او همیم باید میایی عقلی و فو عد نظری را با چاشیی دوی و کشف و شهود از صورت فلیف باید میایی عملی و مواد نظری دارد با چاشیی دوی و کشف و شهود از صورت فلیف بین باید میایی صرف نظری حارج بهود و نسخه این کار مشا بوقیق کامل بین

و عد عدلی و مدی کشمی او حدیق و ده در کاب و سنت بهی گردده او معدد سب که عدل تا دور شرع منوار بگردد و بوادی کشب و شهود قدم بگدارد بخالی بسرسد چه آیکه بش و حدیق خارج تگردد درك حقایق محال است معنوه خارجی دری دور حدیق محال است چه آیکه فکر و عمل حجابی بی انسان و واقع است و صورت حاصلهٔ از عقل حجاب در اید اگر است و قبل دا المیلیا حجاب الا کراه حتی در مدام شهود هم شهود کامل عدارت با از قده شاهد در مشهود در مشهود به شهود کامل عدارت با از قده شاهد در مشهود در مشاهده حلاص شود و قناه حقیقی یاو دست دهد

تدر معلولات آمد فسعی شهدوار عفل عفل آمدی می کثیری از مدحت مربوطه بسده و معاد حصوباً حفایق مربوط بامور آخرت و الحوال و بشاک بعدار موت را بسوال به سبدلال صرف کشف ببود . سکه عفل بعری در ادر ث و بشاب مور آخرت عام را بارعج و از رسدل و بیل بحق آن اعجمی است و حر از طریق شرع احدی و است شه از قلب بعی بعی محمدی و راهیمائی امد امحاد او که باسان سلامل بول و غراص میده و معاد و راهیمائی بادیه یحدید در برفییل از مسائل سالت بحائی بسرسد ۲

ه ممیر ملاسمر بو د است حدو با است ۱ از ۱۵ مضی و الحو طفیون در ما خود ا میدمه باید ی د فلت د الله که استاد از د د د به مقدمه السفاو فل ۱۳۸۲ ه ق اس ۲۰۹۲) میدد و مدی م حد ۲۰۱۲ م فی ۲۰ د با دی از استاق چف شن ۱۹۳۴۳

بعنوان در عب شعب عنی تری عنی رحود گیداشه سب بهساخید کثر داشیدال کیارین بر بی سیایی سندد کار بیوه حی در انهار و کار حکای مشایی که پدید سندلال بیرفید تری عیس گذاشه است! و بیکی بن تر دو کند ماحدر شاهر بر ۱ باریز سناه بعدر به بیر ماهیدرا بر کاه فه محید که میلو افکار هن کیمیاست بی کاب (سواهد) بیش ر سایر کند ماه صدرا میزوج یا قواعد اهل ملوك با بیاده فکار و فعی بن حکید علی سب ما حضویسات بی کاب را در همین میدمده بیان جو همیانود

حب برجنج براعه سلوله و کست و سهواد با مریته اهل بطار و آبایتان براهس مبرقه را ملاعبدره و در در ی که در حکت نظری و کسفی راسخ و مختصد این طور سال کسردداند

حد سعود ومعارب د بدسی حارج رعاید ماده و رمان که سیم جهن و تاریکی است) و حود دارد محری و معان سوه معارف حصوباً عنوم ومعارف حصفه داری مرابب و مصابی سب ساید بعاد رساید ماده که عاید رازج باشاد یکی و مرابب وجود حقایق علمی است

مرسه و مفاه دو م مجری مفارف عالم عقول عرفیته و طوفه و عواله ما که مجردد طوفه و عواله ما که مجردد طوم طوم المحردد طوم المحدیث و حدیث و حدیث و حدیث و معرف از کلسورات است «بعلوم و وحدیق در این دو موس عسی صافی و مفرا از کلسورات است «بعلوم و

الدماد درد به کام به ایاده من ایکاتهم بدید د و ردد داد به ایاده خون خوا بر بسواند

"تعر"به عن الحدود به سیم حود، جدیدی سب محرد از ماده حسیایه و معر از حلول در ماده ، نقل وقتی منصف بعلیه و موقعی و احد صورت علیبه می گردد که برفتعی از ماده در ماده برای "ل حاصل شود اول مرابه علیه و معلوم مقام بحرد نفس از ماده است یا در پن اول مرابه علیم از ماده و بیل بنقام براج و بحرد در حی است ماد صدر ای براهین منعدد ایناسی فوق عالیم ماده و ایرال از عالم معنا و عقل صرف اثبات قبودهاست

تمن بعداز ترفتم ازماده ورسدن بعالم بروح آن بن یا ید بحور سوده بعالم عمل و ممنی و رد می گردد این مرسته دوم عالم علی و معنوم سب ملاست درا در حسم این مراتب ملاك مصب به بعض بعستیم و حصوب بسیورت عسسته را در دم بح وجود بعض بارتجان و سبر و سعر مصوی آن باید ماده بعالم سبروج و مروز از عالم پرؤخ و ورود بعالم عقل میداند

دس مصلی که ملاك حصول علم د نفشتر نفس جدايي را از ماده نبي، شد طکه ملاك واقعي حصول علم تحول و جنبش داتي قص و سير بعالم اعلى ميباشد .

ملا صدرا ملاك حصول علم چه علم به حرقات و چه كتيت را بانجاد نفل با صوربی در عالم عروج و مثال و معا و حصصی در عالم عمل صرف مند سند نبخه منعود نفس نعالمی فوق عالم عاده و نشادی برسنو از عالم زمان و مكان و اتاهمال بنجایی عبی و صورت و معای صفی حصان این عالم انجاد باصورتی درصفعداحلی نص در فوس برول می باشد

ه ما در احال و الدفليكي مترصدر كلورانيد فيدر ملاملي الراحية بيار كرده بيا وقويت م احياد المقدمة فيك في مقيلين عدا آنا بالأحداد و راد علمي ملانيكان خاد مسهلا ۱۹۸۲ م اصراف با دري و الدا ممتدمة فيكند في الاستان عداد الاستان في

J١

صورت ربوس اگر به بردهای معرفت برزوده ۷ همال به صلحود یکناستی ادر فتحملی در برد ملاصدرا منفواه بحد به وصورت حیایته منفواه بصنورت عقلی و عالم عقول منفواه بندام اصلوحود سب محمط بر حمیدج حقایق د حقیف وجود حق سب ادو قه من و را تهیم محبد به

بعده ما مده اهل انعار سب که عمل مسکس حکیت نظریه و عبلیته وفلت عارف سلام در در در بعه اهل انعار سب که عمل مسکس حکیت نظریه و عبلیته وفلت عارف سالت دو اسطه صده دام و استعداد کامل محل تابش و طبوع حدایل عبیاست بنجو درافت و وحدت فلت و روح منصل دافل عبی حدایل وجودی اعرای از نعیاب معبوم و حدود لازمه تیران شهود میساند و بحال و وجود خارجی و حدیث اصلیته معبوم مرسد و بین او وواقع حجایی وجود بدر در وقی نعیاب و ایناه حدود ملازماست با شهود اصلی حقایق در معام و محرق سمی موجودات ،

بدا گفته شده است ا «العلله حد بام توجود البسطول ، والبطول حد باقص وجود العله ، دوات لاسات لا مرف الا باستانها الا الي لله بصير الا مورة

. . .

ار برای رسندن بواقع و درك حدایق و خودبه و اس بیسائل مستنده و معاد دو بریق معیثی و مقرر شدهاست

یکی طریقه هل استدلال و تحصل طریق یفنی و راه برهان حکیدی الهی برطریقه الفی برطریقه در کرجو هدشد برطریقه الفی که دکرجو هدشد آساس است هرکسی که دارای سیمداد متوسیقی بیریاسد میتواند رطریقه مشاهده موجودات و اقامه براهیل جمعی بیسائل منداه ومعاد با جدودی یی بیراد ، سبال

این سرینه نو سطه تحصن صور علسه حاکیار واقع نحمایق مبرسد ولی بس و و واقع صورتی حائل و حاجباست .

این علید یعنی علید حاصل ر این طریق را عنیا بیتین بام بهاده باد هر که نسسائل مربوط بینده و معاد و اجوی و بشیاک بعد ر موت و مناحث الهیاب و تحوقصدور کبرت از حق و کیفیت شوت صفات کیانه در برینه وجود و دات حق با فلام رهای ومعراج استدلال چی پیرد «فقالد قاز قوز آعظیماً»

این طرعه بدون شک مهد - بر برنبه اهل کام ر ممبوله و اشاعبره سب و کسب حکتای اسلامی کامبر و تامیل مربوط بعضید اسلامی کامبر و تامیل را اصول و مبایی اسلامی کامبر و تامیل اصول و مبایی اسلامی اسلامی بدون بعشب و مبایل ماددگفت بر بفه کلم ملعبه بایدگفت بر بفه کلمی ملعبه باید بدون در کتب کلامی شاعره و مبار و فکار و آراء شریعت مجبدته سب ، مبایل مدوای در کتب کلامی شاعره و مبار به مجبوعه یی از مبیاب بعیشه قوق بعیل سب چول مبائل آل مبلی در مبادل و مبارک آل مبلی بودن به در مبارک آل مبلی و کتاب بعد به در بری خود گفته به بدایل عقل و اجباع و سشت و کتاب بعد به در بناه مبالک آل این بره مبارک باشاع در مبارک باشاع در مبارک باشاع در مبارک باشاع و حرام سب

سرکنات گوید ۱

«لب كترب مرحمی الی عالم المعانی و الا سرار و ملازمتی باب حكمة الله ه مصرالا بور و مالازمتی باب حكمة الله ه مصرالا بور و مالب سهاجره عند اكب علیته سالع الحبهور و الا عراس بالكلته الى بحل الفراح عندالمدخسود الفله الله هوالمشهور و فلدود حلقا عی سنف اعتبادا سی مشافه که الحس المحسوس و اعتاجا عی مشاهده الواردات علی الفتوت و استوس در استان مشاهد الواردات علی الفتوت و استوس در الله و شواهد نصفه فر آنته و فواعد محكمته راسه و مسائل نفسته عرفایه فنست باسر الا حدالوقوت علیه . الا او حدی می فاتس حكماء و صوفی بمشی الفلت می اساحد بعرفایه

ارآن جهب ملاصدرا درعه خودر ارسار درای مستر سخه سب که س اسلات کشف وشهود و درعه نظر و فکر جنع سبودهاست بدا حکیب منعاله و اشتمل در کامیرس بر هس نظرته و بهبین بی دو عد کشههاست و کسل مطبوب ارد او بکیس این دو جهت سب ایهایت بکین قواه نظریه و عایت تکیس پی فوه الماش نفس اطفه بهبورت و خود و نقده عاید بحاد و استکستان باعدار نصافه السور خفاق دو وستروریها عاسا عفینا مقادها بعدید نمینی و مشابها للبقدام لو خوده است چه آنکه را نشور نظام و خود علی ماهو علیه نفس ماده و محل صور حاصله از شناه و معدل انداس حسم حدیق می گردد بلکه بدار حکیب معاید نفس اسانی البحد باختاین عام وجود مشود بناه علی انجاد العاقل و تبعماقیل

هر آنکس ر دانس سراد نوشه بی جهاست رست در گوشه بی «و آنکس ر دانس سراد نوشه بی «و آندانس» ایرانش السلون فی دعائمه (ص)

Jb-

. •

Jan P

الى وبه حيث قال ربّ ودالا "به كه هي وبعجيل (ع) العبة حين سائل ربّ هيالى حكماً والحكم هو الصديق بوجود لا شياء بيسترم ليصورها ايضاً و مال المنبية فشريها مبشره عبل لجر ليحصل بهيئه لا "سعلائيشه للمن على البدي والهيئة لا تعيديه لا "تعيديه لا "تعيديه لا تعيديه لا تعيديا المار بقوله الا تعيموا والهيئة لا تعيديه لا "تعيديه الله المعرفة المحلولة المحلولة المعرفة الله المعرفة المحلولة والمحكمة المحلولة والمحكمة المحلولة والمحكمة المحلولة الله على عائمة المحلولة الله على عائمة المحلولة الله على عائمة المحلولة ال

ملاصدر اساس فلسعه خودرا بر هبین پایه یی که دکر شد بهادداست بدا فلسفه و خامح بین طریقه مثناء و اشراق ورو ق و مسئل بنوف و عرفی اسلامیست و ماشد فلکار عرفایی صدرالدی شستراری ماسد سابر منصوافه و گشش از اهمیل تحقیق کتاب و سبب سب به افراوی که ملاصدر از افکار و خفایق وارده بر اهل بیت عصیب و شیخاب و شیخاب بیر بحدا علی سبفاده بنودهاست شرح او بر اصول کافی شیخاب لیکششی و تمنیز او بر قرآئ مجید گواه مااست

کتب او او تعایض سایر حکما و عوف معرااست به افکار مشنس به وهام ر برخی از فلاسفه در کتب و دیده میشود و به بشرهاب عوام بنوفیه که بوجه من ا الوجوه فایل نظاق نیز هیل علمی ونظری بنی باشد در آثار او بچشم میجورد و به

۱ وجاع ساد بعقامه بنم و القار خايا ۱۸۳ ه ي بي ي

[🔻] وابر' في بحكية كنهما نيا 💎 🖚 ندر

٣ معدمه مولد _ النفار راعه حال الا ١٣٨٢ و ١ مال

. را ما ومحادلات كتب كامنه عماني دارد

تفویت عمل علمی و تکنیل علی را برش بدادت به اینت و ارائد مسهدیت و در این معاصی و از در این معاصی و در این معاصی و در این فلوت بوار حساب به این در بط ملاحیترا این کی به ساسی درك حمایی سب

مینائمی که دا کتب فلیمی ماخید اعلی پاسده سب هیابا و هلل نظرانه مطابی سب چوال بر حللم مباثل مدوان در کت جواد از نیزی محلف برهال فامه بلوده

^{4 4 4 4 4 4 4 4}

bu

L

1

42

3 .

_>

حو

9

. ,

A.D-

الثيب

J

100

س آیجه ر مسال فسعی در کت حکای مثناء موجود سب ملاصدرا آل مساحث را بحب اقامهٔ براهین نظریه منظم ومرتب بلکه مرسار ومنظم از ولاسعه وحکمای اهل نظر تقریر تبودهاست و بلساق مشاء در ان رمسه ها سحن گفته سب درصس هسال مساله ر اسان شرای ایر نجرار ۱۰ سطیه نبوده و باقو عد روفتی داده است کسهو نواسح عند حکمها باهر والعارف بکامل الجامع این نصفینین

. **

يكثرو بال ما كمند عشق اوست موك شرمي كشد ، كوي دوسب حواجه كائبات الاصراء وحابه رسل حميم جماس مربوط بملده و معدد واادر كنات آسياني حود و سبب حويش بيال فرمودداست و كنفيت سلوث و تحوه بس تحديق ملكون و توسيله باب مدينه علم جود ينجو على و اللم مقرر داشية جينية أبكه مقام بنون أتجفرن تجب أجانه تراجفانق ملكون بأسيب إضرف دان وا سامت وحود که همال مقام ناص و لأبل و سال بام و فوق سيام و حول فيرفست ه صرف بشي ٔ فايل بعدد و بكثر بنيت هيه حديل إ در براد اد و مفاه بايل و جهت ولايت و كه تبها و اوسم دو بر ولادت سه ب است بامرانه ولايت حضرت ولأنبيدار على «عليه السلام» متحداست وجول التعتبرات صاحب سها عظها و منثه" حبيم ولابات والتوات استها هنج صاحب سرتعت والدلي ارجنفه ولابت واحترج بالب الهمس مناسسيا هنچ سابك م عارات و كاملي يي بناز از او اسب ومبكل بسبب حوراً بدولوساس هميه لاسهالا عظه الرسم بنود أبجه كان داعاته محمود و في شود مترشاح از مقام ولايت او واهل بيت عصمت و عهارت أتحصرت مي سم بالدر بينا ليس نهسن ساست ساس معارف ومناني ما يوجد تعلوم مبلاه معاد و أعجه رحهاني ومعرف راكه داكسها خودالدان بلوده سب الرامشك وعاللوسه واولاب حد بموده و منايي خودرا يا آباب كتاب و مأثورات ، يوله بنادرد إرامقام اهيس عصمت و طهارت تطبيق بمرده بلكه بمقيدة نكاربد، بو سمه اعداد بداء والأنب ه الل الدرجة كشف، حديق إصحو صامي إلى مداه ولايت حد سوده سب

بهنس جهت فلیمه و مشتق بر نقائش فکار هن نظر دار شخان و حکتای مشاه و منصبین نفاود فکار اهن اشرای و حکتای رواق است هیس معارف و حجایق

نث ای

> س ب

سه نوه

نڊ اهـــ

فصر نما

هر ي ک

420

حق

و با منایی و منائل موجود در کتاب و ستنب تطبق بنوده بلنکه میتوان گفت معا فی را که از راسخان علیا و و رئان علیا کتاب و سنت احد بنوده ست بحثه رین معالب فلسفی اور اسکیل میدها، چه آدکسه برخی از منائل نفیسه مربوط بینده و معاد خدایش سب که منحسرا در کتاب و سنب و دائورات اهیال عصبت و مهارت موجود سب بدا در مقد به هیس کتاب (شواهد) گوید ۱۰

"العبر دب المور سراعه عالمه حمياس مثنها ريرالا ولي و إلى كانسوا من الا الماسي و كلب عن ادراكها افهام الا خرين والى كانوا من المتعطلين، هي بعبري الو را ملكوتيته يتلا "لا" في مساء القدس والولايئة و "ايدي السطته يتمر"ع" الله سواد ودما بعد من هده سدان في مواجع منفرعة من الكب و براسائل م كم منها منا به بلكسي ال النقل عليها خرقا من الاشتهار وحيقا عليها من الا تنشار في لا قصد الله

4 7th 1

هساندو که دی نبودی حفایل سنه در مفاه علی و مراتبه اصلی حفایل منصح شول کارت بیسامه میکه نبخو نیز فت ووجیت موجود سب فوه نظرته فدرت در شاختان را نبخو میز فت بادا داخوی خود تعییل دارد

حسف هر شی سارت است را نحوهٔ عسل آن می درعیم حق، علیم کامل بهر می خصل بستود مگر با نصال بدر سه و حدیث و انصال بدول رفع بعثیات و رفض حدود و از بسابردن وسایط بوری و بسایی بین عبد و سالگ و حق ممکن بوقوع می باشد سکن رفع و سایط حرابته شهود امکان بدارد شیخ مشالیته سلام ر حلف حندن فوه نظر به مین حصفت بی، ده م م مسلم د ر دوق پاین معنی رسیده است و درمو ر دی نصر نخ فرمو ده سب

هسس فی تقدره سفر ۱ الوفوف عنی حدیق السنه بن عالمه الانسان ال بدرك حواص الاشباء و دو رمها ۱ ه

محتمان راهن نظر، خود دعات دارند که علیا جانیان را بن نصیبه که خی سفین و عنی النفس باشد اصفی و اینیا و کاملتر سب و اگر با شرابط جانیان شود نظر فی حهل و احتیان عدم اینانه و قع در آن بسره داوی خفیون جس علیی ، منگل بیندانید و آن را متحصر باینانه و کست از مانانا متدانید

گرچه این کلاه درست سب که سید جایش اسرای کست و سهده دا صعب: سال است الاوحل حالت بحق بایکون شریعه کس وارده و سکل گرانسان براق صحیح و رد شود حصول آن مسلم بست کت هن عاب و مطاب مثار و به درآن کت که احتصاص بیمارف دارد بهترین گواد ماست چوان هدایشو بکه مکر. گفتیم، مطاب مدوان در کت عرف در میان مربوط بیمارف بدایت کمن را مانی فلاسمیهاست

البه این معنی فاش بکار سب که حاق ختیجه میکانی و امتیانه فلت از بدورات برای انبانی که در بندای وجود انتمار دا کرت و ماداد داداد دانکه عین ماده و کثرت است بیبار مشکل سب ایبان و بلاد سیمی میآ واین امینهای بسانی

ه في در د بود قد المنحة عود و سدر

سلخ را به المحلك عنه الهوي القالب المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية الم المقدر الساء الساء الواجعة المالية الم المجادد فرات الفارات المالية ا

مو

20

-

L

 $d_{\mathcal{C}}$

_

3

25

١,

سب از برای کسانی که در حود امکان حصول معسرقت را از راه نصبه و سرس کشف نمی بیشد سلوك طریق برهان لارم ۱۰۰ حسب سب « سسسور لا بسفط سعسور ۱۱۰ لا بدرك كانه لايترك كانه»

صربه سبولت و سیر از طریق کشف همای طریقهٔ اولوالعرم در بیاه سب ولیه حی بو سته بخوی یا عالم ماده و دار عثرور و حرق سیر امکانی باصبیل وجود حق و صل شده بد و فامت خودر در همی بداه سهود ببوده بد و بایدن خودو ییز پمین چنم واحدیث وجود دعوت کرده بد در فرای کریم و ماثورات بیتوی ه حد امارده را هن بهارت برمعی بطور کمل دکر شده سب مین شمه شریف به در بایده به در مول عل دیر شده سب مین شمه شریف به در بایده به در مول عل دیر شده سب مین شمه شریف به در بایده بی در بیده بیان از حصیرت رسول عل شده سب ه ی سب کا حداکه در بیت حدد دی یا تعمیدی و سیسی و سیسی و سیسی و سیسی و سیسی و سیسی و

مشاهده صریح و خود خین در قصی عدارت دیدی مطوی و فعی اهل ته سب مهود خین در این سازد در ای کنین از او ساه خایس کردنده است انهیس معیی در کاله مشعم اعده خدد ارات دی (ع) اسارت رفته است اداو کشیف امیمه ما را ددان سب دارایت این نفس فلنی دامت از آات شب الا دارایت فلیه و انقده و معه در فله داروی خجت درفتاسی کنوی از داری خلیج داد داستان در مفاد رفض تعشان و تحلی حق داستاه فاهرد و صمل من فی سبسه این ومن فی الاتراس خاص میشود

ما در سرخ خود از مقدمه فنصری و سرح از فصوص فحکیه شیخاکم . سرخ از فصوص این معنی را مفتد ۳۰ بنان/کردها یا ۱۸ کیسفات از این کنات بیران معنی: اعراز سوده به ۱

ال

برار معضوصبان كنار فالشراءة الربروء

وی کاب بایده افتاد رخیمه صد بدین شراوی سب ما جدر در کاب بلخو بنجو بنجو بنجو بنجل در برخی میان و بمورکلی بنجو بر ح بین اختال و انتخار و خنصار و بنصال کامل کا ۱۰ حود را باعث بی سلس در و ی و خداب بیربر کرده سب

این کتاب نفرانا جاوی خااصه و بنجنتی کتاب مستقاب سه است ادراسفار مرانا خیلم افکار و آراه بیل شده و جندر بدش سراری بعد را ذکر جندم مشارب و سال خفیفی منابی مهم فیلیدی خلیدی خانجان نظام و بنیددان معرفات خلیدی با با محادر خودرا در نیس نشریخ مقالب بال مسلمان و بی دراس کتاب آراه خودرا در بعدش فرار کرده سب

i

.

-

¢

14

3

_2

اوع این

-

حوا

13 X

ه خود له فوال آنها را نفوال فيلغو له ك الحاج دادامين و السين برد جمه أسب به بنال حسب فول حكدي فيلوي و الذب كعفهلو لول وجود إ حسب واحده مبدالية هم را شراير الم تحسين قر فوال فهلو لمان و ۱۰ ب بسكيك حاصي قر خفيتات وجوفا مها بی محصوص نجود بن قدن النمول خاص برق و کیان از صوفیه که قائل به شکما خاند به نبی ، ، حاب معقبی در وجودند را گردانده سب و مثل صوفته من به نه نبوقه أن در در و كدر من عصب المبدل كردواسي ا و با ص حصى قول في أن سور و فينساد . فيل وجود أ سين يتشكيك خاصي رماع د ده سال که و د سالی ۱۰ میله مید مید به که ای سات على در دوره ساامه حساس الل بحل بعلم بالما داود و ابل خود خاكي أناست كه ما يعار درجيته منا بك موجود بار فليفه استدام هراست. ١ لركيني بعو سی و بر ملت، دیده بصرت ، بسامت طلبی مراجعه کند ، را یکی،وایر گیران حک ی محدیل مینام می بید کیا اینکه مراجعیام انجوا سی و انعیلمات او ایراحکیم. لأشراق يبران كواء با سجيل و در جنجيد ا شراق سب اگر علايبدر دومهام غرار فه عد سراق داخی المدفحات الله ما می سبخ سراق سی کسود بعنی دا فللد الدار المسط رساء الماع المام الرساي رامايي ترابسا السلم وافترافسا الم بحکم منابی به می راد حیام الحمه کننده نجو سی حکمت شراق و را حکمتی سنج و سنجر و ماحد بعر د خالف الداق مندند الدالية در س حكماي سا الي هيج کيل عدر جو جه موسي جيون و عديد مياييس ۾ آراء اهن کام ديايد و مهاقیدها انه از د بنشت خوان کشخ و فاراری و کشخ اسرای و سایل ادفیم بچکی حسارت

٤.

۵.

نگل^هم و افوان میکلیس نظر میگردیم و کیبر در میشدد شکان و مراجعیه باز<mark>ام</mark> میکلیدان بر آمدد بد

فین ر ما منحصص در علیوم حصیه عرف م مسلح بیوفیه و با سیمه و از مه منحصص در علیوم حصیه عرف مسلح بیوفیه و با استه مینه و شراق اختلاف نظر عبیق وجود داشت و هریات از بن فیلون با آیاب مرسه خود و سی میشای دیدر بن میپرد حید ما بیدر در هریات ر برن میکن و مندلی بای منابل علیی ماهر و منحصص گردید و بعد ر آدهی کامل در این مشریها سحیلی و باید باید معارف پرد حید

کنوی از فواند مناه ۱۰۰۰ بر هیهمندد شان نبود و از اشا بای محاللان بن طریقه چواپ داد ، و همچین کندی رفواند عمی و کنمی را نسوار نبود ۲۰

شنج و ساع به نصور کنی مندر به خود بررج و شاخ منابه بد و قس ر باایندرا خیلم خیف بنیرین معنی شاق دسته بد ایما بیدر خیلم دله شنج بر دود د بیب و درمیاحات عمل ومعمولات وسیعت بقس بجرد خیال منص به استارخ منفض را اثناب بیودد سیا در این کتاب به نصور تیریخ این میانه سال خواهیم

ب از قبیل برکت حسم از هنولی و صورت که موردنافیته حکیای ایراق نو او هیجنی ۱ یک بری با توکیه که سبخ و سایر ایاع میانه ای را ۱ یک بغودداند و سبخ ایراق ای را مردود بایینه و خواجه در این مساله از شیخ اشراق تهمیت گردداست

ئے۔ '

کمر دانشیندی در بین اسامین فن حکمت و عرفان این نحو اصاب نظرد شنه ود رای فکر و حدس نشام معنی منت شاه باد سب

حکیت مدد ملاصدر فلیمه بی ست حالی را بعثت و صرفه ری ناشخانه و در رسعت بین صرح کشی و صفحی دائم بین فلاسمه و عرفا بوجود آورد و بعد را ملاحدرا کم کم و سندریخ محصللان فن حکست و عرفان یتعلیم هردو رشته می برداخته بد اجون فهها کساب ملا بندر سیار مشکل سب کسی می بوابد مدعی بحصلت بحصلت دا فهها و بدریس کب ملابندر شود که در حکسی نظیر به سرشه شدخ مشابه اسلام و کب تحصمی غرفان مانید قصوص شوای مثل حکست اشرای و مطارحات و کنت تحصمی غرفان مانید قصوص امجی الدین ومصاح و نصوص فولوی و بنهند الشارات اسالام و ارد باشد

گر کنی بخو هد منخصص در حکست متعالیه گردد بایدشرخ اشارات خو خه صوبتی و شمای شنخ رئیس این سند و حکست شراق شیخ مقتول و قسمتی از کشت بخشمی بردان را برد اساد ماهر فسیر ئیکنه وسپس پیردارد به مطالعهٔ عبیق در کشت فلسمی ماانندرا ۲ چوی کنی حدایش او سنرها شرح بر کتب دیگران مثل حاشیه شمای شیخ رئیس و حاشیه بر حکمت ند ای سند شو هدو استار و منده و مماد و مطاهر الا بهشه مستروح بنیا بر فکار مشاه و اسری و انظار اهل کشف از اولیاء و کشش

To select the second of the second of the second of

د ر د مصده سد د مستد خلال آلایان همانی د د ستاد شکاری استد ۱۳۸۳ و استد ۱۳۸۳ و استد ۱۳۸۳ و استد ۱۳۸۳ و استد ۱۳۸۳

all

ر عرفای اسلامی «فدس نه اسرارهم» و آر به حاص ملاصدرا، ولی ملاصدرا مطالب ر الفلمی سنب به وطر رتحریری مسلوف به بالهبرس وجه ولا کرا و افسار در تجمیل الورلی المان البودداست که شخص عسیرعیس گول عبارات سهبال و المستم او را میخورد و خیال میکند که بحاق مراداو رسیدهاست

در کاب شو هده ما ماصدر صرفا آراء خودرا سال ببودهاس با آیک کتاب وا باگیال اختصار تدوین کردهاست اگر کابر محصل برد شخص مسخر در کلیاب ماحدر بحوالد عبارات آنوانی سفیم مرادالی و آنطور سب که در کلیاب ماحدرا بحوالد عبارات آنوانی سفیم مرادالی و آنطور سب که بازاد شده باشد ماکر آنکه بحواهد تحقیق وسیع در فکار و انظار ماحدرا بساند و بری بری برگ کاب سفار او نظیر بدارد

پس در واقع می توان گفت شواهد ربوسه یکی از منون عالمه فلسفی است که حساح نشرح و سنط سناد ماهر دارد

این کاب مشمواست بر آر مو معابد حاصه شخص مااصدرای عممراری ، فلکار خاصه او همان بخصمائی سب کاممائی عالیه فلسفه را بنا از ته میدهد

دراین کنت ملاصدر آخرین آر ، و ساید خویس بیان کردداست در برخی رفسیهای این کناب معالی دیدهمشودکه دا شعار و سایر کنت او دیده نیپشود دات ملاصدرا آنسیکه در مورد مسائی که از عوامش سب و پیسره مجارات او سار میرود بعد را تحمیق وسیع در آزاهدیگران مطلب خویش را در پردهاظهار میدارد ومسکدرد و درمو اضع دیگر بشختین گامل آن پردازد ولی مطالب رمزی در آثر اور باداست

[.] د ه و مد د در مسام عد د با ساده

ال مانند انبات حرکت در خوهر از طریق فاعل وعالت وانبات میل اهلاطونیه از طریق حییرکت و انباق و نار عفول مجرده می۱۹۰۱ ۱۹۱۰ امینزگتاپ

1.0

-

بشر یل رمور را در تفسیر خود بر قرآن کریم واضحتر بیان کردهاست .
عدرات و دواسعه روانی و حدالبی سدشدهاست که برخی از جاهلان مغسرور
کدن نبودهاند هم کتب علمی او احتیاج سملم بدارد درحاسی که کثیری ارتحبیمان
حودر در رمز و اشاره یان سودهاست
حددر در رمز و اشاره یان سودهاست

0 10

ما او برای آنکه حصوصیات کات شو هد و مر بای آثرا بنان گرده باشیم وریاد بنفصیل معالب بیز بیرداخه باشید گردیم که رؤس منائل اسکات را ب کات احتصار بنان کنم تا در منس، مقاسه بی بین این کنات و سایر کنب ملاصدرا شده باشد به معاینه و اشراق و اهمال شده باشد به معاینه و اشراق و اهمال بنسوت و عرفان لاشکرانه معنهها

1

این کاب مشمل است بر ده به مشهد که هر مشهدی داری شواهد و همر شاهدی مشمل بر شراداتی است میکوتی که بر فلت مؤلف از سمام طلاق و مقام الکتاب با را شده است.

 سب تأیف کتاب امر آمر قلبی و اساره ملکوتی امثیر عیبی سب که اورا مامور بابعام این کار سوده است مسم خوشش مطاب مدوان در این کتاب بطبعه ملکوتی مؤتف است که بسکوت و خودانهای دارد مبائل را با بسرهای، گهی بنجو احتصار و گاهی بنجو اشاره و گهی بنجو بعیبان و در کثیری از موارد بنه مفتل و به موجر بنکه بر سبل بررج سابقیل و احتال بنان کرده است و منفرانی رفع شکالات و نفوض بگردیده است و تفقیل معایت و نقل ادو بارا بکات مستوط خود استار اربعه موکول بنوده است این کات بسریه عقل حدیی و کات است را دورات تفصیلی شواهد سب که برالمنقل السیم الا حیالی خاش با مصور التفصیلیه و جریبه مدرکات الحقایق بیندم خه ی

مشهد اول

این مشهد در اموره مه و حقائق کننه و معادی که عنب علوم بنکه حبیع عنوم باک معالی معلی و معالی حیاح داردد می بشد چه ککه در حی حود اثنات شده سب که علم علی و فسطه ولی سبب سبادت بر سایر علی و دارد و هیچ علی از کن مسلمی بیست موضوعات سایر علوم حره مسائل و محلولات این علیا و این مسائل که موضوعات سایر علوم در این علم اثنات میشود به در علوم حراته چون موضوع علم اگر در علوم در ته چون موضوع علم اگر در علم اثبات شود مسئلزم دوراست و موضوع نمیشود از مسائل علم قرار باگیسرد در موضوع کن علم ما یبحث فیه عن عوارسه به به

شاهيانا اول

آخو بدملاصدر مطالب الن مشهدار ادر پنج شاهد نقرابر كرده اسب و هر شاهد

مشمل بر شراقاتی سب

ه شر نی اول» ، در نحمنی و خارجیت وجوداست

وحود میشا محصل و تعش حسع ماهیات و میده اثر در چینع حفایق است هاشرای تانی»

در مسل «معربع» مستك حكماي مئناه را بستك حكماي فهلوي در مبكرد دد و مسلك مثناه را توجيه مينمايد

در دستی بحقیقات عالمه شای میساید که وجود عیل هر کنالی است عیم و فدرت و از در ماارم با وجود و در جارج عیل میل وجود بد و در سال سوده است که ماهیت بسریهٔ میل و مهور اینل وجودو بیود هیلی مطلق بلکه تابهٔ ماییر «مید در اجوید ملاصدا درای قبل از مناف از عرفا زیاد مناز است مخصوصا درای نصیر مربوط باعدارات بید در در در در بر ۱۸ میده دیگر در در در مدت در ا الاحو باست حیات حسی همان ماهیات و عباق ثابته اند که مانم استباد شرور بعق می شدد برخی از حک ملیه وجود را نیز در صمن اشراقات مشهداول بیان کرده سب و بر برخی ر تناع مشئاه که گنان کردهاند وجود عربی است بعنی عرص باب با مناع حی منابته نبوده سب

مر سال کرده است که وجود علی ماهان است و پیرمعی در طرف دهی و خرج تفاوت بنی کنه و سر بنال کرده است که مسار بنی وجود ای بچه چراست در بنی نفر در این مطلب شاب بنوده است که وجود دارای افواد بسب بلکه بیث حسلت عریض و بنویل رفت بدر حال سب که دستار مهور و بنجلی در عبال شیاب در مراسب بنجمان و مهور در حسان میکنات و بنجلی در کنوب عبال امسار واقع میشود ا و انتیال بمر به بنود وجود جمدواستاد وجود نظر دفیل بوجود حالی بطریق محاق عرفالی است

در ااشراق تامی محود نصاف منفست توجود ر بنای کرده سب و درصین امریز مطلب تکلیات فلاسفه دیگر منافشه بنوده سب و بنای کرده است کنه وجود طیر اعراض فائم بنوصوعات بیشت ومیثانجفیش معروض خود می بشد و تکلیات سنج رئیس نیز دراین فسالسه مندلان و سنتهاد بنوده است

ونیز دو اشراق تاسع برخی از اشکالات شنج سرای بر صالب وجود نفل و رد کردهاست و اثنات نمودهاست کهعلم بحقایق وجودیه بر سرس کشف و علسم حصوری برای بندن . آن هم اسان کامل جانبان میشود و هرکه دارای معاممکشفه

G.A

2 4

ارا

. .

La

5

ي ريد

مجر

46 9

بالمها بدرد ادمن لا كشف به لا طهامه به

د اد شوای ساشر و حادی بشر ۱۹۹۱، این شاهد موضوع علیم بهی وقسمه سی را دی بلوده سب در این مساسه ها ی کلباب شبخ رئیس و اشریز گسرده سب و حسب مباعث یی که برخی برشیخ بر داساخته ابند ویا در فهم کلباب و دچار شد داساده به سال کرده سب با آنکه باختمار موضوع علیم را بر بسی مطالبی کسه شبخ ایان بدوده تجریز کسرده سب و در بایی بر انهیاب شما این میآنه را مفلس تر میباب شما این میآنه را مفلس تر میباب شما این میآنه را مفلس تر میباب سر مساواست و حاوی برخی اردفانی و بایاب سر مساواست و حاوی برخی اردفانی

در ۱۰ شراق ده ردهه ۱۳۰۰ منولات ده کاله را لهمان لحوی که شبح درشفا سال سواده با نفریز کرده سب (رحواع شواد به صفحه ۲۱ تا ص۲۱)

ساشد دوم

سره دده می مدید متنس بر شر به بی سب که شرای و با آن در شاآب وجود ه مر بی شی در بستی جمعی و اثبات مهور ستی و تمریر شاله در بر بی حقیق و جود دهی و اثبات مهور ستی و تمریر شاله در بر بی حقیق و جودی است میلا میدرا در شمن ده اشراق در این میآله بر سس میانت محیف بحث کرده سب در وجود دهی در بی کتاب بخو متوسط و در است و حواشی خود بر شفا آ پنجو تفصیل بحث کرده است ، فهم کلمات ملاآ بیدرا در این میآنه دیدر مشکل و بعو کبی میتاز از کلمات حکمای دیگراست ، شیخ در به آمیم ساز در این حمدی و آخو به در سنگه شده و آخو به دو سید فر سنگه

to a second of the

وسله است

ملاصدر دو خوات از اشكالات وجود دهني و مهور سني نصور معلم بنا بر سرت خود و فوم باحكتان كه صورت دهني و عليا را عرص مند بند بحث كرده و خوات داده ست . وقد ذكر في هذه البنائة فول عشل و حقتها بنا لأمريد عليه

تهبدنوم

شاهد سوم ابن مشهد هامی لا شارة الی واجب الوجود وما یلیق بجلاله ومرتبته از ن بته وحده نخصه و امام نموت نخصه از این شاهد مشمل بر اشر دانی است

«اشراق اول» در اثبات وجود عنی و پی نیاز مسه سدی و حق و به است ما درین اشر ق وحسود ر نفسیه بوجود مستق عر قالیم عبر و وجود دست هایم نفیر به وده و معلوست اعلان به ما ما به به و معلوست با درست و معلق نفیر و منده بعنق ومتو "مسر و با تحبیه علیت و معلو یت ر درستح مجود قرارد ده وروی ساهسیه درمر یت کو ی و عبل وجودی مستق وقی با بای برهای را در کاب مشام و اسفار و سام کنت جود سر دکر کرده ست (ص۳۵ ۵۳۷ کی)

دو «اشراق دوم» به سیرهای حاص شاب کرده سب که حق بدلی بر منده و حود بدمه حسات که حق بدلی بر منده و حود بدمه حسات چون عبر ما منافد به مکتر در و بر به بدرد ند مستخصص حبر با برمیده حسم کیالات سب در فراس محید شار بی بدس موضوع موجود سیامایید ادر با من سی! لا و عیده حراته به بدر به الا به تدار معتوم»

4

پ

47

J

- 40

-

9 40

had of

مظ

سده حسی همان حدایق منطقی قررفایق وجوداند کینه اصل و اندم حقیقت اساء میاناسند

ملاصدر در شرق سوم بن کان فحوه شوت صفات و متشایت ذات وا از بری ایرع صفات کانیه سخو کافی پاد کرده ست و در بن مساله همان کلام هل برفاد را کسه صفات در مفت و حدیث مسعد از دات و در مقام احدیث مستهال وقایی در داشد حسار صوده سب چوارمناه حدیث مفام سها الله صفات سب «ویک لائیده احسان در یکم بدعو فیه لاسیده عصنی»

صفات بأعساري همان أسناه مستهلك وأفاتي فاراداتناه

در شرق رابع بنیا و قدرت حق ۱ در شرق حامل علیحق بسیکتابوا اثبات تنوده سب و بطور تلحیش افوال محتیمه در شیار اشاق و وجوه حلل و فساد این قوال را دگر بنوده سب و در مدام شان علیا معتنی حق بنوخودات فیل از طهور حاحق شده هندل بنار بی را که خیرف از برای بیشن در بی بات دگر بنوده بدات کرده و حق را بنیز ۱ مرای که خیرف از برای بیشن در آن دیده مشود فیرض بال کرده و حق را بنیز ۱ مرای که بیور جیلم حدایی در آن دیده مشود فیرض بیوده به فری بین بلیانات معتواند این بیوده اسال بیران بیران بیران بیوده اسال بیوده اسال بیوده اسال بیران بیران بیران بیران بیران بیران بیران بیوده این بیران بیوده این بیران بیران بیوده این بیران بیرا

در ۱۱ شرای سادس استختاب سرحق ۱۰ شناه به گرواه مناسب اس علب مقبض محواد معلوان و معلوان مقافین از ایلیا از اعرابر اینها در و مناسبی ایس استاه حق ۱۰

ات ملا جمعرا در النفار و مند و معال مساقه علیهرا مسلوطا بنجوی که در هنچکایی بدین بقینان کسی منعرفی این فساقه مشدهاست میانکردهاست واستدراریده د انبیات بعمای احمی جاپ کدش ۱۲۸۲ د و در ۲۰۰۰ د ۱۲۰۰

ال

معهر اسباء را در میس بحقیتان عرشی بسال خود نفر بر نبوده و خواهر عالم معهر دان و عراض را معهر اسباء د بسه و خود سنات بین سباء و عید می محتفارا تقریر کرده است و حقیت بال را مناه عداء بینالا شده و بی بدری بین به سبان و امرینه شوی خفایل بیخو علی و آبه (به بیخو محدودی) دانسه و خسم دافی مقرونیه کس حل و حافی بایان به بایاقه اشر فیه اشر فیه بر گرد بده سبا دافی مقرونیه کس حل و حافی بایان به ایافه اشر فیه او میده خیاج اندافی سبا خسم الفیمان برخم الی فیعه و خده و خیاج اگرافیافی بی فیافه و خده اشرافیه بین همه خام می و نقش محافی که نبود در کامره عراح سافیسات که در خام افدد

در داشر ق سامه اسال متوده سنگه خوندی میران وجود و باست طهو استوال و سع از حسم خفایق از اینا تحتی در خنایق از مقوامیت آن سبت به اوجوداند فرت از هر فریت سنا از ۱۹۱۵ یکن شی مجلف و دایجی فرات اینا این خپل الوزیدی ، (رجوعشود یه ص۱۶۳۰۶)

ا بهشان مناسب حق کاسف بدارد به دام خارجی دارد د. به خراه علمی بدا میراد حلس و فصل و مادد و صورت ست

ساراین حق تعالی حد تدارد و دید ارمه برهای هید بر سینند رد اصفای و به مساراستهاک دردان هنس حکیر دارنده ی دعسار معهوم و عجام کشش دارای حدود و براهیل مساشید .

اسهالله و سه عقیا که مدام خلوالحل استام داری مرابه خاهیا س این و صدی تفصلی است باشد. اینکه ملحی در خلیج خدای استام خلیج سیام مقاهر استام صورت و طاهر و استدانه بن اسها بلطیا مساشد واسطه طهوار خلیج 4,00

...

×.

-13

gar

9~

حقايق خارجي است لدا ملاصدرا گفته است

العدايل لاسكوم سه لله و معاد، فوجود حبيع البوجودان برهامه و حدود هميع العدايل العدايل العدايات العدادة (ص ۳۸، ۳۹ هميل كنات)

ملاصدرا دراین بحث سبك عرفا را اختیار تموده ۱ و عالم وجود را صورب حلى و اسما حلى، علما را معنى اسم باطن وشهادت را معنى اسم ظاهر ميداند

تجوید در اشراق تامن این شاهد بجلیمی در بیان وجود فرق بس اسم و صفت و بنی برکس رمتاهی مشتبات بیودهاست پر بحث را در استار و مساده و معاد و مشاعر مشاعر در دگر کرده سب ما در بعدق بایرمشاعیر مسلحت مشتشق را معمثلا بنان بیودهای و تنایت بیوده یا کهمشیق بعورمطلق بسط بیست به و آن لفسعد البیشی الاسی الدین للجیل علی بدوات موسوع لامر و احد بی قابل قالا بحلان این معلول میها دون لیسته آن البیان این معلول میها دون لیسته آن البیان این معلول

ال این قبیل از مناحب را ملامیترا در صمی مناحب عصل دراسیار و سایر کتب خود لاکر کردهاست والی درتفسیر قرآن خودرا مهجئی در بیان این فیسل از دفایق نمودهاست ، اسمار ۱۸۰۰ مناب اسمار لاحد را ۱۸۱۰ در ۱۸۱۰ ماری ۱۸

ها در شرح بو معدمه فیمیری در فعیل نامی درمدام بیان کیفیت بخلی اسماء بر عالم این میختبار! معملاً ذکر گردهایی، شرح معدمه فیمیری جاتِ مشهد ۱۳۸۵ ه ی از می ۲۵۷ - ۱ ۵۲۹

وقد قلبا في بعاليما علىقداالكياب بما لابيدا الإنساد بعلامة فتيةالمرفاء والملاسقة بسدالاكياس الانهب بركانة الرائهسيق متوبيط بسالجوامد النيفي بسائط لفحا و دلالة و مدلولا ، و بسالفركسات بعينيلا التي في مركبات والدلالة والهدلون بركيسانفسيلا ، والمتوسط بسهما هيوالمشيق ، فهي أمير وحداني لفظا و دلاية و مدلولا في النظرة الاء لي ويكية بنجيل الى سنتين في يتنامات الثلاث عبدالتحسين والتجزية عفلا

ي يجين را على المراجع ا محيد في المراجع المرا در واشر ی تاسع ه سایر سرقی ر که فود او برای کان دان و صفات و سفاه آن رحق بیان گردهاند دکرتموده وسپس پادگر صفاه عندهان پرد جه و در شر ی سایر فاعده بستان عصفه را بنجو کامل دکر بنوده و آبر برهایی کرده سب که پرقاعده وحلت شخصیه مختار عرفا واللب کرده و از کن سخه گرفته سب که باسوی اته اناصل و وهامند بعدا عربر پن عرب روی عنوب و فواعید کشفی بست و معنولیت را از وجود بقی سودهود بیش هر سه وههاه وجود را فیرد منشخص واحد شخصی دانسته و پر همین هینا منطقه دوی دا اسام کرده اسب مناحث علیا حیق را در داند منخب مدکور بنان بنوده سب و بر بو خیدوجودی بنامه مناف فرادان بیشته باید مین و انتمان خرای بلکه جانب بخشی بایدی میراند بنوده سب رحمه باید حیق اعلان و انتمان خرای بیان مواند و حیل مشابهات مین و نظر بدیان بایده و میکن در هر بدیان سروه فران بر معنی در هر بدیان سروه باید و بیگیر و نظال مدهب جانبه و محسله را فیبرونات بوجید خاص سروه بایدی است و بیگیر و نظال مدهب جانبه و محسله را فیبرونات بوجید خاص سامی باید و بیگیر و نظال مدهب جانبه و محسله را فیبرونات بوجید خاص سامی باید و نظال مدهب جانبه و محسله را فیبرونات بوجید خاص سامی باید باید بایدی است و بین بایدی باید بایدان بایدی بایدی

مقالت سر و درسم (سروی ۱۱ یا در مهد یا سخم حامی دربوره ۱۸ تا اسلامید

à

e, h

. .

در حسی که صو هر در صول عدایدمصد حجیب بدارد و آنهیه اجیاهای د صول عدید در امت تاشی از عدم رعایت این مسأله است

مناسب بود بفته مناخت مربوط بالمور عامه ۱۱ د میس تکتابهد بیال بیاب. و شکل مستف بینه مناخت مربوط بالمور عشامه ر در میس شاهد چهارم طرب. بیوده است.

عاهد جهيبه م

ا شاهد را بع انترا مثلثین بر ا شراف ہی است که مناحب مواز عامه در فیس ایسی شرافات تعریر شاده ست

اد سراق ادار در مشدم و مداخیراد افسام این دود است. این منبعت را نظو حیصار با داکر چند شکنه دفیق سال شوده (از ص ۱۹۵۱ ما ۹۳۰)

د سرق دی در و حدت و کرت ست و حدت و کثرت سب توجود عورتی هسته که محود در نصاف دا به احتیاج به تحقیص استعداد بدارد د سرق ثاب د فیده عالی و سریت ست بن مساحت ر در سه مقصی د در بن کال محتصر بیان کرده است برخش میناشجود که ادبات و جو و حدد بنا مدهب دشد ملاسیدر و حدث ر نظر د حود ر اعراض فیپداؤد ومعید ست که دری ر بدیر حداق حارجیه بیشت صولا و وحود در حییم احکاه

اب بنا بر وحدت وجود و سکتاب خاص(مجافین میشود جعیفت وجود باعتیار عباء عن)المالهین و عدم بهتیر به مشدم باشد و به مناخر ولی باعشار بطان وظهنوزیر(عبان و جعاء در کشوب جفایق در مرسمی مناخر ودر مفافی فیلدم باشد ولی بالداب باجر و بلدم بنابر مشداب اظهاف بامری خارج از اصل وجود بیشت دیگر یکه بلدم وجود بر وجود باعشار حصول مرت وجودی بفدم دیجی لازم و باجر یکساه خیر

ی.

لاظهار الموجودات وجودالحق و نعوته وگون الوحه بصف لائس و نمب شاهه و برازانمه و حد بین بعدد بین بدوحه لائه بهایله مع انته عین الواحد الذی سکر حص سر مین بدائین تحسب برای بین بحدثان بن عن کران لاگون هوا حلق سشته ۱۱۰ (سر۲۰ ۱۸۰۰) در برای حد بحسن سوده سد بر شراق چهاره ۱۱۰ د علت و معلوست و مادید در بن شراق فسام علت برگوده واس منحت مهم را که معلوس لاره دات و حسسی عرصت از علت مستس برای در اثبات سنجت مهم را که معلوس لاره دات و حسسی عرصت از علت مستس وجود خود مساشد (ارس ۱۸۰۱) در اثبات سنجت باین گلبه مشهور از قدم ۱۱۰ دعی کن قاس میل سیمه ۱۱ در اثبات سنجیت باین گلبه مشهور از قدم ۱۱۰ دعی کن قاس میل سیمه ۱۱ شهاد نبوده برخی از عویصات این بحث در مراد بدوده و گلبه مید

مشرك سب و ارشبون دانئه وحود للمارميرود . ، عصل لعدد بير ب يو حد مثل

چون چی تاب محص سب (۱ عنو بالا از الله از اولی ۱ این حمله) ۱ بالله د امهام ملماور عالیه احلی و ماده از احل مریکه عبل تعدد ۱ احداث سب ۱ سطه فود و این سب مگر حراکت که تناسل سن تعدد سب

تهصیل این بحت را در کنت خود اصوصا اسفار و رسایه خرکت و مداسخ با کرده سب العدار سال این محتصر الای و خود از استن بطر عرف اسه مراسته فالل شده سب و دلایتی از دخته عده خالاحیت مساهلت جهت بدلت و معتوالت و معتوالت و ارافیین متعدد پر اصالت وجودافامه فلودهاست و اراچید حیث ایرادگال اسالت ماهیت و حالت تصاف منافشه و سادل سوده است و ایراخی از حکام ست ا معتول را دیال بیودهاست به العدار شریرا یا حی از قیام علی بصور احدال میدافی اساله شوی هیوایی بصورا احدال میدافی اساله شوی هیوایی بصورات شده و در سیاد شدم شارت کرده سب

5-

ú

-

4 1

32.-

3,0

ملا صدر این میآنه را در خند و پاستار نصور نفصین و در انهباب باسعنی لاحتی نیز سان کردد سب

ماه صماره در این اشراق در ابروم استختاب بین علی و معلول او شیخ رائیس مطلق علی بلوده و انه بیان ^{اس}ن پرداختهاست

در «شری سادس» چند میآهمها مربیوط باحکام علی و معلیون ، بقل کردهاست

یکی "که فاعل بسب ساهی مجموله فاعل سب ولی سبب به بهی وجود مقاص چون وجود علی سبب به بهی وجود مقاص چون وجود علی بسب ، مهو - سب به فاعل المسلم سعی درد برسن فادر برف طیب و مطولیت را از وجود لعی که این معلی را که در این جا با ی کرده سادر شفار در فعلولی عرفائیه یتجو دیگلر به در کرده سب ا

دندر آنکه ایشختن و هوپت موجود مادی تصورت است ، و ماده امران منها و لامنخصراست

دیار آنکه بیشور مانیم «مانیم» به دخل در خصص میرکش عصری سب

در از آگه جمه خفیری رحمای ۱۰ حودی شمار میروید به خوهرید و به علا در خواهر علا و به علی خار می اثبات خوک در خواهر علی حدام دوج سب در این سب که در بری اثبات خوک در خواهر حدام دوج سب در این سب که در محکمه خرکت خوهری میسی در فواندی سب که ایا در بعضی از میتورات خود این مطلب را بادرست دانسه و برآن منافسه کرده ایم خون متوم وقایر در ختایی وجودی بد امراست که میده و معاد سب الان فهایات هی اثر خوع افی افتدایات، وکل شی برخوالی امیان وفی افتریل دایا فه وایا افی در چون به و این افی دیک المسهی

مدر ين بيان خواهد شد .

سرای سالج در فوه و فعل و امکان با وجوب و اسان بسیمت و فامل مناسر درکت از این هر متحسرگی و در ساناست موت بسیمی سب

مقدمه وجود حرکت بلکه علت حدوث متحرات و قاس مناشر ما مراوال حراکات مندد هنولای اولی سب جنبه را آنجهاکه بالقوماست است بنوی سل کسا یا و تحسل فعلنات حرک منساند

صور ملوارده ایر هلوایی بلخوا تنایج ست و هلوایی بللوی فلوار خواهر مله الا ست و این همای معالی خراکت در خواهر ست ؟

ما دیدر معتد سے میده فریت و فیل ماشر حرکت دید سال دیدہ و بر هیں
دیددی برای بیان مدیری خود دک (دد سے فیل ماشر حرکت ، سیعت
سال ، و قاعل وجود حرکت و محیرج متحرك از فوء بندست، حل ۱ د ۱ می

حکیای مثناه و شرق ایس دس ده علیت سوده به و حرکت در حوظی بهی کرده بد با بهسرجهت موجود ثاب به مجرد و ماده باشد و دین فسیمت و بن سداد و علیتمت سب برسی فاتون حرکت و سنگیان دایی و جندی و براه رحبوع هر فرع باییل خود و اینکه علی مقیضه خود معلون سورت سامیه و کسان معلون و میده رجوع آن میباشد علت مومنطبیعی نزد ما است ادشی از انسخت ای فوای

فيتوادم فتمري فالدارية والمتعدد معيدت فالماك

جمد علىالدوام هيولي ما ميوره الاماء موضوع نابت ازيراي حرائيليية و يراي امريكة عين نجدد و يقتي سيلاراسية هجيرالدارة از موضوع الأفرانية لمسدة عموض هدة لهنائة و دفة مسلكها و صحوبة برائهنا تكرها السيخالرسين رئين الهنائية والسنجالاسرافي ريسن الاسرافيون

,

جمای و دوار وخرایی بدر نیست کماقیل:

شاهد خاسي

شاهه خامس مشهد اول در احوال واحكام و عندارات ماهلت اللب كه اراكر

در الداكدية الحركات واسكون بنيه فوهو فطيف و حركت واسكون بمعنى الام از لوارشي،وجود بها هو موجودسية الدلانجياج الموجود في غروضهماله الى آن نفيتر بوغاً حاصاً طبيعياً أو بعيضاً: عام داد ۱۸۲ مال حيد و الدان ديه معنارم الداكيو شيخان الآنا ۱۲۲ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۸

عني فتني الحالمي في المراج له المداور له للدوالة

......

هـــال حکیب بکنی صبعی نعیر کردهاند این بحث را شبع مشائیه اسلام داعتی بله مقامه» در شفا مفصل عتوانی فنودهاست

ما صدر دران کتاب اعتبار ب ماهسه را دکر کرده و فرق بین حس وفقیل ، بوغ و مسحد مربوط باعسار ب ماهستار بعد باشجین بعض ببودهاست و مصدی را در برخا بعض کرده سب که د کسامت و اشرای بیست و آنگاه فرق بسکمی و جزئی را بوجود سعی و وجسود مقیندارجاع دادهاست و بعض ببوده که در مقام درك کنیات عقل وجود کلی سعی عقلی را در اوائل ادر ك انکرؤ به شیء من مکان بعید او هواه معشری مشاهده میکنده و آبار فاقل حیل بر مکتر ب و مردند و مدند و محتمل بین آمور کثیره فی بینه ، لاگل تقییا ساهیه بیست بکسته و حرایه لاگل بسدن علی نظر با وجود سعی مطبق علی باشرین حراج عن نفس ساهیه فی اسامیه بیست بکسته و حرایه لاگل نشدن علی نفس حراج عن نفس ساهیه فی این مدد باشده می وجود سعی مطبق کان بیسدن علی الی خود

د. همین منحب ملات سختی و خرائی را از باخیه وجود دایسه و سایر افوان را در دکر کرده بارخی از فوان را توجبه سوده و برخی را مردود دانسه است و در بیش شواهدی بر اینات وجود بیان مینیاند و نصور اختصار علائم و مارات تشخص را تیز بیان گرده است

ساسانی معرص ین مدانه به یکه اجراه فلک در ماهیت مساوی هستد عین موضعی از فلک او بری مستفقه به نعین موضع محصوصی را بری فطین و همچنین اختصاص حرکت فلک بچههمینه عرار سایر جهاب مفروضه با آنکه حبیع جهاب حسم فلکی از برای بو چه حرک بآل جهت بحسب استختاق مساوی است برجیح بلا مرجیّح است 2

رد ب

به کریپ

7

-1

ین دو شکان از فدیمایاه عنوان شده سب و کنی خواب درستی بداده سب
ماایندرا از بردو شکان خواب مندهد دا سر قاسوم علب بکشر فراد بوغ و خدرا
سال ببوده سب بطور منبه علب بکشر فردی در مادیات ماده و در موجوداب برزخینه
جهاب موجوده و حساب منگشره در مدن مدیر بوغ است عمول مجرده که معای
میرفید و بعد به برزخی بدارید توغیان منخصر نفرد سب و تعداد فیبردی
مدارید

هر موجودیکه سب و عب بد شهاشد بطیر حق اول بعالی شخص آن دانی ست چون ماهیت گلیه ، ندارد

نشخص عمون مجرده نوجود باشی از فاعل بام والحلی سب و در نشخص سایر موجودات وضح و جهت و رمان و سانتین با راج مادی مدخلیت دارند

ما صدرا در شرق حامل فرق بالحبل و فصل و تجوه الحاد الله دو و كلفت تجاد ماده و صورت را بيال بيودداست و لمدادر بيس ميال حدا (براي الواعو فراد بواع با اين معني را كه سخص بيا الهوالا شخص حد بدارد وفروق بين تركيب عملي و تركيب جارجي را در عرام كردهاست

و بعد در کیفیت بجود وجود فضول جو هر سخل گفته سب و فضول جواهر
را یکنجو وجود خاص مند بد و فسول مشا و شرق و روق را بقل کرده سب
و در بجوه وجود کنی طبیعی بیر بحث کرده سب و معنی اشد و اصعف را بستر در
ماهنات بتران کرده سب و منبایل به وقوع شکت درماهنات بنقل قول شیخ اشراق در
"ازر احاله کنان انتخار نبوده ست"، سپس پرداخته است بنقل قول شیخ اشراق در

و پخت عدر بن الدار جمع با الحراف التي الدار فال ۱۹۸۶ عام التي ۱ ۱۹ کارن الدار الدار ۱۹۸۶ عام ۱۹۸۶

مسأله شكنك در ماهيات و چنين عندددارد كه شكنك در ماهنات نحب دات حائز سب ۱۹ گر ادبه اصالب وجود نبودنفس ماهيات لانت هي هي اياء از فنول شكنك بدارد الحام بين مراتب شدندو صعيف مفهوم كني منهم سب كه در مقام حين بر افراد فابل شكنك سب ا

مثهددوم

مشهد ثانی این کتاب در وجود حل و لحوه بلدور کثرات از او او کلمت بشاء و بحاد بشأه آخرت و عالم ماده که متلامه آخرانیت ملیدشد - پیرمشهد مشلل بر شواهدی است

ساهب أول

شاهه اول در صتم و رابداع است این شاهه میسین اشراف بی است مصف از کیفیت وجود حق و تحوهٔ شوت و وجود او فار عاکر دید و در ساخت فیل آن را بنان کرد این مشهد که بسریه الهاب حاصه و مسائل ربویه و اکثر مناحث آن میباشد منصب این فیل از مسایل سب

عناء حق ارماسوی و قدام او بدال خود و سان آلکه آنچه که مدخست در بجاد اشده دارد عیل دای حصت فاحلت او بنار هنچچیز توقف بدارد و گربه باید چی اول وجود مصلی و منده جفتفی باشدمنده جیلع خبرات و منتهای حسم حفایق

أوست الجمع صفات أو عين ذات وست وصفات أثباء أر لو أرم صفات حمست أأمجه درصفه ربویی از کنالات و خبرات وجوده رد تنجو اضاب و صرافت و استامیت ممنوحوداست. فيص او "وجداني است وواول موجودي كه فنول فيص راحق اول میساید عقل اول سب که نوجهی غیر وجودمنسط سب وعقل اول و سطه صدور کثر اب الرحق است سيس بحوة صدور كثراب وملائكه عقلي وبقسي راارحق اول بنال كرده است در «اشراق ششه» مند، وجود ر ارمد هم و عداله جهال بريه بموده سم و سان کرده سب که اکثر مردم حق ول رابوجه اساح عبادت سی ساینه و معسوعات دهن واوهاه و اعاليما و بحثات جودرا عنادب مساملة وسكن حسبع موجود ب حتى أعبده السام حق را از جهني تحسب فضاء رشاني و مقيب بهي عبادب مينياضة ودين فصري و عبادت داني، درهمه خلاين/دسبب المشأ الناعب، سم هادي ومشأ عصیان ، اسم مصل اسب ، حقابعالی عباد حودر ادوست دارد بلکه میشا سااسی وحود كأاحق بأثار والعمال أوسب اراده حق هنان بنهاج واسرور وسباس مانه را بر طبق منتك هل عرفان تقريرفرمودهاست. مثر استكنالات و مسلمه حركات حوهرته خواهر بدوري وامادي إعشواوشوق بتنادي عابيه دانستهاست جوب وحودر عين عشق و حثت و السماح وحيوه ميداند و سان كرده سب كه حسمات ساری در جمیع بسائط و مرکبات است

برخی و منحث دیگر مربوط بالهیاب خاصه را او فلیل کلفشت دخول شرا د قصاه الهی و تفریر آنکه شرا منفقی، بالغراص الله در این فلیله، بنان شده الله هیولی مللع شرور و حق مللج خیر الله ایر خلط سائط و مرکباب اعه از بنان و خلاد و حیلوان بهی مدثری تعلق گرفته است. بالبرای ثبات این مفی مدر اقامه برهان بکلام معنی اول در ۱۵ تو وجناه استثیاد جسانسا و استانسان خلم و انجاد وجدت آن را نفش منفلتی تعرف داسته آ ومعلیداست اگر نفس تمنق بادهٔ حسنی نداشته باشد عروفی انفشال بر احسام حلبی سب کلیه فاعله در عالم اص نفس معاشر خلاماست؟

اشر فی خادیعشر اس شاهد در نجود صاعب عقول موایه و عرضته از جلی ولی سب عقا^{رم} و هلاک ماعب آنها فلتری استوطفیان در وجود آنها راه بدارد

در اغراق بعد الدن منساند که عاباطون بکمایا و احد و بداه هر عبلی منطق بساه عفل دیگر منت و حصصت هنیز عفل کلی بیست بنادون بایند بحصیفه و کل الاشده است و هر علب تامینهایی بنام و کنان معلون خود است الای بعثه بکوی بنو رفع تمامیثه المعلول و اصل وجوده

ساهد بياني

شاهد دوم از مشهد دوم د البشور معارفه و المثل بسوراته العامولية السا دستف عراس رسعو واقامون و سفراط از از دقال معلى که حسم اقرادو الواع ماد ته دارای فردی بوری و عملی هستند سان کرده ست و پعد عبارت شیخرا دراین بای از شفا عمل بنوده است و اشا ما باسندلان شنخ بنوده و استدلال و دار در صب

ا ما المركز من المراجع على المراجع ال

اب هر نوغی از انواع بازای فردی منافی و برزخی و فردی عملایی خافظ افراد مادی است این فسافه! ایم نخست برهان و کنیف بایتاست و حکهای!سلامی!ر برک ان عاجر بوده!به و کثیری از هنایی فستهیه! اس را بواسطهٔ انگار این فسئل از مسائل بوجیسه وباوین بهوده!بد

.

20

3

٠, ١

2

مسو

20- 4

بیان مراح مصف نبوده ست و سپس نخودها امثال عملی را افراد توجیه تعوده ودر اسراق تانی بافسیم با درد در مین به آمان مین بوری پرداخته و آن افوان عصفت سوده ما رمو هراو نصوص و ۱۲ رساس اماحه با او کلام آنها را باطل نموده سب

در ادا سرای تالت ایر اهاس میعندی بوجود مثل خامه نیودهاست و استرا ده برهان ایر احجود مالی خامه کرده سب که در اسفار و ایراجی دیگر از بالنفایت و دیده میشود باکی ایراجهان حرکت و دیک رایاجهان در بات او بخی فید حقیقت مرامه فی تبات و خود ایشور بیفارفته

د شرق الع مکلالی رکه سنج و ساع و برات او بعائدال سئت اسوده بد دفع کردهاست و شبرك بوعی مثل با بوع مادیه را برهای ببوده سند در شرق خامس سندل سنج معبول را بر وجود مثل بعل کردهاست و بعد رساسه باسندل و این همی و را بسته ببوده و بیش کستانیه رسطو د و اثار و با برد خله ست و در برایا و سایع استوال سندگی که میآخر فاهول بیک و راه ببودهاید رد کی دداست و بی در بی کتاب و استار دلیل بر مکال برکت و وجود می بود و به قاصم به ادمه سمودهاست ولی درجو شی و حکیت لااشر ق شنخ مصول و شرحساله سراوی در مکال اینل چین وجودی مدیر عصول و شرحساله سراوی در مکال اینل چین وجودی مدیر استاره بی کتاب و شرحجال و آراه فلسفی ما معیر این به در بعد می حدد بر ستاره بی کتاب و شرحجال و آراه فلسفی ما معیر این به فلسفی ما معیر این به فلاد بیا

مهدنوم

مشهد سوم این کنان درسان حصص معاداء ایدان کشب پندایش روح و احدود آق بعضرین حق جل محلاله و امها ایوانسه است

بظر باینکه پنداش نفواس مجراده که خود آنها نحق حسی است برجوع کل اللیء الله بعالی و وجوانه الله ۱ مانه دار این در این و محود استفاد داده در این دران و احسام مرکبه ایا اسفه سنفداد منت فیوال نفس می گردند (مهامی استانی و حیوانی و السانی)

ب ایر حبیع آفوال داپیدائش عوالی انسانه وجه نفیل دانفه روحانیه حبیات باشد و با مادئه نو شمه بخولات خوهری بیشام بخرد ایراسد) شخل گفتیه است و تحقیقات بیراسانفه نی در آن منحب شوده ست

هیان میاست مصلف قبل ایان حصصی مفاد شخوه یکون عایر داد جمه انتراخود را نصبه شخر داده که شخر داوجود قاطل موجود مشود و اسم خودی که در بیدایش احساح به خود ماد داد رد سنه شوده با سال گردیاست که وجود دا فهاس برول از مجرد شروع نبوده ویبادی جنم میشود و در مصام صمود از داده شره ع نبوده و نبحرد جنه مساود

مصلف بحوه فنون سطنتان برکت معدده و بنان کرده و بعد به کفتید بدوان بنایان برد خنه و شال فوانی بدای را شرابر بدوده و در حکوانکی موانده ه بسواره و بخوه بودن این دو فواه ، فوادیست بیمان بناسته و بخود وجودویخین محدوث آنها و کنیت بندایش نصل عدا موائده در جانبی که فواد مناخران وجود 3.3

.

,

٠

,

y 1

7

___ f

-

می الفود است بحث سین سوده مکنت فوم در این بات نقل گسرده است و استکالات فحر در این و اساز مستحی ساز شبح خوال داده است با بیش و مسادی خرکات البطراز به و استعام ما حسا به بعث کرده و سال بنوده است که حسر کات البطراد با و باید در باید که بعثی در باید باید در سال باید باید در باید که بعثی در باید که که

بیدر اسائهی در حوال و اسال راده مندس اتان ببودهاست و دراسال راده مندس اتان ببودهاست و دراسال راده مندس کرده و بهیس ما است برای بیان بعد را ایا بیگاه بیگاه به اعلی واکیل اثبات نیودهاست ، یکتاب الهی د اسال بیان به را اسال د آن بیاددائی است استدلال گردهاست و تعدیله و در حیوال به هو حوال و در می کنه حی است ادی دائی فراس بیکه اینان بیوده و از دای حیوال خوال بیان بیاد بیان در این حیوال خوال بیان بیاده داران کردهاست

در «اسری سام» مدارث رست موجود در عب وجود اسایی را برهای گرده و در بانخشت قوای سال کلیان سنج را سن کردهاست و در سکه و حدت داگره اعتباری داخشتی سب بحد کامی بموده و فجار آری را در انسبکه بهشت نسب برداد در امر فواد ده است تحصه بموده سب

مطلب مهنی که مصنف د پی اشراق سان کرده است بخودهو ه ختان ه سا فوای مدرک بنجر ثبات است

دیگر که فتاه صور فاید بداد کالاصلی افتاه بیدوری دایسه ست ه خل با وست خوان نسب صور ادر کنه سخل خواد به فاعل از فایل شبه ست هافت د

وحود عاليه آخر مقداري حساسي.

ابیان بوخود عاید مقداری و فیاه جنگو المجرفاه بنجان مجرفاه در امر معاد جنیائی اقعم از هر تحقیقیاست

درمس دولاحکت مترفته ، سازگردهاست که نفس جهنی دا دانیه ری و حیلی فاری از جهت باوی که جهت فلیعت باشد ادر آنفه بشوفید ده است این نفجه صور جني شام سبء و إرجيب و بالها يحن و بنوال ته كم سا ه گر نور شود و کدورت و را بل گردد..... و جود نستنود م دیکر آیکه نصحه ر دا فلیم نصونو کرده است انتخابی کیان را جاموس می کنده اینجه ی که " ... مسعل مسترقه هو اعلب الي مند حب السلح كو الالي عرابي المدار مي بالله حد مصل دیگری را که در مرمعاد باقع سب نجشن کرده سب یکی آسکه سال در مقام رجوع به علب وجوده شفر رابل بسأد بسأد د در حبيه او يوايل آل ه بيد منشود - مطلب دييم الآلكة با ايس كالناب عالياء النبال جو التي العلب ماكات خاب ور دارد وهنجمو خودی این به رمیرانی غرابتی و ادرخاب محتلف ۱۰ کندی ، در دی بدارد، نعلنی از فرادان متوسط پرجی متعبر فرشرور و پیترجی متعبر فا خر سه افراد بنیال در مدام رجو با نعیت یو ع محدثه بدا اندوس کامله داری . ه مساخرق عادات مبسوعه والغواس متوسعة درارا داكا كرب يتمام فباء حبيتي مارسية رضن دلائل عمليه و عليه اهن حسب "بجهر كه بجو هنه بصرف راده إيجادمستاسه الله كلمل كه در هميل جهال مناسط الله الله حافيل مناسبه و الل حافيل كه سي او خلافت نامه الهنهاست در خارجه جود آنها نیز خاکه ست

التحويد هصمه احوالات بعوس إادرا فعالد تحرب سايا ببوده ما بحود باثير كسان

ŀ

, ,

4.

3

El v

حق

د و

j.

- 9

...

d_e

20

2.6

ıť

-

فود علمه و علمه را در مشعع داختی های سرح و بسعد داده و سال کرده است که نفوان است در آخران مشا و خواد مشتورموسه و معدانه میشوند و در ملسکان و صور حاصله از ملکان منحر کند. بحر گدادوریه باشی از دان منحر باشان این مطلب بیش مدین عمله پرداخته سد

مه بیدو مرات عمل نغری را بیش بیان کردداست و مراتب عمل عبلی را بر تحسی استکبال در چهار مشراته متحف شوده

در شاهه دوم این مشهداد البیس شرافایی دومراسه از بعشرای بوای انسان تجرد و ایرماحی بینی - میانی اثنات کا ده سب استخواند از طرفی بجرد صوار ادر کنه از اشان بسوده ۱۰ امرافی برهان حساس مرا بجرد دان نفس و ارواح انسانی افامیه خوده ۱۰ نفوانی و منافشات و ارده جو ان گفته سب

بعدا، ادمه بر هن کامل و دلائل اداعی به دنه انقلیه انستان بساوده و د بحود حدول عوال بحث بنوده و شناک را متعدد دانسه برخلاف حکما، بشناک و حودی را متحصر بنشاهٔ عقبالی و حسی تشودهاست

مصلف علامه تولده بصور حلف را سع را باطل کرده و نصی معاش بدن منحصر در معاش و حد بلوده م را بر به حود نفی مصله سعی حلیقی الهی می محدن جلعله مطلقه کی دائی شده و آلیار الاستطاعها کی الاشده و بیام کیالات داشته سب

مراتبه و لای و خود نصی مرسهٔ بیان و نهای سیکیال و را مصابه فاه فیالله و نفای باید دانشه ست مصاب فاس بوجه در بن مصام بنان سوده که در سام بان حشر احداد باقع سب نظير معكاني كه لانتصع در سان باخسار قعال عها و سب و رسا در نطوي نفس كامل ميشود وصحفه وجود كنا بي مقتبل الاستواد مستواد مستاده در بدار جنع ندل و حنفت جو س نفس اصحبته وجود خودر شهود مستاده در حالي كه آنه شريفه الالاندار بالمراه الاكثيره اللاستواد ما التحليات شهود سوده و يعين قلب تصاديق ميكند

ملاصدو درصین یان افسام ساسح بشونی ساسح که سنج و مستج مقدم بی سدکه ربختی عبان و نکر رافعان حاصل حاصلود خان بلکه و فع مند بدا دنه پی را که روحود ناسخ دکر کرده بدانجان میساند و را بی نفوس ساسک باشدر استوار و و و مراتبی از بهشت و جهیم الدان مسافد از وهدا سدند نمبوس در که دفیق لیسلک عوره »

این موسع از شواهد منحصراست بردگر دلان بر معد ندوس و ۱۰۰۰ ج در منام بیام فیامت و مقام رجوع حماس دستان، خود

منحت این کتاب فلحیص مصاب اسف و منده و معاد و معادت مصابح است امیالا بادرا در پن شاهد در صبن چند اشراق منابی را که مود اراء حاو حصف سعادت وشفاوت عقلی و العدیت شفیاه و اس نامر این سعادت نیست بشفید و از آن منابی لوفیف داراند نفردر نبوده است

مثل ایبان خصصت عمل با عمل ۱۰ عار را این معنی که بسی بعدار می مستر بت تیرات بیمام و خدیت و خدیت میرسد و خدیج خصابی را بعدار عنی مصامکترت درجود بهاد میکند

قر «اشر ق تانی» کیفت بحد جو رب معقوبه را با نفس بنای کرده سب مکه عسده او او ام افسق بر هین، هر صورت ادر کنهایی با مندرث جود منجه ست اسا

٠...

نيا ه

_

4

وو

d

_ .

, p. A

å 4

235

9

وح

شرق دیم که بینار دا در معدد عوس نافع سید ای سید اینان و مقام سل ای ساده بیده باده استام سیده اینان میدون بیوده بیفام بخراد حیوانی ما حدای مترسد و ایناند دار رحی و رد مرحله تجرد عقلانی میشود و انتهای سرا به گاهی فناه دا حق با ساید باست احیاج دا نبی را گامستاند از هر مرتبهای

انده نادن و معمول بعشار الدهاد الده الدوم الاستكلام با عمل همال است و ملا صدوا دراین اشتراق اشکالایی را که سنج و دیگر ای بایجاد بعیل باعثی فقال کرده اند خواب داده است. حسر ایسان کامل درفتات و شما الاحروی همان النجاد و ظهوا با عالم میل فقال است و اینکه بر ایاب و روایاب اسازه به میت خیرجی بر شما است معمود در میتان خیرجی بر سال همیمود در میتان خال و معمولات ملاحیدا این خوب را بر بیان همیمود در میتان عائل و معمولات ملاحیدا مصلفی از چمیسخ حکما وغرفای اسلامی بعیب کرده است از ایاب باید را داده از ایاب داده ایاب داده در ایاب

اس

درین عروج برکینی بندنی باخود بنفیام بالا مسود کنیایی که در افتدوب مسکسان بند مسیانید در مرابب بندوب شبه بازه مرابی در این باب با خود هم تعسر بد ه کاملان از عارفار در سبر استکسانی بند مومر به یی میزاد بدکه خیبام خود اینه خودی بنا نفستان

که کثر نفواس اینامه مرابینه محواسان هنین مرابه سب بعد اینان این بخشان د کلفت تحلیم امثال در باین نفس و مقال آخیان بحث کنیز ده سب و معالی استان فرموده است که دار امر معاد از واج افع است

منيد خيارم

در اکتاب خشر احساماً به حدد ست

ما المبدر مبدد حسابي را هيانسوري که هن سرانع أو حبله سرانت مهدسه اسلام بدان تصريح بيوده بدأ أثنات کرده سب

وچون را برای دیان ما سه ی ست از مقام مقالای و نجر ۱۵ بسرف قائل ست تو بسته ست از برای سال غیر از متی مسعدت با سفالای با معاد با حال رکه نظوار کامل جنس شدی مدام المیادی باشدوی حسانی بسیر قائل شود بالبانه حسل معادی در نظام با حسود بیره ای بازام ست او بیمره در بامود و بروی وجود باشل سید

الى مشهد مشليل براجيد ساهد سب

ساهد ون در الناب ۱۰ اه آخر سن ۱۰ در این شاهد اصول و به اعدی را ۱۰ در ای خسر حساد مقرر سوده سب در این کتاب هفت صل و در کتاب اسفار ده صل ۱۰ در این کتاب هفت صل مشرر صوده است اصله صول بنفر تحلیق در این هفت اصل منظم سب

ا در این مختور در آخرات اسان استامی با ۱۰۰ مرات و خودی خود یکی امرات مختور در آخرات خها خسانی مست

ا صوبی را که ما ایندر ادر معاد حسانی و اساب حشر احساد مفر ا اقسر مواده اب همان دو عداست که اساس فلیفه ۱۰۰۰ مان مناهد

سج اسراق در برای انسان فرد برزخی در فوس بردن وفرنتفلان بیربرجمینفوس فیزیانیت ولی تا یکه به ایالت برطنق برول باشد نخرد صور خیالته ویفن میزلا بن صور ۱۰ مادی میداند فهر ایفاد برسمی انسانی را یقی کردهاست و ملاک خسر خسایر امثال و یمن میالی برزخی برولی میداند در خالبی رایگار بخرد برزخی فود فیحینه جهت و متدیررا که جیادخیت انسان اسراح برولی باشد فاقد

L

.

حود فرق بين دينا و آخرانيت

گر مادا، بعنیها در آخری موجود باشد آخری دار فنا خواهدبود که دارش حیومی هر موجودی نصوریت به ماداه، ماداه آمری منهم و لامتحصل و غا موجود است مگر به سع بنوری، برکت بس ماداده بنوری انجیادیسی، و ما مدخلت در جمعی ادار بادارد

چون اشده دوریت جنبت عربتی (مان انتیا) و قع سب انتیا موجود د آخرت با جفظ هوانت منده آثار ادان دنتوی سب باندون کهواردد اینام فاعو انتیان بر وجود براخی متریت است در مرمقاد حکتان مثته و اشراق و عبدی آدان انتکه جنهور از علتای صاهر از ما فرافد و عربت را سیوده ندا

بعد د و تکثر فردی در افراد مادی اسان را باشه اماده است ولی لا ما سا تکتر فردی اسان برزهی چه دا فواس صغود و خه دا بروی از اخله ماداه اسا یکسر از باخله فایل سر آمکان دارد ومنحسی است انهبرین فایل بر وحسود آن یکسر تی است که تحسین صوار مختلفه درفود منحله آنسان وجود پیدا میساند بر هین منعلد از تجراد حدل اقامه شده است ۲

چه آیکه ایسان فیدار دارد هر صور شکه تجواهد تصرف از ده و مشتب،

یہ در سایہ جلیاں انحاد الباید الفواس مسلکفی البدین و درید کے در جارج محلیٰ۔ ازال حود موجود ہی را انحاد اللہ ارتبال میں لا اللہ ما بدل علی دیٹ علیٰ ازال سکیل البدارہ:

در جس ایمرای آمیه دای (ردا سی که حکی حق مصفی خبر سایا با حلی قو به خوارح است الحق سر ۱۰ را آسایی است ده ۱۰ ع آن دو هستی و عرف رهای دو بای آن، دو ای با بساسد هر دو دبی بحسب حکیب خصب محشو خواهد شد به اصل دو ی با محل حشر آسیها باس و حدد بیش و محل حبیا بیش با بیمه داشد را دامیاه رسر اعلی در احدیث و حود احل با با بایی سی

در د شراق باسع مای سوده سن که عبد ص منته معاد سب احتلاف مردم

-

3 5

0,1

در مر معاداست. حیاسی ، اهل بخشونا که در منحت و حیا به بخوه بیده. کثرت و سایر منائل بهاب اسجید به یادر اس مناکه از حل میباشید

شاهد تایی مشهد جهارم در حوال آخریا ا فلیل خفیفت موت به ماهلت. وعدات و توات آل مناسد

میثاً او ن و عدان هیان عیان است که مناه اسعان تنجیسی خروای و با عدا بناً ما دیگر است اصل اعتان میدان ته عدان و اثوان ما گرادد با تا هی اعتان با براد اللکیم ۱۹

شریعت مفلسه خلیج دفایل این برهان و البان کردهاست با در فران و احد ولوشه اسارات و کتابت و نفلو نیزوندو هراربادی از حج بشدشت اعتال اولوایی ثوات و عقاب موجود شت

فير حقيقي هناك باشبه عندي و فعالت الاو النهاب وارد على الأوصاف الاالداللقائم بعضها و بعضها فراسه بالاالسر الما وصها المن رباس الجله الحقوم من حفر لليراف و العراس مقترم رواح العرشية و تفرش مشرم حساد تعرشية شراق دالت الن شاهد در حوالل الدن محتوس و كلفت الركب آل ووجد فرق بين إلى بدي و بدل احرابات

اشرای چهاره هر تحقیق و وجود فرق بین عدات قبر و بعت و کیفت به خ عدات و قرق بین موت و فیام فیامت فیلمری و فیامت کنری مساشد موت بند راین عالم بعالم بروح و بمت بنفال ۱۰ حروج ۱۰ هسات بر حیامساشد ۱۱ می بند تفاء تله حیاته عالمه و بین کرد عاد شینه کرد بله عیانه ۱۱

شراق تنشها در حسیب حشر دا بو ای آل مساشد هر بسایی درمحشا عبوات

سان و افعان و ملکان جامله از اعبان و بکرار افعان محتور میتود افراق بس اور دلتو به واجراو به این ست که اصتبار دلتو به حجات و استرا و البیر به سرپوشی ستانست نصورت خروی ادر باین این بینایی مادی صورایی شبته بلکه عین از اخوارت و سکن متورایی در اکی وعلیی مستباشد

در اشراق سابع حصف رض محش تفرید فرموده است. در ارض محشق به ۱ و نسیل خاصراند و در خصور آنهامو این فسعد برفرار میگیردد. « رفق با احسر هی هده الاثرین سی فی ایدان لا به استدار غیر لاژیی فسیدهٔ مدالاً دیه به ایران فیها عسو خاولاً امیده

در اشراق بعده جعیف بیرافدار ایاق بیوده و وجوه فاق بیق افسام بیرافلید ایر عرام گردهاست و بیخت نشر کساو بیخانف پرداخته کساو بیخانف ایرانی خود بیخته وجهد نفس بالسال استخاب ایرانی اعبال و افعال میدالف ایا و ایرانی خود بیخت و فیواریش محشور داشته و بعدسخت ایرانی و بیرانی و بیواریش محشور داشته و بعدسخت ایرانی میله بیال فرموده است در حیات و میران بیرداخته انصاف و دفایقی ادرانی میله بیال فرموده است و خفیفت بفخ را نفرانی گرده و وجود و بران بین فیامت بیمری و گیری را تحقیق کی ماست در این فیله از مطافی میایی هار عرفان از ایا موارد و فق

«ان اللجنة والثار مظاهى في جينعالميوالية

gro

4.0

Ь

A

44

در حدیث انهشت و دو رخ شخل گفته و وجود قرق من حسب باهندودی و رمایی را نفریز آگاده شب

حوال د هو بالا مه وسمت كبري . در سر ي ١٥ بصو الفصل تحسي كرده سن و مصال دفيقي . اين اميه د ايا وليله كني بيصيب شعاص بنال بدوده سا ودر البسراق سادس مشر ۱۰ د. کلفستحفود اهل با شخل گفته سب و استه بنه معلی مان عد باز انصار امدت کا برای اکثار میدهم میداند و دلالمی در آن بات دكر بيودداست معايي كيه سره إلى درين ماله در ميد فقه يبوده است دلائن ما بندر در از مداله جندان بقال بازد حصالی سب عرفانی و ده فی ، اد حود از با گفته در مرشه سامل کرده سب دلائل ، مان از نمسر لا بدوم ، سیف رحمه عصه الحدد مندل سال درجاني كه الراضور كربهه والملكات حاصه ا. که به قبلس در ایاس روح جوهری گرده ، نیس دریاسیات منجول باین صورت گردد چوال مناسد ناه با ادا به توانده این دان بهی سب باخا خرکت او در به این خرکت به این خان به خان سی ماد میکه اصلیل نفس موجود است معد با سب و سعه د ۱۰ م بيد م فيه سب او غيل موجود عاله نفس مها فر فيو، عين د ب نعين كرا عاله، ما دار الهل مدات از كمار كنه جهت اوراد . نقش به منحل به بارست ۱ بانده سب دماق عدانتين و الريامة الحاسب الأنهى حسب ها ده بحده دل دی د هؤاده در فالا می وحسالههای که همجر ر فر گرفته سب حسب به ماین باید داشت به رحیت جایه که سامل خان ها اسال مسود بات مجودی هل که میاق جشر با سده فهر به است که د ین سده رحین منتور ست و د مهوجودست که سب هام کفتار و فتاق الت

0.

محمی باشی رو بسی اسم است دو ب چس سمالی متقطع فلیشود و ما قاله بعض اهل علاسق و اسعه استشف و عزاه داخان عن ستصف

سمت رحبت بر عصب منافات ، حلود عدد فلتني در ابار بدارد چول مختلدون آس نسب بکتناني که مال آنها برحبت است در انهايات فلت و آندرت و اقع به داند ۱

کلیاب محبی بدان در این بات نوعهٔ جند بات است و مصلی علاهه هم در مدم اتبات حدیده محبی بدان مند ب فایل صوبی نیاو رفعالیت

شاهسه أن متهد چهاره در بیال مراب عواله وجودیه و سب تبرال اسال از به ربونی نمایه مساده است فران برونی سال از عالم ربونی نابی بهمعراح حسل و فوس بنجودی که نامالاره با تحتسل کند لات و سعه وجودی و نشکیل قوسی بسیر از فوس برون است معراح از کند مساشد منتا حثر بنیال با ملائکه ما سال و عمول بنوسه و عرضه و ماذککه ربوخه را تحسیل عبال و ممکال مناسب به مدان و دران حصف ی باشی گرده است

«ان"البلائكه تسوقوى المناه بي سارل براحيه او بعدات، و حالت كل السي الها سائلق" و شهيد" ۲ ع

ر بعد من و فن من بهدي المنها سنسلانا الله و فن من بهدي المنها سنسلانا

در شرای خاملی وجود فرق سی مراسا اهل بهشت و دورج را سال گسرده سب افرانی فی نخسه و فرانی فی تسمر وفرانی فی خوارانه و خشراته فی متعد صابق عبد منت متنادراه

مطاب دیگری بر در اشا فات بعدی سال کا دواست که فیطالت بعدی سام می گردد مایند اینکه چاکو به میشود شود" جروبه دائم شخل و موضوعی شوند که مادئه از برای حبول صور اساسات جو باد دواست که صور اجروی فیام صاوری فسادی خود دارید و بعد نشوایر هیولائی ایرای شور اجروی به بیوده ست و میده فشوآی را شمه هیولا از سام ی صور یای خروی داشیه ست

مند و وامل النظر النجل فالل باوده سن و الرد و واح اللكون عام الها ه مراس آخرات الولد من دالسه السناس كتبت للجلم البال إلى تقرير كوده و الله تعلق معال آلام الرداخية اللب و البالكردة سنا كه ادر الواع عدال اخروى خراب بار حرمان و اخراق العداد الجل و البدال لاسي الله العداد و هساك اعتباله المال وجود شروع البودة لتوالى المنال ميرسه

د اشراق باسع خدر سایر خدادی را مسادلاً با یا کسرده و نظور خدد عائد خدر خشع موجودان خلی با ان و ساید از با با کردد سب

هد طوری که توای سهری و باشی اسال محلو الباش وجود روح و مسام حقی انتی مذکر دید و اعلی دمد اخلیل حدد که ادرات اللوغ با باشد رجوع اداماد مسامه بهشل مااث حلم موجد داید ترجعات ای امار حلوسهایی ۱ در فصل بایا

الله و حم كل من الرافعة و في التهادات هي الرحوع الى المعادات ، اتا لله و اتا المه واد و فيرفني لوليم عكر في دانيكون ليد عبل اننا النه راجعتون واحم ان بائد كه باراند بندهر بوق وجعدة آيد الإنوبون دهيم سان کرده سب که ایسان در ناصی نیز طبیع میلود ع سب بیوع صفر باخی . نیوع باض میباشد و میشاً جیسم نیوطان تجلب میلو عه حق سب ناخشار بعد د نشاه و جنفات

در شری حافیمتر سال سوده سب که کده حیی راحیه در آخرس به اخ معرده معشور مشویه و چه حسی معشور بیسود فق عاب کرده است کردسی به باللای محل نظرف نقه بن سب و سریاهان به نیزیه روح سن به حاج حد سادود و بنیا نقش معشور میسود به آن جیسی که نیز به باده و محل فهور به بعنی برینی و چ سب ، چیه معشور با روح با بن چه بن به چه د در این شاد دیناده بیشود و مشار شاو فه بیسکردد

اجنام آخران الرحاسة في مناية الرها بالدوند و دال الناد و خود السجة الل السعار لله الشكوران و الحاد العافيان، المعلول و الخاس بالمحسوس ديده في خواهها كه باشد شبه ما س

مستيد حامس

مشهد خامس کتاب شو اهد ملا بند ا در انتُه اب و ۽ لادب اسب ابن مشهد مشتنل برادو شاهد و هر ساهدي مثبتان برا شرافاني است

مراسه و برخاب مردم در فنامت احتسلاف دارد برخی اهل چتت احسامت و بهایت منبر آنها عالم رخ است و جهمی از این معام نجاور بهوده به دراج حتب داران ساخه و بیرد افکار فیصنده و برغن دو دیاری الهام با رخد اسان بایمال خالصه فرایهای اسار در ایار خدم بختب فیفات الهام که اینجنه اساد در وجود هیرسید و پرخی اهل ختت قاتت که خواجهٔ عالم فردر در اینک عالم دین

.

شاهد می در این مرابعه در خه و خوادی انسان بین بدارا افراد انواع و انبان و خواد فری بین افراد انسان انتیا

سی می حکیم عیمار در میدی بیل شراق و صوفیه و هل نظر بخت سوده میمادد را فعلیات سی بکتارچه روحود سال ، و خود در عالم ماده و صعاست بن عربیه ایران می بین و خودی و می و در چه دوم بینان و خود در عالم ماده و سعاست خیاناست که بیده برقم دارد و یکی رمز سی خرب سی و درجه سوه بیبان ، وجود عقلی می وجایی صرف محص سی که از آن به جنب عقلاتی بعشر شدهاست دای داد مدم سیکنان میکن سی درجای ملائکه برشه و حسم خفایق دای داد مدم سیکنان میکن سی درجای ملائکه برشه و حسم خفایق ادر آن بیای مداهده بیاند و خه بید درمقام احدیث و خود قابی شده و حسم خدایق دادر حضرت اینه سیود در ددم مایک به مصور بویده میزشده و حسم خدایق دادر حضرت اینه سیود در ددم مایک به مصور بویده میزشده و حیده

سال مسلکین کامل مکنل به سطه خاصه و سبطه بر عاب ماده و اخاطه ادامه بعالی براج و انسان به تحصرت بهاه مسلکر مان و معطر ب و نظرف در عابی حسل مکه منظر ب در مسلکوی منشود الحدار موجودی واحد رتبه خلافت الها و مقاه بدوت و الله و مقاه بدوت و الله و مقاه بدوت و الله و معل و حی حضرت بهاه و بدوت و محل و حی حضرت بهاه و بدارت خاصته حضرت احدین میگردد

ما میدر جهاب مذکور ایرهای سوده و این میبایل باقو بنداده فی و کسایی و درای اهل فعار نصلی دیود است

خلمت بلاره خدر الماقم والمرهم راسرج لالام ولينس فرق بين بحاء و

به می نفریر فرموده و بخود نفال بنی ریعام و حی ه باید فضاء بایی و فر باکت پیده و آنچه که مدخلت د دراك و کشف خفایی ه سال آنچه که مدخیت در ند به حکه و سال فو سنی که در بخاد مدیده فیله علیت بامه د ، د سال کرده سب در بن مطابب هیان آزاء خالب مین شنخ مسابه اساله و معید تایی ر با بنایی شد و د بر دیوده سب و د حی ر مدین فیکی هل برقال میروخ بنوده است کلیال عرف در بن منحال بامیر ه کملتر سب ماحد بسید ساء و بو نماره

د با و خدساآنهم ارمشکاه به لاسیاحترات جنبی سب به مسکن سب و سای این مرابعه انقبال باید ایبادید بلکه مشکل سب بیسا به حی به انجام محرود

ما در شرح برمقدمه فصوص ۱ د مصه ی ساب فکر برق برمایجی اسجو س مصاعا ۲۰ بات و برو بات بنان کرده پ

در شراق ثامل به به حله ه الحصل برخی از رو بایامشعر بیرد دخی؛ بنا برد مایه ه از معد را تحملی فرمواده ست

در اسرای بسم بن مصب که سی خانش دا مشاه و مرابه و خینه مشرک بس بینون به محلمان سب سازه کرده او در ساق عداشا شی را که ایدا کسی و نظم اهلاه باید منت عها اینی و و ی و خیند شدادان کادد سب این سراعد از امام

and the second of the second of the second of

معقبه ۱۰ منصوص «مصابط بنده بدادات مصنق مستود و لاعبر - محیی الدین و جسمی از «کابر برف - در بر مساله از دو بند میمیامی کی شده بد

د سعد بنی که مصب سر و بی ست دس بر وجود یی و روم فیلو یی استانی د علیه عالیه فامه سه ده ست و سر نظام خوب و بروم فامل راور! طریر کرده و د شر ق عده خوب خدود و سایسات اسراد سوده ست و سر نشریع حکه سرسه عیمات دادات و سایسات و خدود و ما کنج و آنجه را که مدوال در کسا فتها و ست را وق پات طهارت تا آخر خدود و دیات بیال فرموده است و ایسی مطاب د کسا سنخ و دامل ال مشروح اسال شاه سب

سراق انع متعلیل بیان فرق بیل بیوانی و تاریعی و اساست میباشد اسواو سرنمی و فایده طاعات اندا با این نمیدیان کرده سب و ادر ایتراق سامی بیانعه و میران حنفتار منافع براخی اشاعات انداد اینده ده سب ای دا ایتراق سانع بیانعه و میران فاق بیل کائر المعاینی و بیعام از اگلاهان را بیان کاده سب

سرای امل مستسره میباشد بعدی بدهه امان ۱ مان آخر ۱ سر اسر بهیهو تحقیق اسکه اسرای ها جمعی و دو ۱۰۰ و لایت بیان استان ۱۰۰ با در این میکارد استان ۱۰۰ با در این میکارد استان ۱۰۰ با در این هن تحقییاه استهارد اسلام سب ۱۰۰ با در این هن تحقییاه استهارد استان ۱۰۰ با خیبار خیباد اهن بوجید از در در بیان میتان با سبک ۱۰۰ بر به این ۱۰۰ با سوده و باد ۱۰ میبارد ۱۰ بیبارد این در در در سب که استان ۱۰ با این ۱۰۹ ب

الوالعلا تقسير ، ب بالسو

خوان ، استام بهله بدا تقطاع سی بدار تقایر خلاف و سوال کننه خوان خهان خلفی ه از نفی ست رمان آن منتقع مند دد

ا بحثنی کامل در این فسل ۱، مناحب در کست هل به مسطوار سب ۹ ما فارا ساخ مقدمه فصواند اصفعات این مناحب انتران بنواده یه

د شم هدانشجه خلی کالجانه مرکزی بعد اینام مصف شراق باشع علم فی الأشراق بعاشراه هجود د ایامی منتشی داش باک اسلام سب افتط بعلم با کلفا بده سب و نصور فضام دادند الهلس جدا ۱۸۹۸ ایجیه فرموده سب

-11

منابع كارشاي علمي بالاصدرا

شاید برخی گان بساند که داخیم کسی دا بدایه با برقان باز دست دشته سام ۱ آنها چرم علمی برده است کنه کنوان دادست با بیست و ایس رفته است باکار آماه کلیه ا میانع کارهای علمی ما اصلار از که در آن خود حصوصاً کتاب

به نعیر سف آنها سعاده نیوده سیایید نیوده نغیر از دو رسالهٔ کوخان فاسد که ه در سفر نفی سفا به رحی دیگر از آسد و خود از پی دو رسالیه سه رد است از این نبوان شمورد نامسیده مجهول در آن ما بیدر و خود ادارد مانع مو داستان مو دارد مینیا مو در سعاده و دارد و نامی کلام کسی معروف کلام رفتین الاسراح مقال و ادمی فقی به دیل شرح فدنیا و شرح فو سخی و ادمی فقی به دیل شرح فدنیا و شرح فو سخی و شرح علامه و خواشی فجویه و حقی به دیل شرح فدنیا و شرح فو سخی و خواس و دریا مینیا مینیا مینیا در این از این این از این این از این

استان تحقیدات ملتی ما افتتان از افکار فلاما از اتو توجیا ست و ماختید موجود ست و این کتاب بی تصر مهتارین منتج علیی آخوید ما افتتان است و استاد حسن متعدد ما افتداد با افتاد از این معنی که به فادیت آثرا دارد که

ات مد شمرا از استان خود بن گران <mark>و شرح اصول کافی نظور نفیسل منعرض عقاید میکا</mark>یان شدهاست. در اید این و عرفانی این اندازه بمناحت کلاس پرداختماست.

لد خود غیر بع سودد سب که دخه ی خود با غرف و قدمین رخکدی بران قدید سبه ده بنوده سب و محد با کناد خوهر کنب دیمانی بو درممر فی سوده و در اساله خرکت و خواسر و عراق می استان در مده اسان فات و دانوار البان علیه آنها سیه برده سب و ایرجی انگلبات به دیا اساسه و در اداره داد حسی با اسانی خود بنوده استان و ایرجی انگلبات به معد این استان و در بخرا جان و معد حدادی و بیمانی و بختیدان و بیمانی در این کلیات بروی و در استان از استان این کلیات استان از استان از استان از استان این کلیات استان از استان از استان این میده به

مکی دیگر ماآخه و مدانج برخی افلا ۱۰۰ تهه در بخرد مصاب به اسک در بیان بخفیصات عالیه، کتاب خوان مست سا د کتاب د عشر ملاحیدر دردست د نشیندان مسئم بوده سی و میکن نبودگه ملاحید آن بطور خفا سیدده ساید و کدر نتهید ۱

مینم دیگر را ما به کارهای عللی ملاعبه کلی فارانی و شبخ شراق و شبخ آسل و معرار قراو معرار برامراه این بررگو راق میاسد بملاعبدر این ماحد را هها اند عبدا از این(لغیاب فیدانی رید)(لغفان با درودای با درالدی) برالدن کامانی با در در در در با کیا مسحق سوده سده در رحی راین منابع سرح و نعلق نوشته است کتب حادیث سیمه در مندان مربع دانتوجید و معاد و مدخت سوات وولایات وقعات حده و هسترد خدا و شواه و بننج آخوید سب در سرح اصول کافی دخت شبعه و کتب مدر به دارایت با مدالته درجیدم مندانی استاد بنودد سب

در نهلتر خود تر فرآنمجیدیانه بلغتاه باخیار و رم رافرق عامه و خاصه و خانه ۱۰ از فوان بفاران شمه و خانهاشم ۱۰ هوند ست

ایای امالح فایل بوجه ماجید. کت انتظامی و تانع و ایسوادفه سویی و اخیره فیالی، و ما استدار این کشایی» ه آثار ادایل بیرکه آنه عهایی» و دسیران میداد اینا کیاد از اسخ با ایاج به اکثال خیراب شها میبرد و نشیخ المسرایی بیش اشار خاک بایرف خیرام میداد ر

مالا بيلدر مانج خود اكتالا بر مالا ساخله است و نواحه من بسوخوه مأخدا، ومالعي الديدر برمجين بداسته ستا

هیس تولوخت را سنج اسی دیده سیاو اربطر بناع و ایران و گلاسهاست. اید امالوخه می ماخود از این هیله نجمعات تولی بدرفیه بد

ما دیدر رمای مهور نبود در مختص شم و بدی علی بلود که سابلد، دانستد آن ارتشن خودر مختبو به مختوین دا خون بدید مشهور نبوده بودید، عرب مایی خاندی ما در ایدریا مستود بد و اگلیزهیا بایع منایی عرف و آیا اشر و کنی و خود داشت های مصابب این این میتود اما ایدر در فقی عالی تو مدسر در خود فرار گرفت و برعقاید قدماو متساختران اشرافی خاصل نمود و خود مریمه نوسی بو خودآورد و آناری از خودیاتی گذاشت که احدی را همستگ و هم پایه و منبسوان در مسائل بهنه بشان داد

روح محص و غیر مفتد او ارتباطی بین چدین منالهٔ علمی کنه جنیع مباحث عالیه الهی بر آنها توقف دارد کشف کردوآن منائل ر با اهبر منعدد و بنشارت محمد، تقریر سود

اسکه برخی در معددان عبر وارد بسایی حکیثه گنان بنوده بد که ما حید محدرات بندرالسالهین را کشف بنوده بد و اظهار دشته بد که ما جنداه طوستین حریقه محصوص بحود در قبیمه بسب و بحصیات دیدسران را باشم خود فلسنداد سوده است اهل درك مدانی فلسفی بیسندو بدخی خودر واردینمارت حکییه معرفی مسایند و رود و بحصنص در فلسفه ما حیدر مسلم و قف یا عشر مطافعه و بحقیق و در بین فی میداند

مدایی محصوص ملا صدر سحت دفین و تحقیقی سب که گر فردنا بعقی از محدرات و در کت ۱۱ دمس و به در آثار عرف وجودداشته است پرسیان علمی میرهن و مستدل سودداست فیل و او بزرگر سمحتمان و فلاسفه و حکما مانند فارایی و شیخ و خواجه و شیخ اشرای این مطالب و دیدداند و حدیا برهان بر نظلان اس عماند فامه تموده اقد .

ملاصدرا حود مدر" است که ریشه بحدیدات جودر، در کندت قدم و یا عرفا شان دهد مثلاً درماحث حرک درجوهرمعنفد ست که جمیع قدما باین قول معنفد

لوقاء بداولی آنچه که از فیدها قرارین نجر اسل سوقه ست بیرفاد دو عباری دم شد. بنایه قابل خیل براخت ان لاختار به نیز میداشد

و حی و فروح فیبایی که د بیدر و بختیبات کابل کود میرسی فیساد علی خیرات آساد ها دل ساید دارسه اسل ساز بات به به میانی د سا ساده سازی مسلی رادر ساید خوهن سیادی اسا سودان بن مسروح و بات ال عیبیدان را شاه در منان مختیب مربو به بیش آن دو بیده و ایان بیود د ساز باید شهری میدان به هیجی دارشد با بیشی افتان میلات میم و بخر خیان و بیستی از مور شامه بیمون در سازه اسلار ایجیبی و بازین شده ساز که اگر شخیلی معلی در دسارت محتیب ایده و مسجر در بداید میباده ایرال و حراده داشتان شهران در دسازی محتیب ایده و مسجر در بداید میباده ایرال از در در به میران شهری دود که ایر جیم محتیل اسامی را در دیما بیده و میدید از در اینا بیدان شام خواهد بر دیما ایران محتیل اسامی را در دیما بیده و میدید از در اینا بیدان در در دهد ایران محتیل اینا می را در دیما بیده و میدید

اب کشری از عپارات ریاض در فقه و کاهی یک میعکه در نمیک میعکه در جواهر نقل شده سب عدل ذکر ماحد کیال ندارم کشی این نعنی ره فادح کاهتاستج کار صاحب خواهر رض نداند

بالسال سال پرد جه سب

d n

د با بلی که در امراف آیان و آمی و استان اسامی تحت باشد میشان ارجیسی

ا این دای ا افسال محمد کام آ امیدار الا الحساب در این است الحوی که ام این دای الا محمد المولی مثلوانه اکتاب خالم ایم از معالب دام این این ا این دای الا مشارات محمد این است

اول سی که بلو چا خواست با به را انجامه ساله معسور مستند در

1

J.O

de

ı.

Ġ

>

صدد فدح بر کوند بر آمد موجوم آقسا میرزا ابوالحسن چلوه ۱۳۱۷ ه ق است که گاهی در محلس درس ماحد «فوال آخوند ر بنان مید دواست در عصر ما هم مرحوم کانید، باین آدر بی «ره» و باکیدونفر از فتیاا، معاصر که گیان باکست مدینی فیسته دانی باشد با گیان بی نصافی ر روی جهل و قاداتی درصاند تشان دادن موضح سرفی علیی ما فیادرا بر آمدید

آدمیرو ابو بختی جنود در صنعات آنهم صیعی شف و سوم ریابتی معنول درمدارس فدینه در جدود هندد و پاهندادسان و رد و در انهات مسایل بست و بریفه شنخ بسی بوده و اعتوار استخیابیات شنخ را اهریز میشود ولی درفلینه آخواند بختیص بداشته سب و درغرفاسات که بای و ایار فهم کلمات ماافیدوا سب بطور کنی راحل سب

بی مسلم است و اسابید ما خود بادر این خریان بودهاند که خلوه در علییات خواست با مرحوم آفامختدر معارفه بیانات فامختدری م ۱۳۰۴ که استخفی د عرفادات و انهاب بود الروع استاد سافلتیه مشاه فی تحقیق مرحوم خبود بیاده و از عهده برآمد و داره بیل آن مان و ادر بن فلسفه از جیث وسف داد و گرب تحقیل و خودت فهم بسیرچلوم ترجیخ دادند ولی آفامیر (ابوا تحییل شروع بدریان سرحفیوس ومفاح عیاد (درعرفان) کرد و در همان صفیحه آلای این کلب توقف بیود و از مهده به سرد مدایا منافشایی بر کلبات آفامخساری در وحدان وجود بیود و آفامختدری آنها خواب داد که در آخر بنهید بارساله وحدان وجود آفامختدری نصیح رسیاه سال عدم تحدیل او در فلیفه آخویه از منافشاتی که بر حرک درجوهی و تحدید بن و معتبی و وحدان وجود بیوده سال

ل

۱۰۵۱ و منح و هوید سب همس عبده بعضفی و بد شنی قدرب بلیدپرو رئی در عقیات اورا وادار باین قبیل از منادشات بساود

اما کناسکه دری سیمهٔ فکتره فرنجیهٔ تحصی و متحصی در گلبات باشدره بودند ماشد حکیم مؤسی آفت علی مقدری و عاویمیا به آو محمدری منهالی «فیشهیی» و حکیم سیزواری و آخوند ماشه ی فروسی و آخوند بوری و دها محقق دیگر ملاصدرا ر در علوم به بر حسم حکدی اسلامی حتی شیخ رسس مؤسس فلنمهٔ مشه در سناه و سنح لاسر ی رئیساشر فلول منامرخومه رسح مناهد

ما در حوشی و بعدهایی که مرحوه حدود در کسافستی بوشته سب سیر سودیم و در ی بدونه بات بحصی علی که بدوان اور فاحل نظر و در سخ در این سالسان دست را سرخوام بدیدیم در خاص الفالی حکیم او دمجمد رسا و ما اساله به ربودی و حاجادی استان می باشد در ایال نظر و فلسله بسانه می بادر امساست حقیر معتقد است که ایداد سعی بنام حمیم با حدا و امایم بحصیات بنوام اسلامی دا یکست آورد تا معلوم شود که هردانشند چهاندارد از خود دارای بخیسات اسال می در تعوم بحد کردن میس نیز است و بی ایدشخص بست در افراد نفود می در از کامهاوی میخیش باشد با دچار بعراس هسای حمی در از در باید ایر داخت در این میخیش باشد با دچار بعراس هسای حمی در از در باید در در این بیداد اگر با بنجر فلایم بواد شود مداراس علی می حداد ایر باید و در این خواهد شد

. .

تمع بقسه موسع لله التغير الهمية على حكاسية دوال فقلامهم بازن بناء يتديرها ودينتكم فيها

عدیتی اعلیه مید به موانی جنمتی میچ ایا جناید و منتجر او داو عوانی وقعر داری هرایر نشاه و مرایه او درستان حالیه بنیاسید

کسی به نشانی فلیله اسامی دارد که نخوان تخلی از دارد و به نقا جال با باین موردردوا در فلیله اسامی باین شاست کسوالد ایار ساید ۱

^{* 0 04 4 5 5}

.

بر

. •

,

45

A I

درار و فرون مسادی مسو" را داششد ناومجمعان با ایدن و تایت بعدم بود

* 4 * *

مکت صفهای و کموسش شیراز و دراین اواخی تهسران سالیان درا، محس تدریس و تعلیم و تعلقم افکار قلسفی وعرفانی بود و حسیح شعب عنوم عفنی از حکمت مشاه و اشران و عرفان و نصوحت و راهیه "بیسها رایحار افکار و استفار محقدیه ملاصدر بود و فعلا شهر مدهنی هم مرکز بدریس فلسفه شالامی است

عده طلبی از د نشید ن عرب در این اواجر اگرچه کهویس منوجه شده به که فلسهه اسلامی و معارف مربوط بینده ومعاد به این رشد و حدیا خواجه بنوسی حدم شده است ولی نشیده از یخ درمد رس رویا و این او خر آمریک همان سب کنه دگر شد

عجب آیکه دانشیندان کشورهای اسلامی ارجمیه ساتید دانشگاههای مصر متصرا بر همین عمده باد با ینکه کست بیجاشسرای و کنب ملابستادرا در دسترس دانشمناد ی معیری فرار دارد!

شاهد این مطلب آنیکه بیجه الهمان، شمای شیخ رئیس که در مصر ب کمال دفت بمانیت هر ره این فیمنون نصح رسیده سب با چد بیخه یی ک به ایر ن با بخا منطق شده است مصابله شده سب با ارجمه بیخه چری ههر ن که ب خواشی ملاصدرا در مهران چاپ شده سب نظور قطع خواشی ملا مسندر از نظر داشیمدان مصری گذشته سب.

عست ساسی عندت افاصل مصر که در فلسعه و عرفان سلامی کار میکسید

عدم بعدی "به در میایی مشکل فلیفته و بودن ست ، ین "دیان در دریخسته و خوان آن در مشرورمین صیراد دکستانرینی مراحعه میساینه و ارمصابعه" منوان انسا فلسفی بعدار شنخ مادندکش و رسابن شیخ شرای ، کست سفند ، معصل مسابر بندر و آثار میراد ماداین بکنهر الدهیان تتموده آثاد و یکلی از این تحوان اساسی بنشاد و بند .

آثاریکه را داشیندان مصر اسارسنده سنا در آنچه که مراوط ایسائل را پخ در دانسندههای فرانسه و استشیان و آندان سنا کما در از داو در ایرجی رفسیه حقیقات از ربده بی دارید آنها در خانه بهعماید فااسفه معربارسی و مطاعله در آزاد فلاسفه حدید در میانات ساهی عمر بدارید

ولیکن در فکار و عداد داشته و عردی سامی و بحیق درمانی و مدنی درمانی و وسان به برای درکت شدخ دلس وعرفای سامی بعیر محیی بدین گیمایه اقده حتی در قهم مشکلات شف و اشارات و کت محیی بدان مایند فیوجات مکنه و نشو بی سره خو بخصفتی که اووپائیها در حول پن کتوانستر به پن مصال کرده بدامر حصه مساید و در بین اروپائیها منفسخ در این عبوم سراع بدارید برجان مدارم برای به بن علوم در مدارس بعلیمانی فدیه ر ددید لاایام بداریس میسده سال و ساید به موحال مدارم میشوم با مرکدام خود راسخ در بداریس بی ترکیب و ددید به سینده اساد ساید بصحال به مؤنفان کنت فلاحی میرسید

ر باب بمو به یکی را د نشیدان مصری که در افکار و عدید عرفای سلامی حسا ریادی منحیل شیده به د نشیدمعادید اسادیا مه آفای د بو ها معتمیه ماکن اسکتفریه است ایشان بر هموص الحکم محبی باین شرح و العلیق بوشه سند

h

:

.4

-

,

عدر حق مشادات فعلواس را شده حود شعشوان استنداد احتياد به اداس مقال درموانيغ متعادد عبرتج کراد باد

د کی به ماد فضاد سالدیون د چها مساد ای مرفان علی بست اصطفاء ا حق ست شاری ایکدیت سعارما به بلایه دای از از مصاعه آی کار خود پنایان میکسید

المائه و الراحيات و فهوام اله "الا ما قال ما فلوف الشياهات البنار الواد قدار الله: عليا

ما در فرح خود را فقیو س و سرح مقدمه فیست ی دهیش داری فیست شخی گفته نو

مناسعه بی بیکی معاصر ایاد به مسر سطنای سنج فیسم الهمات و سنه سب مه د کلت حسن سب سب به بی بخوب کمن به مقاطعه اسخ سبعه د د با بی بخوب کمن به مقاطعه اسخ سبعه د د با بی بی بخوب کمن به مقاطه و بیجا سختی و بیدان این الاستان بی همان د بین الده محت بی به و بیدان د بین آلبان و بدان الاسه محت بی به و بیدان د بین آلبان و بدان الاسه محت بی به و بیدان بین الده محت بین بیدان ب

ا المالي المالي المالي المالي المراهيم مدين. المالي المراهيم مدين

ف مدرسان بلیده برابران بداروری میروید بالای میچی که حقیق هشاهده فی گفت اگی فکوی اودات بسید ماسر از برای بادگرفتن میون گفت الاسفی راترفانی اسلامی به بلاد معرب سفر بی سید باداشگ ایران هیور هد بوفیق براترا بی حسر حها فیدمی بان بوقد بلافیدرا را بنافسیداست باز خالبی به گفته حسن جهارفشمیر سال ارده با طرز ایرانیتو دریت شند برگوان بهود

de le

فیل خواجه ما بنی با مام فیل سال است سے انتراق انتیاب به والا حیث ربوانی افواملی سال و فی را با با اسال ایک ایک راممت ان فیلیمه انتیاب ناخ میلوان حیل بدا و فیگار اهل بدراز انداد حیث نیواد

_3

التي

. و این جانب هؤ یاء تجد مفکر بن مطیبین من مفتری لاسلام فی لدان اعظمین انتیجره تعاشر او تلافید فی کشیر فی تجاهاتهما با و انتنی تهما انغرابی و سهرستانی فراء الاانهمات و اسا به اساما دفیقا او ادراک مافیه من مواطن تصعف

و یحی بن رشد فی سرن سادس، فنعیم سلسه کنار الفلاسفه الاسلامیین ا وفی فلسره به بعد نصبعه برخع لابرسد وجوعه بی بشالیس الا خرس و یعرفس الا راء التعدیده و فی مصور الا خیره ، پسکست آن بشیر بی التسعی و الایحی والنفسار بی او

و این عبادات با ملاحظه ما حد غربی واسح میشود که این داشسدان حسود مراجعه با در حالم و داشسه بایسانسد و رسیر ورشد فلسعه شاهمی در پران کهمر کر بادواین عدید باشی ، در رسی جدیق مرابواد ساسان مهم فلسعی است عافشد

اسان جنتی ید ر سبر فلسفه ساهی و تحسینات موجود در کنت فلسفی خون دشد که بخای سنج شراق یچی ویچای علامه شیرازی ملاسمه تفتازانی و فراردهه و آنجهی سیختر بر نسمی عارف ر اردیف منحدان که نکنی بنویت مشربی دا و دارید فرادهم

سنج سرق در بها حدیده در مرسه و وجودی خود ردید توعلی یه سم به سی منچرسند سنج سنرق در مکسامسایی در برخد بد وی بنوع فکری ماند سد که دری منسد دار به مرسوه در به رای خود گردد عاراتی هم ساید در سلت خانده یمی در در کرد غرالی پخسینهایدیایند یا راه سنم دست و صولا روح به با بعش محس و دفت بیرف ساری بی بدا داهن خصابه و موعمه است و باید فحر دری محالف فلسته سب و بددین فلستی بوجه پندا بینکند و سازمان فکری

-4

ی

و قدرت نفیدر و موشکافی عینفیر انداسته سب اشاید بنت شکال و رد نامیون ممانی خانسای مشاء در کت و موجوداست بند

اشکالات ساسی بر مدایی داشته ، داد در انس داشته حسیحو دیود دادید پیکه شبیحاشراق بر کثیری . در عاد مشتاه متافشه تمود و قواعسدی را انطال و دواعدی را بجای آنها هایرجا مدود رسرینعام انجراف حاصل تشود دهن کچی بعام به مجهوبی را معاوم میکند و به مصب، فسی را ادس و پنجه میسدید

. . .

عقفها د نشیبه ی شرق و معد و بخشو بن فلماهای مد اس اساهمی و سیر فلسهه و مرفای در پرای بعد و خواجه با استهمه در و داب و افت و آمدها جای باسف سب خسوسهٔ اینکه اکثر این مناحب پیرامون خدیت دانتی د حقایق اسامی بنت و این ارفیسه سب

فسفه سلامی بعد رخوخه متوقف سد بده صول و قو بد جاکب ماده و سرق پتدریج بهم آمیخته شد و بواسطه تلاخ و بقت ب فو عد بسرفایی سامی برقد رای مشاه و اشراق ر مسلک برقاب بر سدند و پن سیر حقی و با آسندر در رمان ملاصدر حیش و حرکتی سریم بحود گرفت و یکلی تعییر در میاتی فلسمی حاس گردید و را مقدم کنون و حفا فاهر شد پتجویکه فلات معرفت و حکست متعمر در اس مربعه اسمه شدند و تحقیقت در تعیید که را سایر مسابل بی سازند داد دشید ی فضل توینی در حکیت بهی بارتبودند

به پید بش صدر بسالهیل منبع باگلت بهمان میران که علوم استعی در معرب

.

,

.

_ 4

من رقی خود حکیب بهی در میری من بردید

ما مرسه الراسة قراط و فلسفة الما راسة الراسي منه وال و الدالما المساد الوقا والى والمساد الملك هلي هدال الراسة والى المدالة الراسة والمسلم المساد الملك هلي هدال الراسة والمسلم المساد الملك المراسة والمسلم المساد المراسة والما المراسة والما المراسة والما المراسة والما المراسة والمراسة والمراسة والمسلم المراسة والمراسة والمراسة والمراسة والمراسة والمراسة والمراسة والمراسة والمراسة والمسلم المراسة والمراسة والم

ردد بد بلی راین بوجع بدارچ ا طرایی اللیام سواطلله فلیعی بلیب و در درگ بلیدان فلسته کاما از حل سب

المولاً فيتولو رحيات الدانسية ب الدياه فرقت و سرة افتقار لهاو الاستاد الران حسجو بيود ، ما الميوات بالرسيب « الرواس ويا بريجسدت ماه و الميا فيان الردان التأمي سب الدامات الجنج ال عاديات والرائب فراد و الدارات الهن حصيب و فهارت سبا

کر فوام دربری براد ای علیاف تولدید و با در کت داشته فلی ایه بن فاکار وجود داشته سی دستن بیشود به داشتند با ما میتند از آن ایرد بردد بدا اگذابی که چهال از عرا دی بوده سی H.,

لہ

ole and

4.3

40.

. 1

ς .

· ...

. 2

-

همو ف سعای و سع کمه در حسع دیال حقه موجود بوده است.
حیح ایده جو اس جو در از فریق سلولگ راه باطن، بحق دعوت گرده الله
ولیکن طریق سلولگ راه باص در دین مین ساله دامه رهای و سیع و چامع و کامل است
که احیاج به افکار دیدران بست بیولا محالیاست تصوف که سلولگ راه باطن باشد
در سیر ادیال حمه و با حکر فلاسمه الهی به وسمی نظر اسلام در بین بای که ره و

ین مسلم سب که عرفای اسلامی در ندوین کب عرفانی از فلاسفه اسلام ما: شده ند و مواد تحقیعات فلاسفه اسلام بیرهمان فلسفه ایونان فلایم سب .

همای میبان فلستی مربوط به میده و معاد و معارف حفه بایداره ی در اسلام تحقیقی، بیان شده سب که نسخه عرفای ساآمی، فلاسفهٔ مهم سلامی را دربختین معارف عندی مربوط به آسار ساسی و بجاء شداسی بحث بشماع فر و فادهاید و فلاسه سالام بصور تحقیق از عماید برفای ساامی مدایر اللذه بد

نصوب و نارفان و فعی ماجود از ماثور ب نبویه و کلبات اهل عصبتونیهارت وجایبان و چی شب و امکان به ارد ماجدی دندر د شاهاشد

ا اس ایسکه علی مورجین پی دانش چه شرافی و چه عربی دچار اشتیاهات بورانی شده بد ایستنده فنستاف نبوده به

بدون شت مؤرج فلسفه باید خود منحصص در فلسفه باشد. به آنکه فقط به حکایت فول فاسته و عرف پرد ازد بدون سکه بوخه ساید که آر د دفیق فلسفی بر حها مشری نصح از فلس و مند آن از کجا مساوحاتو به فلاسفه ا مناحرین از منفدسر منادر شده بد

عیدد سیاهایی که جیعی را مسترفان در نیخه ایر بیان و سایر دانسته با مفایر اسلامی دامشرای به نیز فی و ندرهها به ایاب ساده به ناسی را عیاده انجستس با بنجش آنها در قدایمه و نرفان اسلامی ست

بینم ف استان مندول بین عرفای سالا<mark>می فینچه بعضیفات وسیع ۱۹ مه این</mark> ستا که در فرون میبادی در مداران اسالامی مرسوم و مندول بوده ست

عرفان عليق والتيلي بالدرن يعادار إذا التن الدأة علم المستقى الداء الخشق بوت بروغ للماءين في طرفان للوفاسية و روزارون بي للها لوسمه بافت البيرو مال سنج آبار صاحب فلموض و فيو خان المجيي بدين ماسي و با نسان؟ الا وال ملی بیناگ میداون سب او چای این علیار او شمی داده بینان محلفه سره فلو رت تحليله كه آبار و كلب و ماحد بعد م سنديان و تعريز عديد فر ر كرفت و هم ه الامند و پېرو نس مدايي ورا پسپكافاېل بوچهي تخرير ببودند ا ان عليم در ا د سیسر ر سایو مسائه اسلامی تشج توفت ، گماایکه ایرانیان در حسم عموم با همي و تجويل و غوير بللوم و معارف مفلام لر بدائيتر متلقيل ميستاسيات. 3 ر خوردها ثباله در حميم مد الما تداران علوم از الرابي تحقيل منحمح مينادات الدين یل جوردها از فدیم لا دم همال پر بیان بودند، در جبلم معارف اسامی و عبوم منه ول دو دوره اسلامي د نسمند ل بر لي ساختي لوديد . در خوره عليه لحف كه جمیر مدنی در این خور داپر فنص محصل بود از کیر میاندیا سلامی افغان یا کسان، هـد، تېئت،فطيف، بحرين،احساء ومملک،صمودي جـ س ن - ساب عب محمين سفول بودید محلقان و خاصل صاحبطر عنال بیاب کی پیتر ہی میناشیہ یا ہولا بیال در علوم و معارف د این فرانحه محصوصی هست و بردیگر ب امساردارند

پیدیس برخی از وقایم و وجود مستدان برمندشان روافعه استان بادرسوری و معوان علی بداخت امندو ارید انسان و دیدا استعداد ب بهده و در از بقعستان سند و و بادران معستان سند و و بندید ما مثل سایق پیشرو قافله کندن و علوم ومعارف گردد

فلسهه در پران بعد را خواجه و اساع او نیز دار ای بخوان اداد می بود و در علم استویه رواج کامل د شب در حاسی که در سایل استایی باشری باشراشد و چندالله دیگر جم شد و سایر مسالله سلامی از این بخوان عقلت دارند و از وجود باشده هارف و فیلسوف محلق که هریک بنوانه اجواد مشعل فروران معارف سلامی بودند بی حوالد

ر ه موجه سودن سایر مدامه اسامی دین بحول منعکس سودن این افتار د دنیای عرب سب اسد در در شخاری کوریس پروفسور در داشکاه "سرش در اس راه قدم های مؤثری برداشه است و برخی ر قابس ایران اورا در شیر آوردن این قدم دفع به کتاب حدوس سب پاری میکنند دین بیکه نیز ما در پرمفدمه بسریح خو هیم سود حدیر نسب دین مسئری محفق که مدت نزدیا یسه سی سال است اشتمال دشاعه مفارف اسلامی در دیبای برد در در حرام حاس دان مد سد ی کش دانسندان ما نیز در اشاعه محارف ایسران در دیبای مسدن دیشان ساسی کش دانسندان ما نیز در اشاعه محارف ایسران در دیبای مسدن دیشان ساسی ساید

شرح حال منز داماد و دانسمندان سالیه و حکمای طبقه مقلع پر ملاصدرا و انانسند علا صدرا

دیل ر ملابید ر و پیدیش فکار او همیر دامادی م ۱۹۵۹ و حکیم داما میر در سوم دیرسکی م۱۹۵۰ ، مدرس رستی عبومتنده بوده سلط شبخ به ی بیر در سوم سبی و نقلی بدریس میشود و ماایست. عاوه بر استاده در بطوه شبی از فیه بیون و خدیت و رخان مدت کنی بخوردغبوم معمول سبخ بها الدین ماملی خاصر شده سب و ی این استاده چند ان همینی بد شه و آخو بد و را اساد خود در بطوم سرعه معرفی بیوده سب او در مقامه ا شرح اصول کافی گفته سب اوجد بی سبخی و است دی و اس ماسته فی عبوم المامیه سبادی عالم عضره و شبخ دهره به این المور و الفاد سبه می این الدین با محیداتها می این المام و شبخه الباید المحلم بشیخ به صل ایکان حیوس عبد سبید دادن به میرمی روحه از حمول اردین المام و فخرالها المجزائری میادی المانی کرای داده داده علی بین المام و فخرالها المجزائری میاده المانی کرای داده داده علی سبخ الورغ المجلیل علی بن المان المجزائری میاده ا

در مقدمه شرح بر اصول كافي از استاد تحرير خود مير داماد يعظمت اسميم

مترستان در بحده مده مده مدی خدیب ورجی در تند و خدیب در این ام حدای در مهنای با در میون بدید در مدایده عمیی و در حدید الحرمة و در دیا مقد در و معه درج و طلاح و دیمی او در دید نفست سب و از عدی در در دیا حداد ساته مهد دیر با حداد مدد. حمل بدیاده شد ادلا مدیر از باستان داری سام کافی مطالب قشهی و اصوای و وجالی از شیخ دار نمل بدیاده شد

L.f

برده و گفتهاست

لاو خبرانی سیخی و استدای و استادی فی سیندانید اندینه او بعدوام الا بیسته والتعارف لحقلتها والأخلول لللبلة بالسام لأخل لأخوا بالقالو للبلاس الأفهر الحالية لأنهي والشله بالي دست سيره وه فالقوه لاهروه لأميرا الد و سهر سير و عامه رمان و عجوله بدو ان د سيني سافية استنب سافر بداء تحسيني فادين عاطياه دورا دني التي سادد واحالة ببالرم ليعظم بالسلط منا العالى سار لي دوه عن د سام سامي سفاع سنهور سيافي لا فوق و لافيد ع نشيخ على بن خد عالى المدالياتور ملياه بالله المدكور واخيرد الى بالتح بالهلم محملان ملكي فلاس سرديا من حدمهمان يعله ملهد شبح عبيد بلاني حد تملك لعالى بدائي الداسات مي المحققين أبوطالب محمد المكي والمواج تعلامه مو سر فصب ماس الله في سيح لأجل العلامة آية الله في ارضه جمال المله واللايل فيمنطه را للعشائل مطهيير العلي فللده على سلجة رائيس لفلهاء والأنبواب تعم سله و بدین بی الماسم حفران تحسن با تنفید بحلی سالسید تحلیسل است فجارين معد بموسوى عرساد باين جيرائين نسيء عن محمدين الي التاسم التيري عن نشیخ عمیه بی علی بخش س م الساد لاحل لاکس ، سبح العایمه ، محمه ن حتی تقومی یو از به مرفینده لاح» و بن عالمه خیان بیله و بدین عن سیاده انتیل بيعظمن بالطفاق بعكيته والتسطيني يحواجه طيتراتيله والعسكنة والجملة والدين محمد شوسي الرواح مه رمسه ١٠١٥ ما شادمي من و له ٥ محسندين أجام الصواسي من سينه تحليل فقلل به دام بالدي من شبه المجاسي به من احالي ال حالات عن بشياح عوالي ، بن اشتح لاعقم الأكس النبيد ، محمدين محالا

ی

Ų.

ب معدان الحاربي الاستى له الراده عن شيخ بأحل بنه لاسلام وقدوه لانام محدد بي على بن بابويه القمي اعلى الله مقامه من ابي بدايد حقد من فولويت عن شيخ بدس الله لاساء مست بلحداني اللي حقير محدد بي يعتوان كسي الاستمار من مناه لاساء مست بلوار ما دامد والداد بي دارد سن چوال سرد ما دامد والداد والموالية بالمناطرات المراف والله والموالية والداد والما الراق حوالا بياني بوديد والما كردال الاي برساسة والداد والما كردال الاي حوالا بيان والملاحظي المناف الله الما المناف والما المناف والملاحظي المناف المناف المناف المناف والملاحظي المناف المناف

U W

ماه مصابف الماد معنق حواصاري ارمعاصرات ميرفيات كي و ميرداماد مسود

سر داماد و سرفندرسكي

میر دماد بالعاب ریدی در سوم سفی و نعنی با سنگ و روس محمونس در رحود باقی گذاشته سب با هسته آن و پرمغر و بازرس و بخشفی سب بسر داشد در حسح شعب علقی را سلم اینی با هست و زیاضی و سیعیاب اساد مغر و دا علوم نفتی از فقه با انتشاق و حدیث و رحان از محصال نشیار میرود برادبیات غرب متبحر و مسلط بودهاست کب فلال ، صرف لیسفیم ، لا فل سیل ، ایناصاب ، نفویم الایمنال ، مدالت می سیل ، ایناصاب ، نفویم الایمنال ، حله الله به مربی الله می تعدد ، حدوب ، شریل الحق ، صوابط براساع در فته ، رساله فی تعیل براویه رساله یی فی اللهی علی سلمیه ، الایمانات در علی در علی در تاریخ با الایمانات ، را آثار با ارزش و تعقیقی مهم این فیلموف قامدار است

مار داماد دمال میل را میرفندرسکی در گذشته است و میرایوالفاسم ایل ملات را تدریش منتموده سب و شاگردان راددی ترایب انتوده سب

افکار شاگردی سرفندرسکی خوب هنان کلبات شنخ رئیس و فلسفه مشاه دور میرده است این حاکی از آنست که سر هنان آثار مشایعتی کلب شبخ رئیس ر تدریس مستوده سب و حبیه تنجر او در عبوم محمل و اطلاعات وسیع او در مشارب منفدد بر حیاب بخشقی او رحدان دارد برخلاف میر داماد که در علوم عملی و نقلی صاحب رای و در مشکلات علوم دارای انظاری بخشیفی و دفیق است میرفندرسکی حرکت در خوهر و انجاد عفل و معقول و عاقل و "مثال افلاطولیه و مشاه و اشراق اختلافیات

قیمیات می یکی از کبت بخشین و نشبی اظیفهاییت ملاشهبای کیلایی بر مواضع مختلف این کتاب خاشیه بوشیهایب

ياب

و جانب مثائيين را ترجيح ميدهد

کت درسی او کتب شیخ رئیس بوده در رسانه احرکت قول بیشش بوری را باسیل د بسته و بشکیک در دانسیات را صربحا بکار بنوده و در برخی او آثار دیگر خود وجود بررخ صعودی و بروی را سخت بکار کردهاست

آنچهرا که دید یکفر فلسوف اشر فی معلقد دشد میکر و آنچهرا که ناید یدهر حکیم مشایی معتمد دشد معلقد می ناشد در آثار استدلالی او گرایشی به حکمت اشراق و فلسفه ٔ ذوقی دیده فیشود

کسانی که مسرس بیان آثار و احوال او شده بد اورا فیلسوهی اشرهی و دنشه سدی صوفی مش دانسه بد بن شحاص آبچه که درافواه شهرت داشه است برشمه تحریر آورده ابد و بوجه بآثار وعمایدی که بن مرد بررگ برشنه تحقیق آورده سب صوده ابد

میشا بی اشده طور ریدگی و وارسنگی عملی بی دیشد ایرانی بوده است میرفندرسکی متبایل به ریدگی ساده و بی آلایش بوده سب معلم ثانی سا یسکه مؤسس طریقه مشاه دراسلام ومروج آراه درسطو بود عبلا بسک فصرا و درویشان ریدگی میسود این مرز ریدگی سب شده است که برخی رمیز حمال حالات و معلم را فیلدون اشر فی ومروح بر نقه افلاسو بیان حدید میداند

پاسخ میرفندرسکی بستو الات کا مقفر کاشی همات تأیید حکست بخشی و کریش و معکار شیخرانس و میر دماد و خواجه و معلم ثانی میباشد

ایکه برخی معنفدند که ملاصدر ت گرد سید د مدد در فکار نطیعی خود مانند حرکت در جواهو اجسام و وحدتوجود... متأثر رمیرفندرسکی شدهاست 2

>

. [...

.

w

. ..

u.

14

15

...

>

مکنی بی اساس سب ب ال بدارد ما الدیار العصدات عالیه فلسفی و که مشا سایر فکار و از دیدر داست از فلسوی معروفی میل میرفندرسکی اسفاده نسید و السی هم از و درد و ساگیردان رسمی فندرسکی که سالیان دراز درک محضر او اسوده دد از او میابر بشوید و دیرف به غریر و سال و بدریس آر ، و آثار و کسسیخ رئیس پردارید ایسولا العصد و پافساری ملارضینی و آفاهی در الساس مدی شدی بیش ناشی از تصلف استاد آنها در این مرجه میباشد

درحاسی که مساله حرک درحوهر و تشکیك در داتیات واعتقاد بشجردبروحی اسان در صعود و بره ن و سعاد سررح صعودی و مثال برونی «مثثل معتقه» رسر ری که افساه آن روا ساعد نسب صیبو ن معتقد شد که میرفندرسکی در همچریک از شا کسردان د تنی و حصوصی خود سعد د و لدفت اظهار این حقابی را بدند و فقط بالایدر ۱۰ هل اصها اس معالی دید و این ودایع را او سیرد و و د اشها این حقابی ربد و فیدند و بادشتری ببود سدون آنکه اسمی اشها این حقابی احداد بیشان د د و پادشاری ببود سدون آنکه اسمی ساد سیرد

ولی ر میرد مادا که معتبد باین اصوب بنود و بنکنی مشرب و مناین بامشرب ملاحبدر ابود بعظیت اینم مستبرد و اور اردیف اولیاء و ابنیاء و بالی عصبت درسم و عمل میداند

۱ - هیر داداد اتار دیگری نیز دارد که ما در نش از آنها اسم سردیم ساسف حسل الهمین و ... به سخره العسهی میرون البسائل را بداع السبخدار و کافی افضاله میرون البسائل کسی ، محاشی و میجیفه سچادیه و شرح بر متطفی عشدی

د به دستانی افکار فیر فاهای وهی فتعربگی ر بدن به دیه بها دسته مسجد دیده در در در در بعارسی شد.رمیسروده و اشراق تعلمی میسودهاست

میر داماد در سال ۱۰۹۱ حمره سال با کشد یا برخی ده با سلم ۱۰۹۰ کوشته الله درست فیست چوق درآخر سال ۱۰۹۰ در سال (نحف) و دست دامه یی بنعیم بیوده است و در هسل سال هسال ستر اللیوده و بیش از بالاسال در ادام ساکل و محاور خرم شه بوده سل برخی بوشته به سال بی گریا و بخت از با ساکل و محل کرده سال و در هماند بایر و بیت خودی بخال برده شد در در باید می از روی دیورت در بی بهدد باده سال و در آن با رح دول میر در باید در در آن با رح دول میر

مرفندرسکی (۱۰۵۰) در دانهای مدرس سبی بود و بدر ب بهدوسای سب کردهاست و آثار منعددی ، به بافی مانند سد از قبیل رسایه در «جراک» و سبه چی در بیشار شنج در لفی الدان و بعنیال، در استه صداعه

۱۰۱ ند بوده د برخی د به ندد ر بحد دفر شده سد

م در دونج فلنفه الملامي ، المال منز حاصير منحدي [الميسو فلارسكي بقل بلوده يم و ميران الدار فلنفي والحفيستان علمتني ورا روشن باحسته يم

مشرب فسلسفی مال فیمر الاطراعة اسباد خود میرد ماد النبی معاوب سب و این عاولیه و احبائی مسرب ، دا او پن حوالی ما فلسرا و خود داسته سب و است الا احودرا در ازمال حیال استاد السف سوده سب السویت سبرایی "بها از همان اسراع منحصیل فاهر مدد سب و این معنی سهود مبرد داد این اودد سب

هیچ شاگردی باندارهٔ ملاصدر مدر حرام ساد خوا سوده سا مید در اورا در علوم الهیه دا خللع دا سنه سام برخلج می داده سنا و خود گاهی خلاه بشرین شاگرد خود گوش منداده سنا و داخواب دمهٔ ما اصلار ایرا

1

اد

پ ر

43.

ú

,

,

,

14

09

gas

160

26.0

0.4

Nu

,

مد عدد عدد الایس و فسل ساخرین و ثالث المعلمین و کاشف اسرار الابیاه مسر بنوده ست و بوجود چئین شاگردی فنحار ورزیده است و معقد است که هیچنات رفادیت سلامی چئین شاگرد عبود کسه سب

ملا رجيعلي تبريزي

ملا رجیعلی سریری ۱۰۸۰ شاگردمیرفیدرسکی سب کهعبری صولای سوده و در دردر شاه عیاس محرم بودد سب و شاه کر را برای احرام از سیر به مران و میرفته ، کلید پهشت از تالیفات و سب ادر فلسته، مشرب مشتایی د شبه وکت غیجر اندریس میسوده سب ارسانه یی در اثبات و حب اللما کرده سب ایرسانه نفارسی بوشنه شدهاست

مؤلف ین رسانه وجودرا مشرك عمی دادسه و را برای سان مطلب خود را بولوچیا» و كساب عرف ماسدشینسری و فرنون و دندران شاهد آورده سب با در حای خود اشتراك لفظی را باصل و را كساب برق الحله سنسری و ده به ی وساحت تمهید دراین رمسه مطالبی نفسان كرده و سان سوده یه كسه وجود باعشار مهیدوم كبی مشترك معیدی است و ایام العیدان بر حصیت و خود خونسانی و حل و ایام وجود ممكنات درغیراشتر كامعیوی مشترك لفظی است و اسانی و خود برمسكن به وجود ممكنات درغیراشتر كامعیوی مشترك لفظی است و اسانی و خود برمسكن به وجود برمسكن به وجود برمسكن به والی مجاز عرفانی تهمجاز لموی

اشتباه ملاوحیعیی و جای دیگر سب عرف باشیر لا نفطی مفهوم عام بسابهی و و دود فائل بسیند و کسی کنه وجود و امری اغساری و مفهوم کنی میداند مثل الاحتفی اصلی را و در شیراله لفظی حاکی از سدم مبارست در مباحث وجود سا دیشود در بین نصورات، بدیهی راین مفتاهید ، مفهوم وجود باشد و در

امحانه در این داسکاه عهر احاست فندار از استنام فای سفا محیم میبادد بر حیدوا نجابه استارید

: •

--

41.4

1 -1

. .

نسادسات جینی ا همه خانه با نسبت می ا مساط اختتاط به معیندیان و خواد مشهرمی مشارک عملی باشد با تحتیب متهوم و شنع و شام شرده و شامل خشم ممانی باگردد

5 4

مولی محمد عکاس سر ت

حواد الدین الله الدر العلم در الملهد (النارات الماني برهانهره) از فراگر علي بر ابركت بو در الراح در الراح در الراح در الماني و المواد الدر الماني در الراح در الماني در الماني در الراح در الماني الماني در الماني در الراح الماني در المان

مد به به به به به به در دامه به در د د در داماد فلافسیوا

Q

علا سسان كلابي

. `

L

٥.

_

درا

Mr.

.4=

,

, 20

آفاحيس جو انساري

عرجو لا وحسية بمحدومات تان الأدايد

رحده می در سهه سد د د د در ۱۱ حساع مر د بهی ادشه عظه که بده محددگانه بردی نصح رسند ست که ده ی سم با و حواب و مساحبایی س و د سین و بیاحت دخیرد دستن و بیاحت دخیرد بایده ست ر این مساطر دستنی بربری گیب حسان ایناحت دخیرد بایده باید ست

ماحی تحیره و گفایه در «فته» محلق سره رق و د سسته با دورات آف حسل خوابشاری و از د بستادان فلسته بعد میرفیدرسای و مترات باد است این استاد ومحلق از خلاف فهارتراخی اساد آفاجسان خوابساری سالت ایفانه هرفو دا بک بلقه بشیار میروید

ماحت دخیره ۱۰۹۰ شاگرد شنجهایی و محسی و با و مترفته سکی است در سفهال علاوه در بدریس منفول خوا دانه رسی معتوب در داشته سب که جیعی و علام از محصر او استفاده میشودید

می وردی پرخیا داخر استیب شایه میدهای شد که دا خوانی ادارات م و داد داد اور دختا داود شد به ایر ادارات مواجه معد محمول خوانی روز ایرسی و وجه داد اختمال ایکیه فاحسی ای اید و بیا حد خوانداری داختان و ایرسی و وجه داد اختمال اینیا میدیدد ادارات داد ده د

از از بلایته افتان ایا در دره طلاولهای شاخت او میده در است به احوال شدو مه استکی ظهران با خواسی شنه اختیان کا از در انجیماریت ایسان است. است امید الامیم ایک باهاد و از مدرانید علوم بهتی در بهتا شنهان دی اما از اینا فیست استمار این بواها شم اینا امیدانی افتار اینا چیک بیراد با ایک اینا چیما ایا یک در مدین

شايتك وأبا يسميكان بعدار علاصدرا

قول د ۱۰ ی سر ری سال د اداسه در او غامیر است رسایی ۱۳۵۰ های است نیستی داشت د کادان او اراس دا محالی فلتی از ۱۹۹۱ او ۱۳۵۵ ای این از است این د سیستج حسن سالین د ۱۹۹۱ معاصر که حاسی و داده

م محنی سے سے دو در موضعے کے دیار اساد فرار اللہ فرار اللہ کور اللہ کی سے سید اللہ باول کور داللہ کا اللہ کو اللہ کا ا

ما ایک بر بر علوم بیدی ماهر در برای به با سروح و هدیان و بی حاکی خالات فلیدر و سنید دری به در سیمه سب سروح و هدیان و بر ما جا صور د خدر مربود به در مولید در مولید در مدید د فی دستر ریاباد سب در بهایی موارد خدر مربود به در به بردی در مده بروس اخدادی دار و خدر در به بردی از و فع مندرد و خداد در به بردی دارد د در منیدر از و فع مندرد درد در به بردی در دیگی در دارد در منافات دارد در در به بردی در در به بردی دارد در در منافات دارد به بردی در در در منافات دارد به بردی در در در به بردی دارد به بردی دارد به بردی در به بردی دارد به بردی در در منافات دارد به بردی در به بردی در به بردی دارد به بردی در به بردی بردی در بردی در بردی در به بردی در بردی د

الملابيد الجرياف المالية المال

د مقام بعریض بیر امیولیوی ر ماییخارج شیفاه سب و در بعضی امرا د ردر مقام رد این عابی علیای میون از فیبرههٔ ناخته کثیرهیماله) ساءه سرایی پرداخته سب

در علم اخلاق و سلوث بست اهن عرفاق معتق و مستحر و صاحب نعر سب المحجه النصاء في احباء الأحداء الا اولكي إر شاهكا، هاي مهم علمي در دوردا سالمية اسب

فیمی در حافه باخی و آثار و رده و خصرت رسول چه از طوق خامه و چه ر طریق خاصه در عراسی درخیج دارد آگی همه خدر و آثار و رده او طریق شیمه در صول و فروع در دست فیص بوده « فیصدر احافه ٔ باآن اخیار کم نظیر و در کسری ر محققان از اهل حدیث ترجیح دارد تساچه رسد پعراالی

حمیع مآحدی ر که مصبی حدر و رده ر طرق عامه و حاصه در موضوع حلاق و آداب و سنوکنت فیص دیدهاست

عربی کتاب بی نظر احداه العلوم را بایت کرد بعید را او پیر موب این کتاب با نشیدی مطالعایی دفیق بیودند و آنچه را ماتورات که از نظر عرائی فاده بود با مختص و میار جمه بکت جدیت جیسم سودند و برخی از دانشیدان حادیث این کات را بیرون آوردند! برخی در پیر مون کلیات عربی در هر احدامه بخشفایی بیودند

L

4 1

_,

-

و بحل مشکلات آن پرد حدد سند محمد حدیدی مؤلف تاج بعروس شرخی براجد،
معلوم نوشها و اس پولس کت بی به روح لاحد، در شرح احیاءالعلوم بالدی
کرد، احمد عرالی احیاءالعلوم را بلحص بدود، حیمی ر کتابی که احاطه برمانی
عرابی بداشید و از درك کلبات و عاجربودید براین کتاب رد بسوشید اقتص
دفده این کتب را دیده است و بعد بسه شف محجته السف، پرداخته بد

آوردن احدث وارد را طرق اهل عصب و طهارت ع بسياست موضوعات اخلاقي و منافقه و ايراد بر بعضي از روادت صعبف وارد از طرق عامه خود مر بالي است كه احتصاص بكيات فيص دارد

ار حصابص فنص "سنكه در هر عنبي كه وارد ميثود، و كاب در آن عليه ميتوسند خلط مناني عنوم و مسال مجتلف علوم بيلوده و حدان منبيطس و منه دار "ن علم وارد ميثود كه گوره رسالر عنومانيا" عاند رد برخالف برخي از مؤلمس كه همه علوم در در بك عليه وارد بيسوده و منائل ران بكنديگر خلط ميسندينه موحنات خرب مراجعين را فراهم ميسانند مثل برخي اردائشندان كه منفيد باين كاريد و سام منايي فينفه را در يك بحث اليوني و دافتهي وارد منبياسد. ين كاريد و سام منايي فينفه را در يك بحث اليوني و دافتهي وارد منبياسد. باين مثال درميان درمياه ما باين مناير في منازي او ايها من به مهوله من بنفولات النبغة هن هي منتز اعتباري او ايها من الا ميتور الخصصة المهولة في مناورالمياحث

ا گزائی در حل اخادیت چندان باشد بمیجب و فندم معولات خود بنود و ظاهرا از کسانیاست ک جمیع میجانه دا معیوم میداند و امنولا آن دفتها وموشکافی هاتردا که امثال فنص از اهل جدیدودر به دراحادیث بمودهاند از خومینکه و عهده غزائی خارجاست اگرچه فنص هم درباردیی از مناحث میرفاس میمسلک بنقل روابات صحف شیرایی

1 .

4,

دراب

والماس

فیص بالمهامی رادی دارد که در مایه خود بیندر نفسی و باکسی خودید است. بایالیت و ملامیخیان شفرهم می عبه سبام فیص بختص مستودد و برخی از استار و مایند استاد تحریرش سبت و تاموره ن سب

春茶曲

ما عدار ما در و منحلس عدو د مادو بد کرد ما دید بر ما دو د در و ما دید بر ما مید می و د در سام بری مدار ما در ما در ما مید بری بر فضی عسی را و در در در ما حد بری معلی معلی در در افکار فلیلی تابع مسللت مشاه است به سخوی به را د ما حد به د که گو با از افکار عالیه استاد خود ساویی در دیه سب و ی استا سابت صرحه اسرای معلی در سام ساب برای معلی در از بری حدی روزی و در از بکشر، بداید خود را به مسلف مشکلیان و اهل نظر حلود داده است دلیل برای که معلی بری مسلف اهل نظر حلود داده است دلیل برای که معلی بری مسلف اهل نظر است آنستگه در اوائل گوهرم را دید که در و سف و او حر بری کاب صریحة گفته است بریمه "سری همان صرحه" بساماست که خوایش و در دم دم بیس حمم و حدیث وجود دعوی کرده اند و طریقه اهل نظر طریقه قامران از

دیا اشمار ملامت الجداد رسیلا بند از و و مقاعد است به در بدر و مقاید در و در در و مقاید در و در در و مقریباد دفالست الدخیت بر و اسال در و در در دفالو مقروان الکتیه عقیل الدار علی در در دخیلو میدار افزار الدار ا

7

ų-

redi

, ,

يين فيلوث ياض ميناسة

د خان در تو را گه هر مراد افوند اکمی ایجدی به ی ده او ها سباد کار را با در هر او دردری از د باش د از د باش هی سب که ۱۰و بعد ایوان وسید د با هر از هی سب کیه باه خدای از ابوان د سب از د بیش ازاه بیبار سب بارسید را نبی طریق ایش بیمونت د اداری ادیدها که از ها سیدلان باشد برای هییه اید منابه استادا

ما بیند برزی در ما به ایندین وجود نیز در جید وی شو ری بنده فاتل به منالت و خود به در جید بایی فایل بایندین وجود به حدث حصیت آن شیاده ست به فائلان بافعالت ماهنت را از مناد ان امر بدیهی دایسه است

شه ای در ده خده شرخ به نجرند سب که بادستی از نهباب بجرند و شرخ کرده سب به ناسرخ باشد سب به شبه بر خو سی خفری بربجرند و گوهرمراد به سرمایهٔ پیبال بر باشفال اوست درمنجیها جی تصریح کردهاست کنه سب د به سامی در باشد با وجود باشف که و ارجیلم شبهال میکرال ایدالت وجود خوال سامی

ما عد ری شو هد ربونه ومنده و معاد ما استان و شرح حکیب اشراق بدرین منسوده سب و نظیور بختین درفتیعه و حکیب دوفی و حکیب منف به و رد نبکه از راسخان بودد سب و بی کیبخود را بینک مشاه و اهل نظر با الیف کرده

ما سام و با همچی بعد ر سیاد حده د بیست و بات سال باد بوده سید مادم د باید کام بریده

و سیسمند قبلی و شاگردان مااعمه برز ق ست ا

الملاعبة الزراق دا فيسعه و مناجب بطري ارفيض فوي برا سب و منبوات العب له

خيد دوم نو راي فنحا الله جو الدايد کي طا د (۱۸۹

فامييسمند برد بالمن و مالان هيمان الدارات المارات المارات المارات

و باک بند به حکیةالاش<mark>راق بهروردی را درد لامنچی اقیافیا</mark> د ، د به و بر ^{محمیت} بلامید ملارحت را و بند در ولا فاصدر الا به م

يا حدكر دوالد له فاصور الفلد فين التي يها سياحها الدين كسلمة الميادة والا سا

بالمدود للماليال داشتمان

ا المحتى المحتى

ربيده من من حدد وست. را در دالان من الأدار من الكور ا

يام برخال دسي الا الامام الأمام الامام

در حری حدد علیه و لیده حرد داران میمه و است کامیم استه با محد با این داد می خود داران می می است. داد می است کامیم است کامیم می است کامیم است کامیم می است کامیم می داد می و داد می داد

لیجه ای درف محمد ایا پیر از بر سیب به مه بیمر در میده و مقاد ایا فرقیه شهار افاد داد ای مترادی کمی چی این داد میت سرخ اما اس ۱۳۵۳ ۱۳۵۷ جمیع لمحمدیات در بیر می اماد داد امراف سیتر بلای بلاد 93

120

9.0

D

g-de

2.5

من محمیق و مدفق سب و فنص همان کلمات ملاصدوا را تقریر کردهاست ، ولی
فیص در حکیب دو فی و تصوف بر مالا عبد در ق ترجیح دارد و در علوم نقلیه صاحب
مطر به دارای بایم، و نصیف سب و مسالا عبد برد ق شاند البلاء در عبدو م علی به
مناحث تجلیمی فقه و حدیب و رحال و اداموده سب و با اظلاعات و سیعی از پن عبوم
بداشته سب ا

شیختین شکایی بکیدیتر با المید ملاییدر سب کنه در فکار فیسفی ماید فیش بایج مشرب ساد خود میباشدویی در طلبت بیشام و مربسه فیش و لاهیچی بسرسد رسانه بی دروخدت وجود نوشه است و رسانه بی بیر از او در جنوب عاید وجود در خوشی مساعر نظام رسیدداست. برهان و بر جنوب همان برها با میرداماد بر حدمات دهری است که بستان فلیفه ملاصدرا نفریز شده است

142.1

والموسعة فيي متواي ۱۱۰۳ تا ۱۱۰۶ او دالشميدان و مدرسان فسعه و ليون در عير خود مياشد والتي سعيد الآلكة در اللوف شخفي و رد و فرايحه و اللدال مناس بليوف سب والي معدلات در دوال ماحب عليي پاسد به افكار مب رحملي سب و مثل ليكة رائد القواعد و فو ليل و البولي كه ملاصدر ممرر كبرده پاليد البودداست الدار العربر و باليف ومعلوم مسود چيدان و ردافكار ملاصد ليودداست با الكرود

قبص را دوه بدر الأمام سنة ماجد بجراني سات

ل

فاصی سعد بنیا بدارد و مدحت فسعی چندان بستم سدردا و بماحث دوی بیشر بدایل دارد و مدحت عرفایی را بعراج معصوصی با احسار و احادث بست بنودهاست ولی در اصواف آلموری که باید. پخسه بیست و در افکار او بو د اشسام رادد مسوال شان داد با آنکه دردی و استمداد که بطیر است، بعضی را دلیات عجیب و عریب از او سر ردهاست

قاصی در عرفاندان شاگر دامرخوام فیصانست ، قسص خود نیز در این علم چندان هنتم بدارد و در مقام بیان مدانی نیزفانی هنان کلبات محبی الدین و انساع اورا بده نابعترف نفرانز می کند

و ماایسرا اگری در دست حصر سب که معبوم بیست خودش بوشهاست و در در علم سعین در علم سعین در علم سعین موجوداست

0 + 0

ناسی سند کنت علم و تحقیقی ویاد دارد نابنهشرج ا<mark>ترفقین ۵ شوخ پر توخیم میدوی واسرازالساوه</mark> حساح به خود عدار او ماوانسته اندان بی سنوم دارد و در ندرتر به بی نسوب و طبیق با داده دادر داری دوی و داشته حاسی سا مق

3,0

رفط

١.

4,00

4

حيا

w

المي

مال 5 الى

١...

سان کنیب رشدافکار علاصدرا در حورهٔ بعلیمانی اصفهات و نفودآن رخوره بیناور اصفهای سانر بلاد

د ما وعد گدست خواساری و ما رحیطی و ماهمدالرای و قبض کالایی فکر او آرام ماهمدالرای و قبض کالایی فکر او آرام ماهمدالری آلفور بکه باید مهارد بوجه نبوده سب در خوردهای بعیسایی همان فکر استج و اساح و استار ارواح داشته سب دراس بصولف همید ریافته بوایی بداشته و ولی ملایت در ادر همانالفتار و عصر خود مورد بوجه بوده و راو بسار اعاض بحک و بیدر الجنفال وبیدر اسالهال بعیر می گردهاند

حواسی و بعدمات و بر شما و شرحاو پر هدایه و تعلیقات او پرحکمةالاشراق هم آاد بشید در میباس سیا به اشر ق را ساخید ا متوجه میسودهاست و چول به تصوفاتیای رادد داشیه بدیهی سی که داسان بعنوف برای فکار او حبراه فائل سدید و اردرفی شاکردان او کیب سادار بدایی مستودید این معابی میباشد که بدریج کیب ماحید اکیب درسی فقیقه در خوردها بشود

سنت برهان نظرین شبخ استوار نبود وچون درنشوی و افکار عری ریاد ما^اثسر ساه سب نفاسان حکمت دوفی و نشوی رمضانعه کیب و مستصد نفکه شاتی بیه نشاعه و فراگرفش افکار او گردیدند

سیحکام و اسوری کلیاب و سیمیایی و مصاب و و کیرت بحصیاب و بی تقری در انظار علیه و عدم بعصیاب سیاستانت میعدد همه این ها دست بدستاهی دره داریخ بلکه در مدت کنی فادر و بعابد ملاتیدر مورد توجه عجیتی و فلی بد و کم کم کار بحائی رسید که فالات فلسعه ، حدیث مشاه و لی و فلی بیتوف را برای آنکه بافکار ملاییدوا پی سر بادور شامی قردید شفاه این آب و خالساسی در مداری اسلامی در را به ایمد رکسا بحقیقی ملاید و ماید ما محید مده و معاد فرار گرفت با آنکه در دو ه آخو بدیوری و بلامید و ماید ما محید معمر لسکرودی و ملااستاعیل اصفهایی و ملامتنامی و آفامیر را محید با محید ب

دانشمندان طبقهٔ بعدار ملاعب دالر راق و فیص و کیکانتی و ملا رجنعلی فلیسالله اسرازهگم

درین حکوره در شید در معدی ما تیدر عددی را متوان تثان داد که در فکر و بعدی را متوان تثان داد که در فکر و بعدی و معقق و شاخص فکر و بعدی حدود در محداعی سرویع برده بد

این مرد ریدمکننده مراشه کخواند است خوان فرانت به صدیبال عیر کردهاست. و افرانده ۷۰ سال کلت ماکنندر از در شهر صفهای بدرانتی بینوده سب ۱۰ این نوافیق خود بیدرات در احال عملی اعاق منافید

تحوید بو بی مردی ر رائد و و قم به صاع و حوال و مایند برخی ر علیه از سادهی خود در در در در در بمت بنی بد جهاست ایران و هیه استفات خاصی قائل بودند ادا هده بموای منفهاست یکی به در علیت میکر بند شبه ست با برخصوصیات بو بست بدوری فقه عیا و آشکار همیادسان فیلیسها بهی بدر س کند و معدیات مورد عالی و حجر به قمها و مجهدان عظر خود باشد ا

ىلى سو

هيا

فیشه و آثار

ر - گو

حي معرو

. ک

10,4 2.4

A 62

. مر

جوالد او ال فلسفة الدائد الانتخاب الله الله الله

١,

.

للي با فليه بزرگو ر و مجهد بارغ سندمجيد، فر حجنه لاسلام و فلينه جيوني بنورغ خاخ مجيدانر هيو کلياسي معاصر بوده و بيند علاقه" ربادي د شنه و بيبار جناعت او خاصر ميشدهاست

ملاعلی دو تعریر مدی ما بیدر سدر ماهر بوده به بصور بحدی بش ما اسار شاگرد بر سب بستوده و بعدی ساگردان او محدی رشاگرد بر ما اساء بحدی در مدی ما بیدر در بن ما بیدر و بن ما بیدر و بری ما بیدر و بن ما بیدر و بری و بیدها در مدی اورا ترجیح میدها د

سید رصی لاربجانی وملاعبداقه ربوری و ما مصطفی فلسه بی و آفامیرو محددجم سدرودی و میروا حس بوری بشه بی و آفامیرو محبدجس چیی وما محبدجمم سدرودی و میروا حس بوری آخوید ما محبد سباسل درب کوسکی سمیهایی و آخوید بساسی فره بی و می ممبرف و حکیت سر عبدالجواد حکید و دمها نفر دیگر از دیشید ب و هی ممبرف و حکیت آگردان وفسیفیدان از محسر و بوده بدکه در امر بی بالاد ایران پر کنده سدید و رحی را بها در مراکز علیی میشا حیر بویرک گردیدید و باساعه عنوم عینی و میسی برد حدید

فرصی باید بدست آورد و شرح حل و لرحیه طول و آ آه آنهار مسوی رک بی مسئل بوشید به کتاب که بعد از به حداست با حدال و آثار حک دعرفی دره مشفویه به فرن حاصر مرحمه ساید مین ما دخر بخیر سوید اید بید بررکه عرب در دوره فرن حاصر هیه پرورس فه حوره بوری بوده به در بین ساگردی حداد به کنان سدر حمل در بین ساگردی در در بین ساگردی در بین ساگردی در در بین ساگردی در در بین ساگردی در در در بین ساگردی در در بین سازی بین ساید در بین بین در عرفان سرر حمل ساید در میانی در میانی گرچه در حکیب میدیده شاگرد کورند بوری ساید در میانی

v

1

, al

..

٠.

. ,

,

. 1

 λg

ادراب

4.2

این سیدرسی همان سعفی سب که م جمعیند از هیپا کلیاسی و اعظم سود ایواع این باغیرها اموا این ابراغ مه فق بنو ده ه هی اطلاق مکفرال را حیل فیحت کلیپا باید النوایپ حیایا آنها اللغیا باسی البده «رود اللیایی عقلی و طرا ای به دد بهدا کلیایی که دا اللغیام میلیون و معلیات مذهر بودیه کلیز شخاص البالله کاده بد اواله کایایی که الکفیلیز میلیدید هان بیاه ده ۱۸ ع و بقوایی «فیلید بوده بد اهیس سید بنی البیلین بد «مساحود به دا اعلی با «سان را رواد می

ŗ

می

+

31

به هنده استی حدرت کلید در محدد بی به را هنده به و ه در در مدرس می سود در در محدد بی محدی بی در محدد بی محدد بی در محدد بی محدد

الرق بالده منظ تحسن ما محمدت الرق مورد علي حود فراز مندهد الرحى الموسيدان الما أن ساد الله ياجين الماعجة المهاجبان فعال باسي را هايت الماعية الماعية

 مقباما

4....

سور

4 ,..

4 4

al. or

32,

خاليو

000

2

0.0

3 --

اريلاسياته

ا البدر ملی از المعهال به تحل آباد بنظید شد. این سید مالیه محلی محل شد. از این تحال خان خواد نظاهر الحلوال کلید

و بند مینی معروفی که در ناص از مربدان سید بود، شهادی داد که من مانه سند ا معالجه ٔ جوال مستوفه

ای در بر این تدرف ریالی تحات پیدا میکند و جای بسالامت میبرد و اب در نواشد اسلام سراق و عین العظام همدایی میبالا نمینتردد در حسن دوران آخرید نوایلی آنهمه اکراد در فلسفه رابیت نمود

معروف سی مرحیه استداعجه لاسلام سفاعت را و سندرجنی بنود به و بحد آباد باینتهای دا حمل کرد و بنگار بدرس خود ادامه داد

نظر بن ک مصنی دوم بنت بنویی محمدیادی دنبایی انجامداد ب برفرقکه درهنگاه تحمد مرحوم اردسایی و خان دمان، مثن جامر اردسایی رساب برما بنیا مشود اسرح بنمند این روحای جنس عادر و معبسی که ۱ باجینه ۱ بخ لاسام ازمان، علامه معبسی و شاه سنطانجیس به بن حکید آلهی و رد شده این باشر و دنجر بن سب این هیند اوان دا و اماکتیارات فی آلا سلامه

春茶春

بالامند آخوید بوری آخوید مالا فای فرویتی ۱۳۸۳،۰۰ های ملاآفا عدد باستانجاستان غروین مستندالر اس خواد مراجعت بنبود و مشعول بدریس شد اندال بلوه عظمی را امراف و ۱۱ ف داری استاده کاعمتی بنجامیرس سنافید

این آخواند مه آفا همان شخصی سب که در محلی بحث و مناصره جاج ما محمدتمی برغایی با شنج احساند احسائی مؤسس فریقه شیخیه و منش پسیاد ند به های منعدد پی درپی در شهر فسرون سنج جند حسنی در مناصبره محکوم بود یکی از عس سخ بیا ساخ به بی د ما جدد هسرفشه میداند شنج جند بدخ و بعدت بی از اگر ملاحیدر بعدت از د می مید و بیدد دوسه بی و میایی ور بحال خود رد باوده است خفر بدف آیا و حیدس به برای بدفت میداند و باید دوست که شیخ احدد برای تعویه یک دیاده و باید فیسته و بید فال را درك سوده است که شیخ احدد برای تعویه یک دیاده و فیسته و بید فال را درك سوده است و می حدد به می میاهه بیس بایی فیستی فیمیورسائی بیوده است به می حدد به می میاهه بیس بایی فیستی فیمیورسائی بیوده است بعوالیه می بود به و سعید به می میاهه بیس بایی فیستی فیمیورسائی بیوده است بعوالیه می بدو به و سعید به می میاهه بیس المساوی المساوی

تحوید ما سیمی درای سای در د معلی ماه دی که در دیمهال سایل در سیح احید مناحه سولایی ساوا و سع حدر در حدر علی مناوات بنود وی و شه سب وی هیش میلود کرد این در حماهددی سرواری بوشه سب عیم شیخ احید دو معابل علم علمای ادامهال بنودی بکرد وی دا وهد بی تعسیر بوده و گریه احدای دا علوه بعنی ای کار عمر حود بوده آن ی را و در بساب دو بید سال در می سب که حاکی در سلم ه سال و احل ه بیدیه و باوارد بوده سال و احل ه بیدیه و باوارد بوده سدا می میدی شیخ سمی سب با همدی سیم سیمی با همدی سمی با همدی سمی سب بیدیه و باوارد بوده سدا می میدی شیم سب با و بار وال سب

بعدار بحن و حدن علنی ۱۸ آیا با لبنج درمحتم ۱۸ محمد نمی برغانی و ۱۸ شدن شیخ، پرغانی شیخ را بکتم بنیاد و چون ۱۸ محمد نمی در عسب و سالاح و سالاد مورد تصدین فتمای عصر حود بوددر برحکم عسای غران و ایران را مسالا مصدیقی تیمیت بمودید و شیخ حمدیاچاریوطن خود احساه و فصف نفشت ریارت

ú

A

مکه مرحمت بنبود گرچه بو شمه بازگر برغانی خان خودر ردست داد و اید را مریدان بنجهٔ شنج احتمالیت بنگ بنجتنی به حساناتی او ادر مجرات عبادت ال اعتماعی در احال سجدد با اقتمالی فجال بسالیات اهم او هوش این آخواند براگویی طرب عدد راددی از گلستراد و حساعتی را بدیار عدد فرستاد و دیبات. فیله آن های از شهاد رابنجیهٔ جهال جرادل داد

همه الحسدات حيالي . منتوان دا دو نظر خلايته ليود ، خلايته يي و . معلي كه خود "تبرخوم ليالم . "ن بير درايت ورد و فقط دست خوش الفاط با البدا برق شده ود

ا المصدر در ممراح او کرد اجات که گذشت شفیر حاکی وا رها سود و از د آس که تدست عظیر تاری را تحتای گاماسیاه او کرد هو که مروز سود سد هوائی را تاهاس شود

حدل می کرد حر ۱ مرکب اگر منحن سود مرکب بوی مسابه و به عاصر ساله مرح رآن برکب مشود برکب و بخال کی مر حداوی سب و بطیر کش و ۱ مسائله که دان و حود دور کید در برکت بدل ۱ بقس برکت بستهی دسی سبر مسکنایی ماده و سابیر و به سب و راس مسکنایات بفس موجود مشود ۱ سبر مسکنای ماده و سابیر و به سب و راس مسکنایات بفس موجود مشود ۱ سندان جنی خود ۱ مین می گردد حدایی در آثار خود مکرو دکر کرده سب بدار معاد دیان با حداد هداری معتور مشود ۱ در این فیس معتور مشود ۱ در این فیس معتور مشود ۱ در این فیس معتور مشود داد در در شدی میده مین در گردد هدان راس به شد کنه مین کنه مین گرد او سید کامل رشی با مید حداد و شاگرد او سید کامل رشی با مید

لمعهور و پند ش بانیه و بهاشه شد. منبع عسبح حسد در زمامی اتفاق فناد که مملک

مر اما وضع خوبی به سب مرده بلکهرماهه رای آن در پی خری اوساع دید رمسردید و بدیهی سب که سدیدن در آن رمان باین فسل رسره ضدها کهموخت فرقه در بشاند و فکی مرده میشود و ماین آسفیکی اوضاع بوجود می و رد هست مسادید و دان فیل ارفیه هر که آش خان و مان سور آن چه سامیدگیی دید سفران بیوده و حتی موجب سفوط کا و ری گردد، دامن میردید و این فیل را ماید و سفت پادی خود ایند و نفوید می سودید

بعد، استج حدد خوا دا بدرس اور سند؟ بهارسی که راحات تا یج احدد الطبیب بیدر بیمنف او دا دا دینیود ، ثمرادا امریسجه! خوارد استدا دالیا سید المرمجند و آیا مدر المیرمجنا آیات بید میر ایدان از را بود که مجربات خاب مشار آل هیه فیله و فیاد شد. ۱

همه کی موار استخه این نصی و این راستی سب کسه در خوادهای را حاسب سوح کرد و منجر انهراح دمراح گردید

اگر نظم و برنیت صحیحی در کاربود مثان جنانی خراف بسکردند مؤسس ما هه پی هو بد و در املانان املانی بازرگی هیز صاحب خو هر ۱۰ سنج کنیز کاسف نا بعضاء فد علیه کنند ومرده را اعو ۱۰ سایند

-00

La.

چادکه بعد خواهیم گفت آفاعتی مدرس (که بعضده خصر در ظلمه ماادیدر و بختیق در میابی حکیب مندانه در نسمه خران نظر بدارد و آثار و مؤلفات ، عسق تر و تخفیل را ر مؤلفات خلیع فلاسفه الناع ملاتیدر سب) مدیه در فروین ها آخوند ملا آفا استفاده کرده سب و از و تعفیب الیه منبرد ویشاگردی او فلخر میوارد

由荣业

تحوید ما عید به ربوری می ۱۳۵۷ دم سدد ریزی بدرس در مدرس میدرس حال مروی که در زمان فیحلی شد سخه شد به بهران مسافرت سود و شروع ب بدریس کس علی و فسلمی سود ، ما سه نه در فلسله ر شارخان گلمان ما دید و ر پیروان مکت اوست چند حسه برموضح مختلف سفار و چند موسلم شواری از و دیده شده ست ده گلی تحقیقی درغید ایمی بروس ما فیدرا بهارسی بوشه است که فلسمه های خطی آنها در کا بحث بهای مهیر فهیلران موجود ست یکی بو ر خلیه و دیگر نمان ایهیه سیاس دو کاب داری عبارایی رو ن و سسس برخان فوشه و دیگر فیات ایهیه سیاس دو کاب داری عبارایی رو ن و سسس برخان فوشه های فارشی شاملی که فیار معمد سب

آف علی حکیم در کتاب بدایم نحکم او این دورسانه مطالبی بخصفی نفل سوده سب و از پدر خود نو بد علامه نمسر می ساید

آخونه ملاعبدالله ا مدني در كريادي معلى بدرس آفاسيدعلي صاحب ، ص .

نه خوله ملاقبلانا در درد بحل منتفعی از نصادید در داشتی از میکند بنجوی که بهلایت ب تخوی مالهای میساد خلاف کلام بکه ملاعبلاند بلای و سستدان جامع و در اداد اوره و خاران م مارود از خیسا خلاق و روحیان و دا و سال ایوادر دو خراد بازدانیت ادرانتها الدران نجمه الإسلام این خاصر شفاداست

自分量

ما استاسا المعه می مه ۱۳۸۱ هی یکی ا د بست به ساگرد با بدنه ساله حهاتی بهترین شاگرد کوند توری بوده و حو ه بدرس کوند و در حباب ساد اداره میکردهاست. در بن م حر که کوند رکثرب سن دخر بنعت و دنو می بدند شده بود ساگرد بن حو ه فلاله به بهاب صفهای بر بی استاده کامل بدرس با استاعیل جانبر مستاده ایا کامل بدرس با شاگرد بی خود بدرس با شاگرد بی مترفیه بدرس کوند بوری مترفیه بد

حاج ما هددی سرواری و جوید ما جی دروی بری می حدود ۱۳۸۹ هی ر بردسه بوده بد در بر فرق که جویدما کی بیشر بخوره بری حدید بیانی ما جید حیر شده سب بعهدد حضر جوید ما کی خود ارجیت جانه بیانی ما جید و عیدم در حکیت بهی در رسه جوید بوری و ما استانیل بیمهایی سب بگاریده سعاری جعی دیده م که یکی ر با امید ما کی بعثی و طرسی ب سادر بعیوان برمن فاد ب استاده سوی کی فرویتی در خاشیه بیشت کرده سب ایجه دران جواشی دیده مطاب بحصلی و در جور استاده و حاکی ر بهایت بسعت

الراسعة المعادرين للألمام الأواجع للم ساء الله الوالد الوالد للمحددات

4

شر

ح,

-

ĺ.

سمی ن

٠-ر

رده

١,

.

يات ير سمار يود

.

ملا اسباعل خواشی پر شواری دارد که عس سار ب "خوند ر در به «بخلس معاب دکر کردد سب وی رساله بی گاهرچواپ شیخ احمد احسائی بالیان در د سب بسر عامدته و تحقیقی سب کسر سخص « رد در فلسته آن رساله ر «اجعه کید خو هددند که ماانساسی بعد مااید، مای فلستی و برسه ایجسر بر د ماآورد و ساید سوال فرفی قابل سد

حاج مااهاشتی ما ۱۳۸۸ های سترم اری ا صاحب حاشته براین کتاب و آخواه ملاکان فروانتی از شاگردان همین ما استاعیل مساشند ۲

4 4 U 8

سائم طبدائی ادا میخود بنند می شاید راگاند ملا فا مرحم احداث ملاویدد اجاز فرویس و داند از حکست این شند باداد

 این رساله همان رد بر هغواب احسانی است سیرغرسته «خوند فلاصفرا» رساله فلااستاعیل کنه بر خواتین غرشته و اسرار الا یات چاپ شده است سیر خلاف بوهم اطب اهن علم بانمسام است و افعال سیر قسمتهای اول کتاب است.

في جويد ملا في سيد الحاسفي بهور شفاد . او السيد _{ما}فقه در سيدود .

دیا ہیمی جو کے جاتا ہے۔ ملا سیکی کیا

دانسمندان طبقهٔ بعدار ملاعبدالرزاق و فنص. . دورهٔ موالانا محمد صادق اردسانی و معاصبران او

د نسبته ای و مدرسال علی حکیت ومعارف بهای بعد را ۱۸مدو ما ۱۸رجعتی و فیص و فیاص و معاصرات اینا با که مرکز ندرس ایان سهر استهای بود عدر بند او شیخ عمایت الله گیلائی و میر میشاخیان طالقایی و موالی محمدیدادی اردستانی مید ۱۹۳۶ د و چندم ادبکر از داشتندان

سنج عایت نه مدرس فسفه اساء « الاصد مترفو « حکتم و شاگرد میه احتمی و مداکرد میه احتمی و مداختن مید حسن ساعاتی مدرس شرح فضوص محتی السدین « کت شبخ شرق بوده و شاید آقاسیدرشی و استاد او ملامحمدجمعر آدده ای از الامید مع دواسطه او بوده اند

میرسید حسن شاید او تلامید ملاحسن لتبانی شار ح مثنوی بوده است. را ما حسن ۱۰ میرسید حسن ۱۰۹۶ میرد میرد و ده سب

سر و مااحس م ۱۹۳۹ های . با ساگردان معلیی است که نین او وسید سیحان شارح صعیفه ۱ سافشانی موجودبوده سب اشتبان بمعالات صعهای سب ساخش ص^{یما} ازمرده دیمیان لاهتانجان است .

درسی بن صفه شرخمان آقامتار محسید دی ردسانی روشی و جهوفسای

.4

ď

,3-

. .

رندگی و معبوم سب فکار م نظار نسی ردستای را معانعه آثاری که اراه دادی ماده و بنجست میزر محمدت دن رساله محبیرای تقارسی در خفل بوشنه است معبوم است که وی قابل دنیالت و خود و وجنت خفیف آن می باشد ، در اس رساله کیفیت شوم خفایل مکاییه بحل و المریز شده سب و مریقه آ او در بن میآنه همان طریقه اما دیار است بدون کی و اداد

اثر دند ماهمچندنادی رسانه حکیت خیادفیه ست این رسانه در نفس ه قوای مادی و معنوی کن میاشد از ایر ایجایی و سیشانقریر میانی معنوممیشود که ماهمچندنیادی در حکیت دوقیه و رد ویتکه میباین باینحکیت میباشد

ار رایه رایم ا<mark>داردستانی ادامعیدههدی را مدایه کا ادارد کام از دستانی خام از حدا نمراه این و دادیم در اینچای خوا داخرد ستا</mark>

۳ حیب بر یه یا در اردی یا به به مه حیره گذیر احما سفار از کا خده ا حید دیانه ه**خوالمکیات المعامری** و بین**دالمحتهدی** اید در بیدربالایه دی هاچنید ایوالمحتی فرونی ددی داد. ایا دیدی با ایس در بید محتد از داد کا این شده بیجه در این این چه از بدینه از دیدی در درجی درجی درجی بیدا شام استخه بایم اید.

نكوار الادان الملاصرة المصطلحين المعطلة والأدان المقطعة والمعلمة الاستقاليسة

نی

در حکیب صادفیه مطاب بایده ریاد دیده میشود بگریده نفد منصلی براس رساله توشتهام که مستقلات باید بطیع برسد

ملاحبود؟ گیلایی از بلامید میزر مجمعیدیاتیات که بنایر بوسه حسرین لاهنجی در اواجر محاصره ٔ صفهتان بلست افتاعیه یعنی در سال ۱۹۳۴ م فوت کنرده ست .

春俗水

حک و داشیدان بعدار صفه ردس بی ملاحمره گیلایی مه ۱۱۳۹ و آفا مبرر محمد الناسی مرده ۱۱۵۶ و مالا مساعل خواجو شی ۵۰ ۳ از و ملاعبدالله حکیم می دشید

هموم النصبة عميمها الرامستنية و کا و فرامين تندين البياكة علمه و برزگ بيروم الروان و وو البيان عيري الراف سيمند ال اگل تعمر الرام فليه متواري مقتله و آلد التياري الراموم متعلقية الله و الله الله الله الرام و فقة حتى ديم الرابيت المتعبود الاسار الله الم ملا يم زيام فلمام الدائم مرابية الحدالة الله بهامي الدائر رامادي الرامول الرامول الرامول الرامول الرامول ال

محمدتانیان میزدا کافیان میزدا عزبراشان مولی محمدتان مجلس کی در دسته مدسدر دسته ووارد
 د د ست و ساید او سیند و به فلار در یک پاید بیند.

الد <mark>ملااسماعیل خواجوالی دی مح</mark>مدرسا ۵ ملاد بدار محمد المترابد ایر ادا ۱۳۷۷ ماد در ا<mark>دا در اگر</mark> د ما ممام و ایر اداما میدن امامیه در انداز ایرانده ا

çů

-1

L.

دوره محمد ساسی دوره محمد ساسی را محمد ساسی را سام میر محمد ساسی بیش را سام معاصری حود به دسته می الاستان برخی رکت وی را به برس مستوده سب ما سنجیل خواخوی بر رکتابیس که ارفیسه آخوید ما از شده و رخی را کت و مایید سرح هد به مدرس مینبوده سب بید بین ایرد بشیندال و تمایل آدن با فیار می اصلارا رمیه را از برای فهور آفیمحمد سد آدی و مایید به بیودد با آدیکه بته را از برای فهور آفیمحمد سد در ایک را باید بین در هم سودد با آدیکه بته رایج طالبای علوم عقلی متمخص در افکار ما دید بیخوی که از برای باید فیامه و معارف کی ما دسته را کوی این در این در این باید بین در این در این در این باید بین در این در این باید بین در این باید بین در این باید بین در این باید بین در این در این باید بین در این در این در این در این باید بین در این در این

有分类

آفرمجند بدآردی مر ۱۹۹۷ د ۱۹۹۸ ، برزگترین شاگرد خوره بدریس برا عبدالله حکیم مر ۱۹۹۷ هری و ما سیاسی و بیاسی مر ۱۹۹۹ سب ما مجرب م ۱۳۱۷ و میری دو عاسم عدرس جاوی آفتی مر ۱۳۰۳ دی در تامید فاصل و در خ خور دا ددرین آومجند بیدآردی هیستد

4

د ما ود فیلزیگی که د کلای و قدم ود ام میم ایرانی را وامیم و معلوا بود املاحی ایدار این ایمان ایاده که اصلاح فی سیب و پیادالت از و به باکاریده ایدالاتیان این ایسان ایسان ایسان ایسان خیان دایدالت ایسان ایس "فامعید، مدرس کس حک حصوص کی ملاصد و بوده سی را ساده دو سی اور در موضع مصنف مقر دیده - بکی را معیر بی "و معید که بیشتر به بدرس کس عرف می پرد حیه است میرار معید علی می را معقو سی که در سه ۱۱۹۸۸ دید د سفای می از می کسید دید و می بازی می سرح حکید - بی اسارس می در دست و می هرا بیبوف و عرف از برس به به ما "معید جعفر "دددی " قالید می ماردار بی و "فامعید سافیتی را ساده سی و در سافرد ای مع به استه می مرادار بی و "فامعید سافیته یی را ساده سی و در سافرد ای مع به استه میرا ساده سی و در می و در عرفان در با امید ما حسن سابی امی ۱۹۹۵ می در به وی سافی می مرادار و اسابی هرده سرح فضوص را بادرس می آده به

مرحوم ردستانی خود نیز از مدراتان نامی، هیا درنشه ف و هیابا اقلیمه سب «بندریش عرفان نیز اشتمان داشته سب

. .

در دوران بعدار میراد ماداو میا فیدرسکی با ماتید را بدید اکسیا حصلی فیسه و حکست کنی عرف از فیس سرح فیلو سی با سهند بعو عدا س برگیه با عیار بها از کنت بر بدرس میشده ست

عده بی را هن دانس کان کرده براکت خرفانی رفتان شهاد عوامده سرح فسوس و مصاح به مصدح لایس براند حکد و فلاسته بی که متعرض براخته آیان بدید بدریس میشده سب مثل بیکه آی محید شدآدی از ماحد سر استای با با با استه بدا این احیدی به گذار بیکنی شاری دورست استا آی محیدا هسای کسا

ر الاست راك فامعمله دا د د د د د د حاج ملامهدي برافي

.

ri

20

لو درب

32

4

د ريا

درب

> !

ما اسدر د بر مند ده سب و معلومان او اسجو بد بوری و دیگران در عرف را همان مصلی سب که ما استاد دار کلب خود خصوصا استاد بنان بنودداست منده بد عرفان که و بس همان ما احسن سایی ۱۰ ۱۰۹۶ سارخ منتوی و مر

ج ملاحهدي و مداخت از الراحم علي دانستد و برادان دار جوال که ادر الحداد الدان الحداد الدان الحداد الدان الحداد الدان الحداد الحداد الدان الحداد الدان الحداد الدان الحداد الدان الحداد الدان الحداد ال

4

,

بايب شبار ميرفية سب

حیرا تکفیر و تفسیق دانشمندان متحصص در خفف مسد، چه سه موردسم فرار گرفت اگرچه جماعت زیادی ازمعتقدین و مؤسین عواعد عملی و عرف بی ارمراحع دیتی بودهاند و در همین رشته ها حوزه تندرس د شدند و بی اس د شدند ن حیات مراوط به تقیه را مراعات میسودند .

عجب آلکه برخی از مجالفان سرسجب قشمه و عرفان جنعی را تکفیر وجیع را بازی را که فاش بهدان الحوال و بشاید بوده بد کاما" اجرام مساودید مسالا خواجه" بنوسی و میراد ماد او کنایی هستند که بنجینع منایی مهیه" فقسفه معتبدید مروحان و ارکان فیون بفتی مساسلدمعدلگ مورد بکریه از حبر مسیم بمشی دیار از عین بواسطه" عیناد بهنس میایی یکفرشده به این فیس از بنافله ب هم

ها مطوریکه دگر شد فیسه یکین و فر در در مجاعب آلیه حکیب م معرفید و مشخصهان در قلسفه و عرفان تقریبا اراس افت و ی خوردهای اثرامی هید که از ای تدریس علوم اسلامی وجود داشت بحله فایل اعتبائی گرمی و اروان خود. از دستاداد بد رسیه انوجود آمادی متحصیل ماهر در علوم این هیا نظری اراس رفت

* 4 / *

بيان باريخ البسيال جوزه فسيقي و عرفاني ار اصفهان بطهر ان

بعد آددی مهران اد نستمان رامرات و کتاب باینشهر هجوم آی با م کیدگیہ تنہر نے مرکز بحارسی علیہ کے می تحقیم نے علیوہ کی گردید د ازمان خبان آخونه به بی تعلی در و خرستر آخوند دربارف دار او آمد ، نع بی دعوب سه د که د مسرسه ۱۰ سروی بدرس کند کمید بنکی ا سام د ترجسه خودر سم حويد ما صديه إيواني شريري يطهران فرسياد أخويد م خد ته فرز به مستعدي د شب که د جهر المنصدي بدر نش بر راگيرين خوره د به علیم علی شد. این سنجنس هندان آو علی مدراس و حکمه او راگو . بی است که سلمی ا

بررگیرین د محان جانب منفایه امل الایند. ایالات ما اعتدالله ریوازی میندی د

مها با بد سی سه د ۱ در سال ۱۳۰۶ های را دسا رحب کرد

كالمحيد با فيسامي فله في ١٥٥٠ هجري فيري ير ركباني اسب ب التنوار بطهران أمداه جوارم المراس بامي داست

ومجتدرين الكالى سب كه السب مهرات و بهانت بتلقد منه و اما ال ه ساو کس خالدی د درد الدرس می شود و دارد بی کس سبح شراق و شه للسالهين السادعاها والمعقبين ودورا لأفاليان والمرسي للراح فصوفي والبها عه بده مساح لاس ، فيه جان مايه ي صر بولاد س

4 .

Lie

3 لك

in we

War a

. .. 4.74

die.

أحوا

بالطاسمية

. .

eq.

4

حکیم معیشر به آی سی جانید در حجیب با مایه باختین با بی مخت بایدی فظر سب و انفتیان ایال باده به انجو به باید با با باید باید باید معیدودی آزار شخان داشته به مدادد

10

.

مبار

j÷

de

1 0

, we

lyda.

0

مرز انو نخس خدود و خاخ مرز محیدختی شیرای رشید شبعه نصید را سی نصایی به آف شد نوشف دا شد این اشتی و آف شی فتد هیشد این و ا مرو مهدی رشی به خاخ مدار جعفولی محتدختی فیقهایی به آخوند میا الام داشتی و آف شدرتنی لاریخانی و آفامخت فیا فیسه یی و آخوند ما البدد لله را به او ا

دخی آد مر حس توری و در داکه ب و سیمد د فطری و بدر ماحدی خوید توری برجیح دادهاید که مدر حس چنی با کی میر، حس بسوری با باکدرجه محبوب مستوید با بربوی کهچنی در جس سال و شریر معالب مید بر توری بوده ست

مرحوم میرو معید حتی سیر ای شاگرد شدخ انصاوی مرجع عالیمدر بشاخ د حوادت فکر و کثرت انجمان با بافتان بی نظیر بود انجیبالات او به حیاو در اضعیان سود نفکه در هنان جنمیان از مد سین براگ محلوب میشد د علومیم ایالامند میرز احتی جنبی و میراز احتی بوری ست و در عبوم میتوان در صفیان

، بودر زهال!سب

این مرحوم آفامترستخین مدران فیهای قده احیار شده سد مؤالف کالتحفر فیای فیفهای از آفامحدرت ایس ادیاد ی تحیی بیوده ا ادیام سب اظامدی در فیفهای به این نبوده از اینه افلاما هیس یکیف موجهد سیاسه در مراعات آدیا و اسان سرع و ادای ۱۰ جیاب مستخدی و ایراند بایر وهای و مواصب از تو میس دین جای مجابه ۱۰ ساوت او د که کوانی سیال عقیر

"قامجيدريد د ، ان عد جرا مسائلس است امارفيا د امادعه" ۱۳۸۸ همه د الى خودر غيرف مسلمه ان الله د خاان فلسلى الدائل ان العاجات فللد ان به ف اللوديد از براى اگر فيل حقوق خواديتها ان "مداء بار همايجا ساكل سد محل سكوانت الدارس الا مدارسة البلار واقع در خلو ادان فليحناد الدهالي

گامجیدوی و گامس حسن میرو ری بدید حکید سره ری و گامی هستند که و حسن حبوه می ۱۳۱۷ هی و گامی حبایی می ۱۳۵۷ هی که ی هستند که مدر شخود به ۱۳۱۸ هی به یا بر محل بدرس جود فر را دادند المعمور و بی ایس گامیزر انوالحین جبوه ایسرای استاده الله محضر حاجی سیسره ای از میمیان عقید مسافرت به سروا احاکی بیود و در بیمیان و فقت کرد و دا مد سه از بشقاه ساکن شد و علی کنی شنج در بدریس می سود ادافین انوفق آدمحته بداد در فقی ای محمد ایس ای میداد در می راسد برجح می داد ایس می میداد ایس این محمد هر سه ساد این اساسه بعد را گامخیداری و خیود و آفاعتی حکید محمد هر سه ساد در کرده اید این میداد این میراد این می بیراد بی سیراد ای می میداد این سه بیراد مدر ساد کرد و داشت بین سه بیراد مدر ساد کرده اید این میداد این می سیراد ای هی هیرادان با بداریس این سه بیراد مدار ساد کنی شده به میداد ساد داد کنی میداد ساد بی شهراد این می سه بیراد این می سه بیراد این هی شده باید در سال بایداد سال بی سه بیراد میداد ساد در کرده اید این میداد این میراد حسین سیراد این هی هیرادان بایداد سال بیراد سال بیراد این میراد حسین سیراد این هی هیرادان بایداد سال بیراد این میداد این میداد بیراد این میراد این می شراد بیراد بیراد این می سراد این هی هیراد این بیراد سال بیراد بیراد این میراد این می

J.

Ų

اً د

ņ.

يد

_

1

to have

13

عمد

Ų.

رستی توادد به حسح فیم یا حکیت باید اینان بدرانش می کرده است. ایر سراح تجدایی با ممتاح تحسان به است جا تمسی خوا این تواسیته شد. ایادر میت با هست با تجربات تابیسات به فیلیمدان ایاد دمیلها شدار دو داشت را میرافیه ست

**

ارا معلوم البدا که در الفترام الده اله فيان اله درخو و های علی ايران ا فيس جنعهای م است الد حدی د الاستان حه این داخه کی تو ده در الد المدار المحتول م البط م البحث می باد استاند مرفای فیلیه الا هدا الما البدر الدار دری بادست که ادبیا م الدار الداد به این معنی از رامین ساختیم م در این لید در هر مصری بادی ده الدار این امراد این ماد دا اسام بن بوراغ سام م حکیله را بدارا

ه وسب د در

مؤشف

_a*.

e desir La pel

سب ب د

آئينا مآفيد

می عبیر مدومه

ر فع شدر

مو ست گاه اسلای با اساسال ه

فور (او حک

4.2

وسیعتات اسام ماهرومنتجر و فرو بایسات و مدرسان معروف بود . بر رای ناهیار فله آو میروا حسن از آفامیون اهاشی جامعتنار بوده سب

مرحوم تعمروا شهاب الدی سربری و آدمدره علی محمله حکسید بنایه بی و تامیروا بیما شاعر و عارف معرفات و تامیروا محمود فلی و حاج دیستان این الدیم با این فلیمه این فلیمه ای ساید بشیار میرویات تومیرا علی کنر بردی که آه حسر در فه ساکی بود و هیاب فوت بنود او با امید حلوده توسی و آف محسدیات شدار میرود و در علوم رباضی از سابر علوم از سحیر بود

مرحوم دهامبررهٔ علیمعصد امتهایی منطقی بحکیم از اعاظم بلامط افامحمدرضه و افاعی حکیم بیت که در هیون حکیمه ماهر بود و از اسابیت اس فیون بسیان میرفیداست. بواسطه کیبالت میراج و بیازی بکچ خلمی باشی از میمل عمومی و خوردرویدانمی کمبر از محصر او استفاده علمی شدداست لدا بیابید طبقهٔ بعدار او هیه از بلامید آفامبررهٔ هاسیو آفامپررا حسن فساست. علاوه بر این او در این فون خراق بعربیهٔ آفامبرده حین و آفامپردهٔ هاشیمهرمیده

حکیم میفا بنز در فنون حکیی. فلنده و عرفاری منصبغی و در خودب فهم و دوی بیرسار از عجابیه

جهالمیرخال فشدی ۱۳۲۹ های ۱۰۰۰ افاسلخ مجلحکیه خیم سایی ۱ ۱۳۵۵ های داکتا دی در ایمید آدمجندریده مااسد به خاکیه ساکی ۱۱ مهان

خوران بسمان خبرود المبعثة الراعلانية الامتفاد الامتفادية والاعتلام مدرس بنيا العديها في ظهران والمسهدات رياضات يسردا فسانات القبرة المسافرات بيسهسد الرطهران بنزج فتيومن و البارات ره يقربني مسمود

حکیم در مسهد و حتی خندسان کان ر "سفال به مسهد برای و بخت را بعنی برقا بهود و فترفت ریامینانه سرخته برداخت خصوصا در منهد بعان اربابررا سبب دفت و بکلی از ختی بر هیر مسهود دو شه سال اخر عمر مساد به متنال سد ایراخی توسیهاند که حکیم در اواخرعمو مسالا بخاون با سبب چیون گلودید

حکیم صف در دولیات و عرفینات خرد سودار شمار میرود. انجاز دلینند او خاکی در دول سرسار و احاظته او بمراتب هیوی و عرفان است. ایرمزیزر کا در عداید حقه استده میدیلت و با انفینار د فرقان و نصوف کوحکتران انظراف علمی بر عباید اراو طاعر بینددایی. کویت اسفاری که در مدح ایده فی سرود در جنو ایوان معینوره مدین خرم نظهر امامهنیم می انستاد و باکمان حصوع و خشوع ایاتیمارد فراتب می کرد. از اوست

حکیم صفا دارای دیوان سعری است که سایر فاصل گرانهایه قال سهنتی خوابیباری و را نصفت و نظیم رسایت السارس خاکی از بنورو بنا و خادیه و سوق و وجد و خال گرینده است ایران از غراسه و معامات عرفانی را بست سنج بیستری شرح و بسط داده است ازاین اسمار استادی وی در نموف و غرفان ظاهر است احضر در بیاح برخی رستگلات عرفانی از اشمار او انسفاده بهوره است. از خهنه در کیفیت حیمت ولایت و بیان جسفت اینامهی و رفع نیافتی از کلمات اعلام فی ادمیده ایران بیاده حکیم صف المیرز اسمال بر برفانیات را سح و از غهده بیرانی فاصوص و مقتام و سایر کیت فرقام برفت مدهد از در این فسل از معارف در راستان و مجتمان و مصلفیان بسیار میرفته اینات

از اوست

	Α.			
,		3 A	3	
			-	, =
	4 .	4 40		. "
	4 1			

مین است ساطی

-

مکساڑ سماس

, ,,,,,

دکیم ۱۱۰ به می

. 5. 4.

مه دور

4,1

المجلسة أقامت الها شهاه أنجامت المحلس لها أو معتر الشي التي فيتم أنواه الاستامات المدارات المحاسبة المحاسبة المحلس المحاسبة المح

السب المنظم والمسروا ها سب السرائ الباسراء هن الوقاعة المعمور الحالم المراق الباسراء هن الوقاعة المعمور الحالم المان تعلق النسل السي أمام للموافق والمراق المراق ا

اکثر ساکردان افامعددرضا فده طبع سفر داشته . از جیله فیس حکیم فیفا که خود در شفر سبب بخمومین دارد ه برادر او فامیروا علی مختلف سیرساغر بود . فامیررا مفهود فین نیز طبع سفر دانسه لب . مرحوم فامیررا معمود در حکیب و غیرفان بیاد میلم بود وین بیکدستی و ففر خیان اور امالا باجیه بود که خوصفه اغراس و بدفیق و غیور برعکهبات را بکلی ازار سلب بهوده بودیاسیت

موجوم اقامین الی محمد برابر متریا بیجنا اربردم فرندن و جهارمجال میتهان است ایناند فرنت نکبال در بحف اقامت بیود و در بخا حکمت بدریم سیمود و مورد بفتی واقع سد . این اواجر در میزیه نساسی بدریس فسیود اطبع شعر عم دانسه اربوانی اراو باقرامیت ولی در این فن بدرسه ایرانز حسود بینروا هیقا بهینومید

قای حسن بو به سرخال محتصری از و درخطه انتما و سعالیت ایر ایرخیه معرف کامل این حکیم نسست باید بکشی متحصصی بر فلسته و عرفان که عربی اورا ایرک کردهایید انتمانات بنین وابسوی ۱۰ نظرری که بودهاست ایان بماید انتصابی جهایکترهای برنهاد بعینی از مردم این مروبوم موجود ایست که متحواهید برای عراض در دیراکی بد انجراف روحی که بختال جودستان حرد عدمات بسیان میردد ایانیمنگری سد میل اسکه انسان در انتراح حال میرادی و میروم حکسیم بوستاند ایه بیان متحواند و به مردم وا ایانیمنگری به بردی میگرفت و نه ساد مثل اینکه میازیکوانیمی و دروغ مکشی ای محسیانی اینا p.

.5-

40

ب

ريخا

4.64

3. 4

0

دراین عصر که وسائل پیشرفت عنوم تحمد مدیدی فراههاست میدو ریم پید شو با اشتخاصی که غیر خودرا معمد بحمل درعلوم حکییه و عرفاست سوده و آث گذشتگان را خیا صافحا

..

مرحوم آدمبر راهشه گاری شکوری در دبون و قفاد ر فر ر نفل مرحوم داشید گر سابه گای خاج میر ر فیس عد خال کسانی «رحیه به ۱۳۸۲ ه ق میشر ساس دیو ای سای سر (کهجود بالامند آدمبر رهاشه و گامبر حیل و د فقهواندول شاگرد مرجوم معیهد ومدرس دامند ر نفسر فاجار آدمبر حیل ساسی ۱۳۱۸ های بو دریم شاگر د مرجوم قفیه و بیویی سنجر آداسیدسی صاحب خواشی بر قو بین لادوب اسرای قبی بود ومدی در فروس بدرس او حاصر شده است با آدامیر در امیدایو الحین قرویتی مفظلیه می باشد سیدعی در بالامند شیخ اصاری و آقاسیدحیین تشرکه بود و از اساتید بسیار بزرک میدعی در فاصر مسرفیه سب

حهادگیر حال فشتائی معاصر بود با تحوید ما حسن کانمی مدرس معروب که در فقه و اصول و کام و فلسول حکیب مدرس رستی بود اسادعا مه تنهالله بعظیی تحای حاج تحدیل سروحردی (اساد حقید در علوم بعنی) در فلسول حکیه در تلامید معروف آخوید کاشی وجها گیرحال است ساد بررگوار معاصد حال آفای حاج کوردیه درسان ساکی اصفهان (ملظله) از تلامید مرحوم خال و آخوید کاشی است و برکیدیگر شاکردان مرحوم حال و آخیا شیخ اسداله

J.

ستهی سب که در شعر «دنوانه» بخنص مستود و رمدرسان حکس شمار میرف عول اگرچه عولت از خوی نگدرد ما مبلتم سب که دنوانه و از نیست خوشتر رزود گرختو برزود گرخیت بیکی از تلاسد مهید آف عنی مدرس و آفامخدرت و حدوه با مرحوم آفامیردا محدد و حدود بین در مهمید به مداد عداد بین مدارس و آفامیردا محدد با بینانیسه آفامیردا و می شیر ازی «رض» پیوست آفامیردامحمد باقر چزه مقربان میردای بستود که و در مهر با به حوره درس مرحوم آفامیردا محمد حین در مهر با به حوره درس مرحوم آفامیردا محمد حین در مهر با به حوره درس مرحوم آفامیردا محمد حین در مهر با به حوره درس مرحوم آفامیردا محمد حین درسی مرحوم آفامیردا محمد حین

مرحوم حکم بررگو را و فقه و انتولی محلق جاج شنع محدمتنی عروی تمهانی در عقبات از بلامند انتجهادای سب

آن میرر محمد دور در کساب ما بسرا و روس اشر ق از اسائد سام عصر حود بود و بشیر دادنانی حکیم بوجهد شب شاگرد او حاج شیخ محملحین ستهای در عقدات ماهر و درفقه و صوره اجامه در کساب اعالاه و دف بطر و کثرت بخشق در ماخران که بطراست مرجو حاح شیخ محمدحین عالاوه بر سخارس بسوم بقلی لافقه و صوره فلسفه الهی تیز تادریس میشود و علاوه بر تألیقات میشم محمد در علوم بشی رساله بی در معد دحسانی و بکده رم فلسفه بروش منظومه محمد در علوم بشی رساله بی در معد دحسانی و بکده رم فلسفه بروش منظومه محمد در علوم بشود بروش منظومه محمد در علوم بی باشد بروش منظومه محمد در علوم بی باشد بی بروش منظومه محمد در علوم بی باشد بی باشد بی بروش منظومه محمد در علوم بی باشد بی بروش منظومه محمد در علوم بی باشد بی باشد

الماد حصر در علوه عقلي ساد محس "فاي خاخ ميررا محمدحسين طباطبائي

à

i.

3

> 6

. 1,

1

غراری این آنها مار معوم بیشه این احمده چاشج مجیدهشین میت و در برزابر دو ماچمبر اینما اداستان استی بازام میت از داشت

新り後

د بن و حراز واستدعهم و حرار که مهران بورات شد و مرکورسه منام پید سود خوارد اطلبه استهان مرحمیت باین را دست داد امرجوم میرزا عبد به حکیم و بعداد ام مرحوم حال و آو سنح استانه و آخواند کاشی و باامند حال کاسی اکاشنج محب حکیم مدراس سبی و دادراس دوار ددها اساد و رکه و محل در شهران الدراس میسودید

اساسد عنوم معنول شدریج بنتهای را در نبودند و طوم نقله با این و د ه ح کان داشت و ساسد کی نظر کا مین معند بددی ایرد دری ک د تحقیق م شفی م حامه بکت فتها واصولین به همرتبه اساتید تحف بود د باشهر در این مسام دا و فیل را و و مدا او دانشمندانی بودند که دارای خوره سی بودند *

حواله مهريادر مسد وحراره بل كرف آومجمدريه وآفمبروالوالحم

ا المحمد في المحمد الم

٠ . ما او دكر الخلال جور هال براي و ١ بالرفيل الباليد مخفق جونداري منتهائيم

and the second second second

، قبل»ر آنها آخوند ملاحدته مهر ق إمركر قرار دادبد و ترخي از بلاحد حكيم سرواري ليز درطهران حاكن شدتهـد

عاده در علمه عنده از اعده دار به نین رواح کامل یافت با سایند تروک و فلها و مجهدان منتخر در این شهرد اکتاد رای خوارهٔ علمی بودید

مرحوم حجه لاسام کنی در اصول را ساگردان صاحب فصول و در فقه ار باسد صاحب خو هرا، محمد سارات و رئید شیئع در طهران ساکن بود .

می راو مرحوم فیه و صوی محیق د حمع و مسحر ، "و میررا محیقه محیقه « بدرمایی» منوی مدرسه حالیموی در بیشهر مرحقیت د شب و مورد بندایی فقهای برزگ بحف بود ، در کرب هوش و دکه ، بحیق و حسودت دای در سابهای خیرت انتظر را او نقل شاه است ، شیخ انتظاری از و بختر به خنات محیدالاسا - حاج میرز محید محیدهد، بد مایی « بنودهاست با آنکه رشیخ میرز شریعیدار و ماد الانام مسبودید حاجمیر محید در نوع و سیمداد دای رست شریعیا بعیما و شیخ و سیمداد دای

مرحوم فقله محقق خاخ میروا الوالفاسی توری مهرایی کالسیوی ، مناخت به برات شیخ در مناخب نفاط از الامنددرجه این شیخ الفاری در مهرای بود محوره بدریس داشت

آفامبروا الواعدي فر معقول را بلاميد "خولد ملاعدية ولووي سب فررند ام جاح مبررا الواقعس طهر في سب جيلايو في ادلوال شعار بعربي با شاگرد "في ابر احس آشد في و "فامبررا محسدجين شيراري و در عميات از بلاميد آف محيدرت و "فامبررا لوالحس حسلوهو "فاعلي حكيم سب ٠..

La

>

3 3

4 4 90

.

مبر

بالاء

لاص

ديا

50 ...

رفب

وديه

مرحوم حاح مرزا محید حس آشدایی ۱۳۱۸ ه ق، شاگرد شنج نصاری ر مجهدین درجه وی عهد قاحار و ارمحمدی و مدرسای بزرگ عالم نشیخ در عصر حود بود و در بحامه بیدائل فقهی و اصولی و خودت تقریر و بیدی مشهور است و شاگردان زیادی تربیت تعود ،

مرحوم حاج شبح فصل بله شهده بوری مصلوب در رحب ۱۳۲۷ ه ر اسابید علوم منفول ، ر بالامید میرزای آشنباییومیزر ی شیراری و میرزی رشنی و معارسان بالمهدر عدر حود بود در حاصابت الل فقهی و استخداد د بی و جسودت انصال کم نظیر بود

مرحوه حاج شنج عبد سبی نوری در معقول از شاگردال مبرر آقعلی مدرس نود ، اشال ۱۹سال نمارس آقعلی حاصر شده است در منقول از تلامید حجه الاسلاه کی و آقامیر را حین آشتیاتی بود ، مرحوم حاج سیه عبدالکرید مدرس د ماد حاج ما عبی کبی ر مدرسین بنام علوم تقلی و عقلی بود که در رهد و ورع و نوجه نحق از حواص مدسی مامیه و در احامه نمر سامعمول و منفول که نظر نود اعلی ساید فعنی تنهر د شاگرد و نودند .

مرحوم آخوند ملامحید "منی در عقلیات از شاگردان آفاعتی حکیم و د فعنات نمید مرحوم آفامتر حس آشتایی بود که در سال ۱۳۳۷ در گدشت آخوند "مثلی بر شرح شمیه خواشی عالمانه یی بوشنه ابد که چدار بطع سنگی رسیده است "در دیگری نیز درصد

آدی حاج شیخ محمد سی آمنی ساکن صهران فرزند پرومند آخوند آملی است و از عمه و فقها و د شمیدان حامع ساکن صهراب د و از اساتید برزگ معقوب ومبلول

,

دب

5

13

نعود

مساشيد وأدرار شبههاي فقه وأأصوب لأسفات بالرزشي داريد

مرحوم حاج سند «بوطال ربحانی ساکن مهران در عملیات از تلامید مرحوم حاج ملاهادی سیرواری و در شرعنات رشاگردان مسید حدین ترث کوهکسری بود

电张物

شخص مدرسان فلنفه و عرفان در بهران ، بعدار صفه آقاعتی و آفامحمد صا و آفامیررا حسین سنرو ری آف میرد هاشم رشتی ، ۱۳۳۲ های و آفامیررا حس کرمایشاهی ، ۱۳۳۷ های و حدج شیخ عبد لنبی طور بی بوری و آخوید بلامحمد آمنی و آفامیررا شهاب السدین بیربری و آفامیرد محبود فنی و حساح فاشل دازی طهرانی و آقامیرذا علی محبد حکیم و آفامیرد عنی کریردی و چندیم دیگر بودند

ین اسامید ، شاگردان ریادی بریب کردسته ولی عواملی پیش آمد که ین شاگردان باطراف و اکناف پر اکندهشدندو خوارمهای علمی: بطلی رو ب بخطاط رف ، و کم کسم خوارمهای علمی صعیف شد و خوارمهای فلسعی و عرفانی آورویق فدیم افتاد ۱ .

شاگردی مهم این طبعه از اساتید عبارسد از آفامبروا محمد علی شاه آبادی

د در دودم فتنسته پا میرف اسلامی امتلام امتلام و دافای استارانه امق و فرانسهه مقتلی و منسوط در جمهای ایران و جدای انتخاص بها بسر ایم در با در ایناه اسلام و اسلام در اسلامی در اسلامی در اسلام در اسلام اسلام و در اساد ایاد مهام باد

j

1

,-,

p.tr

1

~

ح

معد

حا

20

- N

s- A

261

ď

وده و و و میرو حید "سدی و ده میله و "فسدگیم عسار سهرایی و مدهنه و "فامیرای مدهنه و "فامیرای مدهنه و "فامیرای مدهنه و "فامیرای و مدهنه و "فامیرای مدهنه و "فامیرای مدهنای و درستاهای و ایمان میلیدی و درستاهای و ایمان مدهنای در در حکیم مشهدی شهیدی و فسد و ایمان شیخ اسد به بردی مدوفای فو مشهد و مصحح شرح حکمت الاشراق سهرو رس تالی مارنده ای و فده

10 T

مرحوم حاج شنج منه عمر برايد المائيد مسلم عصر خود در ققسه و اصول؛ علم مشرعي بود الحصالات باينه آلفرجوم درتجفاشرقه و سامراه است ۽ مائه

سی موجوم میوری سد ی ۱ ۱ سند مجیده صفهای و "جوید مه" کامیخر سایی امیرد مجیدیی شیراری حاصر شده ایدو مدی در سلطان "دد عوالی بر ویا احلای در موده و جوردیی به رویق بشکیل داد ما دخیر را جنعی از فسالا بعدها بها مراجعت بنوده وایل شهر منته س را مرکز بنادریس خود فر اداده با چهال در بلبیت ۱ رهبه وسوی مسلم اعتمالی بود دانشسد با از ایران ۱ کاف با با با سنده از محفیل و بسی مسلم اعتمالی بود دانشسد با از ایران ۱ کاف با با با سنده از محفیل و بیم شافینه و در مدت فیسی فیهایی و مراکز بازال سنی شد. میتوان گیل خوره ا

پاری با تحییج د سیند ان سب شد که علوم تعلی نیز در ان خواه سیدرسی دود. مرحوم کامیرز علی کر پردان حکیق سال در دمار سال میشود و در در ایا ساکن شد و کلب تعلی است بین میشود و حدیث این داری در ایام مانند که ای سیمجیدی خواد در ای به کای حدیج سید حداد خوانساری و کای حاج کاره جا به حسی به رس و حام میبادد از این را معلوم احمه کو بریاسان بیش با عالی کر در علوم حکیمه از اسانند زمان بیشار میرفت

درین دم اساد عظم گای خاج من بو بخش ورسی رههری به ماوی بود و بشریس عسوم معبول و منوی شما جنب و درسی خود بد را خاج منح عبد نکریم خاصر میشد، آفای فروسید فره این بدراین مرحوم فقیه محلی خاخ سی اگستر (سیادهمی) با کسانی با گریزواین و در صهرای بدراین منبو خوم اساد ه از حاج شیخ عبد بنی بواری مارید رایی خاصر شده بد

مرخوم حاج ملاعلهاكير أؤ اعاظم تلامية ميرزاي رشني يود

ž,

4

Ju

2

10

.

-

L

1

.

,

a se

1

. .

7

آفای خاج سید انوانحس در فه خورهٔ گرمی داشت و شرح منظومه و سه درمعمون و سطوح فقه و اصول را تدرس منتمود و سب ترویخ عنوم الهی و وین فلیقه و حکت متعالیه در قم گردید.

مرحوم آفامیرر محمد علی شاهآبادی ۱ (فده) حدود هشت سان در قم ساکن بود و در معفول و سفول تدریس مستودو علاوه براسفار و منظومه شرح فصوس ومفساح الا اس را نیز درس می گفت ودرفتشفه و عرفان و تصوف نیز اساد منته عصر حود فسود .

آفای خاج میزر سید انوانجس قرونی نمد رفامب خدودسی مال دروه و بدرخواست خبعی از فضلا در مهران متونس شدند و هم اکنون بندرس خارج به و اصول اشتمال دارند و یکی ازمر خم و رخمای بزرگ دنتی بشمار میروند

آفای خاخ آفاروخ به حییی (شاگرد آفای شاهآندی و آفای فرویس د فسطه و غرفان و طبید آفای حیاج شیخست نکریم در فقه و نیون) در رشامهی مختلف فته و نیون و خاص و بوخید بدرسیمیشود و گاهی مستقدان و هردوی درغلم خاص نست اهل شیوچید و لیان فران مستقیش میشود و در بن او خا

عرجوم اهای شاه ادادی در علوم نعلی از شاگردان فامیررا حسی شیبانی و حاج شیخ فصل الله نوری و آخوند ملاکاظم خواسانی و در مقلبات اسالیدیزر کاظهران را دراه بمود

 [◄] حد ددي بحدر فدر سمل به ۱۰ د دست بد م شدر بسمي الدور ...
 ر حراء حد العام ولا غير المكان المكان المراب المملو في ما والراب المكان المكا

حالت الداد و الساساد و الرابدية الباشرج مصفه الميميري

سه و حکستان برادگیت و صوف سه تدریس همه و صوب پرد حب و در مدت بسای کلمه خوره های عسی را تحت شماع فر رداد و به بربیت فضال شنعاب حسب و حواه او بهترین خوره عسی بود درفقه و صوب خوره خارج داشت و خسع بال مستقد از خوره او استفاده میشودند

درین واحر سیاد محنی آدی خاطیر را محیدختین صاحبی به مشرفشد بره ع شدریش فلیفه سود و خورد" باروسی سیشن با با دارا ساهای فقه ه ده با و نهیتر و علوم عملیه خوردای فایل سیاده دارید استواج با به" فلیفه را نیز با بل میکند ادر این نصر خورد" فلید در کراید این بلوم علی ست

حسر مدنها بدر سهای فسته و صوان فقه و نقسر معفی به خاند سده ساده تحده تحسان بکاریده در عبوه منتوان داشهرسدان مدهنی فیانود فیانی مان در گرارش خورد عدنی شبعه سب مرود و مرکز بخال فقالات دارش میشود و مرکز بخال فقالات در این خلوه تقلی و عتنی بدریش میشود و ریاده از بشی هرار (۱۹۰۹) نفر محفیل مدارش در این خورها پر فیش سوگیر میقالفه و تعلیم و تعلیماد، فقیلاودانشندان ساده بیان و واقف پاسرار حکومت اسلامی و دانشیمادان میشود و رواسی میشود و رواسی در در این در این در این مرکز اسلامی و دانشیمادان میشود و رواسی در در این مرکز اسلامی و دانشیمادان میشود و در ساده در و بیان فیان فادید بلاده میشود و فیانی و فیانی و فادیل ساده و حکسی عمام بوده سیاد در این و فیانی و فیانی و فیانی و فادیل میشود در این در این و فیانی و فیانی و فادیل میشود در این م

ه وي هن سيب پيه د از د ربيس لاعمد . ا ايم حجم

. . .

. .

الناسد حكيم شرق أي در فنوان سنسبه و النبية .

عي ياسورات من الواكان العلم فواكان بدين، بادم با فنافية رجال من فارس ادو اظهر جين التسلم عولانا الراب المواجعة المواجعة عولانا الراب المواجعة الله على المداجعة والمتبوقة عرابي بعد الله بران سد فيكن راسورات في والمنها حاسر بعن يهد الدين على الآلاد لاعاجم والتسوقة عرابر بالله في في المنابعة في

ه حکیم بسیرواری بی علوم عیبه آر عربید جام علا محمد ایراهیه کلیاسی ه سیم جحدالاسلاماسم . هیده او رود باهیمهان جرف سیعال بنیوم نیزین، بسیاروه کی باد ر قلبه در رجال خوید بوری و مسیمیه او این نبوم فهمه اینانا بند که خاج علاهادی بر بایدطلاب طوم فهمه وارد بید

الله و المحروم الدائل و الهدال في الدائلة المحمد و الدائم المستمى و الدائم الله المستمى و الدائم الله المواجعة المحرومة المحرومة

ر به آنها گوم بین افغان به این مدادی ما یما سیاحولا است م ام بیرادی هداشتی

معناصران حكيم سرواري

محص سرم ی معید بود استه یی که دخی ایند اسام م کاهناه و برخی معدم از م ما حد بدی مداره یی کامید میر آفاق فرمایی ما بردی استان فرمایی احتیاب بدا این هیده ره بدایا هیابایه به دایده امتداری با بادد استهار دادات با داد کنندیه

موید و میدید نوری را میدید بر حاج به هردی سب و قبل استروایی حدا استاده و سرایا هید و دو و معایی ایا آمیدی اینا از ویی امای که حاج و ۲۰ ۱۰ این استاد اینا استرایا بیداد در آمیدید اینیز با دیدا اینا به اینا به قبل قبل اینام اینا اینام اینان قبل اینام اینان اینان قبل اینام اینان اینان

-1,0

وبرا

هر ا

کومیری نو بخشی جنوه و معاصلی ب وقار گذشت ولی از معاصرات کهت بسیا میرود

کامپور انوالحتی جنود و آفا ملی جانبہ و آفامجیدریا آر سائید سبتہ بند راما استامل و آر بائمید او ومدرسال ملک براعل میاشید

ما سد به مؤلف سفات بهنه و نو رحمه در خامعیت پی مسرفات معلول ، مسول مقده برمداختر ل خودبود در بلوه دین، فترف و بخو ل معابی، بیان و باشد مدع از سانید فسیم پشتار میسرفات ، در نقلیات از تلامید برچسته ماحبرناخی و میراد بی فیلی و سیدمحدد در حجه لاسلام شمی محدوات میشد

音写像

مدرسی فلسفه اسلامی در شهر مقدس مشهد و نبان احوال بلامند حکیم سرواری

در عصر حکیم سیرو ری «فدد» سیره ر محل دریس و مرکز بشر عنوه عدیم از سالان حکیب و معرف الحلیوت ارجیح ۱۰ در ای ایران برای بعیبم سیستان و کلیت معارف رمحصر البلیوف سیره ایل ادران در این شهر حلح شدید و بعد از اللب معرفت بوس خود آن بکی امراک عینی خود مسلم مشدید اشهلیان حاج ۱۸ هادی و مسلمان او در فنوان حاجمه به به ردیی بود که میرای خنوه از استهال بدید سفایله از خوره حاج مسامهادی عاره سیرو از ویی درییوان از بیرای او بدید سفایله از خواه در هماید در مدرسه دارالسد خایان دیرای باکن شد و استراف میترد و در هماید در مدرسه دارالسد خایان دیرای باکن شد و استراف بخرد با بدیرای باکن شد و این دریی بیرای باکن شد و این دریان بخرد این بیراد و در هماید در مدرسه و بختیل و بدریس باکن شد و استران بخرد این بیراد و دی بیاد و بختیل و بدریس باکن شد با در سالان اینان بیراد اینان بیراد و در سالانه شداند.

++

یکی از شاگردان جاج ملاهادی آخوند ملا علامحسین شبیع لاسلام است که از مد سس بروگ عصر خود نشیار میرفت ملاعلامحیین ۱۳۶۹ ب ۱۳۹۹ با فروید میر محمد مجر ر میر را عسکوی با ما حیمه ای مشهد است با ادسان و سطیو ح به به صور و سوم ریاضی را در مشهدای فوچای فر میبئیرد است د او در پی بر حل ملامحیدجادی فوچایی به د

ملاعلامحسن مدن شش سال در شهر سبروار حدمت جاح مسلاهادي علوم

y

3,

bu

داي

,_

سنا

. . .

4

ملهور

e ji

p to

3'3

حکیت را آموجت و ر برای سنهاده ر محسر شیخاعظم خانم نسخفین شیخمر نشی انصاری «فاده» بدارالمنی است. ان بعضاعر نبوده و بعد ر تکبیل علوم نفسه به مشهد مراجعت و به منصب شیخالاسلامی قائل گردید

حاج میردا حسب حر سایی قده و عارف و شاعر معروف مدیی به درك محصر آخوند ملا علامحسن بوقت حدیل بنوده بكی دیگر ربالامند ملاعلامحسن مرجوه حاج فاصل خراسایی است كه ر فقها و حك و دن و عرفای بنام عصر خود بود و د فقوق حكست مدرس عابيمام و در خودت بدرا و قدرت بنان از مدرسان مستر درايران پشيار ميرفته است ؟

اید خاچ میروز خبیبه نمدان قصبیل ریاضیات و منطق و فلسفه و فقه و انسون برای استفاده ال خوره». رضای دنی بدیناند مندیات بدوده و ندید بدت درنی خاصد را خبیبا کا رنسی و ندر ی بند از را گیخ راضی فرت حضور بهتر باشده و نبیتر انتسادت حسب منتقاب

الرحمي ال الامية حاج ملاماتي ارحمله مرحوم اعاميروا حسين مسرواري سائل مقرسه عبدالله ما وامع در سارار دراوهاي بهران و حدد به السد مين بير را بلا سدمين بسرواري و بقد مد سر صحالاتلا طهران وا مركز تخويس قرار فاديد الرا بلا سدمين بير را بلا استامين بيرواري و بقد مد سر صحالاتلا حاج ملافيلي كني قده است و آقاميروا حسين ساز طهران بيرار بين براد بين بيروار الاعتمام بلامية ميروم اقاميروا مين براد بين بيران بود الاستامين مرحود بيان الحسين بالاميام موده بيان المساورة مهيات بالميام بلاميان بود در مراكب بدار بالدرو حد مراكب بالراحة تعميلاته ميده الواحديث الاستامين والراباتين والراباتين والراباتين والرابات الراحة تعميلاته المركز الواكتين والاميان المالين والمين بيران بيان المين الواكترين ويافين الراحدين جلوه بود بكرد برابات المين بيرانية بسائر والمراكز الواكترين ويافين المين المين المين المين المين الواكترين ويافين بيرانية المين الم

آذرباستانیه معروبانیت بدنیار امیر کید نے جیاستان نبیت این فقرسه را شنخ عیدالطبین بدنیور مرجوم آفادیررا نفیخان فراهای «ادیسر کبیسر» اعلیات قدره و میزانه و نمیر وجهه » که از جیمات دوران،بیساشد از کلت این وزیر می،ظیر مناخب

میرزا آفاخان بودی معروی به صدراعظم که باید اورا لکه ایکی در بازیخ ایران و از سیناتبردیگار

اسابيد يعدار ملا علامحسبي شيح الاسلام

تحوید ملا علامحین از مدوسی حامع خوره مشهد بود که فقه و امسول و حدیث و نفسیر و فلسفه و فلول ریاسی را بدریس سنبود در زمان او و مدتی بعد رو آقامیررا محمد سروفدی خادماشی کشیك سوم آسان ملائث پاسان خصرت رسا (ع) که از تلامید سام خاخ ملاهادی است مدرس رسینی عنوم عقلی بسود امرحوم سروقدی در فلسفه و عرفان و فنوب ریاضی از اسانید میلم بشیار میرفت

مرحوه حاجی فاصل حراسایی از تلامید شنجالاسلاه و سروفدی سند فاصل در علوم علی از شاگردان بنام آفامبرراحس شیرازی م، ۱۳۱۳ های ساکی سامراه بود و مدیها در حراسان در رشته های معقول و مقول و تصبر و حسایت و رحال الدرس مستود درسال ۱۳۹۳ رحلت بنود حصرت مشد علامه آفا میسررا حسل بحوردی مدهنه در علوم عفتی از شاگردان هنین حاج فاصل و معاصر او حکیمدانا الاس گذاری مدهنم لامیرزاعسکری» میباشند

نابسته امیراز زیاد نمود که مرحوم شیغالفرافین ایرمدرسته را سام او کند . شیغ پذیرهت و سام خود منبور نمود ,

فیورا بھی شبال سب به عدیمات بایت اسلام و سای بینج اخبر بی جابل بای و از میدیم دن مدید غیر صبحه اسلام بود از بیند او سیر مدینه پی در از بلا که بندرینه بیدر بدروب ایت ساخت بدانیند غیبل مدینه در عدیم میبرد باید بین مدینه در عدیم حبت او سیر باید دار در بر بر حدیم بیکانه در بین براو د از آن بینکم و سر بر برادم بیکانه با بیندرینه را به مدین بیدر به در در در در در کاناست به غیبل میزرد در در در باید بیدر به بحریک دولت بیکنیل موجد بین مرحوم اسیر وا بر می برد وایران بر می برد وایران بر می برد وایران بیدر میبود برد کرد و در و در در حسامی دانش و بینش محروم بهود دولت خد اول تساورد کسرت برای الاستلام

آفابورگ مدی در منهد و خوره سروقدی و شیخ لاسلام سفاده کرده مدنی در مهر ای ر محصر آفامیرا حسار آفامیرا هاشم سفاده سود و از ایر ای کلیل نقیاب مدتی در بحف اشرف سه خوره ایدرس مرخوم آخوید خراسی بیر خاصر شده سب و در علوم نقله فقه و صول خوره اسا رویهی بدشت و د حکیب و قلسفه سنت شنخ بیشر ارستگفالاید. و سایر حکیبی مسائل بدوقیات خودرا پایان داشت، وی حکیبی بودخامع در عیم و عیل وه کیال سادگی خر خودرا پایان رسانند و بدی و نوازه آلیان داید شد و از نو در روزگر به شمار میرود امرخوم آفارر که فرزند برومند و مستقدی داشت که دارعلوم عقبی و شمی وارد و از مدرسین خوره علی میشی وارد و از مدرسین خوره علی میشید و داره این داشمند درس کنیر چهل سال وقات بنود قوت این فرزند لاس چهره بیاب خاک کثید

آفادررگ سالای مسدی در متهد فلسفه بدرین مسبود و در سبان ۳۵۵ ه ق درگذشب

مرحوم داشسه محقق و حامع آفای حاج میر را محمود تو بی «فردوسی» فاسی الله روحه عاحد آفادن استاد د شمسته و بررگوار سمه هسبالله شهاب فسردوس شهاب فردوس معاون سابق و را رب د دگسری که رشاگردان معروف مرحوممر ر بی شیر ری بود در علوم عفلی از تلامید حکیه سیرواری است که مدتها در سرو به درس حاجمالاهادی حاصر شدداست

بعدار خاخ ملاهادی یکی ربوخسه برین شاگردان او سام آفامبسور حس

سرواری شاگرد میررا محمدحس شبراری ما ۱۳۱۳ معدر مراحم او عسمات مدید در سروار سدریسعده عقلی و شنی اشتان داشت. یکی و شاگردان دیگیر سرواری، آخوند ملاعبدالکریم حبوشای است که در شهر فوچان ساکی بود

بعدار حاجی فاصل به "دار ک تدریس علوم عقلی در مشهد میروک شد چید نیر از غیرواردین بعلوم فلسعه و غرفان مطالی نامعهوم و غازی از کنوت ترهان به دلال بنام معارف اسلامی بعنوان ردا برفسعه و غرفان بین طلاب سادهلوس رواح دادند و تنکیر و تحظیه حکما پرداخت استرحی از این فیسل مطالب را بنجاب ساساد به و آنچه بنار را علم غرفه داشتهاند مطالب سب و بی ساس و احداث مصحک است لذا مورد توجه اهل علم قرارت گرفت .

س بود مطاب محصوری در بیان سیر معارف اسلامی و فلسفه الهی مصد از مر دماد و میرفیدرسکی و ملاصدرا و شرح حال اسامید و محققایی که بواسطه حماب فراوای و تحمل مشقاب، میراث فلامارا با تحقیقات وسیعی بما رسانیدند و مطابعی هم باک افزودید

گر کسی وارد به فیسفه و بهیاب باشد ومقایسه بی بین میراث یوبان و تحقیقات حدیدی اسلامی (یو ن) بقیل آورد در شجو اهد کردکه علیالهی چه ابداره دردوران سلامی ترفی سوده و تا رمان ملافیسدر فلسفه مرتب و بدون وقفه در سیراستکمالی بوده است .

學者

ی آدمبرواحسین غیراتر آخامبروا حسیق مبرواری حاکن طیراناست م آقامبرواحسین سائنظیران معدم در در مدر عدم در و مالی بدراری را دیر در از کره بود

خوره اصفهاق فر عصر منفويه مجيم أفاصل وأعلام تود اگر بازار شفرو أذبيات رواج بداشت درغوص بارار علوم شرعيه فقه و صوب و القسر و حديث ا و عبيوم عقلیه، قدیمه وغرفان وعلوم ریاضی وطب رونق یافت . نزرگترین فلاسمه و غرفا در ین عصر بوجود آمدید و مجمعترین فقها وعنمای شریعت در ین عصر بظهور پیوست درزمان هجوم افاعيه باصفهان دانشنيدان اين خوره عليي منو وي شديد ولي چون این مرکز عصی عبوداشت معدار آنکه بادرشاه فشار صفحات برای را از بوث وجرد فاعله بالثا بمود این خوره رونق گرفت و تا واسط فاخارته گرم بود بلکه مدرسان عاليمقام كه مروح فكار ملاصدرا بودنددر وائل فاخار نبشتر خلوه وظهور دشمه آخوند نوري و اب ع ومعاصران و بلاميداو معاصر ب فيجعلي حال فأخار بودند سلامین صفویه تنها مدهب که حفقری رامدهت رسنی ایران قرار اندادند سکه به واسطه ٔ برویجی که از معارف اسلامی می صودید ایران مرکز اندریس علوم محلف گردید فیلسوفان و عارفانی نظیر میر داماد و میرفندرسکی وملاصدری شیراری و ملامحس فيص و محص لاهيجي ... و فقها و منحصصان در علوم عقمي و لقلي ماتية "فاحسين جوانباري و صاحب دخيرهو حيال المجمعين و فاصل هيدي و محادات جامع و محققی نظیر منطبی و آرو الایی ارابترجه ^و فهوار نهادید . مجبوعاً با ملاحظه ومقايسة بين حونيها و بديها، عصر صفونة عصر با يركب و رحمت بود. صد افسوس که پیدیش خلطانجسی موحیات فسلاکتان سنده را فر هم نبود ، نواسطهٔ سهات انگاری در مهام امور و بنایل نمجا سب با زمال و دعانویسها وجوش گذرایی وعفیت ارجالمرده رجنات بالقيهرا ياسالمبود

وحسين مدهب و عدم موحيان تششب آراه يكي أر موهيان خاصه حل

بود که بوسیمهٔ صفونه در پر آن بسوخود آمد، توجه با آن محمد و عشق بحاسدان عصب و ظهارت و عشق بحکومت حقه عنی (ع) و اسحاب حس و فصل و اکس درخلاف و سفر ارتبیض بژادی در بهادمردم پر آن مکنون و کامی بود. این هوه به سعداد در عشر صفویه نظور کامسلخودنبالی نبود

بألفنات و آثار محفق سرواری و بنان حصوصیات تعلیقهٔ او بر شواهاد

حکیم سرو ری تانیفات ریادی دارد که برخی از آن آثار بطع رسیدها سا وسمی نیز در کتابخانههای ایران موجوداست

فسسی را آثار او مسوط و فسسی محتصر و چند بالیف این حکیم محقق به بخصر و ته معمثل است

حوشی و سلمان او بر اسفار مسوط و بحقیقی است و بر حمیع محلیدان سفار غیر از خواهر و اعراض خاشبه بوشبه است اسفار را چد دوره تدریس بسوده سب حقر راسانید شبیده ام که سرواری خواهر و اعراض اسفار را بدریس بسوده و حاشیه هم بر آن بیوشته است در عصر ماهم تدریس خواهر و اعراض مرسوم بیست وی کاب خواهر و اعراض اسفار بسیار عسق و تحقیقی سب

آفامحمدرت و آفاعلی و آخواند ما سناسیل و آخواند بسوری این منحث ر به این بمودهاند و ایر مواضع مختلف آن تعلیقه دارند ٥

ر د

v

٥.

ثال

J.

....

Ja

مميا

فبن

5,0

3%

. .

حاح ماهدی او فرار محملی که درماحثماده وصورت نمودهاست و همخس در سمار خود مصلی دارد که معلوم میشود در مباحث مادام و صورت و نحسوما و خود ماده و کبتیت ترکیب هیوئی با صورت نوعیه مطالب جواهر و اعراض سه را کاملاً تدیده و عور ننمودهاست ا

تعلیمات حکیم سرو ری بر مدانج لعیت در خوشی معاییج چاپ طهر دا به طبع رسیدهاست. خواشی و بر میده و معاد و شرح هد به ماانیدار محتصرات بر شرح کلیات فاتون و شرح نفسی پر نظور میفرفه خواشی بسوشته سال طب قدیم نااع کافی داشته است و کلیاسی را تدریس می کردهاست بر موانیم محتلف شه خواشی نوشیه ست خواشی او بر شفا همان مطالب با ا

بالدراسا که از نعلیمان و برشما ومطالب کت مستان و نقل باوده است

شرح منظومه او در حکی وضطی خره کب درسی و را نفایس کتیاحکیه نشیار میرود المطالب مهم فلسفه الهی را با بکدوره منظی و فلسب مهمی ارتشدات در بر دارد ایر نکاب خواشی را داود نوشنه اید از خیله خواشی خاجملامحمد هماخی معاصر آثار اهیه را بعدی آشیایی سو معاصر آثار اهیا و بعدی آشیایی سو شرح منظومه خواشی محمد به پی بوشه بدگه فلیب منطق اس چاب شدهاست

شرح و از دعای حوش کییو هشرح اسمای و همچنین شرح او پسر دعای مساح محفقاته و از کارهای ساسی است که در درون اخیر انجام شاندهاست. در

برخی از قصلا بماحت خواهر واعراض اسفار اهیبت بدادهاند درخالتی که عالسوین بعیبات قلسفی در اینکاف شدهایب در بندله حسوث عالم و صاحب باده و صورت بهترین بخیبات قدیر و حکمی لاکتر شدهایب

٠.

ى ئى

فساني

طهران این شرح بطبع رسیدهاست

شرح او در مشکلات دفائر مشوی مولاه سبار بحقیقی و پر معز و قابل استفاده سب و از سعه ٔ اصلاع به احظه و سحر او حکایت منتدیات

حکم سرواری در عقاید قلسمی از تابعان و طرقداران پروپاهرس ملاصدر و شارحان کلیاب او مساشد در حبیم بو ردافکار آخو بابرا نفر بر سوده سب و بابدات بر مواردی بر آر ، مسلامیدر میافشتی سوده سب به کلیاب ملاصدر، و بحقیدت علیه و ایدان دارد حاج ملاهادی بعد و مراحب از صفیان چیدی در مشهده مدنی بدریس ببود و بالا خره سروار رامحل بدرسی خود فر از د د خوره پسر بین او منا اخیرات و برکات و املی گرم و موجب هجوه دانشمید با بسسرو در و مرکز تجشم اقاضل از اطراف و اگلفای ایاب سیمت بران حکیم سرواری شد

حکیم سرواری کاب شو هد ر بدریس سنبود سابه چندین دوره یوگان ربرای خواص صحاب بدریس نبوده باشد لدا خو شی و بر شواهید از کنب حصتی سنرواری سب که با مطالعه دونورو تنظری فانل توجه بالیف شده سب و بر حسم آثار و ترجیح دارد

حکم مؤلف بن بعده بر به مرحه سیر بعد ده ملاده در شوهه بوشه ساعدرت آن بر حلاف سیر آندهای سرو ری بسته سلیس و رو آن و عب ری اه عب بی او عدد سا اس حوشی هم بودسخی و هم بحدتی سا مؤلف مثلکات شواهد و ادب مستخ د ده سب و حود در بحده بی پیرامول کلمات مؤلف شواهد تموده است با سیدی از حیم سیزواری تعیین تر و تحقیقی تراست و ظاهرا آخرین سام مؤلف سید در مین د

در کناب شواهد، گامجندری فیشه پی نظور میفرقه خواشی سوشته ست خواشی او محفقاته و علیق و فیلو او انجیفات بردایی وقلیفی است مرحوم آفاعلی حکیم در فیلیفایی محفقاته او میکلات وغونشات شواهد تعلیفایی محفقاته اوشه است که در استواری و دفت و حیم استحقیق و بدفیق و ارحیت حدایی وسلاسا طیر شواهدالر توبیه است ۱ و در حواشی سرواری درجیح دارد

حواشی حاج ما هادی چوی بکو احب است و ایر حینم مطاب کتاب بسوشا شده و مطالب را منطق و مراب در استان بحریر آورده است الرحیحدادیم که حوشی و و ایا این کتاب بعید این مسلم این در مسلم این کتاب بعید این به مسلم این کتاب بعید این مسلم این در حواشی با بعیدات سنرو ری مسلم بیشتر سیستاشم و فعام از حهایی مکان انشار این در حواشی با بعیدات سنرو ری میشتر بنیستاشد

16.16

حاج ملاهادی بر سر لا آباب ملابیدرا تمیمایی بوشیهاست که جمیر دیده ا هسلاوه بر کسی که گفته شد رسالسل متعدد ومجعیری بالیما بیوده سب که بده هصد دارم جنیع این وسائل را در مجلدی بطور مشمل بصع برسایم و در دسترس علاقشدان فراردهها آبجه بنظر جفشتر راین رسائل رسیدهاست و موفق بریارت

ـ اسولا مطالعے که از ۱ قامتی مهرس باقی عامدہاست مهیدیتر از ادر بداخت از دست مگر در مرداخه که آقامحظرما و آقامیروا فائم براو ترخیلجداربدوتی در طلبعه اطلاعیکوا خاند بی طیر بابله و » برخی او تحقیقات،طائب بی مانعه پی غازد، درتیلیتان بر باخت بسنی اسفار و شواعد بازمهی از ایاب کیس بر در بن حقیقات، حراک بیان دایا و ایاب

و رؤیت آل شده م دراین فرار ست

۱ حوال مسائل ا فمیتوں

جي هدانه الطياليين

٣ حواب رسوال چيدماله اعتقادي (درمسائل محتلف فلسعي وعرهائي)

ع۔ رسانه در مشارکت جد و برهان

هـــ رسانه در عالم مثال " و اثنات بررح بنمودي و بروني

۲ محاکمات و مقاومات

٧ جراب سؤالات ابوالحسن رضموي

المناجرات از سؤالات استاعيل عارف

المد الثؤلة احتديثه و العواسة العراريَّة

١٠١٠ اشتهدائات اسمعيليُّه وهدا يا "اسراريَّه"

١١ــ جواب از حؤالات مربوط بعالم مثال

۱۳ معاکبات و معاومات

۱۳۰ جو ب او سؤالات الدميرو محمد بر هيم ظهر مي

١٤- جواب از سؤالات آقا سيدسادق طهراني

٥١ حوال از مؤالات سيد سبيع خلجالي

١٦ حواب از سؤالات ملااسمعيل ميان آنادي

١٧ ـــ هدانه الطائس فر معرفت أثبه و عرسفين

اس رسایل بلغ میکدد در تمانکانه کای دارات ایک به داشته دریاه اظهران به کدنکانه اسال شمال خبری و تمانکانه ملک موجوداللله الحمل الحلیج بر آباران دیدهالله نکات ایرکانادکتنی کدربران ایک ۱۹۰۰ ایران به داران ویک اللیکان رای نکس خوده

الر

Лu

3

ادير

5

ین رساله را بری اوسیان مرخوم آفامیرزا یوسف مستوقی السالگ «فاده درزمان خاب مؤلف صع ببود این مسوفی بسانت خاجملاهادی را بباصر باین شاه معرفی ببود وشاه را عابا مربد حکیدببود و اور نشوین کرد که در سعر زبان مشهد خاج ملاه دی ا ملافات بناید امنیوفی معیشردا حکیم را ساخت

این رساله بانسیام فیست سران سادات، در زمان مظفر بدین شاه در طهیم با بطبع سیکی رسید و در بن او حرانامقدمه وجواسی فایسل ربایی آفامبروا ایو بخیا شمر کی مهرانی بسرمایه کنانفره شی اسلامی منتشر شد

محفق سره ادی رسه بی منتقل و رساله یی در خواب چند سو نو ... با نامه مثال تأسف بلوده سب معالب به در این بان ماخود از بلدر ندین شیر ری سب

1

۱ اشعاری سر نفربی در دمح نامبرالدینساه سرودهاست. از نگلفسر عارف و حکیسم مبروی و گوسه ای نوفع نمبرود که زبان شداحی منفیران در دسانگساید. ای خود مسلماست که هستیه نامبرالدین شاه ،
 فیل تنبود ، حکیم از اموری که موجب آلودگیاست خودداری میبهود.

این قبیل اولدرس هارهٔ باید جهل بر سختری این جگیم بردگ او اوضاع و حسوبی سب و حسن ظی ا باسخه اماد اید بهبر احدان . از نظامی اماد اماد از این در دربانده است با امیر آزادید خد مدا اعربیت فصد او فهارت خبرای به سبه سب و از نتمان احدان اعتبال عدا و جهاحتان دا درباده د مدمت بدوده است.

اگر

11 ;

حصر در نصحیح جو شی بر سو هدعا وه بر خو شی چاپ سنگی مهری که در هامش شواهد چاپ شده سب راسخه ٔ مینکی خود، مکسوب درسه ٔ ۱۳۰۸ و سخه ٔ خطی آستان قدس رضوی استفاده نصبود

كذن شواهد راحفيران چندنته معالله والصحيح نبود

ال بسخه کا بخابه امرکزی د شکاه مهر بر اس سیخه درسان ۱۹۳۹ های دار د رمان دولت خیان مؤلمان بخریز شده سند انچون آخواند درسته از ۱۹۵۹ های دار دانی از ود ع نبوده علامت این بسخه دریاه رفی (د - ص) است

و بنجه آستان فلاس نقائمت جنف کی (آبی) نفل سده سب سی بنجه منکی خطی که فرسان۱۹۳۳ های در اصفیاب بجرابر شدهاست و خوالد بواری هیش شواهد استادریس مستوده ، این بنجه در درجه دوماهست بر ادارد اعلامت این بنجه (۵۰۰ تا) سب

عد سنجه دیگر بسخه مرحوم مااسماعی استهایی درب کوشکی سب ماامد (۱۰۰۰)

de

بعو

امر

...

100

35

-

ساز

اجراك

٠٠ ساڙ

مودن

ان بنجه فران سنج بنيت به بنجه ⁴ مان سايا

حمعی در هل بصحح در بن عصر الرحد" اعتدال جارح شده ابد و وقت خود مرف مشه بنودی کستاسی است و محسوعه بی فطور تر ال بیل بنام ماحد بسخی فر هم بنوده موجب بحرف موجب بحرف مدان آنها جانبی دیگرید که به بعدد بسخ و بهیه بسخه بی که موجب بیبان باشد عفاد بد بد منظور از نصحیح بخامس با بهه استحه بی میبا که حکایت از بسخه اصل باید شرف اول بصحیح بخصص بام در موضوع کان مورد نصحیح و حامه بیبان بالیف مورد انتقاد است.

وقد فرعا من بحرير هذه البقلمة الواسط شهر رجب الأصب ١٣٨٦

 س کتاب مشیق است بر مقدمه استانی و دوست دانشیند و فاصل عالمه بر مستان کتاب آفای دکتر سیدخسس نصر استاند د نشگاه طهر آن

این سومین مقدمه ٔ انگلسی سب که ٔ فای دکتر نظر ایر کتب حقیر انسلظور نفرقی کانهای فلسفی نمانیا عرب نسرانان عرابی مرفوع داشته ند

ر راهبنانیهای آفای دکتر نصر و مناعبنانهای معنوی و نشویق فسر و ب

ب حبیر لارم دانست برجید" مشمیری از ۱های دکترنمبر مدایی مقدمه منستر نمایت علاقه" واقسر این وست بربر بیمارف اسلامی و درلا جمایق و ممارفتدنتی فاتل همه گونه نمخت و نومییدانست و علاقه" باز مطلم که بدراد و برویج و اشاعه" ممارف اسلامی وغور در ممارف شنمه و حب زناد بعقام ولایت بسراد مرجیز طیرزیا یافای دکتر طلاقه شد نموده است

ایای دکتر بعیر در سال ۱۳۱۹ هجری شمسی درطهران منوف شدهاید بعدار بحبیقات دیستانی و
به ازن منوسطه رهبیار آمریکا شدید ، بعراسیان جوم آغای دکترسیدوفی اشخان بعیر «کلمینیاشدید»
به ازنزرگان طیم و ادب و اردانشمندان باایهانکندور بودید ، بمریب بعیوی فرزید خود بخیرانی
بدال داشند و المحق بینچه هالی گرفتند میادراسیان «مشتهااشد» بواده برخوم ثبیخ اعظیم حاجشیخ
اسراند بوری است ، این بهرو مادر با خلوص بینیانی هیمچیز بهربیب دنی ایسان اهمت فالبیل
بدا افای دکر بهر بهدار انهام دوره دبرسیان وارد دایسگاه «ام ی بی» شدید و بنجبین فیریک
براسان و قصفه علوم پرداختند در سال ۱۳۲۲ بوقی باخذ کسیاس در فیریای با درخه عالی شدیده
با بازی که به به معییل فلیفه و عبرفان اسلامی داشتند در دایسگاه «هاروارد» به بخیستان
بمول شدید بمدار اخذ درجه فوق کیسانس درسال ۱۳۲۷ بگرفین درجه دکتری در بازیج علوم و قلیفه
باز ایدید بهدار اخذ درجه فوق کیسانس درسال ۱۳۲۷ بگرفین درجه دکتری در بازیج علوم و قلیفه
باز ایدید بهدار ادای دکتر بیماری اسلامیاورا وادار به نظالمه و بختیی درمهاری دینی بهود

در سال ۱۳۳۷ بایران فراهها بهودند و بسهبندانشیار دانشگاه طهران انتظاب بشدند واکنون باسها سادی در دانشگاده" ادبیات ظهران بدرسی میکنسند بنفرهای صفقد بهمالت دارج بهودهاند. در سال۱۳۳۷ فراکش بنفری علمی بهودند و درکنفرانسی که جهساندریت اسلام ومسیحت بریاشهماود شسرکت بهودید بال ۱۳۶ مینی؟ماه در دانشگاه هاروارد درعلوموطلسفاه ایبلامی برمرکز بعضای در ادبان جهامی تقریم بودند و بدعوت دانشگاه بنوان دراین دانشگاه مدتهانیگتر آدیشنای کلمی بهودید

معظتم له کس شکر ر دارم

سمای دکتر نظر در شاعه معرف فسفی و طرفایی در مباعث خارج را کوشش سیار سوده بد و به نصدان د نشمند بی که باروپا و آمریای و بیسره ان سایر مبادکی که معطیله بدرس سوده بدو د کنفر شهای عسی د شبه بد مبافی کرده بداگذاری در را دارای کرده بداگذار حکما و عرفای سامی و معیارت دینی برد شهاید ۱

مادوه پر مصابعات راد در فلسهه م عرفان و معارف سلامی و نو سطه " سای کاملی که بدو رابان فراسه و بادستی د ریدموفی به خدمات از ریدویی شده بد و این خهت دو فین دافشنده آن معاصر نظیر تدارقد ایشانی مدتها بخوژه تدریس بسید اعظم آبان خاج میسرا بو حسن فرویسی و اساد داشسند آبای خاج سد محمد هسین طیاطیائی خاص شدهاند وشپورور مظامه و بسم و بختین در معال گسردید

۱ دوست و دسی کر عدی و تنجیعی ف**ای ډکنی خلال خیبنی ...** د سنگاه مشهد به هم تحدیدات بیش اد ساورفای او این و حرید اعظامه استفداد در ایه و به این چدا اوسه خدد ... راده ایان ... استرابر این حرید شوده بدا او ... و ایرفی بیدیک برای ما بیان ایست که ایما اسافری فیمر ... ایمارد توجه محافی علینیم راک فیه بیت

فاق د در دد. در شد که مقامه دختسین وقر شده داشتهایش که نسیدری از انها با دفیان ر اند منه می طفیوند املادیکار اسرو دایر ایرد اللهای با کنیوان منتج بازنج فتنفه البلامی، انداع د فلاصنفان

معتبه لکیسے ۔ لماہ شرح صدام ملاء علائاکہ یا معلمہ و خوالی جمار سند بالاء ، معلمہ بر بات داخ معلمہ بیشری ۔ برخانیہ معلمہ نے ساتھ کا جات درسا

معلقي و جع به ميچ ... و د مير د د د بديدر و به زملاهادي سره دی

دی در این اداری و مطابر شد آینهای ملتی هیتر داشته بدایر ربایه منتقلی با اداره سفاده کلیبد و داشته دار رجدیان علتی مفعل با فکل با این جاسل با د

ملامى ميسوية

کای دکتر نصر نامیدت و آثار اردندهٔ ریادی دارند که موارد نوخه همین دانش هرارگرفتهاست . پرخی از آثار ایشان بزنان فارسی از برایر را سب

اب تصحیح و تحشیه و مقدمه بررساله" سه اصل ملاصبخر ی سیر ری ر بندران دانشگاه طهر ن ۱۳۹۰ ه س

 ۱۳۹ همرمشن و نوشنه های هرمنی درجهان اسلامی ۱۳۹۱ هاس ر نشار ب دانشگاه ظهران شمیمه محله دانشکنده ادبیسات

است نظر منفکران ساامی در بازه اصبعت (با بده احازه استنسی) ۱۳۹۳ مان انتشارات دانشگاه ظهران خایده ۱۹۸۰ را باشارات کد غراماتی دهجد هما دهممانه در معارف سلامی از استارات کدید امایی دهجد

هـ محبوعه گر فارسی شبخ اشیار ق از الشا ب استوی از با م

۱ سه حکیم مندان (ترجیه آفای احید آر م د شیندمعاصر که دار ی آد ریادی هستند و او پروگان دانش این عصر محتوب مشونسد) ظهران مؤسسه ، در نکلین ۱۳۶۵ هاش

کقای دکتر نصر نزدنهای اروپائی آثاری اورنده دارند کنب و رسائلاایشان ردنهای خارجی باآنجا که حمیر در نظر دارد این در سب

۱ - همکاری با فیلموف بزرگ و مستری سدر ه پروفسور کترس به در سرمح فسمه اسلامی - هگالیماردی - پارس ۱۹۹۹ میلادی ۲ - وساله ایران جاپ «یونسکو» ۱۹۹۹ . ۳ مدحمی بر صوب فرجه بشده در شگد اه ، و ، دو ۱۹۹۹ م پد سه حکید مستان فامطعهٔ دانشگاه هارو رده ۱۹۹۷ م ۵ مد عدد در تبدن اسلامی ، د بشده هر ، رد ۱۹۹۷ م ۳ مد تشعاب سلامی بروب مکسه سب با ۱۹۹۷ م بر گرمایه و حدیق اسلام ، قبدن ، گل و گوین ، ۱۹۹۷ م بد بلامی اسان و صبحب ، بحران معنوی نثر حدید (تحد سع) بد برحیهٔ دوکیات از تشیاب ساد رحید آفی ماح سدمجدد بر میاطیائی داسلام و شیعه ، قرآن از نظیرشیعه ا

امیدواریم حدوید توفیق حدمت و کار به سایر دانشیند ی و اسابید د بشکاه ما عطافرساید که همه نظر آفای دکتر نصر فعالیت علیی داشته باشید با منابع علیی و تحققانی استمی که در کانجابه مدفول سی زیده شود و به این باین دنیا از قلبینی رمعارف با رزش علیی درعفیت نماید!

ا مين في الما دو مقالية إلى الكوامية الميني الدواوات الميني الدواوات الميني الدواوات الميني الدواوات الميني الدواوات الميني الم

یر کگره فلسفر کلید الاقدوه خر سناول و جاغر یاه خم جهار میدمیر بای ام ماهن بدین این

نیست و نم کگاه ای نیز در دهتر در الگاه شم نیان راحم پلامنفر پاره آولین گنگره آن نالین بوجهای شب ریاست کال قلسمه و غدم و اریان را بهشاهی این خیلی جهارمیاهم نال بایاد ۱۹کالیمه در فدارافین

کک و پراچیلی بلنه داو. وسمی

و در کنگره امر ۱۸ ما شاه رود کا او اکته در جهران و انفا ها

"فای دکتر نظر کون ساد دانشکاه طهر با دراسی کتابطایه" دانشکسده" استان و رانس هست مدیره امؤسسه و هنگی سازمان شد ی منطقهای ایران ر پالسان و ترکیه، میناشید

**

المحمولين که المستقد المدار و الراد المقاطعات الله الله الدار المدار ال

بحمد لله على بنوع ما فيسانت ما حصول ما " بات ما و بحل الله المراد و بلينا معطم (من) و العلم برول الا كان و بحلت الله على فالتيام للهوائر ما على فالتيام على في لا منا الله عليه و و بلا عليه و وسنة الله المحمد به بولا له ليحمد به بصيب الاقتلات ومن بنيام المألات ومن بنيام المألات المائل المائل المائل المائل المائل المائل المائل المائل الموسوى والولاية المائل على الموسوى الاشتيابي على الله الموسوى على حسار المناه المائل ا

الشواها المائة المائة

با حواشي حكيم محمثق حاج مات عدي - رواري

نَعُ لِيَوْنَ عَبِهِ لِمُحَالِمُ مِنْ مَنْ مِنْ الْمَالِقِينَ الْمَالِقِينَ الْمُعَلِّمُ الْمُؤْلِقِينَ الْمُن سَيَادَ عَالِمْ الْمَالِمَةِ الْمِنْ الْمُنْفِقِينَا الْمَا رشااعفر لنا ولا حوانا الله بن السعونا بالايمان ولا تحصر في فشوينا عالاً للتناس أميو، رشا الثائا رؤف" رحيم

1-

ر کتاب که از معلق در معلقیه یک د میهاد نتین به مجال میا ۱۳۸۳۱ هجای قدار

بنيراند الأخل الرتبيم

له بدله کدی تحتی علوب الدردن باشر را بیسیده و بیماد و جعل بور معیرفیه سخه الحاد لا رواح و لا حداد فاه حی فی کل سیاه اسیرها لاد اما ایو را سجیده نجر نکاب بهواین مجرده بیلو و ایه هده بیساج و ساده ۱۰ با از مها با ۱۰ ب و ایریس لا دی با حیوای و اساب و الحداد و کان العرض لا بیلی میها شود لا آخاه میشرها نفرش با هره ۱۲ محلی لا بیان و حین می شده سیله شد. الاکوان

بهم احمل فيور هذه لا سرار بيدم لاكد . ا حرسها من سير في سياع

L

>

الأشرار النظروده على عالم لا يواران حفل هينده بكساب في روضه من راسانا. النصة ولا تجعلها في حفره من حفر سنران

و بعقد فاقول و الالفسر تحليم محمد شهر تقيدر سادس شراوى م با تصرفه من معرفه بدين و شرح فيدره بنور بشين اللي تقصل لله و بأقيده الاكرال مراجعتي الي عالم بنيعاني والأسرا او مالارمني بال حكيمالة مضص لأبوار م ما البهاجرة" عند اكت عليه صابح تحليمور والأعراض" بالكتمة الي تحق شاح منا سنحسوه ثمه النه هوا بشهور و اعتدوه حلقاً عن سنف السنساداً على مشافهها بحن للتحسوس و المباقياً عن مشاهدها أو رداب على بمنوب و تنفوس

قد منعت على مشاهد شراعه لهمه و شو هد الطبقة فراكمه و قو عد ميت به وناليمة و مناش لله و قو عد ميت به وناليمة و مناش لله عرفائية فلسا للسير الاحد للوقوف عليها الا المحدى من الله للعكماء و فيوفني فلمني سلب من ماحد العرف لن نفرفات لاموار شراعة عالمة حد عن منعه رابر الا و اس الا ال كانوا من الاسانس و كلب عن اذا كها الهاما الاكتبرد و الن كانوا من ستقطيس

هی تعتری انواز منکونته سیا" لا فی سناه عدس والولایه و ایدی باشه نکاد تفرع بات سوه ، قد اودعا بعضا من هده بیشان فی مو طبع منفر فه من باید و برسائل و کشرا میها ، میت به پیشاسی آن بیش سیها خوفامل لاشتهار و حیفا عیه من لایسار فی لافضار بتضور انصابع اعترا الیمان و لایدان قبل بهدینها نبو الاحوال و دیگ دیا توجب السال و الایدان

النام ورد علی امر آمر فلنی و وقعت ای اشاره مشر عبد ۱ باطهار ساتفه مهد

۱۰ وولد الاستياسي يرافق الماريات يا

حكه حصه و ب حده منها مع اشعار دراهسها لحليه من غسر تطويل في دفيع بدرس والاسؤله داستك سيماً ، ساعه و بالمور معدور و شيترب عن ساوالحدة و اوردتها كما رسم لي و عيش على الجد

فهده اشارات ای خواهی ، عره و بسهای علی بدیش تبله هره سرشیخی بهداد فطلاقه من سیخان عالم العلقل و الجود و الاحسان و ابر سخت و انتشادی فی دید ی دیله النمش ، سرهان ثهر استخراجها آخو الله عود انتگاریه من فعر بخشی حکته ای سو حل سان بادل ته انفری سان و تبسی انتها که امسیه بیشی سام و اللحمیق، و فواه المامن و بادیش حتی باشید الانتهام و تعیمیا عیشقه الاسام و حالت بجهد به بالحه الان یکون سنجان باشخ به استخوان فی خواقع سامن و فلاید با برس بها به نخوار عین فی مجامع الاسن

ويا هي سي "دكثر ها من صول او دمها في حراب و قصول و برحسها بالمشاهاة و سو هذا يعلم منها الله أرب و المتاجلة و سنسها ۱۰۰ شو هذا بربو شه في ساهنج السوكية . فراح لله بها كروب بنا تعلن و نشر الها سلوك مناهج الحرة المس و بوار و النابر فها صوب اهل تجد و المحلمين دو لله بقول تحل و هو بهدي السنابة

المشهد الأول

فنما التستر النه في حميع العلوم من المعاني العاملة

و فيد شواها

الا وال في الوجود و فيه اشر فال الا من في تحققه ، الوجود أحق لانسا فاستحصل لان غيره به تكول متحلفا ، كائنة في لاعبال وفي الادهان! فهو الدي ب سال كل بيرجل حصيفه، فكنف كول مرا البيدرات كيدهو له التحجو بول عليمه، ، ولاينه التجعول بايدان دولا تتسلي باساهية كنا يظهر الساء لله

بشی فی وجد به الوجود الاسکی هم و با بعد و الا برسم و الا هم و مساوره به الا بعض بشیء السی مساولاً علی حصول معدم و الشافه می جدا بعش با الله مساولاً الله می عمر بوجود او اما فی الوجود فلاً المکن دیگ الا السرح الله هما باین دون شارد اللحد و الموهای و المهمام العدود و السان

ه درستانه محود دهمی فلس بالای م لا حرائی و لا عام ولا حاص و دامعه ولا مسام بل مرمه همد لاسده تحسب عرجات و ما توجم به من ساهنات وغوا به و هو في داته أمر نسط لا يكون به حس ولا فتين ولا الله بعداج في تحيفينه الي شبينه فيد فصلي او عرضي مصتلف او مشجص

الثنالث ال شبوله من باب الاستاد به سربال سبی هداکل ساهنات سردا مجهول النسور لیه بل شبوله من باب الانساد به سربال سبی هداکل ساهنات سردا مجهول النسود به مع کو به امرا شخصت میشنجات الداله و مشجعت اسد بوجد به من دوال ساهنات الکلیته مما یجور شول با به مجلف حجابل بحدال باهنات السجده به دل مها بر به من مراتبه و درجه من درجه به سوی سوجود الایل الدی لا نشو به باها کا با با به و حرب بوجود الدی لا نشو به باها دار که بدید در داری در بایدی الایساهی بالایساهی به بالایساهی بالایس

نفر بع"

قلا تحالف بين ما دهما اليه من بحاد حقيله الوجود و احتلاف مرابلها بالتقدم ا باحر والباكات و تصعف و بين ما دهما الله اللما إلى قو ما عطلوف للصاحم من حال حقائقها علماللفللس

بر بع ال بوجود في كل سيء من سبعليا و سدره و ساير نصبتات بكتاسه متوجود بيا هو موجود بكل في كل شيء موجود بحسبه و مسجىء موعد بنابه الحامل الله ين يوجود والماهنة النوجودة به ما إمة بتدية لا بنجابة التحسي

^{14 17 40}

A.

şl:

عی

. 4

_

الاندق فقط بن بالمعلى المعهود من يحكماء ولا بدأ في تكوف حد بشلارمين الدا ما سبب متحلك بالا أحر و هذا متحلس جسما بامر الدات الموقع الارساط سهما و بسل الثاني غير صحيح لان احدهما و هوانماهيته عند محموله ولامو حوده في نصبه الندي كما اقتنا البراهين عليه في مقامه فيمةي الشق لاول الهالا بحوار أن تكول بناهما مصفله عوجود و الا كالساء فيل وجود موجوده هد محال

والحق و سنده منها على لا مر هو الوجود كن لاسعى عمواتر في سهه كونها سر مجموعه ك مرا ال سعى ال ججود هو الاسل في التحقق والعاهية النعه الاكراب المرجود عبوجود الله كنا سع عن على الدائمة المرجود عبوجود الله كنا سع عن الدائمة المرجود عبوجودة بالوجود الى الناب المناهيئة موجودة بالوجود الى المربى فهما منحد و الهاد الانجاد

التدن ال وجود في د به بس بحوهر ولا عراض لال كلام متهما عوالا للناهية كسه و حاله للناهية كسه و فد فرات ال وجود مشخص النسبة ملحمل بداله و بلميسة و حاله و و كان تحل حوهرات ي حسود به الحل ملي حسى من لاعراض لكان مسد الى الما تحقيله وجودا كالنفس و ما تجرل معا فامل بالراسخفيان للوجود فليم لكن وجود وجود هد حلف

ئه اعلم ان وجود الحوهر حوهر على جوهريه دلك لحوهر و وحسود عاش عرض كلمك

I Kin in comment in its answers

⁻⁻⁻⁻⁻

٣ دينر سي ١٠٠٠ پ د ١

شروق بثور ليرهوق طلعه

و اد فد سنار بین فلناغاشره ی نور عرفی می فی اسرهای و سفیت آن لوجود این تحوهر ولا عرض فاطرد علی مینه کی وهیره لا سال بد و خدیه دی کام بعیله خت فال این تحوید و خدی و در این تا و خود عرض محتجا بال توجود استعبال به موجوع و کل بر فیل فایه مقبر م توجوده فی موضوعه و کلیائ جال و خود و ایا محود لا سال منتبر م این فیله ای ایند لا کند یکه ای سی فی مدن استها مرض که لایدافه می حارج استهای

وال ما ذكره شا من مشاوه على عقر و تحجب بن مساهده بي حود عماس للاهمة ليس كالإعراض بالساس في موجود بها بن هنا و حد في الأحداث و كه في الأدهاق قلا قابلت و لا مقبولته و لا يترم التحدورات السابه و من سام شيء على الساو و كون توجود فيل الوجود و الرائع من المالية و كون توجود فيل الوجود و الرائع المالية و المنول و حوداً و الحيل المالية و المنول و المنول المالية و المنول و المنول المنابع المالية و المنول المنابع و يجردها على كافية و حودات حتى المالية الله للعقل الى يلاحظ المالهية و يجردها على كافية و حودات حتى المالية المنابعة و محود الفيا المنابعة المناب

ه در حرب ه

A - A - -

P

,

y a

y

r

1

النصول فلكون الناهلة معايره عوجوداء هي تعليها لحوامل توجود فيكون مناجله معه فالط ما شبال النباف توار وجوداء ما وسع البثاث شولة حيث يلزم من تقب اثب ه

المعة بغريعيثه

قد برع بامره مهران ه خود لا سه مسل موجود بها لاکحال بدقل و حمر فکد به قال بن کول عدل کیدر بر فکد به قال بن کول عدل کیدر بر ما به قال می برمان م بس کول عدل کیدر بر ما به فی محل کا سویتو و و ساله فال فی برمان م بس کول عدل می بیشته ووجود کیر به فی عداد و فی این محود داین، فی فیله م هو نصه و جوده لمیزه فیدند د فی سی محود داین، فی فیله م هو نصه و جوده لمیزه فیدند د فی سی می می می می می شی کا کیاری می شی لا کشوی شی فیله م فیل و بها الاست هو بس که ای فیل می می می می بی این می فیله این این می این می کا کیاری می هی فیله او بها

السام في بالأمس من محدد بالسام سوجود فلا مسر اله مشجم بد به مستجم كل محود ما بالمسلم ما أخر و با مستمل كل محود ما بالمسلم ما أخر و با مستمل ما بالمحل وقع في سود بالحق في سود بالمحل ما يقوم وي سود بالرام ما يقوم عالى محدد في مدام من سلامات مقوم به بالمسلم محر كانها مقدم في بوجود بالمحل في فوق لأكوان والحركات وكل وحد وقع في مرامه من بالمحل ما يوجود بالمحل وقع على بود والأستعدادات فكونه وقع في بدا د والأستعدادات فكونه وقع في بدا بالمحتود با

e?

الكدائ لا به يمكن روالها سفيها بن سود لا روال حصوصاتها مع بدايه عليه المنافعة الماهية بالوجود الدا ينظرنك فيه الساحران في المنافعة المنها به و صارت الدهائهم بالبلة عن عبو رواس جهة الاثنوات الديال الدهائهم بالبلة عن عبو رواس جهة الاثنوات الديال المنها موجوده البوت دلائة الشيء في نقله فيلام على التمايع هذا الانتفاق الاثنوات الديال الديال المنافعة المناف

و هداالدي اظهراه الب حربه لمي تراعه على السعبة موجوده و جود من على على الدائد كا عروس به عليه مل عوارضها و ما على طريقت فلا حاجه الله الله الما لموجود في الاعتاق هو تقس جدعه وجود الدال بالله المالموجود في الاعتاق هو تقس جدعه وجود الدال بالله على عسارات من الحالات المر" متحة مع الوجود ضرياً من الاتحادة في النبيارات السناسي"

1

ŝ

c.h

į,

-

,,,

.

بالبد سيهي

ولا يعني ال عد الله ما يدي بيت فيسله السال على الياليوجود كوالا في

^{1 1} x

. ای

و می لاین گلبو سبه نشن بامر الداملیه کراهی لامر اس الا بنیم ایسا فی فوامه ای مدینتیم به موادم هم اسامیالیه اینو خداده به دایس ایا دادیا از ایا کیوان بایده به استه

ه ما باستنها باهمه باسم. ما چ د اما در فتا در فتا در فی خیبا منتدر

ا عا قا قا که علی بلخیسی ای و جه د میشده عایی د همه یی یخ ایج همشاخ سیار فی بعیل ۱۱ فیلر دد فا می این د ادارات ایا این ایا جو اداراتی یخ ایج این این د از این با بیل و بیدهیله بنم به و این بدهان به این این میشد از همانه میچاند دادارس اسیدهیله به خواد دید فیستهار به

ال عدد عدل المحمد و المحود المحود المحمد ال

+

5

-

لا بعه و فیه کنا به عناس بهدایه از و بخی ای تحیل بیسته از خود للانسان پوخت به نجهن تختیج خیون شمارف به لا ۱۰ تا لای د توجود تثغرف کل شیء و هو اول کی تلبیق به اغراب من کل باشتو ۱۰ فاد اخیستان جهن کن ما خیبتان د و غرابایه لا تختیل لا با تختیف به شهود کنا در ادام نهدا فتن از من لا کنیف به لاسهایه .

به من محت ب هد محج مصه مداد ده حجد كبره وي عاو بحاب مي من محد با من محد كبره و يو بحاب مي من محد با من محد با من محد با من محد الكتاب بال ماهيئه و هل هذا الاتنافض سرح ويم منه د

الأشراق العاشر

ان توجود هو التوليو على تحديه لالهنه لال محبولاتها منا تعرف والآوالدات المتوجود الدهو موجود من غير الهابعات الالتحال الالتعال الالتعال الالتعال المتوجود التعال الالتعال المتوجود التعال الالتعال المتوجود التعال التعال مراح من الما حركانياء السع كالله من الما المتحدد السعادات المتعللات المتعال الالتعال المتحدد المتعال المتحدد المتحدد المتعال المتحدد المتعال المتحدد المتعال المتحدد المتعال المتحدد المتحدد المتحدد المتحدد المتحدد المتحدد المتعال المتحدد المتحدد

وقد د با د د با المدروجة و المددودة الا حاداء المداد المد

کیله مطفه کماخت لامرخه لانو ع تر کت تعظریات کلیدخت فتام لانتو ت با باشید و تعیدید و کلیدخت اختلام حاکات الله کت ما بندر ع جی است تعار الحوام و فراد نها و انتقالاً یا ای طراحات می الله ما انتخاب ما الاحداد می مقتلیان الاحواد الله خواد ت اللی تشامت علیها بات الات و الله محدد تا الاحداد می مقتلیان الاحواد السندی و تنفیلی فت

و لأن وجود بده هو مود مسلم من بدين و سيده و سيده و سيوسوع لأه بالا لله من يكون هناك من بينات و هيو موده لأ وجود يو حتى لا فلس لاله من المدت في هذه العلم هو بوجود يو حتى لا فلس لاله من وجود الله بينات في هذه العلم فوماً من ولا و منده و سيده و منده و سيده و منده و من الله و موده من وجود لا من منوال الله و من الله و منكو و كسه بالله و منكو و لا مني و لا من الله و منكو و لا مني و لا لا من و كله ما ساله و منكو و لا مني و لا من و كله ما ساله و منات و لا من مناك و لا من و كله ما ساله و الله و منكو و لا مني و كله ما ساله و الله و منكو و لا مني و كله ما ساله و الله و منكو و لا مني و كله ما ساله و الله و منكو و لا مني و كله ما ساله و الله و

ه ملها السالامور عمه وعي له كالعمارض العديمة ملى واحد ما كالسير

the state of the s

^{.}

to be a compared to the compar

Tun 4 7

و نفوه و نفعل م نکفی و نجرانی و نفته و تنفتون و استندم و انتناخر و مل مدد ب هده نجکته اثب منادی بنشوی الاربع للبلوجودات ای نشاس م نفایه م نباد داو نشورد

اطلام وهيه و اشراق عمثل

رب بوهه متوهها الرام خود داد کال موجوع فتحکیه لایهه فها سکل الدی ما دی للوجود ب فیه لال سطوب فی گل سها و حق موجوعه لا منادیه افسالت عنه ال سطر فی منادی برخود الفیا نظر فی تواجعه دا و جود بنا هو وجود و موجو السل مندوما بادو به مناده و لا افتار النا هو هو مقتبر الی دراه فکوله منظم او اقامها مرامه افتحاله الله الی تدخیه بختوف با بنا دالا سی، الله منه حتی تفریل له اولا هد اسفنی بالا الله فی برد فیل هذا اللمتی به نشد الی ال نفسر فیلمت و بعیبیت

A 1 4 4 4 5 5 5 5 5 5 5 5 5

عمله به مماده طموحود بما هو موجود و سنده المناه ال كال موجود المفتدا فنصدي عمله به بموجود بنا هو موجود لأن للسين بنادن بالى عرد المماد للسا فوال البادق عمله توضف لأصلاق بن مم فعم العراجي بالث

ثه بعض من تنجيل سنات الأساب كيب دلا التي سرح قول شتاج بسيط الرابع في توجود و عليه الدان عاجه داهيها هو سنوجود النسل الذي تجلس على الم جود بدي لأعله به داو على م حيه دال المعتور السيدث و سنجيليون على شاه مختلفه بالتشكيك لا يكون بفس ماها لها دالا حراء النها بن السالكون عارضا بهافادن هذا بنبول مستد الى عليه و الديك دان السنج الداني م الواد دا لينهاه

الإشراق التحادي عشر

في تعريف الأعمر العات المنحوات علما في احدى لتصفيس الالهستس والاسارة التي المعار أل كلاه المتأخيرين في تعريفها

قد مرا ال سحت في المسعة الأولى و الحكمة القصوى عن عوارض الوجود بسر وحود فصر با منها دو با مجرده عن الدواه بالكليثة و الحكمة الباحثية عنها يستى باثو وحدا في لمه فالولات كالله بي بعيد الربويي و طرب منها معال و مفهومات كالله لا أي عن شمولها للصالح المدالة لا بما هي ماديثه و بل حيث هي موجلودات معلقا فلا أخرى اليمول الأمورا عمه بالها صداب الملوجود لله هو موجود من غير الباحل وجود في غرولها إلى الا تعسر فلسف و الاستاق و الحملة مرا متحصص الاستاد لمروس شيء منها فلا من في تفسي في المواجعة في منها في دلك و في المطلق بالمواجعة في تفسير و بارض فالله منها و باره الله المواجعة في المستال و كدا كلف و باره السار يشلس لوجود الا والموجود عنو للها والحود الما عليها و الكوها في عرب منه الوجوب الداتي و الوجدة المعتلة و فعالمة المطلقة و منها منا تعديل داو حد و باره بنا بشلل سوجود بالما علي الأفلاق اوعلى سبل الما كون هو و ما يدانة الدات و باره الأحوال المحتملة و الأحوال المحتملة و ادوا فيذا الكون هو و ما يدانة الداتي و شمولة الأحوال المحتملة و ادوا فيذا الكون هو و ما يدانة الداتي و شمولة الأحوال المحتملة و ادوا فيذا الكون هو و ما يدانة الما من طلق

ثها وقع معصهم الأخر عن عليه بالله ... إن ارتك بالمستقابلة ما معصر في سلم.

و معاوها والسلب و لایجاب و عدم واسکه و جوب و لامکان اسا کندیک د مدان کل میما بهدا شعبی لا شعبی به مشتراس شبی و این اوید بها مصلی سنساییه و اساماه فالاحو بالمحققه مکان و خدامل شلابه مع لاحوال شعبشه بالاحرین پشش حسم الموجودات و یشعلی تحسیمی العراض عملی و بها می سامندا علیسه

ثم ارتكبوا في دفع الأسك لأب به أب سديده

مها : الالامورالعام في النسب ب و ما في حكمها

و منها الراد سنو عامع منان احد الدي الانصار في اعتبر في عليها. الانتظام الأخوال ما الموار منك الدالة الدالم منعلي الدائنية عرض عليها و كليون بعداق والأسلام واعدام فيولها تنعلي بسلب لأ تنعلي عدم سفاله

و منها الاستفال م هو عها من ال بكول بالدي م بالمسترس و بسالو حيم و لمسكن بقائل بالعرض كند بين له حادة و الكبرة و العلو الين صدفها لهذا للملي على لاحوال تعاصله الى غير المثان منه الودان ذكرها الى نسبت لوفات

شيه" و حر"

و مثل هداالبخير و لاستناه ، قع پيهافي موليد بدب ساد العلواء الدله ، پامه صوع کل طيم ما تنجب فله علي عوارضه الدالله و قد فالر و العرض الدالي با يجاراج التجلوب الدي المجل الشيء الداله او لامراما، و له ؟

فاشكل عليه الأمرات راوا به اقد بلحث في علوم بن لاحت با التي يعلق المقل بعلق التوليد و الموضوع و الواط موارضه و الواظ لواشته با الله الله الموضوع الموضوع المعلى بدى و ارد يحكلناه كنا بنائي فاضطرو الرمائي السامعة الى السامعة في السامعة في قوالهم الاحكامهم

و باره بي غرق بين محتول بعلم ۾ مجنول عليمه کيا فرفو اين موتنه عليها ال محتول بعلم مارينجل عه محتلو لات عليان علي فراق عرفيد بي عليم المامن الهوسات التي بناو سها نصبح العليم

تها به سمت و ادل الفيل بيلم بيمي تحلي دوس سيدي الحس و حسب على تعليل لا تنافي مروفية بداية من حيث هو هو ، « به تدري الها بعو ارض الدالم او تعريبه الانواح افتار يكوب عرابيا و سه داسه المحليل « فد لا تكوي كدام » ال كانت منا رفع به عليلة البسوفاة الاوسة

بعها کن ما پنجن شی" لامر احتیال و اان بایت اشی" میشر افی خوفشه ای یا تصیر بوغا منهشت لاستفداد شنو به فلس مرفتا داشا بن مرفی عرب عرب ماهومشر ج به فی کنت ایشنج و عبره ا

و ما مهر مك در كلب قصا ال حوال مصور السلمة بحس كالأسلامة و لا يا المحمد مثلاً اللي مصا يتوقف على الدابعين بوالا محصولا بن المحمد مثلاً اللي مصا يتوقف على الدابعين بوالا محصولا بن المحمد الله الله المحمد الله المحمد الم

ه لست د ان ان سافقي في دلك سواني لهيا بنا لوهيم ان الأحص من سي

۲ و مید عمد افای در در بر بحرال و عبد با در اعدا

لا کون طرف و بنا به حکموا بان مثل تستقیم و تستدر لا یکون و سام معط بن عرفی لاو بی به هو مفهوم شرد د بیهما

الاشراق البالي عكشر في الاسارة الي المد لاب و احر ال

سوحود باسان با جوعراء هواده برهسه جن الجودها الجارجي ال لا تكون الى دونسوع و الداعرش وهو ما يقابله [الجوهر]

معولات هي الاحدال عداله المتوجودات و هي عشرة: الجوهير والكيم
 كنف و لاين و توصح و مني ۽ ان عين ه ان ينفيل و المنان والاندي

اسم ال كساب الحواهر حواهر النعلى ال متيوم الجوهر ماخوذ في ماهيئاتها
 بالحوهر لا بنام به توجه به المتسود باللشارة الحسبئة والمقلائة و قابل
 المداد بن الاشاداد

ملا بعده و ال الكوال شي و حد بعدت وحود و حد حوهر و عراضا و هي الدعت و بعوهر المناس الدعت و بعوهر المناس الدعت المن و المناس المناس و المناس و المناس و المناس و المناس و المناس و المناس المناس و المناس المناس و المناس المناس و المناس المناس و المناس و المناس و المناس و المناس المناس و المناس المناس و المناس و المناس و المناس المناس و المناس و

و کل منهما حجه لی لاحری ما عبولی فقی توجود لکونها بالفوته و اماللمبر د فقی لبتاء و بعاف لاشخاص بلبو بها بعدوث و الروال نظران لانصال و الانفصال و لا بالامکان الوقوعی فینهما مثیم تاب بسم کا منهما بالاحری نوجه غیر دایر

و معدوره موحدته معدومیه مع شربات مقارق شبه بهدولی والهدویی نشخصها استندر ه معدوره ما تقبل تشخص کل صوره و بلخته صوره اجری بعیر به بویا صیحاً فسا سر هی عمی وجودها و بدت میه فی گات کیر ، و ماعدا الجوهر ما عوالی لاحدال عراض سدل هی می وردها و می بوعها او حسبها علی محل و بحسه کنا هی عبر منصر فیها حوال داما هو ا فاسیمه بنیش لویها و شکیلها و العادها الهی هی و محدوع لاعرض عرض

و لكه بلسه ای منفس فارهو الحسه و النظام ، الحمد و غير فار اهو الرمان و اي منفس هو العدد و الشبله فنوال الفاسة و النساق فا والعدد و النظامية والنساق فا والعدد و النظامية والنساق فا والعدد و النظامة والنساقة والعدد و النساقة والنساقة و النساقة و النساقة

و الكشاب لا صدا به داره سفيان يحسم والرمابلايندفيها علىموسوبه لان موسوعه بحركه . والد عدد فكل لوالع اين موجود فيالاكثر فالا يصاد و أروح والفرد ليما بشادينلاني اخلجها علمي

والكنف و هو الذي يعلن همه فاره بالافسمة و بنيه و فد بنصياد ويشب. و د مهاريمه اختاس بأن غير المحتس منها بالكها أما كمالات أو استعدادات والاولى أما محبوسة أو غيرها

و فقا استنفاظ على الما في من سم تختيمة بن الته والا هوائي الدان. في ما هاله الراسط المنطلة المنظلة المنظلة الا الا تراك ١٠٠٧ و الا عبر لا يمام الحداث. والتاراد المنظلة المنظلة

ا د المساسم معاله الما والعسامات الما

» اولي لاوليس منها اثالته و يسمى بعمالته و منها عيراكابته و يسمى انتمالات.

و ترسهما منها «شاسه و پستی ملکات و منها غیر اشاشه ۱ و بنسی حالات و هیت بنختصگه بدوات الا تفس والا "ستعدادات

مها ماللاً بي و لامتاع كالفلالة و الفنجاجة لا لفيجة و يستى فوله طبيعية. سواء كانت في للحسوس وافي عبرد

ومنهاما عصورا كالشرو سنر بسنة الالبريس واسمى الأقواة طبيعياته في اعتبس اماليحبوسات فهي مدركات الدواس الحيس فللسل الكلفات الالرام الاول والمطاقة والكافة والبروجة والهمامة والحسمات واللله والسن والحقة والمسطر السوء والمول أولا أثها عرف

و السمع الأصواب و الحروف و عواريتها و المدة لي سعة الجاليمة من فعل الكائل في مناها لا ولا السماء الالتواع البشيومات

واما بمحصله بالكساب فالسفية كالاستامة والاستدارة والشكل والراوية مها عندالطبيعيثين ، وبالسفصلة كالرادجية والعردية

> واماالنفسانيه مشل العلم والقدرة والحتلق واللدة والمشرح والاين هو نسبة الجسم الى مكانه والحداة هي نسبه الشطك

والوصح هو بسبه اجراء الحميم بعضه الى بعض ويستنها بىالامور بحرجه عنه والاطاقة هى تسبة متكررة من الحاسين معا و بحث فنها سكا فؤ في لعدد و هى الاستها سوحودال ستبا ماهو منده كن له وال بعمل هوال تدريدونجي، وال di-

i a

. 3

ينمعل هوالتأثر التدريجي.

و منی هو بسه نجرگه ام بسجراله این برمان و وقوع بجرگه فی الثلاثه الاحیام پسترم وقوع شدریجی فی بدفعی ، لان معنی نجرگه فی متوله این یکون للسجر ، فی کن آی من آ دنی رومان خراکته فرد آخر من فرادها، و بستایشا کا بلفظه والوحده خارجه اعن شفولات و نکلام فی است و تصعف موین

الشأهبالباني

في الناب بعود أحراس الألهواء سال لدالوجود للماهمي و فليه الرافيات

> السيراوالاول فيالاشاره الى نشاك لوجود

اعليه ال ساهمة و حدم "بجاء 10% من بكول بعديه "فوى من بعض، فالجوهرة مثالاً معهم «واحد ومعنى" فارد توجد الراء "مستملا استهمدا، فأعن الموضوع والساء كالحدول المتالة مقتر قابها وتوجد باراء حرى" مقتقر قالي المادة مقتر قابها متقطلات على سعادات منجر كاو ساك لاكاله و فاسد كالموا التوعيم" و النقوس المتقطلة على بعوب درجانه و توجد بنوار "جر وجودا عبر هدن" منوسطة بن عاسس كالسوائي توهيه الايدان

الشهراق الدهمي في لأشاره عن عرجود الدهمي

فالوا الما تا للصور موارا غير موجوده في الأعبال و تحكم عليها احكاما ثبويا

٥.

ار و

واقعیَّة ، والحکم علیالشی لا یشکین الا بعد وجنبوده و د بنست می لاعیان مهی ای لادهان»

هدا اصل الدليل المشهور من عوم آيا وردوا عليه الدرانيات كبيره من جهاب كثيره و لم نسسر الهم الحال اكثرها و الحن للفيل له فد هنديا التي النبوال كشفيسة رفعت لها سائر الاشكالات في هذا النتام و الله باسر فها طفيات المثالاوهام

السيراى الناب في الأشارة في فين بريع به كثير من بشبية بنو وده بني. محود بدهمي و هو الناب بنجاب حين بنيس لأسابه العجب بكون لها افتدار على يحد فيورالأشناء في عالمها و لأنها من سبح المنكوب و عالم عدرة و و جالع من باشرالعلى عليه حكام البحالم و عدالما حهاب لأمكان و حساب لأعدم و الملكات بيتيكمية البادة و علامها و عن عداورة المدرب عن السال العالم عليه حكام وحوب والبحرد و تعلي يكوب ها حصول تعلي بدينا على من حصولها في عرف لألهلس عليه هو تعلي في عرف لألهلس

ه ما الماعل في المعالات المستقيل فائل مناه حراكه ما على سيال لأماد لا كالساه في بناله و الشجار في للجرم وهما الدائل السله منها الدهاس بنا هما حسبانات و الما دائلتها بالمدعلة المحتملة ما بالآله في المنهد من السوار المدياة البريد و المدينة بالمدائلة المناس في المدينة بالمدينة الماء في المنهد من السوار المدينة المعالم الماء من مناسبة بالمناس في المناسبة بالمناس ومناكه المنها بالمناس في المناسبة على علمة النحو هر و لأمر عن المحردة و الددية الماديد في المناسبة المنها المناسبة المناسبة المناسبة المناسبة والمراكلة و الدير لحالمي الشاهدها المناس حصولها منها المناسبة المن

يراجم لللج الإندال عمرة والده

الحصوري والشهود لاشرافي لابعيه آجر حصولي والدس لفي عقله" و دهول عن عالم الفلب و عنظب فطرة الأسال و عالم ممكولة لاهسامهام ميشاهاماه المنحبوسات والاعراض الحبية" الحيوانية" و تسبالهم مر الا حسره والرحوع بي الله و عسره هاشو "الله" فالسلم المستهدة للنفس و مهاورها على هذا المحوالدي لا يظهر اثره في الحسالظاهر عالما فلي المائوجود بدهاي و الملهو الشائلي فاحفظ بهذاكي بنقفك في دفع لاشكلات وارده في حسول الاشتاء في الله النفس من روم فليوورها على سنف منا في المحركة" حاره ، بارده باكس من كفره" و كذا لسروم حلماع استفالماني كالمنافق و الموادة و الكثرة و المعافق في مسوموع الموادة و كناهواد في مسوموع الموادة و كناهواد في مسوموع الموادة و كناهواد

المراق الراق الرائع في لاسارة في منت أحر في أناب وجود عاهلي

و هو آن آنا آن باحد من الاشتجابين سجيلمة العسابها شخصية آو احصالاتها المصلية معلى واحدا بوعد و حسباً تحلي شبح أن تجيل على بنائالافسار لا بهو هو فهذا المعلى أو احدا مشركا فيه لاسبح أن يوجد في الجارج و احدا مشركا فيه لاسبح أن تتجيف أمر و حد تصفات متعاده هي المستساب السجاعة أو يوارمها المسادة فوجوده في عالم الحي ليس الاعلى المداكات و الانسيار و لحن فد لاحظهاه معلى

and the part of the part of the part of the part of

۹ سیدسته به ۲ د غښا د بهرند خر شعا این

المراجب والماسي الا

^{*} بي عدر نند ده د لاند المحتديد به البحد له

- 4

وحديث محملا لان يكون مع وحديه شاملاً بكثره مقولا عليها محدانها بحث معودها بعقلي وحودها بعقلي وحودها من هدهالجهه لسن في عالم بحس والحهه والحيدة والاحتمال المكاني و تحدو عنه عبره فيل هذا بسس المعد بنها مالك من هذه برحله السفلي بحمود واحده الى مرحاه الحرى افرات مي معمودك الانتالي و مصودك الانتالية و مصودك الانتالية و مصودك الانتالية المالية الاستالية المالية المالية و مصودك الانتالية المالية الاستالية المالية الما

وهم" و كتف"

و بعنك مون ان شاب سعمی عبد بعیده منجمین، بالاحدان و لاتواع ه سپرانطایه الکسه لها وجود فی وعاه وجود ب شجابها د هی منجبد لوجود مع لا محاص فی توجود لخارجی ، فلم شراه بها سوای هذا توجود ایسکوف کان احد وجنود ۲

وعسم آن في كاه خلط بوخت العلم و فيه وقع فيه كسير من لسكانسين باشده سبو فع هيها من جهسه وضع بكني موضع بطلبيعه لانت داسئ و بعضي لا السير فيه مرجوع التي مياحث الناهيئة ، «الغرن بنن عساراتها ما و كاساساهسه مع بلغه لكسمه و بعضوه موجه ده في هداله به بنره مسله معالات كسيره و ما ساحه ده في العمل فعمل بكون به وجود رفع من هسد به جود بحلي سشار به ابه وحدد في العمل فعمل بكون به وجود رفع من هسد به جود بحلي سشار به ابه وحدد ارفع من هددالوحسدان بوضعته و بشدارية فه حديها العصافيدامية كان كسرته و كان من حسها بكون الما من تكرر تناث الوحدة على المنافية و السافض النا النصور بن وحده و كثرة من حسها بكون الما من تكرر تناث الوحدة

ه د ممتر دها ۳۰۰ م عد ۱۰۰ سال عد با میسیداد بخور جم دو عد وجود و هو سیجین نصد ۳۰۰ بدیغ یا انجینه باید

4.

,

1

ja "

الاستراق لعنامان عي مين آخر بندي به بعني لاشكا لاب

> الاستراوالثانين في سن آخر دفع جد

ل تحييل و لا تجاد بين سيستن قد المولي دانية الهالية منياد اللا دانية التي المحدد المالية و تعلق الله دانية التي المحدد المالية و المحدد المالية و المحدد ال

بر به در بیشن معنی بنی شده احد نصیبان و بکدت جید بالا حراکتند. عاراتی و بشخش و نخیش و عصل و با امدیده داشتی و حبیدع اعیسان و سای ه عدم نعده و شدهها بن منهوم حرکه م برمان ما لاستعدد م نهیسوی ه نبیارها و عدد شمر و فی سر نشا سافتان محدد حری من حدید بوجدان و هی محدد حمل فال ۱۲ من سه کور با عبدان بنی سنه ه اداد استها بای بنجسها ن ما بخش لا بنجو آخر افتها لایس بنجن کند من لاداد لاب النجابة با بنجش

السيد أق لمانخ

في بيد له التي طريق فاقع بدليات من هد الأصل

و هو الله ما استخده دلایل سب توجود الدهنی الاسته بیش لا ب بالسده حسولاً عبد بدهن سعامها ۱۰ مرهند بها لا بهواد بها ۱۰ شخصت با به الا کاب الوجود الدهنی بعینه و حود البساء فیها بایل نجه الحد من عاجه ۱ هدار احتفاد

فاحقل هده عاعده مساساً فی هند این فقهوم تحلیل می سو خود ب نمیسه فی هند و می رسکت شوال با کا شد شوار با را سایل تحلیل فی دهشد خشیادو نشوا به عبد با حاکه آزاد به و ادر کانت خراشته و کشه اسعنی ایه طبدی سیه عدد شفایی م تحلیل

⁻⁻⁻

الها

. 4

7 3

300

- 41

وفسة

1 90

حبالا شاعة صناعته فقد فارق بديهه العفل

لأسيم الوالسياعي

في بحص عن ارب كون سي و حد جوهرا وكنف عبد تعيد الأنوع نحوه له و ديك لاحيلات بحولي بحيل فيه قال صورة الانسان في العقل انسان دهي و كيفيه نف سه ولا حاجه أبي أربكات حروس مفهوم المرض لحقيقة الحسوهر دانه كنا فعله بعض عصلاء "

ولا نصح علی بان صور حو هر فی سدهن منا پشدن علیه متهسوم خوه اسعنی ایه د احدث فی بحرح الاس لا فی موضوع کلف و هذا توجود الدی به فی النص هو رفت و خود خارجی د عشر فی دانه من غیر النسار ما هو بحد که و اسالا فی موضوع بن صواح الا جوهر فی الدیس ماهنه خوهر و هی فی نفسها فسارد ما مقوله اللاف

و سر می دیت بی کن ماهیه او معنی شی" فهو تا می لنجو می الوجود بحله و سر سی باشه "تا و استخدو شه و ماهیه الحوهر ماهیته امر و حدوده لاقی سو شوخ فیدن و حدود الله می موضوع بعیدن المتهدها اللحوهر و بنجد به فی طرف دیك ماخه و لا پیرام ای بعیدن بیش ماهیه الحوهر و استخد به فی طرف دیك او خود و لا بده ای بعیدن المی بیش ماهیه الحوهر و استخد به فی طرف دیك او خود و لا بده معنی الحواهر به بالحیل شام الا الله الله الله می بمینها نقس معنی الجوهریکه بالحیل الاولی ا و هاد و ال ای محد مرا عربیة حدد ای معهده الا ای محد مرا عربیة حدد ای معهده الا ای محد

التي تحتن الراط

ا ره سجدو يدو ر ملاحد

ď

,5

J

p.l

49

، برهان اوحياها

نفريع" بحصيلي"

و بطالع لكنته العقلمة من حب كليلها" لا تلحل بعد مقوله من التصاولات و من حبث وجودها في النفس بلاحل لحب مقولة الكلف

ئات" و تحصل

ون رحمه و فلم اللسل الجوه الأخود في سالح حاسه و الواجه و كد الكواد المسلم في سالح حدث من الله في طالع المود الم حدث من فالله و المال المالية و الرامال المال المرادر و السطح كو المصل دوفيته في جهس فكنف لو مكن الأسال المود و والزامال والسطح كدا

فیلته و شدکر آن مجرد کول بجوهر مأخودا فی جدیدالایسان مع فصل ، لا بوجب آن پیشر هد فیجنبوع بدی هو خد با سان فردا بجوهر مندرخا بجنه بجب بیدن عیه فلالاوم خیسد بیدیه سی اداد لایسان و بجاء و خود به و کد فی سام بوغ مفولات

الاستراقالسع في ذكر بيط "حر بهامي" بنكشف به كبفته وجودالكلتاب في هاهن و قدامر" في صدرالبحث إن بنفس باعباس الي مدركاتها الحبشلة و نحديلة"

ľ

3

A

1

r

>

r

STI

4

515

1

سه داعد عن سعر ع منها داساس المتصعب و به اتدفع كثير من المشكلات والآك بنوال الداخه السال الداخه المتحرد الداخه الرافعة المحرد و بورته و فقا فقي سجرد الداخه الرافعة المحرد و في داخ الرافعة الرافعة الداخل المعلم الداخراء و في داخ الداخة الرافعة الداخراء الداخة الداخراء الداخة الداخراء الداخة الداخراء الداخة الداخة الداخة الداخراء الداخة الداخة الداخراء الداخة الداخل الداخة و المداخ الداخة الداخة الداخة الداخة الداخة الداخة و المداخ الداخة الداخة الداخة الداخة الداخة الداخة و المداخ الداخة الداخة الداخة الداخة و المداخ الداخة و المداخ الداخة ال

فالمصل لأساسه ما دامت في هذا حيا للوال تعليه الأشاء المقلشة والدال المقارفة الوجودات منا فليمله الأجل فليمنا لأدرال فلاو بالمشاركة والأكاليوب شداله لموه وبالا الأستراليا مس حرالات الحول لها النام معلواتي بديث بيلات للديل للمالا الشداح للحليمة المشارات المالات المحلوات المحلولات المحلوات المح

على محبوله عنها متحدة بها و ليس منه بحس بعلى و بدواه و د كان كذات فيه مدون لليدن بحسب بوجود و بسجوع بحسب بعلى و بدواه و د كان كذات فيه من ان ارتباط كل واحدمن المشتل المقلية والدولت البورية لاراكيته شي هي رباب لا منه بحسانيه بي انسامها وكند من ، باط بدوس بي الأبدان و لا بحاض فيكون حس بعلى البشن المأخود من كن و حديثها على البحاس فيلية وبلدقة بسبه اولى من حيل بيشن من بعلى كالماس و بحساس على لا شحاص بالمرحة تحسيما على ما هوالمشهود و عليه الحنيون وليكن هذا عبدك شاهد على و حود ليسين سورية الالاسونية

كثف و اباره

فالنفي عبد ادر كه لمستعده لأن كمسه شاهد دو تا بورته مجربه لاسجر بد ممن باها و ادبراغ معدولها من مجلوسه كنا بسه جلهو الحكساء بن البدل و ساده عم لها من المحلوس بي السجال تها سه لي سعدول و از حال لها من بدلل اي لاكري" لم الي داو الهند | ي الدر و لاكرم]

و في قوله نعلى الاو عما طلب بدأه لاه أي الله كرون"، شاره بي هد سمى ي عمداليشاه الدين على الداه لا حسري من جهة السمال المن من لد بن المحسوسات الي ماورائهما قال معرفه المورالا حرم على الحسمة في معرفه المورالد بنا على با المهوميهما من حسن المساب واحد المسافين لا يعرف الا مع الأحراء ولهما قال الدائد المراكات على الحراء ولهما قال الدائد المراكات الا الحراء والمائد الدائد المراكات الا المراكات على الحوالة

فيالقيامة و منزلته عنداله يومالا خرة

و عليان بهذه للسنة على هداالوجه الذي ادركه الرسجون في تحكمه مداله عظلما في تحقيق المحساني والروحاني و كثير من المقاصد الايمانية و السهد منطاء عول فلها في الاستدرالاربعة للنظ كثير اثم في تحكمه البنعانية سنظ منه سم واقتصرا هيها على هذا أغذر ادافية كفاته للمستنصر

الأشسر اق العساشر

في دفع الشكال ١٠١م على مربقة لجنهور من فسرورة شي واحد خوهبرا ، كما عبد تصور دالخوهر على سهج "حر باست طريقتهم من غير قروم ما يلزمه عان دعاف باهنة الجوهر والكم وغيرهم كما في الدهن أو ولا رتكات ماير تكله مدنيه الحدل" من ان طاق بكيف على بمعود واللبور بنقياته من بات التحار و باشية بن مع التحقيد على دعدة كون العلم بكل مقولة من بلك سقولة و مع بنديم الود يعدوه كنها كيفيات في الوقع

ه و چال کا سام ایند میکر کا داداری اماندهیره

ه و ما ملاله موایر فی سیمانه فتر سخاله

العدائي و قال من حمله الحدائي كمله عدر حدة العلم و ادا وحد فرد منه في الفي و هي مادئة عملية و كيا راجيوي ماده حسله و با بلغين ديك عبرد من علم و هي مدس بال يكول منحدا من ماهية اللغوم و بكول ديك غردمن علم حوهرا و كيا و كنه و العاقلة فعيد ديك نفيان سنة المنعي و عدوهم معا و لا بالكول كاهيب بنو به أي حسا عاماً بل بال بكول حمدها حيث مدوما به و لا حر عبريا عاماً بال بال بكول حمدها حيث مدوما به و لا حر عبريا عاماً بال الأولى و لافرت الى تحسن لا بناه ل بكيف حيث بعدا به و معادا به بعيلم حسا في و الحوم عرضا عاماً به و لاد الله لا بالم علم في الحدوم عرضا عاماً به مدالحديث المنافعة ال

الستاهدالثالث

في الإسارة التي واحد الوحد وما بشق تحاله وما سندو الن وحدة تحت و الما تعرب تحالم و فيا المراتات

الأول في اثنات وجود في وحلى سوجودا ما منعلق بعسر د يوجه في وجود و ما عبر منعلق بعسر د يوجه في وجود و ما عبر منعلق شيء ما كوله مرجه دا عبد عدم في دخود و اما لكوله دام هيه د فالأول بحله التي عدم بالق و الجود و كنول ما وجود بعد عدم والعدم بنا هو عدم لتتي محتى لا تصلح بالمحلق بنتي وكول دد د عدالعدم من الموارم عبرورت بائله و باوارم شيء بداير مجعوله

حي اما سميو يوس .ه

2

po

(A)

ų d

ls.

50

C

ما له

فالمتعلق بالغير فيه هو اصل الوجود .

و ما الامكان فهو مر" اعتاري سلني لكون مفهومه سنت صرورة الوجود والعدد عن التحيه فلا يوجب بعث بغيره كما لا يكون معبولا" لعلة مناينه الساهية اصلاحوه من لو رم الوجود بالتحادثة و اما الباهية ، فهي نسب سنا للجاحة الى المنه ولا هي ايضا مجمولة استطفه" الجاعل لما سمائي من سر هين ولا موجوده بد بها الا بالعرض و للمحية الوجودات ، فيني رائينيلين بغيره هو وجودالشي "لا ماهية ولا شي "آخر

فالوجود المتعلق المعير المنفوم به بالمنعى ال يتكول ما للقوم به وجودا الله في الوجود لا يتصور الله يتكون مقوما للوجود قال كان دلك المقوم فالبالما الله فهر المصوب و لاكان فالها بصره فلفل الكلام اللي دلك بمقوم الاسخر و هكذا الى الاستنسان و يدور ويسهى الى وجود فائه للا له غير منعلق نفيره

ثم حملع تلك الوحودات المسلسلة والدايرة في حكم وجود واحدفي تنوابه بميره و هوالواحث حل دكره فهو السالوجودات وماسوه فروعه وهوالنور شبوس وماسواه شرافاته و فلافيات اصلاله ما لا لله الورالسلوات و لارس عما فللدعال المائم بداية والوجودات دوات ساهيات شبوله و احساراته ووجوهه و حيثناله المائل والاعمر)

are a large of the same of

 [♦] ایست سیر یاجد فامنیا جر انتخاذ و باید و داک نقطت میها مقاعد قلبته به
 استخ ۲ ایک به بنها ارسید استرد ۳۷ حی ۱۸۵۸

الاشــر اوالنابي . في وحداثيَّه الواجب تعالى!

ان لها ماعلام الهي برهانا عرضه على هد المطلب الشريف بدى هو بوجهه الكرى لاهن سعوك محكما في سماء وثرف الني لاملب حرسة شديدا لايضل استه لسن سدين لاوهام و لا يسته غاعدون منه معاعرد للشم لاالمطهرون الاسلامات الأرحاس الفائية المكتبة من ظلمات الأجمام

سال دیك ال «اواحد ساكال بسهی» كه سدنه بجاحات و السعادات و دورد متوقعا علی شی و یكول سیم لحدات فلس و به حیه امكانه او حسامیشه می حسم الحهاب كما آنه و حدالوجود داندات فلس فیه حیه امكانه او حسامیشه الامكان و داك مسحس قدا به بیشدت هده البهدمه اللی مدده البهدمه اللی مدده البه بیشتان الله بیشتان بیشتان الله بیشتان الله بیشتان بیشتان بیشتان الله بیشتان بیشتان

الكار مينهي ليمسعه المحاصات المحاسات التي

سانه واخت الوجود الداق

4

3

.

0-40

300

ا معلمه و موجوب من فد تكون ما اله تحسب دانه معيد في تحصون شي وفقدان سي آخر كلا هنا من سبعه موجود بنا هو وجود و لا تكون ذاته وجودا خالصا ولاو حد حمستا ، والمركيب بنافي لوجوب الداني كنا مرب لاشاره الله

قانواجب توجود بالدان يحت ال يكون من فرما بقفلته وكنال للحصيل خالد تجلع للسائل لوجودته فالا مكامي له في الوجود ولا بدا ولا شنه ، بل داته من لله القليلة الحل بالكون مسلم حلم لكنالات و ملح كل الخيرات فيكون بهدا سمي دما فوق النماء

> ا اسم او امالیا فی صفاله نمیایی ا

بعديد و حد حل سعة فسيد رائده على داية كيد يعوله الاشاعرة العيم الدي ولا منفية أعنه كيدهو به بيمرله المصبول الداول افتياده الشيول لاقارها بدي ها داية سراسية والمعلس حسمة بالماليو في حفة أو المعليو الل وجوده بدي ها داية هو عليه معهر حسم بيدية الكيدائية من غير برواء كثرة بالمعدل و فيوال وفعل والمعلو عالما بالمالية والموالية وا

٠ ---- ،

y 12 12 12 14 17 18

we are a second and the second of the

⁻⁻⁻⁻⁻⁻

حب لحقيقه الأحديثه (الأفي الفيها من حيث القيها عن من حمل)

الاشراوالرابع مى فدرته تعالى! و علمه

قدرته افادمة الاشياء عنه لمششه التي لا يريد على دانه و هي العباية لا رئشت. وعلمه يا و هو نفس هده العبانة عباره على بكشاف داته نوجه ينبض منه بحراب على دته بداته

> الاشير او الخيامي في عليه نعيبر دائية

ماط عليه الكناس بالممكنات ليس كنادها به ما ينشاؤن و تبعهم و الشيخان ونصر و الوعلى و بهمساره و عبرهم ، من رئيام صور الأشاء في دانه و بفرير رسوم الله كان واشتاح بيمكنات في نفيه و لا كنادها الله لا لاشر فيليون و السنعهم السح البهروردي مناجب حكيه الاشراق من كون مناجد عليه اللاشاء السيكنة مي نفس حصور الك الاشاء البنايية وجودها عن وجوده و لا ما دها الله والبعرية والمعلومات

ولا بددهب لله دافلاطی» عائل شاه ستثلوالیور سجرده بدواتها ولا ما م سعر علیه رأی «فرفوریوس» الفائل بایجاد عافل و اسعفول دو ان کان کل من هده شد هبالا ربعه و چها صحیح المنته التصنفی بدی هو بعدالدان، ولا سدی سم احد فیه افغوب الساحارین من العلم الاحمالی علی سجو الدی حصاتوه و فراروه

مد السبد الافر المشهدين حيث مشهد ارمي حيث بمميم الاحديد

مسائلت بالربعين الأنساس وافقد عها المياراة

سيحة باط . ولا يلين سب حيث فتوات عبدها إلى الله

e d

20.0

100

p. j

J.

می کسهه این که عدید که سبخانه بطریق حصاصی سوی هده نصری اسدگوره و لا ری فی سیستی سبه مصبحه نصوصه و غیر ادر که عنی لاکثر الافهام ، و تکی شیر سه شاره بهندی به سه می وفق به وجنق به و هو ای دانه نعابی فی مرساداته مظه حسم صفاته و اسد ته کنها ه هی ایشا برمجاهه بری بها و فیها صور حسم المسکان می سر خلول و لا اسح داد بخلول بینشی و خود شیسی بکی منها و خود یعایر و خود باخته و لا بحاد بسیدی ثبوت مرای بشرکان فی وجود و حسد پست دلات لوجود می کل منها با دان ، و هاک ایس کدانت که اشراد اسه بل دانه بسریه مراآب بری فیها بنوا اسوخودات کنها و لیس محود سراات و خود ما بیرائی فیها صافه

اشارة" تمثيليَّة"

و عليه في مرالبرء معيد و قد حلقها ته عبره عناظرين و دنك الى مه نظير فيه و در ثي من العبورا ليست هي بعينها الاشتخاص الحارجية كما دهب اليه الرياشيول الفرول به وح سماع ، ولا هي فلور منصمه فيها كنا احتاره بطلمبول ، ولا هي من موجود ب عالم السال كما زعمه الاشرافيتوني ، قائل كلا من هده الوجوه اشالا معدوج مرده د بوجوه من عدج و بر دكت هو مشروج في كلب بحكماء ، بن العبوب مناهمات به فيور لاعالاه برسي الحاسي و هو الانتخاب المناهم و موجودات لا بالاب بن بالمربي سلمية و حود لاشخاب المناسبة و حود لاشخاب المناسبة و محود لاشخاب المناسبة على محاسبة على محاسبة مناهي حكيه و هكد فكون وحسود مناهيات و معلم في بدارج وجود حكيه بناهي حكيه و هكد فكون وحسود ساهيات و معلم كليون وحسود مناهيات و معلم كليون وحسود مناهمات مناسبة من مناهمات مناسبة من حديث و لاموجود مناهمات كالمناسبة مناهمات مناسبة من حديث و لاموجود مناهمات كالمناسة منكليون ولاموجود و دالمراس المناسبة من كليون ولاموجود و دالمراس المناسبة عبد الناس معدومة مصدة كالمناسبة المناسبة منكليون ولاموجود

زم

(4

ų,

444

المن الكما عليه الحكماء بل له وجود ملتى كما سمكشف لك مشابلة تعالى ا

تكمليّة"

علمه بالحرثيات المادئة على و إن فاعلمه فان جهه لايحاد الاشياء والعالمة بها به لمالي واحده كما برهل علمه لا فوجودالاشاء له عين علمه تعالى بها؟ هذا في العلم لذي مع لايحاد و أما علمه لمنتذه على لا يحاد فقد هنديت الله فيدكره

اشارة" عير فالله"

ان می شرح قه میندره ۱۷سام و قدب فی قدیه نور الاسان بری بی ته نعالی علیه ده السعوم من صور حقایق لاسته لایت و بری آن به عصبهٔ مسوعه مصحه علی تجد بنعلوم من صور البوجودات نسبه فهو مصوح العشن قباحدی عشه بری گوته های مره "تا نصور البیکات، و الاحدری بری کوته تجد عید آاه خودته مراثی وجهه پشاهد قیها صور اسمائه تمالی!

الاشتراق التانس في الاشارة الي اسماله الحنثي

ه ب لله حل اسمه « دن كن عمل على المكلمة الى الاسمال الا ما مداكسه معلى الدالدي يظهر منه يدال على ما هو في نفسه عليه والعالم عسل لله و مسلمه على ما هو في نفسه عليه والعالم عسل لله ومسلمه على معالم على معالم على الدائم في الله على الدائم وكل ما محد

ه اداری . لا و چه اور در است. در وجد فر مدانیت اینچه دیجهایه شدی ویکر - ادام داداد در دینچ

7

j, d

uF .

بوعی من فی العاب فهو منحفیر فی عشر معولات اداکان موجودا علی بدور قامو جده فعوهرا بد به بدوره و بسان بدان بدوجد و عراضه لعنفائه فساه لاگرله و پ لاستوائه علی العرش و گنته تعدد اسمانه و کنته ترضاه و عصبه و وضعه نشامه بدایه و فداه مسوطنان! و وجدته لکو به مانت با بداینه از بواشه و الایتعل لایت ده با بدهن لاحالیه من سبله و بنی هدا بیان حال الشولات و بواعها و افرادها

ف، من سي طيد في العالم الاواله في تحصره لابيشه صوره الشاكلة و لولا هي ما طير لان وحودا للعلول كبا سداني باس من محود لعلله فكل ما في الكون طن لـ في لعالم العللي وكن صوره معلولة هي على مثال ما في الحضرة الالهلية

 کن بحب ب بسوار و یستند ماهناك على وجه اعلی و اشرف و الا عداته نی عابه الا حداده م بحده لا با به سبب و با بشابهه شیء" بوجه من الوجوه

فلس بحوهر والاكدن عداهم؟ وكان مشركا مع عرد في مقوله بحوهر فلس بفلس فللركب داء ، هو محال الا يوليف داته يصفة زائدة كما علمت فتعالى [س ال بكول له كلف و كها و وليم م الل أو مثل أو جدة أو فعل أو انقعال

وقعه بس الأصاف سومت بستجيعه بجاح لأنباقات به مثل عاليت. و با دريه و براء به ۱ با ۱۵ م او الفيام واليصل و غيره فله اطافة واحياه فيما يصحح حسم لأنباقات عملية كنا إن به دانا واحدة يصحح جبيسم الكدات عرجودية

> استراوالبانع في ميانجد و سرهان عبه بعالي

فدامر أأن دانه بمالي البرف توجوه الذي لا التم مئه و توجود أعسر فالاشد

ا د سود کیم کا 📁 کیم و کا در اگافتیوجی ایم سورد ۵

و استلها قلا معراف له ولا كاشف قلاحزه له خارجيًا و د لا ماهمه (له دامه) فلا جنس له ولا قصل قلاحد له سركس الحد مها عالمة و الساملة ، وما لا حداله فلا رهال عليه ادالحداد والبرهال بشاركال في الحد وداء قدال ساري منا لا حد اله ولا رهال عليه

واما صفاله و استاؤه فلا استخاله في كول معاليها دو ب حدود و براهين لائها مقومات كلته من حيث مفهوماتها والدامفهوم سهام الداء ومعاه ، فوجود حست عوجودات برهانه و حدود جبيع الحقايق الامكانية و فقه في حداد

نفر نع عرشي ً

قامه موره من واستهوا مسهمتي لاسيا سانس و شهاده معني لاسهابط هر وعد اجتامن حكم مني الاستانية الاستهرون اله

> الاستراقالساس في الفري بين لاأسها و نصلفه

مهود بیشن عبدا تحبهور من دیده کام متحص می بدت و نصفه و سیمه است معصالیخفیس می بدت و نصفه و سیمه است معصالیخفیس هم بدت و المرضی طبقه باید معیولاً بحبولاً محبولاً محبو

⁻ الاکسته ۱۷ مستون از این افغان ۱۸۸۰ میلید این شد اماید ۱۸۸۶ - دامیری در این در این این این شد در قد اینان

١,

وعد بعض «هو الدان مع نسبه الى تنسبته على وجه يكنبون بنسبة داخله» في المفهوم والسدة حارجة، والحق ال مفهوم البشلق" ما ثلب له مسلده الأشلسق مطلقا أعها من سوب نشي تصرد أو بنا هو حرثه أو للعلم ، فعي الأول بكول دلك لا الشبوب المفسق مناط العالم مر مناس بدلك نشي وفي نثاني يكول مناط العباب . الكل بحراته وفي ثنات بكول مناط العباب الكل بحراته وفي ثنات بكول مناط العباب الكل بحراته وفي ثنات بكول مناط العباب المناط العباب الكل بحراته وفي ثنات بكول مناط العباب المناط العباب الكل بحراته وفي ثنات بكول مناط العباب المناط العباب المناط العباب المناط العباب الكل بحرائه وفي ثنات بكول مناط العباب الدينة المناط العباب المناط العباب المناط العباب المناط العباب المناط العباب المناط العباب الكل بحرائه وفي ثنات بكول مناط العباب المناط العباب العباب المناط العباب المناط العباب المناط العباب العباب المناط العباب المناط العباب العباب المناط العباب العب

قاد محتق دلك فلتول القرق من السنائلة و ملفاته في عرف الفرقاء كالعشري من السنائلة و ملفاته في عرف الفرقات هيوالاس من السيار علقه من العلقات هيوالاس وقد عال الأسهام كلها والتكثر فيها بسبب فكثرت الصفات و ما احتفوا في ن لاسه من الدب الاعتراد

و يو كان البراد منه مجرد المقدالية للصوار (۱۹۵ والأحيا) في كوله غير الدان فهذه الالفاظ هي السناء الأسناء فالالمفل

الأسير أوالناسخ

في سال والده هذا المسلك الدسلكها في الوصول الى بحق و صفاته و آل ه اعلم ال تعرف إلى المام مشاته و اقماله كثيرة منها : طريق الماهيات الذكل ما لا ماهشه عمر الوحود فالوحود إلى من الموارض المستفادة من الفير لاستحالة كون الوحود من اللوار - المناهشة و الا أكان وحودها منفذ أما على وحودها ولكانب موجودها و فريست موجوده و معدومه كما هو شال الصاف بناهات بلوارمها

فيا بحد وحوده لا تكون وجوده لا عين دائه ، و جبيع الجواهر والاعسر د لكونها وافعة عجد سفولات فسنجاح بي فصول يكون دانها منفوامه من الامرد

و بد د اس عبد بدان فد تنظم الد افي حرب بن النظامع بده. امراك افعاد بد

7 L

بهی دا وجودها غیر ماهیشها

دد كان واحدالوجود معصى بوجود فا! و حد عبره والألكان حدهما وجودا و رايداً فيصير معلولاً الهدا خلف

و منها طريق الحبيد و تركبه من ينوني؛ و بطوره و كون كن منهنا بالارمهنا و مدينيد في الوجود ، مفتر التي صاحبها فلهست موجد غرهنا لا يكون حسبا ولا حدد بنا ، و نصا لاجباه مناهنه ؛ بها موجد غير حبيد فشهدت بوجود "منده

و منها العراق بحراكه بن جهه حسده ثها و تجددها و المستدرها الى قاعل خافظ لمربال و محداد للبكان و معند تجليد شال حراكات غير مساهنه على قواه غير مساهية سنظم أأنه وجود كل حادث ، ولا در العبة الى تكوان عاله هده الحراكات و الأشواق مرا هند لا نقع تحد تميز و القصاق لا فالحركات دالت على وجود فاعسل و غاية يكون بيدسة على تجدوث و الأكوال و العدم الاستقال و الاشكان الاحلاد كراداته الا

و منها صبرين معرفه بندس و كونها حوهرا ملكونيا خارجا من حسدالقواة الاستعداد الى جدابك بالمتنبي ۱۰ بد بها من اسكتان على مجرح بها من عسواه بي بندن ومن استعلى مجرح بها من عسواه بي بندن ومن استعلى الله كنان معطى بيا من الكتان معطى بيان بندن والمال كتان معطى بيان بندن والمنا لاحداج بي مجرح "حرافامت ان بسلسل و بدور و هند مسجدان و يسهى بني على معرد عادن بالمعسى و هو الداساري او ملك "معراب من مدادات فالمناس صرافد عد بدي بندي بندي بالكه اسه بداي و بايالله الاعظيم

به منها خرین بنظر الی مصوع نعابیه به شخص و خده و خده شخصته لارساط حراله بعلمها صعص و به حاجه این مؤاتر غیره بالامکانه و حدوثه و فلماره و دلگ

لا سيله داد البليد مصول ليمين الداد له د المنظمة

اللؤير هوالواحب

وب استحل وجود عاسم ۱۰ و چه غیرواحد والا لکان له عالم آخر والبرهار داله علی عدم بعدد بدایا که ستاد دی موضعه ۱۰ دی غیرد ت مرابطری التی نشوب . ۱۹۵۰ ماکرها

و بدى خبرباد ولا من بطرفى بيل لوجود وما يترمه هو واثنها و اشرفها و سرعها في ويتورو عاها سرما حقه لا ما وهو بتربته المنديمين الدين يستهدار بالنجي كل شي لا بعيره بقيه وال كان عيره موجب الا النبيا كما في فسوله ماي بالسير عهد أداما في لا وال والا على سيس ا بهها بنه بحق شبره بريمه بناعه من بسفكر بن في حتى سياوات والا إلى والمدكو بهذا واقوله الا المحتوية بالمحتوية المحتوية ال

و بعد هد عدر بن في لاحكام ه شرف بيرين معرفه النص لكويها الم عسان و ماده بعد بن فتي هذه عبر عه بكون سنافر عن العربي ، فيتناز عن سافرالعرب. المذكورة بهذا وجه ۱۰ مرعه عمديتين فيقض عليبها و على عبيرها بأل الما و سنيت و سنيوك منه و سنيوك سه كنه باحد و هواليرهان على د به برشها مه به لا له لا هو «

د ره پوید ۱۶ پاید ۱۶ ها ده ۱۶ ها ۱۳ م عد است و اسیدو ۱۶ مرات این این و سخه ۱۶ ها

أنسبه

الى ما ذكره بعض متاخرى الفصلاء من بواحى قارس فيه ديده من سرهان سي وحوده ثمالي من غير الاستعبانه على سيسس دون لدور قه مه عه ، هو قوله الو تحصرت الموجودات في الممكنات لزماله اور دا حدق موجود ما ، منوقف على هد عدار على ابحاد ما ، و تحقق ابحاد ما ، سوقف اعلى تحقق موجود ما ، لان شي مالم توجيد له توجيد و كذا قوله الديس تسوجود سيس من حث هو موجود ما بيده و الالزم تقدم الشي على العنه ، انتهى "

وجه المعالظة ما الشراة الله سائلة الله السنجانة بقدم شيّ على نفسه واستجاله سائل النا يظهر في موضوع " الوحدة بعددية \ في توحدد سوسي واشناهه

في اته حل اسمه كل لوجود

ول" احداثي كل سبط بحديثه من حسح بوجود فهو بوجديه كل لاشده و لا بدرداته متحصل القوام من هويئه امر ولا هوئه امر ولو في المند

قول تفصيلي الدا فند لالبان بنب عنه نفرس واعرضته ، فلس هو من حسد هو سند الموس واعرضته ، فلس هو من حسد هو سند الموس والرام من نعمله عمل بالثالثين سند المحتاج بن سند المحتاج بالمحتاج بالمحتاء بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاء بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاج بالمحتاء با

b

١,

احدها عرالا حرف به شي هو هو سير ما به فصدق علمه الله فسي بكاتب والا بكان ربد من حبث هو ردد عدت فيوره ربد بنا هي صوره ربد بن بكان ربد من حبث هو ردد عدت بعد بنا لا يدا وال بكول موسوع هذه بدنيه مرك من صوره ربد والمراجم بنا بكول مسلوبا بنه يكانه من فو والا السيمان والمنظوبا بنه يكانه من فو والاستمال لا يكول هو بنيه بن حيث هو بالممان عدم شي "حرالا لا يكول فيه تركيب من قمل واقوة ولو قي المقل بيحت المحتل المسلم على ماهمه والوجود والمكان والوجوب والوجالوجيود لما كان محرد بوجود المائية بدايه من شراساته كره الناام فلا سلب عنه شي" من لاشاء فيا بناه كان شي واكد به فالسلمون عنه سن الاقصورات الاشياء لا تله تمامها والناه بين الحرب والمهاول الاتبة تمامها والناه بين الحرب والمهاول الاتباء والكرامية والكرامية والمائية والموالية الان وحدية الله بوجدالية كي الاشباء والله هو شيامن لا ثياء لان وحدية الله بوجدالية كي الاشباء والله هو شيامن لا ثياء لان وحدية الله عددية من حين وحدال بين وحداله الكان وحدية الله والمدالة كي الوجود والهذا الكان يحدي في الوجود والهذا الكان وحديد الله الله بين الوجود والهذا الكان يحدي في المائي الها في الوجود والهذا الكان يحديل من بكرام الله تولد الله النبي بها يكونوا كثارا

ومن شو ها، نسبه الله هده الدعوان قوله بدائي" الاهوممكم" "پيت كيل قال هده البعلية البلس منازحة" ولا مداخلة" ولا خلولا" ولا اللحادة ولا معيت في. الدرالله اولا في درخه الوجود ولا في لرمال ولا في توضع لعالى عن كل دلك الملو كبيرا الافهوالا ول م لا "حراو العاهر والا بن و هو الكل شي" عليه".

to an except as 5

VALUE OF THE PT

A ~ 24 1 . W

^{14 37 1 - 0}

VA 4 3 + -- 2

F 4 10 12 - 3

الاشراوالحادي عبر

في التوجود هو توجد توجد تحل ماكن ماسواه تعلى دوروجهه للريم تعليمه والمعمولية عنديا لايكودال الانتشال وحود التاسعية الانتشاب لالأنيان عافرالكول حسيسا معمد لله لاشارة

و لحاعل الدام بنص وحوده حاعل، والمحمول اثما هو وجودالشي لا صفه من بنفاه و لا لكان في دانه مستقلم اس تحامل ، فالحفل الداع هوينه الشي، و دانه التي مي يحو وجوده تحاص كناستصم بنتي براهينه

ود ستهده هد فدول کرد هو دود یا در به سودی در دور دور در دور در دور کرد به دور کرد به دور کرد به دور کرد به سما در سعالی و کرد دور کرد به سما در سعالی و کرد به دور و کرد به به دور دور به دور و کرد به به دور به دور دور به دار کرد به دور به دار کرد به به دار به دور دور به دار کرد به به دار به دار به دور دور به دار کرد به دار کرد به دار به دور به دار به دار به دار به دور به دار به دار به دور به دور به دار به دور به دور به دار به دور به

-

...

,4

1

و الا به يكن ما تهدف مدينه فريسج ما ينساه من كون البعيض مقتياته به و والدور عليه المقاضا عليه المقاضا عليه بدائه هد الحديث و در العلوال بالحمل السند الوجودي الاحالية ما منافد الله عليه المدينة الله المدينة عبر كونه المناف الله المدينة الله المدينة عبر كونه الله والحداولات والمدينة عوسار بها والاحداولات اللها حقيقه الموجود الله اللها اللها حقيقه والحداد اللها اللها حقيقة والحداد اللها بدائه فيال اللها والمدينة والحداد اللها بدائه فيال اللها والمدينة والمدينة والمدينة والمدينة والمدينة والمدينة والمدينة والمدينة والمدينة محتول للمحتود إلى اللها اللها والموالة والارض فهو الحديثة والبائي شئونه و هو الدائل و عيره السنانه و للموالد والدوالة و موالدائل و ماسواد السبواد المدينة اللها وجهه المكل المثان اللها مدينة و ماسواد السبواد اللها الالهائية اللها وجهه المكل المثان اللهاء المالواحد؟ لمهارة وفي الاسمال الالهائية اللهائية اللهائية اللهائية اللهائية المكل المثان اللهائية اللهائية اللهائية المالية المالية المالية اللهائية اللهائية اللهائية اللهائية المالية الم

اراله وهي

ا عدده ال الرام الديمة من سباع هددا هيدارات و تقهيم الديمة الديمات الديمة الديمات الديمة الديمات الديمة حلى الديمة حلى الديمة الديمات الديمة الديمات الديمة الديمات الديمة الديمات ال

a to a second

a - 42 211 4

pe.

الملام بسيي

سن فليد ذكره لعص حمله علم لا مسده دم ق سال ليس من كول موجودته له هنات بالاقتمال الى الوجودالحق مملي سوحند الحابلي علمالاً ولا فيه شيءً من له ان لالهشن

عنيه وحلم

ه عدث هول عرم مي م فروت ل ناه ل حديثه واحت داخله في حيس .

النصوب و كدا حصمه كل عدم لل ورزي في ما هي الملكة بالدات هي يحقيقتها علله واعلم واعلم لل المصاب و عراه من منهاب الأحداس هي من فساء للاهماب و هي الداعل و على الوحو دات و الم حدامالي السن د ماهية المسكن حصولها في الداهن و تعمله العبا عن تعمل معنى آخر معها وابنا هو محص الوحود المسي و در فالاسه الدورشة ف حاكم بوحداله و فيه مسته السن هو المعنى و الوهيا بن دارات من البرهاب الوارد على المدام عليات من فيلمة الم يحكمان بان مهده سليله الوجودات و حدادي عداد و فيد من لداعا

و الاستندن الحسني و الدرام عبيه بحث بارمها بصبيات النافة الى بي الأبوادة في بطارة الله الله الله الله الله المتاح كالشكالات الوادة في بطارة مد المقام ككون الباري بدائه عالما فادراً مريدا سبيعاً بطبيراً وكول لهولي بدائها منظام و يسوره مقومة به والعراض بدله منطقا بالبوت و ي كول بنفس بدائها منظامة و يالدن والسبعة بدايه منده بنجركة ما يسكون المن الأسبا منها عبر واقعة بحال المناس المنها بداية منده بنجركة ما يسكون المن الأسبا منها عبر واقعة بحال المناس المنها منهوما بيناف قصال الأم

الاما ي التاني سر في يو در حكسته بعضها مراسبه و بعضها مسرفيته !!

او يها لاعلبه المالي وجودالا ساءهوعس وجودها بيرهال عرشي وهوال ماه

پیمه د ۱۶ مه مایشه اصاد ۱۰ ها و امایشد داده داده ۱۵ ویت حدد در حال اس خدمه داده و بخانمه ما استدانه استدامه مایش

1-1

تااله قسام با نوارم نماهمه و تو رم وجود بدهمي و نوا م توجود علمي د فالاولى عشاريته بالاكتها بالعه للماهمة من حيث دهي هي»

والثانية: دهنته منحشه لا تها تابعة للماهية الدهنية بلكون من للعمولات. المالية كالكليثة والجزئية والحسية والعسنية والمدالة والمرتبية والعارزها

والثالثة : امور عسئة كالحرره مدر و بره ده ما اه لانها بابعه باوجود لعبلى در هد فدول عليه بالأشاء د كان عبر المعطلة [مدرعية] يحد بالكون من يوام دائه كما اعترف به القائلسوق بالصيار الرائدة و الا كان هماره في د به اثر دلا يكون دا به و حد الوجود من كن جهه و قد مبلى ما ينظل هد

فنفول هذه موارم لاسكن ال بالوال ما ارم دهيمه به يدي لاستجاله نفيوره بدي في بدل او في دهن الدامر اله الدين به ماهيه حتى كول من بوارم ماهيمه ، فلا كول بنك نصور الا بوارم وجوده نفايي الروما بيسا . فيكول موجودات عيلته ، كل منه متحدثا للحو وجوده لايسل فلا بكول ينور كليه الل شخصية حاصه وه، ما ردده في تحميل عليه يعاني الا ساء الذي تكول مع لاتجاد او ما عليه . وال سبل الاتجاد فقد مر الدالة العرشي

و الدعوا العالم الطوسي عبر من على سنح و عبره من يحسكماه الدائمين للعصول صورالا شياه في ذاته تعالى الدن عول المدر العالم الادائم في ذاته تعالى الدن عول الدائمي الواحد قابلا و ما دائم في دائم في المدينة الدائمي الواحد قابلا و ما دائم في الدائم الدائم المدينة المدينة الدائم الد

فلأم والمالات الأعالية فمراكز الريم

 الاسسمة ودول الكونة محد المعلولاية سيكنة السكثرة و قول بأن معلوله الاول غير صال عدية و عنه لا يوجد سند مما إمايته بداته بل بتوسط الامور الحالة فيه

فهده حسبه از دان دردها بدیها، و قد احساس لاول دیه می بابالاست. سی لانفدان استخدی استیجوب بود استوان د مکانه و سیالاتفان دهوار دفیق عناف سنا د دو رمها هما حاسه داخده و فی بسیط عنه و فیه شی واجد،

عن الدي ادن لاؤن سن منعند بها ولا مستكملاً بها ولامتقملاً عنها بل مرائل من دو الم لائلية ما أخره من الدين الدين .

و من ساست ادن هده سام داست بعد بدان و هي علي السراست بادي معلم لي و المراسب بستاً من توجده م تؤاد بي الم حده ، فلا السليم لها توجده كسوب الأعداد مع لا تناهلهم من يواحد

فاعل بالجاء فالأميل الألبة بشي مجل لحاكات

والنها الله بدايل للمص عبالة اللي هذا بالقطب دل الالمثالميو []. هذه عبور] ما حد هر الا الرابي

فعلی واقعی برمی باوی موجودی عالمه الادم به مینیوو کر العلیا به دید ای ایم فیها و ای کان از این از این بکوی بو جب بعالی فایا از آمیجا و دیدا و عول بکوی بو جناف ایا الامعا آز به اینکویه غیرمیا از عنها قول بکویها خواه و نص فاد فککنا عقدیه و بینا و خود بندینه فی کامه فی النیاب ده و بنعاد و این عدم ما الله علی کینیه هدا بندها فی بنیا به و بدادین می از دان بساخی با

و خامیها ؛ ان الفاعل اما د ندی و ما استخر و ما انتخیی و ما استخر و ما انتخیی و ما انتخاب و ما انتخاب و ما

ه قامه به ۱۵ السخاله الفلغ مند تدهر به و الدعل شد بعض السيكشين و الدعل شد تعض السيكشين و المعلق مده كثر المكانية عبد المثانيين و المعلق عبد المثانيين و المعلق عبد المثانيين و المعلق عبد عن الله «واكان والمجهد هو "مواديد"

و سادسها الل مسهور الل مدهب سديوب الأمل العليه بعاني الله معوار المدين و هو حلات با مواقع منه السريح به في أثو وجب دل في مستر المعاشرينة عام الله الدا الراد فعل شيء إما إلايه الأنسل أو لأد في نصبه ولا تجدي بسعة

ا معولات ما معولات معود المعود المعادمة المعادمة معادمة المعادمة معادمة المعادمة المعادمة

^{7 - - - 5 - - - ·}

.

,mJ

Ċ

.

حاجه منه ، لانه به يكن سي فني أن سماع لاشياء ولايتشتيل في داته لان داته سار كن سي و بدن لا سنس «

و قال نسم الدليس بدان في مول الداساري أرواي في الأشده او لا اللهم للمها و دلك به هم الدي الدع برونية فكنف نستقيل لها في بدع الشيء و هي لم باكن بعد و هذا مجال

و نفوان اله هو الروالة و الروالة الأسرواي النبيا و الأن العليم ال مكول الله الروالة الرواي و الفكلات التي عبر السهاية -

ه سابقها الله فوالها العلم الدواحي بده الوحي لعلم الدام بيعلونه السرام وحيا لعلم الدام بيعلونه السرام وهي ما درائب لها بكل بها مع المعلون الألب ولا توجيه والأخلوسة من عبر بعدم الأحدمد والاحدم في حيام مرجود والاحدمان من حيام الرجود والاحدمان من حيام الرجود والاحدمان من حيام الرجود والاحدمان من حيام الرجود والاحدمان وحواهها فيكول العلم به قبل هذا العلم لا بعدد

این سراد به بعیر بایمیه می نجهه ایی هی بهاعلیه، و لا شبهه فی به دانسیاست سایه بعده از « مایه «خواد اللغد یا « اللبات بعث تجهه فی تجاعل الا بخوا و خواد کسی به و العالم با توجود بحاص باشی الاینتمون الا با با بهوده العلی لا بینان منه فکاد الله بایده به

ا الله الد الحصل من عليه مدان أمها الله الله في على تحلق تحليل من المعلول مثاله كداما و هو عليه صمعت لا تامل بالسبب الاهال حل دكره

و در مله ال نصب فدر به على على معلى بلجه المعلى و المرك الأنو افق فلمو مرف الله حكم و الذكر رفيه الملتهي الاستنجابة علدهم جهة الأمكاريثة في دانه للمي

لدالا الرابلة للساه

.

466

ايد اس

بها ي

و دسعها اد فد ثبتا فدرته بدی بید لنجی علی دخه لا وجب بکسرافی د به ولا نمیرا فی صفاته و هو من بعلیا ادی «لا بنسه لا سفهنز» با اد ومن هذا ــ انسان تحصق مسلمه البد و بنی هی مذهب ساده الب عنسیها سالام ولا یقوال نهب الا الحواص

وعشرها: الدالاعتقاد في الكلام سن كد عال (د به حال) لا سام من سبه لمائي القائمة بذاته تعالى! و صدوه كلام سني و لا كان عسا لا كلاماً ولا محرد حلق القائمة بذاتك على المعائي والا كان كل كلام . كلام الله بعالى على المعائي والا كان كل كلام . كلام الله بعالى ولا تكون كل كلام . كلام الله بعالى ولا تعلى فصد لا علام العلى مصدد لا عام من عدد و يو ريد بالاو سعه فهو غير مسكن و لا به يلان دسبو با و عدد د يكل من عدد و يو ريد بالاو سعه فهو غير مسكن و لا به يلان دسبو با و حد بالله بي كدوه المائلة على الشاء كلمان المائلة و الدول الله على محكمات ما حد المدالة في كدوه الألمان والمائلة في كدوه الألمان والمائلة في كدوه الألمان الله من بالله الالمائلة والله وهذا من بالله من عدل هو آلات بالله في صلاو الله والموالة والكنات بدالله كل حداد الله الالمن عو آلات بالله الاستهاد وال من في صلاو الدان عدم بشرية

و عراس کان خلق سی دول کنات ، عرق سهما کا عرق استی ، آده با امکن عسی ٔ معالله کناس آده جمعه من سرات یا افاله کی فلسکون " ، فاده کنات فه اسکتو به بندی آمد را ه و عسی دو به به بنان ،مرد

^{3 4} m . T

^{4 × 75 ×}

sac tro was Y was

سالها ما مداله المالية

عا

ومی بشتال لا این مسری می ایا به مینفان بیخند اخلفیه این و ا اخر سیال لا بیان المحی می در در به داشت مرد دارد شیبا ای هوان به کی د فیکونی*

و شی مدرها الد مستقی و حدد البحادیی حیل مستانیات الکه همی شاها معیاده حیل مستانیات الکه همی شاها معیاده حیل عالی الدین عالی الدین ا

النتاهدالرابع

في سادر أ مور العاملة من بسبة بدلالها راجه الوقيد الدر فات

الأسر الوالأول

في البنقدم و البنائي و آله و ما شرف ك بديد سي حقل و ما يوم و هو علي محمد قصلي الله عليه و آله و و ما شرف ك بديد سي حقل و ما مصح و هو عدم البنائه الناقصة على البديون ي بدي ما يا محمد سي بديون بدي به وما يحب ما حمد و حدد و حدد كنيسه يواحد على ياسل و ما يا به سو ه كان بحالت يوسم كبيده يا و ما يلي بالموم دا سد بالبحرات و علي بالموم دا سد بالبحرات و علي بالموم دا سد بالبحرات و علي يا موم الاستان من يحو هيم و ما يا اللي يا بالبارات و بالمناسبة و بالبارات و بالبار

الها والمعالم المحالية المحالية المحالية المحالية المحالية المحالية المحالية

^{3 14}

11

20

فی

. 4

بيحو

. ...br la

مشه

13 4

المناب

. 4

L. 9

تحسب هو آن حراله دفي سرافي المنسالة و في الرئبي عارب الي بنيادة فيحدوده في عنفي جبل لوحود وفي عنبي لوحوب

بحث و تحصل ا

ا فلم او رفالاً شبکان فی سره ص بسمه به الداخر فی اخرا به اثر مان می جهه آنه او کار مناطقه الرمان الله با عرمان رمان با هایت اللی لاتهانه

فاحست عبه بدن ند. ترم به تحساح چی ترمایه فی طرف فیهما و ایما اخر اعظر مان و هی تنمین د. چا مسلامه و مداکسرد یا تنبی آگر

وقد سندن هد دي حراء سازمان لايماله مشالها للطبيعة فكلف بالال للطبها بدالة منتدام الدالطبية بدالة بناجر

وحلت بال حسلة رمال على مر متحدد مقلل بدائه م كل ماهية خليسة الله ل تحدد م تلسي ، لكون حرام د ملكوم مالجرم بدو بها ، فاختلاف لاجر بالتلام م ناجر المن فيروا بال عدد تحليله

الحتا والحصيل

قبل با سفت بس بحث فی قدم متعلی بیده و باخر می با بیفیاف ه حساعیه فی کتب عکسه به صافتی بیده و باخر اینا فعربدی فی باعد حراس می راد به با با حسامی بدهن دالاحظیات عبل بهامی العملیان د با با پید کذیب فی حاج

تحقيق عرشي

ال شهده ، عدر على حراء رمال لا ، قبال معسهما في وجود بن هيا سر

مدیهای فایستهای الدین در دکون معس فی نحو مجودها بنا هما مصابقال و نحو وجود بعاض برخان هو صایت التحددی ولا بستور شره البعی هذا توجود وامالندی خصفوه فلیس فته حدادی و ایک لال الدین که توجب التعیمه فی علل کادات توجب کول بنت علل احداد بلی لامر مصل فی توجود کیا لا تحلی

حكيه" منز فيله

ای همهنا بخوانی آخرین می فتام انتخام با تاخر شونی نخسته استنهواره سنه بدا انتخاب دعوام بدانه دفشها و اعدافیها

حدهما متعدد بالحق و الآخر المدد الحقيقة الديان من هدي داهان و حرايد لحواجها اللي كلام مقتبين لا يدي يدد المحتفد الراده و الحراسيد الي لاول الديا لحق المحتفد الراده و المحتفد المحتفد المحتفد المحتف المحتف الحداد و حراودات لاستاء المحتف المحتف المحتف المحتف المحتف المحتف المحتف المحتف المحتفد و المحتفد المحتفد

والي الدي الله عامل و سعفول دا كان بان منهيما سنة و وحيود. فقاء شبسه على اشبيه من جهة الدفهما التوجود، عدم الدان سواء كان القسم والأمسة والمدم نفس وجود على وجود اللم بالعشقة

و ما نفطه بوخود على شاهله فلسل مراجعه الأنسى كوال بوجود موجود بالعاب الدهلة بالعراض كجال شخص و دبه اله سكله في سراء أن

> ااسراقالندى مى بواحد والكشر

وحلاة يساوي لوجود في صدفها سلي لاسباء لل هي سنة • يلد لو قله في شوه

Ļ.

5

. .

. 4

.

A 4

h U_a,

الحق ا

مسعف ، فیدن ما وجوده عوی کاب محد سنه به و فی گونها نتیز من با نیز ن
مسی جوم با نعربته کاب دم با زمان جو به بهرهو به ما سعادس م بسیالسل و بسایه
د د وی و ساحت محمه سوب کا د کا می مسابله سوب محده کا عبریه و آید ال
د د فض ۱ عبدد

فرامره حد هر حيه محديده هي مرسيسه بهيمانكون شربه بها فرامره حد هر حيه محديده هي ما سو مه المنا لأساء و سربه بها ولانحد في له ع الدالله ما في حسن محاسبه و في لكف الامشابهه وقي الكيادمسه ما مي ما يكون له وحلة حقيقه شخصيه محضه الآلا أن لها مراتب في لاه فيه برحم الى ما يكون له وحلة حقيقه شخصيه محضه الآلا أن لها مراتب في لاه والمسلمات و في برائده في هده الوحدة هو مالاكثرة فيه الألمالا و فيره وقد بكها والمسلمات و في برائده في هده الوحدة هو مالاكثرة فيه الألمالا و فيره وقد بكها و حداد مداد الله مراتب و ما المسلمات و ما المسلمات المالات المالا

^{, · ·}

فهن

, , !

وهو من الواحد الجنسي لشداله ابهامه وهما غيراء حد مه و م حد محس

المراق النالب في الثقاءل

ه سای د دن با ساعان اهما عجود با عبا با حده مع عد بن لا جر اعاله و سعلویا به سنات خلیمی هی لاب فه الا بنجیه با شبه ۱۷ سرکت میها با هو استهواری و هکدا فی کن د بن

ه عالما العال بالماد و سند دان هـ ۱۹۰۰، دان بد المجلسفان في موسوع و حدر سهماعا فالفادات كما في المارات لانهمان اله استعادات عالى موضوع و حد من غير الحثماع كما في اصطلاح المستس

ه اعتبر حداعه البلحان عالى بلو بلو الفرد بال يلو العالم ال<mark>العلم</mark> دا هوالل**حق في دلك**

و برانج الدی میں العلام و اسکته اداستها الله می سبهم الهو المدرة سبی الدی مامی استهادی کون به المبلی سام کا بمداد ملتی برات اما بلدم البده هام عدا ان لاستعداد عی عصد الذی می ادامه این کمان فیله کا ملتی لاکا بجدام فیل فیلج سسر ,

3

gh

- 9

.04

,

و بعدم بختنی شدن بندگه اعتبقه هو بنده امر عدفه امکان و خودد فی بعش متومانه در هنی ه نفیده است شعر بنده شعب استدی هو بعد البندی و شرده دنه شی هی فنده است استشان فی حق شعبی البنی و بنفاه انجا بلتر به استکنه شوامها کل هدد عدمت و اسل هذا عدما بحد الاشترالد الامکان به فیکدن علی بندود الهد

حكمه" عرشته

علی آن و حدد کا و خواد علی مهومه بناهنه شی من لاشده سب فول الاسه لان و خدد عند اسلی از شده سی و خداود هی من غوار بن ساهدان و دبك لا با سالت این بعیلی می حید هی هی ها لا بحد او خدد مهومیه لها فیده با عارفته کار بحد عند سبک ای مصف عیدک و سامن فید استفاده فی گفته عروض الواده میدهنه بهاسی این و خه ختی بنس بک ان کوان او خدد را آنده علی لیا همان سیده

بحث و **بح**صل

و بدیت بنون و دو در و جدیدی فی است و مدره ای الکثیر من حیث هو کئی موجود و لا سی من باد در من حیث هو کنیز تو حد بننج «فلنبی کل موجود تو اخت فاده اید حده مداره بند حدد این بدراس بدیت با ایر و حدد و حصوصته لا آنه بداند کیره بدا غرصت به او حدد ۱

د فول به این این اینده میدان با تخلیله ایندگوارد دی بیمدمیس مایرا دامیه او ما حی با همه باشتار این سیمان و اعترافیا، قاسماری میتواند لاق بکشرانهای ایند

CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE

لاموجود ولا معدوم و آن اردب في شي كسر بنا هو شي كثير موجود في نواضع سنساها ، بكن بكتري مسوعه اد كشر بنا هو كبير كنا به موجود فكدلك هوو جد نوجه لاما و وال لم يكن واحدا وحدة تقابل كثرته

سب فون الدوخاه عربت ما ره حتى يكون بكتره متبوضوع و توجده من بكره ويكون مكتره ويكون موضوع و توجده من بكره في تعرف تحتم ويعرضها وجده وحده الكثرة الأشابل منك بكد دا تعدم بحاد بتوضوع تحاف وحده موضوع الكثرة بل فول الل توجده كاوجود على تجاء شبئي و كل احده حاصه تقامها كثره حصه والوجدة النظمة بدائلها بالسرة النظمة ، كما بالوجدة والحاض بدهني المحاد حي عابلة العدم الذي يا اله واعده النظمة في مقابلة الوجود النفس و كل موجود النفس و كل موجود النفس و كل موجود الدائلة وحده هماه و بكشر النفايل له عبر موجود

فیونیوع کره کارجان العشره من جب کو بهیا عشره سبب بهیا وجود غیر وجودان لاکاد لا انتخرد عشار بعثل و کنا ای بنعثن ای پعشرها موجوده فقه ن مشرها واجده و ارباده نکشف و سجمنی نظف فی لاستار لااربعه

حكمه" مشرفته

الوحدة نسب عرضة من الأعراض الاحمة أووجدة الحواهر كسوحودها ليست الرائدة على دو لها في الأعمال بل الله راياديها في الشعبو ر

والمحت من شنخ كنف دهت عليه هذا والد تحقد به عليه ، و عجب منه المبيرخ في تعلن النواصح بال الوحدة في التنفيل الخوهري على متسلسله؟ و الأنصال بالتنفي

Year Wint to the term of a 17AT of the 187

[&]quot; وبدار الله بالهلا في سناه بدل كلامة عنيم في بالدر بني للبيل سقطيل و اورد فلية ياجوه

والدالياهية د احيدت للصها من حلك الأهي هي الأيجيدو الشاعن أنوب! وحدد الا ال للمثل ال يجردها من كافته لوحدات أنه لحكم عليها للروم لوحيده، عروضها إلها العب شنه حالها [لوحدد إلحال الوجود للجدس" اللهاسي و حدجلت متعالى معهوما

حكمه" احرى مشرفشه

ومن بيث ها و معه بين و حده والنوجود الاده الواحدا يحقيمي بسكورو. المدد مثالاً لا بحدالحق لحلى بطهورد في حبورالائت، و يعين لعدد بيرائب الوحد مثال لا يعدد بيرائب الوحد مثال لا يعدد بيرائب الوحد بيرائب الاربعة في عبرديث مثال فيسب و الا يدادي الاربعة الدوحد بالمداس الى المساسات وظهور المدد بالمعدود مثال لظهور بيرجود بالا مكانية بالساهات

ومن اللطایف ان المدد مع غایه تیایه عی الوحده و کنون کن مرتب منه حسا مراسها ، موضوفه الحواص و اواره لا عرجدان فی عبرها د فشتب فی حاله ۱۰۰۰ مراسه سجاعه له تجد فلها علم الوحده ۱۰ الله لام ان شب فی کل مراسه من سرالد عین ما تنفیه فی مراسه الحری

مر شو

51

·

· ·

وي ا متو

مد.

n. 4

ا سا کار

کار

p.

۲ فر عمد نبیج دیدن خان که و ماه به بند

ا بلا يجبل على ما سي وحاد الدهد

پي فيخادي په په سايوه. -

ه فرعد شبه المستحادي و الماسة

.

, p.

ويقول الواحد لبن بعدد با عاق اهن العداد الدي حسن بواحد بالدي من به عبر الواحد بدي سكر را والواحد بس بعدد الدي حسن بكر را والواحد بس بعدد الدي حسن بكر را والواحد بس بعدد الدي حسن بكر والماك الا تقول: لكل مرتبة اتها محبوع الا تحاد و الا تنول الها بسب محبوع الا حاد بالا تعالى المواحل والوارم لا بواحد في عبرها والمحبوع الا تحاد حسن بكل مرتبه واكل مرتبه بواع بر أسها والا تند لها من مر تحر غير حسم الا تحاد والسافيها مي عبر حسم الا تحاد فلا بسرات بشب على ما بلغي والنعي على ما بشب والهدا مسر عبد هو بعده كنا فالله العرف و من الا بالحق البيرة عن بنا بسافي الحدث بن عن كنا لاب الوحواء والحق والحق والحق والمحلة والمحلة والحق والمحلة و

شك^ة و تحميق⁻

و مدان تقول الالمعولات به به بسده بعضها مع بعض و كهدادا كثير ك في حسالتمد لا يكفي في اميدع لاحيدع فان بعقه يحسب مع سواد وهما بحب سوله كيف فلا شد من كون للتصادين بحب حس في بدل و في دوليتماد ان بالدال هما المساد بالاعلام فلا شد من كون للتصادين بحب حسل فريب لكونه حراحا من حصصتها المساد بالمن على التصليلين لايسر ذان في حسل غريب لكونه حراحا من حصصتها المساد بالمنافق في التصالي المنافق موضوع و حد كن هو شرط معمد و لعدم استقلالهما في الوجود والجمل

ف عصلی عنه ۱۰۰ الحس و الفصل متحدان فی توجود و هما عن الدوع فی الحارج الصفات المينية للقصول هی بعينها حدات لا بواع و السناد من لاحک م تحارجته ، و ق كان منشأه القصول عند التحليل ، حكون سوسوف عها لا نواع استحمله و كد تعاف

فر د چه باو و او و با مساوعتین شد به او بسامت از تحتیا

في الجنول لان النطول النجو من توجود و النوجود هو النوع لعين وجود لفصل فلكول كل منهما متصفاً لصفات الاكر بالدان لا بالعليرض اللهم الا يعلم الصفات علمه من الاعتلمارات

> الاشراق ثرابع في العلله و المعلوب

الوجود بقلم الی' علقه و معلول «بعله هی البوجود بدی بحصل من «جودد وجود شی "جر و بنقلام بعلمه فهی ما بحث بوجودها وجود و بیست بعلامها دنیات الوجود واسعلول ما بحث وجوده بوجود شی' "جر و بنست دلک الوجود بعیاسه ، عدم شی' منه

ولا يفرم تو ردالغلل سنسفيه على معنول! شخصى في بنسبد م وحسود على بيك مات كروها د بعنه همالدامرو احدهو علم المنطقة الثاملة منا هي علم تامه

و فله يقال العله دراه ماله مدخل في وجودالشي فيسم يعتدمه و الهادد و المحودة و هي بهداليمني الرابع هواعله و ها باله وهنا عبنال للوجود و الهادد و العدورة وهنا عبنال للبرهية اي تحسنا عوام فانفاعيل ما سنة وجود لشي كل مع للسرير به والعاية مالاحلها وجودالشي كحاجة لاستواه عليه و هي عله فاعلشه ساسة الفاعل بناهينها و معتولة له في توجود فهي عابة بوجة و عنه عائية توجه وكنا الله العائية ما هي مستفة عدالتاعل لا تواقعة عنا فيكذلك بعابة الوقعة في تعين هي ليرجع بي الفاعل با فالبحار للسرائر الاجل الحلوس او ساي بليب سنكل غيرة أو بالم يرجع بي الفاعل، فالبحار للسرائر الاجل الحلوس او ساي بليب سنكل غيرة أو بالم لحاجة مؤمن اه ارضافقا ال كلتهم الله فعلوا فاعلهم الامرائر حج احيرا الي القوسهم

ا على مغيران و حد منحصي . و هـ ا او من معر السبح ...كي در و

و نعلته المادية هي التي عنها الشي كالحشب ليسرير فهي التي معها يكون لشي المدود والصورة هي لتي يلسره منها وجود لشي فللعها يكون الشيء بالعسعل كصورة السريسر

وليعه الالماده بالمساح بالماليوره عله مادسة وبالقاس الى مايس حسرته المستراه او الاموضوع الدولة والماليوره عله صورية للبركب و صوره للبادة والممها المساده بسل على بحو العاملية للبرك لابها معلمه بوحود لسلملونها في لاول العادة لا الاستقلال بل هي مع شريك بوحده ولالا ، فنسبابه لا حر فيكول واسطة في بنقوم اشرابة وفي الثاني بسبب معلمه الوحود بل بنا بعد بوحود شي "حر ولكن بها المديد وحود شي "حر ولكن بها المديد في الثاني بسبب معلمه الموجود بل بنا بعد بوحود شي "حر ولكن بها المديد في الشابي بالمديد ولكن بها المديد في الشابية المديد في المديد ف

فيوا هاعل فد تكون باعوه كيا هو قبل لشروع و قد يكون بالعمل كيا بمده الله تكون كليمل كيا بمده الله تكون كليا كيطنفه و حراتا كيجسوسه و عساكياتين النياس عله للنشرين، او حياك كنا فيل المدادينان قد يسلمه الوقد يكون فرايا كالصورة بلهبولي و لمسلمونه المعلى و بعيدا كالمقل المعال والاحتقال مع الامتلاء

حكمة" مشر فتَّه

ب وجود كل معلون من لسواره ما هي عله له بنا هي عليه و ذكل الموجود الله من صبحه و ذكل المي الدملة الدملة من صبحه فيا كانت سبحه بسبعه فعمله بسيط الفعل في كل شي الدملة الدملة الرحودي و بقعل المتحدد لاتصدر الاعل فاعل متحدد الوالدعل، شات لايصدر

نج مد د شخا و کی بیاه شید اما او ابدم العود ا

الله الد وردم ال لا الدان الدان سامينيا، بأكل فالل فلقته من طبيعة

,

h

A,

p.C

3

3.

طلبرا

-

عمه الا فعل ثانب ، فلا بدأ في بعداد بحوادث من وحود متوسعا فكو فحميقته الحدول واسعيير وما هي لا بحركه . واستها بدو رئه [ي بحركة الدورية] فا الد بها مردير دى قودال تر من عمر روال وفاعل دى قودال كبر من عمر المناك الا ماشا. لله .

وقله بت في تعلق كتب أن يتوجود مراب أولها الوجود قدي لايتعلق تعب، ولا مقيد نفيد [محصوص] و هو الحري داريكون ميدهالكن

وتابيها الوجود للمعلق لمراه من المقول والتقوس والطبايع والمواد والأحسام وثائلها الوجودالمسبط الذي لسرشبونه والسامه على بريفه عموم كمان الطيمه ولاحصوبثه على مسل حفوص لاشحاص المندرجة تحب بطبابع البوعه او تحسيه بل على بهج تعرفه العارفون و يستويه « تنفس الرحماني» و هو الصادات الاول عرائطةالاولى و هو اصلالعاليا و حناته و تورهالبناري في حميسم النساء با والارش في كل بحب ،

وبيس هو نوجودالاسر عي لائداتي اندي هو كنايرالمفهوماتالكلبته ونه سا وحود خاص ينفيته به في بدهن واليهد المراب وقمنالاشاره في كناام بعض المرقاة حيث فان لا توجودا لحق هو عه و الوجود بينظق فيله . والوجود البشاد الردأ ا ومرده من لاتر نفس النجاب دخي بسرله العبود للوجود بالحاصة وغي

Y all Y and the state of the track and the state of the s محمد حمد سنگونو و خدیر شاه خلا به لایستر ایر ۷۷ و فای برسی اینوان و

له در خد سدست ۱۰۰ ۲ ۱۵ باخد المسلم ممدد ای لا یکوردد و الم لا؟ يا تحقيد حمد الى حد ـــا شر يصد برو لا لاه يقي يحد الأجنيبار الى حواسي فد الا

غباو تمريد مرالا المط

و شابي الدائي الدائي لا بالحمل المتمارف فقط المحمولة الكان مفهوم المحمول محمولاً عليه بالحمل الاولى الدائي لا بالحمل المتمارف فقط

والبالث ان كل ماهمه فهي بأني عن كاره مشخصات وينسخ الأبكو والمشخص من عرارها بماهمه كالوجود فلو كانت محمولة و كانت متعددة الخصول في صمرافرادها الله يتعدد الحمل فيها اولا ،

⁷ تدين ودھ نو

سب علامه به حبیم بدولایه فر لاند. نتیم دو فر ۱۸۳ م ۱ مر ۱۸۹۰ و ۱۸۳ م ۱۸۳۰ م ۱۸۳۰ م ۱۸۳۰ م ۱۸۳۰ م ۱۸۳۰ م

+ اس

).(

.....

قى :

على

. 4

ندا ي

والاً ول مستحين ادلا بعدد في بسرف بشيَّ بل هي لا والحلة ولا كثيرة فكيف ينكرر حملها في دانها

و الرابع الداكات الحاملية و للجمولية بتقبي الماهية من غير اعتبار الوجود لكان المحمول من لوارم بنامية الحامل والواره بناهنات مور اعتبارية عندهم واقتباره عليهم ال تكون بحواهر والاعراض كنها الااسجمول لاول والمورة عبيارته

والحدمين ال تشخص الباهلة للس عين للاهلة فهو الأمر و للا عليها عاوض عا و علما عوام النالسي" مال يستحص لها لوحلا واللحفقوال مليهم على البالشخص للمان وحود لأن علمه الكليئة للله حيلج المحافيها البها واحده ، فيا للم للحفيض لواحد منها لها لقيمار عن لفله الاستحمول بالداب اذن للس لفي الباهلية بن تشخص الا هي مع حيلته للملي والوجود او ما شلب فليئة فالفليح لفرض

لايدال اشخصه كوخودها عس العاعل لا يامر مآخود معها على وجهمن الوخوه
لاه عول المدهنة الذكات مفهوات كنا يبكن ملاحظة من حث دانة مع فقع المعرابين عاص والمرة فهي مسترجب دانيا أن كانت موجودة لكانت واحية بالدات والا لكانت موجودينها لعبر دانها عنا كانت و تتعييرا اما بانضمام شي اليها أو بالصمامه لي سي والرابحان الالالدان هو دلك سي أو لانسام

لاندن التجاعل مسارها تحت فكوال مرابطة الدانها التي لغير دائمه اليالية فكن كديث بعديثة دالية لا شول ، فالمحمول هو الصروره فلم بكن هي بما هي كديث و الا برم بدات ماهيئة و هو ممتدم بالدات

طلئمات وهميئة يطردها أبوار عقليئة

ان فدماء نفسهه كأنهم بم نورثوا خلافهم جعه على فنعه شي" من البدهسي به سفروفين عبدالعمهور وهما حسما عبر م دهب البه من مجعولته سنسج الوجود المن المناجرين من انقل كون نو جود معلولا " دله الم كان "ثبر لمنه في لوجود وجده لدن كن معلول شي معلولا لمنزومي لعلن و كن عبله شي عله لحسم الأشناء و اللازم لمان فكذا بماروم

مال ببلارمه آل الوجود حديثه و جده فكانت عنيه بنا حد لعنيه كل وجود والحوات. في توجود وال كان حديثه و حدة الا في عد دها مندونة للمسلم الله و يحاجه و بعلى والشدة و المنعف ويو كان للوجود ماهية كليئه لها الحراد منا بنه لكان لهذا الاحتجاج وجه و المعلمية في مرحود بني له ماهيه كنيه فيها "عن بالكون بوعة او غيره ، بمم بسرع منه مر مصاري عام و هو بني من حصيفه الوجود في سي بل حديثه الوجود من بلوجه من وجودها الدوجود منا هو وجود من غير الشياف شي الله يتكون علم ما الوجود المعلول والوجود العلى بد به غير الرحيد ما بيسه بالمعلول والوجود العلم بالمعلول والوجود العلم بالمعلول والوجود العلم بد به غير الرحيد المعلولي المعلولي بالمعلول والوجود المعلولي المعلولي المعلولية المعلولية المعلولية والوجود العلم بالمعلولية المعلولية والوجود العلم بالمعلولية وجود العلم بالمعلولية والوجود العلم بالمعلولية والوجود العلم بالمعلولية والوجود العلم بالمعلولية والوجود المعلولية الوجود المعلولية والوجود المعلولية وجود المعلولية والوجود المعلولية وال

و رشیا سندن علی کون الوجود سر صاح عبده و خود می اندلاس نسی طی کون الوجود امرا اعتباریا و عارضا دهنیا فلا بوصف باید ب بایجدوث و الروال باید بان کما هو شان لامور استنبه بن ساهیه هی سوسوفه بهده بسفات مشیایه عال لاسان موجود و حدث و معدوم و رئن لا وجود دلا باد علیه تعلیمه فکیف

الدوام فقا عمم فرالحطيب الأوي

بیکن آن بنجعل بوجود وجده هو المعسلون او بخل بفعیل تله و با پیده فککیا هده العقده و حلیل مشکلات مناحث بوجود

ومن الأحتجاجات مراعبين بالترابطة الهي فييرورة بداهية موجودة كها هور.
التشهور من بدأ الس بالداد الجاحة الي بداعن هو الأمكان والأمكان بني الأاكبية
السنة وجود للجدولي فالراعبي ألى بداهية فالتجداح الى الجاعبيل ليس الأفييرة الا البداهية موجودة

والعواب التالقول في الأمكان اربع من هو ستهور و ما فهمه العمهور و فيم من باسب بعاجه التي ١١٠ سن هو الأمكان بن كون بشي تقله ما متنى الوجود الم ومن جمع جاب الدائس بمعموسة الساهدات ما ذكره فلاحسالا اشراق من ال الوجود الماكان من الأموال الاعتبارية فلا بتصاد المثلة على معلوبها الا الباهب فجوهر التملول بن الجوهر الملة الاحتجاز علية حوهر بنيا فدم من جوهر التعلول

ونفرت منه ما ذكره بعضهها با بعله با عشروره ال لالترالاول للعاعل ليس لا ساهنته لال لا تصاف بالوجود و بعواد من لا ساهنته لال لا تصاف بالوجود و بعواد من لا ساهنته لال لا تصاف بالوجود و بعواد من لا بالله بالله بالمراكب منه الكار و بعواد من دلك الساد الشريف سنة الكار المحمد و دليت المحمد حيل في حال المحمد و المهام من بعواد بالمراكب في المراكب و المواد في مراكب و المواد بالمركب و المواد بالمركب و المواد و الموا

اءِ دا

_1

ه به الحي

سه حی اها:

میده ویوند عدیه

5

عدد

-mds

ه فراسته میختر داده از داد در می از قراسی و ایمانه که است. داد ایمان از ۱۳ داد است. و داد کامی داختر در جدود میرالامد

مفاومة عرشته

برمد رهده الاختصاص على كوال بوجود عسارياً دهستاً وقد وصحما لل وحودات الحاصة هي الحيمات المسافحة بالسياس معهد ماهمة حرى عادة ارتباسه دا فطح النظر على وجوديهما ومن بعجب الله يعشا من شالين بهد المدهب بم تحملوا للسكنك في بد بيات بالاقدمية وعيرها ويم تعليوا الله بعض حواهر اذا كان تحسم ماهمة عنه السبعين لكان لشكنت عرب لذا في حسن تحدو هر إذا كان تحسم ماهمة عنه السبعين لكان لشكنت عرب لذا في حسن تحدو هر أوهن هدا الا تنافش في المهدفة بالماسة

ثم بعد ال سلسة بالعرص ال توجود من سدري فا سبه ال مصداي حيل الموجودية على ماهنة الله هو بعلى بالله السماؤه على بحاس ، كيف ولو كانالا أمر كذلك لسؤه على جاعل حتى يعرض عليه السماؤه على بحاس ، كيف ولو كانالا أمر كذلك لسؤه الله سائمي عن الأمكان بداي الى وحسوات السمائي فال سبكل دا كان في داله بعد فا لعيدي اللوجودية بمنه لكان الوجود دانيا الله فيه بكل مسكيا بن و حما ولا يعدي بعدي بعرض بين حين الدالي على في و حين الوجود بالله الله بالالله الي لدي أما همدي معالم المحدي الموق بين حين الدالي على في و حين الوجود بالله الله بالالله الله لدي المحدي عالم حاليا وحسود بعداح على المالحظة حيثية الحرى عبراد له المبديئة أنو بعدلية و حين الوجود بعداح على حالية

لان بقول صدورالهاهیته او ارتباعها بدهنه او غیر دخت مدن کون ماحودا بی سخکی عبه دنوجود و فی سفت بی خسال خودا به ادان لیا دسکن ماحودا به سخکی عبه دنوجود و فی سفت بی خسال خودا فیکون انجادر علی خاص و از کان ماحودا فیکون انجادر علی خاص و ادان بنا الحشه و علی فی انتقاب بیون قلم یکن الصادر عن الجاعل علی ساهنه فقط بر شی آخر ما مرکب و سبف

فللكوالمسمى بالوجود هو للكالحشية والأول بشنة أن لكوال مدهب سشائين

و فد علمت ما هو عميينا من فيش الرحمة في هذاالياب.

واعجب من المثران على الجناه العضلاء مع شدة مبالعته في ان الماهية اثر العاس دون لوجود دان في لعص تعاليقه: ال جميقة الواجب عندهم هو الوجبود المحت الفائد للدالة السعران في دانة الله حسم السود والاعتبارات فهو ادن موجود لداته متشخص لدالة عالم بدالة اعلى المائل ان مصدال لحمل في جميع صفاته هويئته البسيطة التي لا لكر دلها لوجه من الوجود و كون عبره موجودا الله معروض لعصبة من الوجود المصل السعل المعلى المائل المائل المائز عامته الوجهد المناس المائل المائز عامته الوجهد فهو للحلة المقل المائز عامته الوجهد فهو للسب عالم للمائا حدالة لا بدالة بعلان الأول

ثها فان به هد السمى بعام المشترك فيه من المصفولات الثانية وهو ليس عيا لشيء منها حفيته بعيا معيد في حيله على الواحب دانه كنا مرا والمصداق حسبه على سبكن دانه من حيث هو محمول بعير فالمحبوب في الحيام وابد تحسب الهده الأ في الأمر الذي هو منده البراع المحبوب في للمكن دانه من حشبه مكتسبه من الفاعل وافي الواحب دانه بدانه النهى الدوا فيرانج مسلة في في اثر لماعل المراور المعاليا هذا في في الرابياعل المراور المعاليا هذا في المعتال المراور المعاليا هذا المعتال المراور المعتال المعتال المراور المعتال المعتال المراور المعتال المعتال

> الدر والحقامات في تعلق الحالة المثل الأثراج الفياد به:

ر من لاساء ما به جمع هذه لاساب کالاسان و منه ما لس لبه الا عام والعالم ، کا عقول المشاله او مان هاند بکوان صورتها دانها

مراءة من عمد الأملة .. في يتعمل عاواني في في البياء عال سيم عد

n.

. ,

مو ۔ کے

وجه داو

ه سده

عے و

و تعلوم الباحث عنها يستى تلوماليسه وب وما تحسم فيه حسيم الأسباب مكن ال يكون عليه برهادان لسنان من منس محلص على و اسمال

فالطبيعي يعطى برهانا لملية في تشابه الحركة الأولى مالاً ماد من ساده و التسورة موجودتين وهما من العلل المقارنة

والمیلسوف یعظی البرهای علی بدائی مصد بن بعلی الندرفه و هی نداعیان والمایه و ما یجتبع فیه الا سیاب یکوی علیه فوامه بنر علیه وجوده ، وما البریکی لیه دالماعل والعایه کای ما هو و بهمو فله شبا و حدا والبراد می داد هو فلیب بندری ومن علیه بوجود هو لیبت الندری کتا و ماد الله

نوجيد عرشي"

ثها الله د بالملب في لاساب عرضه شيا و حدد وحديد اللها اشيا واحد موجه من حدا معيال به ي حد كنال فال بنجار با عليما سي دال شخص السابي كلف كال با بن مع نهشه ۱۷ و والوقت و شكال و غيرها و سرفي الحشب بندا باي احد كال با بن مع نهشه ۱۷ و والوقت و شكال و غيرها و شرعا و حد منجرت في داخه كال استعداد فنو بالشخر بن مقارفه بند سنجار كانها شي و حد منجرت في دا و وسناع

ثه لكل بحر من الفاعل والعدل من عال صوره حاسه متصله في لاستحلات و مسكلات و لها عايه فراسه موضله بها و هكله النفساد الاستحلات و الواردالصور على لانفعالات حتى النهاد الى صوره احتره هي عاله لوجه و صوره لوجه آخر والعالم عما فاعل من جهه و عرض من جهه و عله عائيه من جهه

صوب'

ومن همه بعلم وجه بنجه ما دهب الله عدماء من الدائمتون المهنولي الى صورتها والداسيماد الشيخ في سنده ماله الاستيماد أ واستدل على بطلاته بوجه بقلبتي منه وح أب السائمتين بها في الدالة و بحن قد أوردنا كلاما مسوعاً في دن ما ذكره في الاست الاوعبد في ساله اساله منفرده "

دكر" سبهي"

حكم شبح ترسن " في مناحب عمله من الهئات الشفا : بالدالعلة القاعبة لابعد المنافعة من المئات الشفا : بالدالعلة القاعبة لابعد المائعة منافعة منافعة منافعة منافعة منافعة بعض المنافعة على المنافعة بعض " ما يا كن منفسعل ينفعن عن قاعله سوستم مثال واقع من نفاعل فيه و مسل ديث نامية حرى و

و حساب من سقص الدي السيس السحن وتسواد من عبر ال فكول اللحالة و اللواد مثالها بال كالمنا في شؤ الرائم بل الساهر ولا شبهة في إلى هدين العشال منه مسافقتان وما ذكر دالا على بدفع السافص لأن الفاعل في ملله ما ذكره في الله، فريب مناسر المفعل

of a aveg

ىلىد

d)

JE 4

ی

است

ه مین

4 /

ر و دد د سام مه به حد ۱ ب ساره فر ماضم د لا عام لا بدرلار د د الا به بدرلار د د الا به بدرلار م الا بعدرلار د الا به بدرلار م الا بعدرلار د الا به بعدران م الا بعدران م بعدران م الا بعدران م بعد

وانعثق" ان القساعل يستر ثتر ساو حوده في «حود المتسعلون » موجود با من حهه حيده حددنها الوجودية مثباثله منداونه في مكسل » سنتل ، «اسا احتلفت من حهه مدا لكنت مستده بالماهمات مند حك» والاسال بالله عند دائمه [العوفية] مدا كبرائي العلد فائتها كلها متبائلة اداليست الا وحدال سكراره ، واهى العبالمية عدا ما عرامه على مراسة منها حواص والوالة عجله عبر ما عراها

المسراق لعاشس

في شيء من عرشيات لا الهامية في أحوال هذه تعلل او هي سبعه"

الاول ال الميده الفاعل بالفياس الى الماهيته الموجودة المعلولة قاعل و بالسمة في دس بوجودة عامل عليه منه معود لا قاس دلان هذا بوجود عبر مناس له و منا عناس الى تقبي تلك الماهسية بدا «هي هي» فلا تكون به سنسبه الا تقويم الملاك كلب عبين

ولهذا قبل: الأعيان الثانثة ماشئت رائعة بوجود « راهي لا الساء استسوها سرو "باؤ"كثم ما الزلالة بها من سلطان ا»

شابی این تصوره فی کل سی بده حقیقه باید و کایت مجرده عیاساده و میزیه وابید خاخیه این تباد به این باید به این در دو خودها و شخصتیه بدایه این باید به این باید به این باید به این باید باید باید و باید و باید و باید و باید و باید به و بعرش باید ربه لا باید و

ا الثالث : الدالباداء بنشي؛ مادم به بها هي منهـــبه الا بنا هي معشبه و الا لكانب

4

3

...

-

40

اق د

ا ۱ لا بری ال لاحد، تطاکیته لا یعجمل منها شی کفر لشامیة صورها و عام کاری اعتماریه

د الم قد علي من دكر ده ال صور المناصر عرد حله في حصمه البرك المعدو تصمعي كا دو المد البلاية على ما هو البشهور إلى هي من شرايط وجودها ولقائها فهو موجوده و البيب مجدوعة كا البيه بعصهم و حكي الشبح ال هذا المدهب الجدل في وماية ، ديك شو هذا التحديلات على شاء بنك الصور و الركب لا تحادي بين البادة والصوار لا يوجب راء أله كنا واقتله المعرار للدفتين ا

و ه سید سه به که سم دفیست مدیم و ید بدو لید... کاوب ور د د حد ما لا از در لاسم ۱ به ۲۸۷ م - س_ا۸۸ می ۱۹۹

تجامیل النالهور به عبه خواهر عبد بدع بنطید لافرن و عراص عبد بداع به قبس و عبدت هی عبل تو خود! بدایه با تدخه د بنی خوهر و لا عراض فیلی لیست فی هواب هاخواهرا و لا ایار بنا با ایا حراهر به کل میها تجوهر به ماهیه بنواع بسفوالم به فی خارج و سیطیم نبی ترها به ای مداخی ایناهیه

سادس به قده بند افاسام لاسماله کون نجره الصوری للبرک جوهرا او مراضه و هی فاعده شرفته ایها دسمیر انصال سرک فلسمی و دساعی الساها فی کاب الاکسفاراه می را در نوفوات بدید فلشراحم البها ا

السامع الدالاهم بي و الاستعدادي سدكور في عراعت بهتوي ادبها حوهر السنعد الله بالسعد الله ب

عليم إلى تعرفتات علم في الأفاعلها و العمالاتها بدائية تعرفتات حدثه ماخوده على الدائلة الله والمدكور الدائلة ما واكد تعربما تحليم بالحوهر الناس ١٠٠ تماد كم هو مدكور في دائم إن حد الارسها

ولا فرد علیه بر دارا مام از وی این عالمه مولات بیندویالا بینا دگره ادا سخفی علم سی فی خواله این احس عوالد این بلا با بینه داد با فری سهیا فی گوانهما می با الحداث داد کی بیراد نفس سعنی الا تنافی بل لاک بیراد میه ایم می ساله این مایاد ۱۹۲۱ و تحیی داد بیشه داک می

ا در المداد المدادة فهذا به الدراية الدراية و في الاستانياسة على الدراية المدادة في الدراية المدادة على الدراية المدادة المدا

gil

340

20

26.

المراو لبانع

فی الاهمکان و الوجوب و نفو هو نفعن و فی اثبات نصفه فی کن منجوث و فی سب سوب نصفی . و فی لاشاره الی احتلاوت هذا البعالية و ماهنه البنداد . و لا تحسره

لائمكان معناه سلب صراء ره توجود و تعدم عن بدهشه و هو صفه عقليبه م يوصف بها مالا ماداة له في التجارج ولا في عس لائم و تشداست بد بها في سن الائمر الوجود و توجوت و هي مدكنه العلب ماهيهامن حب هي هي مراسي التظر عن بسادها الي جانبها به العدم عسر التي لا توجب عليب عدمه في ماكنه ملكه لا في نفس لائمر بن في مراسه من مراسها ولا مجدور فيه الدالامكان منها عدمي و عدم يشي في تحق من نصالائمر لا توجب عدمه في نصرالائم فالسندة عبرورشالوجود في يو في منكنه و حود في نعين لائيسرات

و بسه الاامكان الى موجوب بسه السفل الى كنان و اندا تجامعه والدامكان الحامد فيو فيل حود لحادث الاكن كابل فائه فيل كو به مسال موجود لا كان كابل فائه فيل كو به مسال موجود لا حد و وموضوع او مثملق به يحمل امكانه و هند الامكان ليس مجراد مبالسه شي اس ما به نفسر مبكن بوجود، اللهمة منفون فيران و العدا فالقرب استمداد والنعيد قواة

القوه قد بقال البناء عفير ۱ في آخر من حيب هو آخر سو اء كان فعيـ۱۱۱ الفعالاً و بقال بنا به بحور ال تصدر من شي٤ فعن او القعال و ال لا تصدر ما هي الفواء البي نقابل بععليـ٦ و يدل له بكول شي٤ عبرمناه عمرمناه و بقابلها سعد

ثم و المنفعل قد بكون ماهسه بحو عنول دول تحفظ ، كما في الناء و في ــ ــ ــ ــ منافع الناء و في ــ ــ ــ ــ المور محدوده وقالياء و في ــ ــ وقي الهاستولي الأولى فوه تحسي دلا خوره بها ولكن بتوى بنوسط شي شي شي شي "

و فو داعاعل فد بكون محده ده " بحو مر داخد كالـار علىالاحراق وقد بكون سي موار كثيره كفو دالسحدو على ما يجدر ، و فواد ساري علىالكل"

والقواق الفعليثه المحدودة ادالاقت عواد السفطة وحدالفعل والفود بفعلية فد تسمى فدره و هي ادا كانت مع سعور و مسته و قد نظل الها نسبت في دره الاسم من شأنه الطرفان بعيل و دركا و ما عاص بدائه المسكندون لا تسبونه فادرا

و تحل حاافه فس فعل میشده پصدل سیه به «لو له پشا به یفعل» سواهاشعی ماه سشته اواستخال و مندل شراسه لا سوفف علی بیدل طرفیها

والقواة العملية قد يكول مبده الوجبود وقد بكول مبده بحريث كن مسرا لمده بالمعلوب كن مسرا لمده بالمعلوب كن مسرا لمده بالمعافل من يكول د عده باكسه عن شي من عبر شوب عص و شرابه أم القوى التي هي مبادي الحركات بعدته بدانا المل و شحيل و بعدتها الا مراد المراد الموركات بعدتها بدانا المل و شحيل و بعدتها الا باداخ التي بصدر عبها بشي و فيده في المراد في بالدان المراد في عبر عبر والاستعداد المراد في عبر في بيوفة والاستعداد المدرة فيها على عبر عبر والاستعداد المدرة في عبر في عبر والاستعداد المدرة في عبر المدرة في عبر والاستعداد المدرة في عبر والاستعداد المدرة في عبر المدرة في عبر والاستعداد المدرة في عبر والاستعداد المدرة في عبر والاستعداد المدرة في عبر المدرة في عبر والاستعداد المدرة في عبر المدرة في عبر المدرة في عبر والمدرة في عبر والمدرة في عبر والمدرة في عبر في عبر في عبر والمدرة في عبر في عبر والمدرة في عبر في عبر والمدرة في عبر والمدرة في عبر والمدرة في عبر في عبر والمدرة في عبر في عبر والمدرة في عبر

و عليه ال بحركه لا بدائها من قابل و فاعل ولا تحسور ال بكوناء حسفا لاأل

لا على بيني المجيوبة المال الله المال المال

^{*} الماد الهوالسبح و المادمات من المادة لا لاز الا و الأحسيب في الأسال و ساد ما الأسال و ساد م

÷

5

عورا

, 1

3. 4

جدهما مكيش مصد والا حر مسايس مستصد، فكن حسر منجرك، فله مجرلا ما ويو كان الحبيد بناخرك، فله مجرلا ما ويو كان الحبيد بنا هو منجرك بها سكن المنه و الكانب الا حسام كلها منجر كه داما فاستجراك لا شجراك بصله بن اشي الها بكن في نصله منجرك فلكون حالا الله بالموال ها بالمواد فيه بالفواد

فكن منجر للا تتجاج الى ما تتجاجه من الموم الى عمل وهذا تجروج هو تجاله و تجركه المر وجودها جروح شي أس شواه الى العمل الا دفعه " ، فقائلها المراد سواه بما هو بالفوالة

ومن هیهما طهر پالبرهان ای کن حسم مرکب من بهموانی او عموره لای کن حسم منا هو حسم امر داشتنن و اب هو دان محرکه امر داشو داوهما متفادات فهماك كرد

حكمه" عرشتُه

فحديده بهدوني هي ۱۱ سمد د ه بحدوث ديها في کن ک من۱۷ دب الديره به بدوره بمد بدوره ۱۲ حري و بيتانه بيدور في الحبيد نسبت مش آن فيه صوره و «د باقيه على حد و حد و ليست كذلك يل هي صور متتاليه على لمتالا تصاد ۱۷ بال دود مناصعه متحاوره حتى برام بر كب برادان و الساقة من عدر استسمات و آني ديك الد بمولة تعالى الدول تحدال بحاليها حامده الواهي بيرا مر استحاب ال

حكمه عرشته

فالحركة لك كانت وجودها على سين المجدد والانظ هذه ، فيحت ال الد. عصلها الطاعير فاراه و لا لها للعدم حراء الحركة فلها لكن لحركة الحركة الها ال لتاعل للساسر للحركة لا لكول عنا؟ محصا لعدم لعدر ولا للسا من دم د ها أهلمه بل من حيث كو بها في نجلته فلكوال للمنعة الدلاكم اص دائمة والجلبيات عواجب فابل

فالحوهر الصوري المستى المسلمة من جهة كونها ميده الحركة عندة الموسيتال و و الها يكن امرا استالاً المحدد عدال الهاشكان للدور الحركة عنها الاستحالة صدورال المعشر عن شاب

و ما ما ذكروه المن الحوال عبر به في تجارح من تحدد حوب قرب و شعد من عاية المسافة و مهد تها فغير مجد و ادميده هده الالحوال في الجركات المراكر ديثه ما عاية الوابعاسر و منهي الى الطبيعة العبا و تحدد ما هي منده له توجب تحد دها و لا تكفي في منده له توجب تحد دها ولا تكفي في مند السحد دالى السحد دالى الدوقها مم كل الرائل حديث الحرف من لا حرال و المكن دن لكلام عابد الى الحوقها مما من اس حصلا بمداد كان لا جال بالدال بالدال عالم كان على بالله

سرائحی آن نظیمه بد به امر الیگال ا<mark>نبا نشآت وجودها بین ماداة شابهاالقواته</mark> ه بروان و فاعل محص سابه الا دینه فلا برای سمت می ساعل مراو سمده فی لفائل به تجرفه دار داست، هیکما علی لاست، فدالت لاام اهو نصیمه

و ما نجر که فهی نمس جروح من عوم این عمل و ما نجارج منها لبه فهی ساده ا نسبعه ما به پخرج فاسرکت سهما ایجادی و اما شخرج فهو خوهر آخر امملکی ا افغالی

حكمه عرشة

 كديك لكان بها فعل من دون الحلم دالا يحادينا حراعي الوحود، و الا ستعداء عن التي في لا يحاد لا للفت عن الا سنعداء عله في لوحود ، فادن للسلع وجودها وحود حراكه في الحلم من عند "مفلد علموار كما يسع وجود سالز الا عراض وجودها

وقد بوجد مبده" اعلی من عبیعه فی تختیم پندم وجوده وجود فوی یصد میه افضال و دنش بینده" هو انسیدس فینست شوی البها کیندا بست لا شکال و الا تول و تکنفیات سلیوسه بی اعتباعه و لو آلات مشاهده فعل النصی "سیست فیها کیا بست بی اعتباعه و فور بینانی کیا "بیغال شکل فلیعی و و و تسییعی

عملم من هذا الن ساده يستمد الوجود هذه لا شناه كلتها فيها بكن بعديا في بعض بالطبع الفاسمدة على حبيع هذه الصفات بستي طبعه و استبداء على الفلم و يستى نصباً والقرق بين المستنس كالفرق بين الحركة التوسطية والقطعية و كذا الآل السنال والرمان السعيل والنفعه والحط لاحيس تديره

حكمه" عرشيَّه"

قالعشمه فابد الاشتداد والشعف و بوالها دكي من شأن صورالفياصر الاستا والنصف والنصاد و بوحد آنها حد جامع و مرتبه مشركه هي اخيره مسر بن سد بنعصها و اولي مرابب عنفف لنفض آخر او بالمكس كالشجار بينالهواء والباء مد تكاثف بهلواء او تنظف الباء لسرم حنوا بناده عن صورالعب صراكتها في إلاد وهو منتسم فالناء د استجال هو ء بنع في لعافيه الي درجة هي حردرجان الناء في اللطافة و ما درجان الهواء في الكثافية و مان هذه براسمة بوحد بس سيركبان ايضاً كالبرجان بين تجناد والثان والواقيو في سرائينات والحواق و لمراداه بين بد لحوال والأنسال

انارة" كَشَفيتُه"

ود اشراد الى الله المسرابحركه بحساسه بسعه"، فقى الحركات الإنفائية الارادية المعل النفس حركه الالهاب بالسنجد - تقسيعه والما في تحركات بنفسائية في تعليه بدائه الا سواست تقسيعه الاال مجالستها مع القسمة منا فشلح بها عروض التحدد فتحد الدهد فتحد الدائمة من جهة الطبيعة الاامن جهة ما قوفها

ىحث" تحصلى³ كثمي" ا

والمدك نفول حسب بعرب في كلام بعثل بحك، الواستجال بعسعه مجراكه الاناساء خلاف ما توجيه دايه ساعه الليمس ليا حدث عداء عبد كليف النص الذهب! واليا تجادب مقتضى النّفس و مقتضى الطّبيعة عندالرعدة

فعلم الوالطبيعة التي هي قتواة من قوى عمل و بعيل بنوستها انتفس بعضد لا دنيل هي غيرالطبيعة اليوجوده في عنايما عناصر و مركبانها دان بنجيراليفس لاجابها دان لا تحير اليفس في مناه بنيات مناه التحيية و الا حسري فيري فيري في مركبة لا تعينا اولا و بالدان غير متعيشة للنفس، دهي من حتود اليفس بل هي متحدة الدات معها

بعنی ادالتس در به النها منحقه انها فی مرتبتها و اماالا خسری فهی تی منعقه از با سوست لا وی و اساطع بست لا عداد والرعشه لا نها چزهالبدل بد هو مرکب من نصابع لا بد هو مرده بندس و قد عسب عرق بینالا عشارین والبدل بدان دلا مسار سای لا دلا عسار الا وی و به سه سفن بینا من جهه کونها مدو به مددره ایاه فدید حکم در اثر نسب سهد بحدی

و بعض بدامین بهدا در کتب بند له رجعته نفری بین هده لاستار ب و هند، د محافی بی نفی نجرد بندس و جنع صور لااستقباب فی سرکت ۱

تشفر بع

فالباداة التي يتصرف فيها على بسب هذا لحميد السن" الذي يقع لها له (د. الله هي المطلقة المعلمات عورف ، هو على لأعلم و فشره ، و هذا عادف و فشره ، و حدا له عددا عددك من الدلسر يوجب لها لاعده ، راعمه الاله مدال الحوهر التقلي قليكي هذا عندك من الدلسر للحوسرات

حكيه" عبر شيّة"

و ما مسالتون التسمى فلس كنا فاشه قم م حسوس و سايسر لاك، ه تصلحيين في ساله من الدعرونية لاستلام الجرازة على الدونات بلدل فللديد م تمي نفيائها بالرائهد فالواد ما هو سسالجنوه هو سبب ليون

و علمتوه ایسهٔ بوجه دا اجرای مقده به مدخوانیه مثل نباهی دونی نعسه ۱۰ ها منجنج بو کال دلااستدال و اما ادا کال الما با ساوی دا او مثل حکالات عاده

كثرها مجارفات لا توقع اظنثا فصلاً عن صن

فقول سپپالیوت و حکیته هی حرگان التعوس بحدر کدن. دیه فی در که دیم می بحرکه به دیم باید و فقد علی بحرکه و حد فی حرکه الحری! آن سی له بعدی پنجر الحرکه الی بایند فعالاً معلماً و حد فی حرکه الحری! آن سی له بعدی پنجر الحرکه این بایند فعالاً معلماً و عدالهٔ میروز؛

فکل بعضل و وقوف عل نجرکه هی ده اینا بنتوس بنا هی ده به بنتوس تواسطه بند به الی بشاه ا خوی افسلی له فی ا ندیا هده نجرکه موت و هی باید اکثر و بالاه و خود اجرویاته

A CONT . A 140 A M

[,] to 1 3

. 4

n

سبه" العكاسي

ثير ما ذكرود في توجه لايان ناسب علوه هو نفيه سب بيوب فالأمراطة سده على عكس ما تحدود لان لحراره فعلها الأول في الأجنام النيائية والحيوانية محسل الربوانات و المنه ما تبرقها في وحددا تحسر كات و الاستخلاب فكما تحديد ماداه الحرق الها من جهة المواف ماداه الحرق الها من جهة المواف المادلة بحراره حديده بدمي فعل الحسود الوابي من لا وأي لاحل رياده الساداد وهكد الى ال المناسبة من مستحديدمة هدد المواف الدعاد به و المناسبة من عسر المستح الوابيد عن في مستحديدمة هدد المواف الدعاد به و الدالية من عسر المستح المادانية و الدالية و الدالية من عسر المستح المدالة و الدالية المناسبة من عسر المنتج المدالة و الدالية المناسبة من عسر المنتج المدالة و الدالية المناسبة من عسر المنتج المدالة الدالية و الدالية المناسبة و المناسبة و المناسبة و المناسبة و المناسبة المناسبة و المناسبة المناسبة و المناسبة و المناسبة المناسبة و المناسبة المناسبة و المناسبة و

تفريع بنوري

و بخشرکه اسر به شخص ۱۰ مه اطباعه کم ان اثر مان بیشتر به اشخص روحه اید هرا و اعتباعه با بیشته الی باعلی کا شاعدع من شیش بشخصی بشخصیه

*ندگ*ره

عدم المدام الحدم الحركان العسدانية هي طبيعة أما فاعل بحركة لصلمة فلاس فيه كلام والدالارادية فلاسه المدينة المدينة المدينة المدينة المحلولة مطيمة للنفس لا علمية

حكمة قرآسة

للنفس في افاعيلها في هداالعالم سنبيعان متهوران بعدم احديها لها صوعا و لا حرى كثرها كفاعة طابع اسماء و الا رض لمباري حل سنه في بنالها به ك فال به بعاليا الله في حركتها به بعاليا الله في حركتها به بعاليا الله في حركتها به بعاليا الشوقية من جهة بعربكات البلاكة العقلية ما للنسبة اللها في حركتها عبر سابعة طبيعة الحرى بجاهيها او فسر فاس به بعلها و بنات بحلات حركات لا رضابية في القلاديها النفسانية و عبرها فاتها بحالف متبلغي فلاتمها لاسبعيله و ما فوته بعالي الفائدة السنائدة المائية المعالية و ما فوته بعالي الفائدة الله الله بالمعالية و حوى التبلغ و الكلات بارك كالساء بال فالعالية المعالية و حوى التبلغ و الكلات بنارك كالساء بال فالمعالية المعالية و الله والا هلاية الهائدة المعالية و المعالية

مالطبیعه التی تحدم النفس طوعاً فهی ما پنیعث من د به ، عمل به لادعسل عسمه بداخیه کابعدت واندفع و لامساك والاحده ، همایسم و سنسه و سوسد و عمرها؟

وامالي تحدمها كرها فهي سي بدكت منه النصاء ه او عمل بها الافسل بخارجية كالمشي والكتابة والصلوه ، الدم والدم ب و سرها الوسل والاثولي بافيه مع دهس في سماء سافيه و فيها سر المعد الحسابي

حكمه مشرفية

فله تُكُبُ أِن تصبِعه أمر منجدًاك منبان و معلوم أنها مقو مه الأحسام الصبيعة

ð

u

·

.

1-

13 1

gt-

والأعراص بسعها في بوجود

فدوددوع علم تصنعی نفس عراکات والمنجر کات بما هی متحرکات لا بسا می دانبه فی الفص او مراسطه امر ثابت عقلی فجنیع ما پنجٹ عبه الطبیعیون من الجواهرات تحسیمه من حسا کو بها حسیمه او بدانبه او واقعه فی لاستخانه و لانفلات و استان فهی نه بران و لانزان فی حددات و استخداد

فس عکیم هدا دایم حدوث بدید و هدا بالحصفه معنی کام طباه انسانه بایم لاجبادا لابطو بن نحوادی، بالا تجلو بن نحوادث فهندو خادث، فالعالب خادب افادت هداشته فهو من ناب

و لا آخره دار غیرار و هما منتمانتان می فهیا متهواه بدند و مسید دافها متهوامی لا آخره و مستاها با باشند عدید یها با آنه لا و بی فتولا به کترون آنه

حكمة فرآسية

ا کال ما به الحال می باشجا به مدر بعله انه خواد و کل الدر بعی الوجو فرمان جدوله المله المان به فهدا المانها الذي حدوله و الدله و احدا

وملی هذا لا شکی فی مدد الد به نعایی الاحلی بستاو ب و لاگریس فی است ادا الد دانیز دامنها سنه آلاف سنبه و هیمی رمی جلمه آدم ایی ایرو بالفراک لاد اداکل نوم اعباد رست کا ها استاه با نعیند «ان ۱۵ مافد حققد دیگ فی نفست سورد الحیندلاد

سَيتُهُ

ثه علم الأموضوع لامكار بحد السهى الى مربكون مندعاً و لا ب

ال آخر و کدانات الی مالا بها به و هدا لا مکال الدی بنعده مع عمل فله سنت فاخطاً من قاب الدالفواء منتبه مه علی عمل فی لماله المن عالمین دایسه کان دن الدیم خلاء عبر منتبه او قبلیه ادهاه به را هم فرق حکیت فی بشفاء مداهنها

وسب الامكال لا مجاله لكول حاداً فنسفه امكان آخر سفا رمامة و هكندا دا، دن وجودالصوره جلفه موجوده في هيوالاها الاعتبال بلك للمهاعتين الهاامكان محاددالصورة ، و هذا كنمه بحواس فالها صفه المحوص فالا اللفاها و احضرنا معها لذراء الشعرمي فناء كان امكان الر

فانصبحت شبهه س ۱ بی بیر حود کیف بای مصاف بی سمدوم و در فس از سعه معنی و خودی و ۱۷ میدن مصنی عظمی کیف بای علی علی فر د ۱ فک ۱ و بیره به س بی ما بسعته و هو عظمی ۱ فعل علیا بی ایجودها او کافت بالقیساس ای و خود مطاعا بکایت فود محسه کا پیلونی لا ۱ بی و هی معنی عظمی لا اتفها قوه لا با ان لا به لا بکون معرد عل فلسور کیها

قعلم الوالفواله ليست متفدامه على العمل مصدره بها لا عمام بدا بها الل بحباح الي ا حاما بقوم فيه با دائدا بحوامر بحب بي بالوال العمل حتى بالبعد الذي وال النسيات

یہ سرهان و بہ بنی ، خود مو لا بدل عبد اداک می درب می اسالکہ،
یہ سبب نظا ن عواد بحد ج ہی دمل ، ان محاج عود بی علیمل لا بداوال
جیل الی موجود بالفعل غیر منجاب بنی الناعمل مصور بداله و عداد بنصو می
جیل بالفعل کی فیل فی الا بحاب و البیا

g.ª

N.

100

ما معل كان ما سواه النبي و الكبيال فيل المعلي و الطبأ المعلى حير" و الباء
 با تحدو من للـ

فيد بال الديمل حدم من عود سنف بالعليمة ، تصم و اشرف والرحمال.

حكيه بالرفتة

و ما مكان وجود بنيس بحديه فالس كنا دكرها فليوم من ال بعضالا سيام مكان وجوده أن يكون مع الله والله المالية فالها بنا كابت حديد . لدم ال بنيامية مكان ومادد حاملة لاأماد بها لا توجودها فاللها غير موجوده في الده بن مع بدده

فانو فعب ال مكان وحود به ممنان : منها ما يكون في مادام يتقوم يهبات سوحوداً و هد الس سعس و منهب م الكوى في ماده الشرحيّج بها احدالطرفس وهد شفس سحراده

ه الدي دكروه عبر موجه ادل لا ما الله معني و حسد السبه الي اوجود كه فراروه بسه سنس الي كساء فا الحور ال بكول الامكان معسمان ولا ال سدال ملك اللي الذي المان الوجود لتي "ح

س لحل با دامندن دامر سحال و في البادة من المبور و داعر اس بكل عمر شور على وجه نفره وجودها وجود مر مدارق و امر العس لس ك نصورود من با محرده حددال و عدد و سنتنال ما كنيبه جدونها و ندالها وكنا في سدسلة السعادولات سادية النوب في معتول سعيف الجنوبية بكوف محدونيا وجود بالفواد كالهندي

۲ م مد ــ مه مه مه ــ مه مه مه مه مدهر ه ــ ۲ م مد ــ المرابع

بكديك سلسله المحموسات العادام بنتهى الى محموس بمعمد معموس معمد منه و حود معمول الوجود بالقو"ة كالقوة البصاليه وما بحرى محمر بها فلمان فله و م وجود المعقولات بالعمل فيتشجد بها كما يتجدالهيولى" باستحموسات و محرح من هو ه الى المن فكون عقلا" و معمولاً كما تجرح بهم بى من مو د بى قمل فكون حسال ومحموساً كما سنجى"، قالمس حمد سه تحدوث وحساسة عدد

ثها لا ولی فی طریقهم ی نفو و ایالا مکان سی دیدی میدن سی "حرا بدایی فیدن بامکیه بسیدی و خود بنواره بداعت سیدید استری با بیکی و خود امثل مث نفیوره لا و انتوان مقید فقیره طبیه فیمتی علی ساده ایاد، دها هسه گذابیه الحدال مفها خواها رو خانی لا بعال استفاد اساده سیل بدال خودالسده الوهان علی هذا و خو

بفريع بوري

ا فقد تحقیق ان صوره لا بنان "جا شمایی تحسیاسه و امان سینعایی تروحاسه مهاد استاه تعسهم فترا اعالم لائم از و حسس ان سراسه استناه با عثل لهنولای عی تنوره تصور فی هذا امایه و باده شداد فی عالم احاد فهماه احسم

۱۳ اوالساس بی جرکه و دیشکون د اثبات حرکه فی جوهر بسم ای

ه علیم ان کل ما نجرح من عمد د ای عمل فید ما با نجرح دفعه او نجرح لا - فعه با م فاد خرب بدده سنیسه هذا نجروح د که دول لا من م هی عمل مکتاب و با منی به ی هو با هو ما من حیله به هو با عواد فال تجلیم باد م عی سکر به لا و ل دا اساک با فهو منجر ۱۳۱ بند ه م و بیل بی مکانه بنشیود اعد به فاد تحسرت

١,

A

حمل به کتال و فعل کا به بعد عود دی فیعنی آبدی هو سقصود می الحرکه دفعرکه دل کس دل علی لا می حال هو السال اه فرس او شخاص این می حلب هو امر با غم ام فهی و خود المارجواله محصه دا فعل منحص

ه میں قوم ان حراکه هی سنده ادی خوهر شی انصواری و ایس کدید ان هی منحراکته انطاعه ۱۰ جانیا دارا الصها اتبا عاست من فیریف د فاناالجراکه هی باش انحراوح می ندواد این عمل الاام به نظراح سی"میها ایه کالامکان و نظار د

فا بسود بساسو دا استه این ۱۵۰۰ سویتراع فی سود دانه اسس فی سویتها م سوادی استواد این مستر ام سوات این علیه لااستخاله اختیاع مندس فی مورد م واحد این سدوی به فی فی آی مستم آخر فیکوی هده الزودة النتیمیله هی البحرات لا اینواد دادلا می استحاجیه می ادام به لا داراد این دید به فی او مه سایی

حكينه مشرفيَّة"

مان همها بعلیا ال وجود و حداقه بكون به كتابته و تقصان في نفسه و سال بالا كتاب و جدد مر ساميل بالا الديار كه الو جدد مر ساميل في ما دفه سخصا الله بدواع سجسي

4 ALA 124

ا بر ما چا در سیمنجود ۱ میرلاند و جد ر مسام

واستدلوا عده درالكون في اوستد سن مر منينا بل مرا شيختي ، فيكون سرسوه منه لا محاله ، حدا منسال لا حراله در سهي و الدر و مدود در دو كجدود در دو استخده في دا حراقي عدم در در داده ع الرح دالها در دوه سند در در ده الله عالم عالياته در سواه س

و ب کان الحوهر لا سفی من دن لا سد با دن جدت جوهر سخر و لا سافی کل کن نفرس با الله د الحدت جوهر آخر و یکون من جوهر و جوهسر ما با دو ع جو هر غیر مندهمه د مین از هد مجاب فی جوهر واندا خار فی اسواد الحراره حیب کان مر موجود ایمان اسی عدمه و اما فی تحوهر حساسی ۱۰ مصح هدا از لا یکون هاسالا می در عمل حتی فراس فی الحوهر حرکه اللهی ه

وطله ال فله بح" من احمل حسط سنس داسي تحلل ، ما لعص باحده دالحركة في فكم" و وضع " با سنجرات في شكم من" طرمة با كون مسكسماً معن فادا كان موضوع بالحكة لا بدالة في سنوه بالتحليمة بيندا إلى مكون معتدار معالاً م تشجيمة كلما بليدان منه لمدارات هو الاستحليمة بالمعن"

ه لا تلقع الاعتمار الانباليند ، عبر داخل في ماهيله الحواهر العسانية؟ الا العوال الانباقي كل خراكة من ماء الموضوع بشخشة و المحتل من لعمرهم

خ

ىد

elect.

المنيدة

. 94

الحسالي لا يلفك عن مندر و كد الحال في الحركة الوضعيَّة قان الموضوع الجسم إلى لا يحلو عن وصع

ولا تجدي العبا بنول مان تسجراً فيهما هي الهيولي الاكتها في داتها امر باعواد فيا به تجرح بي عمل به تمريل به حركه في مر

وقد مراس عمل قبل عواد ال سندل حال في حركه الأشند دالكمي في نفس الاحسام التي يترمها أول المنام أوجر أدام الآل تشدر والتصعف في حدا هم واختلومنا سند من عول الدنه لا باتول مسجر لى لا نفياف بقرد من النفولة التي عل فيها نجركة نفية ضوع ما دامت حركه

و دما فلنجب النامي تطريق تجل و العام النهامات الله فلم حاوا في إيكواق ساهيله و اختام النجاء المتعددة المن لو حود د الماوالة تحسب السحة و السعف و الكيسال و السطل لكمال كل و احد منها متحد المام الدائنات الرجادة لرا الها بشاك تصرف من فلتجلس

عول آن بخوهر بدي وقد فيه نجرگه الاست دينه توغه دي في وسد . الاشتخاد اكن فيد نفير «خرد» و بيدات فيوا به الجد حيه نست سا ديور من دوجود نظوار آخر شد او فيمها «الس اللم الدي فجاء الوجود الجهاد الدهنا» واليمي البشيراك فيه بداني

وسبب سنة وحدد في باهنة كسنة بدران بجارجي سمروينة و عراق بنوسوعة حتى يراد مند سدل محود في حراكة لجوهرانة المائة دلك كتكائل لا ي للحوهرانة بال المراحات منه بدلت الراحود كل الي هو ساء حسلة سي بالا حرح سنة اللا يحود بوغ واحد هو بالحصمة تبدال في على دلك اللوع و الراكان الله محموسات بالا هية بالله بحسال حدام و معاها والحاصل الرابية بحدام الله من حية بدم من ي بن ع حود م ساهنة

، من جهه الاشتباد من بنته توجود ؛ سام لا ادراب هاریبه بسوخودات و من بهها ای توجود فی آلجارج سن در ایس ساهیه من شرای بکوان المبسینی بالوجود بنینه عسله امل به اینل حداق است ساهیات

فحیث رغبو دیگ انگره آن ساهده و حدم بنده میده فی توجود و فیلد سب نظاف ما وعبود

النجل دیا ت د به ۱۰ دیل دی مناحب شاکره اس بهنوایی ۱۰ شیوارد ، فی بهنوالی ای موامها انشختی بشتر این دنوارد این اشرمیسه مع امر و حد بالعدد هو نخواهر بندا فی اسلمیم کا املهنا بالا احاد نواحه نشراد از .

قالا و بالدسر شخمسته بهنونی او حد بالمنوم من نشبو ه وه خد بالعسادد من شغری و باکوی موسوعه تواجد بالعدد منها و گذر لجال فی حرکه باکنده الی مشرب الماخرون فی گفته بده البولیم ع فلها حلب باگروا این بالفه مهدار الی الدا توجب العدامه و که فقصال حرام می بیشتان توجب لعدامه گلالدار فی مدحت با بالویی من این تحلید المدال الله مام بالبلس م و باین و تحدیث آب المشالمه الله خوانی من این تحلید المدالم الله مام بالبلس م و باین و تحدیث آب المشالمه الله حداد الله باین الله توبین و تحدیث آب المشالمه الله حداد عمر تکن و تکن میرا حرام فله باین شویدو و بافتا بسخفیه

ه صفوله هذا لاشکال بادر علمهم کساخت لاشرانیا و سره بحرکه بایدشه بده رجعها فی سنوا و به نه برانی بحرکه با بسته ایا با دراء عدام بی بداخل الاجراء سعیدی الی حارج ، و دیک لا نسول

را حلم داس برگنه می بادد و بحوهر لانتسای فیجیله بخیم تنجید برج می بلغدار فاد تخیجی او تکافیات رد جله بندد، علی سیال بحر که لانساسه ما موجود ع هددالجر که بخیم میدارات اومافیه الحرکة خصوصیات بیشادیر سال فاقیله میدارات این بیدار در بین میدارات برداد برا ما با داراد بین میدارات داد داد.

3

3

المتوارده عليه

بعیا ہو کان بختے۔ مجرف سند - سعفسی ، کیا دھت ناہ روافلوں - ر الحرکہ فی سفدار مئنسله

فانحل ال تحركه ك تحور في تكم كالنسوا و تدنون و شخطعان و شكا لم وفي الكيف كالاستحالة وفي الوشع كالاستدارة و في لا إن كالسنة ، كدنت تحو في العشور الجوهرية

کتان بنواد داند؛ به فی استداده فرقا استعمی می الوجود؟ رمایی منس بیل منده و استهی ، و به جدود سر منتاهیه دانبود متحالفه باشاهیه و عبر منتد به بها ، کدلت لنجوهر الفیتوری فی استانیه به استاریخی کوال و حدا رمایی منتشل و له جدود کدانه

۱۹ مرهان على نفاء شخبي قبيا وحدد بوجه د بها، قال السطال بو حد له وجو واحد والوجود على السجيس ، ان يوانه السجيسة كم مر

ولو له بكن نجركه منتسه و حدة بن داب حدود منفايته كذن تحكيم با السواد في اشتداده غير بان بالسخص بن بالنوع أو بالحني حققاً ، و كذا في الصورة الجوهرية و ليس كذلك

و بسرافیه ای توجود هید لایش، به تحسین کل مفیام یبیان داشده هم متعش ٔ تدانه ولا یکول کشاه ای جنت است. بی استراعه عنه ایبیجده به نیزات می لا تجاد باعشار الصوار به فی نفیله

۱ ۱ الان المحتمد من المحتمد من المحتمد المحتم

نحث" و تحصيل

عبر في بعض سنكاليس على قول من في فيه البوضوع بحرك السواد مدول ، ال ريد" اشبال (شال حدد) بعليه ، بد طفل و ال عطيب حده و يد الحملة و بد شبال و الاسبال في فيه الله يال بير د من ها و وبد ال كال فيه وفيه بيس بيمي هو النفي بي بدل و ال كال البر د عنه بدله فيلي بدله يافي لا سياده لحراره الفرير فيه و عبرها بينه د بيميل كنا بني بينه بحرار الفرير فيه و عبرها بينه د بيميل كنا بني بينه بحرار الفرير فيه و عبرها بينه د بيميل كنا بني بينه بحرار الفيل

ه علم آن د کرد معالله سال می هدان الحد ، آن و الله الله عدارات الا الله فی آن ریدا حسم الا عدارات الله عدارات الله عدارات الله عدارات الله عدارات الله عداد الا الله عداد الا

و لاول ماد ه و النامي فرد مراسل ما باب حسن فالحسن فالنعلي الذي هو منه ما حسن بقيدي طلي النبركت و الدي الها عبادي طلبه هو الجنبها فالسعلي الذي هو ماده!! فنا هو حراه مرهبة رابد لا فكول مجلولا ما مراهه المجلول لا فكول لم اله

وعلم بهذا الاترديده غير حاميل بل النامي ساق هم الده السندال هو جنبو منبات سادم و هكد في استكمالاً به لجوهر له وال في لوجود كمالاً م للط

واعلم ان کل اشتفاد و است رو مد مهد لا مرد آن بؤد بی بی تجدیموعی عسسالماهیه مل قد یکول و فد لا کول ، ۱۹ مرد آن لاد بن ۱۰ کس فی مسلسه دد جرح می بوعه ای بوع آخر به کدیت حده در سرد فی شدد ده لا بلسرم آن باوی مورا منجاعه به بوغ و با حارات بیاؤد بی لاست به بی لاستان می نفید بی نفید

. 4

L 4

. 0

حبكمه عرشته

حركات العصراله دائم على وحود ملائكه اعتبله من وجواه كثيره مليا التها بالله لاحدوها م اكلها العلمامية في جهاب متالله و محدد الجهال چلم إليداعي" دواري الحركات العير العثناهية فلا بدلها من فواه علمية

و لاأن حركانها السبب فللمساء والاحرافيلة والاحترائية شهكوئة أو عصلية أمرا فللنا لا مراسطتي مصحا بن فلك الأمراكان عصى لا للن دانة دفعة على للمشاء به على ا التدريج في الملحراج مايتي له من عواله إلى تلعل من لاأونياع الملكوفية لعدم المارا تحلم ليلها دفعة

ومنها در حرکات لا حدام المناسب هی ثبتیه الشخص بایرادالمداه واداک و حدید و دفعها و المنیه النواح للواللہ سال ، پالدل علی وجود مدیثر عقلی و دسا روحیالی

و منها الن حركه المدينر التي لأحيياع أيا استحالاتها في كيف يها لعطبوب شرع لا بدالها من حالر التجرها لتي لأسيام و من حافظ تحفظها عن البياد و هو لامحا امر غيرها و غير مراحها و هو الحيب التحيين بقين و النيس مصفره التي ما هو الترب منها والحسب التراع عرائماني دو سانة بالدواع

ومنها ال لكل حركه بالطبع عاية و لغائله غابة "حرل و هكدا الى الله عدية عليه "حرل و هكدا الى الله الى عدية عليلته عادي سر الى ماهدفه ودنهما سارى سر هى د به سخفيد بالأحل كنده الأمال و نصب اللها ي سبطيا الدليا نصب السافل بنديي و راسح الداني على الله عالى الدانيات المانيات الم

ومن همه ملكمامسات بمعني وصوب بي هاب بعيلم عبدويته محركات

نفريع" غرشي"

فالحركان عليميه و بياسه و تجلو بله كلها ملهم الى بعد الأفضى عايه الد لا رابل و بليم ۱۱ هاي تعاد ملكوان لا شام اللا مل دايه الا هاي آخذ بنايليم ال الى على عبر أن مسقيم ۱۱ ها

> الاسراق سمع افي الساب محراث غير منجرات

قد مر ال لكن منج لل مجر كا عرد لاأمناع لجريك على" ١٦٥ و لا" كان سي" واحد مندرجا تحت مصوليس بالدات وهيد المعل والا"بقعال

فاستحراك ما فالتحراك من عداد له أو من عماء ما تناعه

فلاول می دیکوی فیص حرکته شخر کشیر می حرکه دو بخاک بیرسیم حرامتها فیستی منحرک دلاخت رواند ایا لا دکتان هکه افیستی منحرک دهنع ، مسجرک باطنع اند اللا دیکوی دعه از ده کجر که شارایی فوق فیستی مستجر کا اعتباعه و ایا کان معه از ده فیستی حراکه فیکیه"

و سایی ان کاب حرکته کجرگه تحجر ای قدی فلیلی خرکه فلز به وان کاب کجرگه را کتاالتفلیه فلیلی منجر کا نعرض

ه صعوله ما در نجر شام سته ، نعر و سلمه ، لاول کاشعار تواسطه بد

تهام

شق

ر سه

ام 5

ي جام ان الدي

بازد امي

کل م

.

__

الفندوه و الله من المنجرات ما يتجر بداري منجرك و مسلم ما يتجراك لالان للجرالـ كاللمانيا دا حرك للمعلليا و للعشان في تجربان هاشق

و سنجر کال لا بداوای بنتهی ای معرف میرامینجرك با اما اولام فقیاهی لا جامار اما دنداهی نعان

د سجر الله من لا ينجراك نجر كه سي بدرس ما الاصدالسدة عريب نجراكه الجاليم به دال بالهال لمانه و معلموها تؤاتيم به و الشوالي الله فيس جهه هو عليه العاليه و من جهه عوالله الدرسة

ه کل سه مانه نکون عمله علی هدان توجهیل کما سنق

ومان هذا سنجر لد بدی لانتجرد فی نجر بکه لانجور ای بکوی الا فو دسته محله کا بجال فی انجرکاب عدیده الا آنه لا کنه همال مانفوه جرمته پیاشر بنجریت ما اولا الدوجوب تحسیس جرایات نجرکه نشده ی بسته ای الی میخشم الجرایات و اما اداما ولای شده عواله بوجب فیه برمان فعی تجریف مالایساهی فیلو به یوجب وقواد نجرکه فی آل و حدادیا بکل بحاکه جرکه

و من الدينا الدال المنصاص هذه العلم الدينا الدينا

and the property of the second

T to set in Something in the Del To

۳۰ فقر د لا افراد جداد و ا

الأسراق العينس

في الأنجركة الشنشديرة المدمنج كان كمها بالصليح والحيسم السجر لا بها اللام الأحدام بالصليح بالمالية الانتدام على هذه لجركة والرمال الأدان با ي حل اسبة

ما اللها اقدم الحركات قا\ال الحركة على في عام الانجلو على حركة مكاسة لا لائد اللاملي والدائل من و إذ اللحركة على والحراج للحرث منه والهي والوسعية الحدوال على على الاستحالة لاعكوال الحدوال على الاستحالة الاستحالة لاعكوال دائلة في المائلة والمحلك والمائلة محللة المثن لا أخلى ساء بال تعرب منه والعرب هو الموالد على الدائلة محللة المثن لا أخلى ساء بال تعرب منه والعرب هو المهالية على الدائلة على المائلة المحلكة المثن لا أنها لكن

ar and A-Y'Y

المسافلة م حياتها في لأحد و لم لا

فلیا با ای توجود مندار عیر فارا انتقاب الحرکات فیه غیر مفادیرا لا جا مایانا به لا ته نیز فاراه هده فاراد و هدامی فرایته الصبحیان

و ما سای در بته لا پیش قادی کی حدث به قدیده الا تحمم التعدیه لا بسته و حدد می باشد و قدیده لا با سای لای و دیب بشتن و بعده الی عدایی می بخور قیمالا حد و بن قیسه لا به مع بعد و مین هذا قیمه بشا بختا دیماری مد قیمالا حد و بن قیسه یا به سی متحد د میبید می دیمانی علی الا بشی میداید به بخرگان به بخرگان به قیمالا به به به بی میدای به بیمانی به به بیمانی بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی بیمانی بیمانی به بیمانی بیمانی به بیمانی به بیمانی بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی بیمانی به بیمانی بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی به بیمانی بیمانی به بیمانی بیمانی

ه کار مصدوم فیل و خوادد کاروختی سازه یا خواکه هدا اعتقام کاری بیند و خوادد دو به استفاد مکاری سازه ماکن مصدوم فیل و خوادد کاروختی سانده به از اواجه دار تو ایه استفاد مکاری ساز میانف

و فد سبب ال هند الا مندال عجب الا مكول به موضوع و موضوع ما الم الحراكة لا اثنا ال الكول من ماضه ال النجر لله كنا من او مسكن الجراكة لا الدار الا حسب و حسد بنا و كن ما من مناية ال النجرك فيد الها توجد حركة في السعد

ر دیموری و د کار ۱۰ کار کار دو د داده

Stage of J

i

2.

سدید او حدم شی من خو بهد و شرائطها بی به نصر منحر کا داد و حدت خرکه

قبعدوث عثه مجرکه و الکام فی حدوث بعله کاکام فی حدوث جرگه و هکدا

بی مالا بهایه به فالا شداب بیراسه ما او جدب معدمه معا و مساسه علی سافت

و لا وی محال فتواطع افراهی به مه دیث فحسعها حادله لاباد بها می منه حادیه

ثیا بینعافیات بو کان کل منها موجودا فی آن ارام حافی لا آب به مانسا استخدیه

فیایون جرکه بعد حرکه و رمانا بعد رمان علی نفی با النفال به لاستر را فاسطی به موجودا فی اینانی هو معدارها و بیستیر هو لا امران سوستفدین

براثها و لا آن بیستان

فهلها امر و حدده سبول غیر مناهه با دو دا با عمل ۴ سل هما برمال می دفتال بحرکه حتی بکول هلها است بال این د هما کدال بخیارها استفلال استخیار می می می حیث هما شها بالا عبد استفاد از و حدکه ۱۰ می حیث میله استفاد ازی رمان این بحرکه مر ۱۰ حدد می حود به داش ۱۰ حدد و دان و احدالان استفاد نواحده بشخیفسه لا بکول لا این با داد می داد می داد و و هدا سال حدید لا بحور این پیکوان می حیث آخر ۱۱ با داد این حیث آخر ۱۰ با می حدید آخر ۱۰ با می می حدید آخر ۱۰ با می حدید آخر ۱۰

والساطلة الرمالي مايكون الله لي حراله للمدمة بالحام سنة مدها

و قدعليت من مدهما : ان كرجمه ، كر صبعه حمد منه ، كن عارض حمد من الشكل والوضع وساير المحموسات "اموارات عه ساعه ، الداب ، الدابر من

فسعل برمان لا بد م ان یکون له جهدان جهه وحدة عقلینه و جهه کثرة تفیتر به فلعه محدله بندس برمان و بحهه کراته یمعل عنه و یتعیش به و ما هی الا است با بسی حرم لا فضی حافظه بارمان م لحرکه و هی ایضا محداد المکان و الحهه بهد البرهان بعده د حرم با بحدی که بحداج بی ابرمان العداج ای بسکان و بحیه فلاسف استه م عدی البران العداج ای بسکان و بحیه فلاسف استه م عدی البران

فهده الامسور ما من متو مات سختن بنا هو شخص او من بوارم وجوده. و نوارم توجود کنوارم ساهله في سنجانه بجان بعمل بنيبا و اين مترومانها

اشاره و سبه

قد علید به هما بدال می فران عربی سال حدوث العالی بعید کرد حتی لافات و بدورها و اسالمها و بدوسها حدود رمایت عجد دیا بعد به شر است می فقر به این او خود به می در یه فقر اید به می حاب هو بایها و آنها بعدیده به و خود می ما این بخوی یه کنده به لا فسیه و لا با بخوی بها مع نصبها دافقال بنظ می جاعیها لا استان استختی و فیس فیری

ام سیا العباد العالی الدیانی ال با هنات میز الا شعبی بها فی داید. تحقی ما باز و لا با خواد ما تعدم و لا تعدم الا عدم

الاسائ الشافي نفاح اله فقيك الي مناهدة عاليا لينكون من هذا للله للتعليم الكادات الله الحيات لا الله الع

به این بعد سال علی فراق نعق مثل پسراخ فیند لا بعیه ه انزید ای به با می مدهب لا بداقه ه یا تحییر تحاجیج اهله ، من است بدی ایه بعانی از دب متحدده در مناهیه مناشه و لاحقه ، از بیا ای به از ده بایه از پته و از دب متحداده عیر مناهبه ه ربيه نظيه انفاسته به بناي على عامل ه في الأنبال الترابع اله حدد الذان حادثه عبر مندهنه في ذات ساري

وقديس في مه مدر م و محدد عداج الله مدا مديه حواله المرضوك م المدالة و المدالة و المالية و المال

فهو الاعظم سده به و بده بطنوس و نظم الدانه به حال هل بدين و استوالهم و بالمنوا في راونه تحلول فاعد البدائد من كان ثير مداسهم الدانه المرازهم و بالمدان الروحانة و حالته المدان من حدان ما تداستان و بهوان و عليمه الدان من فارد حسان المحكلة و المارها الأنه المعلومة و ولا فهوا اهل المسام و فيون الاهوا والسنفرانين في المامس بافهار الشاء ما سلما الاعتمالية عن فلون الانتفاع وها بدان داخر ما ال تحليمة بالتي وحه الانتفاع وها بدان داخر ما الاعتمالية على حجم الانتفاع وها بدان داخر ما الله على حجم الانتفاع وها بدان داخر ما الله على حجم الانتفاع وها بدان المحمد الانتفاع وها بدان داخر ما الله على حجم الانتفاع وها بدان الانتفاع وها

د عد ۷۰۰ م مر سا

-

٠

d

الثثاهد الحياس

هی جوال الجاهلیة راستارالیا وقد سرافات

> امر ان اتول عی با هسه

ان لا موراسی فیما بندن میها ماهناه از اجلو امالید هماییه ما انه شخص این او با فی سی اند هو کدات الحسله مانه العجاب دار از قال فیله بنکها با هواد ه لدون الا منهواد کیما

وقد عارضه على الهوهو و فيفيها و جودو المناس مطي قائدور و فياهية لأد الله منا الله على فائدور و فياهية لأد الله منا الله منا الله وحلي من وحيده و عليه كليه و للبورة الله وحل من وحيده و كود و منوم و حيده من الله منا الله وحل من وحيده و كود و منوم و حيده من الله عليه الله واحدة الله كثيرة " أو عاملة و حيدة و مناه الله الله واحدة " أو كثيرة " أو عاملة و حيدة الله الله واحدة " أو كثيرة " أو عاملة و حيدة الله واحدة " أو كثيرة " أو عاملة و حيدة الله و احدة الله و

و سب لا عدال من حاسه لا بای لا عداله من حشته الاحدال او و سن مسل فلسله می است لا و لا فلم به و لا و در قاه متابعه و در اا من عدم فرد الحدال من براه مند من الراه المدال في مراسه م هسه و حواد الكال به فيه بعده لان حدود اللي الاستكار و الكال مسلكان في توافع ما بكله الما الله فيه بعده لان حدود اللي المن بله بيني في بسطى و حواد بشي في بيرانه في برانه في در اله و سع من عدد الله بيني في بسطى و حواد بشي في بيرانه

کی

ال محوده فيها مان بکول بير به قد قام فيما بيد فواغ لا غرفه دا شي رقع بيفييد قع اليميات

ولا ال مباد عرق من بعدول و عن سديد عنه دده ه حرها مه لامر ما ما ما مد ه كسو لا يا ما ما كمر و يا ما و بعد يا ما يا ما يا ما يا كمر و يا ما و بعد يا ما يا ما يا ما يا ما يا كمر و يا ما و بعد الله ما يا ما يا يا ما يا كمر ولا دال بعدال ما داست عدفي بست رلايمتي سم يا يا سوحتني يا ما يا يا كان ما يا يا كان ما يا يا كان بايا يا يا كان بايا كان بايا يا كان بايا كا

ا بیش کن و خد شاه بیجر دانینه ای اینه بدانی منج ایا حل باکل م

الم يمي يوجد في كسران لا من هذه الجهة

1.1

- ^

·

3

ای

.

مي ر

کی د ۹ جایی شد با کمک دیجاد و ما شعبی بیشتری فهو فی مان

المبرازاليان مي - لممي - جمولي

الکانی ما علی طاوره مدامینج البندن ملی کالران فیلینج وفوعه فی ملی ۱۹ م و ۱۹ می باد اج جیلیت به همانه می البیه فیلیا با که

و سندان عد الله بالمحه بالمحه دو في سندهن عنا يها الهدانة وجودة المحسطية المامو المحسطية المحسطية المحسطية و مبتا ب كدامها العالم الدام المحسطين إلى المام المحية هواتها الدائلة داماهن إلى حب محدها.

ولی سدوجات می جنب تولها دارا ما به در کنه غیر مداینله فی الوجود د محمدها کو جود لا ماران التعلیسه ۱۸ رابد دارانجا

حكمة مشرفته

المساح الاساسة العالج على وحددها حارج المعتبر الي والمع و مقطار و السائل و الما دالله مان اللي المستسبد و الحقليد و الله اللا ساره الحاسسة و فهداه الأمور ميت أو ا في وحددها العارجي و الماحان في فيدام الفلا الها بالي وحة حرائي حتى سبو ارفيا التي أمن همد الا عراض عن و حدامن فرادها لها بالل القوهو ا

ه در ه خوده العدالي فهي تحليل ديما لوجود ميد وله النسلة الي السخالة للحليمة في لا من الدالجيلية الأنجليل بيان الدياد لكون دين لوجود مع الا هذه لوجود للداد المعاليج داراً تحليل بنسلة التي الماد ماد به من لوعة فهد معنی کفته نصابح ۱۰ سافی خراسها فی العلق بل بؤ کادها والد ما ذکرود ۱۷ فهی سس معنی ساسه، ۱۹ فرق سنه سرا باهسه لایشرفد سی به بست ساهنه بدیک لاستار کنیه ۱۰ خراشه و که بد ذکرود (بیا قال عدمی سن فی توجود و لاستان لا توجب ساسه و فیه سر آخر سیاسک

حكمه عرشته

لا سده استشارکه فی معنی کنی یعرق باحد امور از بعه لابالاشتر ك با در دی غربتی لا غیران دفتران مفتیات همه و لا فیشردان منتسس آب كان فی می حشی او بسامته و نیس فی می در شی او بسامته و نیس فی می با دامه سی" بسفی باده و هی دعده است حربی فی وجواب لا حداث این حصمه با دامه سی" بسفی باده و هی دعده است حربی فی وجواب لا حداث این حصمه باده و سافض

و ما لا مدار شخصی فانحق به لا تحصل لا المحود کنا دهت بنه بنعلیت بی قان کل وجود کما اشرافا الیه پششخش پنفس د به و در فصح بنفر بس بحو و حود بی فاعدس لا بایی علی تحویر البراکه فله و بادنیا آیه بنت تحسیل فای لامسار این می تشدر کان فی امسار عام ما سایی بند ما می بیشار کان فی امسار عام ما سایی بند ما می بیشار کان فی امسار عام با با با با ما می بیشار در بد ما این به با تحفیا می بیشاه

ولا بنقد ان تكون بستر بوجب بسي الدين سنعدد استخيل وجودي ان باده مايد يكن منحصصه الاستعداد واحد معيس من سنوع لا بدش وجوده س سدهالاستي

ف عن عرالحكم ال شعفل شي بيجو لا حدين والمستقدة يمكن إجاعه

1

b

. 4

L

A g

.

J

الي ما ذكر باد فان توجود لا يمكن عليا به لا البحو الشاهدة للحقورته و كذا ما قبل ال للبحض الشي المناجال فان عامل متعط الوجود ، و توجود غير الشخصية فيكون عامل مانه للشخص

وقدعیت بیامی فرست ن کی وجود بنیوم تفایله فکن بشخص دیام تفایل اشجیلی (تفایل سنجش ج.۱۰)

و كد ما حدر بعليها بر بتعلق على" با دعه الي يوجود بعليها با دعه من الساهات لا يد هو منده كل على" و هو بشعص بدية لا بك فد عليا بن الساهات لا يد بالحق اللاحل وجود بها دو لا فيقهو ما تهامور" متفاصلة مقروزة عن العير ، فساء حد يرسط كل على " بي حل لا له لا بيل بيكثر في على الكل" و الوجودات للمعاتب و اشراف به و ساهيات و با بيانا الرافات و ما الابها

وما دكره بعض هن بدنس با بشخص كن شي بجره بجبلي به فهو يد و فع في طريق هذا للجمل و يولا با مدهنه لله كون يوجود جملته بلسله لا ، ا ارجامه الى ما ذكره صاحب للطاحات وهو ان سابع للشراكة كون بشي درايسه بها مرا من مدهنه النا بلوكة في تحليله هي البطاعة ولا كل مطاعة بل مطابعة د لا يكون له هواله بلسلة مناجبة و في في هذا لطريق الا انه ود كد تقول في كه بدا أن الوجود مرا دهني لا هوانه لله في لاعبان

بحث" عرشي"

و سيشعري د كان سنحس سفي شي النشعش بدي هوغير الوجودوغير الوجودام

و مد عدد که او په دو او کا سیام . په در د و کار چه سید افال پدفیت فر خانم اسالا

سن بدهشه بنشترکه و هی مع عوارض احری من لاکیشه و لاکنف و لا آس ه مین دو هو مصرف دان کن و حد من هدد لاشیاء بهنی بصورها لا بسخ الشرکه میدوع الکلبات کلی فهده بهویه عیسه ان کاب خارجه عن الوجود بخاص مان حصوصیا بای حصوصی بنیم شرکه

والداما دهت البه بعض علماء من أن الشخص النبيد الدواه للحب حله على المبيير من جهة استعداده اللحاص الذي يه يتهيئ لفيول الهريته الشخصية فال عمولي حالم في منع اعتبركه بحسبالبصور حال عبرها اللها وع المسكنر الأعراد بصفر في وجوده الشخصي في مادة منحصفه بوليخ حاس وارمال حالس "

قعم الداده الماعم كافله والكثر من علور والهماك منا يقع شجعتان ما في شجعتان منا يقع شجعتان ما في ماده والحدد والماده الداده الداده الداده الداده الداده من لوجمع الماد علول فليداده من لوجمع والمادة من لوجمع وحددالزمان فالداليفصود منه البستراعاري

و لهذا حكم حيث رأى ال الوسع و برمان سدالان مع شاء لشخص ، بابائد بشخص هو وضع «ما» منالاوشاع البتوارده على اشخص في رمان وجوده ولولا د مراده من التشخص علامه التشخص ولا رمالوجود ، كلف يضح منه هذا لحكم فان ه منع كماير الماهيات في الله ماهمه و للبحد و لكام في شخصه مايد

بحث و تنحصيل"

وردائمجر براري شكالا في تعلى صابح لكفته و هينو ال بصيام البعش

ای لاملاد فید در ملاد سخه بخد د به ما در قد سفت فیرهم بر و حققده بر در باید فرمید بر ۲۵ و ۲۵

¹ اور المدن بالله المتعدمية براميع حامل الأعمل الأبحار

și d

de

40

ye.

نی طبیعه مانجداج بی کول اتبتها مسلعه منعمه صعب الخر وما دکره نشارج استخیل غیر و ف بحل الاشکال بل سخسم ماداته سخسر مسلم بوجود و کلفته نصبامه بی شاهیه فی بدهل و نتاد مه علیها فی نمیل

حكمه مشرفشه

علم آن وجود الحلي في القدالة المداري الوضعي للسعوم للتحليم ، ، وجود لرمان لفين مندده العرالة رأاء للدامر أن لحوهر الفلوري للحليم السلسي بالطلبعة أمر المتحدد دادا بالدال مسلسم لوجود الجراكة ، و قد عللت آن العدال للجدال لا يجرح التي عن الشجفيلة

عهد جمل الاثمر و كشف بور الحل ال مشجلين سفين توجود ، و على همه منع المول بان الرمان و الوليخ معا من كمعالب

فد دکردا سنج آن سی استخدی دونج مع سرمان و بولا فی بکوی سی مشخص بدانه با رسختی به شی آخر با فالوضح بشخص بدانه با سی سد سد الا مراده کند بتهید می گرامه آن بوضح می سی سایر لا است مید بشخص بندی به ولیس کدیک فای بوضح کمیره می دواب ساهیات با فی آن بها بخوا می فوجود با کن وجود فهو مستخص بهوسه ۱

بعد بنا كان بحو وجودا لحبيد لابيتك عن محود مينع بامت، ووجود وابع كوجود لحبيد منشخص بداله ، ص النالعبيد يستخبى" به وهو ينشخص" بدانه ماكد خاراتر مال

ال فرعبر لل منحد له الله الله الله علم المحد الله والمدالحات

. .

بحث" و تنحصل"

قد اورد علی فو عیم نالشنس من نوع واحد بسار احدهما عن آخر النابعد البعل بایرمان بال اگرمال نفسه ادا کال متدارا نجر که عدث فلیعله حسم و حلید دارا با بندار مع و حدم شخل خراء منه من جراء آخر ا (حراء منه جراء آخر)

و نجوات عنه الالتيني داردن جليبته منجداده منظراته ونين<mark>ت به ماهيه</mark> لما النان الألفطاء والتجداد

و کے درجہ یہ حص ہے۔ کد دیستدہ علی دیو۔ کد و سے انسار در فیل سے میں درجے ہی مثل ان میں میں انسان کی تحصیه ، درجے ہی مثل ان سال میں جاند کی مثل ان سال میں مثل فیکٹ و لاانسان سال در کا لاہوریہ یہ سوی کیونہ میں در مثل ان منسان علیہ میں در کا و منسان علیہ انتہاں ہے۔

کند ای نصام الااتس علی ۱۲۵ و میدا داعیها سی الا بنفس کونه اتسی وکوی هده ۱۲ ه و کدا میدار دراع می احد عی صفه بنفس هویشه الایها مع فطلع علی س لا موار بخارجه می سجل او نرمای بنیار عمه

قعم و سمر س لا شده ک بکون سیل ماهد به که با یکون معالا تحدد ای ماع سفل هو دانها بل لا سل فی حدید لامپیارات و سعیات هو نوجود لا شها ماه به کنا علیت

حكمه" عرشته

قول شبخ والحكماء الى بشخص كل شي من لعسفول بالازم ماهيشه . عسير معلج الله إلى بد بالازم ما هو مصطلح اللوم، ذال شبختص عندهما ماليل الوجود

15.

_ 4,1

. 4

45

in a

Jm. 1

4 4

. .

او يساوقه وقد ثبت عدهم بالبرهان : الدالوجود استحال ال بكول من لو 🕒 ساهمه

حكمة مشرقية

ومباسطه الدوه و لم بحيطوا بعليه الى وقيد هذا بعيل موضع من عليا للسعطة و موضع منه بعطس مع بساوى حراله في السعيلة وكد احتصاص حاكه بحجه معتبه من بحيات دون عبرها مع بساوى سنحتان الحصع بنوحته بحركه بها وساد ما بحرى منحرى هذا من احتصاص لا مور بنوسخ معتبي من مواضح حدا سندا بحدمة و بعرد معين من فراد ماهية (ماهيته ، خال) مع تشابه الابعاض والافراد في لا سنحتان

وسيم لما يمي علمت من عالم الأسرار مدرما صوله عن الأعيار بعام الله تتداثر ما فدائماه اليث من الأحمول

الجدها الى اثر عامل في كل شي و حيك منه هو بوجود لا ساهمه و سابي ال شخص شي شاهو بيش وجوده لا غير

الدائد الدائد الدود التي أو الشجاعية منفداه على ماهلية بيراناً من للقدام والسه لها بسبة القصل الي الحيس

برابع الدلارم بوجود كارم بياهيه في عدم تحدل جعل بيله و بين مترمته بن تنفره م تنفيله مثل پشتيف به باغشروره عدايله المنيشدة بنادام الوجود لا ١١٥٠ السوجود

فيون أن وجود بين مر شجعي جادر عن حوهر عنني من ما الكه ساء سيريين و بهذه عويه عرجودته ينشجين دهيه العلك و نفس بهديه و يعسر هم الشجين سفس من حينه اشجاس معروضة يعتمل ماهيئة الشركة بينها في الدهن ولهـ عبوم و لكليّة بالنسه اللها وكل من عن سفر حديد م الدكان بحيل بنوال بوال وحود من حدث ماهيته الاعكادة الا الله هد لوجود الدخرج الله وجود وهذا الشخص لدخاب سن سال بعثبات الدهلة و عند يحتبل العلية بهذا وجود وهذا الشخص الله المحبوب غير معمة ولالله لا منه بنداء و بنافياً لان حوهر المنت لا سنل الماش الا المعاد و للس لبنعيو الدن بنافو و الداخليات هذا الشخص الملكي الدوجود من الماس المعاد و للس لبنعيو الداخليات المدام الماسية الماس المعاد و الماس الماسية الماس الماسة الم

دراک در بعد میش بوخوده کاب لعوارین سختیه به می بوانع و حیوده د م ده بعدیه کان جملها و هجودها دانما نجمل علک و خوده می غیر عده

ا الوعه في باهيه الأمكوية و حديد في فيسول و معيد والمطني و كد العلى معيد و حدا الله الموجود ا

5

, 2

مرد

, 1

, ,

العداب لا منال ما ذكرتاد فكديث هنا فافهم والصبها بشاءلله

الام اق لبائب في سبب ليكسر الواع الواحد في لااشتحاص

کن معنی بوسی لا نجور ان بنکتر نصبه و لا لیم توجیده میه واحد شخسی ولا استه لا مه بنا دکر با دا اشدافی کاره الا سحاس می بندی میدونه فی به اندیا دنداری اینا بنعنی انواحد و تعلقات استفارفه انتوجوده سی واحد لابد و باده به بها دیک سی فی توجود لافی نعیل فیف

و بده به دمور مساونه فی حسته لا بده یا لا ماده آو فی ماده و فاسالم به سال هم باداه و سه بکثر هی حده ثر معلج و علم لا بعدت لا بالحسیله لا اعلویی و به تحلیم به مین عروض علم وقد نسب بی سب کل حادث حرکه و با قری شموع بنی نفر س ۱۳۵۰ است کیره المواقع و که فالمو مع نفسات ها کرد شی و هند بی آن بهت لی سی ساسر به والینکشرید به هی تحرکه با مست به باست حسید لا تحده و لا مصاور و لا و حرکه سایکشر شی آن ده در والد حرکه فوجوده ای یکون ساست و لاحد کما ای العلم و حوده ای دو با مداله و هنیا فاد خدد هدار لا دران بستم التمانی والعده

فلاحت سدید به علی او حداثی وضع و اعترکه پلتیم فی استرامال امن همهما فلل استخدال می و را الدینع به رامال لاز مال بسو خود الجمه به تحرکه ادا خدها سینها اسی الله الدی بدینها الفعل و به دواب فیسته نحرکه ای بینونی فیسته الفیارات ای بناد دافی فیوال سکشار داواسه

--- ی ---

ا وساع ا والكثره سموه

قعلم بهدا ان پیولی شی؛ سبکتر بدانه باعد دایجرگه دها او ما وجده وضع با مثل لاانسان من مبده وجوده ای مبلهدا، فکوجده نصاب

و بقول انصا کل معنی نوعی اد بکتر فعیه بکتره بس دایه ۱۸ لاره دید.
کا تقییب بن العارفین اسفاری و کل عارض جایز ایره یا با فلحدونه و رو سنه ماده و و در که با فکل محرد عن باده فحل انوعه یا تنجییر فی فرده ۱۰ کدیب کل مادی بلحی بادیه ما تیدیه عرالانفیال کا کو آگ و ۱۲ فاکل

تفيريع

ف لا سب له ما" كواحب وجود بشجيل بشل د ه و م الله وعل فيص م سر قابل بشجيل بدعته كالمتول بقضاه وما به وابل هيليزي به ما بسمه عليد لا عسال كانشيس و عبر فيشجيل وينعه الدام عاليه م الا فيشجيل بوضعه وارما فه العارضين لقابله والنفس يتشخص عاديها الى م عواكالدين بها

وهداالتعمیل لاینا فی دولت دل الحلس سی لا دول الا للعو وجوده. لار ما دکرناها با هی اجاء السوجودات؛ با حود ملك السخص بصله و الشاوت الداك و اهضانا و عداء " و فعر او فواده ، بلغت

> السراق لـ الع في تحصق معنى الجنس والباداة ومعنى سوع و السويسوع والفرق بين هدهالا عنسارات في نفق

الالساهشة قد نؤ حد وحسم الله الصوا معدها فقط لحلث يكون كل ما سارية

ىبا

ر بدا بديه ميف الله و د بسر التجلوع من حب هو للجلوع كالتالداهيله الروا و مقدمه عليه في أواحه دين فينسع حينها عليه شريد الجبل و هو الأنجاد في لوجود فهي بهذا الاعتبار مادة لا جش

و فید نؤخید بین حیب هی هی می شیر اشد اید فید شدمی" او او خوادی" مع بحوار کو بها مع فید او مع عدمانید فیحسیل میدفه شی اید احساوده مع فید او علی استأخواده مناح اعتبادیه

م ساهیه با خورد کدیت بنجسته منیسی قد تکون غیر منحقینه فی دیو بند بعیل بن قایله لا نا بخوی منیز که بن سام منح عه استفایی بای تکون عیل آی دیه ه اینا بنجسس با نصاف ایه فلنجستان به «افتاد الحدثین بای کون عیل آی فدکوی بهدا لاحیار جیسه «استفاف ایه اللّذی قو"مها و جعلها اجداثین الأشیا» فقا و قد تکون منحصینه فی دایه شر مفتاره ای «انجهشتها معنی معدو لا" بن شیر

و و د باو با میجنیده فی د یه شر مفتاره ای مانخشیه معنی معلواد الله شدی این است او میک این سبت او میک این میدو با میدو با میدو با میدو با میدو با میداد که به حسال سبو و حس کال تحسب به به محسال و میک محسل این سامی مدیده و با میداد این سامی مدیده و با میداد این سامی مدیده و با میداد این سامی مدیده با میداد با م

ه د خبر می حب هو ۱۱۰ سد اد ای تکنوان معه این ده ام ۷ ، کان -محبولا شی دی شد د و ۷ ه طبی بدی تبلیل طبی کنان و رادده و د شتر مه بنایی منحبات به و متحبیاً فیه (میه احران) کان بوعا

 د حل بعب حسل تقدام بالصبح و أما تحسب توجود فهما و حصوصا الحسل مناحسر لانه ما له يوحدالا اسال له نعتل له شي يعسه وشي يحتمه و تحتمله ممني التعلق وهدا خلاصة ما في الشاعاء و فيه محل سم

الأول ان هذا تعليم المشيئ بي نفيه و عبره لان مورد المسبه ليس الاب. باهيئة المطلقة و هي عينالباخوذة بلاشرط

والثاني ازالیمهوم می ساخود و خداه ای لا ساریه سیء اداعینوال بکویه داده و خراء ٔ سافص

وار بع . ن بنوع ببرك هو بنجبوع من بحس والتصولا الحس للجيس ب الثناف والتأخوذ يشرط شي*

والجامس: البالمادة أن كانت! من الاعراء حرجه فس أن برم بعدمها في ما توجود المقلي

سادس ال ما هو الجنواق في الجاراج فهو العلم الحليم فكلف فكوف لحلم

سالم الانجليم كما تحلق با يكون لوالم فكم المواع تحليل با لكون ساجه فيا فكيف تعمل الأون " منهم السيد محفيل و الدي محفيل" عبر منهم والحوات عرالاون الله لافارق عبر منفور الله في الفيلم"

^{.}

۱۰ حدر لا بهد حالته و حد حو

الملاق بعواله في عبد يد معدر له ير تعبد لم الدا ال

3

وعن الثاني النامان سن بنجرد عن فحول بعير واسن بنجراد عن مفارية المداو لأنواب الداني

وعن دار ب ب مناوعتی ت لاه یا عید من سایی قا منافاه وس راج ب ساکه کلیها مراه حید فی وجود فلیعور اجمعا کن میها دلیه لا حرافی تحلیه

و بين عجامين . ان عدامها فيه من جهة عنساد ما استجد معها و هو معرو س التحسيلة والتحريفة بالمسارات

وعلى سابع بن الله المحرو بحل سابها والعدام منهومها في الدهل فالألبه وعدمه بالمسلم بالمرافعة بالمنطقة المحلمة المسلم بالمنه ماهيئة المحلمة بالمسلم بالمنافعة بالمنطقة المحلم بالمنافعة بالمنطقة المحلم بالمنافعة بالمنطقة المحلم بالمنافعة بالمنطقة المحلم بالمنافعة بالمنا

ر المنتوان المنتوان و المنتوان و

البراوالحسمين

فی علین و عرق سه و اس و عرفه و کیسه انجاد در داخش و ایند بخد این علیون الجداود وال در به کر فی الداریت دارا و الفیون کرها او رام و این الفیلون الجناسه و فیلیس تجددان و الدین لیس و ایاد این فیلین تجدوان کوانه دا هوانه دا که دیجر که داکی الانسان الیا تیلیس بعدم الانداع علی و هو علین تجدهی و الدام و تیم این داید می الا تجراف این اداره الدامه

فاسر دمن تجناس بس بنتی هذا بتهوم آنا آندامی لا تعال بشتهوری و با دناقه الادراکنه و لارم بنوم تجوهرمی لا عدل و لاتیافه بن بتیل با تعلمه استه هذا عمل والاتها به و تامیم به در با دامی بیش بوجود بلجوی و کد این فضل فکل ممی در در مسر مسعه معنی کر فال کال مایدر در حدالا و وجودا ایس فضل به بل رسا کال مسرحا در حامله و ای کالت بسهد معارد در در حدالا می حدث با بیش و لا بهام لا بیر

در سنجانی شفاه این عمل فدخش مفتی کنو را آن بادون دیک تنفتی نفیله آسانه ادامه کل واحد میلها بایک شغیی ای م خود فیمیل اسه مفتی کنز آنجر آنفیس و خودم انتوال دیک الیفنی مفیلید فیه ده اید تکنیون کاخیتر من حیث النفس و الانهام الای و خود ادا

ه قال نتیبنده فی تنجلین ۱۱ علم ای تاکیده یکوان من او ام الوجده فی تندهی شی ۱۹ خواد

فيها ما الره منه وأو حدا كالحط من كاره الأخراء باللهام

^{*}A** / 24 - 24 - 4 - 5

2.2

1.

4---

5

. .

مانا أأملي روم لكناه المعشاه وأسانا لأعماه

مملها ا ملل برمام للعللي" و يا لهام للمعلول من تصوال و من سالوالأأحاءان. مملها الرمام متحلتات كبراد من منهلها حسلي

وسها الروم تحليل والفشل من تواع اما "

وملها أأترفح المقدمات عيبيطة

ومنها حراء عدد المتحدود اا تنهى

اثها به با است از بحم را دیا مین عبد احتی و بای است و باده ده ا بای احتار بواع علیت باغواه اغرابه آن اعتی دی الا عبد کافیس ۱ با بها بیواد با با بها بواع

قال " حد تناسق نسبه به نصق شرط آن لایکون معنی" را به هماك لم یکن فلم این خرم" من لا"بدال و آن " جد من غیر شرط بن مع تجوایز آن بنصیم" بنه معنی" "ج کان فلما"

و هما في لا موار لمركبه و اما فيها د باستيمه و العلليمرض فيه هدوا لابينا ال و ما في الوجواد فا أستار فيه

قال قلب دا الاحداكل و حدامل معنيي تحس و عمومل عني ماهمة تسبيه الله المدرد المحدال الم

⁺ V ~ ~ .

ه د سد خد در بدیده ۱۵ فی لا عرب در سد عصده و در های بدیده دادد. در در خدی خده مدیده دید در در در در در ۱۲ در

وی جدهشا علی وجه بندگه بناهو بنفس بعلی فان بستم لا بازد به ولا ویوره با بنجرد علی فتل، دیر ساقی بعد با توجب برکسافی بایندود و ای کان بخد سرالینجده با دیشه با الاحداره بنفیس بناهو فی بالاحلیه لا فی بلخوص، لا مکان احد الله بی کشرد می بایده خدم

عبد البالحس و بعض من حب كن منها جرء بعد الأ يحل على بعد فائك العرب إلى وجودالا بدال في علاج بدال في بدهن أداد و بدالعرب بي بداد من حب الركاسلة من حتى و فضرادل هناك كرد و براسب بالجاد المهاي الأدال كال العلاء كالمائة بعيثه هو المحدود في المن و الاستال المسلمي الذات الى المحدود الأراضية

ہ معلقہ ہی لائم نے لائجہ میں یا ہو سی مدین دستان ہ ہی لا خبرین لائجے۔ ہا سان مکانے دیغریس

2 PT A A ALL 20

ð1

1

. ,

4

s.—!-

سا

-

er der

J-

100

-21

0 00

3 94

9

حكمه ترشته

التا فدعلت ال توجود لا حداله و علي بالشخص بالوجود الماسية في التنظيم الآثناوة والمساالة الاطلاحات المستقل الماهو المسالة المالية المناطقة مشاراته لا للحداد لأ يا لحد فلا لله المن المام معلوثة كدلت والدلة المنحية للسلافية الدام فيه والمنفوث بها لا تساول اللله الله المناطقة المناطقة

حكمة سرشته

و باشدی دستند سال ای تحلی ۱۰ عصل ۱۵ کا متحدیل ای توجود فدر - ن مطل حصیه انجلس براه ای فصله دافید دان اسجر استطواع اداران فصله و اهوا ای نفی حلیه ۱۱ هم تحلیو ۱۰ کد اندان درات ایک تحیم این

قعول هد مد دگره با حیاست حالهٔ و استدالهوال سامی حصه الحیل ای حقیمه از حاله ای لا حالی با شعیمی و قال ایابه فرید این بخشی با با سیکست استکسیس کا سعیمی با طفره و ایا دیگا و لهد ادهال ای ای بخشی و اعتش فی با فید کتاب میبادی فی محود با شعه نقیل لاادکاری ا

ه اد عد ای به درجم را داخته با در لاید. نسمه بدویه ۱۸۳ و دادی

و بحق به عبد رو آل بنامی عن اشجر و تجینوه عن الندن رال تحیم بیا هو حس ویم بری به هو می ده فو میده و میده در بختیل بایمتین النامی و حسن کیف و بعض علم بنجس و روان النعلوان بروان عبله مر صبیروری و بنده این حداده التی میکان حسنه

حبكمه عرشيّة

ولمدن تصول علم د فد سنعت منا عول بالنجاد البادة و عبوره في لوجود له لي فلقول كيف نفشح القرق بس للركب الفلقي و الركب لخارجي من للعلس والمسلل

وما الساده الما كاب في د بها مراميهما في الشخص و بوجود بسبها الي ما ما ما ما مهم مي منهم في الماهشة السه في لمنس به المسوحس معني منهم في الماهشة السه في لمنس هذا بسبه فهي للحد بالصورة حملاً و وجود كما ال بحس سجد بالمسل حماً ووجودا في بعض لاحد ال يمول حمل حبو بالموقيقية و تحملها بالي الماء ما حال تمو مها حال تمو ما ماه بالمورة كاب و حمل ساحال بحقالها و تحملها بالي الماء ما حال تمو مها بالماء بالماء

والهذا قالو الله أن للنصل لذي هو قصل لكها لا تراسيد في الأعمال على الكها

A

?

J

بل هما موجود واحد و ال كانب كليته بوجد مع لا نفضان فهذا هو نفري س المركثي والبسيط في هذا الا صطلاح

وبو كان الاثمر ك صنه تجلهور بعدر و ساو تجلب العقل أن تنفل تعلس من توع بي الوع وهوهو تعيله، فتوجد جنو بار ساعته التطبيعة ونام ر ساعته بعد سله و مثالباداء الاتجرم بني تنبي مع شدال كان بوره فاتوجه كنام من الاسجلية و وجودها لا تأتي عن سندال و سكتم في دانها فيعف وجودها فتكفي لنداء دانها الشخصية رائحة من الوجود والوافي فيات الاحدان

الاشراق السابس عی حصمه عصل و نبها مین بوجود یکن بوغ مرکثب و بیسط

له سه به ها بروجه د لا عشر في مسا د خل بعد بي مسر في مسر فيسي عرضي لا لا به في الله في اله في الله في اله في اله في اله في اله في اله في الله في الله في الله

حكمه عرشه

وليل اد له مكن عصول بحواه حوهريه لا خوهريه حسها كاب عرب

أسف

بي تقنيها كما زعبه مناحب البطارحات

دعد دحول ممنی فی حد شی لا پسترم ان بدخل معابل دیگ سعتی فیسه الا وحب من دلگ ان بکون الا اس حسو هر فی انفسها الای معهو «العرض الا وحب من دلگ ان بکون الا و الع کیا مر وسع من مر سیحدود الا ساء و ماهنانها فرات بحنو البرانية من الشخيس و لا يخلو الو فع منهنا .

حكمه مشرقيّة"

داعمور الجوهويه التي هي منادي عصول لجوهرته مهرالا من من مالها الثها مي به بها سبب بجواهرا كما استهر من سئنالين ولا الانتر من كما رعمه الناعب الم افتان و صحبالا شراق

مديك لأنحادها مع لعمون الحوهرية التأخودة في تحديدها من مواداها . اما من الما رادده الحد على استحدود توسيعاً و صغر ارا كنا مر اواما من باب الحد اللوارم في حدود لا شده المستفة كما فال اشتاح في الحكمة بمشرفية ؟

ان بعض التسايط يواحد بها لوارم لوبائل بدهل الي حال البيلزومان وبعريفها الا تسائر عن البعريف بالعدود

و نفصل نسمتنى يتعلى به شى بينية كذا مطلقا ، ثم بمدالتظر يعلم اته يبعب بالمون خوهرا و كنف فلس كون لباس خوهرا الا بمد ملاحظه الحراج ومشاهده و حودالحوهر سطنى ، فانحوهر اسطنى بلسرمها الحنو بيئة بنسب بحناسيته الدينة بنسب فوه بنبوا و الحنيمة بنسب بسنعة لانصال والحوهر به بنسب المحسم

اد سند باط و ای انتسب با یک ها ۱۰۰۰ اینست بالای این بدوه فرانمد است ولا الام این ام د دهالینچا این

فهده کلیامل نو ره وجوده لا مل بر اه ماهشه نها ان کاست

حكمه مترفيَّه"

فالحق ال كن السعاء بيوره وجوده و كن مركب وجوده بيوره في عد و معنى بيوره جراء مناهسة د ولدست بيوره مناهسة الآل بناهية بشي الدا بالاهام في ومناهية السركت الدا هي بالكول بيسارته بينا ده الاناعية رام كنف كالب والراب بعض بيور بيرمها في لوجود ال بالكول في ماداه فالها جود و بدات في سسركت الهوام في سركت من بيواره الا البرائية كالسبلة و الأالمان و تصارها أنها ال بيوره في يتال على بداها أن و تصارها أنها الله بيال بيالية المن بيالية المن المحلمة التي المحلمة المحلمة التي المحلمة الم

و حد هو ما به سي" موجود ادسين ديراه من السوجود والأحسل دلك منح قولها ديوره شي هي ماهية اسي بها هو ما هو ـ مع نفسه شو بها ومادته هي دامرية المراد من نفسه شو بها ومادته هي دامرية المراد من نفسه شو بها ومادته هي دامرية المراد واليس شيا مسافقه اسادكراه ال ساداء مشجده بالصورة وال كان لها بحو "حرامي، لوجود غير منحدد بها فيها حهه "سعداد الا فواد كول الله الحهة سابلة التي الوجود غير منحدد بها فيها حهه "سعداد الا فواد الكول الله الحهة سابلة التي العلورة معينة بحالت الرداد " في الداد التي بالا بالداعين "وجداد عداله فيها والا

و در ای دانه سی تا چاده فی است محصیه و پیام فسام او المساحی ۱۹ فرانده است فیزاد اماند انجاب د

۳ و منابر ما در عبر حرافه دیراد استعادی م

حِكمه" مشرقيّة"

ود تكفف لك ، مراحدكور من في هد الا شراق و منا منتي في شراف منا ما منتي في شراف منا ما منتو ه و تو حد به شي ، من دوات باعبان الركبة و السبطة لبين المده عبينا الا مناد عبينا الا مناد عبينا الا منتور و عبيوب اللي في حد منه وبنجد بها هي تبين حوده به مودية المناهبات التي هي اشجاس" حبيبة في تعديل عبين المناهبات التي هي اشجاس" حبيبة و مناول من عبين المناهبات التي هي اشجاس" حبيبة و سوحه د من كن شي في حارج هناو بين اللوجود له بين المناهبات مناولية من عبرية و من عارضة المناهبات في عليه المناهبات التي هي عديد المالية و من عارضة المناهبات في عليه المناهبات المناهبات و عرضة و من عارضة المناهبات في المناهبات المناهبات المناهبات و عرضة المناهبات المناهبات و عرضة المناهبات المناهبات و عرضة المناهبات المناهبات المناهبات المناهبات و عرضة المناهبات المنا

أفالقا ي متحادمها و مجلول شبه بالدال و تعر يني" بالمسرحي

تقريع عرشيء

فهذا معنی و حود بکسی الطبیعی ی الدهیانه من حیث : هی هی اه فی الحارج لا در مدین الله من بحکت الله من بحکت الله من بحکت الله من بحکت الله من بحد من من حود الشخص مناه

د سدهب بیندور ای با خود الجدینه هو ایم خود استختال بنده و اساهیالاً ساح من بشته و انفرینی استراع من وجود متعلق به

ه د د د د د د د د د د د د د د د د د

4

. 1

12

....

, di

الاشراقالىابىم : فى معنى الاشدة والاشتعلف .

اعلين بعض البيعثي اذا كان موجود الانجب الأنكون الفصل الذي الاسمان موجودا بالفيل على نعب الأنفراد، فكثير من نواع الاغيراض بها فصول استشبه وسنب لها فصول اشتمامه كبرات الجرارب والراوانجو السوادات في حركه الاشتاد والنفض والالكانت الكثرة المراليساهية فسراسة موجودة بالفعل

ولا أيضاً لحسم الأنواع بحوهر أفضون اشتقافية الاما كان منها فية تركب فسان كيرا ما يحصل من حوهر صورى كندي فشولاً منطبه لأنواع كثيرة سرع حسمها من هند الوجود النبيط بكنالي فشب ان بنوجود كمانية أو نفضاً و شدياً و صعيفاً

قالب لحکته المشتاؤن دا فله سو د اشد من سو د آخر فالمعنى ف احدف في حصوص فردشه بحث بكون له كتابيته على الا حرفي بنعني بنشرث لاان بندي بيشيرت من حيث معاه بكون متفاوية با فالتفاوت عندهم برجع بي العثمون

و ما الناع الروافيين و حكماء الفترس فليمل عهد صاحب حكسمه الأثار ل المول توفوع الشكلت والنعاوت بالأشداية في بعض لأثواع و للبد تبات ١٠٠٠ ساء كماهية النور والحرارة والنفدار وكذلك في الجوهر ، كما أشهد دهنوا الى للماول بالأقدميّة بحسب الماهيات و قد مرة بشطلانه

to gk in search kelle search and in

[∀]ے اسمن میں شاخت لاشراف المطا

5

به ما بعصل ماحث شکک مستعلی فقد وردب ما فی الاسعار ا و رحیما عدد حدود عدد حدود المول بالاشد شهر بعد بعدود المدود بالاقدمية برحم بي العداء لوجودات فللوجود اللوار محتمه في نفسه مسدى لا فلواره

حكمة" مشرقيّة"

سم بی الکشمه لا نقبل الاست و لااسعف سمبواه" کافت دائیات او عوارش سولی بوجود دائه بدانه مید بنفاوت کیالاً و طفیاً و بند ما و باخرا و النفارا و علی ا لا به بدانه منفسل فهو بدانه منفذه و نقد ما ومتأخرو باخر کیانه بدانه کاملوکیال د داسل و فصیله و عدمه نقص و بافض بدانه و شرا و شرار

و ما لمه بي الكلمة اسما كا سا و يمم كاست فا بديلحقها البقدة و ساحر و لكمال و لمنس بو سطة و حود بها الحاصة ، فالمنور مثالاً لا يتفاوت في معهومة و هو تقلي هيور والمعلى الكني و بدي سفاوت الانوار الحارجية التي هي وجودات محفية وصاحبالا سراي برأي آن و حود امر اسر عي دهلي لا صوره به في لاعدال و رغم الله بساهدات كماهية النور و السواد و عبرهما و كدا ماهية الجوهر منا و الرغم الله بساهدات كماهية والمنادة و الماحر بدو لها الي حسيمها مناوعي او تحسيي ، هذا عبر بمجمع عبد هرابهم

ا مسر ختر الاحد الله الاحداد الاحداد الاحداد الاحداد الله الحرام المحداد الاحداد الاح

)

. .

-

4.3

س ابوء اولا مر وكد ستاؤن رعبو الاستكيام بالاشدية مصاتى النور والبواد و عبرهما .

و حيح دنگ عبد انتخاب و إرجو بنا ترجع الى انجاء الوجودات ستفاويه في... الموجودية

سب قول في هذا سمني كني لائه كسار اسعاني له وجود ريد في مس بل فيما يتحقق بهالشي و يقابل العدم

بَحت و تحصل"

اعرض حدد الاثير العلى البت تشاوى حكمهم الاثيدا والاثمعه في الدواه مثلاً يرحد الى العدول سواد ، بال العصل عرضى تطبيعة الجنس و هو في معهوما غير مفهوم الجنس فحاله كحال المترضى الاتحر فلكون الاثب ادفيما وراء سواد والحواب بسابهم الاعتمال في دانه مراسط بمرمه لذاته معى الحسابي أو فع واسب (سارحي) به ماهماد حله بحد حس تحر يكون لها وجود بماك بعدود مواد الله غير سواد ، فعصل الدواد سواد لاغير و اما يضال هذا الوقت فلمورد الله والموجود والله كالمحدد والله والموجود والله كالمحدد والله كالمحدد والله بعدود والله بعدود والله بعداله بع

فيقول فيس الشيء بالمحمية بحو وجوده كيد بهيدانه به والوجود و ل كي غيرا بدهية تحسب تحسل بدهني لكنه عليها في ندس لاأمر و الله برجع حكمها الجارجية و "أثارها ، فعيس سواد سواد بل هو سواد" لحق" عكما الله قصل الجوهر حوهر ، حسمة ولا يؤجد في حد دالجوهر ادالا حد المعيس كما لا حدا اللوجود فيتكراء الوار واحيد الله واهب عنيس و سوار

القد الدا الداخية المسائل ما يا حكم الأسراء العبوالله في الرابع ما ياحد الأناج الذافي من ١٩٨٧ ما ١

المشهد الشاني

في وحوده تعالى و إنشائه الشناه لا حسره والا ولي ا

و فيه سواهد

الشهد الاوال:

في فلأعد و الداعة و فيه الرافات

الاسراقالاول في غباله عبئا سنواه

الأول [نعالي] ۱۰ مرجود ، فوق سنام و ۱ موره شي من كتاب و قبعه او ده او داع او آله و هو باه الانتخاص ۱۸ منا به منزه و عوا ول كل سي ۱۱ ول به نوجه من وجوه

واو کان" به فی داته جهه مکان اه فواد و ایدون و خد خلیف ام و کان فله کنره فلکون مصفر اللی عبره فعیره لکون ملده او لا ایکن شی

ام عدر سبت الار بدار الدار الدار الدار الدار الدار الدارة عن داع او وقت او ماده او الدافلا تكنون الا الله فلا تكنون الا الله في وجوده و فاعلنته حسيسمصر دانه من داع او وقت او ماده او الدافلا تكنون الا من كل وجه ولو كان في ذاته امكان او فوه فسلايكون واحدا حقيقياً

تها دو انعسر سواه کارالبعس رمانا او دانهٔ کار تعشره من خیر الی شرا از کار سه ساز سه مهرده رازنده و هدامستخدایی نعیل دالاشناء لایستان ولایتقلباست لا این دا هو خیر " به دلاتهایه و ساستان رکن منج شادوفوه خسیانه و کار مستان شی الها یکن فی دانه فهوا دو ماهیه ا هالا ما تیرید او خود الدی لا اینم میه

> الامر والدي في لا تدام لي ال صفات لالساء من و المصفالة عدى لارستمرفة افتها

ال صفات الله کو خواده غیر عارضه شدهشه حتی کون آه خد الم تکرفیه سالم • فادرا

Huland Hall

^{4 4 7}

۱۱ اما در عبد با هی احت احاد فرالانت و شد کا افلا در فصیله فو خو شی فد.
 ۱۱ امال یکم فهد بهتو ادال ایالی

و حلبقه لشي لانكون مبترجا بعيرد فلم تجرح حليمه من الدوه الي عمل و فلا م اللاول تعالى اليست فيه جهة امكان و قواة

ومن سنصف علیه آن بکون علیه بدنی مع وجدیه علیا بکن شی فدی**ت بطئه** آیه واحد وجده عددینه و قد سبق ان وجدته لسب کالا آجاد فکدیت وجده صفایه، انداسته ا

وهذا من عوامص الأسرار الانهلة ومنابحكم للي يستهد لا للمهروق

نص تنسهي

فيا عبدية بعالى هو الحديق سأسله سي يس الانت، منه منزله عفائل والانشياح و ما عبدالله احق بها منا عبد الله

قال بعص العلماه : العلم هناك في شيئية المعلوم .. فوى من معموم في شبيئة شمه ، اشتى مع معموم في شبيئة شمه ، اشتى مع فاقه المشيئي، السي و محمد بالاستى معموم معمول مالوحول والتماميئة و تأكد شيء بسمه فول بشيء و بريد و باكان فهم هديد بياح بيء تعطف شديد

الاشراقال ال هي النا أوال فيضه أمر وحداني

دن بله نمالی ۱۹۰۱ امتران از واحده ۱۷ ای ما وجد منه معالی اولا یجید با ندون عملا کید مصی دانله و حد حصتی صحب الریکواد و با صصامو خوداو حدا

وجده وجد حدیثه لا سیال عزا حدیده، حرا به استان ایا استان کی استه

الرحمر إلا عاملات الأوجاء سما

long

مقارق بوجود م باثير بيانده فلا يكون بنادر الأم ب غيرالفيل لعدمالوحدة في الحيم و اأثير في نهيوني المستقلان بوجود في تعرض والصورة واستقبالالياب. في بنتس

> ا البر والرابع في النصبة بواسند الفيض لأأوان بناير الموجودات

الواليات الله في على على على الما وليلت لوالوقة الوالوقة الى لأجيام ولوا فلت الما الله عبرة الله ياليان في داله كبرة! الدات

فيمون على منهج عرسى والمنتسط لأول وحده بالدات من جهه لويا موجودا فانف عن لأول و به كثره للموضومان جهه لحوق المدهيمة به من غير جابل و الأسر بن تعبرواه فضوا د ته سن داب الأهال بعالى قنجهه وحود داته المعقولة له بد عنه شيء "وساجهه بد هذه معبوده ووجم به و عسبه سنه شي "ومن چهسه ماهيه و مكانه و فقره شي " لاشرف بالا سرف و لا حس بالا حس به بريدالكبر في الاستاب فيرد د يكره في البسسان، بابن مسوب الله بعاني بابدات و قد مند عالى من فعله ، إذ فيمله او جود مصند و اثره بوارم الوجودان من لهاهيات

> الأمر والحناس في عدد عنا ألكه العقيلة

قال لله بعالي ١١ ١٠ اوجي " في كل ستاء مر ها فيبلا مر" يا بكل منج بـ

ه به ایم و فریش ما جینه فلایم فر خرابینه ایم

والمراج فللمتواسم الأران ولاراز والمعادية

یه کا فعدد بیخر کاب کعدد استخرکان و معنی است انجرکاب استیمه می ا سرای و اارادات او معنی انهام الاثاموان این اما ایا نششه

فقو كانت سيخر كان والبح كان بنيت تنه ماي و فقه لا وي بنده؟ لاملي ترست مان و الل ان حسيته و حدد كان بقر فت الى الله كام مجهات و فد ويد برهان على وحدته ما سي ان فيضه لامان ته حسم الى ادادات مثب بالمرفق فيكون العواهر المفارقة كثيرة على المدا السحاكات أنه تحاكات تكفيه

ثم ابه قد ظهر للجكماء بصناعه المجلسطي وجود حرام كالره سنجاله فواق ما للجالس دوارته الحركات الدائمة المحلمة فدرا وحية أو الكان كرد منجر كه فواه بعرالله شوفيله غير مندهنة للنوق ومحاك بالداب كنا بحراك المعلوق العاشق

فلکل مله مجر کان اعتاری شرایی به امریان علی سوم پید (میشقوم پارا اجازی بلو هانجرم استانای فاللح کاب استا به حداث استوال طای امها میلیات معفوفه و شجر کاب ایا با به نجر آثا با ده علی اینا مستهنه باشقه

ا مسالح بسلوان هی بلوار غده نجر کان سادیه با عدامی شد از شواق نعیسه داران جداد" دانفون و "مساق نهدهای

ه العمول علاها ما به و فرانها مار به مان نحق با شماها عبوديه وعبيما بالاهمادها مای بيدد لاکتر با بعد ممار انها

فجود به کنیره لا بیت عادم الا هو ک فات اوم العلم حثید داریان لا هایو ۱۴ ۱۱

المحال المصادية إلى تطبيد المحالة الدين المحالف المحا

2.1

الرب

—₇₊

2 .

٠,

. .

المراق لبايس في مرابه عربي من مداهب حكيات

سرد درات منا دله هن تجاهشه الأولى والدللة با الداوالسون فسهم من دن الديام حب على منا عدد هو هذا بننك التجلوس لدو از او لك ك النيئر السيار كلها او واحد منها

و منهم من رحم ان ماده هذه للجلو سال و اهلو لاها هي لايه و كالله محاده فدينه " ثم حدثت فلهاالصوالة الحركات ، سركتان

ومنهم كالبحاب داند الدين على الها حياة مستقة" بالبواغ محتقة باشان ومنهم كالبحاب تحليف ملي الها حياة محتقة بالبواغ ومنهم اله عنفير واحد أناه أو هواه أو بار" والبير دلك وسهم وهها بحد بالبول من قال الها حيسة هنوالي وارمان واحلاً والمساه آل ومنهم وهها بحد بالبول من قال الها حيسة هنوالي واروح القتادس وامنهم وهها بنظاري الهاء الآلة فالها الألك والأنان واروح القتادس ومنهم وهها بنظوال الحاسول وحول الوجود لفيداين حير واشراء والمعمول المحتوال المحتوال المنافرة الما المنافرة المنافرة الما المنافرة المنافرة

و من هن به هنده بناسه دمنهم من دهب بي آنه جنبه مندو على العرس و منهمه من دهب بدي تنه محن بحو دب و لار دب بعير السناهية ومنهم من دب به به يرب ولاستح فنه آزاده ثيا آننده و اراد و من هؤلاه من

في المحاملي براملاها لعيارا

۳ فرنست منحضاته و عاو بیسا . و عام و عام و سامته

ي بايد عي فشهيا من فان الرائعانيا وحد حين کان نصبح او حواده

و منهم من قال الا يمكن وجودو لا جن وحد، دلا وقت خرد، ومن به يقل الداعي قال لا بنسعين وجوده نجس ولا سبي "جر جودا من معجر سراسمسيل بل الدائل قفط ولا نسل عن لها و هذا الدائمة الدافهة الذي تعليم الديمة الدامة ا

ولو كنب دا نفسره بالاعتوال بشرفيه و بداينه و قد برح به فيدرك يتوا. لاياده تنهل عليك برد هدوالا وهام النظيم بن به رافطريك و رجيا هذه بنم تنظ بالليلة على سياع عليك الشاء له يالي

فصلته" فتر فالله

عراجته دم الوال ٢٠٠٠

TO 4 c

FOR A T .

4

بيرا

ه نتو

.....

اه سه - عبا شو ه که وم بعدول می دول به حسب جهیم، و کان مشاه ی بهیارهبدول شبیی (ع) فته دانو انزسون(س) فی هده الا به فقال معبود که لفتاعوب اسار شبه ساله ای دا نتیواروه فی وهانهها اعتباسه]

حبكمه" فأر آليَّه"

حكمه مشرفته

ان لحبح خود ب کیه کیب و میدیه دی فضری و بیعه خیب یا علی لا تنظیم لا تنظیم با فیدی و بیعه خیب یا علی لا تنظیم با فیدی دید با کاب میرد بینی و مشینه بافذه و حکیه با را محل لا حد فی شراد و تنظیمی بنی بدیب لا در تیکویمی و عقیمه الحبی و با کامر شریعی شکلیف به تمان حاصه با فیستم فیه تمییان الساله و می لائی میلیش با تنظیم با تنظیم کانتی بهادی والتقبل بند و تعقیمان بایده با میدی با حدی با تنظیم با تنظیم با فیله با تنظیم با فیله با میده با این با فیله با تنظیم با فیله با فیله با فیله با تنظیم با فیله با فیله

الإسراق السابع في "محسيسة إنساده

فارالله تعالى الاشخبتهما و تحلوله عليه ال لا والعالى الشعاسا ما رما ما مهلج و ملتهج بله به لاانه في عليه بدايه حل مشتدر ثالا بهي مثدر ثالا بالدارات

و بعالیم و سعلوم و علی فی جلمه و حام و کلیها فی جلمه داشتی شر ست اماللله ه فی سخسو ساب اشتموار باشدان او فیل من غیر حجاب و علمه فیا بالیق به از ۱۰ هذا تنظی مال به نبیه الله فا بن بهجه و علاه ام ایده العجب با باکوان فی علی شراب

فالأأول حل معلق بداله و نفره بنا من حال دنه معلمه عار مستاهله الله دالاأن من عشق احدا عشق ما دلك بله من جهه ما نسب بله من آدره و يو رمه بله و نصابتهه و يسابعه و رسله و حدث لاه

وقد علیت فی سوخودات الدائلة علی حق گوله فی الفسید هد علی کسه به ال حق الراحات الدائلة محلوث به علی درخات ملدو به حسب درخات فاری و به محدد من بخشان الائم و بحال لائکره به بحل للند بادر به الح بحق فی مه تا معرفه من الم دهر به الاید الائیس وضعید و بحل معد وقیاف علی مدردونه با فی ساد حاجات متعبدون فی بدید الصبحة استادیله دا بعراضنا علی مدیل لا حالات

^{25 0 672 1}

ا الما المراب الما في المراب الما المراب الما المراب المر

.

,-÷

معجالة في رمان فلل حد المهال كالمعادد عجله و هده الحالة الليتراس لد من غير بتنوس فكلف بهجلها و العادلها وكلف من الهجهاء المعدهم

و بعد سعاده عدال و اید استان به بنده و عشمها ساید به و جعنوا مهده می حدد فی المدال به می حدد فی المدال به می المدال به ال

و بعدها بس البراسيس من هشاق الا تهليل بقواس اهل كليبيان من حو السير و اهؤلاء لا تجلوان الصاعل علاقة للنواق ما دامو التي الدينا و اللاتسية" ملها

عمر محری نے نہی بلغه بلغ، یہ بلغ عدد لا عدد کا کہ کا موجود بلغر بهدار کا بات یہ، ولا کا یہ بہدا و کا دار اف المام کو حملیں نی بلاچوں الدار و نظر الانظام کے ارتبار کا می

ال عرضم حلي عد ما وه

ه مرعد سال في العالف الط

^{3. 44.}A %

ستون في لا تحرم الي الدينس الا مس فتحدوق الروح الاكثر و يتتوها بقوس . با ادادل بن تجهس الدينة ما دينة ما يتوا هذه يتوس الاشتياء بشت الهدي الدياد الدون بينة في لا تحرم من حياتي الد

ومع هما ما می فی الآیام فیان تحقیله و بلس تحقیله از قال و فیلغت و با ما حراکه از اینه م دلیفته به ساله داف فیله ما هدا نقیله می بلسی با آن از اجلله فی ارب انفذته با اربیه فی حقیه ماسیسع بهدا ریاده

> الاستوالسانين في الدامة ساولة السه الداني في حسم الموجودات

به لا توجد نجیه می لائه به نسطه کان و مرکبه لا و به نصی و حیسوه با دماوی بینوی باشیو ه لا بد و ایا نخوب فرا سینه کنا می و عمل لا بنعل با ۱۵ فی پینویی باز به سطه بنفی لا با در در ماکنیه بندیه متعدرد منج که ا د با ها وابنا نمها کنا م

ا سنجر آل را به فیه من در دی دستر فیکوی در خوهر فقدی در در در اموی در دین معلی شد که الا و بی ارستد ساس فی در در جدا عی اساده او اموی در می الا در عی به در این می همد بی از فیدوره و سا فیدور دارد می همد بی از فیدوره و سا فیدا ی اسادی استخابه هی سرف می همد بی از فیدور کا فیدا فی سرف و این فیدا فی اساده این در فیدا می در فیدا در فیدا می در فیدا در فیدا می در فیدا در فیدا در فیدا می در فیدا در فیدا می در فیدا می در فیدا می در فیدا می در فیدا در فیدا می در فیدا

ا د د چو چو س س ۱۲۲مه

jì.

.

5

,

4 .

44.

140

و لنصبیه والهبولانیّهٔ و سایرالا شده تصنعیّه و اید بدرت لا شده الحسنه جب بهنه من احل عامل الا ول عبر آن دیک عمل بنا هو تنوست بعلل و ساس ژب دل این دا شه لا ولی بحق هی اللی تصنیی بدی بعیل تحدود و دا با علی شفیل ثه بلی لا شده المنتصله و هو شاری بدی هو خبر محص

المراق لبالغ في ليمنية دحوال الشير في نصاء الأنهي

انوجود کنه نور و خنوه اعتداد به عرف انه مهرالا مساء والاشر دنون خکسه عشرس و دموه في سدردات واستفوس والانوار بعرصته التي دادرکها لند کانوارالکو کت ۱ و سهت ۱۰ طرح دول بند بع و لا خرام

ولو نم مكن لتنسعه في المهاديو النا وحيامت بن سفن و تجرما و لهاوي هي أول ما بهر من عمالاً الكولهب بالمواه في دالها فهو خواهر معقه مهرب فله الالخرام الشهافة علمه المدلم الالجرام الشهافة علمف فولها عن حدث الوجود السها الالخرام الكلمة المدلم حهات لا عدام والركب لقدمات"

ه و مدا حقیق هدان و حمل نوخو به اد و حبد می نفهو و علام فصاد که فارخته او احمد بو اختیار داختیان و و عشقه حبه کا ۱۹ ها څخه

يداء وعده سيد كدك

ه هیهنا دفیقه عرشته و هی ق کل جنی است سه نفیته دانشیک بایدر او داد کاندر افی داد کاندر افیار کاندر کاندر افیار کاندر کاندر افیار کاندر کاندر

إسراء آحر"

الم الري ال حركة الأثناء في سادت ينهي به الي تحصل الكدم و المدون الله من عدون على على على الله هي سداها الدون على على الله المالية ال

المعلم ال عالم فعل عليمه ساسه هو سوره كنا بالاعلم يعيا هو سور فالد كالمها الم المال طباعه الساسلة و فاعلم سور الرف السبك بعالم فعل العسيسمة اللحبو سام و الله الروحود كلية لور و لعليات الراعداء ما مالدات

> الاسراقالعباسر می بعدد بیشیات کل شی'

م من سی فی هد بدنید لا مه نیس فی عید آخر و نیس فی عدید است حقید مراس سی فی عدید است حقید مراس ساوت الفیس فایها دات حدود و دات به دمینه و فی هذا سواهد بینه با و دیان ساوته

مهد موا النالحيم من حيث هو حييا لا فوام له دون تصيمه التقوامه المحصلة

ده بود مصيده و هي على دلا سكن بالسرائمان في عليمه بلغسه لا بله سد سنان بعده سدسه بن ساست بدوهرها فلا محله لا بله سد سنان بعده سدسه بن ساسا ببعض و بلبغد داليجين لا بلوستد دي به با فليمين و بلبغد داليجين لا بلوستد دي به منان و عليمه با ن د به منعر دده فعله ماد بي قد به منان ويله دران به بنان و عليه حدد به ويا با بلغي التحليم بواسطة بحرك بالمناه و هكاد دال بلسمة بنان العلم و قول الكن و هو عدهيز قول الماده ا

وقد سندن منی دیگ معنه عادیته فی لیسر سامه من کو کوخت سو به در کل خیره سبط ۱۰ کاره بست و به سال ممنیه توخیت سه و ۱۱ سام من منی مدی بید به بیان بخره وه حد بیده ۱۱ کی الوحداییه مستفاده فی الجرم من الیس و کیف بیکن ای بکون بخره بیده و حد بیده و من بیانه آن بیمشم و بدر دیو لا آن الیسی بیرمه بیمرای و به بیست منی جار و حدونه

وقال فضا فله الله لا يمكن با كاول جرد الده من لا حرام فالما فالدالد كال مسوف الم مركب الداله بكن بمواد المصابقة موجوده فله و دائه اليام الله المحرم السلال والمده فلو كالها عالي كله حسرت لا يعلى فله ولا حلوم له المال لا ساء و هالمل المحلم المال المها و كال بعسفي الا حرام هو الله ساو كال الله المحالم المحرم الموالييس و كالب الله المالة كلا من المال كلا ملك كلا هلك الله المالي لا عام المها لا عام المها ولا حرام المال الله الله الله المالي لا عام بها ولا حرام المالة المحلم الله الله المالة المالة

to the state of the state of the state of

TATELOW TO TAKE THE PARTY OF TH

من کلیه دان بعنی دید هی لی صور فی دخل لا رض هده صور و هدو ـ

المله هی جده د لا رس اسی بعض فی باش لا رسک عقل النسخه فی باش شخر بر فال د این باشد می دانس است به بیشتمه اشتخر هی دان بس به لا سام د یکور شده این کال جده ایه لا سام د یکور شده او بعض هده لا د سل عجله عظیمه دل کال جده به لا سام د یکور به بی کال جده به دارد د با بی الحسله می هی دست جده دارد با در با دول می لا رس الا و ی و هده رضه با دیگری د بیش دوله به با بیمی دوله به با بیمی دوله با بیمی دوله به بیمی دوله به بیمی دوله به بیمی دوله به بیمی دوله با بیمی دوله به بیمی دوله به با بیمی دوله به بیمی دوله بیمی دوله به بیمی دوله بیمی دوله بیمی دوله به بیمی دوله بیمی دوله

المعهر بالمان می مفکون و بالمکن مواد سند، وما می سی فی هدایدالم داده به نفس و مفل و اسم بهی ده ایامی می الا استنج بخیدد دستیجان اتادی الده المفلوب کل می او اینه آ الرجیموان

> الامراق الحاديكمر في قامه الماكمة برات العالمين

ی دعیه به سنج به کصامه انجو اس و حصوب الباسیه مناهی می حیث به لا بحداج می اثر داخیار مداکیها ای بفش می اثر و بهی بن کنیا هیشی با بیش بامر محسوس امثالت بحاسه به هیت به و امردیه اینه با ارمان ولا تهاوی بیشان

و هكدا ما عكه الماسكه لرما العاملين الا العصول عدما الدرهم " و يعملون الأمارون

4 *

9

9

, 2

4

. . 5

4

.

> ا الد اوالبانی تشر می و خدم بد شهر بعقل

ک با هیوی کل میش پخایت هیویی نقلت لا آخر لا بدواته بن با هیورالیه میه استخاط حد پی کدیت بیش کی فیت بحال ما علی لا آخر لا بدوانها بن فیست کا ما جهاب بناسته فائتره حهال او خوال و بقیدور هماك ککثره حهال لا مكان ما نمال اهمال

فالمعول لفرط طمسه و كسال كالهاشي واحد اختلف القمالاته و كذلك قربه العالى الديما مرادا الأن و حدما و فد على على بكل با روح في قوله تعالى الديما المعوم رداح كالد علياني فوله الداعشيات عليها

> الابد والبائد شر في الما بعض كن لاأشباء

قد مصى من الالفصل الأخير الكن مركب لحصمه هو بعلله مصداق حس جب

T Y YA

^{14 155 41 1}

بعالى فلى توجد في هذا سركت محسفه و في الأنوع بلى هي ده به منفرقه فلحسس من هذا ومن إلى كن عبه عاسبه فهي سدم معلويه و من إلى حركه لطسمه في هذا العالم متوجه الى غاله بلحمها و للعائلة عالله الى با سبهى مي سنوس ما دو فها و منا سباني في مناحث على من بحدها بنور بعنل و اعرف بقلس به الله على هو الأشباء كليها

فال المبلسوف " في الو وحيد الدال الأشداء كنها من على المعل هو الأنساء المساحد الساحد الساحد الساحد الساحد الساحد الساحد الساحد الساحد الساحد المساحد المساحد

ومعتى قوله: أن صيارف المقل هكدا يسر به حواهر (دب) أن وحده بعن سبب وحدة عددية كوحدة الأعددية الحديثة لأن بعن بمن به فوجدته على مان وحده حدثه فله الوجدة العيميَّة

وفان العدد دوقد نبيد أي بدين فولد هدد ده ان بينينه فيعلي كيف عين ه الدين لا ترضي أي بكون و حدا معرد ده لا بكون شي "حرا و حدا كو حدايينه ماي" د مدد ترفيد أن بديله به عمورد الكليلة الساسلة او تحيي سلة قايده أن وحدث هذه المهام حدد ولا و حدا عليب أن كن « حد منهما « أن كان « حدد موسى " شا ، كالم ه

The state of the s

1,0

g.P.

50

J.E.

42

ه ما تاهیمه به خاند اسی فی بهلونی له به ای گذیر؟ و خاند دانها مختلفیه عالمات

الفتاهاء" الثنَّابي

es ame major of the service governance

۱۱- والول في عارض فلامون ما يبحثه من هذا عول

فده رد عن قامس لا چی به قال موقعهٔ شنجه سدراط ال للموجودات مسعمه بدورا ديد ده في سال لا به هاراست السنها به اثل لا لهمه ايها لا به دلا السند هاکستان فيه ا هال بدي بدا ام المنابد به هي سوجودان سي هي که

a, a for a t

AT IF A.

ون شنخ فی مین اشف سن دود و با سبه بوجی دخود شدن فی کن شی کاب اس فی معنی الاست سال داشد! مجلوان دار معید با دود مدا بدی لا نصر و حملو کی و حد میها دخود دست با حود است با دخود مدا دخلو کی و حد می الامود العسمیه فیورد مدارده و ادها الدی مین با کان المعنوی شده کی و مدا می الامود المداد داشد با حملو المده و ایر هی الحو المور هده و اداما ساول و کان المره با دفاره ای و معلله متم دا عرفان فی هدا المهای و اسل هو المعنی الحده با المی ایر با المداد فیور دن المی المعنی المعنوات المهای و المهای الا

فان قلب معنی لا بسانسه مجلوب ملی الدوستره «عبر هما و بو الل الموجود تشارق على الأشماد بس كمف الجور الجلمة عشهيا «الجمل هو الأنباد، في توجود

فلس سعبی بدی به توجود ستارفی پیش مناف جنبه سی کا ده جهه عداده معها هو بخو وجوده بندارفی بن مدف حسن بنیه به جهته ۱۲ جاد معها هم با بدین معها فی سنج واحده معنی مستراد فاص مسترکش فی معنی و جد متسو به باتو بایا مسحد پن فیه و بحوار حسمه علیهما

و ما گون احدها گفت و را آخر خرات فهو و است. این و خداها این به خوات به رخی حسیه اشخص به و العدم نخستمها کرا این بدینجی و با و این و کرا به بی و خود بید آزار این علمی و داود یا احتیاه با استه ایندی کا و هم و این ا بدی استینی میلی میکی و حود یا احتیاه با استه استمال کا و هم و این ا استه و حوالات

124

5.1

الاسراوالياني في دائر استندامن اقع ان تحكماء في باويل كلام او السن و اشتقله بداليس لهذه بشتواره استدارفه و الضالهات

لاله ب الما ذكرة التعلي بناني الواقعير عاراتي في منابلة السبياة بالجنع بس يراكس

ان در ده من استشل هو شور بعنسه شائله بدائه بعلى عليه خسولية را الله بعلى عليه خسولية را الله بيه الله بعلى وماسه و لسكانية الماسية بدائره ولا متعرف و السكانية و السابق الدائم والماسية الرئيس مدهسها به وهو الناسر دميه آ وجود بعلم سوسته في حراج ال سيل عسمي الاسحابان و هو ساهسته لايشرف شي آ را الماسيق حرالته و المنه و كراسه الله سابق الاسترفاسي و المنه و بشرفلاسي به مده سفوله الله المنه و مده الماسيقية الماسيقية الماسيقية الماسيقية الماسيقية الماسيقية الماسيقة الماسيقة الماسيقة الماسيقة الماسيقة الماسيقية الماسيق

و شائد الها ما ره عن لالمساح المشاملة المعدارية ستوجوده في عالها ال

⁹³X-35 60 - 47 x - - 1

و هو غريم منوسنط بين غريم بيدرون و دي و سنجي الرهال منا علي . وجوده ا

بر بع ما علمه باحث حالمه لأشر في بها سام من سلطه لا بو عقامه غير البيرسية في علمية سارية في آخر مراب عبول فليب عها بواغ لاحباه . ينهة فليكنه "كانت م علييرية" ما أثر كنه حوالية كانت و بدينة ام حددية " لحامل ال براد منها بيس هذه فسيور بالا به التحقيم من حب كويها

عهداه وحواه دارونل بادامه با بس الي منها به الدامه و العوار و لا فدمور، من معال بالبلس و الله العلم

ما ولاً (ما لاول حرب) و " ن سندول ملهم ، سسندل "حنس على م ليساوه للحليف من كلامهم للنافي دلك ، فلد عل ملهم أن لكن لوع حسد للي د ه و لما للمد له "

ه نقل عن فلامون که قال این را با عبد شجاد افلاک نواز به وعل هرمس ایم فال ایان د کا ه جاشهٔ اعتب این اسعارت ، فقف امل اسا

المعقد على المال الم المدارة المال المال

A year of a year of Year

we as , s and s of your as

.

.

,

.

ی

_

1

ç .

هر سامات ه

ا داد اسعوا ددیها در افره هد استاها الرام هد الدول فی دایه الحسول حکمود از از الدول فی دایه الحد ها الدول الدول و در الد

ه مری می ساهنه استفته و با همه سنجا ده ای لا و بی انو میاد فی بخیا اج با مراس بجا آن از ۱۰ فالها لا توجه دا است ولا العشر می فی بخارج و بنده. می همسان

و ما الما (المام برائع الحري) في الرابي المان المان المان المعالية المان المعالية المان المعالية المان

پ من سیپاو پا نحق بها حسب به نظیا می کا مه ای هدد ۱۰۰۵ ام انعلوی اعراضه عی مای تواع احساسیه اماهی اماسیه بها ام شرق سی بای م سای مسا را تحقی

و ددو عد تحدق لا بنی تعدر وجود ماج حسانی ای دیا متن می جها علی ای دراو علی دیا متن می جها علی ای دراو عد تحدی این این تحداد و ددو عام حسانی این دراوی دراوی این دراوی این دراوی دراوی

و ما حاسب (م ما بحاميل ح با) فقطهم المناد هددالا الحاس م المنالها له الله المحدد ما المعرد ماسدرم الوحدد المال عليه الماله في ماله اللمال

اکنرای بالب می است علیو از اینها فه اید هار ام اراسینه می ادر این ایاشینه

عرضه لاول من جهه نجر که افتاستن منا ال عبور الصبحة في لا لواع تحليه هي منادي خراكالها الصبحة في لابره اللهم الالماماء عاصم ماستان لامداما للحاك يجب الديكول في دانه عرا منجد داما حاد

فاعتبلغه خوهر المرافي الدال بدايا والخراج مادالله وخود و من سأل ساده. لأعلان و الأسلمداد و فكد الخرجال من الماد التي المن التي لأعلان لها التي الدارات و الماد التي الماد التي الماد الماد الماد التي الماد التي الماد التي التاد التي التاد التي التاد التي الثانات التي الثانات التي الثانات h

a

u

u

u

.

-

..4

. .

U

٠,

1

...

.

50

r! -

ه منجاده بالدان المنجر كه م ترمان بالتعالي عافي تحقيمات م تستعدد بن هيا التي التعادي و تحودها بالعم بالجرم التعادي و تحودها بالعم بالجرم التعليما و تيان التي و تعادي الدور التعليما و تيان التعادي الدور التعادي الدور التعادي الدور التعادي الدور التعادي التعادي الدور التعادي الدور التعادي الدور التعادي الدور التعادي التعادي الدور التعادي التعادي الدور التعادي الدور التعادي التعادي

و عبد لا شد فی نجر که من بده التونیو چ دید مع ابندان خیبونید نها نجر ه و محمد نهیم یی حبیبه با عبیبهه آید مرا متعدده قالا بد من با حد لایت سعفیده این عبیبهه و استعها مع بندان جفیونید نها

ف همینه بیمی دانیا من خوهن اسیاستانی و خوهن متحدی هنولایی به محاله اینایی متحده متولای دانیا یا به محاله اینایی متحده متحده ما کوی دانیا یا به معلید فعله امام کویه متد او کویها جایده

عرضه بانه امن جهه لادر دره هي الانسانج التوعيم اليدام الله على مادر. « شهود بعليها حسم و عليها سببه ولا تنك يادي وجود سبا مجلوساكلان

and the state of

و ما بلدگور فی کلب عود کا سفاه و غداد فی کدان که آب بخو هر خواهر اس ا با معاده الله الد و خاب فی الحاج کا ب با فی موجوع او دو پہلے الدام لا مدادہ د حال بادہ بادیہ ادا حوظ فی المحل مصاره اللی کا مدادوع دو س کو بها فی لخار حا بادی موجود عام امر اللہ کا مدادہ عدادہ فی سندن من کیاں شی الس کا کلفتہ خدا شاہ کا بعد اللہ اللہ عددہ عدادہ فی حکادہ عی جدیدہ باکیته

هراهه آی به امن جهه آ رها می لاجباده بایک با با بنسانج تحسیاته می خاندر و سمادی داشت. با بایک با بایک بایک بای خاندر و سمادی داشت با و تجبع بایک آثار محبیشه فی خسامها و مواد ها و بیستا هی مسلمله آفی پخاد تنگ لاک از لاکتها جنب پکوان و جینوده مادیه بالون فعلها

ه افراند در الحداد دراند از او او شاه از دادد ادر الحسیم. او الحالم می الحداد کی دودراد دادی

ď

5

-

4

...

. •

la.

ed .

> >

بیشار که بیاده به بخشتها می به بیخ با ۱۰ فعل بها الا میبا فلاول بنام به ۱۰ فیخ است. البه واد کانس کدیت فلا فقل بها فی مه ده او الا بندن بها فعل بد به ده ن ما اده. استادام فکانس مستقیمه عمر ۱۰ مای داده الای فاتانسه اشی الشوم و حداد فاد است. و خواد فاعیت می بناده ۱۰ مای و خوادد اخرای ادلاً سیساء شهر هدا احلیل

و ستوس جاید در سادر عبور عسمه فی و حسیه اعظم با در در علی همدد لا جدم عبسرته و سعدته و بداید به و بداید فی مواد ها در با و سروده و ارتبو به و ستو سه فی عادیم و بدای بخو هر بلمد به کاعلوی و با د و بسمومه و بره بحج و مرها با و دارد با و با مان بدایا در عادت و لا مان و با حدم و با دارد به و مان بخان با حدم و با دارد به با حدم و با دارد به با مان با حدم و با دارد به با مان مان و با حدم و با دارد به با مان مان و با حدم و با دارد به با مان با حدم و با دارد به با مان دارد با دارد

۱۱ راق المرابع في فقع المقامدة الأسكالات في عمران الدالين الشارفية

بىيية'

به خمله کاه از ماین علی از ایکن براغ من لا نواع الحب به فرد 🕠

پاستیال بداع و به هم لا دس و سده . . . لا در فالسوام و هی دروسه و معاسله ای در وفقت سرد . باینه و کسانه لا سد . بی منص التحات هدد سخنسات فالهسم سماید فی توجود و نفشته فی سخه هر بند برد. بی ماده و سوارتها

ه فلا طلب الجوال حداث فراد تواج و حداك لا " و بنسا و على" م فليلر. باش لا حداث شول

تحصيل" غيرشي" لحكمه إ منرفيته أ

به دوست می علومیا بسیرفیه این حقیله کی تواج نسخی بیا هی میشه وقیل با حد او بیان دان بیاده نیوم و با سیمادد در دان سای بسوره نیوی والکیفیات د د بای افتلوی تنجمام د با احمال ایا مادد د تهیله و هی ای سرکت بیراله

and the second of the second

p.h

3

93.

5

. 5

. 2

. ---

. 3

تشروط والبثغيد بي باستان و هي بالكان د عروع ندب و حدد دعسار آخر ديد ال نهيوني الأ ولي باستعداده سبب ديلي لوجه د تصنوره الحسيسة و تعبوا دان حيث توسيمه سبب، موحب بستح لهموالي فكد الداده د الواجنها عليه فاطبه الوجاد صوره كباليه و هي مسترمه الفولي! و آثار باسترام وجودها من عبر استعداد لا لها كالهمادة المسافل بفروعها و الوارمها

فات آن عموره عليمه مين دو هيا م مو ۱ ها و هي به فه دافستانه يا فاكمينه ياحث سوع مين عدالم اسجانه و هي تحييه ؟ سينها له و كذلك يت التقبول والقولي و غروع ايت البالات لا تسواع احاي م الله القيل من لا يه هذا ينوع و ايت عبدالله هي حدم لا يتجاب او عيد تسبها الله دسلا عروع ي الا تنول و كد لهندات و باست و لا سادان اللي له هي تدريه اللايال يدات ال

ونسه ماجهالوعالانهای الماسی راح سد و هو سنه بعددس عدی و هدد.
الدخان ماجوالانه اعلیجوایه و سایه کسته لاسام می لایسام حتی و هدد.
الارض بحسه بیشته بلا وض میه یکون برناریه من حسم بسورالعسه مربه میزه فیون لاک عیسه و لایتو و سعویه می فوقه بالا دن و که بول فی عالم عیس لاکان عیسه و لایتو و سیسته و کو کن و سیس و فیر و حت منحسوه فی عیس برای و بیش میرلا و اسل میخیره فی حسان برایه و نو بینامی این سد برخا و سیمه و غیرین میرلا و اللی ما و اسلی درجه کلیه عیسه نوریه دستان و هست که علی و جه شرای و اسلی در یکون میها فی ماید عیسه

لسيبه

وليس عث ال يتوهد من الناش ستشريعي بنعم البحادد الاعار ريتهم ل الحاج

لا نواع الله وحف من نحق الا ول سكون مشبه؟ وقوالت ومقالس سالجها لان ه البحد له بشار نصب ان يكون سرف و سني لا له العاية

ه لا نصح بلهمون هذا عون منهم الفادتهم البلاء منابعه من بناع المشائيل في با ندى لافتلون لا حل سيافل بل عبدهم ان هدد تحسيات السيام و العاش" سيك ــ النام الرلا مسله بنتهما في مسرف و الكنيان

به کلف یخاجات ی فی نجاباتی بی مان چلون دستورا نطاعه وساله به با بداع و سالس سطین و و احداج، لاحداج فی نجاد سنن نشأ بی مثلثن احری بی امراسهانه

يحب" و يحصل" أ

که ندای و هول او تعلوال داکان فی عالیم لاعلی ایکون حشما لاان به در فصله و تعلی نیس لا تعلیلا می صوره مسعیه حسیاییه فکیف نیکی فی بدار فی جو هر کرانیه اندایه حلی و هو موجود فی بخوهر الادی،

و حوال منه این سنه هد الحس این تحلی بیشتی کسته هد الحیوالی بناهمی ای جدو این بعثمی فایدس الدی فی ماید الادی آا لا شبه بحس الدی فی العالیات الا منی فاق بحش هناك الدی املیج الله به سال اللی هدات و بدیك و بدیك و بر العبر هدات الا با ایا با تشکی متعلقد السار الحوال الا علی و میشنا اینه و كد استخه بسیمه و شاشه استه و داو فه بدو فه و السنه المنته كافتال هداد با الدینه اللیك باز اللیدیه

ا كان رسون لله على مه عله الآنه لهذه علم الدفية" بأند إلى لا مو عايمة

٠ ١٤ ٣ مدي د د يس م

حد ف في دوق حد أحد وي تسعيدي المعلى وفي ليه و الها هذا المادة والمن المعلى المادة والمن المعاولات المشارفها و المادة والمن المن المادة والمن المادة ولية والمن المادة والمادة والما

وقال نقید ادال هده الدر اعتبال بالنفس ماه اثها از الله المدره ای الا هده از الحالت می مرابت الرالات الدر العلباله افکات الالات المقلی الدر الورد الذی هدا لا الذال اللهای الوالد عامراته فی عواله الفلسه والا الله الله الدرال منده بی بدرات اما بشاک کدیافیس بدراز العندیه و الدر اللقله برای الله المرابسیه

والاستان باساه اسارها التي بيران مراسها عن كمان جديمها الدراسة « البعد بالبراها و السمتين جو هرها و الكسار النمسية على حاسب كن بروار ١

ور سند به الا مطهد الارس به الله المال به سند بي الا دسال بنه الراود و الا بدال ملكي السي المواهد كالتي شي به المعلق بهليد الاثار البلسي المالية المواهد بالمالية و المعلى الاثار المعلى الاثار المعلى المعلى الاثار المعلى و المعلى المعلى الاثار المعلى و المعلى المع

۳ و خه د مراجعرات

يالانساء المساء

و في الله التي هدر له النبي حتوال التعليم و المول بعقول حيايس فو المالا الا

الاها در ماکرد ای ستارجان دهوا در سوی ساسه می بعایه و سامته در در ساد در در ما ملی این ۱۱ در بیادیونها دی محل کیف کار و الدعلی ایا ساخران بلختونها دی محل به ادا سها لایا صور نماییر کافیه دی عولیم دود به وایی و لا ادا سح به خود نداییر داشترجان

و د کاب هذه الفوی بد بده بحمل چاکار به ج والاعداد د به السالی سامان لالسماله بحاره بعرانه معرف سه د در بنش بنجل او خراله بطن

x 4_ v = 4

LPO

مافيه من عوام و السدال" بافي تورود الوارد من بعداء ، فالحافظ عبر الج بالسيدي و السيدي به رماية يسلم ال يكول هو عوام و الاحراء للحلة الأمساع التر البعدة والاسل سلحداث بعدادات و لاان وجودها بسبب السراح فهي فتراع عليه والمام لا يحتظ لائيل

و لائل هذه لا دعيل التجليم و التيكيلات العجليمة المستحسلة لا "تدالي بندو رها على فوام لا شعور الها و لا اثنات في نحلوات و الساب

ه ما اص ای فی سال میآ مجر ده متدبره فلس بحق ۱۹ کاب صامعهٔ معلمه مل لکال و دیگ محل

اید استسانی استاهها با تنظواره فواها استفه به بنیه اشفورد کیف صدا اسه بصویر لا خصاء مع البداقع الکليزام في حدد استخصاء النواع

ه بعاض عنصی د بامن دیک عیدان هده لاکاناعین لا بیکن فاللماورها د فوه لا نصر ف لها ولا در شا، بن لا بدا و ان یکون با دره عن فواه محسر باه بن ساده مدر که بد یا و نموها ، فهی من علون سی فیانصانه بازیه بعرفسه دهی ریابالاکانده والطالیسان

هما حاصل ما ذكره و فيه من مواسع الأنف امالا بحلى السي نظر في لأسواباء بالمسه مع فيفه حدواد كما مرب الأسراد الله الأ

لاالمان عبرالا ساق و من تصرين عبر عالى أن و من بشر جبر بدار و بس كناديث ا لا مور ا تاسه على نهيج و حداء لا تسميسي لا شاوب

ائه الاتوال الكبرة العجبية في رياس التنع ماني السن منتها المرحلة لللهاء

فالحل ال كل يوع حسى" له جوهر مجرد به ي فاله المديد" سم و ه فطاله "معتتّن په ۱ و هو کلي ذلك النوع بمعني تسوه ي سب چي حسم سجاس. له الرافي قوالد فيصله للنها م السيالة لها ا فيادية هو العصيلة الأيان م الأاليس م المي ــ غاير بنهي "

وهد اطب فياعي ولا سبانه لا علوه تسالي تهدولاً لو ع ه أبارها لولاية ه محوه اد مکفی سادگره تعسام این لا فائل و دوسها آ

الوجه الشاب سيدل له عاليم لأأمكان الأالداف والقرار الأستكل الأحس الروحة فلحيا ال لكول للسكن لاشري بدوجد فيله

والدعدة مواره له من سعديا الأثول حدث دال أحجب الاعتدادي بعوالي ماهو ؟ ۱۰ و على ۱۱ و دهانه مداكو . في كلب هد السلح الأشر في

فلیا کال عجالت نہ سال و فقه فی مالیا عالم کی می تلف بدلم مال سا سائم و کدی فی فالم سام می عدات الاحداث ما ایا ایم فی ما به ملتى بوالى الرف الدوامة في هدال الالبيان فتحب بطراط في ديان بعاية هد فرا وجود بانه ال ال العام عالى السالم في مها

.

40

_

.

:

4.

قاله به سند به الأنبائلة في بنت ما منان مراسب لأ في عبدور والعدائل الانهام في الدر سنعت بنا فيس في بالقانون وغيرهند بنبرة يا بي عبدالا الأنهاج الفيوات رضيتها

ولا ها می پیها مولول ایا خال بیواع ختیها و خالتانی او به را را و ایا کار و اما و خفال هر میل بیرو ایا ایا کار کار و خالتانه این این بیروف فیست به این می اما فدان از اصال میکونیام افراد ایجیلیه مین ایا و میدا

» همای الداری هم السلط الله ۱ مدایات التی عزد الداری ا

ه به مع د سدن با رحمت و بحده بن مرد مدومی و کا دست د از در د حاد ها به بحده بی مدد و دارس با بالاورد دارسیه بو به و الا و الا به سواه الادار و حدها و و راه سیم و در با به باز دارس باز باز دارس باز می مدد د کا با سال مدد و رامی کل دید د از رامی باز دار و می باز به میدر بازی در و به عامی و باد داد د د د ای مسال باز از حمد باد کل دو جواد هی باز به فیدد ا

> الد والسيس في ذكر ما فأله عبليوات لاكرم في بالعثم السفرقة الساء تحيد

g.

.

.

_,,,

Ò t

1

.

1.4

_

1

.

. ,

44

عملی الکلیله لا عاق فله و نین معلیله دو لا فلامیانه تایی وجود لایو. اللحاده الدالله الذه الدالای معن الله

به به از در بدین درخد فی کامه نفی یا به بن جهو علی معاهر مدهبهیزین به نبی ادبهها فی از مورا - الحم از با باشنا فینا باعث فهبه با دی، مسلکه

قال فی شدر در چراهمه از این می می همد بدید شده و ارفی و تخت ه حوال و ایاب و این استه بول ها قل می فی همد بدید سیستوی و ایس هدد شی آن رفتی استنه

وقال فیه آن مینا دان لا بنیان تجنی بند هو بنیه ۱۰ بنان عقلی والا این علی ره جنی ه جنیم توسیع به داشه ایس موقیع عین شرمونیع بند ولاده بن با عشاء آنمها محنفه باینها کها فی موتیع ه جد

ه فال في تستر من الراسي فوق شده با في تدايد الأدلي هي حدود الراسي و الماء و هي تدايد الأدلي هي الا الماء و هي الماء و الماء و

s 26 s 4 43 r 3

مقال قله صاده ن هد نعالها علی ادام با هومیان دستها دامه عالها فان لان هد نعالها حدا فلا تحری بی تکمی دامه عالم این از ماه اسان کد لا" لا به هو استشی علی علما عدید تجابه داد عود و به ای دامه دادی بال هدا های با عاد فی دامه با بده فا" محاله ای هماک لا اسام کلها اسی همها الا اللها فله بند ع اعلی دا اسراف داد داد ا

ویه میاه در حوده ویه که کی در هدد در یی بی وی هیددید ، در بها بوره کین هیس سهید فیر و گل بری هیه در در یا بیت بیت به به در در بیت در ب

.

i.

.

ļ.,

·

мА

.

الما يه التي تما الله الم حدة للغيالية المولادة بين بالدول الوقعة الدراء والدول الوقعة الدراء الدراء الدراء الدراء الموقعة الدراء الدراء الموقعة الحداد المدراء الدراء الموقعة الحداد المدراء المراجع الدراء الدرا

ا عدد بنید موجوده بی کنیه اجدد او نواسته علی ما وصفناه لای بات اد میله جیم باد مدیه نام جیام ایاد بات این اصفیاها اولا علیق بال شی ایاد امن عدال یا باد علیه تنعیل او بداد نفشها المفش بل کنها فنها المعلومه کال امن او نیا باشناهاد د

^{. . . .}

P THE PROPERTY OF THE PROPERTY

الأراعات المراجع المرا

^{1 40 40}

۱۰ می راستان می سبه سبکه افتی ایب شده + اهلسی منها حاسب ۱۰ دها می موادی ادامه فه فی ادامه ۱۰ استام ۱۰

البياكم منصلة مرتجية

الأمان الله بالأنواق ما والأنوى الديالة هو ها دان الرابعة المانية الأمانية الأمانية المانية المانية المانية ال المانية بالأمانية الأمانية المانية الم المانية بالأمانية المانية الم

الای هماه لا این فقها اساسه یا اماله کمیه کمیه کمیه کمیه وهمی یا داشته این الماله یا این الماله یا این الماله ی این الماله کا الماله همی فی کمی و این کمی استان این الماله یا این کمی این الماله یا الم

9

÷

ęd.

þ

ž,

5

1

هوا

. . .

. .

فد دن به بدل به بدل می داخر کنونه دند فد بخور بخش با بخش سدخو بات سرسه فی بدید بکرید د م جمع این بدیسه فش بخور ای سول ایند هائد

ا ما جال ما المال و حد فقال الاسال المالي في تعاليب الأسلام سر الأسال الذي في عالي الأسلى و يا كان هم الأسال من من ديك الأسلى وي الاسال الحلم الناساسي هي الدال هماد بن النك افرو و افتين

ر به اما بایان مایی ایا اهمهداره ای و فیکر او سایان بخوالد با امای و لا بیار همها و هی کلها بشوان

لعامل ال کال مدال لعبو بات اهليه دفي لها لکن اعبالها کلتها اله

وال کال بنطق عله طرونه هلیم ، فلینم لیارکی ساس کلمی سواء اداره به لکی وله کل و حد ملهد علی رونه بناخته

قاحات ادان حداث تجنوه و تعدول دساهی لاحداث حرکان تحده و المس فیدیک گافت جو دب محدمه و عقدل محدمه الا از تعدید تو از و تنهیز و تارف اس معنی و دیک ان مرافظران ما هو فرات من عقول الا و بی فلدیک بند. شد تورا من بیش و مید ماهو تان و دات فلدیک بدار عنی العقول الکی هیهنا الهیگه ویعمید اسه و تعدید عبر داشته تعدها من دیک فعول الناس

و ما هماند فیکنها دونشن فلدیما بنار بشکرس" بدایم میں بلند بن فراس" ولا الدی ای پادو باادمای بعدل عراس اللہ هو عافل لا النان فال دیما میجال فی بعموال نے الا میں!

قاعمل الأول داعش شبئا باماه كان هو وماعتمه شبئا و حداق عمل ١٠٥٠ لابعلل شبئا لاعمل له بل يعمله بندا؟ بوعنا وحموم بوسمه وكاب بحبواه المحمد به يبت بعادمة للجيواة المرسلة فكدا العمل شخصي بس بعادم بعص مرس

هذا كان هذا هكذا فالمقلالك شي بها بمن نحبو ان سي هو بعادم سمين لاوان ان جرء من اجراء العلل هو كل سجري سنه على «العلل للشي" بدي هو البسلة له هو لا شياء كلها بالمواد ا

ود بسر بالفعل صار حاصة و احترا دعفل و د كال جرا بالعل صار و رائد السند "حر من تحتوان و كفت الملكت الحلوم في المقل بد الحد الساحيات، و من الحوادثة كند الملكت إلى المقل و بتعلم الا حداد بعض باعلم الكانل المناه فعدائب منها حيوان دبي صمعا دد بدار صماعة حال الا بعثل لكانل

فراسخة داد و اق الايملان على فيالمن به ما لا اليها ليار

فلجدان لاعصاء اللوالة بدلاً على بولية كلا النعص حلوان طفار " والنفشة منحالك . للعلية فرون و النفشة الناب اللي نحو القصال فواد الجلواد فله

اسادی این کالب فواه باعثی بداری شخاه بعد قطع اصلی فتایی بدهد این الفواه او بنات باغیرا

وحدت الأنتها تعلير الى المكان الذي لم "يعارفه، و هو العالم العتلى و كندات المسالح والعالم العتلى و كندات المسالح والمدالح والمالم العتلى المالية المدال المالية المال

فهد ما رده در ده من ۱۸۵ هد علیاندوات الاعظیم الحبید تواهی علیان و تحیواله

المشهل الثالث في النظر المنصص بعلم المعاد وقد مواحد

النتاهدالاول:

في حوال ما سوفك عال مسأة بدية وقيد الرافات

- 90

فهو بدعن بجميتي في بنده هذه بنشأه الأاتبه شرع في الشائها و ما بدهر بعد سبيده و إساسو حودت و بدع منه و لا سادتها ثها ارجح البه عوايدها فيه بد النهاية على عكس البداية فكانت عقلاً ثم نفسة به صبيعه ثم ماده السعود مستدك كأنتها تدور على انفسها جبيعا مصوارا ثها بدار به حبوانا دابيس ثم السابا دابيس فابنده الوجود من العمل واتبهي الى العافل وفيعا سنهنا متراب و منازد

وعده سرف و خدل هی بدانو امن نحق سندن فعی ۱۵ نشداه کل ما تقدم کل وقار از خالفات وقی ۱۵ نبهاء کل ما آخراس عیسولی فهو افرات این ان پنجرد می اسرور خافظه

> الامراوالدي في با لايه دي لااجتام لااستنسه و فتم يا سركت

الله كالب عدلة لله غير واقعة اللي حداً أنه كالب سلسة للتدلف مسهدة في تراك اللي "اقصيها وهي الله دم الآه في الاقتصاب لشاء السركتاب الحرثية الفائلة للدساب اللوطنة والدعب منها لفهاسة قاطة المدللومية لشخصية في الشأة لذلية ؟ "له أن وجودالمناصر تحت عليق معلوم لما بالمشاهدة واهي قائلة للمركب ك

كتمالماء بالتراب وحصل متهماالطين

و ما التركتان الدمة لتنبيعة لتي لأيالي لأ لتعرف قدا له له يه وجودها الا بالسال فعلية و التعالم لأ بكد بها من حرار فليجدية مند دور بروده حياعة مسكنة و التولية اللياد للبحليق و للشكن و للوسة حافظة بنا فياد طلبه من للنب و له المعديل فحادث العالمة لو جواد عياضر أربعة منفساد فالأونياف و لكنساب ساكلة لـ تسلمه في ماكن منحاشة العشبها فواق لفتان تحسب ما يبدل لها مرسلة الراساللالعا المنادة النباد عجبنا حسل حمل كن مشاركين في كنديسة و حياه فعسلة ما التعالمة المنادة الراس

وقد سین توجود نجرکه انتشاریه سوجود اساء انتشاه و جود نظارود دالا دراف و دنجهای دلشیخیچه از وجود استشابات می نجرکه

فالعناصر ملكته الانتلاب ، لاستجابه في بشورها و كلمانها لارمساع هوال التون والتجلبه والعلله

> الدراق لبالب في مسلم فيون عديثر السكوان

کسته هده الا حدم ندسم رحو هر ها و حده بدورها مدسانی میه سرکت مور اکدون بعد کدون عدد کدون و هد بحالی حرم عدمه بلا مده و بها عرم اسه مکون بی لما فیه من صورة کمائیته بمکنها بحست فطرتها به وی عدم بحض و دعیته بوعاً من عیر حاجة الی اکتبات فوه "حری او قطرة ثانیة ادالسکن لم بحلق هیاه است در لان مکون عبدا عابد به تعالی ساهد و حوده تعالی او محدالله باست در لان مکون عبدا عابد به تعالی ساهد و حوده تعالی او محدالله با حساس با دیساس در در حدالله عبد بعالی عدا عالی در حدالله با در حساس در در در حدالله با در حساس در در حدالله با در حدالله با در حساس در در حدالله با در حدالل

عدد صوره می و پن کند ب و ۱۰ فالسجیم بجسیته قابل للجوة غیر متعت سه فاد بد عدوی می و پن کند ب و ۱۰ فالسجیم بجسیته قابل للجوة غیر متعت سه فاد بد استوالی کنده الدر ح سوسته در سعید سرکت جنود ، سعی فدر توسفه و شعدد س ۱۰ د به می ۱۰ د به می ۱۰ در ما با به اینانه العده با عدی در بیاه

دان به سعن فی توسط و الاستان و الاتحاد و هدم حالت تعاد نفس و الماله و الماله و الماله بولا بالملت من حلوه كالحوة ساسة و بالله بالمالة بياله في درجات لا كرا المقلمة في الاتحال و الاتحالية و المسلم و المسلم و الملك و الماله و الم

حكمة عرشة

ٹیا یا عدد دائے عددان ہے عصاب ہی عصاب میں یہ عصاب لا مراسا

ون حرا و بهما و خود من بداله بوي عن همدات بي تحديد ولا ايما في المدا صفوته ليست في دالله ادا لنا عني بن في المداهم و الاستوانة ليست في دالله ادا لنا عني بن في المستقب عن بأبير بحوهر النصف و الأرب و الحجود فيس بسبب بن فيوان المصف عن بأبير بحوهر النصف و الأرب و الله بالله بالمكلب في عواق والاستوال (والاستقال حاله بالله المستول والاستوال والاستقال والاستقال والما بنا في الله المستول والمداهم المداه والمسر ماده الآرب والله بالمالية المراه والمداه والمداهم المستول والمسرات والمالة والمداهم والمداهم والمداهم المستولة والمداهم المحتمل والمناهم المداهم المحتمل والمناهم المناهم المحتمل والمناهم والمناهم المحتمل والمناهم والمناهم المحتمل والمناهم والمناهم المحتمل والمناهم والمناهم

الاسر والسرابع في بكوان للمانية والحائلة فيها

ما كان مراح السياف الوب الى الأعلقان من مراح المنعادن فلحص حصوله الى الأعلقان من مراح المنعادن فلحص حصوله الى الأحداث الما شير الما فلا المنطقة المنط

فانظر كلف تشهالحودالواهب بحق سطاق به بنومه الشخصية في هذا بمشف اعظاه الدينيومة البوعثة فوقتي هيئمة من بداء فاستسى بواع ما وحث فياده لقوام ما بده فاضعة بقصية من مادية سكون مبدء السجيل التحر

ماله لها لحصن كباله المستعصى والامرام لكول مادله حراء الباده شعبس سالق

6.4

e d

...

حها

-7

240

3 0

وثب به سامله النواحله ترياده في الأقصار على النبلة مجفوط الآلفة والنا توقيف فينها على شعداي حص لها بعادية والحمل لتعادية حكواده أا من فوي الربع حادثه يأتنها بنا تنظيراف فيه و هايلية مجللة لتعداء متعيداة الاها للصرف العادية وماسكة تحلطها مداها الصرف بتنظرف ودافعة بنا الأسل البشائهة

حِكمة عرشيّة"

اعلم الآالحكماه حيث جعلواالمولئدة والمعبوارة وعبرها دوي المصل لاساسه والمعبوات عددته بعد حدول سراح والسام بمورالاعصاء والمستكل هدا بعضالمان الله ما مدول الاتحاد التي المصورة والاعتباء التي المصورة والتحدوث لاته فيل دي لا به والمعهد عليه مرامير مستعسيل الماها ، واهو منشع

فاحلت بيه داره" بعدم تبليم خدوث تنفس لحوار فلامها كيا دهب آيه بعض المناهية

و با ها الجدو تها قبل سان كيا هو راي بعض سنشيل

و بارها بعدم جعل شعبوا ما من فواي نفيل بيونود. فعلو بي بل من فواي ـ النفس بناسه التعالم بها بالعالب كنا هو رأي للعص .

معرماً المسترها من قوي لفي الأم

وسيء من هند مرجود لا يستن ولا نمني وهكد صطرب كلامهم في ال تحام لاحر عاشدن هن هم الحافظ عها حلاه وفي به نفس سولود علا

فدهم الأكدم الوارق عي ال المجمع عمل لأنويل ثها به ينفي ديك سراح في تدبير عمل لاء عي ال يستعد عنول بنس ثها الها نصر بعد حده ثها حافظه له و جامعه لساير لأحراء نظريل نواد بعد ء

و سل عن الشنج الرئيس بنا صاب بهينسار بالعجم على ي عدم بعدايم في بدلالا تبال هو العافظ لها؟ الله قال: كيف الراهن على ما يني

وداه هده لافوال كديا على عدمالطيور و لاأب ع طي كيبه لحركات على الدوهرية و كتبه بحدد بصوره على باده و بالرمية و قد مراب الأسارة الى الله الده باستعدادها عليه مصححه السحصالية، و ما تصوره تحدوهرها العملي عليه موجه لبالاق غيرالا ولي الدائه و هكذا السبب بنواد بالصور و بصور بالمواد و تحديم في كل حل على عراجافة لأن لا ول معد محا لتحسب حراكه و شاي موجب المسك حسب ثباته و نقائه و وهكد في كل بنور بسعبه و باسله دايا جهسات جه حدوث و تحدد بو سفه بعده و دواه حدوث و تحدد بو سفه باياده التي شابها الانسرام و حمه بعده و دواه الحل بعده بالواهيالية المالة بالمالية المالية بالمالية بال

وستوم من بعبوره بداره عبرالسجد و قبها بوجه و عبسه بوجه گدا نشهاگ سه مرازا "ثم" الالفا" مه عبوسی عدا بارست فول شارح بداید با شارات با با غبرات نفس بنولود فی اساده این عبرات فیها نفس بواند و نفو نفس بدایر می فوه ۱۰ عین بمدامده این " حری امسحت ۱۰ دارات عوانش حد سامت بازاده بسمه بی آخر یبوت عنه فی تشیم فعله انتاجه رفی لا فاعل عبرا عسامته سی فعلس پنمالات برادة متحددة دول الطباعیه

ه قال ۱۹ مس به علامع الدراء علامته الواقعة في نسبت هو نفس لا م و هو غیر جاعفها داو بخامع ۱۳ جراء استسافه الی آن شهر این آخر بعشراه الداد عمر حاهه المین شواله د

والمساورة الما المساورة الما المالية مع عبر عالية

هد تتختص ما کاه و قبه من التجامه لا الله به للسن عنه ما تعتروا و من الد هماه دائم سن السرالية من الاستداو التعمية و التنبي و الأثنياه و لا حارا و التناس هي کالها ما داد ما من کيله و ليه يه قولي مبعد ده متعماده تحالمات هي کيات فيد به متعدد و الالياه في اکال و و

فال کال لاه با فلمرام حدمات الماطلة مع حدوث للطلة فلکول مقطلة عراقمو تحافل مداداء هذا اللحالة الله للماهم ما ال کال بالي نفره للله ما يترم له الاح

ه اما ما ذكر لا ساء من ال حرام عراراته مسوحت جده و و سوال حسف درجه دلك دل فعل مثل عمران ما عرب و هد سندل دفع الله حله دلك دل فعل مثل عمرا ماسل سنة ال لا علي رابو بال و هد سندل دفع الله حملا عجوم ماد من الربو دال الربادة ألى سندل يحي دراء ١ من دفيه فتعلها مي الماد دالله و كل الماحد من سمع ما درا فيميا با عراس، و الم فعل هموا ما في دالها فليس الا سندس و تحملا

ه کل من له فادم با سخ فی تحدیثه مرب آن الاقامین اعتباعیه میوجیها ا امات ای ما هو خیر امکیان املات که ای من جدالات عباعیه بخواسی مناف با مسافا فی لااثمناء کابها بداینه الا محدالا فضی اثنا بسیم به اقتصالا کابه

فاستعلمون في هد البلام للوقيف على ما له حد النام من بال من فالد عليمه د دايو كها التجوهرين لا العداني حسب ما البلسلة بدر هين "

> الاسراقالجسمی فی سکوان بخوان

بالمرح بعادير مترجا به من بال فيلم من له هي كيالا شري وهي بنس لجنو سنة واحد على على ما نعم الاردسان هي الكرال ول لجنيا وسعى

. ,

آلي دي حيوه بالعوثه

قالكس خس يعيا بتحمود و شوه لااسته عدره عدا يتها به سوع و هو و با كان من دب الشفاف الأل له نصلح لاان بكون حسا لمستنى دالتفن، لاان الحد سن تحميلها لحوهر لله، ال سفهوم سفيسه و هي اصافه حادثه

واحدر الدانون س كدلات توالى كالعلم و عبرها من الااه على و بدور و مستمى عن لكدن للحسية علماعي و دلا لى س دور العدد و سعادل دا سراد به السال الحسيا على الأعلى المجرد اجزاء مجتلفه و بقيد دى حدود داهو د شجرح الدوال الملكمة على الى من يجعل المسالمين كدى و لكو ك و لاادال عبرات حراسة كالحدود و السالم و المدد السالم الاالات و فنو ها كالمروح الملكمة

واما عبداند هیس الی آن کل کثر تو من بعثکتات عبد عبده و ۱۱ حاجه می هد نصبه و الهد آن بدگره لا کثره ن

و دکر بعضهم (کامی اسرکات) عوجی دو بهم ۱۳۰ی، فیمان «کنال دول بختم صبیعی دی جیوه پانموکه:

و ردوا في لحنو ب الأرسية فوعها الاس شابة ال يحس و يحرافه وهدد عص وقع ها بعد سنتاه عنوى ساسة يعلم الى مدركة و محراله «البحراكة ما ياعله على حركة و فاعله في الاستهظى شوقية المشدعة بالم كاللحال او لوهها والعمل لعلمي بنوستهما فيحسس الأوراث فيا على ال يسعب الى ملت و هرب حسب سو بنج و فيا شعبتان: شهدوائية باعثية على الجلباللغرو ف

ه ويدو ليستم لمدمو فده جد ليجد معيك مي يالد لا عه نده بدالم الرواه ٢٠١٥ و ١٠٠٠ و ١٠٠٠ و ١٠٠٠ و ١٠٠٠ و ١٠٠٠

و بنافع طعناً بنده و عصبته خامله على دفيع ، هيترب من علماً را طبقاً بالانتقاء و عدمها فواه منده في لاالعداب و عصبات من سالها أن لسلح عصاات تحدث لاو دو و برناست و آراجاتها و المديدها

تنصر ه

فللحركات الااحتيارية مباد مترتشة العدها عن عالم بحركه و بدده الحدياو وهم و ما دو ديسا الله عدم السوفسة وما عدها و دين عدامه دوه الحرى المستى الاراده و الكراهية

استاره غرشته ١

بحرگان الطبیعیه کا بحرگان لا حساریه الحیو بیه ای آن بها مناهم به معهم، این با به العمل و بیانش و بعضها می با به سفی و بندینیس و الادها می بداله نصبعه از بنتخبر با وایکن نفشاه الله و بندیر وقد نسس هذا مناسبی

ه عدی س بحریکات بختوان ویس عیرها بی فی تحیوان و فدا میفینه جیب به شده و فواد شخیفه شرکته می ندایم سنداد د و از دد جینیز داشی نظام و حد ساسه، و هکد البیات و ان کان مرکت با فوی متعدده کان عجیتم متدهناواجد الا خاخه لها کشرا این لااستان به احم عی دانه و دو عمضته خارجه عی فضدها

عبانه" الهنَّه"

الحكمه في وحود هده عوى من بدان الصفيه بي اكتدرها ما في بجو في

فر عمائنی ملکو در در مداده در مین است. حملی در در لام وابد است

...

فالسافيلة على ما لمان تعلم كتابها سجيفتي ما شواعي ما في لا يسان فيدو اللح فقلة مع ما لموسان لها المحتمل لي أكارات تحتر العلميني و أكاران الألمان الاستان العليام علي

و هنامه الأراسة حقيل في حلية يحلم الدادية الجواع و هيفتس بدان يواليها الي الأراب المحتلل المحتلل الدادية المحتل المحتل المحتل المحتل المحتل المحتل المحتل المحتل المحتل والمجال الحل المحتل والمجال الأحل المحتل والمجال المحتل والمحتل المحتل المحتل

حكينة" بشرفيّة"

^{.}

ماندیک هن ساز و سعیه سه دلاگی د سال سمی هداید الا به دار در الدون و سریمای عن حواج دهستی و هن تحده الایمان و سریمای سامیه ه در الدون و سریمای سامی سد دار الایمان و در در الدون در الد

الحداف المن الداد و منهم على حجاب عن هذا فيد تسوى دادما و يحو عوى و يطلبون

الأمراق بسايس

به حال لله على مدوران قول أحدى الله من هوال الده مسلم المسلم على الده من الله المسلم المسلم

حبكمه غيرشية

میں ذکرہ سنج فی یہ ہوں۔ ان ہائی عواس لا ماہ بینا فیمعسوسیما امالا علاق ہے فی ؟

er

٠.

فعنجارت عن درگه شراح به نون واخرصو خلبه و شان بکلام نینهید خرج و تعدیرا و بهار نواعی آخرهه نشی! نصبی به نینت

وقت قتلیا می سنگوت در تحبیوان تناهو حتوان تنفر ماده خیاه می ساختیات استی لایحتو میها حیوان" کی لا استی در این مرابه تحبو اسه استی لایحتو میها حیوان" کی لا تحتو حتوان این می فواد البیس لای استدار الدامن کل شی! و شاعر من کل حتی داده!" می ساختیا می می می می می می می استوان و تحصر عبده داده بحراح من نفواد این امال دادی تحیوان اولا" و دادان امال دادی تحیوان و دادان دولا" و دادان امال می مدو کان فواد البیس لا بیها بندود این بدیه

الها متدر الدالله في حيوا ب المرتصفة درجها فقالاً عن دي سرات فقط فقط الله في المتدر الداللة محمولية واللي فواه من حالها سيتر تدفع عن لفسر فلما يبعدن والدود له بدلة من السناودات والذي الكنسس في سلاسة والسافرة متدركات الدمة حلب يبعدي لها الفالف لا علمه كالاثرة الحالجارية

و ما مندر كان بنامعه « ساميره فليس لمحلوان با هو جيوان النها حجاولة لا با الدله النس مركب من لا فيوات ولا من الا فيواه ولا لالوال ولا شك في با الآل تحساسه جنيم حيواني ، المده هي الدراك بالايم و السيالانيم المحسدالجوالي اما المعلوس او الندوق ، المنظرة لالالموات والاكوار على هي ملاسه للنفس الي

عي من د به بنور کيد سنجيء ۽ فين بنيد جان 📉 🚅

ومساؤ که ده دکار در دول مده مدیده فی سویتع اسفید نخری د استان لاو خیا موله اجات جاره دی استوان اختیه و این استیوم ادام دارا د اید تیزان می منفق فالا نشار به لا منه بی تعیین تخییرات خیارد و فی نخی دان

> ۱ اوالنام می لا عدره ای استدارات داسته

ه هي حبيبه تدير ته فيه ميدر له جاند به منستري"

ه نصبها لا وال ما معارات العيلواله ما مثمارات الميماني و كلا . بي الا عالم المناوالة المناولة المناوالة ا

اسده در سیاور سیای در حس استار اشاه استان ی او ح سیان و هی فوه در در می در مع و در ها در سیان استان ا

وقيل في تعارها پي شواش ال فو فالسول خير فه فا عطينه واپ و يا د حافظ قال الشوال التعاليات العظم الاهل با هيا ميه دال الايان ميماد باپ

و مدن من هده عوی و لا لاماروح الجنفي الهند و هو خیرم احد المدند حادث عن صام الا حافظ الا رابعه اشتنیه فی عسباه و المدافة با عمام لحالی من الما الكاس فوق لعباشر فلق هده لا فلداد

فهد فی مرابب بمود کهندو فی ما سیا شده و بهد انجبین؟ بنویی برابا ب و اسخرکه کاعلت پستل آثار انعلوان و استوانی

سيبه

و علم ای و حدم بداگرم علیان به برکست به کر مرفعی فیم بی ادار داده و حققه ساس او کد بیشتر حقه از کنت با است خاج بی ادار باد و حدیده نست آنا بالبراجعه ای نجر به فی عسس شخره این فینا ۱۰ برید بیدد با بست ایای احتیار ادا

ا ال و المنافهاسي للدين الي المنظليات التي دولوه بالله الاستيان المالية المنافع المالية المنافع المنا

فید با سنج فید دیا می شدد. سنه یا تانون بنوه توهیسه هی میلی اساملرد و میتجیمه و شداد داوهی نفسها از کیه دیکون بد یا حاکیه و در کالها و افعالها فیجیماد و میداد داشتهای مقالاً داشتا پمین فی بسیدر و اسفانی و دیداره شاریسهای شه میله از نهی

ه خط من طلبی مین دادن چی اهمه آن به سرداد چی مراعوی به په طهها دارانه ادا معناد این عوظها ریاسه نفی هدد عوای و هی اختیاده و خلیدیانه

حكيه أبشرفيه

ه می سده سر آخر و حد سه فلید سی می کدیشه بسته کل عدل می سطه د فش او افران سال ۱۰ ما عدیمه می ساید آخت استی می هدا عدید ادبیا جو می بد در بحاد سواها ام ان کا بات بداشه دادات لا بداعی بدارسها عن سواد اسکنده بحسب

Le acces of the control of the contr

Pathway to the same

وخودها بندر فی ندی هم صب طبو به دفتها ۱۰۰۵ نیز ۱۰ بد یده خده طبه سه ن درائها دو بها عبد تره با نبی داخه ندم نی و لا آلاب من عد انتشن فلحقها، لاحل باید بن ترایدها کیالاً

قبل بشهها كالناط حاليمان فا الدافها و من حافظه من طالب الله فنظر اللها العين الفلوار له كالدها بين الشعا فللدي لها عن عالم الدافر و شعال الدا رسوها حق رسايلها

او الدمن البحضان من له من البحلجة لما منجلج اللو الن في العصل المدالية. عن إرادراكم بالشائلي فلفراف ميان القالبين.

حكمه عرشته

شها به بدینها کار اص بنجریت اصل جهته و بنفر ادما عبد نیسی ای بند فالمعدود گفت پذیا سد او بنشت عشمه خاصه بداد دین ایند سب به و بنفس و بن آن دانها افته النهاشم الا فی تجنمان الدی به کنی بداد به معدود ا

حكمة مرفية

وهيم واراحله

ملاحه با هم با نحم الن النون سه هده النب التي بقس دسه عمل الي النان لا يسمه الحال في سعن الله سبق في ساحت وجود بدهني الله المحال في ماديها المحال في الماديها المحال في المادية النب المحال في المادية الله المحال في الله و تحديثه السب الدين واكان الله الأحياء بتسميله الله الا يسكن الا يكون المحال المحود عدم الالكارة كذا السكن الا يكون المحال المحود عدم الالكارة الا كذا الله المحال المحود عدم الالكارة الا كارة الله الكون المحال المحود عدم الالكارة الا كارة الله المحال المحود عدم الالكارة الا كارة المحال المحود عدم الالكارة المحال المحود عدم الالكارة المحال المحود عدم الالكارة المحال المحود عدم الالكارة المحال المحال المحود عدم الالكارة المحال المح

عراها بديرية عي سواد نجب الألا للوارماد القامي وحود بديه أحسره سنهاو

.

ı

.

سيتنعاب هدا الاستعابية

حكية" مترفية"

و بهما حسب من بفحه الفيواراه دا الصبح في سنوا البسيمياء الا شيمان الدالي مصل بها سمية متكواسة بصابسة

و بنین بعد سنگ به و رفیها بیمتاه از وج پهیر فارها نورا محمیاً لافتلها فیه و ۱ حراق معه و بید بریها بی متاه شبیعه بنیار دو رها ۱۰۰۱ [الله سؤجام] ور بدند فی بنید استاده ۲۰۰۰

حكمه" مشرفية"

الدونجة نفحتان النجة عفى باراء الفجيلة "حرى الشعلها ، فوجود للساء عالها من للسال حمالي و هو البنات عالل من مهما اراح وجود ۽ كداره په و فيالها و الجب هذا مار "حر

ا فعلم ال المورد في سال عنى النجو الأقلامين «أن العلى بيا » و «شبا » الا معلى الأهام الأعلى الما المال على النجو الإفراعيد « كذا تجل فيت حدد الأعلى بالجد

والتحوال ليرابها والمائد فالمائم المائد المائي

^{.. .}

A 3 -

__ ب

اسراوالباعن في نناو ان الا بسان ۴ فواي انصله

این فی لا دیال کیال می دیمیاستهی آنی بای حصود بیو دیم جهه ما دیار فی دی دیگر به دولها دیمیار دیمینید می بیون عبا دیار دیمیاسته دیمین بیون عبا دیاره بیمین فی استار دیمین بیمین فی استار دیمین بیمین ب

.

3

5

و بالدي العلى ما طي لتي التعلق عاكم و لرويه في لا فعال و الصابح معداره. المجيز الما يا على حارات الأمالية الأمالية المالية التي حارات الأمالية المالية المالية المالية المالية المالية

ه سود بد شهد استی دیانه وهی می لاحدی لامن العلوم با بدید ای به اینان العیدیه و سفریه لا یا و حضوصا الاحدی میا کند کاف کار دار مصلی

مهده میم داخادمه منظر به مستخدمه انها فی کنیز من لا موار و یکوف این در در می شد انتظاری و از این تجار می شده عملی شند انتخار میشود.

حكمة مشرفته

ئىسرە"

۔ آر قد دروی کے دستہ میں سی بعدھ فی صفعہ یہ سے دران داشتہ ہے۔

عده تعظر ما بازام هي بما حياه سيان ۽ سياح معدد عجيس ۽ عليج ۽ سياح

فيتنفس في قالها فو بال العرالة م تبيلية أند السيامة للما يسمى و المداب و

بلید شده و تنعف فی عقد ب د این د بین فی عبیات د عمل عملی عداج می

بده کنها بی البدل همها لا ادا کالله علی من علی البدان اداد

والدلا فعال الحارفة المدال من بالحادين المسالهي في ساء الحالي. وأما الطراق فية حاجة الله ما ي لجيفي البداء الأدالت على في بدا اكتفى المالة

عب كنا في الشاه لأخره أن كان الأسان أن عنا الأسامي فا عداد إ

ه ما این کال من جنجاب سیس فسیده و میده بینه به مین عینی به یکوان المحدیه این کال من جنجاب سیس این جنیه با المحرف به المید و المحدود ا

الله لکنه فلها آنم کدمون افغاله فلها می المدلیلی لا علی که المدلا الاستان:

ا ال کی من اهل سیامه کا دار هاید الی کوی عینی دار استخدال داران کای من استخدال داران کای مینی داران مینی داران اساسی بیراد من لاشد کاری با استرای این با بیا هم کار دارد از مین بنطری ملاید .

,

٠,

5

تیکر را بین لاگوی و فیجا دانش طبقات با تعلیلی تعلقی نسبه الله و تاکل استیاب مراتب از خ

> الد والمنط فی می در من عمل مطری

وهي ۽ انتيان عليم بان سمطاة جي الشمداده، لحسم المعقولات جيو هائي کي بند ه

و بدا ندل به العلل بدولانی ادابت فی هدد نیز به وجود نظمی ادو د اید ارتهام می الاوانی و محدد جای عموما فحوهرانه استس فی ول نادوان کجوه به بهتوانی اجتماعه استهام تعربیته این اینامها الایان دو ۱۵ وجفته

حكمه" عرشته

ام مدیک " موال اهی عالمه به ایدام امواط اعتباد فقرات اطیار امکنیت و فیدا بادات فی ایس امفراد فرد محتبه

دستم الدسم الديرة الأسان سرافياه الحيم ال محم فأخر فطره الحيم ال م فقرة لا الله الإحداث المنصر ما بالكرة اكلاميا في مستدم التوالالاسيان بالالمه النال بالل حدام الني فله فوم وجود بحثيثه و اكباليثه العسلة والعليم الصافوم م كتابه فعيله بداية م الإكتاء على محيدة به والوجودالاكثياء لذاته والآثر وجودة

^{2, 4} h

e.

ه د ایم به ده دید جنست عقیره بر نم طی اسی د که در نما میله به دار عقبی تنجیل ایجاد د انتخال ď

5.4

74.4

k

حكمه مشرفته

ای معلق کا استانیا هی ادار استان ایها به انتخابیات نیافی مکتاب تعلق داد. با پایا داد داد این هی محیان عدانی

امانه الأنداد الدائمة في فوية الماني الفسرات بيهيد بنتوا الله بالبارات بيهيد بنتوا الله بالبارات بيهيد بنتوا الله بالبارات بيهيد بنتوا الله بالبارات بيهيد بمانات الله

> ادارات فی علی باششانه

وقد بر ای با اعتان پیوادی داید جندی انتساوات می شرایه ایا باهایا قاد داهنامه کی موجود و ایم بی استان سال ماند به این می فیله و امنداع فایا داراند این اویر ۱٬۱۱ وی اینه میانده او حداد از کان بایعیف یکدان بیشتواد بعدم از پیمار

and the graph of the state of t

ه هده غلبور خصاب الا تحدث به السام مان و به قلبه و الوال ای د استنادی و از رواط ای الحدی الله الا در الله الا در الله الله الا در الله الله الله الله الله الله الله ا

محسول هده سفیولات هو نین اید به ۱۱ مکتال های به به های جای هی خواه ۱۱ در این عمر که کتال های بیا استوادی جای هو کتاب بیند په برای می با داد په امن جات کو په داغواده هم اندان های سال عمل خال جای هم اسمی

> ا اسر و الحالي بيسر الي عمل الشعل

Ļ

5

2 ma

ð

-

Contract to the second of the contract of the

میں بنج ہی هدد ریبة می فیلة و بنجنین تحدوق به مصی تعر این به و استعمال به است الله می استحداد و مدد الله از فی فی هدا الله

ولا می سن این مینی دیایه مینی بی به دی و استا استی این لای البیس یا از ها البیم لای البیمینا می استا می ساید البیمین و دیا می البیمین البیمینولات می در البیمی البیمین و اینا را حوظ این البیمی البیمی البیمین ایا البیمین و بی حتی حصلت به میناله الرجوع این احدث به ایالا البیمی ایناله ایالا

> ا برام الدامي المامي مداد التي يعشي بالمستداد

الريب بالمحيات

ه هو همه على على د سرب دله م هدد بك معده لأب مم لا م المدة علياله اللسي له لأستاده للس الا مدلوفها و لالأ الال من هدد جو هو لم ماليال للود ماليال له كلا ال العلل للمال كا اللالها للدرام عالله الالاله ستوی فی تجامعه فایه بله ی فیلدو به نجینه هی خیایته لا آن به با فیلاه باید بله انتقال بایندادی استاهده سیامته لای و لا بایا آن با فالا علی

> المر والنال لم في مراتب مه ما مناسمة

معي عنا يحسب لا سيكنان ما يحيد د مي ال

لا می بهدیت عدم است استومیس لایه مید م اسم به است. امانیه ایدیت بایی معهد بدات سی اید داد لا حد کها ادام بهداده

والماسة المواتره بالمنبو العليسة ما فيقاب ليرصيبه

و بر همه فياه النفس من دايده فشر الساهو اللقي م حقدة . اي الأو ي ه

و هی بهادیه سند این به سی بدا داشتش به نفه هداشد این با بریا امام حل اماست قل میدا مقانها با سیال فیدا فیل با بینال نجیب این کا جیسا فیدا با اما به با داری با این در با همده با مجید استقال شعیبر اس سال با با نبهدا دارا شع

à,

a k

25

. *

١.

وان سه مین عامیسته بایی مه به به چها است. این تعلیه فی علی دارد در این تعلیم فی علی در در این می خوا در در این من حقی شهای در تحقی به فتم فات او در آند آندی د فیس شاه به اینان این می چان در دارد در این می چان داد. در تعلیمی در تعلیمی

ا فيده جوال النش و ما فيدي، ما القداعات النصور الما النبراع في الال الماسيف

الشاها الشايي

في الدامروحاء والدام والدام والدامروات. في قور مدد ولاد مرافيات

> است ق الأول می ایت شد المالدهای ایان

ی فی ۱٬۰۰۷ یواه رمحاسه به فیسوره شمیه تکلیله علی بیو د ۱۹۹ م ه کما تنجر در سر م نمایله می نجلو با استفوه شده ها عداء می فشورها و کا د ه فی رخ م اسامی بهتیه ۱۰ کی در ۱۰ میل ۱۰ سرت می بنجاید از این نخس نج عموا در امل بیاد در احت احت اساد ۱۰ یک با تجر دها بیها ۱۰ سی نفود و اوهها نجر دها در این ۱۰ در دی به در این باد دا ۱۰ عمل بازی مینیله البت

4

بده فی سخسوس عبلا بجعبه معدد ۱۱ و فعین هد سن بیثار که وجیع ساده ه بن هو ه حسیانیه لا عصل سند الا در رکه اما بع کند بدید و لا معایه دکون فعینا دیورد محبیعیه تو بع وجینه ه به البولیان ما عبه کنده محبیه به سی ایاد د کیره بن محبوسه حرابیه فیش فواد بعتار این اینی معودد

ومنا باکست بر با ایسان هو دامد به اید استام بستم و خودها فی نخسه استان معاوی عدم و استاکه معام بو دو دهدد از آموا فی بشی ساد این جنده ایا از و خود بایی میها فی لا خیام داسان بدایا اسان باز کنه و ایران و اکالها به ما استلال فی بدون به نمواد فی شواد

ومن نو هد سر کا موجده استنده و شعبی باشد نعیتوی و معلوم این ای ادا فی ۱۷ به فهوا و شبه

اشكال و الحلال سارسي"

ه ما وحده السفائلة السياومة فيها بالأن بالما فهي لأمجالة معرفاها الله وحده السفائلة السياومة فيها بالأن بالما للم يعل لا ما حدا ما سعيل عالمة في الله والله في الله والله والله في أن ما الله والله في الله ف

a she can be a s

0

,> 6

92

_

, ..

و ورد شنج بمهروردی اعلی هدای الله و جده الصلم ران ارحدت فی الاعیان کان عرضا الدین دی کل من حراله در در در همان شیء امن و حدم و کلید او لا پنجسی صا

قعی لاول طرم کول توجده تجاریت دیا جرم مطبی کا یکول و جام ومی سانی کول انجلیم و حد توجد تا عبر استاهیه جلب امکال بناوال علیمه فیله

وفي الثالث حَلْقُتُو عليه عن يوجده للعسليلة عليه فلس لها صوره" في على فلقول ولا أنه منقوص لوجودها له في الواهم

و تا به الداملية الراملية و المعلى لا علم و لا وهما قبل بنسبه و العداملية العداملة العداملة العدامة العدامة العدامة والنبية عرائمة المها على النباعة والنبينية الماملية المام

حتجته أحرى

ان في الأنسان فوه دات بنجر دا سعتولات عن ساده و عوارضها ، فتجراء اما لدانها او ساء "حيدات منه او من جهه الأحد

وال بي يكون سافضا فنفي لا حر فليم لكن هذا بوجود به وجودا مر في حم او جليماني

الاسراق للذي في الدا ستس لا تساسله جدهر الدانية للذلة

ران افراث شی اساکان مدارد اما حسان بند به عندرت کی مس ایا در این فی مین این بنورد با به عرب این بنورد با به عرب حصله لدانه بل لینجله لاان وجود عدل لا نخوال الا تنبخل ادهدا حس

ا تها که بخارگذارد به ایران کا نظر به ناس با با با به استعوار با شموار داید فلید یا بند دلس انسی و خودد فهو ۱۷در اثنا سایر با بستاه استار که می خرارخ

بحب فيه تحصيل عرشي"

فا معتما من فوام اسم مه اماد الهما الود بوا في خوهر به النص مع مدم سنيم عن المنهم لان معهوم تجوهر المورد دها به واكن بنيام دادهمه الحيل بـ

. .

بشرکه بین کشیرین و محود کل نفترهو ما بسیر استه کل حداث ۱۹۷۳ به یشار آنته ب آن عسیر مانشار آنته بهواه فی توجود فلیکن سهود ۱۷۴ ما مع با هول عنالاً حیس

حُكِّحَتُهُ أَحْرَى

الب لانعیب س د بات فی جنبع با دیات جنی فی جانبی السوم و اسکر مسر تحداثاً علی عصافت که و کل و حد فی وقت فانسا و راء تجمع

حُنْجَةُ أخري

لو فرصائ في دن بجله كامل على بتجلج بدن في هو د ملك منفرج د علل عير مثلاثيها و له يكن مسمس بحل في شي مناه وحديث فاقله بلال سي دائك هو جديث فاقله بلال سي دائك هو جديثا لا من د بن د و سد، دد بث شر ما ها درك بعد من حله او عرس و اورد علله بعلى ادارت بهدا بد صافعتني دركت فهو وسعد و ردا ده فيل و لا وي ال بدن الديرت و حدد فيله برك كن فعل ليكون كالمه عن دجود شي فيله لا بيليه

حثجثه أحرى

بدلك و عصائك دالها بداويان و سياان بعكوف بجراره العريزية على يجس

ه باستان ه کدا برها موالا سات کلائمبار می الحاراته و بینهای و دایك مند. مارانسی نافیه دادنی بت لا بندیك

حكية" عرشته

ه اما عد بدکرگ ما خصاه سيدس ان عجسو ديا سرکه في بيس متحليه ه امان عاليه الحل الاعل عاليه البيان علي با عشي هده الراهال نشطي تحرافات اس عن سدل سحلواس اما عوار به فشعد و لا يتبد از بد من هذا فهم ميا نقع فيها اساره الدارية

معلمها منا شنفی نجرد نشی س کو س فهی محسیمه دلائیان العارف و معلمها با انساف ساس سنوا فی درجه داخاند می البوانی ؟

Į.

المسا

art.

le-

. 5 1

-4

. 4.

_je,...

المراق لبال في كنو يا معل العكمة فواد المعرامة

ب كن صفه او صورة حصلت في الجسم يسبب قسادا في سد عنه و على فارع سه مح حي سنجت على الله على الله على الله يكون مكتفيا بدائه من المستور المقليئة الله قد يقبير عسد من الله من المدال على المستور المقليئة الله قد يقبير عسد ما الله على المراح على الالله على المراح على الالله على الالله على الله ع

و بعده کمه لا رحسم فی دفت و در بیش فهی و حریده فوق و خده و خده کمه لا رحسم فی دفت و در بیش فی و حریده فی دوخ یختم فیه علوه سی و خده در بازی محده و بازی فیتاویه فیت سی به دفتر روحانی و و خدو ی لا در که فیه فیتور (در که فی عسمه ی خسسه و دست به و در سه برای دی هده لا در که فی عسمه و در بازی در محده خدا در س فیده لا در بازی در

بوع فعلي لا بوع الفعال والهد يعال أبها العمل داميركان بعد في هذا لعالم
و لما تحسم و هو ام فا اليمكن له مان ديك الاسترى ال تحواس لا يمكن ال
المحمد في دائيا صوره و نشال الحرال الاستدودة إليامة بمدالعات بنوع فعل
استدها الدائد بها والبعوام دائها بن نسل مايساً منه البداء

الأمر والبيرانغ في فاعات عبد لمائية في ل يقس من عالم الغر

علم "أل" بر اهن بجرد عمل كثيرة فتنه ذكر با برق منها في البنسدة و النفاد! البنائب من هناك

و لا ولى للسائل در بهاجر " در ص مصعه و تنصف سره عرشو اعل هد الادلى ساهد" دا بالمعرده على لا حرار و دامكنه و يدحس السابه الله الله ولا شبيعال الشفس الدام فواها الصعمه و المعاليا عنه " اكان بها قسيد ال" على الشاء لا حرام المطلبة لا حدار الكثيرة العدد قصات على مصر إله فيه بالبدار كنه وفع الاصحاب الرياضات الدام من المسهم المورة منظمه وهيه بعد في هددال الدافيا فيتك سفوس كريمة المحاسمة المورة منظمة وهيه بعد في هددال الدام في الالاله و السبعال المام المورة من المام و المام ال

THE RESERVE TO A SECULAR SECULAR

4

A

40

ı Lı

مدلة

. ,-

__

4. +

.

منت من تحلم بعالم و بعاش أن أن ين فاهر جيفات من حالية سائل على مائس. ما يمعل عد حل بين نجاح

طريق" أحير

سسن و شدن بندگتان فی اوده تنظما و تکنیم با و شفق فیعد ۱۱ می دیب بیش و کلیب ۱۱ به وقد بیشت می مربعیا این غروش موت بیش بالطبع ۱۱ می با این دیش بی هده با آداری ۱۱ بیده بیشاه با بیشه و فیدال بیش میشاه دیسه بیش و ایر دها بدایه

ا فهدا می دو دادان سدان این استانه کلیله موجه سالی فیه شمال این و هو سالله خراسه ادانه انسلخ استان سمده داو استنی فیه بش بای تا اسخ است

طرق أحتر

و کاست مصنی فواد فی به کا تا صرف ما مطلب د بیتا و لا آسید مالا د اکید اما لا و حود بلخ با الا بلخ به با فلید به حد مصله و لا محاسل لا به مس الشی و بصله و لا سله و سن آسه و لا آنی لا پادات ایا اساله و صعله و مسل بصل لا در شاکد و پلید بو کانب منصفه فی حالیا تکانت اماد شکه النساهاند به با نو کف اصاره هوئته او دائمه العطله عله الدلم شکف و لا تحصف فی ماد ه و حدد بند رادل من وع واحد و کلا فلسی اساس مسلم فیکد استادام

> السراق لحياسا في شاو هذا استميه

⁴⁷ A & TA

^{. .}

^{. +0}

^{7.5 £3}

Į1

ad m

gui

221

فهده الأحيار من تؤدان بشرف النفس وفريه من الدرى اداكيت وفال روح بلد النسيج بالنور الدراق من بشر دق سلكوب الانطاعات الى النساء الا من بران منها « و فوله الاس بنسيج منفيكوب" السناوات امن به يشه لد من بين »

وقال على الامل حكر من أسلى دلك واراعي الى عاليا الأعلى حووى هذا حسالهم والعراض والأهداء الى الأرابع على ماهم والعراض والأهداء الى الأرابع على دلك عالى دلك عالى والمراض والأهداء الى والمائد على دلك عالى دلك عالى دلك عالى ماهم والمائلة المعروفة بتفاجية وما تكلم مله حلى حضرته الود دادا حراجه الملكي ولك المدلك المعروفة بتفاجية وما تكلم مله حلى حضرته الود دادا حراجة الملكي ولك المدلك والاستناسات المائد المناسلة والمائدة المائدة المناسلة المناسل

وه ن اداد فلس الا بده فلس الا با بلغض الله كالمث في المكافي العالى الشريف فلما الحطاب السلطان التي هذا العالم فراار اللي سلطمأته فلما العثد رب عارب الا الا عمرا على فلا حسطان عمو لها و كان دعى الناس باعلى صوابه و المراهم أن يا فلما

ا المحال المحال

4 *

lead)

هد نعاليه ويصيروا عي عاسمهم لأول السريف و مثر هيم ان بسلطره الله عر وحن. سالو العيلمة لعكما

ووافق هذا نصبوف "عادينون ا في دساله عالى عير اذله لكيفها بالا منال والرامورة

و ما فلدغورس صاحبالمدد فكالأمه في إساسه لسوره فه نالو صايا لدهيسه نافلي على هذا الرأس و هي يضاً موجوده سيدنا

وفي "حر ويسته مانوحاس فوه ديناه د درف هد بيان عبده بال حي السر شخلي ولا فاله بيون الله ولا فاله بيون الرائمي في الحدو بكون حسد سابحا غير عايد بي لانسته ولا فاله بيون الله و ما فالأمون شريف الأهيي فره بي عنه في كان يووجه به فيد حس في منه النامي حسب و فيكمها به فيام عالم دو في كان بيان بيان على الحس في في بيديا بيان في حسم منها ته في النفس لأنه بها سنمين الحس في بيديا بيان و دم و اردري بالتصالية بالحدد قيال الناس على الباهي في بيادر كانها بحدد لا يقلي بها تها بها في دارا الدن على الباهي في بيادر كانها بحدد لا يقلي بها تها في الرائدي على الباهي في بيادر كانها بحدورة كطيمة حدد لا يقلي بها تها في دارا الدن على الباهي كاليما

ا و و در و افته علی ۱ بات افتال در در انه بستی استان انتشادی و در علی انتشادی و در علی انتشادی و در انتشاد و در انتشادی و در انتشاد و در انتشاد و در انتشادی و در انتشاد و در انتشاد و در انتشادی و در انتشاد و در انتشادی و در انتشاد و در

والويده مافي الكناب لا على «الل إل على ؛ فلم لهم فصع على أ فيدا والله م

A may have gab and

A ST PORT OF THE PARTY NAMED IN

a language of the state of the

day

9.4

41.6

یم قال این بما بی بنفش می و آفها اینا هو احاو خیا می معار اهیاب بدید و اسارفی ای اعالی بعدتی

ا مان فی کابه الذی شدی الفادات الله علوف بنایس الی هذا بعالم الساهر مناوف رابسیا فاد از رابست اللها می جاسه الامان

ودان فی نعش کنه این نمه هنوات اللمین ای هدالله (موراً شمی و دما ای میها ما الهمت الحصاله الحصاله (میها ما الهمتاً عمله احران عبر اینه حمصرفوله ادان ده الهمواد المصل و ساکناها فی هداد الاحسام

و ب دک هد دی کنه بدی بسی استاه آسه آی دگر هد بدی و وه ده فتان به حدهرا سریف سعید و با بفش بداید ب فی هدا هایو می فعل این بخر سکون بدید د کان هدااندایم آمید او با به پایکن می و حد د کان هدااندایم آمید او بایه با با بایکن می و حد د کان هدااندایم آمید و بایه با با بایکن می و حد باید با بایکن به باید و بایکن بایکن به باید و بایکن ب

مامیا و مایا هرفاه میانهه هدم لا مه الاحلیه فیای الوسترید استطامی اداملیت دایی فی تکویس فیده حجا عدد این دایه فوق حایا بیستیعه م عدیا فیکوان می شدرفات علمه

او دان الله الما المستحث من جيسي فرأسا من دار افسيني عبيين فش الأجم

ومي خاله علم اس الدا فا الدا و في الدا و ما ما السلم الإيمال الرام

ي

¢

0

5

مقد عریج دل نفس نبی هی میت سر نخسه مقد عراجه دراده

وقیل در تسومی مع به ۱۰۰۰ مال فال ما مع عد فیمندی لا یکوی داشدی دینول مجرد وقیل فسوفی اماکانی دی دو خود میا بی فی باده می بد دینا مدالا طول ۱۰۰۰ بدکرد

ولا بسخفری با حسی خفایات بدایهان فایها فی فایه بیش بیش بایان بن جنجتج اینجاب سراهش، کیف با برهان منفید و بو هپ شردو فا نستیفد ن بادی عدالت بخی از بوی خفایات فدایشه الان بهت به بشده عاص بعد ست

> السراق المنافيس على جماوات المعواس الأاسمالية

ا الله في فضى لا الذي الانسانية المحدوث روح الله الدواد الدياسية م الاحتمامين عواله التي فقي

ه سرهای نصه ای کل مجرد نی شاده لا محسی بدرصافرات سامر می ی جه عوام و لااستمداد ، حمه ایی مراهو اند به فه اد اینرفه «تنجیین - نشور استوامه ۱ و ده هو الا اینبولی الحرد بنیه فیلره می ارض نجراد اسین نی با ۱ ها فد اینا ته مداخلات و سیمله نصاص نداشج فادان کول جادیه

وهد شرهای عمر منتی طبی ایا شام ای لاانساسه مسجده نماع فیندوی و ی ا دا فال اسها بو کالب موجوده فیل لااند یا یا لکن منگذره و لا و خدم ما لا و ی ایا لااملیار فیل به جدا برغی ام اینم دا به نمو ربیدا و داهانشان و بالعاله

4.4

. >

و نعاق سنجفيزه في هده و استواس صورانها لا الجادها في سوع وفاعلها الرواجا وجالبها الا انفيال به و استشبه به فلكول لكسيسرها الما بالسادة او النا هو افي حاليا ؟ لا بدال وقد فرنست مفارقه هذا حلك

و ما ، ي قا ان فلول المرة بعد وحدم من جو الن اللفادير وعوا صهاو المن اللبات كديث

شك و لحصق

ولك الانقول هذا الرائما بلامك في الموس بعد مدر فيها عن ١٠١٨ في فيدا بدان فيدا بدان فيدو في المبيئز فيها عندالقوم هي المبيئات المكتببة في الاندان و حدد المواد وجودات ١١ في المحدل في وجود الدال الماد والمحدل الله المواد الله في مددي الدال المدود الماد في مددي الدال المدود الماد في المواد الماد في المواد الماد في المواد الله في مود الدالم في محدلتان الدالة و محدد الله وجود ما للحديد الماد في حور الله الماد في المعدلة الماد في حور الله الماد في المعدلة الماد في حور الله الدو في السعيلة الماد الله الماد في الماد في حور الله الدو في السعيلة الماد الما

فده ملها در ساده الشركة الاساهية التواسلة فلينظر في بخصطها و الله التواجود دول الحود التي الحداث بالله التالي المائلة التالي المائلة التالي التالية ا

ف حواهم المصنف بعد وجودها م بحردها عن المواد فهي كبار سفارديا. انصوريه لا صدابها ۱۸ لافان بها فنتني سنام مندلها و معادها و تونه يكن الهام المسلوان لا شعلور كن منها بهويتها كفي فسا⁴⁴ عل لصفان والملكان و لا به

يناسه عنها مراسادي

أطريقة أحرى

انوا کاب قبل شمال بکاب اما شاک محلیا فیسیسم سنوح مایه بیسیماها الی سازقه عالیم عمال و لا باک تهماد لا کاب شمالیه

واما تقنائیته الحوظر فیکوی معصله افی لا ران الاستخاب بنفل و لا معصل می دودد.

حكية بشرفته

بحد عدت الحدد المعلى المعلى المعلى المدال المدال المدال المدالية المداول المدالية المداول المدالية ال

فالتقوس لأنسانية تحسن وي حدة يا يبورة وط و حد هو لا بنان يا الا الاحب من عواد الأنسانية و تعتل نهيو لايي التي التعلي تنسب الوالم كناره من - الاسلامكة و السامين و نسباع الاسهالية لحسب بدأه ديسته أو بالله و استعلم الد كشف أ و لعرض من هذا لكذام الدائمية الدليان التعلي حادلة أن الها بعد للدن حافات حسبته و يوعيه و شخصية

د چد س و

ij,

شأ

...

L

>

9.0

1

4 n

2.0

4.-

, }

ا الد اق البانغ الى الهنا الأاستيوب

م نتو این می ده رف طلوعی عیده لا بنه مدا در معن قرا سبیه فی شاید بدان . لا ن قو مها سی به بن هو حجال بند بها تجلب بدان می بخصی دید یا اعتمی م محودها بنوری و لا ن فیاد کن داشد مدوره دایند داشه و لاصد بخوه بعثلی و مایروان دادم با با بعد بناعیان و آمانه و الداده و بیمورد و با با بعد منظی و ماید میشورد و با با با دادم با داره و بایده هد با داره و بایده فیامیخان اداره فیامیخان اداره و بایده فیامیخان اداره فیامیخان اد

و ما می به نجرح نما من عوم بی عمل فایعیداه جیدو فیها فدهای مسهر دلا سیاد در و دسی بی به بیدان پیدان پیدان در دان دلایل نجر دانس خدو دانس بی سیاس فی سخته لاب البان و بیدر دانیا با عمل دانس بیان نظر دان بیدان فی سخته لاب البان و بیدر دانیا با عمل دانس ندان بیدان فی بیدان دانس بیدان دانس بیدان دانس بیدان دانس بیدان دانس بیدان بیدان دانس بیدان در دانس بیدان بیدان بیدان بیدان دانس بیدان در دانس بیدان دانس بیدان در دانس بیدان دانس بیدان دانس بیدان بیدان

و سنتج جالب هذا إلى في الدر عبالله متجلجا أن الأقلبان لأ للجداء في الدر عبالله أن اللغير من جراء ، فلخله بالده المسلم الأولى للغير من جراء فلخله الده المسلمة المسلم المرهاي هذا عبوال فرجع علم الدالم المسلمية ال

هن تجوز ال تنترد هذه عواد عد النتاس الدالب تنفسها او هي مناصله ا

سوله ، اما ماد من هي بحال لا بمكن ان شوار فعلها للمنها الا بنشاركه هذا لـ لينكل الحامل قال قوامها للدالها محال الدلو لتيب لعده و ليني لها فعل يحتصبها كال شاوها للفنيها خلشا و لعوال و لوضح لحكالتي لا يسوى الشيء الى العثيات ا

حِكمته" مشرقتة

ن سه هداالكلام و نظاره على الحصار بشاك الالسال في الشهاب لحسبة وانشأة المغليثة ، و جمهور الحكماء لما لم يتفطنوا بشاء "حروثه عبر بشاء العديم مسروا الى هده الافوال ، فتارة "قالوا ، يعلم يعمل النوس و "بسبحالها و باره" باسخالاً رواح السافلة والمتوسيقة امتا السافلة قالى لاكوال المنظرات من السال أحرا و حيوال او تبات او جماد و دلك هو المسخ والنسخ و المنح و برسح "

واماالمتوسئطه قالي؛ عالتم الافلات ودره العسبروره بعض لا حسر - العاسه دونبوط للحالات بقوس عبائلجاء والراهادامن غير ال بعلير منصرفه فنه داو بعلي لـ لاحرام الماحالية علموس الشفية

و بحق قد قب برهان على أن القوالياتااته، والتشاعر الأدر كينه متعظرة" في بالله الحس" و اللحش والمستعشل و الكن منها عاليا

واما بوهم فهو مدرك البعاني مصافه التي البواد فليس تحتص به بثأهان وجوده وجود عفل كادب كنا ال الشيطان المكث الانفراض

فالله تعالى حلوالوجود بشئات ثااث و عوالم بالك ادلية و لرزح ملوستم" و

آخره فالحبيد و غوارضه من الدي و الدركها بالحين الظاهر والنفس و غوارضها من السراح و إندراكها بالنجس النافس والعفل والمعفولاته من الاستراه و اهي عالمهالا ما والدركها بالعفل الفئلسي

ردكر" فيه حكمه" عرشيته

بعل محبدال عبدا كريم شهرسالي في كنات بنال والشحال على لأسابد الله قال في كانه في بيس الله للمال لها دول مشاركه البدل حتى للما للمعل فاله مشارك للمهد و الامي لي الله لا للهي للنفس بعد مفارفيها فشوه للمعلى المقالة في المقالية في المقال

و خانف "استاده ارسطاطالیس فائه قال ؛ والدی پیقی معالنفس من جید ماسه من عوی" ، اسو"ه المقلیه فقط ادلاقوة لها دون دلك فیحس" و تلتد" به و ســ "حرون السون سائه علی هسال حلافته راستفسادتها بمشاركه سال فیسعد به لقبول هیئات ملكیه فی دلك العالم ، انتهی الله

واقول التوقيق بين تمولين فالأسكنية واراد بعدام بقاء القواة عليا عدامها عبد عدم حروجها من بدوه النيائيمل و اراد ارسطاطاليس ببقائها بقائها عما ميرورتها عملا بالعمل و قد بناه الله والله المسلوف الا فواه بهاه ولي هذا بسلسوف الا فواه بهاه دبث فيحس و بسدة بها و فيساه على مساع مفارقة عنواه بحوالث بالمحسوسات في بدل في هذا المالم و قد مراالرهاي على بقاء قوة حيوانية مدرا للحركيات بعد بدل فالشاه السوسعة بين شأة العميات و نشأة الحسات هي مدا

ه طاهر نصل لاحدار و نمل عمل ۱۲۱۱ عدم تنفوال لاحدان و حسر عداس تحدواتند فی الاحداد و الاحداد و تکل مرای غیر حسر لاستان و حال الحداد و فراعت اللبح اللي محمد ل عبدانک برایستان الا بالدرسانی این میدرد ۱۲۹ به ۱۲۱ می عمل استان الله مراسدارکه بیدان

. 13

, ,

بهوس متوسطه بين سائلكه و بن نجو باب بنجته فهي مع نجرده بن هند بنانا بدر منجر ده التعلق بالأبادان التعليمة فلتني تجلو بنيها في ۱ رانجر ، مناية ... معافله (

و سها الأشاره في قوله نعالي من المار لا حرم بهي تحسو يا تو دانو ... پدينتون»

> الاسر والدين في ان الكان المان لمنا و خده

می ساس می رغیر آن فیدا نصاب فیدادیه و ۱۰ خری خپو نیه و خری ا با دیا و تحلیمور علی فی نفس فیدا و خدم هی باشته فیفد و بیا فوق و دیا در فاق باک آن نفوی از خیاب آن فعفیلت و و در کی فیخر کی و فیلیده باش سا و ایس نفس شاعره فیکن نموی می و ۱ م هدد

حكمة عرشته

بالنيس لا سائله كونها من سنح المكوب فلها وحدد الحيفية هي فلي الوجدة

31

L

1)

.

J

- 1.00

1

ر_

23

133

مر ۵

٠,٠

الأألهيئة فهى بدئها عافله و متحدية وحساسة و منسه و محر"كنه و طبعه سنارية في تحتم كما فال المنسوف من ديا دال اجراء ثلاثه ساسه و حتواسه و شعبية فالنفي تشرل مي درجه حواس عبد ادر كيا للتحتوسات و استعبالها "به عما فيعير عبد لأأتعار عين ناصره و عند للسماع "د"ل و عبه"، فكدا في سوافي حي التنسية و طوى التي ساشر المحريف و كداير بعم عبد حراكها للمعلولات لي دامه المعلل القمال في الرفا الده متحده "به على نحوالا يتعلمه الراسجون و من لم ينتاني مقامهم و حالهم يرغم له أو كال لا مر كدنك لكالب على منحر"له" و لكال على القمال منفسية حسب لعدد للموس الدفته و لكول كل من هده للموس لعلم يلدت عيرها و الرهال كشف لحجب هده لا وها عن وجه الحق" بحيدالله وما احس دند في النشيل العمل العلى المحمد المدر الكرابية فيه في النشيل العمل العمل كشب كل من هده و احتربه وبالتسجير في المثال العمل العمل كشب المحمد المدر المحمد المدر المحمد المحمد في المدر العمل العمل العمل كشب كشب المحمد المحمد في المشربيات العمل العمل كشب كشب المحمد المح

فهد مثال مراسا آثاره فی نشاب و لحیوان و لااسان فکیدان الدور الده یشیمل علی مراسا لاانواز اللی دا به وسن شیباله علیها کشیبان امرکت علی سد ولا کشیر م اس عروع مدینه اله فکدنات توجودالقوی الدامع بنا فی الوجودان الصحیفه من سرایب فیشر شب علیه مع بناشه جینع ما سرشت علی اگل با هو ده به من توجودان مع زیاده ، و هکد پردادالا آثار باشیداد تفواه و فصیله الوجود

تَذكِرة"

النفس لا دمشه ماد م كون الحيل في براجيم درجيها درجكه المثمنوس مامه

۱ فهی بدایوه بود عدیده و جزر جنو بنیه سیخیله ایداد

٣ وقد دارًا كان عند و عني ما داره ويددو

المد فيطيين عنه الأنصار متداء ما يراق بالواقية الأخير اللمين الرمط

على مراسها و كدلك هي تحلظي درجة الطبيعة الحماديّة ي

فالحين بنات مايمل و حيوال" باعود د لا حن له ولا حركه ازاديه و بهده بنه به منتازا عن سايرالساتات و ازد حرح بسيل من حوف ابنه بسارت في درجه بالموس الحيوانية لني وال بلوغ بشوري الله بعد بابنته مدركة مكيات بالمعل بالمعل بروانه فال كال فيها سنعد د الاربقية، بي حد بيش المتحدية و ليس بالمعل فسنعت اليه عند حدود لاربعين و هو اوال بلوغ المستعلى الاكدام المعلوي" و في سندها ليوفيق

فالحلين مادام في الرحيم المالليفل حلوان القوم وادا حرج من نظن المه فلن _ الاست الصوري فهو حلوان بالقمال اللها و ادا للم اللوع الفشوري يكفيرا اللها ملكا بالقوام او شيطانا و عرفها و الما مرسله عوم المدسيته فراشا للم الله من الوف كثيره من افراد لا الله الله اللها

تلدس عرشي

قد ذكرة مناحب للتقرحات في جواب من شكت في يجر دا النص بقول بعائل، دخيب و حَرجت و قيين من لائه عسيل لحبيبته حيث عالى «ال هذه مجارات ادا حيث حقيد حقائق فالتنسكات مثل هذه لا يعام لا حاصل له، ليس بحكاد ال عليب عسير مرة الليفين شئوانا كثيرة منها راسه العسيمة الساراته في العليم فهسده لا عامون لا أبي حقيقة

حِكمته مشرفته

بالأنسان يسوع بانسه في كل حيل والناس في عقبه على هذا . لا من كشف

الرابسته داه وفي بنشرافسج السراري عميد البسراء

ه ای ـــ بیجهاریه عد دیرجه پیهو د ــانه بیرس نیاه . و هی نمد نخطی دریه عصابه و د نمار می خوان ایه

- 4,5

سفير

4

ا ا

وح

حيامية ج

والدوال

طستهد

بحسية

المحل

المعالم

الله المطاء عن بصيرته في هده الدنيا و اما الا كثرون فائهم كما دل عبيه فوله سال المعلم عن بصيرته في هذه الدنيا و اما الا كثرون فائهم كما دل عبيه فوله سال المعلم و مناوسه بيهما من نحوير تشدال عالم فلماه

حكمة عرشة

"العدالي هذا الهلكان سلسى بالحكمة وفي هذا لكنات البيطتو من بعلوه الرياسة و تأمل في هذا لليران الوضوع تحدالله بالقلط فراء كذلك". هذا كنات المدال عليكم بالحق" ثا كنت التسبح ما كلب علمه لا أ واحسب حداث تنى الدسال سوم علمك حسال أ واحسب حداث تنى الدسال سوم علمك حسال أ واحسل عدل تعوله فلي المسال والدا المران وارن "حسائيك واستثانك واعمل بعوله فلي المساد ")

ع^ع ال

, .

40.00

ه پر دی در در

the contract of the second

A A At y and T

⁸ Y / L X

a.c

سو

حسب بعسات قبل " ب تحريب عدا» و تفكم في هد بصر قد المستقيم او"لا" لم مشرعيه الى لله فانه صراطاله بعرير" بحبيد وبدير في قوله بعالى اله اوران هد صرائلي مستبية فاشعوه ولا تشعوا البشش فيم في الك عن سبله ه في معرفة بص الا دميه و فرائله هد الكال بدى فيه حكيه و فصل حصال تظفر بالبقصود بهدى الى صل بوجود باو " بعدى الى صل بوجود بو " بعث بوان الساء و سلالكه بدخلون عليث س كل باساه و بدخل الحبه بعير الحباب وال كن لا تحس ال عره هد الكال وقد وحب لله عليت فرائله ولا بقدر ال بنهم كيف برل بهد سبيران او كيف بحب فد يحبب و فد المسرك به وسويه و كنف تحو على" هذا بعشر بد وقد كلف دياعه فد يحبب و قد المسرك به وسويه و كنف تحو على" هذا بعشر بد وقد كلف دياعه بسيران عليه عليه علي عليه بيا ع

واحصر محلس المصلية والمحدود و حلب عن نصبت لل سالتمسيد و نصله بن رفست ده الشهرة و لراده و تحدود و حلب عن نصبت لل سالتمسيد و نصله بن رفست ده الشهرة و لراده و تحدو عن نصبر بنه عشاوه ديراه والائمر ه حتى يتعلبولك ما عليه قد ورسو له ويتمر أفولات عرفوا من نحق فيلير بسير هه العادلة و نصل نسلتهم حله و تنظر نمين نسبره في حماني لااشت كن نظر و و تنصه في دين لله كنافههوا بالحل مدينة نعلم والحكمة كنا دحدوا و نسجوا من عبد بالمنز و نحبي دروح النعرفة المن و تعيش عبش الكاميلين و تحشر في زمره أنشة عبالحين

الانتر والناسع في ال*النقوس لا تشاسكخ

ال التناسخ عبدنا بنصو و عني ثلاثه النجاء بالجدها . النجال نصل من بدل الي

بدل مناس به منفصل عنه في هده النباه بال بنوب خيوال و يستمل نصله الى حيوال المراسد و عبر تحتوال سواء كال من الاحس الى الاشتارات او بالمكس و هذا مستحس بالبرهال لما ستذكره.

والنها بعد المعادا العس من هد بدل الى بدل الحروى مناسب لعباتها واحالها بلكسية في بديا فيظهر في الا الجره بعبوره ما عسب علها صماية كما سيبكشف بك عبد البات ليجاد الحسيائي و هد مر محمل عبد البات الكشف و تشهود الاستمون من ردب بشريع و سيل ولهد قبل الاما مي مدهب الا و للسبح فيه قدم المحروفية بحيل ماورد في عرال من الله كيره في هد بيت و فتالي في ما مان ساسس المحكية كرما من من سنة من بحك الدين كيوه في هد بيت و فتالي في ما مان ساسس المحكية كرما من بيرازهها على مدهب الباسخ هو بهد المعني بها شاهده بيا المحتوم بو من بيتوس و لهور الله على مدهب الباسخ هو بهد المعني بها شاهده وحدوا ما عشيلوا حريراة و شاهدو العنا كيف بحصل في الدين بينصوص ملكات وحدوا ما عشيلوا حريراة و شاهدو العنا كيف بحصل في الدين بينصوص ملكات فيالي من من بيرازهها من مناه بيا مناه المالية كرام عبال حسبائية بالسها حلى بعدوا على مواد بيوا مدور مناهه العالمة كترة شهولة المشاهدة المراقي و قوله الاعتمال من جهه بلك بيران المالية الرقي و قوله الاوالحالية المناهدة المراقي و قوله الاعتمال من جهة المستهد الرقي و قوله الاوالحالية على المواد المواد المواد المواد المواد المالية المناهدة المالية المالي

, ,

ولو

وق

ک

و فی س

ستام ادهو و صه

ise .

دوم. سون

س هد

,,p- +

. ...

و اردان عددی لاید آبازه دا داد الحدیث فی اید طارحی بی حکیه لا او وید این المهبله اعلامه علی عد الدیاد ها اساستان ۱۳۰۲ و داد در در ۱۳۶۱ در در ۱۶۵۰ الا

۲ افي اللجة فاطا و الي و عفي سيح موجودة يبدي الالدالة الهم يميره

TO A CARLOS TO THE STATE OF THE

ف سره ۱۸ که و

وتونه «النوم الحيم" على فواهيها و لكلمت ايديهها و نشهد ارحاباتها ا بناكانوا الكسيون»

وفي الحديث عنه صلى قه علمه و آله ۱۱ يعشو بناس على وجود محلمه. بنجشر الناس على اليالهم ۱۰ شخشر لعص الناس على صوره لحلش عبدها عيسردام و الحساوير كما تمشول لمولون ۱۰ وكما النامون للعشون»

فهد هو منبح للواطن من عبر کان يظهر صوارته في الطاهر فتري بفشور الدسي* وفي الناص غير بلك تصوار من ملك او شبطان او كلف او حينزار او استد او غيرادلك من جنوان مناسب لمالكون(لباص عليه

والانتها : ما يستخالباطن و ينقلب الظاهر من صورت التي كانت الى حورة ما مقت النه الباطن معلك مع و ما سفت النه الباطن معلك على المكل مقت النه الباطن معلك على المكل معلى معلى المكل معلى المكل معلى صفه من حدوال آخر وهذا ابعث حدير بلواقع في قوم عليت اشقوه تقوسهم و صفت قواه عفولهم و مسحالموائل قد كثر في هذا ثر مال كما مهر السبح في نصوره المامة على بتي المرائل كما قال سبحانه هم حمسل منهم العرادة و حدر يراه وكونوه في بتي المرائيل كما قال سبحانه هم حمسل منهم العرادة و حدر يراه وكونوه في راه حاليان المامة المامة المرائبل كما قال سبحانه هم حمسل منهم المنهم المامة المرائب المامة المرائب المامة ا

واما منتج بدوره " ساطل دول لطاه ، فكفول الذي يبدي هد عليه و "به ، في ينطه به من "امليه راجوال" بعلانيه اعداء الشرايرة السنسيهير اجبي من بمثل و افتوائهي بنوب الداكات يلسبون للناس حكود المثال من ليس»

فهما منتج منتواص الريكون دينه فلت رديب وصور به صوره السان، والله العاصم من هذه عكواصم 11 1

TO A STREET

^{20 4 10 1}

^{1 . 1 - - - 12,1714 - -}

س

-

ng-

2 3

944 3

حِكمة عرشة

ما بيناسخ بالبخيل الأول فتد مفتى ما يستس به استجابته ادفاد عليب الدلسو في اول الكول درجها درجه الفسفة با ثها بنرفي شئا فقسنا حسب استكسلات الباده حتى تجاوز درجه الساب والحوال فاسفس منى حصلت لها فعليه ما فستجبل ال يترجع تاره الحرى الى القواه لتحته والاستمداد

ثم" به قد مصی ای بنیواره و انباداه شی" واحد له جها قمل و قوم و هستا معا پنجر"کان و پندر"خان فی لا"سنگلان باراه کن" استعداد، قمیله خاصله فسالتحال ال پنمائی نفس خاواردن درجنه" النائیله و الخلوانشه الی امادهانسی او تحسن

وقد علي الداليلي لم بتحاوي صورته خدالطبيعة الجرميّة والدالجنين مده في الرحم لم ينحاور بدورته درخة النفي الدالتي الدي حكى لله بعالى على الاشتماء بقوله الدياليسي كس٢٠٠٠ مراه

مملی امر مستحل بوقوع و کدا فوله الاستناع راده فیمیل عرابدی کتب بمیل. فقد حرام اتله الراحوع الی بدن علیهم ادلا بکر از فی نصص ولا بمددفی بنجی

سرورت برجه له کا لله موجو مله

TV 4 1 your T T YA GAME T

^{\$} و قد د الد المدال عدام ما ما الدال الداهنة و حدد الأ وجاد و حدد الا وجاد و حدد الا ما الداهنة و حدد الا ما ما الدال الداهنة و الدال الداهنة و حدد الله الدال الداهنة الما الدال الد

الاشراق العسائر في صعف م فيل و دفع حجج بحصوم

المشهور في سالحانه الساسع ان المان ادا حصال مامراح السلحي" من الواهب ايسا فاد افاراته نفس مستسلحه كانت المان والحد الفسان و الواحدان بكديه

وللناحث الديمتع الحاجة الي فيض جديد بل يستن الله نفس نحاورت من لسات بي تحدوان ثم يصفك الي رسه السان

ون دفع هذا دي مراح لساب ادا استسفى نفسة قبر حالا اسان ويى فنه ان لاستلم هذه لا أو توشف في عالما لا الدافات الله يقول النفد تسفيم الياسر حالا شرف يستدعى تنفن الا اشرف الها هي التي جاوزت تدرحات الساسة و الحنواسة

قول هذا مشوص بنعوس العلكتاب فال حدادها شريعة في الماية ويه بنيس بهامل بديرة و تحوال على العالمية في هذا بنول، فالبراح الأسابي الإيجلس الميا الأنمة من ح بنايي و هلتها بي الحبيبة الطبعية والمي فيها فال الراد بنجاء و بدرجاب هذا بنيمي فكديث الأمر في بنيس بالإسابية على ما عليب من فرادسات كما شير الله نعولة بعالى باهل في على الأسال حل من الدهر في يكي شبا مدكور الماد حنيا الأسال من نصفة مشاح بنيلة فجعلت من في الميان من نصفة مشاح بنيلة فجعلت مسيداً بيان من نصفة مشاح بنيلة فجعلت مسيداً بيان في نصفة مشاح بنيلة فجعلت المسيداً بيان في نصفة مشاح بنيلة فجعلت المسيداً بيان في نصفة مشاح بنيلة فجعلت المسيداً بيان في نصفة مشاح بنيلة في في الميان في نصفة المشاح بنيلة في في ناشاً شياً المنان في ناشاً في ناشاً في الميان في ناشاً في ن

فان ازاد ۱ بنا ذکره الاسف لاب النصابية في ماده و خدم حسيب برابد لاسعدادان لهام بكامل بدرجان فيها فهر امرا و فع بلاسهه و توسششي هذا بناسخا

and the second of the second o

ا در ادر الله ومن جملتها للغة روف الراف الرابية في من والالافيين براية السعة والت الراف المدين المراف المنها والراف الما الما الله ولا يتميز المنا بدالتي الراب ال

qu'i

خبر

. 1

عبا

.

ک.

ja

13

فلا براع في هذه شبيه

وال ردبه معالله مل حمد لي حمد معصل عه فقد مر" فسادها. وهده مدكور والدي فيله وال كان بعثاً على المند الا" الدالعمرض التبيه على حقيقه معام

حُكَّة "أحرى لَهُمْ

ن بعهان و بمجره لو بجرادر عن لاتبدان والاكر م وعن فوه مذكره رضائع افعالهم و خطاه جهالاتهم ومدركه استكاتهم و كرائهم فتحلفوا و صعدو الى سلكوب الاعلى! قاينالشائاوة 11

والجواب لطريق عرشي الله عهد الله الحروثة حشرو اليها و تعدلوا الواح الاكام الساسلة لأعمالهم

حُجَّة " أخرى النَّهُم

ان بعده والائترار بند التلف بعوسهم عند فلته التواعل بسام او مرض ا حللشي من لامور بعدت لا عدلهم باسلكون فادار كالنابع السندي بالنوب، بحردوا من مرا النفال الي بدل آخر فارو بالدرجات العالية قلا يكون لهم شقاوة

والأعدار بـــ في نهيات بردته يسمهم عن وينون اليها يدفعه الوالهساك لم، لم يسمها مع الساعل البدلي و منعها للداله

و تجواب ما مرء من الناب دار ماجري هي دار تجراء والحساب،

و حمد مالایی د بنی ته بمکنهی در ۲ و در بو امرا داد این دادل

على

کوب

٠ ٿ

حُحَّة الحرى لهُم

ليس لمحموان عصو ، الآوللحرارة عليه سلمية بالمحمل ، فيس لاحد ال عول عرس لايرال يسقص فرسيته ا

"ثم ال للحوادب عجاب فقال و حركات دهنته ، فانظر الى البحل ومسد" الله و المسكوب ومسوحاته و الرائد والسعاء ومحاكاته الأقلام و الوالهم و المرائد من ردسه الاسد و الكثر بالبر و سناع الاثيل و فراسه نصر من ووفاه الكفية ، حدة العراب الهدم كنها بكيفة البراح و بالقسعة بحرمية ا

واحسوار العلم عن بدائب أن كان ساجراتي الحفظ في حيال فلم بكن للجراء ما يتحال علم محرد منا يحلفه في البقدار والشكل و بلوى و الدين فض معلى كني السيادة مفلله لم المثاية والفيالها دون الفيمود الى رائم الأاسان والوضول الى السيادة المفللة عداليمارقة

والحواب الدلكل حلواد ملكويكهمه وهادية بهديه الي حصاص بالمعلمه المحيلة الماعودة بهدية الله حصاص المعلم المحيلة الماعودة والماعدة على الماعد على والله الماعدة الماعدة

تكرنس

واعلم أن سحف لفلاسفة رائاً في الساسح و فلهم بخصيه " قديفه دهسو لي ساع مفارقه شي؛ من النفوس عن الاثندي لا تها حرمته السبح مبرداده في حدد ـــ

لغمر فرملله المحطال حفراني

ha. 4. ha a mark of T

4 4 17 1,-

L g

a.

الدوا

لحب دب

قصال تهم این هده بنعواس یا کاب کنها منصفه قیم مفددمیه بسیرهای بنی تنجر دانبعواس الاست با فی مدعیها لا میناع ابتال اعبور و لاعراض می معی این آخر و ایکاب مجراده با فاعدیه مقتصله لا بسال کل موجود این کتابه و دایه وکتال لادسان فی ستاه النایه سواء کان مقتدا با شبت

ما بدين سميدوا ، فقي الحيه و ما بدين شفوا فقي لنار ١٥ و نساني إباده بندره

الامراوالحاليممر في الااشارة عي سفس المسكمة

اليالاكتر م علومه دو ب نفوس بالله، وهذا منا فد ويسجه الطبيعيون للالد آر تهم نطبيعته

لا بری آن الاحدام استفه اسفاده اندام دانیزکت رد دن فی فنوا الفیض آرادی الاحدام استفه الفیض آرادی الاحداد الفیض آرادی الاحداد الفیض آرادی دانید مسافیه دوریشهٔ الفرکان دانیه الائنوان الرائد و الفیزات الائنوان الفائد و الفیار من الفیزات و الفیزات الائنوان الفائد و الفیزات الولید الولید الولید الولید و الولید الولید و الولید و الولید الولید و الولید الولید و الولید و الولید الولید و الولید الولید و الو

الدو عالم المداد المداد الموادات المحدد الالا المداد المداد المداد المداد المداد المداد المداد المداد المداد ا على ماداد حالي

۲ و نفر ترجمانی ادام

Lankin

ونو لم نكن في عالم نسباو ب من الشرف و تصبيله ماسس بعرها من العكر مئات با حرى على بسان اكثر البلسس و لا مها بالله على بسته و بهاد فع النها لا إيدي في . لد عاه ولما ورد قوله تعالى

والرحس على بعرس استوى اله

واسالا حرام الاسطفالية من هي تحدكرة القبرة علم يصلح لبعدها عن الصقة وتسادها في الشور الا على بالشائصص وهي الصيحة المدانية بسجداده المسعمة على م بدوام ، لا يستقر : على وجودها ايدا

ثم' كلت محتصب و معتب منين عدد قبلت ردده من عصص حتى صهى الى سببانه ميان محتوي منين و دد سببانه ميان و هيو لا دين و ود سببانه بالمعلى درجه لعمل دلموج لا المعلى و العبين الا درجه لعمل دلموج التصل داروج الا عظم و العبين الا ديا كالمعال الملك دالسبب فظهر الى بعبكات به نقوش سراعه و ال اوليا و خود بندايه و هو بعدل كسار و الموابعة و هوالعافل كشره ، البدائب و لا و مهرب آخر

حكمه" عبر شيَّه"

ان للمنك عملا و نصا و طبعه سربه في حرمه لا بان بكون بها دو ب معداده مديه الوجود ، قال دلك مبتتع ، ولا ان صوره به حدي هدد لا مور و عبيرها من حوارض والا لاب الحارجة عبها بن داب عنك و هو شه السبطة حامعه لجيدود هذه عراب بعقلته و بنصيه و لطبعه

فقولهم : حركةالفلك ليست طبيعيَّة الى سس دسد هده بحركه و د عبها مسيعه

90

gas

.

بقيد

1

10

ار ا

- 5-

ه ګو ا

جارا

SAD

محصه «قصه «كون غير شاعرة نقاية قعلها ، و الأ قمياشر الحركة ليس الا ما يمين محسم نفو ســه

فك التامعل من جهه عقصه لاساشر الحرائل ، الساوى الله لاكراده الدله لي حرالت حدود العركة ، فكذا حكم الفلل من حلب حوهرها العلمي ، و أدا لن حيث الشائها الحيوالله ، فلها وجه اللي القدال «فلها على" حاربة" « يسع مها لله العلوه ، ووجه اللي فسيمه العلك لاعلى مشر" ، " موضو به مسكس عليها متناسبي نصول عليهم و بدال" "محلدول باكوات و الدارس وكاس من مشيئ»

وقد مر" مناسرهان "على في توجود تواحد قد تكون مع اجديثه جامع لحدا متفاوته و مراسب متفاصله المرسم العمل و مرسم البعني و مرسم الطبع ، ولكيان من هده الشرائب مراسب كثيره ، والها " ، والوازم تعددها تظهر بتعدد الأكار والليو ، والهد شديد العبوض دركه دفين لمستك عورة الا بشراهندي!

الشاهد الثالث في البحر أد لا بنات المعاد المقوس وفيد البرافات

لائوں ، فی معمل دعمل الله علمه الله كل تموره معمولة بالفطل هي ماوجوده و حود صوره فارقت المواد لحسنيته وعااسها فهي بداتها عافله بالفعل كما " تهاملوه

ه سره ۸۸ م ۸۹

A . " B & B" 1, m T

يت في على نشخ العلاجها الأجيار بالخيار بالأثار

بالقعل ، وكن صورة مادمه فهي باديه و معلم له راعو ه

والنفس ماد مب كونها منعسه و حود دساده فلسب دفيه و لامعتها ها دغيله و بالمه م و بس له هو النشهور ال سس بحسره عبوره البحسوسة و بسراتها على مدخلة فلفسلوها معلوله بالتمل و العلل هي مدل دلك قال لا سده الددية البحسوم منتخله معسلاها لل لا براح محلوله المحلولة منتخله منعسلاها لل لا براح محلولة بحواجها معلولة من و المحلول السحول السحل المواكل بمواكلة عليه و كل حقيقة على شوه المافلة بشوره و حداد بنا محلولة والمالة والمواكل المواكلة على من قال بدراعتي كوال الحركة المس بالعه الحركها والى من منتخله والمالة المواكلة المنافقة منافقة المادية والمالة والمواكلة المحلة والمالة المالة الكالة الكالة المالة الكالة الكالة الكالة الكالة المالة الما

به ال النفس في منادي لكولها ما طيورها على بديه جهة كالسرة العساسة م كه ال وحديه العلسة بالمواه فاد الوالد في والسدال فعليها على عليها جهة الوحدة فسرت عقام و معمولاً بعد ما كالب حال و محسوسا فللمس حركية في داتها من فده أشأه الى الشأد الالحرة

ن کار طر کہ جانب بھا تھ سے ہار است اللہ فو نہیا ہے۔ اور بھا و سپل افق

L.

4

j.č

. ,

5

4

خير

5%

d.

خص

الاشراق الباني في اللحادا عنين بالسعفون

فيد نبش في كل فيوره في دفه تجيف الموارفية النب معتوقه بن مجالية في ما هي مجلوسة بالنواده ال في منظوسة بالنواده ال مدارة من شاهي محسوسة بالنواده الله من هي محسوسة بالنفل و المحسوان بالمعل هو منجة الوجود بالحوهر " بحاو لا الحساس بين في إلى المحسوان بالمعتور من في الحس بحراد فيورة التحسوان من دارة ويصادفها مع لواردية المحصولة و تحديل بنجرادها بحريد أكثر الما علم من الدادات المحتولة من ماده الى علم ها المحتولة في علم ها

ولا يعبة مصى الاحساس حراف عنواه الحسه الى لحواصواه المحسوس، المتوجودة في ماد له كنا دهب الله فواء في بات لاالتبار الليان بالل للمصل ما يا هنا صواره التوازيم المحصل لها الدراك فهي للحاسم بالثمل و المحسوسة بالمعل ما الدالي دلك فلا حاسمة اولا محسوس الا بالموه "

واما وحود بنورد في ماده محصوبه مع سيار بطا و بسب محسوبه فهه م

فكدلك لعدل في متواه العاقبة و مبيرورتها عمالة بالمعل قال للعلمين السراك شهر من تحكيده آنه للحريد هيورة بن للدام وغوارتها للحريدة الما من قال للم فتصاففها و تعليز بها بمالة للمعل فرعبوا ان لحواهر الممل العملي بداله سعامات العلورة العملية بدركها

وليب شعري اد نه بكن لب في د له صوره سعيقو لاب دباي شي . نه ه

في عد اللب الحدد له رسها ۱۳ به و به ا

٩.

ď,

د به نعاریه البطلبه پسرش لاغ ر نعبد به فس به نکی بد به مستدرگ ۱۰ سباه و به بخلیل به شی تعد فکیف به ۱۰ سب آخر دودن به حص به به بورا فید به می دود د د سال لا شده با فیوره نخاصه فیه فید به ندرد بیب بسد د نخایمه و ۱۰ کیب بد سابه غیرها به لا فال خارید با بیان بیکول بیب بسود دادیه کند به با معرفه دادید به دادی و تحدید

و دن بگول معلو به به و ساه به را پیاف به ادامه خدما امیل فلسی ای علق استفاق با حسیب به اسوره اسخر هم پا همچا یا حمل ن سول اینه فی دانه مغرایی بنید غیر منوار ایناحالید

وقول ال كان حقولها بلغيل سنفيل حقول بنوره شده بنجه يه بوسا جرائد فهد هو يعلى بدي برومه ، فيكند بسبب شده سند من الأساء النعسة المعلى الأساء النعسة المعلى الأساء النعسة المعلى الأساء النعسة المعلى الأساء النعسورة يها يعول موجود بالأسدل من حد يجالس ال بال فيعوال السادة وفي فقيها من مراسة من للمال المعلى الماليات المعلى في مسرة ربها عقداً المعلى وال كان حقول الميواة المعلمية المعلى المعلى المعلى حسول فوجود منال سوحود منال كو حود الساء والأرض بالماكنة وعبة يجيهواد وجود بنوريهما الجالية فينال المي والمهادي دهيمة والماكنات المي والمهاد المالي والمهاد المالية محوداً بن الأوجود بيا في مش الماكن الميوال الماكنة محوداً بن الأوجود في مش المعلول الماكنة محوداً بن الأوجود في مش المعلول الماكنة محوداً بن الأوجود في الماكنة في عمل المعلول الماكنة محوداً بن الأوجود في الماكنة في عمل المعلول الماكنة محوداً بن الأوجود في الأمالية الماكنة المعلول الماكنة محوداً في الأحداث الماكنة الما

ائے ال 4 حود الاصافة عي سي عر محود بيك على فيد صافية بدر م مران

and a second and a second as a second as

٥,

9

9 500

لغواله و کلام عاید فی بنت عبور و کتفیه حصوبها ب اهی بنجرد لاجافته اندا ، الأتحاد معا . والكان بتجردالاتناقة فكسول لاينافكه يين حصولا حصيف لصوره شي کنا عليب و هکدا استنب لاامر الي عيرالشهاينه و ل کال ،لايدر فهوالمعلوب

فعکم ، ان کل دراك فهو دايجاد سي سندو ك و سندراك والعفلالدي به الما الأشباء كلها فهو كل لاشياء و هدا ما اردده

وكل من تصف من نصه علم ال" يقيل هاينة السبب دائها بعينه، هي بداب الحاهلة بل حاهن من حث هو حاهل لا د ب يه الها

وليب القبور المنبث كاعتبته بناسه من ١١٠ هماو عفيته والأنعام والجال دمثه ماء تجلوه بداياه اي وجددات الباديات دوات لأوتياء تحبيثه تعليها عيا الدي مرجعه عي وجودانيت الوصعية

وقد جفف ان لا حفلوار العلم و لا تعره حسم عبد حسم "حر ولا العره "حمد 🕶 🕶 ما فالكل عاب على كن والعشير حوهر منت اللباري وما بتعثق به فهو الفسادر البناء بالحسير يكون عاليًا من عليه مائية والنفس بقدر حروجها من الفوه بجرميته إلى بعر تعلمي يكون حبية عقلت والد صارب عقام بالمعل يصير حبوله جبوه كل شي ١٠١ وبيده ملكوب هدوالاشياء الني بحه

حكمته" مشر فتّه"

كليا ير دالا اسان في هدا عاليا او بعد اربحه الي لآخرد فابه يراه في

(13

وفي هاسه ولا يري تسنأ خارجاً سي دانه وعالمه و عالمه إيصاً في دانه

حکمه احری

النفس الأنسانيَّة من شأنها الرسم الى درجة يكون حسم الموجودات العراء بالها ويكون فوانها سارته في تحليج ويكون وجودها عالم تجليمة

> الاسراقالثاث می حصو (بالعص عمال می علم

باللغفل نفعان وجوداً في نفيه و وجوداً في الفيت الانطلب فان كبال تنفس الانتسامة و تسامها هو وجودالغفل الفعال له و مشروريها بناه و الجادها به فان مالا النول شيء الله تنجو من الانتسال الا تكون عابه له

وال سشكل حد هذا لاأمراب الل شنا واحدا كنف بكول وعام مندامة عدا أما ما متدامة مندامة عدا أما ما حرد للمواحد بالمعدد الما ما حرد للمواحد بالمعدد المن منكر أود كثره عدد به من بوعواجد والهابدا بواحد لا يكول الا من ما حسدات الله من الما من ما حسدات الله من الما من ما حسدات الله من الما من

ثير لا شكام في فنظر في العمل المعال في نفسه البنا للدق بالانهياب السحم عن الدر السادي وسنس للعراهيهم الا من حلب كوانه كبالاً للنفس ولناماً لها ومن جهه النفس و القعالها عنه أثير ليسروراها إيادة

ه البرهان على وجوده لها .. ان نفس لا يسان في من بساه بالدوه في بكتاب بـ مان والوجود سفارفي و ان كانب بالنعل في كولها بدواره كبالله بنجسم لصنعي من -

-

3

b

.

. .

20

حيه بعيل \ سن به تعلم مر سال بالمعلى في يقلو بر لحقائل و و وه تعلو مو دام بر الما من ما ما الما من من حدا الموه بي حدا لفعل فنام منحرج الما وهد الما من بركال الله معلور على المال المنعي الأحداج بي الأحركاد ما والا بسلال لا مراجى الأحداج بي الأحركاد ما والا بسلال لا مراجى الأحداج بي الأحركاد ما والا بسلال لا مراجى الأحداج بي الأحداج بي الأحداث الا المنافر المن المال المن المنافر المن المنافر الم

الها من سس سه هند الن هذه يبوره العصلة موجودة في داينه سال الن العص كل الموجودات و دل هو الله العلم مشطل العمل عمل والمهد العلم به المحادة معه تجارات للملووات و دار كذبك يور السجلوس قال بالقلامة واحدة لا عها في سلم و مورة شيء من المحسوب بالما بالمعلى آخر فلدلك بالحال بالمان في داية بالله بالوال المحسوب المان دايور للمحلوس بلي كان البلسلوات الاسم المان في داية بالله بالمان المان في داية بالمحلوم مان فاللوال للمحلوس بلي كل البلسلوات الاسم المان المحلوم المحلو

معد بنتيج ال على بالمعل حيال فكول جوهر؟ فواضح أن هذا على عمار عمار عمار الأنه منوام أ العمر هر عملية

الراق السالح

فی دایس دا جائز میه فی لا بنایا جنی عود می طعی سر بنا ای اعلاها بعد دارای میه دا ادون کاند با دا استدی می اوال و منهی آخاها این او بهد

and the property of the same of the same

ب اول م يحدث منه في الأنساق بعد هو ه الهنوالاسة التي جدال في هذا لله بديا واسطه حركات الأنفاء أنه الدورة من فيستالد لها للمكوب شوق أبي مجراكها الدين حدوث المرامش بنعال للمواق علين أبراحال ما هي أنفواه التي بها للحقيد الواق حديدة؟

شم القو تقالتی بها یتعدی ویکنو ثم التی بها بحس الطعوم ثم التی بها یشعر باره بعد ره والبرودة و غیرهما ثم التی بها یحس الطعوم ثم التی بها یشعر باره بعد دا ته اله وجوداللاسه والدائمه و سامت د و با بنه دوه به بدرك الانسوات بی بدرگ لانسوات بی بدرگ لانسو و بر بدرگ لانسوات بی بدرگ لانسوات بی بدرگ لانسوات بی بدرگ لانسوات بی بدرگ الانسوات بی بدرگ الانسوات بی بدر به بیکرهه آنه بعدت بعده می بدید ب و با به بیکرهه آنه بعدت بعده می بعده می بدید به بی بیدار به به بیانی مشاهده المحور بی به البیدوه آنجری مسترفه به به بیس و بیرکت ولها بود بوهی و بدگره لاسترج ع ویس به السحیه ویها بسوفی به بیدار عنهاالمکر والر ویگ بهده هی اموه بیما به بید به بیداره بیداره به البیده وهی بدو هی بدیده وی بیدیده وی بدیده ویک بدیده وی بد

ه ما دروعته فا چا فی وجود با عه محسه از آسه و المنحلة و سابقه علی اسا فال لکن وجود بیشا بداله با دو فقه و هثر با اعتماله بلا این هذا الطلب سی فی الحساس و استخبل و الدائل شوفه ۱ ده از و فیادتحسیها میا آم وفییه فوفها این العام بحسی و اسرایی فتحسی اسا تحسی استان بیشا می محسل استخابه می محسوسات عدا عینها و یعی

y no y

9.8

...

ıĠ.

5

ţ٨

بید دیک آن برنت فی بادیمه آنیو آر معتم لائیت آنی هی عقوب دانهمل و معتمولات بالهمل و هی لااشده اسریته من باد د ۱ عالاتها

و ما بنصولات التي سبب بعو هرها معقب و النماي فليس وحودها وجود عليما بل حسال بل حسال لا بن به ارد با درجود بالعليمة و النمايي بفلتو آرية كالعليما والساب وما يحيله ماده آ او حليا فالهدد للله عليولاً بالمعل ولا معقولات بالمعالي معيال الأسابي بالمعالي بالمعين الأسابي بالمعل هي كان الله تقالية هي في دانها صورة المادونها ولا يمكن باليكون ماده المدونها ولا يمكن باليكون ماده المدونها ولا معورة المافونها كما التالهيولي الاسكن بالكون صوره لامن دلاحل منها فالناسمة صوره "بتحق و ماداة بتحق آخر في عالم الاشتاح و المثاني عالمالاً و حالت مناسبة عبوره بقالية بتحق آخر في عالم الاشتاح و المثاني عالمالاً و حالت معالية من عوام و هكد التي يا يعلن في عالمالاً و محد محره دايا من عوام وهكد التي يا يعلن والماد بوام دايا معلوه أو فالها فلي يا يعلن بالمعمولات معتقوه أو فالها من حداً عوام الي حداً بعل والمناسبة كيما بشاء و هومين من ما الكه بته و يوار بعني من الواره المشوق العدد مي أرضوانه المعادي من ما الكه بته و يوار بعني من الواره المشوق العدد مي أرضوانه المعادي من ما الكه بته و يوار بعني من الواره المشوق العدد مي أرضوانه الموارد علي من ما الكه بي ويوارد علي من الواره المشوق العدد مي أرضوانه المداد الموارد المعادية الموارد المعادية المدادة المي المدادة المي أرضوانه المدادة المي المدادة المي المدادة المي أرضوانه المدادة الميادة المي أرضوانه الميادة الميادة

الامراوالعناس في الدياد الاعملي شيء محدميسوط

ودنت الآنه كامل بدال الإيجاع في محوده الكمالي النقائي الى القصيل أوى ا و بركت النفاء فناد م كونه امراً عندت بكون بحضر معه جميع ماله و يكون بادله م عالم شك و حدا م بكون عنه بدله سمه بنا مه و يكون المناهثون و الآليا هذه النه

مرا واحتداء

"ثم ادا بول على مقامه و امتدال دانه والسقب مراتبه صارب فم محصيفه في موضع لاال مقصور عليه سكشر فصارب عليه بدايها عبر عله بنامها لاائتها داب مراثب معاولة ، الاعالاً الجميع يتحو تحواوا حدا والنفوا اثرا واحدا

دندده على درخاتها و للدسلة على درخالها م سلطته و سلمكره كلها كأشها سمل معلا واحدا متفاوته نبرات فك " لل الددلة يتحدران" المداء و السلك لها كلد للد لقه للمع السقعارات والشاك كحب لروالح والسحرة و للمعه بأحد الله لمور لاندوات والانوار و السحيمة يحتمر علماها مثل للحسوسات و الناطقة للحرك لها المترانة يحصل اللصورات والعلوم و يحفظها

والكن من هذه نفوى اللي قليها الفياً حفظ بنا للحضرة وليسط بنا لحليه و المساك بنا يعديه كل" بحسبه و حاله وكل تقلق مكمكها " سائل" و شهيد .

وهكد بي ال سعب الممل بعدل فسنجه فيه كل سائل" و شهيد" و فاس و ساله

فاسفس لا بساسته (كنا صرح الفيلموف المعلية) ، بمعض فو ها في هذا العالم و تعليه في عاليم عملي بل في كل عالم من عوالم عنا جرء" ولسب حروها كا جراء حلم من جهله وضع والمسفدار بن منجه المعني والساهلة "

> الأسراوالياليس في السُمادة الحُصفينة

لابراع لاحد في أن لده كن فواة تصاليته خيرها با دراك ما بالاسها و السها

^{1.00}

م بد سے بدیر ہے کا درجا سے ا

À

, -

5

J

90.1

14

A

غاز

و شرعا باد ك ما عبادها فقدم بحق درك ما يا مه من سخبوس و للدد تعقبها تظفر بالا بعام، و توهم ترجب، ج تحفظ شدكتر

ثلم اهده الموی او ال شاركان فی هده استانی فسر اللها منفاو ته فلماو خوده افالی وك به اللمی او مصلوله الرام م ادارام افلا به شد افلسل كل الده كنا اللحدار فی الله و افراحه حتى باكوان الله دى اسالتوان الشقر الوان عدم الداده و السعاده .

اکیا این سکتان به لائمر استاکیا رئید بستر بنفو فا بدرا که و هدات اما مانع شامل بها عبه فیکر هه و بؤ در دید به کار هه بعض سرطبی الفتیعوام انجمو و اشار فید ها با مسواه اهی نفید اما هو اکتابها فام انجان به ماد میت کدیک

قادا بقرار هذا فلتون النفس سائمه كسانيا لجامل بها أن يتتُجلا بالعقل لكاني والتقرار فلي الجامل بها أن يتتُجلا بالعقل لكاني والتقرار فلي الناوي في المقول والتقامل من منجاه أي "حسر الوجود فيسالحوها عالم عندا فيه ماهية" بكل الوسميدية إلى اهله مسرورات

^{2 4 4 44 44}

W #24 1 3 42 4 1 3 44 7

³ AL , *

مادب بو كس عالى النفس مداها مع عويض من المسائل قحصرت بين يديك معه مددد به سركه عبر منفحه دول استقراع جهدك واستحققت بالشهوة العلجله ما صبك اد بحط عنك شعل البدل و فع الجيجاب بيسبك و بين هويثتك العقليه ، وصب بدهنك بي عالي سلكون و دوام الانتمال لان بعض كما مر بافيه و بعقل بعل دي بدا والقبض من حهه مندول دائيا

فقهر انه لا عباس هده سماده لا آخره الى ما بدله نجس من معاب المكمارة بما عبل والأقاب

ولهذا ورد في الحديث ولاعيش لا مس لا حبره و مست حبو بنفس س د لده العلوم والمعارف مادامت متعلد ه بالده هو مش ببحدير الحاصل عواها ما بالده حبر على حس عدم بنه لده علموم بو سعيه مرض بوسيوس به در بي كوليائيمارف س هي معلمي صاع أغوم العادمة من هنه بالله و ما الكلام و كله و أرستمه حاصره للما موجودة في حقتها لكانت لها الده الابدرك وسما كتبها فال للعادة بحسمته بي وجود هده الحدين لافي حبر بها و بعدامها و بنا بحاص لمنس سد حبر بها بحوامه ما در بيما مها و الا فالها أفوام وحود استان على بنا به بنا في هدال در بيما مها و الا فالها أفوام وحود استان على بنا هذه بنا في هي در البئت هذه في الا فالها أخراه و عدالت كالمنامية فتي بنا هذه بنا في اوجود الدالة على بنا هذه بالله وجود الدالة ما كياله الله

ه وخود ب منصه که و فصلها نحل لا و ب و انها الهمام بی ه نع<u>ما کنه</u> راد با وما نشبهها

بعاد بنا و متفاصله فهده بلد بن تعلمه بشن كيف بالغلي يختلني فال كالم بالله من تعلوم لكنتها منواهه عن براد ان متموقة لهيم الي السلخماات التي الفقها قال اینعم ان منحش نصور اسلام فینجر نجشها اشاها الی فشاهسادیه بدد رفع لوهم کنه فی لبوم اسای هو سرب مرالبوب فلنشل به ما وضف فی نخسسه من ستجنوبات

فهذه أحنه السوسطين والصابحين والمثاهي أحنه النفرانين الكاملين

الانتر والمانع في سندوه على باراء علك سعاده

مالشداوه الحمدت فيي ما حب بعدان بعريزه عن افرائد بتراثبانه بنه و تحب بيدا الشابة و ما حب الحجد كالمدوق والنظائم و ما حب الحجود بنجي بالآراء بباطئه والا بكار الحكم بالمداب بالمسطنة او بيشامنة ويرجيح بعض الداهب بالحجي والمنظنة المائية في المداب المسلمة والرحيح بعض الداهب بالحجي والمنظنة المائية مداهب بالحجي والمنظنة المائية والمنظنة المائية والمنظنة الحجور والمنافرة المائية والمنظنة المائية الحجور والمنافرة المائية بالمائية بالمائية المنظنة ال

فاشتقاوه في الصلم الأوال من فليل لا عدام الكالموب لفندل أو برمانية في ــ الاعتباء من عد شعول لمولم

و ما فی نصب الدی فادر شامر مولیا مودد کالعضو الدی به حلح شدید فارا هده لهندآن الاشهار به فلیحه مولیله تجوهر النص مصادم الجمعیه الای جمعیه باشدی از یکوان بها هیله البیالات فها به علی النداز و فواد بشهوی و بعیسه فاد النهران علیه ما ندادن و حدمت الشاها فی تحصیرمث آریه الدائمه کان دلشموجه شماویه و الالیها و حدریه ایکن کان فیالها می بندن و شواعیه شیبها می امرادیه

في بلتم بموجودة لمدار فالمنص حوار والدمية في لا م

ود هلها استكرالطلبعة عن لاجناس بعصيحها والآدن داران به بن و رفع تحصل وكشف بعطاء بنوب بندن فسادي بلقان بلغان بردائه شد لادي ولكس با كشف فعطاء بنوب بندن فرا من حوها للفس وكذا ما برمها ها البعد الا بروا في بداه من بدهم بنده من بدهم في الرسلوجها و فيعها وكبرتها و افشها بناء لله

ویشنه ای یکون [فی] شریمه اسارت می هدا حب و رد ۱۳ ان المگومن العاسق الا تحداد فی اسار ۱۱

و ما نصبم التانيف فهوالسفتي الداني للسائر ما ملوم و لكمال المقلي في الدينا و للاسب للفلية شوفة لله لها م إلى تجهد في كليلة فعقلت منه الفوقة الهيولانية و حسب له فعليه الشيطية و لا موجاح و إراسيجت في وهله العدالد الناصة فهي للام لداء التي اعتكم الساء الموس المرافسة من دواله

وهداالالم الكاين عبها باراه الله والرحة الذائمة على مدالها وكنا لل للما من كل حدال للمات حسى مريق التعالى بالمر ملائم فكدلك هذه " شيد من كل حدال للمات حسى بن بورق التعالى بالدر و للحديد در مهري و فقع بالله للماليز و المعالم من من لا مناه هما للماوه وعدم بصور دلك الأرب في الدال سنة ما ذكرا فهده و للي باراته هما للماويات والسعادة المعالمات الدارات المدويات عبد علاسته و بحل بصادة الدال المدارات المدويات عبد علاسته و بحل بصادة الدال المدارات المدويات

الأمر والسامي في درخاب ساس في هدهالشماوة

اعليم أن هوائه الاأنسان بسترله مرأب فالله المعيور الواقعة في العالم و الشياراليالع

ľ

من بكياف نفور العشبة له حد حجي "جيسة

و بها انفض خوهرد وکونه باغواه کجدید نیزان فین بایده باویشکوه نفس و بایی کدورد سهاوات و بلغادای سکداره خوهرد بنایعه غرصهو اندن کفید د نیزان و صفها

الشراف المدولة على عاليه المحالي على مصابح للعيشة والسلطانية هذا في عاليات والسلطة فيها والسلطة فيها والسلطة فيها المحال المداء المحال المداء المحال المداء المحال المداء المحال المداء المحال المحال

العامل عدم لا بنان مالا ربحان مل فيواره الى فيواره حتى الفيل الى م هو التطلوب الأفيلي من تحصره الا لهيام «اللي فسرات الشابلية».

فان لا هنده الى حق الاستان الا الطالوة على تجه الى لها يقاع لا هذا و الاسهاء الله قال هذه للماذه السب قطر الها فالا تحسل الا البدر بات و عليا اله وكن عليم من فيطري الا تحشن الا العسس سائسي مارد و حين علي مر تقدمهماء تحفيل من الردة الجها عليالات

ف جهن بالصول الله فيه م الكفلية المرابين وعدم لا يلمان من عصها التي بالله على القراب الصرين بواجب عدامان عن الصوار بالتطلوب

^{3&}quot; ".

به بعرفی میها فی هدا بیمام محرالا میدان اعترابه شوایج شعیده و الا بجده النفس بعد روای هماد شوایج شهاد شخادهای با میش النسرال خین العلوم اللی حصیفیداد

و يحامل المنطقة المستولية في لأنا لما مرازياتي و الترامي سرام الماء هي الحلك عطره ما لحلة المعرفة حدالل سوحودات لولا لاحتجاب ساحدهداء الأنهار التي عصها عدمية أنه العصها وحودالة المطالبها الأستمال بقير بحل من كالله الماريقية

ه بله الأسارة سر"روي الابه قس اله السواليالله الان بله في لأ العلى ، قال الله عنادها للومسي»

وفی بخر اللا سنعنی رفتی ولا سنالی ماکن مستقلی المستقلی <mark>بو راع</mark> - ژامن احدیا)!!

فعلم به دا بنع هده سو با بداخشه و بجارحته من شبه ساطعه الحشي فيا باوارم الندث و سنگوب وهشاه الوجود على ماهي عليه فداي الي د به «حشه" - علما للساوات! و لارتس .

. .

,--i

, p.

ومبلكية العارف "خطيه منها لأكن" هينده من عاشير النمك فقط والبنطكتون فينجلها عطيه

> الأشراق التاسع في حوال ستواس الدفقية والسواسطية واسعاديها واشتخاريها المنفلونيان على إلى المحلياتياء

ما ما دوسه السرحة عن العلوم كلنها حتى الأوليات فقد مرا اختسالا الدولية فيها ما سعول من ه مام سند نس على اروايئة اسكنسادر انتها فاسده و على ارواية الاصلحوس، بها مولم دورا كادت باقيته ولم تترسنخ فيها رديلية تفسائية "تعداله ولا فلسله عدلته الدامة ولا مكن تعطنها من العمل و بالاسمال وعديته له و سه وحاسار حلته رجح بلا محاله بها سعده وهمله من حسن ما يلسواره وفي هذه الحالة لاعربه عن بده بالاسلام ولا الله بها بالاسلام ولديث فين بدوس لا ده سن حيث و سار بدوس لا ده سن حيث و سار

و ما عموس حمله اللي عموارث المعقولات الااولية ولم تكتب هوقا الله بعدات السطرية حتى أد بي تعدم بادب بعدانيا سواء كائت نفيه النفس عن مع بم الاعداد السيتونة و عصلة و فاحره عاليته

فالحكماء من "حرهم بهائشفوا بالنول عن معاد هذه للفوس ومن في درجها الانبيست بها درجله الارتفاء التي عاسها سفارفات ولانضلح القول ترجوعها لي الديا تجلو بات ولا بعنائها " تناسبها

فعارعكه بنصروا بي عوب بان بتوسائمه والصبحاء والراهاد معمل فيء

--

ایدواء بحرم مرکب می نجا ام ادمان بدوان موتبولد تبحث پیرستختش بهراستاده وهسته اماکه بک بعض لا باشده فیه شناه داوهاسه

مسریمه بنیو طد به با فی بخره بدخی و بود فی بخره بسبوی بخر مسبوی بخر بستوی بخر مستوی بخر مستوی بخر بست به بیان می می بخر بخری می بخر بخری به میان ورفیقه با به میل لا بخر به می در به به با به بدا به بحد بدر بی و بسخته و با آلا بشته آن بکول ما فالهجمالا و کد جداحت بنونجال میونجال میونجال میونجال میونجال میونجال میونجال میونجال میونجال می بدید بسیده دو با بخر ایم انجرام این بدید بسیده دو با بخرام این بدید بسیده دو با بخرام این بدید بسیده دو با بخوس بوریه و آلجرام

قال ۱۰ انفو ه یعو جهها ای بحیل تحرمی و بس نیسم ازیکوی بعد قلت شد و قوی گراه ادار حدم کری ادر متحری هو نواع نیسه و یکوی از رحا نس اداره لا اشری و تعلیم ادیران ماه تنوان نیکه از این و تحلیم ادیران ماه تنوان نید ع او رافه م تشریب اداره اداره این و بهدای تنوان می می شده ها بستنده

فهده قوال على لاء الأفادس وقد مرا الله ميناه على عدم الأطالاع على وجود مرا حرافه معاد هده معران حديث

2.4

+

A.

14

A

12

الاسراق العماس في رابطان ما ذكرود والأسام عن ما اهسلود

مثاله ی فراروه می بات بعیدان فی سعاده اسفواس آدفیمه وی اندام فی با با اسعیومات الا و شه مای ایکل اعظیامی بخشیره از او ادر استواجه نصف الا سا و ادالاتشاره استاریه شی میشاویه»

الله السعادة أن كان بعدية فتى دراك وجودات العلمة والدين المشودات المسلمان المسلمان المسلمان المسلمان الما المددة كل فواه وجودات الاستان والما بدي في هذه علوم الل كون جرم سناوي والمشتري موسوعا المسورات المحقى سي الاركيسية الله ياكون في به بالاقة بالمسلمان والدين منه علاقة ويلمية والمسلمان الما في المسلمان والمسلمان والمسلمان الملكة ويلمية والمسلمان الما في المسلمان المس

www. s T

المحلي فواد الممالة يمعا

Fr many 1

^{4 - 1 4 - - 7 4}

الاسكتان فتجرحها من حداقه والى حداقين الاطعلات و تجركات الساسية بالم الآن والتنش لانتجراد الاجركة و جيمه مسالهة وضعته مصاعه تحسركانها. بله الله تجاديبه من جهة مدارا و التي ومعشوق على يستنه افتها

و لا سنگل عبد براده براد بشمر فسل سراد سی به است و دسته بی ماسفو ف با ساو ساد شدخ کند پنجستان آسواه فی ساء آب سی به استه و در عبدی بی هی با عجسته ماه آب بیستان سی سامر ف فیها فلیس نخره عبدی و در بخری در در آستان بی نفستان سامره کاختای ها ساز سره آس کند و استاو دان عندهم در در آستان بی نفستان سامره کاختای ها ساز سره آس کند و استاو دان عندهم در در آستان بی نفستان سامره کاختای و هی در آباه سناه سخر که بها دامر به و لای لمه در رفت نفر دسه لامد اج بنوارها من دانیان و عدم ارتباط شو سراسها و سند به در بناه این عداد به این این خرای سختان برای می در دانیان این استان این هی تحدالات الاقت الشامی در این عداد بنوان سامن لا شد و میها استان بی هی تحدالات الاقت الشامی در این هدد بنوان سامن لا شد و میها استان بی هی تحدالات الاقت الشامی در این هدد بنوان سامن لا شد و میها استان بی هی تحدالات الاقت الشامی در اینه هی آسی فد خفست می سام آنها در در به در در به کام سرفور اسان اعتمار

و تحدیل فی لا حرام المدینه بستاه فو عها و شرف مسادیها بس الا صوا ا سه مصالبه لمو فع و فال بنسیا ما فاوه ولا تبلیه ما فراووه می کون حرام فلکی با المداب به لائستاه د و کتاب به تحرام می تحرام فلکی فکلایت لایجو رفی حرام با الی غیر متحرق متحضر بو مه فی سحیفیه لائنه علی ادا بعلو راده لا بدا و این با با به طبیعه خامیه میسعه بحراکه السینینه کالاتوانش، فیکون حکیه حکیها

A Committee of the comm

سو ه سيئي باسم بينك اه لا ١

وبعل عدد بعوس الاشفياء غير مناه فكنف بكون حرم ادخابي مناه موسود لتصرفاتها الاكدراكية الفير المتناهئة الالاقل من الديكون فيه بازاء كل تعلس العبوار فواها واحد استعدادات دا تعبوار فواها و سنمداد عبر ما باراه غيره فتحسيس في حرم واحد استعدادات دا مناهئه محتمله وهذا معلوم لفياد

فهد ما الات به فك هؤلاء بشهو بن بالحكماء وبسالبُحكين مه بالشقيئة بالدن الانساء سؤتمان بالوحي والانباء الشاءالله

المشهدالرابع

في إثباب الحشر الحسماني وماوع الماليتارع و أوعد عليه من العبر و السعب والحنهواليار وغير ذلك و فيه إشواهيد

الثنّاهدالاوئل في الماليناً، لديد و فيد الريوات

> الاول، في تمهيد "اصول اسائفناها سسيعليها مامائفهالاس وهيسمه"

ا على لاول ال عوم كل شيئ طبعي عبورته ومند، فضله لا حير لا للحاسة - منه العاسة والمدوساتية ، ال كانب ، وشها بسرية الشوارم

وكدا وجود كل مركب طبيعي بصورته الكمالية و تما لحاجه الى المادة لاحل عور وحوده عن التفواد بداته دون الاعدار اللي حمل صعي دن مادعما المي هي

علم عاجزات على الم الاقتدار الأقتيان الأن الأن المراجب المراجب الأن المراجب المراج

>

'n

5

1,2

. +

ď

5 4

y

16

.

مثواه بحديده بحديثه دايه ، و دسبي الي شدو استه البدين الي سدم و البداد ده ما يحري محريها الله هي معدره في شي الدد ي التي وجه الأنهام قال الحديث شخيل و بديه الله في بحوال ها بدوان و الله الله عزيزته البلسو به علم من درافيه عزيزته البلسو به علم من درافيه عريزته البلسو به علم من درافيه عريزته المناه الا يحدد من درافيه بعض المواهو الفيدة و بدل عشر الي منتها الا يحدد علم علم بديه التي دور به بدائية فيدانه البدل من حدد هو بدل بهدد المنس داكمة عليه المدال من حدد المدال المناه الم

الاصرافي بالمحتل كل على المارة على وجودة الحاص به مجرد كل أو ماديًا ، والحود الله مجرد كل أو ماديًا ، والحود الله على كمثناته وكمائه و حدامه بند لا من بنسب التي يسمل ومن بواط بي أبواط و شخس الجوهو الالمبة

الایس لبال السلطین و احد جوهای میا بخوا فیه لاشید د الا با ی می حد توغی ای حدد کر و کلیا بنج ی داخه اینی می الکول پکول هی ای حدد کلیا بنج ی داخه اینی می الکول پکول هی ای حقیقیه و مادونها می لائد اینا ایم اینا کی اینا کی اینا ایم اینا بالدر سال و کور حیصه اید اینا

ولا بری کف بندل بجم با فاسل حماده با مع الاحمال و لا به ویقعل لاد، بر افاسلها المهامم بایس به عند بندل بالادی، و ساری می سی بکل مایت:

١٠ تىل السوالع كى تصور د سيادارك تحصيرهن ساس تحسب ستعدد . -

4

الدی فه یعطش منه می عرض میار کنیا کو جود ۱۱ فاد م کو کت می سیادی اعماله حیث و جیدات منها علی استیل الا آید ع نوحت (نوحت جار) عبور با بندا سیادی دام که ایدو ی ایالا میعدد دارد ماد دافی محوده

ومن هد عبيل نشور حديد عيدره بن تفليم النولها بحدثه من لـ الأشادن و لأعظام والأحرام بني هي كالأفائد بالداد الدرم من الحسيبان فالها الشاد فالله بالحرام بدادعي والأفي عاليا الدال الكلي كنا بيناه بن في عالم بلهس و صابح منها حارج عن جرميات هذا المالها لهيولالي

المن الحالمان المنافظ عليه الهالم المالية والحيوم الحيوالي من ما المالحول المحيوالية المالية المالية

4.5

- 14

. ,

Lag-

40

الاصلافيين الى شامعالى فد حيثق بيضي لاكتبائية بحيثاته إقتدرا على بدع الفيثور بعايله من عمواس المشاركة بدوات كن فيه وه بقيدر عن بالا واسطة بناده فحيم يا في بالياسي حيولها النهاء السامن شرط لحشول عمول و لاكتباب كنا عيب النا بدور بسلوجود بالاستهاء الله به بن فاسله به بن سر حيول و الكامية به عاعل الاكتباب من حيولها بنديل عادل للقيل في دانها دله حاص بها من حواله و لاكتباب القلكية والمصرية والاكتبام القلكية والمصرية والاكتباب الحساسة و الكاموال بلداني المحاص بيم دوالها المحساسة و الكاموال بيم دوالها المحساسة و الكاموال بيم دوالها المحساسة و الكاموالية والمحاص بيم دوالها المحساسة و الكاموالية والمحاص بيم دوالها المحساسة و الكاموالية والمحاصرية و الكاموالية و المحساسة و الكاموالية و الكاموالية و المحساسة و الكاموالية و المحساسة و الكاموالية و

فال بعض کالر بعرف الدکل الليل تحلق بالوهم" في قوم حياله مالا وجود ٢ رلا فلها و بعارف للحلق ، هيله ما بالوال له وجود في حارج محل الهلله ، و كالر يران لهلله تحلقه و لا نيه د"د حلفد ما البايقلية فللني حرو اللي لمارف علله حراجله م احلق ، عدم دلك للحلوق النيلي!

و قول این هده عدوه سی بدون لافتحات بار مدت فی بادید فاتون بعده اهن لا خره فی عفتی الا این استاد به مسلساه فتو الهستم و حاین اید فهم ایداد فاتر داؤهم فی لا خرم انفساور الحالمانه مان العمار و الصور و تحوانی و الا التنهساور

او ۱۰۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰ او ۱۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰۰ او ۱۰ او ۱۰ او ۱۰۰ او ۱۰ او ۱

لی

-2.5

Ģ

الاحتنان في لأحره تبرحه

همه بعضل فی معاد می علیه ادائر فا عقباد ۱۱ در ما مداد استاستان فی سیام عدد محبوسات البودیه استاده هیها کلب م از دانون البحال کوم به فی سیام ادای باشرا میا فی بیشام فی فیسام از خامات می بیشام بیخی موج داران می بیشام بیخی موج داران می بیشام بیخی موج داران می بیشام درگام الباس وعدم بیشامی دادگام الباس وعدم بیشامی دادگام الباس وعدم بیشامی دادگام الباس ا

واعتبرال هدهاسار می بر های بدین می هد نسبه و باشر ی مستدی در محسه ی باشد میتون هده کی سند به در محسه ی باشد و بور و مناسل سر سخسه فسامها بها مدمه فلد سه ر استه هدا به بوانی از سن محرف حسیمه میدی باشد و کاری مانیزان حدام حسیمه هی باشد هداش میتون که فیلی در این میتون که میدور این سامه میده

the.

*

_

5

i

.

١, ١

ملى

ده تهه الاماديمة المكديك سبيمة للقواس منى صريبي منها ماينعتق بالاثندان السنجمية الكالل و تبلغ المادية الكوتها بالقوائة تتعدا ومنها مالا يتعلق للدد لائدان المستجمعة الله لا بدال بلسر الله والمشأ منها من قير مشاركة ماده التا الله علموال المدور المداري على جهله الماعلية و المراءة مع حبيبة المكان وفسوا من درجة الكال المشاري الله مكان وفسوا من درجة الكال المستمران المناس المالية المكان والمدول على درجة الله المالية المالية

ام او لماني لي شرع دا يتناه

فنعد جير ستوس و عليها باجياد خري غير هدد لا حياد ، سي لا ١٠٠٧

ی

ئى

دول ال هد شدل للجلوا عمر الدل الدي مالية

> الحاق ثبال عی وجود عبرای اس الداندانه الأأخرام فی الحواد و أخواد الجنب الی

لأون الراعوه هلها لأحل عمل فللله ما بله والمعل هلدي معالم ما

.

ساس به مداد هداالمالم قابلته لتتقوسها على سبيل الاستعداد و قفوس م لا حرم فاسته لا حدادها على سسل لا سيداب و الا سدراه

فهلید برندی لائد ن تحلی تراند استقداد بها آنی احدودالنفوانی وفی لاک ه سران لا مراایی علم بر فلیستج منها لائدان

ار بع این الداد لا بدان کالداد ستواس غیر میباهنسته هدث ادائش بستم وجود غیر اللباهی فله لعدم باتشان و باتر جو او انفی بده ادا و الله حل و بدالله مانسامیسته

و كن الدياسية و كاليمه مع عبرد في در و احده ولكل احداد. هن استفاد داما الده ومن التيافي للعلمة لحقة على وقلمة حاسير وهدا فن مرالك لحيال داعوالها هناك بالهالية كن منها «كفرس السيارات

ه لا رس ا الامراجية سرياناه سهيد

سينه

° 4,

الابراق السراح میالا"سارد این مداهب ساس فی سماد

ر بال الأوهام عامله البياد حياله بال بالحددة بالهربة والدعة مال المستسلى و الألب و مثل لأعلماد لها في عدلته والا المساد عليها في عنسات ولا عللت لها من الدالعة الراهية في عن اللغام و الدالم و دار المتوار والأحداد الباعلها الى الا بال الرامان فال و مال في مدد الا التار الجنوال و المتاب و عدالا الرامان الرامان في مدالة

و بینتون می جانبوش هو بنولف فی مراشد در داد فی میانتش ها هی نواد ایراخ فیلفی الدینوا دامخ داد فیلفی

الله جندو الأدن و علمواص و را و في الناب بلخد اللهي الاسراد جمع با استرافات من الحسر و لا ادان التي هي جداسة لهؤلاء الرموا الجداد الى مستعدل ام العمل و النقل و السكوال حدامل الدام مثال الأرامة

3 3 1%

15م

.

ķ.

4

.

.

,

.

. 4

d.

μL

4

والاستيمار المراهمينية المعالي فيلط

ه د هب کثر من جانده اید نهان فصادح عرف فی هدد بیشیه ای ند را استقادین جینفا

مد به دید بن عقلی فلم از فی ۱ م حید این لاک و فید مسر اسرهای عراسی علی ایا بسیاد فی بسیاد هوایشه هدا البختین الا در فی امحا و حید یعال ام از داختر اعدال حدال این این ادن فی با بنا

ومن بلار هد فيد ب کا مستامی لاد ن ميلون کامرا مياه او مرما الرمه ب اکثر من نصوان

> الما والحساسي في فقا سهام عاملات ماماد عاساني

is a mark all of the mark of the

ه د ی ده در ۱ میشده ساسیم

ه س دایی در ایا به ایا الا اجراه ای موجود فی عادمیه سعیت شه سفی با اید

بالاه مستعداه يفيض سبها فدور بها وقاد من الفرق اللي توجهان و لا تا اللح الله بي تا بداخه لا حبسر

ر نع اینه او این ایسان معلی بند و استامه لا این خراد فاسختیو الا دادوی الا اجتماعید، ثهران لا کل دارگی دارگی ایاد اما بند اول مؤمد ایرم امیا بعدیت سطیع امید بعایتی او کوای لا کل کافر امعدان و ایا کوال وؤمد امینعید مح فواهد حسید امید

ه عقوالی بدگر ما بنهباد فی بدینه بدیدوج به مسد دستن اللبات سخینه فی اهداید بدوج در استان سخینه فی اهداید و حرام معنی کل بدون لا ستعال به اسل لا کسایده بسود در اسراعیه با بعال بدو در الاحتیاری

المحامل اللي حرم لأ إلى مند المعلم المندعاج المتراسع والأمدال والمالد عوال غير مندهسه ١٥٠ على لحيث لا لذك العد الدهلية معا

ه تحوال بعد اللياما ذكر ال لهنواي قدد دانه بالمد الها في اله تشدل لها دم را مقادير او تقسمان عد امناهيه ما ماسمافيه م رمان لا أخرد اللي من حسن اسله الدين دونا مها كالحساس الله سيلة من الأم لياد الما ال هدد

> الم والنسل في عدل ما دادي ددم رام عاسم عبد لاعدد

فای میں لا دام فی الله دیا ہی علیق بلغاد الله علیم الناصله من تعلی فی هذا بدل مایت مای وهم العلیمان از واح الحلوانی مایک الله کا ا

т ,

صلاحیته النعلش الثانوی من جهت النفس د الانتشاء و هد النفیش الاحراء بعشاهما » ثم عبدالنجش دا جبعب و بیتب صوره الندل ادبا و حصالو و حالیجاری مراقه حری عد بعش روح کالبر ما الاولی ددیث للفیل بالوی بسخ من جدوث بفس حری علی مراح الاحراء فالنفاذ هی للفال ما فیته للیل نجر ۱۱۰ النهی!

وهد سر بنجنج لان بعني عقل بالمدن مر سنعي مشؤه حقوصة سراح لا سنعداد وحركة عسمه في اسكنال بعد المكال الي الله ينع درجه على في لكنال وليس بعلقها به كنعيل لا يسال بجرائه عش فيها لا ينال كالمعبورة بهجر منها مداه أثم العلى له رجوع اليها فيتسار معلكه فيها بعد دلك بدا مقبورات عرابها عن العبر إلنها عن العبر المات و مثل هده الهكو اسات و التحليز افات لا فكول في لا مورات على المسجلة ومن دلى أمثرات بحكسي سعله ينت الدان سعيق به النفس بحدال يكول المحالية بيال ما المعالى بالمات مراح متواليد اليال بيال مداد بجراء فرات المنه فلا محالية يكول محالية العليات ما مراح متواليد اليال المحالة بالموال محالية المالة المالة

ومعنى فو يهم به بعدق تابوى بالأنبساء بي بعلينها بها بالمسرعي لاكن و يه كالميش عشايل للرامح بشجارى بندى هو كرجاجه في مشكواه بندل الريشه سيء المصاح النفس او كشبكه جيام براوح الانهى و بصاير عثاسي في رضاحر ها المكتوب براجاجه و في الريس فاتى عم فيوه المصاح في بنشكو ه و داخر فيا سبكه واستجاب برايا و هو ها وسار صايرها اعتدسي فاي بعلق عي " به باحرائها ساير فيه في افضار ميل الأمكته

on Y's year age a feel has

ای می می به تختیر ایک فرانجه این بینه وفرانکه ایا بین اوم اداق اومین علام به وابعه فی و عرفی ایکی و داده

-

ذكر" تنسهيء

الراشيخ العرالي بنراخ في مواتيخ مين كنه بان سدد تجليمي هو ال ينعلن استاري عن بدن شخر و سينكر بنود خراء البدن الأفران

قال الدي كان طفلاً و حسا و صفراً في نص لاه مع عدم نماء لا حراء فتي تحسر المماكد عثاو لـ فنرمو . اعودالا جزاه مقلدون بلادرائة

قول هذا كلام في عالمه لا حيال مها نظها منه عرق بس السياسج والعشر وقد عيب الديجي في سعاد عود البادال بعيبه وشخصه كيا الدال عيبه الشراع بصحيح من عبر الأمال ويحكم عليه العقل العشريج من غير تعطيل

اتها قال وهد بس سامح قال معاد هو تشخص لا و و و الشامع ١٠٠ شخص الدون و و الشامع ١٠٠ شخص الدون و ما الشامع ١٠٠ شخص الدون و ما دون الدون الد

اقول: تقریره للمعاد الجسمانی بد انبه عود مضحص مع عده عودا بسید. ا تصریحه بد ان شخص بد هو محبوع روح و بدن مسکن

واشكل منه ما در ه مى سرى سى حسى ما سدست دان شخص في سامى ما الا ولى وقى الا ولى عينه اذ فى الفرق سهد عد موجه علم

وقال في موضع آخر الدار وج بعد الى الدن آخر عبر الأول ولا بشارك به في شي مالا أخراء الله فال فال فيل هذا هو الساسخ فيلما سنسد الأستاجة في لاستاء والشراع در اهد التاسخ ومنع عدد

وافول هد مكاه ميه بنده حديه و مديول و مده و من سعة رعيد و الديدو هيده سومي الديدو هيده بروم فياهن المديح حتى بعدت بالسرح جو ر هذا بنجومي سيستح ومن عيره بن لا شكل هيها بروه السحده را بالارم مناسبح كن ذكروه في سال سحدته من مشتخاب كون بدل و احداد فليس و لهال سحيل و حداد دايس وهد عيده وارد كليما تعلقت نفس بيدن آخر سو ع كال المحدوع بين الشخص باكون و بدده مواه سيلي هذا في الشرع تناسبط او حشرا

المواواليامع في الأثمر النافي مين الحسواء (سياديا جانام لأشاب مدح بيسة

علیہ آپ رہ ج د فارق البحث مشتصری تنفی معه مر" بنعیف بوجود می هذات با قد عار الله فی تحدیث تفخی بدایت

۱۹۹۰ به برید به فتر فتی هو خوهرا فرد بنتی من هدهاشاه الا پنعبر بشاه ۱۹۸۰ سناهاشایه اوغید شنخ بغرایی هی اعدال بخو هر شاینه

مکن محه کی برهان مد در سی عامالیشوه بحاسه می هی آخرهده

الشأة لاأولى؛ و وش البشأةالدسته ا

فالمهن الا فارف اللذي و حيف سنجيئه المدركة للصوار العساسة فلها الله يدرك المورة حسابية وينجل لا لها نصورتها لجسانية التي كانت ينحن بها في وفسالحبود كما في السناء كالله ينصوار بديه شخصي و ينحن به مع تعطال هذه المحوال وركودها ، فان للمن في دانها سنما و العشرا و دوفا و شمنا و المسا بديا به المحسوسات العائمة عن هذا لعائم إدر كاحرائنا و المصراف فيها و هي حال هذه المحوال الديبوية و منادبها إلا ان هذه في مواضع محلما لا بها هلولاية يحسه هد لبدل وهي في موضع و حد لا ل المتاس حاملها و حامل ما ينصوارها قدا مال لا المسور المالية المالية المساور المالية على المسور المالية المساور المالية المالية في موضع من يعرمها من قواه الحاصلة الله و معها النواء السعواء في مواده و بحد بدله معارفة عن الدب و فوهنه عمل الا الله على المسور المالية المالية على المسور المالية المالية على المسورات المالية المالية على المسورات المالية المالية على المسورات المالية على المولية عن المالية على المسورات المالية على المنورات المالية على المالية على المسورات المالية على المولية عن المالية على المنورات المالية على المالية على المنورات المالية على المالية على المنورات المالية على المالية

ثالث وال بمنفذ هده لا موا سبي براه الا بنال بعد مواتسه من احوال شده ا احوال لبعث المورة موهوميه لا وجود بها في الاعتال كنا رعبه بعض لا سلاميد المشككيس بأدبال بحكماء العبر سيعيل في اسرار بوجي واشربعه

قال من بعنفد ديك فهو كافر في اشريعينه و بنان في الحكيمة بن مواراته ما الهواي في توجود واشدة بتعضاً عي النعواهر من هددالحساب فال هذه نصور به تا

في پېولی کې اڅښ پيومنوغات

والعبور الأحروب ما محراده او فائلته في موقلتوع تسيس والافسه بس لم صوغين في نشرف والحلف على بن العسبورتين في اعوام والصعف على بن كسيما مدركان تسقى احتلاهما بواسطه الآلاب العسبانية و الأحراق الدواها فعلى ما حقق الأمر صحران بالاسان بالدن والا حسرة حالان المعنى وال بقال الكالدانية عام عارة عن حروح الفل الاسانية على الهده لهلاك المديثة كالعراج المحتل من نظل منه

> الاسراقالياس في التالحكسة هندي شف لاسان تحسم قواه و جثواركة

ن كل و ده من فوى العمل العملي ملاسان سرى من مسه بى الندن فان النفس سد به نشر سماوى به احتجه و داش فالحدجان هما بتو تان العليئة والعمليئة والرياش بدل من الحاجب هى اعوى و عروع بها والبدن سبر به لبيسه التي تجرج منه به فاد حان وفت النفر ن نظر تجاجه بى البيسة وتحيل معه كن ريشته من دشه الله فاد حان وفت النفس و عرض ان لكن فود من فوى بنفس كناب تحسيسها و لده و رائم

اوال المنابعة مقدر على المقديمة الأمطية المنطقة المنط

ساسها كما مرا و تحسب كل ما كسته طرم لها في الطبيعيّة الجراء كما قراره الحكماء من رائدات العددت الطبيعيّة الحنيع الساديء علوي عاليّه كانت أو سافلة

الفليكان وحية هوموليه الومن بعدي الهد يدن طروه عود بكن ويد الماء عليه ديث وهذا معليها الحكية و يوده دام عد والوحد و يرومانجراء على الماء الحكياء من يروم بيكاه ه في الطبيعة المحكية من يروم بيكاه ه في الطبيعة وقد مر ايان الله ساكن في بكول ، وان الكن متوجلة بجو عد المعلق في العسمة وقد مر ايان الله ساكن في بكول ، وان الكن متوجلة بجو عد المعلومة ، الا ان حشر كن احد الى اما باسمة و بتصده فللا ايان بعضية وبنشاس في حشر الا المعلومة الله المعلومة الماء الله المعلومة في حشر الا المعلومة المعلومة المعلومة المعلومة المعلومة في حشر الا الا المعلومة والمعلومة في المعلومة في المعلومة في الكتاب الواحوس حشر الله والعام محدورة كل الماء الماء المها و قولة وهما مي دائم في الكتاب المها الماء منا في الكتاب المها الماء المها المواطئة في الكتاب المها المهاء المها المواطئة في الكتاب المهاء الكتاب المهاء المهاء المهاء المهاء المهاء الكتاب المهاء المهاء المهاء المهاء المهاء المهاء الكتاب المهاء المهاء المهاء المهاء المهاء المهاء الكتاب المهاء المهاء المهاء المهاء الكتاب المهاء المهاء المهاء المهاء الكتاب المهاء المهاء الكتاب المهاء المهاء المهاء المهاء المهاء الكتاب المهاء الم

وفي سان و رق الأرس هامند دا در رقا ملها بناه هرب و رقب ه بسا من كل روح بهنج مي قوله و ن سانيف " من في تملو الا وفي حق تجلع او ۱۹۰ استر تجاليا" و در ي الأرس در ۱۵ و حشر دهشا فلها بعاد " ملها حدا وغير بو على "رفت صفاله وفوله الداد فنحل في في الأرض" ومش عليه و الباير حمد

⁽ t . . . t

and the same of the

⁴⁷¹⁻²

K , FK /

r + 2 3 + **

¹⁰⁰⁰

A, V . 9

FA .

^{.}

ئے

4

الاشراق التاسع في سبيب احتلاف الناس في ليفيته السُماد

واعلی در احدادی استخدیا سبل والد ددن فی هد الامر و گفشه اشد هو لاحل سوس هده لیستمه العولفیه و دفیلی و کنیز من لحک و کالتجالز نیس ومن فی استه "حکیوه عنهالسادی و سندی دهایها فی کنیله للمات حتی رفیب شهم علید فی هدهالیستمه البهته عبولیها حتی در کنی سه و به الحکیه مشابهه " بها فی سال هد سعنی و محلفه بحلی حسن الظر متوافقه بحلی بنظر بدفیق فی الوراث ادال الها لحته بسکتوی فی سعیم عشر " میاسته تم بغیروی می ایک و در اهن در دیگوی فی حجیم کد و رید میها تمه عشروی شامین و لاستموی و فی الا بحل در در کال میتوی و لاستموی و لاستموی و لاستموی و الدوی و ال

وفی بعض آبات سرآن ای سال بخشره با نفی صدیه اسخراد و تصارد سه شوله: «گل* آثیئة ایومالصامه درده و دوره ایک شده کثر بال مراد معودون ۱۱ ها ودر به معنها علی صفکه التحلیم کفوله ایاره باسخیاران فی سار سای ۱۱ وجوههماه

^{0&}quot; 0" _3 "

Company of the Compan

thought of the en-

3

وكديث سؤال بر همهالحمل بل كه بعالى الدوب" ربى كلف البحي الموتى،
واستكان عثر در ۱ دايي "يجيي هددا الله بعد موتها، و حكاله المحاب تالها
بنسا بها الاامر كما دل بعالى الوكديث البشرات عليهم المعلموا الى وعد لله حق
فنعص هددالمصوص بدال على ال البعاد بالاالدان و بعضها بالدرة على اله

قمعت هددالمصوص یدان سمی آن صعد بالاندی و بعضها بسدی علی به م بالارواح و استعمل آن لاندان الاحروب مسلوب علی کسیر می بوارد هده لابد ب دان بدی لاحره کمل بارد بروح و کمکس بری دی مرکب کمان تروح می هد به البدن کمتوه واقع علی اجدار ، او کمتور مسوشه دی درساس ،

وقد كان شبه هده الأحدر السنوسة من كلب بندوية وارده في الأحدد ا السكوية الملي بعادع بها و آنة عطيواه و تنجيه ك هو البسهور بين اهل حدد و برأو بنه وفي كلام سامس تحكيه وعظياه السعلسفة بدين فسندوا بوار علوميهم بالراجوع الى حامل بوحي و تكان دون استاجاً بهم التماعين على اطريقة البحد والمكرار خير التسفيل "ادرالاكتباء في كشف لاتوار مثل ما ذكر ده

قال سفر ط "معلتها فلافس لا"بهيء تام منا سفاس ريكشوا كمنابر فاشهم بلغهال في فلوفناواس " [فارفنار "س] « لا فجر حول المنه أبدة

و ما به ای بدموا سی دنه بهه مسده عبرهها و قصری آثامهها علی بدک لدا که فاسهم یلفوی فی طرحه اس سته کامله بیشد بول به بدسهها شوح بی الموضع با دان منه ۱ حصومهها فسلونهها الاحصار علی شیسادی سنجو امن شراور فان رضوا دیم والاً عندو این طرحاه می والهایان دیک دانها این ایا برضی حصومهها عنهها

و بدين كانت سيرتهم فاصله ينعلمون من هذه سواطح من هده لارس و بسريجون بن هده استخلى و السكلون الا رض سفسه

قال المسرحيان «الدراساوس شني كميرا» العوية بسيل سها الأنهار على فارهبيعة با بدل على النهاب السراق و كأنبه يعلى به سجر أو فالموسة فيه الدردور . ا

وقال السادانها المنك في كان أثواوجد مران النفس؟ دا سبك من سفل المها ولم ملح الى عد به الاأسمى سوعًا عده وقلب من العاسس وكانت من لاأساء مقليلة والتحليلية متوسطة مين الفقل والحيس فسلو الها دا ارادب ل يستث علوا ملك باعثوات سعى ولم يشتلا عليها دلك بعلات ما داكات في عام سعلى "بها المالي فال دين منه شد عليها

الشَّاهد السَّابي في احوالالاخبرة موحم تفصيلي"

وقية لرفات

لاوب في حقيقة سوب

بحث ای یعلی الرائدون حل لائنه مراضیعی مساله اعراض بعش می عائیم در المعدد الله علی به الله و سراه و می در المعدد الله علی این محل بحکمه لا بمعدم در الله علی این محل بحکمه لا بمعدم

ب

. 5

. 4

-im

:

5

.1 0

3

5

. 1

که فی جدیل سامی الحصیم بنده لائفناه و فی بخیدید بنده ۱۱ رس کار محل لا با ی و فی لکتاب الحد «سید رسیم بر رفوق فرخین بند آناهم»

> الداي الداي في ماهينة عمر ما شمالية مانيوانية

ود حرج به المراه من حوب بداهه و دساد دخل می دفستان سامع و احاد دولا این ماریکه بین بیشتره بیایی ولیه اید ریمان می ساید به والحرکه بی الله بیشتره این دید بین در این لا دول داری الفظام بیشتر و عدم ساید داری در این در این

ا فال من شوافلي له الله شور ما شرال فلسله الراز الله اكل توجد اللوقية من الدا. له الرائد داد الله الدار الله الم تبادل فهم السوحات له تعدال

4 5 9

dan

وحر

44 mg/D

pa 1

و محادثه مع بدس فهو مسع نسب و بدست و بدس کدن و فتحس و حصومته و محادثه مع بدس فهو مسع نسبت و بدست و بدن بدار با به فهو ما با با بدن بدراج و بدنام و با بدنام فلاستها و بدنان بدراج با بدنان بدراج فلاستها و بدنان بدراج با بدنان بدراج فلاستها با بدنان بدنان بدنان بدراج با بدنان بدراج فلاستها با بدنان بدنان بدنان

فاطه ال التان علها فتر حسب الله الجنهاة الجنب الله الدانية عليم الله هم المدانية المساولة المحمد الله المدانية المحمد ال

ا اسرایی هدد سیسه بی ته ادیسی به عدای به استان با اصادی این این داد اوری این این داد اوری این این داد اوری این داد اوری این این داد اوری داد وی

د ما قبر عمل به روح قالی مادی سند بر ما ملت کام را اخ کل برجع الی برجع الی برجع الی برجع الی برجع الی برجع الی

۸ -

- , ,

2 ^

ħ

.

مررإ

وبه سنجه الدع بعدرته كمكه ديره عربي بعقبه و نقسها فحملها مأوي عنوب والاثروج و ده " بحكته بالمنه عصه عربي وجعبهمسكي بطائع والاجاد ثلثه امر بستمي فعائه الاربي و حشوره لا سرافيلي لتلشالارواج وانقلوبالفرشية الاعتمال بعوال و لا بدال المرشبة في مر بعدر لحسى ال بعلاد بنيه هذه عوال الاحتاد مستمد دهد شهر من لا رمنه هذه عنوب والا كروج كتما شاء به ادب بنيم كان حرابه بدي هو آن و فراء و عليد لنسب و بناهاد للجنوم ارجمت بدي هو آن و فراء و عددالا سام الي بشراب الرميه المهالا عليه المهالكية " و فيها شهدد كيا

و ما لااره ح الده رم تعديد بيكوسه مستوس شده من دكترد بالمها به د د فها الله رسيالجوع و لحوف العندي مع ثقالها واورارها ميحديد للرش الى الجهالفرش باحدته متعبوسه و فنوب متبوسه و الدى معلوسه ها لا لل للعندي و ارحن متبده بنودائنهاو ب الاكليه احسته الحشتية ميفوي لا صالها من فرارا فتباروا ميكوسين معبدس بين شيرس و بعيرس الوبو برى الما الشخرمون الاكلوال الانهاء على لا الها فعهر الاستوب وارد على لا الها فاللها المنادة بالانهاء على لا بداء و ربا اللها فالمها المنادة بالانهاء على لا بداء و ربا اللها فالمها المنادة و ربا اللها فالمها بالانهاء و ربا اللها فالمها فالمها بالانهاء فالمها بالانهاء و ربا اللها فالمها فالمه

و في بند تر بعلمها مرشته و بعلمها فالمداوى الديامان بيشر من ه م م و في بند تر بعلم الله و بعلم الله و مناه من ا م و في ما من تجديل م حمره من الربي كيد بدلكها عودوق الم الدونيا هم و في من حدي الم الدونيا عليه الدون و بالمن حديث الم معرف الم تحديث الدونيا و الموالي تعدد المراسات الدونيا الدونيا و بالحلق تعدد المراسات الدونيا و بالحلق تعدد المراسات الدونيا و بالحلق تعدد المراسات الدونيا الدونيا و بالحلق تعدد المراسات الدونيا الدونيا و بالحلق تعدد المراسات الدونيا الدونيا الدونيا و بالحلق تعدد المراسات الدونيا الدونيا و بالحلق تعدد المراسات الدونيات الدونيا

Se . 1 .

7 ...

7 5 177 F 3

7. 1 . .

. . .

الاشراق الثالث می سسیه عمی ما دکر موجه حممی[:]

اعلم اوالبدىالمحموس من مركب من چواهر متعدده طهرت من حسامها لابدد فيااله مع صبعته بها التراص الازمة معدرته ما تصبعته فلمرا بها مرزماني عي مه اعراسها ارماسه لاستي زمانس اللهم في سنس من حلق حديده

بم دانهی لاحل و استف قامیس، رجع کل حوظر من خواهرد ای سیله خوهر فایی سیله خوهر فایی ساله به معرف و این ساله و اعراض فایم عبردی معرفی محور به لابیتان من موتیع بدین بی موتیع لاحره کیف و لاغر فی استخدام می بدید و بوید و میرها میمشیره مستقد لائیها بایمه للصبعه و هی مستخدم ساله لا بیکن بیارها فی دار نیز را و استفام دار عباه ای دار بیاره

فالمراس الذي شابه التحداد م سند اح سنا فيند ؟ تحركه ماه المع فيها و الرمان الله مع مناها و الأمان الله مناها و الأمان المعالمية الوالموالية الأنجوال المعركة حركة و المناوات موت فنفرام ال بالله ال المانية الوالمة الوالم والمعالمة بقطاء م الله مستحيل المناها المن

فشت ال عالم لا حره عبر عالما الدال وهندو عالم الا البديد مع هد عدلو في عالم ما حدودالي الومادالي عدد و في عدم و في البدل م حدودالي الومادالي الومادالي العم لا حرم محلطه لالداله الحالمة معلولية الا كاحالية الحالمة بالدارة الركاحالية الرابعالية الدالية المعلولية الا كاحالية الحالمة المعلولية المحلمة ال

المحصل عول الالتوب اد فارق بين حياو هي هدد الاحتام البعابياوية

-

3-

.

A

N. P.

>

.

ú

> اد وادای ای لاحد امای است با سده ساکد د مای مسام داده

ور بنون کے جاتا ہے ہوئے ہی من پینائی بدر کے در بات میں میں ہی ہی ہیں۔ میں بنور جاتا ہے میں میں الاستان کے در بات کے در بات

في لاسا أن فالدكر أن يعمل علماء الإسلام في عدا سالم.

A- 100 100

....5

ا .نا

فرغير الحصفي هده لهسائها واعداله باأثواله ما باكبرا د

ام والعيامان في سعب

ه د ایجت فهی خروج النفس عی عیار هذه بیبت ب استخدم به ک انجراح الخس من بدر راکسکس وقد و فعب لا باد دایی این ادسال و آخر باد دا او فی است بدده و بقیف فدرومک ای بدهایی و استهایت بیش به داد خارا بد و دارا بد و و اید الده و ایم اهدام من احت الده و ایم احت الده داد داد به اثر داد بداد

ا اوالبادی ای حدای

بیشا ال تو ع الائتسان بحب هذه مند د پیو داسه با د حب د حدا
 با سالما مصور الفسه با تحد هر به سنه سندی به حرح بی مدن فی سومه،
 با با سد الواعة مختلف و بحث اللها

فحسر عما اللي على العدة مع مقه حسب حسابها و مدي عهد السوء على مسل

بو قد پوم "بختر نسبين" بي برخش وقد ۱۱ و عوم علي منس بورد ۱۱ ميران البحرمس" بي جهيد ورداد و بعو علي وجه بنعديت الاوبوم بخشر احتاد الله الي ساران و بعوم ادو بخشر سحرمس " جاملة" رفاد ولقوم ادو بخشره بوم الله النام الانجاب " وعاد ولقوم ادو بخشره بوم الله الانجاب " وعاد و بالانجاب الله و بعوم ۱۱ الانجاب " وي اعد لهم و سالسن" بنجون في بخشيم بنيا في اعد لهم و سالسن" بنجون في بخشيم بنيا في اعد لهم و سالسن" بنجون في بخشيم الله في الدوم وي بخشيم الله في النام النام الله في الدوم وي الله الله في الله الله في الدوم وي بخشيم الله في الله في

و دیجینه یکن و خد این عربه شیبه و عینته و دا بعثه حتی آنه شیوا خی خیاکید خجر انتخیر معه

وی بکرر لافتش پوخی جدوی ساکت فکل ملیکه بعث علی الاید فی تدب سفتوارفی لاخره فیویه ساسیه «کل بعیل ا علی شاکیلیه»
ولا شک در افتین لائیت استداری ساهی بحسب هسیم البادیره به فی بحسب هسیم البادیره به فی مراسب در رح حیواسه و بسور بهیا منصوره علی اعراض بهسیته و سبعه بعدت علی بعوسه فلا حرم بحثرون بلی ده را بلک حدودت فی اعدامه لفوله « دید وجوس ا حسر در وفی بحدید دار تکمی بیان بلی دیوره انجس عدی عدم دارد و الحساری در وفی بحدید دارد کمی بیان بلی دیوره انجس

حيكمه "مشر فيتَّه

د في ناص كل السان ، في اهايه : حيوانا انسانيا بجيم اعطائه و حواسه و فواه و هو موجودالا ك ولا سوب بلوب المدن المصرى اللاحسي بسل "هو" لمان

At 5 1 1	AA . ** /
T 1	14 2 41
17 3 6 7 7	7 L 2 T
0.» A A	A* 5

يحثر بومالقنامكة والحاسب وأهوالدي يثاب وأيعاقب

و حبوته سبب کجوه هد سدن غرابسه و رده عصبه من لحارج و شیا حوته کجوه سفی داشه ، و هو حبوان سوست اس نحبوان العملی و تحوال با حبی تبخشر فی لا حرد علی ایدور اساله و الیدا پرجم و پاوان معلی الساسح به رده فی مداهب لا فد مین من تحکیاه استقساس کافلاس و سفر طاو فشاعورت به عبرهم من لا سانس و کدا ما ورد فی سبر لم تحصه کیا مراب الاشاره الیه

> الامراق السابع في "ارض المتحشيّر

هي هذه لاارس التي في بعداء الاستهاد للمدل عبرالارس فيبدأ معال الادبيرة والسند الالك بري فيها جواحا ولا " ما "ة

بعدم فنها حسم عطايل من فربالد بنا اللي "حسرها إلااتها " سوم مسوفية على فدر يسلم الجالان كشها"

ومعنى مده و سطه لابكشف بود لا بدوى البعائر الفته ومن اطبق الله حسنه عن فيدالرمان و البيكان بعرب المحلوع الرمان وما بطاعه كناعه واحده هي الله و حد من شئون الا منسبل على شنون المحد الله و فعه في كل بود وساعه و كد محلوع الا مكنه بوافقه في كل وقت بالكانات في نظر شهوده . بعلي منابع الا الله على نظر شهوده . بعلي مدالها الأمكنه اللي في كل آن . فعلي هذالها من تقدم لا أرض الموجوده لا الله من لا أرض الموجوده لا الله الأرضى الموجودة لا الله المنابع حوده في الآران و لا بادفيكذا بصير الاراني كلها رضا واحده فيها للحلايق كلها عند شهود الملائكة والسين و شتهده كما قال القامالي الرواشر فتاب

الائرس مور ربها ووسع الكتب وحيى بالسيس و شتهداء و قتصى سهم بالحل وهتم لا تظلمون، ووسيع سو رس في على بلجم الكل مكلف ميران يعصه

الاشراقالشساهی هیالصسراط

فد عليه من هاسف ما دكراده ان يكن شي" حركه حيثه و عباده فقراله الالاسان مع بنشجركه " حرى" از ادبه في قلب ما نظيفه خير به كبالا" و هدا سعى مشاهد بين الكسفية عباب عن نفسر به في اكثر بسبو خودات و حضويناً في لا"د بالسعة ديره وجوده و عظه فوسة لصفودي فان يكن شخص منه من البداء خده به الى منهي ميره البدلات وحر كان فسفية شيد دنه فاول دياه لا ديان بحسة والمراك بسفية شيد دنه فاول دياه لا ديان بحسة واقاله و فاله دفو م السفيد دنه أي بيوره منبعية سالها حققد بيراح بلوكيت بها موره معدينة ساده بدية أنها بيوره حيوانية بدرك بالمحسوسات والمتحراك بالا وافقه هداكم درجات عبور بحبية

ودون درخان عمور عمليه فواه سني بند حكده بالعمل التممل أثها بلس من صواه الى صواره حتى بشمل بالعالية المبلى و محق بالسلة والأعمى ان ساعده الموقيق أو تحشر مع سنانس م تحد ب في بالها تعليات ال ولاكم تصع و تشتمت وقارية الجدلان

دول ما فنصب سفيل هو تكسل بدانها تحسبه و تعسمير هذا القالب ليكون مسكنا لفواها و المعسكرا لحودها ، ثيراداكيلت هذهالشائة وعيرُنهذهالميلكة

^{* - 5} KPN -

ه و لاد مع دیده به را به

4

8-1

ء فواب جبودها حدث في تحصيل بشأة ثابيَّة واميريا آخر فيوجيهما الي عاب آخر هو على من هذا بعاليه و السرف الدافرات إلى باراتها فيما ممنى فليز فدالله التشي فطير لسه التحقق ١٠ ١٠ سيمامه الديه ١٠ سالسب فيها هو الناس از ددالله من سادد و اراس لاحله رسونه بهها هوله . او ناما شهادي الى صراف مستثنها صراف به ليدي به ما في يه سنتوب الوقد في لارض و لا تجرف عنه توجب سيتوجد عن عطره و تهتوني الي حيسيا سي قبل لها - العل أمنا "أن " والتوان هن من مرابد -

وهو دن من شعر و "حتد من سلف لا ن كدن لاء ال بي سلوكه الي بعض ميوط السكندن فلوالله ما عليسه فيحاسب للانه لحق في لاانظار الدفيقية للي هي ا دو من لسم في سعالها لا علمه

والد عليلة فتحب وسند تنواه سايلونه بالعصبية والعسكراته في لأعدال للحصيل ملكه المدالة واهي حدا أبل بالفياء

فالمصر فالمستبه الحيوان الحدهد فق الن سعر والأخرا الحدا موالسف و لأحرف على وحه الأمل بوجب بها النا بالدي لا تؤملون أ بالأحرف على ما عسر د كسوي، والوقوق على الوجه اثناني بوجب شق و المطه ، لـ اشه بعو به تعالى! «ايقيمون، في الحبيم» وقوله تعالى ١٠٠ داركمو الى الدان " مدينو فيد كها الله الرفوع عالى الا "عليم لي لأرض را صبه " بالحدود بالمر لأ الحردة م فو له تعالى ُ حكاله عن سني بنقي الله عليه و أنه . و يا هذا البير أطي ٌ مستقساً فاستعوامه ي مراوا على تصراط الأحام مستوياً من على تجراف واميل وفي لحرا عبه صفي لله

عليه و آمه ها آميز المؤمل على الصئر الكاسري الا و و رد ايضا هاي الصئر الد ايطهكر يو مالفدامه للا الصار على القدر مور المارايل علمه المكول دفسيماً في حق بعض و حليلاً في حل آحسرين اله

و يصدق هد عجر فوله بدلي («بورهم كينجي ^ كس بديهيم و «كنيانهيم» والنشعي مشي وما ثبتُه طريق الإ الصّراط

واب قال الاستهم لاك التؤمل في الاكتراء لا شيال الله كيا ال الكافير لا ايس الله

و بالحملة النوار هو الوراثيو ما سطرالسلة و الحسلة السشي الأالساق طريق اللحق تمواته للمسته فهذم لاآية فد حملت فايدم الحبران السدكوران

عائميتر ما ليستميم هو توسف نحي بسالا امراب ولا اعراض به و الدلك ليس في قدره سئر الاستفامه عليه الا من شاهابه

وقال سی دسی به طه و آنه استنسیسو، ه هو دلسکان فاستفیاکیا امری؟» فلاحکرام برادا امانا ساز وردا «ما» نفوله نفایی ایا ای مسکیا الا و ردها، کان علی ربائه جنبا مفصلهٔ ۱ »

كشف سكوني

اعلم الدالصراف سنته الدي دا سلك الوصيك الي بحثه هو صوره الهدي الثدي الثالة بعنك مادمت في حدم بصنعه من الأعمال الفليثة فهو في هدم الدار كتباير السعالي العالث عن الحواس الأشهد له صوراه حسله فادا الكشف عطاه الطلبعة بالبوت بلكات توا عيامة الحسرا مجلوسة على مثل جهله اوله في للوقف وآخره

سی بات بحسه ا بعرف من بشاهده آنه مسعبت و سائت و بعلم شه قد کان فی الدید حسرا مبدود علی من جهید سیعیت اللی فی برها امبالات و شول ا هل مراده الرود فی طولت و عرفیت و علقت رسوس دی آسات شاهده الدگان حسبت طن حمیدت و هو الدی طن الاستهامی سهد شه بهت شها من بخیمه بن هو الدی شودها آلی شهات شهو ب و بوقد فیها بازها فاسکامل من بطفی بازها بناه خونه ما ماه معلم فی الدی فیه فواه فیون الاستان و نصابات فین فیاه باشه بایداراه

الاسراق الدمع في انشرالكتين و نصح نف

کل ما بدرگه الائندی بجوانه تربیع میها تر بی الروح و تختیع فی صحفه دانه و حرانه مدرکانه و هو کان منطق شوم عن مشاهده الائتشار فیکشف * له اصوب ما یعنی عدرالجنوه میا کان منطق، آفیکت لابخشها الائا لوفیها او فید مرا این رسوح بهندان و باکد بهشان و هو النتینی عبد اهن بحکشه باشکه وعید اهل شواه و الکانی بالندی و هو النتین عبد اهن بحکشه باشکه

معلم ال لا تار محصف من لاعمال و لافوال في الشوس بسراته السعوش كدانته في لا لو حداد لا تواج النفسته مان بها صحيفالا عمال و هذه لا تواج النفسته مان بها صحيفالا عمال و هذه لنفوش و نفسور كما تفعر بي فالريسلها بعمر الى بعش و مصور و مصور ولا فالتفتال : ملائكة

مد د د ده ه سعه از از در ۱۱

^{*13+1/2 5}

read that the second of the se

^{77 5 134}

Č4

. .

-

بادو

استین و ماایکه شکیان با د بنتی آناسته بای سراییسی وعن شدن و فیالجر باکن می عبل حبیکه بخش به مایا مفکل آناب به و بی فشراف سکینه و تحلیاته منه شنمان آیمیدان به با ۱۰ برایدین فاله ارب به به آناسته بو ایکس با علیهم بیالایکه ا

وفی مدینه معنی استیکته علی می بدری سامی از کانه مکدید هوامی یخیین ایندس اسی دکر برخش شبید به سند، از فهو به فرین واب بحد اهن اختیافی فی لحمه و هل بدر فی با باشات میدو م الجانسان فی لاحالی و بیلکات لایا خاد الاعدان فیلان می فیل میشود در مامین جار به سراری اثره میکنود فی فیلاند الاعدان فیلان می فیلان میدان فیلان می فیلان فیلان الله و فیلان الله و فیلان می وجه دایه شد کشف عدام می فیلان می فیلان المی فیلان می فیلان می فیلان الاعدان المی فیلان می فیلان المی فیلا

و مسادی که مرام از این بدار لا حرم هی دار بحدوه و لا در تا عبوله معالی ۱۱۰ این ۱۱ لهار الا احرم لهی الحکیکوان

و مواد اسجابها هی سامیات بیسکریه و تطبو راید و هیسه فلیجسیات لاحالی و درای فی لا کرد ابوم بنی بدار (۱۹ از کنابیرو ح الالمیان) و لافعان

⁴Y 3 A , 7

[,] A= . a

قاد مقطع لا سال می درد و نظر دانی مشاعر بادی و کشف عله معطاه نکوی میت له شهاده و نشر اعلانه و نظر امنا و فیلوی خیدند باغیثر قارات کتاب عله دونه مسخده از «فک با عیث علم بات فیفیر ک ۱ آلیوم خدید» و قوله : «و در دستان از مناه باشتره فی استه و باغرج به نوم عنامه کان شاعیه میشورا در به کانک کفی ۱ باغیت بوم عیال جیسا

⁻⁻⁻⁻

^{2 1, 1}

t t h A s At

¹⁰⁰⁰

۵ دی ۳

^{. 1.}

^{2 &}quot;

V w show

بال

3

ی د

PL.

Y.

4

L

a

الاشراقالعباش فيالحينات والنيران

لشمدت قد ستهم من لأصوراسي كراره وكرها: الله كل مكتف يرى يوم الاسمرة حاصل منفرقات حساته وستباسه و انصادت حامع كل دفيق و حسسل من افعاله في كتاب «لا يتقاد را صفيرة ولا كبيره أن الاستاحصيها ، و وحدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك احدا»

و بحداث عداره على حداج بدا بن يدادي و الاعداد و بعدر بدا مسكمها و في فدره الله الله يكشف في الحظام و احده للحالان حاصل حداثهم وسيباً بهم الوهواسرا الحاسسي " الله و بنعر فيا الله كل حدامته المبله بنعار فلحنج يعثر عبدالسرات والله بدا و ميران بعلوم والاعدال موارس لا حرام الاكتاب اكسيبا لا فلوى ميران بعديمه وهوالسطن ميران الارتبابات و بنو قلب الهو لا سطر لاب و ميران الدوير و على أو هوالمرحر و ميران الاعداد و هوا شاهوا و ميران الحكوم و المران الحكوم المدركات الدوير و عبرها من الدوران كاند وصاعبان و بحل و بحال من جنبه "

لاشر اق الحادي عشر في معني " سفح

قال منجابه : «و شفيح في صور الله والنا سن بنبي «منفيالله عنيه و "له» عن م

IVO AF "

ه مراته ي

^{**} L ** U *

٣ ما كن من يك من خيسة ١١١١ م. ما ما

الموراً ما هو ۱ فقال الأفترال" من بوراً العليه بدا فين ا فرقيف بالسبعة و لمثلق الأختلف في أن علام فتنق و النفية و شع له العليس و باين املعة

والصور بكون الوجو فرء بالفاحها العبار حاج علووها أو الفحه لفحيان اللغة المطفى البار والفحكة يشعلها

قال تعالى الواشعج في الشور القصيص من في سبوات ومن في الأصرار من شاه الله الله المعج فيه حرى الاد هياد الما عداد عدول الا الهاج المعدد عدول الله المعدد عدول المعدد عدول المعدد عدول المعدد الله المعدد الله المعدد عدول المعدد الله المعدد الله المعدد الله المعدد الله المعدد الله عدول المعدد الله المعدد الله المعدد الله عدول المعدد المعدد الله عدول المعدد المعدد الله عدول المعدد الله عدول المعدد الله عدول المعدد الله عدول المعدد ال

فين تامل بالتحدد لله و من باللق للدي ... من المدد . من الا فلاد ؟ . ممن باللق الداللجيد لله الكدي اكتمالًا لقد ما أماتنا ؟ و ... لهو

و كل يطق بحيب عليه و حاله و هاكان بسه م الدي حاله في براح و بلحال با ديث ميام كنا بلحياله ليستمط ، مقد كان سمعه له ما لداله الي براح كالمستعد مبالة و أي الحوم الديا كانت له كانسام ، في لا حرم المعد في امر الديال م سراح له منام في منام

الحاق لناني جد في سامين بشيعري ۽ بکٽري

ولا مي معلومه من من فيد ومنيفيامية وكن مافي بتنامية الكثيري سية عبر في عبيم بي م مصاح علم سوم بدرمة م ميواد الحيالين هو معرفية سطي ه مرسيه و سوت كاله لاده فيس لأخره بالأولى وما حلفكم ولالعكشكير الا كمشس والمحدد

ص از مان عرب معنى سامه باشاريا و فهو رالحل بالوحدةالحقيقية و عود ا روح لا ملقه و معدهده به و فياء بدل با بي لافائه و لامراك و لاره جو ليمول المعافلات بعالى الصعفين من في سبوات" ومرفي لأأرس الأمورشاه الله الوهشوا الدين مستنسا عها الشامة الماسري فليدميل في لا فيون التي ميودكرها من توجه كن سافل بي ميام حمام كن شي الي صله ، و من اثبات الحركات الطبيعية · به ، عسمه ، ١٠٠٤ م حس معوال علكة فيهادتها العقلية

ومن عبر في لا عامل الواقعة في الدوار حاصة لأأساق من صورتها فطفة باحدة بالمداد في ما ديه والتحديل للعلى وله تعالى الدالية ما لا يا يت كري بي يم كري ويد الله ما هال وكيف لا سياع ويفلم به سیال ۱۰ مید دو ۱ مید کی ۱۰ الله میرات استیال ب ه لا رض ه فده له يي . كن شي عاليات لا مجهه " « وقوله ، اكل بيا عديها

. . ا د د ا 3

السودا

20

me g

نی ک

+

5 3 "

. .

. d, ~

باو سفي، وحه ريث د يالحال والاكراء

و ایکار می له تعلق یی هداشه و په تین هده ساماده دوی عدی ه استه البرهان اما عروره تعلیه دفین - سامد اسام عداید و خواد مام ومی بنوار فلیه دینین فیاهد بندان جراء عالها ایدانها و فیاسها و عواسها ای کی لجیله (بندان جراء عالها و الدیها ایوان

فریکن میبدله و بعیبایها میزانده امان شاهاد خیر اجیباع شویی الا دیاشه اع سامها و بخالفها ماخیا آب موادامها فی سان اما شیبی آ رها سیر سیام بیبیاد فی اما بادار آدایی قالب بستنده اماداد که ما استام آنها فیلیا های ادبیه بیشندی از خواج امان این تواخذ عهدار

> الداق لبالباسد. في عليه و سيد

حب با بعثیا در بعثیه نبی جا جنب عبیا ایا به به بعضتیا عبر ۱ به ۱ کرد این و به بینته یا و چه

.

11

يو د

. .

به

du

1,

ч

بغينا

. 4

00

.

. .

. 9

4ď

10

'n

وو

L

_

لای هده لایکون مهوره کا بعد جرات العالم و نواز السعوات و ارتابها الله بدنت و این کاند منتقب فی الحقیقه والجوهسر

وسال دیگ ال سوت و عرها وجود آو گیالات فکان بین جنه هیوطالاتور ح کل حرکه علی ساسه مریه و عرها وجود آو گیالات فکان بین جنه هیوطالاتور ح وهی اسساه علی سختی می هی عرفال و نشر بعه موس المهد ومنشأ "حد بیس می بداله و بین حله بیعود لا ساح مصابقه الای حرکال وجود برولات عی حدود حرا به ربیان علی سخاکی بین اسلینیس و کلین مربیه می احد بها عر عدایه می الاحری الاحلی می کی حجه و لا بره بحسل بحاصل و هو محال" ا و بهذا بیمی قاب عرف ما در الله لاسختی فی صوره مراس و وقد شهو هایی بینوره مراس و وقد شهو

در معنی مرد، و عب تصنیا به و ایثاث ای الثار مین اعظم المحلوقات و

لی

٠

J,

C

منده الفكور وهي نجوى على حرور و رمهتر سير فعيه استباره على افسى درجاله المصرور على افضى درجاله المصرور على افضى داخره الساخل وفعرها حسن و استعوارا ماله من سسن وفي دار حرورها هو عالم معرق الأحسر بها سوى سي ده و الأحجار المستجدم آلهه والحن الهليم الكيافال المعوولة

وخلقهالله من صعه العمل لقوله مراس حال سبه حسى فسد هم م حوا ولدلك تجريرت على الجيارة و فعلسالله تكبرس من حجا م حال م حوا فه صلى الله عليه و آله الله كان قاعدا مع بلحاله في للسعد فسنعو هده عملسه في بدعو فيال بلكي في بالمحالة والله عليه عليه عليه في المحالة والله عليه والله عليه والله الله عليه والله الله عليه والله الله عليه من على حميد مند سلعال سله الآل ميال في فعرها والله والله والله في في من المحالة والله عليه هذه عبده في والله عليه في في من المحالة الله بالله في في من الله بالله في في من الله بالله في في حميد والله بالله بالله والله بالله بالله والله بالله بالله والله بالله والله بالله والله بالله والله بالله والله والله والله بالله والله والل

قال بعاني" دان ليدانس " في بداك لا سعل من سار فيد و بدان سيمهم بعث الهده التي "استرمهم" لله ليصدره (فيكان سيامهم بعث الرح بار

FT .. 1 -

AW . T

^{4 - 16 -}

431

.

٥

4

•

ه قال ۱۰۰۰ کالکندی این نصعه دیانه فی ندر کالت ه دیاج پدد طلبتها ۱۵ سال راجعها عالات ۱۱۰۰ ادامت از خبه ۱۵ سال ۱۵ در رفعها عالات او انهوای فبه این ۱۳۰۰ سافلهستان

> الم وراق مد في لأ ما داني معاها الجليم دارا

^{4+}

ربود

لأنها بير طالع دق من تشمر فيعتاج من اشاله الى كتاب بدفيق ما بلسما مالى تشمر للجيماء الجاهلين جيمانيا بها لا مستنادات را علم من ط الشهر و المباد

و بسور حجال مصره ل اس عراستان السبالي لا ابرا لل المرافق الله المواقع المرافق المرافق

^{* 5} m d

^{. . . .}

Dg.

÷

2.6

<u>.</u>h

ď,

4

4

سنتاه عدال بدهو حرمو م گذائه معمیه با شرابهها من شخره الرفوم لکن ادا با تحسیاما برده م بنجله کانفیدان عدامه آنارد فیکچید البله من اللکده لا دها به حراره عامش م گذائه بناداد

تتبيته

دکر بعض ۱ کار عرف فی فوله بعالی ۱ به شفو بنار اللی ۳ و افودها بناس و نجحانه

ه ی د فد سخد ده مستدی لا مرفش ه هو ند م ایدی لا شفی لا با کی من در فقد حقی به سام دربه اوی هد سوس می د مهواشد می بستارهی خی سندی به مایی د م که می باشار فسختی به چهاسار بوم سامه ده ۱۵ کا کی با بدفع بادخه چهاسا اوم سامه د اسطت عظیم مین آلبار و هو اعصاف به و چهاستر خراف بعد دیا به و دیاه امی عدل

قهان اهدا فی خل بالدامن عاسق» است فی حل کافستر فلسسته طله و با سنامی اشاء به "

نسبه الحرى داخ جا

ب سرد می به علمه فعنی به بعه از داخل فی محمد الساوات. فاسم ان کل د لااثر و شعه لیس د بکه کب سی هی بسر به بعد ب

ر مه د د بریده مید ۱ م م م ر ۱۰ می

وسه

کی

5

اي

حد الصدر و فوقه بوجه که نؤثر فی فیوندان و نصح هده الفواکه والتعادل فی حراره الفیسف مع کونها بدا کدیت میں برقیہ قشاقالا خرق و موضع الجناف والثاو میں فی فو کے انجیبه میں سفیح بدی بنج به لاسد د لا کیبه میں اهل بحدال ، عیب بن سار و ایرانجیه ، و ی نصح فو که بحیه بسیب خراره قدر اسی بحد مقمعتی میں فیلی بند و ایرانجیه ، و ی نصح فو که بحیه بسیب خراره قدر اسی بحد میامی بحیه میں میں بعد فیلی بند اور بات میں اور میں به کمور م ساز بحی عیدر فال مقتم سال میں بیا کمور م ساز بحی عیدر فال مقتم سال بیا حجه هو سفف ساز و شبیلی و بیدیر و بیجوه کیبها فی بار اودعیه به فیلی ویلی احکامها به کاب میافی جنو بات به بند و مساق حدو بات الحیثه فیلیل بالاشت میاف کیب میافی بیار افزاد کیب بیار اور بات به بند و مساق حدو بات الحیثه فیلیل بالاشت میاف کیب میافی بیار فیلیل بی هیاب کیب موفقاً

الامراق الخيباس شير في احوال الفراص لوام أشامة على ليجيمة

و عليه ال نصاحة كيد اشتراد الله من داخل الحيط السياوان والأرض فيد لم يدم نتاه الظاهر لم يتكشف احوال الباطن لاال العلم و شهاده لا تحليمان و الدلك المراسي الملي الله علمه و الله دار الا شوام الدعثه و على وحه الارس من نفول لله الله داو متراسه من هذا لما يد متراسه حلى من راحيد قالا شوام الا داد راكر سا

ا هم شد. المصلي في تم العربية عنيا المصلي و تبلك و الا الا الله العربي مسه داخل بي الاستاسات الوامير والحربية فيعلب من مثل الا الداد و و و و الله المساعدة و الاستان العربية و الاستان العربية و الاستان العربية و الاستان العربية و

all.

.

har B

-1.D

ja li

5 ..

-

9 -

. ,

l

الاكروس" در ارالتها ۱۵۰ ه هوانشفش بسشاء ۴ فهی بومند و هیه وانتشرب الكواكیب! ۱ وكثوارین الشبس ۲ وجمعه لفسر ۱۰ و سنسر ب بحمل ۱۰ و عشطتنب العشار ۱۰ و معشر ماهی نفشور ۱۱ و حصل ماهی بفشدور»

فعادام السابك حارج حُنْحَت بسبوات و الأارض فلا نظوم عيامه الومش مات فقد فامثن عليه عيامه و قه سبحانه داخل هدادالحجي الاو عنده علمالساعته ١٣٥ و هذا هو تجواب الحق" مع لكفار الدو بو الامني الهذا الوعد ال كبيتم صادفس ١٢٥

فس كان بعد على وجه الأرس مع هده الطبيعة الزايلة العاجبة" عن الوارب الأحراه به تعالى و فامله و دامل على في دامل في المحراء به تعالى و فامل و دامل كان و حد بنقح على فامل على من الاحراء بالمحال الأحراء بالمحال الله في الساوات الاكامة فيها بوالا بوار و تكلف بندوء بعظمى و بعلى الاحراء بالمحل بناله في معلوسة الأبوا المحلى جمال الاحكامة فلم ينق الابوا المحراء بناله عدد بنهور فهى معلوسة الأبوا مطويقة السماوات بيتمين الحق" و سمن الابوا المحراء بناله فعلم السمن والقبر وادا بعد دراسوا مع المور و بعمل عامل بالمن من القول الواحواس الله والعواس الله على من القول المحلول المحلول المحلول المحلول المحلول على ولا المحلول ال

«لا يتوكون قيها شمه الله ولا رمهر براء و حسلت لا أوس اله والحدل فدكت ذكه واحده له لا تسترار بهما ولا جمود

ا سر۱۶۹ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ۱ ی ۱ ا

ای الواقع ابق لحدال کا سبحات فی بدونان و استندال و تحمل بعلط فیها افکرای با انجدال انجستها ۱۰ خامدهٔ ۱۰ هی شرا امرا شخاب فیومیند ۱۰ فعیاً او فعه»

ود کشف هفته بری کن سی علی بینه من غیر بعده و سروس فالیده

الا رس وغیرها نکونها من دو ب لا و به ع سحسه ایی رکاب من مد دو ولیور

الا عراض مجادیه و و به بعد و حودها سخته در ادی مغیره بعد این و بده لایه

الس بها فی مسهد کر هد بلغو من بوجود این بیمن منه بعد اس بن پشاهد

الا ساء فی عرفه لا حرف بعده بها سلم حره ی بنیه البور ملکتون الله

الم بی شابه امد هذه لا دن و بلغیر و ما حسه الناس و ساز فیدها د بعد،

الم بین شابه امد هذه لا دن و بلغیر و ما حسه الناس و ساز فیدها د بعد،

الم بین البیان الله بینان الله با دارد و الله با باین و ساز فیدها با الله الله با باین الله با باین در با در در با د

ود هدا تومید در جهیم ۱۱ م دو دها سال و الحجاره ۱۸ ماهی از باکل بعشها ما ۱۰ و افتان یا بدیمها علی العشی و هی با ادار بعشام البند از برای سجار فسجو اها بها العواله از ۱۹ فال شام را اسجار ت ۱۱ ۱۱

وهده باز غیر بازالی علق علی د فلیده ای هده فلید که ای مدین و ایدی در فلیمید به هی عدال فلیجسف مهی سیدین می لا لام علی فداه این حلیل از درمیاسمان باهد میایدی علی ایدان محلوسه فلی براده اینتیان لاان بازالسلم لا علی هدا و بیشا

الها

.

413

Į,

۵

٠

9

_

و تحتمل آن يكونالمراد كلما خنديمي سار ساء لمنه سي حددهم رداهم سميراً بالتاكب للغذاب لتى تو فلهم حقوم لكما في عصبحة والهوال توم عسامة م هو اشد مرابعدان تحبياني و تحفر العامن كنهم في عرضات عيامه «فاداهم" بالساهير"ه» و سكشف الاستنه و الحجب لاهن البرازاج و الريقع الحواجر عو بادوا فيجان أنجيبه أن مناه" عسكم أنه بلنجوع، وهي تصعول "a وأذا فيرقب أنف وهم بلده اصحاب سار قانو . . ب لا تجعب احم الموم طاحيين» و «دادي اصحاب سا المنحاب عله الم المنصور علم من ماه ومنا رؤكتكم الله قالوا: الألله حرامهما على الكاو ب

والشيجيفيون سه دنگ سي از رح بوجهدي الي حفيرهالريونيه عادد هيرا؟ من الأجداث الي ربعهم يتنسلون،

والموث لكوته عبارة عن هلاك الحلق بواحد من طرفي المصدرو عام سرمجه والدرافي بيواره كسي ملنجاء بدلج بنفره جني وهوبيور أحبوه بامرجبرييل مبد الآرة ج ۽ مُعي لائشياج بادرياهم للعهر جيلته آنده النه مد نبوب للوب وجبود لجبوه والجعب تجتبر الي هرعبة على بتواره بغير وحبيء بامند تعهيه إسدار الأسان - رويدكت الأسان، ساهده أهن عيان دو شرارات لحجيم ٢ سيل اري الا فيطلع علايل من هوال مناهد يا على فيايها و الرعوال الي لله لولا . حسم لله وحرف السدة ب والأرض

فهذه من غلوم لأأم ما وهي كالره تجرجنا ... دها بن تلقلود وحبلية عوب

V4, 17 P

^{1211 -}** . . 1 DR . LT 2

^{0 , &}quot;" , 1

t s TT . TT s Vt . Y

ان مو من القيامية سبعة وهي العثراض و الحد الكلب والبوارس والفشراط الاعراب و دنجاسوت والبائد بنه التي تكون في مندان لجبه

اما عربی فهو مثل درس بحدی نفرت عدیه فی سوفف وقد و ردیه «فندی هٔ علیه وآله» انه سئل عیقو به بعدی «فسوف» یکجا سی احداثا بدیرا» فقال بد هو لفراس فال می بوفس فی بحداث عدات «فنفرانه بنجر مثول الاستاهیم» کیا یفرفالا حیار هیهتا بزرتهی

وامالكت «دامه من وي كد كه سبه فدوت تجربت حداث وسيرا و يمليب الى الهله مسروراً » وهواليؤمن المسد لا ن كالله من جس لا لو ح لدائله هو سبحتما للكر مه سروه به للمهار دالله على سفره كرام سرره به الو ما من ويي كاله بشده " » وهو سدفن للدي لا ن كاله من حس لا وراق للمله والمسجودات لحسله الداله الأحراق كلا والاستحامة الا ال كاله من حس لا وي كال ما للحرائق من محرائق المحدر لهي المحدر أو ما الدريات ما سجس كال "مرجوم" والل" بو مند للكائس و ما الحور الله الله والله والله

و ما من و یی کا به و ۱۰۰۰ مهراد فهها بدان ۱۰ م الکتاب فیلندوط و راءمهوارهم سیرو آنه اللیلیا فلماله فاد کان نوم بدامه فیل به حد من و راء فیلیسرائد ای امن

> ۶۹ . ا ۲ . ۳ . ۱ . ۱

A 9 7" . .

21.1

A . A.

* ALVO AE

+ 5 .

27 , 75 .

Acres 1

ð١

ė

ž

.4

5

L

í

,4

.

A

حلب بندیه فیه فی خلم بک بدن دفیل ارجموا مراکیه فانستو نور آ ا و هو کتابه استران نشته لا کارن لاعمان فایه حلی شدد و را مهرد دست آن بی بنجور ۱۱ ه

و ما سواران فنحفل فنها كن و الصحاب ك بوران هنها لاانظار الصحابة والسامة بعيد لسران الطهر الله الوصادها و إستهال صحيحها من فاسدها وآحد ما أه دسام في السران فعال المدارات الحسدالله الوالله عليه وآله العدادة ما السران

و ما نصار قد فهو طرایی ایجاله استان عامه ادار چالا انوا او هم همها معنی ۱۹ لا کرده ایا صور دامنچ نواسه بدوان بعد این از این همد صراعی مستنبد داستمود برای حسموا استان فیدر ای صاید بال ۱۲ مسته

و بدایمی و سول به اللی به ساه و ایاد هدد که حصا حصا و وس خایا حصوف فالسلفلید هم صراح اللیم حدد ادالی بدلکه حدل ۱۲ ساه و اصامههای بسعوا ۱۰ هی طرف هن قد اکن و داید ایا کا فاده اجاسی فارات بلوحید به فاده سای فارات بوجود و اللفظای ۱۲ دده به علی ایاد امالاد داید دو در آن فالله الالیم

ا و د الله الله الإلهالالله العدد وود الله وما المحلاف جمع المحل الحالد فقد وود الله وحلاً لم الممال الحم الم تمين حيراً والدلافظ يوم تكليم الإلهالالله العددية معلمات والمعادلة المعادلة المالية من الممال المعادلة المعا

rl.

في بدر عل شيسيات و ينش و بعدات على الصراط، وهندو على مس جهلم عايف فلها و كالالسياسي فيه عد إشباكهها الله عليه

وب كالالصراد في الروم ثها طريق بي الحدة كالمه و فال بعالى الوق ملكم الا واردها كالرعبي ربك الحبية المعيناء وهيده الكلالي و تحكف طبعة والحبيث كيا ورد في الحديث هي صور عبال بي يداه وهي الصيود و سعلمات بلائمور الديا البسكم على المسراد فالإسهنيول الي تحته ولا يتعول في سارحتي تدركها لشفاعة على دل له الرحيان في تحره هيها تحاول لله عنه ومن انظر معسر عرفته ومن عمي عادد السمتيني لله حمله عناد ومن عمي عادد السمتيني لله حمله مناد ومن شداد الم على هده الاثانية عند الله عالم ورد في الحديث المناهي عبادة عبالكم الرد عليكم في فالرمو الملكم عاد عامليم عبادة

ا را ا مریب بو قد لامه کی دیده فریند کر در لا کام به قبیه، به در در این

^{4 4 3/1}

فراعش النجا وعا مالزفاجة منه ما عرا الرفارة

ţ,

£ 1,

__

<u>^</u>.

-

A.

. .

٢,

بله الا علمانه الصاحبها علول علم فيهم الدوعلي لأأسر فيا أرجال" التعرفون كا السياهيا ال در

واما دمج الموث قالالله يظهره يوم سامه في صواره كسش المكح ولأني بحبي لاعتبه السلامة مسدد الاسرد فيصحفه والديجة والنادي مناديا اعتي الحبية أحبولا الأا موت و با اهل بار حلود با موت

و سن في سار في ١ يك يوفي الرا يدين أهيا اهلها و بايك يوماليجيزه و الد سمتي بها لا به حسر النصيح تي بنها إلى بنده عدود الدائم بندالميس قاما هن عده الاراق بيوت مراه الشرة المعينة فيتوالون ريائلة ا فياما عما خلفيينا من بناك أبات وكسب حرار دعب وجبر بعقه هداها به الاناك سي البعياته عليه و "الهاا «الموب تعقه الدؤمن»

واما هلالبار ١٠ عبره م مرعول ما معرول الابتداكت شرا و ردعته حمد سد و يس ما كا فيه من يجير ما يدعم الها يتولول له خشي ال بيسا فيسريج ما بحل فيه أثير على بوات بالعابد لأبيسخ عاده والنصل على هلها والدخل بعليه على بعض بنعظم فسمامة ف عالى هلها وبها + برجع سفلها عالاها و عالاها سفلها « ربي بناس « الليامين فيه اكتاب المجهد في عبله الداكل لجالها بنار العطيبة» العال تعلى يحلبها أفيدور سرفيه بدوا ومديا كالها حيب رداها بواسعير سنحان لحلواد

و ما بادنه فهي لاهن عليه ، فيها در أمانيه الساء بداية مانايها الأكلوق و ال

^{4 .} Y -

ú

زي

١.

4.

ملك بوقب يحسم اهن سار في مبدله فاهن عجبه في ستأدب و هن به في سبادت و طعمهم في البادلة المادة كبدالوق لبناسته التحسيود اللي في اساسا بالمحدود المحدود الماد الإنبا البادلاء الم هو المركب المحدود البادلاء المحود في فهو شاره لا هن عجبه الله الحجاد الله عجبه الله المحدود المحدود المحدد المواج في سبالواسخ الحبية فيه الوساح السيال والما تعليه المحدد الماللة المحدد والله الموال والي تلمه ليكرد و الباس و لا في محدولة اللي قرال وراه حجبه على المورة الحديث في تلحي من المحدد المالية الموال والي تلمه ليكرد و المحدد المن المحدد المالية الموال والمادة في علمان من المادة المالية المالية الموال والمادة في المحدد المالية الموال والمادة في المدال المالية الموال والمادة في المالية الما

امراوالسادس ممر فی کیمیئه ختلود اهن ساسد بدان هتم اهلتمسا فیمه

والأصول جكته مه ملى و مسر لا تعوم مي مسعه و ويكل موجد لا

ام مدالله والحمل الهوالة والأمارية الأن المالية في 100 و. الياء 10

51

]

a

,

1

1

.

:

4

.

سامه عصبل المها بوما و در حده الامهنه وسعم كل شي كما قال الحمل الثاؤه عمداني احسب به امل شاء و رحمي و سعم كل شي »

وعدد بدأ دبول دله على بالعجب و الأمها و سرورها ديبه باهلها ، كلا لحمه و بعلها على المعيَّات المعنى المعنى المعنى الدوم لكل منها على المعنى آخا البالدوم لكل منها على المعنى آخا البالد ما لله الله الله الله الله و فلول فلسه ولو كالاسل كليها سعد عليوس حالته من عدال الله و فلدال حاسله الإحل اللهام بعدم عليم منازه هذه لم المناط من المناط كالمراهكة والله واللهوس سكان و كتافيل الكاول اللهوس اللهام الكاول الكول الكول اللهوس اللهام الكول الكول الكول الكول اللهوس اللهام الكول الكول اللهوس اللهام الكول اللهوس اللهام الكول الكول اللهوس اللهام الكول الكول الكول الكول الكول الكول اللهوس اللهام الكول الكول الكول الكول اللهوس اللهام الكول الكول الكول الكول الكول اللهوس اللهام الكول الك

وفي يحدث الرداني الاني حملت مملك آفة استا لمدره العاسم» و سنجاله الله عالم الله الله أن الله أن حق فقول ملي لأمد جهيا من حافة بالل حيفين

فکونها بدی استه و حده باوی اید کلیه لا هسال ادار السفات استکله دی محیل لا محال بال غیر ای بخاج می سوم ایل ممل و حکیل اکثر مراتی هذا العالی علی را بها فال استی سفام الا توجود الا دو الحسله و بدانیه بهختاج اللها ای هدد بدار ایل شوم بها هی نظیمه و تجعیل و تبدیل به اهسال الله ایه و عداده استفادی دی دوم به اعلی علیه و عداده

 الداتية التي جمل عليه لاشه الا وقع ترجوع بنها بكول ماينه بديده و ال وقعدالمفارقة عنها امداً بفيداً (« تعلوله سيكول بنها و لاستراز لها رمانت مديداً و كما قال تعالى" (وحس" بنها و ساستهون» و به منعل تعليم . لا سناه في حبيم المدم ب و سراب فهوا راحس ترجيه و هو المراز عهار و في تعديد الولاد في تدبيون بدهب بكها داد عود الديون؛

ه بقل فی عبو حالیا شده ۱ عل نقص عل باشیف به قال ایا تهیا هر خوف ای حبه حتی الا ایمی فیها احیدا امل با الله ۱ اینی ایا تیا تقیطفی ۱ است فی - ها د تجریم راد ۱ تجلی به ایدا اها ۱۹ هـ د 3

يا

و ي

[&]quot; in "4

the section of the se

ول منظري في شرخه المعصوص و عليان من كنجب عليه بورالحق يعليا بالعالي الراعاتيا الراعاتيا الراعاتيات عليه وحولا وقواته و فين " الراعاتيات وحوله وقواته و كديب محد حول الى حبله و هم برجس "حبياء ومن شأل من هم موضوف بهذه الصلاب الله بالا بعدال الحد الله بدا و على لابل المعدال من بحدال الله الا المدال المعدال من بحدال الله الأحل الحدال العدال المعدال المعدال المعدال المعدال المعدال الله المعدال المعدالية عدال المعدالية المعدا

لايان بدكر مساله بوامالهدات و جلوبالكفار ومايرد علىالعمسف المارفالبخرين والسنجالاكير. ابن-البرس و ٤ بايه و يمده السندلاراليمسف و نقار تجعيدتكي الفقاع المدات ترجع الىالدليلين.

(لا) ن فيرة الوحب اله العطرة التي فطر الناس علما ادبل ناب في البحداء والاستجاء والمعدر الدابية لا في البحداء والمعر الدابية لا يرول بطريان المجين والكم والكم والمستوصدان عرضيتان بالمبسة الى العظرة الاولية والمعدر الدابي بديب على المبعد المرضية المرضية المساوحة للمداب و الرحدا استاز استاد ١٠١٠ مسابخيا المظام المدابية المرضية المداب و الرحدا استار استاد ١٠١٠ مسابخيا المظام المرضية المر

هنگان هیه بطوی توجید رادبات این شرق علامی شورو علامی برول از رحیت مدید ترجیت رویدخیت است سر علی که خبران کند علول

اميل نفتين اطنيو فادو بخشين استه الهر يروي چيون غياري از فيياسته الناني ازائر جميات و معيدي الرحمية الرحمية عليها عليه الناني ازائر جمياتوانية و بندي و معيدي الرحمية الرحمية عليها عليه المصيب و تعيدياتكتار عن البار برد عليه التمامية في الكفار المراجوقية المودنة حركة بوراة الداني بكل المستوية المودنة حركة بوراة الدائر بها الهاكميون المودنة المودنة حركة بوراة الدائر بها الهاكميون المودنة المودنة حركة بوراة الدائرة بها المستقيمة المدائرة المعادنة والسوائرة المودنة والمودنة والمودنة المودنة والمودنة والمودنة والسوائرة المودنة والمودنة والمودنة والمودنة والمودنة والمودنة و المحدد عليها المودنة والمودنة والمودنة

e nie

٠. د د د

ر مد مدانی

9 25° 9 40°

1 1 و م م

۱۱۰ م نص ۲مم

, u

,

*

٠.

6 91.4

ولها

و ذکر نفش الدخاعل من عن کشف الدی من لاحله با اللی فند الحال بدیا هو آن لا نعدو الا به

فال عدى المدال موسى إليان لا للشامة لا لله مهديا بد دد لله المعديات المامة الم

رلا و البد وغايه وخودهم درفالبار والإنميار فيالندات و تؤده كولة بدار أ «خلفت هولاء البار ولا سال وقولاه للجية ولا أمالي

را لم الهلاميدة لجراءً القراءً الإخارجة ولاداخلا لان الهنجراء في الأخراء منتكف بدانه ومندد دانه ولايتوب الرا حرف حتى بتخلص عراقيان الولا يجنى» اى لاعتر النبادة والنعمة را خرام عليه را يجدادرجية

والتعليف الملامة القدم في رجع عن فدالقول في رسالة العربية التي تستها بعد خدا الكتاب وقان أواء أنا واللئ لاح في بها أنا مستمل به فرافر بأضاب ليلمنه والقيلية الدار الحكيم في سبب بدار بعيم و أبد في موضع الآلم والبحل وقيها البدات الدائم وقسر هبالا موضع رحمة وراح واطلبيان الآرسية طأك فالأله 1918 فالي في 1986

ومها دكرناه ظهر أن مافين في هله اليفام والتطاع المداب و مسرورسة عديا المونة وحيال في حيان دا برل ابد بهامي سلطان والهنيم في اميان هده المسائل بعبوسي الكياب والبيية وافتر اهبي المعلية لا الخطابات الذرفياة والله يفون الجي وهو يهدي السبيل

.

1 . 1

-

٠,

10

وا

3

م حماس بدان و (۲ فو تا بدينون کي د به نشن او و عليالله " فيهينيه خارا را ستقهیمه به استخاص فی محولات از این ساز بر به علی لا تحری می تصنیب و از . به نبشي في برانه الدان و ۱۰۰ د فتحسر كجيبرها د تعييدات كفيدانها والبعا كعليها والأيامي هي دي مردود ي. حرة تستصارودين عن سناه راجية فیکون طبحه اسا لا بعد به طبیا فتمر ساله هوایه ای پار به اسان پور ه فتقلار برماله اليمهاوي يحجبها بكول لابات النهاالأ النالرجيسة والسعة والصرب لافيه ه لا لام دالله على وجود خوه را صبي مساوم عا و استناد من استناد بن م للمال والسامل الكراب المعلى في مدية الدامعية أول ما في نصال حديها ه ای به در دار جوهر ده و می از دیالا شان عداده به ایاد لا در ا م عدال و فال نظال الأسارات فيها - أ الحلي الي الأنب وال موات المهار والعدر الماول المري حسيوة المعادرة أميدراه

المعمد سناس به على المعالى المعالي الما يه يه يه عالي المواصية العالي عراهيهافيها جندوق وماء فاوي مات المري مافوية صييكه علية وآنا ا چاس فی دا هها دار هله دیک دران ساد مدات می د مسرفه اصله لخانی "لله فلم فاق . اهال لله المدر الهم للسا اهليو اله او لا

الأفها بالعربة بالاعب الاراني جهانية وامان فلها لا الحال الحسارات

^{1 . &}quot; " × 5 . \$ Tah ... T

^{2 30 . 2}

>

4.0

4

re

.

4

وقد وحدة في نفوست مين حين على ترجية تحيي ومكنه لله في علمه الأثران. باله تعدات عن العالم

والله فد النظام هذه عليها و معطى لكال حق به مناجب هذه عبالله ١٠٠٠ و المبالي ﴿ وَ نَصْ عَادُ مُحْدُوفُونَ لَلْحَاتِ هُوَ ﴾ و الله الذي الله الحيا جنبه الات

وقد قال على نفسه حل عاداه ، به رحيا رحيا الفاد شدك به رحيم العداد المعلى على العديد و وقد قال لمعلى على العديد و وقد قال لمعلى على الدال في الأراضية المادال المراز المدال المال الى حرار بدلاله و المادال المراز المدال على المادال المراز المدال علي حرار بدلاله المادال المواجع و من في حارفها في حارفها المادال المواجع و المادال المواجع المادال المواجع و المادال المواجع المادال المواجع و المادال الما

į . *

ا پیس مد ، د ، م مد ، وی صبی مد مده ریز ۷ ، م ه ، وج ، د ، و کاوه سه وید

⁻ مار مار و المار و ال - المار و الم

J1

-

5

34

١.

.

...

2

...

المشاهل الرالي

ر عام الحساء الحساء الحساء الحساء الحراء الحراء الحراء المساء الحراء المساء الحراء الحساء الحراء الحساء الحراء

الای والاول ای جستر عمل یا دی کال بسات

می بلؤ ؤفید به و توریسه تحییر اسه انا سوال سفر نمای بیده اسانها اسانها اسانها استانی دول صحاب اسانها استانی دول صحاب استانها استانها استانی مورد توراز جنه استانها استانی مورد توراز جنه

وامد صعاب شمال سنبله یا تنجاب النبوات فهم ندر و یا انتهای تصلیعه وسراکه عوای او تشاعلته یا مع حراب سنتان «جوال جهلم احیاب" «

> لاغراق الباني في لا ساره بي محسب بي هدد ب به يعيين حد ها و حاد مافوفها .

ا منیا ادامان داشتالیا پر حیال ای اهدا امانیا و احداد امان دولوی ایک برواح العجب ایما با با میاهای

و خد دلک بدیا می قوان دید سماه هیاو استدره المشهی آی عقدها خشقه آوان آهای این خدام به بنیاه ها عمل نمی و منصب می بایدیان با هو می حمه به این هی خصره عادی و هی فوان دما جایا به هدایدیان.

دما هد عدیا فهو دار علق و دیما اندید دار حسان ۱۰ خراء و تحله هی دار حامالللحسلس و فی تحدیث ۱۱ (احسان ۱۱ شعبه ۱۱ ته ۱۳ تک بر ۱۱ ۱۱

وادر در الاستداد فهی فی سدات تججید و استایه الحب ساعه العظر مطبعه اورد فی نفض لاگرا

المأعسلين في محال من دلك بعالها بس على باراغ دهاند الله و اعراق بينها على

مده کا مصحص می کا در در در دو وی و ماه کا مید مید در ما در در در مدا در در

Y 5 90 3 4 4 7

h

1

5

. 9

ħ

بخو بیری بین عوظ به علی با تبخین با تیکنیسی فال محسد نی هدا عدید مداخت و تشهیر احساطنان که اندان آمیوان استخبان که فران

وقد من الرابع الم الم الم الم الم الم الم الم محمد الله الم المحمد الله الم المحمد الله الم المحمد الم الم الم همها العلى المحمد الم المسيح " ما المي الماها عليه عالى المحمد الم الم المسلول الواجبة الماهات الم الماهات الم المحمد المحمد الماهات الم المحمد المحمد الماهات المحمد الم

و احداجو الى مشر بحسب عفره لأ المسه قوق لا الده ما مسلمه المسلم به معلوسول بحب عليم المسلمون عجب فيه علي بالمحلوسول بحب عليم المسلم المحلوسول بحب عليم المسلمة المليم الرابي الا استباس به المالفليد و المحل المسلمين بالمحلوب المحلوب المحلو

احراق المالت في ما اهام المالكة (في الموادة عالمينة دامر).

قدم دان کل بان مرهون عله ، قام قا فا هد لد به فلساه ما هم الد به فلساه ما هم الد به فلساه ما هم فلسام ما ما م

^{3 7° 7 3 3 ° 3 7 ° 73 5°}

بوبيه

. .

Ŀ.

فهی فاکانت مؤمله فنج بها بات من نجله و فاکانت کافره فنج بها بات من ندر <mark>ایی</mark> فلسرهیدا :

و بشوس في هده شنور و حدول بندات ۱۷٬۷۴ سي تستجها البيكور تحصيله لهم من لعبه و نعيل في تجرا و شرا و تستر فيها محكيه با شه اشرا ه

قصرالموس فی هده علی کجان سعطه فی ترجیه و بندر فی الاثر می سب فیه و بندر فی الاثر می سب فیه و بنیر سی ما فی البلها خات می سیر اینها جنی تصلب بها عود الاسر فیاسه عدار حکیمها و جانه بی وی آخر و کلب بیکوی اسوامی مسیمها بوجود الدا آب ۲ معالیمها کدیک بعد یکور ابدار البدیله علور استاره هم علی اصلی علیه و المیله و المیله این هادا بدایه

الامراق السرائع هی ال۱۳سلالیکه بسوفول انصاف ای اما رای برجمیه او اعدات کندادان اعدای ۱۹۹۸ استا کن نقش معهد سابق او شهیدا

فله علمان النامونية والمشاب الشهالة المان الماهي عاليم بصيمان والسراح والمواقع عالمالليفة من والأحراء والمهي عالم لأأره الا المصلة الرائيسان في منادي الكوافة في النامواة في السبانية المسابقة على في الأورود في كما المصلة في المحلوج الذراكة والمعالمة والمعالمة والمعالمة والمعالمة الشي يكل والحلة منها يقارب عالما من عدد عوالها

1

.4

A

,..

_44

...

.

ود تجور می "حجی هده قبیدی و بختیان فلیر مسعد الا رفت و عالم ارجیه و اگر میه و اید تعالی ما ایام سیلوی کا بنیا کسافهم السیالی اسیل استاره التجریت و ایس بل بنا سابهیالی مجر دار التهادی از التهادی التیاب فلیمادی کا در راکه فال الا کتاب الا در این التی طبیق از وی در وی مطبول داکتاب مرفوم اینهاده التیار بوال ا

الاسراق الحساسان في ما آن كن و حدد من هده عرق الدالله في الحسة و فراس في الحساسان في حوالله و على المحالف المحسولة الماني مقعد إلياس علمدان المحسد إلى "

فد علی ۱ مدادت اکلیه الحامله لحیلم باش فی ۱ حرم ۱۳۵۵ و ق ک کل ملها مشما ۱ علی م ایس کند د ۱ شختنی م ۱ دسان حیلته خامله لهده لبده ب و مراشها باشوه فکلیا علم علم مله واحد" بنها بکون باکه الی ایا کام دیک و لو اله

^{2 1 0 1} AU Am

بوسه

ای

ل پ

130

من علت عمله جهالحق و عشق سنده آن الحبيه فهو بعد وقاله يتعدب مقدال المحسوس لمثقد ل لا لأن الحبيه و فو يه فيو الله و الداهى لموار الدالمة "رائلة" رائلة مسجيلة الشابهالد وبال و لا استحله الدار عليه في المولد و الداهى لموار المسجيلة الشابهالد وبال و لا استحله الدار عليه في مدمة فيوره السجيلة المرا مستحده و فلا في مدمة فيوره السجيلة المستحدة و فلا المستحدة الموارة المستحدة الموارة السيميد من يومة به يوميها أن "غير لا به و عجيرة و كس ركباطي المسلمة في بحر المحديد عليه المستحد على بحر المحديد على بنقيلة من ماديات المحر الرودة الساء فيكان مقتلد عليه المرا بها وفي بحر المحديد المعدد عمر المقدد ها ما منافقة الما بليله و بالمدالة و بالمدالة المستحدة الما يواردة المستحدة و بالمدالة المدالة المدالة و بالمدالة المدالة المدالة المدالة المدالة المدالة المدالة المدالة و بالمدالة المدالة المدالة و بالمدالة المدالة و بالمدالة و بالمدالة و بالمدالة المدالة و بالمدالة المدالة المدالة و بالمدالة المدالة و بالمدالة و بالم

قال هل سعده ما عداه فادره ل على سناخه في ماه الجنوف و ما متعدلون من عن سفاله محلولون من عليه المحلول من عن سفاله محلولون على أسفال لا "هنداه دو له لواح و داستر كلفيله السوح و الاستداد محلولون على المحراب المحلول على المحراب المحلول على المحراب المحراب عرفه فالمحداد الله الله المحراب عرفه فالمحداد الله الله المحراب المحراب عرفه فالمحداد الله الله المحراب المحراب عرفه فالمحداد الله الله المحراب ا

فعدالكشف الي هذا للجر سيلك به ماسمه بارا متجر به م مثي أعلب عليه

د و محمد بند بدو دو بندید بده و به محمد برای فیم ۱۷ دوسه الا ۱۹ د عال ۱۹ سید این بدو فیم

^{16 2}

ببث

17.

4.

54

5

4 .

.

H

ومن بیت بینه ردر در با مور با پینه و بایتو ق بیالا دسته بانعقبالیات مایجر دایل تحسیبات فی به با بانجر در فی سف اهن سلاوی بن استه فی صف بانی استنس در کایت بشایده تحسه ام اداریه بی دکشف کتام، مشقوعه بالرشهد تحسیلی و استال تحدیده عبد شعن اسر این جانب تناس

و هده با به ما سال بنه است بنواد سنو که هره چی دای امر اسو خدادا به اسال خساخت اسافت العلمان و هی مم به به به اساله و افعاله من کشیمه و ارساله و النو داخراد ما بنافت العبلية م هی بناخت النواق اشتیمو به والعبلية مالادر کنه است با با نفد الله او فال المعلمان و من البادد و بنار براهه دیدا بنختیام ما راسته لا فرای فید جسر احسا با مست

وس هدين عوض منتاب كيده من لا «سادا» البادي معرفة احتاسهم وصله عددهم في تجدر «ليس هيند» الحدث الجنبية "

> الامراق السما في الاالحم دن الاحسر منه كسف شوحسد بالامادة

اثنی با بن را دور از را با را با حاد سنی کاره دینتم اها م الحرامها و شکاله وهیداکها و حسالها و انهارها و حصیلها و حسلها م رفومها و حسالها و انتاریها عن بها ماده سلل علمه بصور ۶ نهداک ادالاً دان کا ب بها ماده فید هی؟ و بنفس مهارفه من عالیم بنبو دا و لااحت.

فدون بعد بالله بدون هدو را هدد عه در اسه ساده بدامه الهدد بسوره و با بالله بالله بالله و ما بالله بال

و لا بری اسلام سود دار با به نواه انواد فیجاح فی سرخاطها ای طاله خدیده میاده نی دانه

مكنه سرشله

کن هیونی کنون نسب خوه اه است فرند این رفایا ۱۹۹۰ یکون هرف ما داو شراع فیوان^{دی} دینو ام سیل تقدر این ساس

مدان دان بداه دانه بدون حاهرد المسلم من جوهر البرات المدون المدوم المساط و الأسال المراط و و ها المدن منها منها سلمان لا يتوال و الروال و المال المراط و و المدن المنها المنها المنها المنها المناز ا

_

إبيه

اں

l.JI

41

۰

الهت

فيسم

مبيا

2

,.

, ,

ڻ.

9 6

بالان بعو هر السوال مراسام عاوله في بمطاقة و الكثافية و الدناها
 مراسه في عبد به و هي سد كبير من بصابه لا يو المحبوسة والأشواء
 بايد السن ليس رسوم ساء التحبوسات و للمعبولات عبدكونها

فی مراب به ایجنی و تحیال و نقش شی بدو پیافی بدد فه والبواریه ویتبدر لاکسان ن سے را می دیا به سیجیمه می سد ا بازمالا شمار ان پستجمیرها می دواء حسه لأن بما مواد إدخاله أفي دلها بعليا وهدد حساسية التي لالها شهاده فيكما [محا و دا یا فی مواد خیبانیه می دارج وهی بشوارها و بشخشرها من داخل و عدل والبالها علينا أكبيع وامتعالها البيعا فهدد لتواه العدالة للبرالةكم فاالي الألها لعسيا ک در ده در شریه الدولی و از و این کا داشتها شوده و مقبی ماد میتایشیق سعدان هدد خوادل عظره با نبول بنج که دنین بن مناعده فیوار ساسه براد و لا فعلم فلو المد خلاء ، كر بهور ، فوي وجودا من هده تحسار لمقيورة في شواف الألبية التصليلة وعالما افتال المواه المصالحات في للبيافالة و نوزته و تنسها بي ما تبلغها من الله م لواز العلمات دان لعلق ليلولاني لكواله عليا للواد على بأعراق بالمان فلدين فللورم بعيشه والبرعة الممالة للها والتحاف معها هذا ليد يا فال الأن الدال المناف للمعل بعد الداعل الدالي الدالية الجنبي سيه دم اداستينه مع الما والشيخيا اها ميي شاء را الها ما دام شيم له يا ليس والشعيدة فو دالجينية لا ينكنه أن شاهدها مياهده عياسه بال دهيبة المكور لا "ان كون في فولايتهما و سعه به يأنه تحلب لا شفته مواس اللي موض كالاساء الكامس و و

^{4 4 4}

ال

4_

3

Ç.F

d

+

4

بسرب" من الأولدة و علمه بسن «سلام به عليه حلمان كنا وقع برسول به للله للمراح و ساير لاوفات على كان بشاهدهها لا حرم م حوالها كان عالم

۱۱هراواف م فی کسه بخالته الاعبال (و بسو است اب شوم الآخراه

ال على بنته رامجه و مقاله سنا به مهوا حالت في كل مواس م الدافلد ندوال فشواره م حدد آثار متصلته في مواص محللته

والأبرى ال سوره نخله باسانه كالماملي العلما في حله السل را موله فللها فلمان راملامله وملي فللما في الأداري كالماء المسالة والعادلة الانتقال عن ترافلونه به نقلق ملتها ويها للميز رابد الله الى فللما الانتها الله التوراي المانة الانتهام الأداري

وكذا فلسائل الصلي دائمه بلوالها الدالدين إدار مي رابوله هي هيوا ه

.

and the second

La.

Ji ,

32

-test

3

. .

24

~

Dr.

.

. 2 4°

.

عمله لللله

و مرحكه دون السال في باهية واحده وفين عليها حال كل ماهية بعدت الشارع الماهية بعدت الشارع الماهية بعدت الماهية بكل من المحدد الشارع الماهية بكل من المحدد الماهية بعداً العدال الماهية في الصفائلة والمدالة ماهية ماهي الماهية الماهية بالماهية الماهية الماهي

> ا برای بساس فی مشر معن ۱۰۰ لام ما بند آن فی اسان ما لا آنیز د اسامیان ۱۸۰ این مصد داران اسعا و افی انسامه این اسی اس لا داران

سه ب حمد ج م لا عصاء يستعدب حبيع مايطره عليها من اتواع لا لام و علا

^{4~ 4}

ا فقي الحد في وحد في الد

فاد فالمستقد القدالية الناسطة على المعتملة في المس الحلم الله الدائع عليها لعدال كنا الدرات الكن دائلة الا حسميات « الراحب عن عمر أن الدي اريد فللحلها البشي عليه

لا بری این عضود شرعیه فی رابا و ایند و ایند معطی مین د جنوانیه و هیاسی بخش ایند سال وقتلم شداه بیران علیم نشمیان عجدود داخرانی ام الاین دیشر انجاسه اسجیله

و دانیش باطفه فیی علی شرفیا مع شاسیا فی شفادیا دائیه داهی مطفحه ای رد جاهده دانشیا هی موجد ده فی اید ایناس

ا جام المحلواتية الأنطلوامية الأن الناب و كان الناب المصلودة لها المستوالية و المصلودة لها المستوالية و المستو المستوافية الأناب الحيوجة الدابسة والمستقلة الشراح الداد الأناد الدافي وسترابع المجال 41

ji.

t.

9

ga

١

• بعاللية عافل حتى يقيير فيداده

و یا لاحت و حجو رخ فی حدده از احدیا الدائی فی جهیومئل ماهی اعجریه استه می کوچ استخده به میخدد مسعه اید به سرم چه و سام سیها می لاافعال کی فی بدی فیبیعی از الاسان کی عصب اید لاافیات فی عسه دلاائی و بس کی حدید اید هو این می بدید به می می اید این این می بدید اید هو این فکرهه الا بری ای فی سرخی در در در و هیو بری و حدی به فی شطه می خود فی عسه و و به هی در خود فی عسه و و به هی در خود فی عسه و و به هی ای خود این این می برای می می می باید ای می می باید و برای و به فی شطه این می برای می می باید و برای اید می باید و برای اید می باید و برای می باید و برای می باید این می باید و برای می باید و برای باید و باید و برای باید و برای باید و باید و برای باید و باید و برای باید و برای باید و باید و برای باید و باید و برای باید و برای باید و برای باید و باید و باید و برای باید و برای باید و برای باید و برای باید و باید و برای باید و باید و برای باید و برای باید و باید و برای

الداق النامج في حد الذي يجم ال

ود سار اللي بالمان موجود ۱۰ ا الحيار كل بي بي بالله ميه فيل عليه من الا الحيلة عليه اللي الدامانة فيحسر لا حياد اللي لا حيادة حشر المقواس الي للمقواس الافداء في العام في حسر القدام العجد الابنان في عدامة الابراء الابات فيه مجدلها الواحق في الامنا هو عمال السلسل فال الله في للعملية قد حية فه في قرحة السفواس؟

ية

j

+

طمأ

علمه و هیالهوس سلحله با علی بی سلکاره اید بلهبورها و ۱ بعیاد تنوی بخشرها بی عص در حام ماحشر شمال نخسته فلد فاتحت بنای بلک به ای رشه تولیده میراخشها کداره اللیبولاد الامال فی امامحد

فكد تنفوش الدامة دا فللقب من با شجار ۱۱ ما في مداحي شوار الداود المعتبدة بي مداحي شوار الدول وحسل المعتبدة بي الدام المعتبدة بي الدول المعتبدة بي الدام المعتبدة بي المعتبدة بي الدام المعتبدة بي الم

وقوله على ١٠٠ محسورة على ١٠٠ ت

الاند ایرالعب سر فی این اللانسان تمواند فی ایاده همیما اکما فی طاهراه مواد یا آخانه

علیا با بحق به ازیافی با تا محلت علیوت فلیلم اطاعت استخدام با بواج محصر فی ۱۱ داراعی سختی ۱۱ هیره رحلت الاستم الدیک الا اهل به الاستم افغیر تقاللوی این خیالات علیوا اعتظاره فی بادار به الا حرم فی جینم اعتدادم ایس

^{.}

⁷ a Th

A . " A

h

ه علي بالله خدى اداب رق عن سعد الها ما داد و هو مسياب الأست ه الديات ها استدي الحق على التي الديات الحيي عملية الأستانسات هويه ها المادية الأستانسات هويه ها المادية الذي

فحصمه الديامي سواع و الداء ملي سادي فيد الدار و بيخ لحتي و.... الداد الله مدار التي التنش الله و ستم الوادر و كين اله

. . .

7 , ...

445

فع

3

h 1,5

الاجراوالعالمين مد في الداني داخية العجد التي لأأخرة من أدرة حاواليد لاجاد

في عود المسلم وحمد فال لاحدم الملكة بورية إكل صراح به على التنها.

الكشف، لا حال ها الل هي مسل عال داك لا يحدو حدل الاسال على دنو الدلك لا تحدد المال كلوه الحدل لذات المال عالي منواد و داء رد الملك الدال كلوه الحدل لذال الا و المدد الرائة الله عامة المالية عامة ولا هدد الاتوال المدرك المحل على الدال على الدال هذا المال على الدال هذا المالية المنابع المالية المواد المالية المالية

29.

٠

ى وقد فرعنا من نصحنج عدادىمسهما و معانسه مع ميديد، لقنظم المعصل دليارغ انسيد حيس ويلاعوس سلمانك تفالى اواخر اللمالسانية مرشميان|ليمسطينيك ١٣٨٦ - مردلهجريانسونة واناديبيدالقابي خلاب الدين الموسوى15 شسابي كبيانك له بالحستي

المشهدالخامس

في الشوات و الولايات و فله شواهيد. -----

الثاهد الأول

في أوساف أنسي " معلى للم عليه و الم وسته « وحسالملله و فيه أسار فات

> الاسراق الاول في درجه البلواد بالماس الي ساير درجاب الانسان

اعلم آن للائسان مقامات و درحات متعاونة بعضها حسلة ما بعضها حداله" و
سهد فلا له" و بعضها شهودته" و هي باراء عوالم المرتشة بعضها فول بعض
وول منا ل بيس لائساسه درجه التحسوسات فلاده الاثناق في هداالبلول
المده حلك لا ودالي في ناص لائراس المعراس المسئوث في لها و ول لهاراس
المرتبة حركم لا ورجه لاتحداس الموكان له تحسن" و حالفت المسحيس بعليد

ar linking of grant

'n

:

ž

J

_

و

w

.

l, a

. 4

30

لا حساس به المهافل على از فراه العداجري اه فله الآرى بها والأه و العداديم، فراحه للسحبات وه فاه لا تبايا في هذا ليبري حكيه حكم عد وساير عدم با المهلمي فال ۱۰۰ م عليه الداخ في موضع بالقبري على ميله وليا تعاوف لا به بدم سرايا اللي م عليم حدد الملحان لعد عليو الها على لحوالي فاف ه لا تبان في هذا سبراي فهم المديناته الفلية الباحد فال تحدر على سي دا بي به مراف هماها الفراسي الاران به منا لحدر منه

و بعد دیک و هو میز و بات درجو سوهومات ویو فی هد السرال میبه کومه در اسرال میا

وقی هذا عالم شنخ و ایا شعامات فیدها الآره خ استرده علی ویاءه هذه هو شاه التی المحد لااره اخ تجدای استخشاه البحرده می کشود اسالسی و

[~] y +

т , ч ч

لمر

ی

ل

مساوه الأشكان و هي السور بند فه اللي ساهده المحال المعارج من المعلى الأقلامين السال شاكل حكاه الرائس من عليه و اكد الأسد در الا الاشكورات الا الماليد في المعلى ال

و ما درد اسی محموسات ایم ۱ مسی سای داران قال همدا ایم کله در و ۱۷ س عالی ۱۱ رواح و سه و س ساو سی نجری مجری بستنده و میها ۲ به درد راجات اساسل جنی باولی نجاو از آن اس به ایمانیا فلسهی ای با به شامش و حالیا سایا سو هو دران و ایمان ادر این اسایا ایمان از و حراسی

وهدهالعوالی کاشها سازلاالهشدی و بای بیاس بیست بی به بدایی به جا فیالعالیم الائحد و هو بداید لا و ح کنادان ادان بیابین هدی به آ J١

5 4

3

4

.

. 9

5

w

. 10

...

فیمام کل کامی و مترجه فی بعلو و بنیش بندر افراکه و هو معنی فول امترا بنؤسیس علیه بناه این این این این این بنجیمان و لایدان بس با بندون فوفاه و بهنبه ٔ او فراند او شنید دا تها در خاه ایا بدا عدر میک

وهدا معنی قوله سجاله این میرسید قال با سی مجه ریک دمالحد و لا کرام ۱۳ معدد عمری میران سری می حجه ریک دمالحد این از در ۱۳ معدد عمری می درجه سها با این سرفتی می درجه عدای میهم اعداد می حول حداله استنظاری سی ماحظه حال این تحقیزه الا یسه تستخدول او ۱۳ معدوله و ۱۳ معدوله این تعدیر داد این انتظار داد این داد این انتظار داد ا

وهد عالمه کدن لاستانی و هو مده بنیدلدیه لا ساوه لا و ساه اسلام الله علیهیره و سنایی شرق سی سنی و به بی

> ۱۱۱ دای لبای فی آمیون شمخر به ۱۰ خوا ای ۱۸ دات

وفلا مر ای لائستان سای حسابات مسلم من عم اید ۱ م من جهام مناد د اگله ایاله فواد لاختیات مافواد الحیان مافود سعیان و السال كل صوره در كه هو صرب من توجود مكن منها فوه و استعداد مكتاب م لكتال هو صرف م شي* د عملات للعلل في لا يدال هو بصاله بالسام الا على م مشاهدته دمال السامكة للدالش

وکسی عود استیواردؤدای به ای مناهده لا ساخ الدالله و انتلی استیسان والائجم العربیه منهیره لادیام سی نعوادت الدیلله والاکلیه

و کنان تمواه العبياسه بو حياله شده الاير في شواد العبيانية تعليب توقيع دن فوه لعبل ساه ل ده التعريف شواحية لا تنفال الشواد و حضواع الشواد العرم سه ه صاعه الحاود البديلة و الل من لا دسان من الاين فيه حسم هذه عماي شاك

فين من فيه مرابع الجنعية في كتاب هذه البشائب الدائث فيه رابع الجافهات الالهيئة به السيختان راباسة الجنافيات السينولا من الله يستوجى الله به ما رؤالدا المعجزات منشور اللي لاعداء فيه حسائل الال

> الاستراق لثالث في عراج هده تحصابتين

فال سفوال ملفاه له في فرحال تحييل والأالسال تعاليها للوار فيل ركي لأ

j

ودیث عده میبونها بعد ی درجه سعد د تجبوه عیسه دیا یکی بهاسیم باشی دایج به ۱۹۵۵ میمه ی میجاشت بایی مین شدند بجدش کیره کند و کید با به لا دیان عالیا بینکون بدای جاسه بجاسه کر لمعلومات فیزمان قابل ادراک باراند به اساسا علیه فاسله

و ما يحالمه . به فهي قدة في تنفس مرجية جاءها المبلي وقواها البحر بكنه

d_e

٠,

ų,

5

4

ی

4..

فيؤ قر في هنوي بديه دو به فيوره برغياس بدا ده او بديها ادعا فيؤال في السجالة بنواء في بديه و حده أن الأعلام و بالله ال السيادات الرائيل الأسيادات منه فجرت وسباعي أم ارتباء السباء السيادياء في بليانا السيكوات هيريته فواله فيستشفى الدرياني الاستشفى عليان المنافقة عليان المنافقة عليان المنافقة عليان الاحتيام مصفه عليوار الأدادة عليه الاال الله الكاليان بلغافت على يبواد العليان الدافية المنافقة عليان المنافقة عليان المنافقة ا

و دیبا بیشی لا سایمه در دو ت . این بیاسته لام لاد کا با دیگرد ای همدلی هناصر با ترها و ادا به نمو ایم انجد . اها این عبر بدید با با نمه بحالی

وما من نفس لأده به آخر به في منها به بن فلكون ... وهلل فيوه منظوه منظوه المنظمة المنظمة والمنظمة والمنظمة والمنظمة والمنظمة والمنظمة والمنظمة والمنظمة والمنظمة المنظمة المنظ

فی محمد می از بای با معص بایده از فیاد کند به مؤایده می بند دی دیدا اسا اینا بیش های فیلال بایعی از این فی شرا با بیدا اید ها دی ادبیا فیصعیا هی<mark>د بی</mark> مای درایه ایدن بلیشی فیوار فی اید دیدا اما اها آنداما اساسها اما ایشراها اگیان ليث

:

ان

ه ر

۸.,

ı.

-

ديث سريد دير م شوفينه و هير - سولي لها يوجب تنقمة على الخلف!لله شفقه الوائد موانسيده

ىدىس" غىرشى

حرهر سود كانه معنى لا بول معلم والنصبة و بحسة و فحوطة و عصله ماول ملك من سعر بس ، بدان تقسة ودهنة يكون فلكا مرقسوعا عن "ادباس-الحبر سه ، برخا معنوسا من من الله بين و يحسه يكون فلكا من عظماه السلاسي فالسي الاشتخصة الوحد سه كاله مديث و فلك و مليك فهو خامج بشياب بالاث بالمانيا ، فده خه من بداوت الاعلى ، بصله من لملكوت الاوسط و بطبعة من بدلوب الاستان فهو حديثة به ومحمد مصاهد الاستام الالهيمة وكساب الهاال مات في دن بينا بيني به عليه ، أنه الدون بالمناه المناه المن

> المان لا بع في غرق ابن الله « « الدينا» سرهما

اعلی ان مجلوع هدد لائمه اساله علی توجه المدکور تخلص الانسام ه کل خراه سیار بنالوجه فی مدهیا و فلس حارات السلوانه و هوالعلیا با بخلالسان کلب هی علیف

ود بوجد في الأوباء على وجه بالعله على الأحا بالعصاب المحل للعمات المحالة من لحوادث وبنا لوجد عبر بامله في هل لكهابه والمستصلين وكدا فواه

باثیر للفی سعدی بی بدل آخر فیند پوخد فی شع بی ده ب به بی فه نامین حدیه بعیل می شفوان اسرابرد ۱ بهدامید ؤاسار فی بدل خی این و سره بعیل دراچه ختی یفشف روحه بالتوهیم و پسی باید سی سی سی سای باشده و آنه اللیس منظر الرجل السراو بحیل سدر

و المتول الأسلح لأن م لأسلمان في حاسب التمي السلمان من مراف و المدولة والمراف في حالات المراف المراف المراف المراف المراف المراف المراف المراف المراف المحرة الماسلمان ما تحسيها المسلمان الميام المراف المر

ه ما فیمالا بای فاتین خرام اینما می هم اندری از مان برای این ایم

ولاه بالأنجوب لأن بالصبية بالرابر لأحدث سبيري مجهال

11

2

4

٠.

11.00

-

t e

الابران(فضانس في مصلة الأرام اب

ان داخله او سده امن بای ان فهم محمد بدای لایواج اعاسیه و صنور با این این این اعراجه دو فی بدید از کا تجانب ماندو به بیش تحلیق الاول خلی اواج اعتمال اسامیه «اینجاشات این اعلیته

و د با الأنها السياسات و من المدولة ولا ولا ملى مناس بحراب و مناسبة الى مردد الحرائي لا الليه الحافظون أماني من الكفافسادة إلانا مشي الدان العلم الحافظات الم

سی از دارید به دی دی دی باردان در میدونس به دی استان به دیا در می دوس به در دستان در استان به در استا

در در المراجعة في من لحم المراجعة المنطقة على الماء الم

ا ما مه او یکوی متحدثها فوانه علی استخا^نان نخان اند اند من بایدهای علیه هرایی مشاهده ما ایراد فی با دین فا^{ن ا} بامد ان سع چاما شع ادانها می ند از با بات

فلان هاده موها به مجود بن مجاله بها بالساسات المستوال السالات المستوالية العرابية في السالات المعلومات الآن في محلي الرهبيب الحلى الاستبداء البير هيا الوالدي كالم المعتبرة عالى المستراة الله ما حمل في فم الاستعباء اللي فالمالية المستوال المستوال المعتبرة على المالية المستوال المستوال المستوال المالية المستوال المالية المستوال المولى المالية المستوال المستوال المستوال المالية المستوال المالية المستوال المستوال المستوال المالية المستوال المالية المستوال المالية المستوال المستوال المالية المستوال المستوال المستوال المالية المستوال المستوال المستوال المستوال المستوال المستوال المالية المستوال المس

و ما يسيام في يا يهم م طوانهم م موارهام الما له من بالمحواس

الاسم والسمان في برق س لا يجده لانهامه سعامه ų

فد سن ان على لا ينان منتجالة الأان للجاني فتعجبتية والنباء كالهدم جلها

н

Ξ

3

ومبکه دا به سب طراریه لایمه واتبا حجت عها بالا سباب الجارجیه ا بی دا به فی مدر سرات فیلی اکست بحال بین بیش و عوج اسجفوات بدی عواجو هر مسوس تجلع ما فیلی به نمای به ای ایوم لقیامه فیتجلی حقایق العلوم می مایا به جانبادی ای مراب عوج الله یا باده امال سایع و کنان تحجاب ما سراتان دارا دارا الفیل باد استفداد به ماراد بهبوت ریخ تجرکه ۲

و الأمان الرام عليه الله ما المسامل في سينتان في سينتان في المام الريفاع الحجاب عام ي فاللمان فاله السامل علياه

ینی را جست معلوم فی داران از دو دو بعد فایست مایست. عدایل لا کانان داشتند

و داری دیجی شده ۱ که علی به من حسر الاندرای شو م کال نفسی بیسه ۹ سوال ۱۹۵۹ -

^{. . .}

ل في بعض النسخ اليوجودة علديا : وسواء كارعقب طلب و سوق ولا ، وعد المنهم للحديق من قال الله ؛ هو المن العلم على المنال للمنال للمنال للمنال المنال الم

٠

ای

و ۱۱ کی سینی حدید و عیام و عدد نتینها کی ما نتینغ معه ندی سیاب بیشد که و هو اعتان اینکها معه ندی سیاب بیشد که و هو اعتان اینکها معیوم فی هنان اینکهای داده اینکهای نتینها نتینها

فلاوں سنی کے دو منظ دہ سای ایدہ مشاطی مح (می رمع حال مالد وجنا حسن ایدلا سارہ سی فلیہ حسن بہلا مسام

و ما لا کا الله و مراس سطا من عداله دلی و بای داشت می دارده است و بای داشت و بای بای دارده است و باید از در الله و باید باید و باید و

فیکنیه (به غالا ما به معودیمی خوسیو و خود دینه به او حی به را به به و خود دینه به او حی به را به به به دینه به از این به الفیلی از این به الفیلی به الفیلی و بایده از این به الفیلی به ال

استاق اسعی فی نشیه العال سی الدی به شده که اله به به حی با نهی و شنیه در بایی و فرای درج است. حسوم و مالوج اللحو و الا بات الدی به استخال الاحت. با

سا بلاست ان جدای لا اساء مسله فی بداید همای سیستی ایمایه الا یهی ه

NJ.

10

į.

ď.

4

-

ای های سای سایی بیش به ح سخته قدم اساسی مافی لایوانج بیشار فیه سایه فیجو ما با با با با به های اساسی به میا شده و سریان و مینامه اساسی باشان

وحيله عدد التي ميا التها للم أراحتان فال عبدة الأطيلة فالبياية والبدية

على وقل درية على الدية بدرية بدرية الدرية الدرية وحودة و قد اله الدرية المراح المرح المحه المحه

ف عالیان فی علی الآن ای مهافی المعالی الوجود فی بلته او بعالی الایم مقالی بدا العام اللوجوده فیله فی بما چا بلیدی ، معمو فلوب بنا^{۱۸} که الیمن الی امامه کید علیات - این علی محموده فی بداخ الیادات این اللای محسولات الکیم

ų,

عا

¥

ل

وقد عست منافي سني تحقيق لأ في في اللحاد بعيل بالنفية . اله اكد العس بالتحدوس والحيال الشخيان

فلا سان د نام بی هنده . بی د یای د فی سامه د بی ا سام رسای و شاهنداشته به ماخ کناخ د سی سی سی سامه به بایا سام به سری به حتی سام سر از د ما دارا های ایا ایا به بایا آیا به هام سام شمار "

ف المانة العلمية الملية المانية المانية المانية المانية المانية المانية الموجهة فيلفر في فيها المحوام الأرب المانية ا

. .

. . .

Ļ

ه بد بدخل فی بداع به حد الله فی لا حکامه و عمد ما اس بنیده المده الحکید لا س دفعه و افغه قال ما دخل فی و ده دارا اینم الدا دال کل حددت به سبب و سببه سبب حتی بلیکی ای لا مما الحدیث الله الله الله و الله و

الاستان المادي المادي

فیلمی هاهی از به بداد اند یک بای ادمان فعایی از بیام با داد بقمیلون ۱ م بعضوان آنام فی سی اید آنام کن من ایدان ۱ مانت ایدان بعدی بعده دادع ای فعیم الآن دد ایدی دادیلید ایداد فی ادامه سیخ به

میه خوال لا روه دار الله با عالم بوله کشته حوال عمل بیش کنه جال الاساخ ای دام چی دارشت درهسان

وب

+C

الخجي

J. Oak

J

عاد ا

اليا

d

¢

_

شابه فلم بلحه فللمله المحلس و السار كه فلساما شت في اللواح فادا فعله أو الركبة و القصي محاد الحل من حلب كو به يحكوما إشفاله و اثبت صورة علل قليح أو حس على فلار ما يكون ثها ال علم الكلب الدا أناداء هكدا الى حير للهايه

و هددالافاام هده در سها ام خوکن دختم منت کرید و لاماه علیه می نصفه الاهیم و نواید کان لاادر کدیگ اداب لاادور تنها جنبا منبیت

فید بنین باشا بنجه استاج و شرده و معنی بادا و ایدی طبه اصحاب لا دامیون و هدیت شکایه هده لا دام این ساخ بنوان ۱ دیها را سوان به ارتبای بله شبه و آنه ۱۹ مرا عید لا آلهی و عشر عالم استراز ام هو البیمان فکایه با آی لا آدان و استاج میها ما هم حیداً استاج فید فیل از آم بنی ۹ من شدهوان فوقه ما ید بیش آنه بخشه بین حد رأی ۱ هود کیله مرجب هرستام و صال این استاج ایتوان الافاده و اهی نجر با تحدید اینه فی بدید می لاحی و

و اما نفلها لاکسان د سب فی عواج التحقود نبلو اماکن سی* بنجری من ها د. الا دائم من منحو او اسان

فقله الدي بنجم م الدين لا بدي منحو الا باين ماي محينه ارفع فيدوا. مقد سنة التي تنجو م المد الاكان بنية بديها لا على الى هدد لا ١٩٥٥ كالبنة فيوالد. العقيلة الى مشاطرة الجدائمية ما يحيلية

و سنه عوج النجنوب بي عده لا ماج الاسته مرابه معمد لا يا كلمه الي حرابه لحالتات لحسات وفي لا على كلميه الا رافد الكلمة السيميوب توالي الي رافات حراسة وقعت في مراس لحقيقه في بنش واحد منه

på

ام اواسلىغ فى الراسى جالىرفى عجد السيدا الين بالد التعليو لات والايد التخليوسات

ال المقت الأساني و هو تتبله ساميمه مني هي ما يا" هوس وميموي "داخية الدان لغراس مندو عرجيان دانا سام بات صوح التي الدانية للملكوت و هوا دايا يد الداح المحتود و منا" البت" لله المليمة المديناتية الكتا وقع البيلة لليه و النا" الشواح و يالدواي" المثنا كه و النام الكه

والمه سبح به كن به حين بحين الامن الله سيوه دول حين ، و منها ، ده ديه المن دول حين ، و منها ، ده كن فيها سيوه دول حين ، و منها ، ده كن فيها سيوه دول حين ، و منها ، دى كن فيها حين و الله فيه منها و اللهو ه الهائم حين لا ياله فيه منها منها الله بحراء ، دى غوله به مناه به به مناه به به حراله الله بحراء ، دى منها حياله وها لا يول من الكره سبو حدول في عصبه الله كر الله بحراء ، دى منها حياله و ها لا يول من الله به سبحه لهم سبو بالمنكوب الا منها به منها به كرفون على الشهوات المحتبول في سحل الدن السلمان الماكون و دعم لهم الله على مناجراهم في بدراء احسبهم عن بعلم لا حراه الله عليها والمنافقة الكرم المنكوب و فقح لهم الوالي الحجيم الا من الدارات و بنكح بعث المناه عليها والوالي الحجيم الا من الدارات و بنكح بعث

مسيد تحاس في حد السارة الراحية التعلق والديا المحلول والديا المسيد التعلق ما عدد المال المحلك الله و المالية مع المحلق بالرحية عليهم و المعلم المسيد المسيد

ا فهدا سین سرستان از فیدنس از در شبه فی با نجامج نظرفین سای فی در را به من شجعوب ش خدهیا در آخر شبق فیدارد با عدم انقلاف سی این از این سایا در می

لا شد آن بکون آخذ می به متفلد می بایه معطب بر ۱۱ مفتب با هاد بهافتین و بعیت و پیش و بعیت افتد بنظرانی با شقه این انفاسی سیف مین خانت و سا ای خانت و هلکد اخان سفرای به ای اندامه سفه یا با بایاده فاهلت سی فلعی که بلته و آنه بایان مفتوحان

خدهم و هو الداكر الداكم و الدا

و بایی این بد عه ه فی خوایی مقتل بایی نوایج مهدی بایی و بدی ه بی گرده سوال کرده به این گرده به این گرده به این گرده به این گرده به این کرده به این کرده به این این میده و فر می نسب و خواه بایدان دار به هند بایده به نیجان این می وقتی به این داد به این داد باید و داد به این داد باید و دا

وهاد كسق مراب لا باده و من درا حد كون لا دان المولا من به ته و داك در يا المولا من به ته و داك در يا المولا و المولا و المولا در المولا و المولا الم

۱۱ والعسم في بعد لا عديات اللي الألم المراسس الأقال اللهال عليه فاعلى الما الاسارة الراسفة

ه سه ای خوال حسد عهد یکن ما سیده ماید به سبی ما شهیدی ایدگی امالی آام هو براه اسله ماکنف براه هم فی داشه اشتای امیان و دو ایله الفس اماکندهای این کوان جمود اسا عهیده الحدیم برای داشا داده کنف براه الفیله امالیده این امراح استخدوات

ه که در دول خش کمد داده که به به یکی در تصبیره بایه ه داده کام داده در داده میدانه می در ی تحتر ایمان

ه چه چه این د بوی دخت ایندیده اختایته این بوینه از این می تنفیم واک و و د د به یادند از دی از که دره اینداز که اینان چایی این اینداز این به این و یک و اینوان به

الاسترادي الرامان المساح ما الرامان المهادي بالمحالة العالم العلم والمحالة العالم العراق المدادي ما الما الموافق العالم العراق المحالة الما المحالة ا

١

2

و ساهها ان کون کنیز بعض محت باید مه تکیر نشبه بین کی ما نشس ه دل می لامور و استام بین کنده دلت و ترای میها و تحت این کندل حسل علیله و پرست بی استام بی لا رقع میها و تحت این کندل حسل علیله او این می سامند این از مین میده به این از کیها دار پیرا می اعده بدا ام احتیام دیگ لای فی لا مرف مردد فرات فی الا میانه الا و بی

و باسها این بالوی روی مدوی سی جایی به احتم لا تجاریه عصب عندمشاهده استاد و لا بمصل حیاده داده می بداری بوینه بنجالس و کیف لا داو هو ایا اهم اسرا به افتی فرا شاد اسر

و المعهد ال يكون مع عال منا حاص مواده كلف لا و لا حراله من لا من الله ين الكون في و لا مراكة من الله من لا من الله ين الله ين

و دسوها الدريكون منه دا لا به سارات دل حراس رحبه كه الأنسام و المستعلق

ه خادی شیرها داری شاوی همی خانی به در همی تر به ۱۱ هما ف با نحق و هما حل استوجود در نهیجه ۱ هماه ۱۰

-L

هم في قليل مرالا مرجه والا مشعدادات فلا كون تستور على هدد بمنفال الا الآخاد كما فين

حل جنال بعلى ال تكون شريعه كان وارد + سيم عليه الأ م إجداليمدا. 4 حسيد

الشاهدا الباني:

> ۱ -رای او ر می - -

ادالا اسان عبر المخطف بلا ۹ فی وجود ۱ سام داید و به به بنجسر فسی تحصه قالا عبدر فی بدند الا سندان ۱ احسام ۱ عامان ۱ اسکی ۱ حوده دارانفراد! فاقد قب العدد (و حدیث الح الیام العندان بندام ۱ الا فاتنظره الی معاملاً پیها

1

-

ه ماکه پیه در پیه ای فانون مترجوح بنه نی کافه بخش تحکون کارتعد . د از بدینو د در برخشو د این ایس د جش این در در عینه کل خددی . د اینتین با عالج باد فیست شی دن را جمه فیه

م دی در وی هم سده و در به می ساط همین چو دیهای سلکو ه در سیم مدر چو کی داد و این اید بهای در سده یا به ای به و سردی طبیعه و در در هم در در در دارای این اید چو در هم ده در در وی دسیه می فیاد

⁻ في بيني بـــــح فيمنس - ١٠ يا حكمة في بمند ، و لميلا، ف ٢٦٢، ها في في ٣٦

. *

т*

L

4

_

امر والسابي فيا ايجي على أدمة النام في سابعة ا

ا فهاد النبي الأعجب بي تمراه علا على ما مله النبات في هيب لا ب النبو الهيبية التلام تحال ملياء التحليم الله التي المناط بله الله

فیل عباد با با هی احواد به اما احداثها الاستواب ادارا کا اسی هسه العاده خاو العسواج ۱۰ خرافیها ادارای ای الله الله علیه الله ۱۰ مراهها کا ساد ادارا ادا مراسی ای هادی الداران

> است رادند الجي لأند و الجي الدادات الم الحاليات

ì

4

,

.

4

.

1

.

می داخلها این آخر امرفها به استخبه سی فللدانها البلغامات (۱۱ و البعد امن الحد ایا علی ۱

ه در الد المساملة الله الدالم المال المال المسام حتى بلس الى التصوب المحليلي الم فقو في المدوال الدالم المدولية المسام في الدالم في المدولية المسام في المدوالية المدلولية المدلولية المدلولية المدلولية المدلولية المدال المدوالية المدوال

قرم المعامل في بديد التي بي من ما دامي به علي المعنى المعنى بالمان في فيرو مرافع المان في بديا الله الله الله والأسياد بالله حتى فيتي بعلي الأداري الدرية الماسية الله الله المعاملة المالة المالة المعاملة المعا

[,] a 4

^{, ...}

^{5 1.1 4&}lt;sub>6</sub> 1 1.1 4

d Lo

_

الماکح و حدم لفالالوع و علم پالپوه دانه الله و علما دفعا با تلخ البه و آلات متعاده چا

الدين الأمور غير محفيه للعنق بنائل فال على الأنجيانة فيستهلم. الفهيسة

والعرض في تعلقه سافه تعلم ي حو در كر منه سبول رحية و لا نسان كلامر على بقله حلى باد ده بادين ه ير حر بي ها با غرو در والد بالدار في الأخراد بالدي من عد سد سنة داية م حاددية آمر ها حرد في سباب و تعديد به سامتو ويد سواده و معايهيه بالنام على الوالة ما متودية م الدهيد؟ به

د م حهاد بند. اه فد پنه فلافعا بد ندرس بال به حدال محتلق فی اسمالد د این بدادیه ه شفیسه الفیس الهاد ام بام بارایی به

فياه مغرام ب الراسانيان

والمتحصين الوالم والمراوية والمتاسي المتناسي والأرادات

ا والق ای خوال ماه ماه ماه ا

المدالان اوراغات چهدالنفتي و فرکستالروح و حب عبده کسف همال هددالجهد بنجو الى فسادالرد روال استخداد بدد الرزيد عوال سكافت برزام البكرة البطيرة و روى بن بنتى البلم عبداد ا الإعمال و علمالادبالية فعليالإنمال كالطب بالبنالية للى البسرانج البعداد هذا والبلويج والبطام ال فولة حكاية علىالا بينائر المات و با سرحيان البرخيات الراء رسامت لها النهدان البدى فعلى المواق وملتة وفي فلامها قطعة الراد فرادتها البالدة المات، من فيلمد عنديا

اعر عمرائيد عدل الراحي المراجع المستعدة المستعدة والمنافرة والمنافرة المنافرة المنافرة المنافرة المنافرة المنافرة والمنافرة المنطقين الراجع المنافرة المنطقين الراجعة المنطقية المنطقي

.

+

ه قصاص هوه فی دلیکنیده که یک بی سی شریعه فی دیگا در فیکا داختی قاد که هم فی کی دلیانده میش ۱۰۰۰ کی غربی بید اما خود دانشگه فیاختیه باید دو عرف دانشگی فی کندن

ا این بیش الحصاد الحادی و این فی داشتا به این و ای ایا الا داشتا الحدید الله الحدی و از این و این این و این

م ما به ما داده می داده می باده می باده می باده می باده می باداده می داده می باداده می باداد می باداده می

. .

'n

١.

ūr.

٠,

.

. .

.

. .

.

سه مقالیه دیا علیم ایها با هفته افاقه باعوانی د ایدو احتیادها علیجنوانی د میما افلیب بخام الا سرایا بیخا با حسیها فلیا بعدیا براد دارافیانیامه دیده در خراجه ادامه و اینی مدیمه

ه ما عرق من بدر عه ه الباسه من جهه المعلى فاقعان بساسه جرائية الرفضة مستنده مستكيفه البرانعة م فعان بدر نصة كسه ناملة المرامعوجة التي تسيسه م ما يد في سهد من جهة الا عمال عال المراسوسة الأرم الدانيا بتأمور الدانة م مراساسة مداري الله

منه الاسترامة التراسخين عبوم ما عبدوه فيتين و المعلة بنفية فيمولانده الله ما السامية الدامرين التحليل الماء دافعة البليم برام الداد في المحيال و البداد يموامل احل المامرين لأامل احل التا ليكانين أ

ف النظال المال المالية المالية

4

رة

ć

يا فاقا عمال المعلي للهم إلى معلمان ما ما ما فالعمال خلامت العلم ال المسهم بيا

all t

-

4

n, La

. +

.

4

-

> سد و سدن می لا در در ای در می در دری مای باده در معد ید لا این محسیه ای نمسه در این

م د فعده الحديد علم ح السلم د الأحدى من الأحدى ال المداع المعالم المع

المدكرة العهالله في الدام إلى العاقبس الله على الملك في الدام الماري في الله الدام الماري في المواجعة الماري على المارية الما

و ما کوع فہو سد سے ، حق م سنه می جی دان سنته و به رک یا به سنة منائل میں راء ح هنادد با اول تو مسل انتا ہا دی ہا سبی سنة إذات م

و د سخو فو سخ عجهه سکی اساز دی دیاد ایاد او بعه و هو ایاد خود بن باده خ

وه اهلوه فاقتریه فوید اسهم عاسه ما استدا انتواج بود عابوه با داده بدامه ای خود اداست ماهویه به ما

روح سوحه موست سین بی گفته ستفیود با مجهه بکتری با نجرد عرفوی شدی وما رها بدشده به با نتوی به از این عبد شدید با تحدیل آمایه و لا خرام بگرینه فی خرک به سویسه اینان به اینان سرای میادید شوف این میده بکل دارمیه میدایی با اینان به مینها می کسایل فیدن با حیه هو مولیها و هوالدی و دارمیها سوی توجیل با با فیدن با اینان با اینان به اینان با ا

و ما ترکود فیم حدی ایر به ایسی می بنواجه این با مو از اداسه فقیها اعجفیس ما که استرابا بی بنای مراحد ما با مراحد این از اینیه فیداخ اینای و مؤیه استوانه به اغیرف اینی عبر عام از اکس به استراعیامی استانه با اینیا حواج

و بدا منای بدا اما را به محسوا دا حسه علی بعش با بن فلیخ عبالاً و کلد از از حلتانچ تحلی اینه از از خیان از میرانه فله شهرا و انوریع به علیهم خی و بدات دخت فی لا فدات امند دادی اعداد رابعه

.

لهث

,... ,...

ا ر

ju Alba

ا مرد

اق د

. +

ئي

J

ار

u,

Ц

ے

١,

Ą.

٠

سنة بنا منجا واهن العلوم و ملهم بحد بن في عرض م لمج لم منس في الناصح حرك شريف و فصده الي بهديت جوه ١٠ دا في ١٥ مـ مـ ٢٠ ١ م ١٥ م. م. ١٠٠ - ٢ لأخش واحوهراه عالمحافان لأانسان كبالسن لها للسامرك من خوهر لمواري اس و خوهر مادی ملت ساسته د در کنه س همان العماهران ب. احساسا ملحر کا ؛ فو ه شهوه و عقبت فنفسر بنات الله الي مناهلة هاليل للوالين و مساوا و ملهله ه تستقی فی تحبیران فقیالها فقیاد می تحی الباقی حتی اید تو بیاس فی شهراه انسات عاس عجلونی الفلد میدانشاگه می جنبی بها ۱۰۰۰ در طالعی تجیبات و دست الرامة السوالة الفيد من لله للجالة في وماه فاها أن الرياس أه كالراياسير إزاه عدی تصلی و با کنارها الجار خلود علی دی مکالگا هد بعلی العربی يه على الأسول سعواني له في لد يرسيوسينها الدرياض لأسيان مشجوان بالدعي هده المفوى . اث و حدودها م بروح لا سابي كم سام قد في سد خصوم أي بحام ي درصه و تستخدمه في احدثها سيعيده له ما رفاع له الداولاً الذكل المحافظيم بأ سأتناه بهي ه بعلمه فلموري فيمه هواني - سماع والموابأ الها الري البابان الهمان البي لم ساد فیل بیاد ق بیله و امیله کله همادی به داخلین می او انتیازه ایمان دامل سه و شني ش د ک د الده د د مشهره فللديال د لواي و يتي في په به به د اردي

> ۱/سر والسائع في صابقة نفيم نها كساير السعاسي عن صنعت سرها

ه هد مند احتمد، قبه علمها، اله الا براجي اله اله الا الل ، طر في معالها لـ الله التقليزة افادها عه نوا النسل يعلم و يعتمل بالمراعات اله مناهيج الدراع ال Ļ

.

. 4

b

b

,

4

.

.

.

,

متصود شريع كنها سافيه عصل مي جو إعماء سدده بالله و لأرعاء من حصيص تقفل ای درود بکدل ومل هنوف بدند می بد ف الاحری و دیک لا بنید لا تنعرف به و معرف بنيانه ۾ لا سددسا بايه ۽ کينه ۽ رسته و يوم لاڪر تا من ال فوام لليكن الواحيام فوام ليس بالعيل وافوام عيل بالسارق حيل سنه وای نصل لا ساینه فی مال لا مراسی باشواد استهام انقدام عصب ساء آد المه دان کاب صورد صنفته منجر کنه ۱۰۰ اسه تعالی مده داد ۴ وای فادید حساسته العقل بالأملة المتواه فينا لهاملها بالها فالملوطنة الأباريها بالولوقية فأقواء لة في نسامية للا حكر إلى قد م علما الرياء قد م علين بالمعرفية م تصره ربها حوهر سينا و بايا اينا بياه در يا عيمانه و سراء به ميم د يه کديك دلاتها د و برونه در با به بی از می حدث در در این در ایست در این در دو به ي مساد ه عاديم له ديم فاي فاقتله الدالي مساد له له ماديه الما الما المامي عم ال سه فللم لرفيار به الأخراقولة للرابي الأخوالة الأهوا المنهير فالأست منصوف سرام معرفاه التني سدمها الأسعوف ليء لم السليمعرفة فالهاء الأسالة من فيلد الصلعة م ١٠٠٠ من موات الجهالة، الجراء ح من فيليات لهوا م و المناولا هم لا التي يه هيد يوغ مان به الله الله لا تلون لا التي ومان الله التدامس السيد إ عصال ی دره د دسال در محمد در در ما د من جنود اسا دهند ها تعلقوه می هی د ادا با شبه ماشود در د الله با با به مسلمه الله کی افتا لة عليه الأماعولة الديروم وأحرف فالدا فوقيف علية يحصبن للعرابة ه لا دان بالمنكون د د و خديجتناه د د د د د د دراده

تس

4

J

4

الله الله الدام الدان عراب لله به الله عن الدان الدان و المكلم الله و المعالمة و العمالة و العمالة و العملية على رجاله و إليمل هذا الله المدان كليا المتعلقيّة للذاته و صفاته و العمالة و العمالة و العملية المدا على على

برسه باسه قبل بنش برکته استان بروه نخیوه و بدوامها تحقیل،
السرفه دارا با با با و آده فیم الامعاله بن بادیر و با کان دول بکتر لا به سیده
بن بنشود و هذا فشده عن د سنته و پطوهده تنگییره قطع الا طبیراف و کل ما یقفیی
بن به احتی سرت د دافتها بر دن مین و من هدد البرسه فی سخر بم آبر
دا مواسع سه و حسم این بنی لا کانده اما که را با منتاج سال داد فسام دو حود د
دا دی من رفعه

ه می اور دادنه و پیانها عوالی ایش و خواد شکل اللو اس الا بستان و اصطل اللو ارت و الداسل ۱۹ ما بالعلق تهنا می نادم الا عدام العدام الماسی و الجرابات استان پایداد المقلی ای الله اس

سرده بالله لامه بالانهامدين حلق ۱۵ للله من خفظها عن لله و مقلب كها مكل سبره دها بالحدث، عرابها الكامل فله مهالك من الكامل وديا

الدائل أراعية خيلية

حدہ سرف

-- > > > > + > + > --

ه ای مولولی بیداده راه

ه ایم اینمایی بندان میتوان و قاید هدد دانش جسته لاینیکس فیها لا سدامه و اینماید و لا این در این تحریب اینک و تعییری شدامی میتر و اینماید و این اینکه اینکه اینکه این تا اینکه این تا تا اینکه اینکه این تا تا اینکه اینک

وب

ارسيه

واما کی تراد فا شعب ف جانب فله ند او فالها برا کی مان عبر سر فلی مام لاحال ندر الدفعه ادار ن

فهاد خ^ومنه و داریا نعش بعیده فی و سیامید دیدی می عیابای و سع بی فورقانها مع زاد و داره دارو در و بهامید

> المدران سنجي التي التاب المناجعة المعرف الماب المناج المراجع المناجعة

ا قوله آن لكن حق حصفه المدالكلام ماجود من علام رابوراته و حديث ليمروف بعديد اليجارة أو الد الراجعة حبيب قال رسوراته الراجعة الاستخدام فان السلجب مواد الجفارة وقال عمد بالدام الكن حق حصفه وما حصفه ومواله الراجعة على الدام الدام المساوى عبدى دعلها و جعرف الوريعي قد لاكراب المي هدا البعدات و حفضه ومعلما و معلما بحضوالا بالدام في الدام بيمان عرفي عبد السويدي والسارح المراجعة و معلما بحضوالا بالدام في الدام بيمان عرفي المراجعة المراجعة

.....

g.

_

1 ft.

.

ılı

.

l.

.

امر رواده م هی دا امام ماد به مستعدد من وجه لا راس کام به جاید از اس

بعيد عين منتشفيان ۽ جه ڏه ن ه جه ۽ ان فيه العين الا فيان العين منها منداي

21.

3

نس

-

F

÷.

ی

⁷ A T

n

٠

.

من بنی الا عدد ان برید انجی میه به الدنسید انی و ی سکول دیک اته هی خد...

«بعش الا « با» باخده بها و را به من سبی(س) و هها بدان ساهدوه کاعلاسه «بسید

« الا « از با در برده به سن بدهان بو به و داید ه حال علی هؤ لاه فهیا اساخ

سال بدان عد اساد عالی اسخدود ایدی « لا انه سایل من بین صد به ای ا

می حیده ایران این خانیه حیدد

A CONTRACTOR OF THE SECOND SEC

أبنها

منهشم و على سا*لكه خاصته* بر سش ۱ منهم و هم السا*كسة و كل روح لا شخللي رسامه فلمو روح ولا نقال به ملك * لا مجارا فائله مشلق من لاكو به وهي براء به ؟ بسبب!

تعلیفات بسر الشواهدالرموبیه تألیت خابیقَنَقَهٔ فَللنَوْدِ مُبَالِرُهُ خابیج مُلِا ها زید سِنْ بروالری خابیج مُلاها دید سِنْ بروالری

نَعَ النَّیَ الْحَالَ الْمَالِیَ الْحَالَ الْمَالِیَ الْحَالِیَ الْمَالِیَ الْمَالِیَ الْمَالِیَ الْمَالِیِ اللَّالِیِ اللَّمِی اللَّالِی اللَّالِیْلِیْ اللَّالِی اللَّالِیْنِیْ اللَّالِی الْمِیْمِی اللْمِیْمِی الْمِیْمِی الْمِیْمِیْمِی الْمِیْمِی الْمِیْ

بسسمالة التماريم

ک باحدت حمد سی معند به حالم محتق حاج ملا هدی سپرو ری ه فده (۱۳۸۸ ه ق) بر سواهد ست که بانشمام کتب «الشتواهد بربوبه فی با هج سنه کمه چه حرم سد ب د بشده مشهد د دسترس هن حکست میروی و سیدرد

م خوان سرح خان بسیه مستولی این خیا این بفییات و شاگردان می و که از مدر سال سوام شنی وادید داشته مه سواهد پینهواسع بیوده با که با هنال خواسی داد. ایا سرح خان مؤالف درمندمه این بعلیدت خوادد این سوانی

سهد عدس رموی ، بان ۱۳۱۵ بند جلالالدین آشیایی

and the

السالحات

21-4

به فرمضیتها بسته و سدر شدو اگا شده ماشه با رمانج به روحه و کار فیدسه با دهد اداخانات است

 حدد بطبعات البله و بحقیقات رسیمه یکی خبر معینی لخیر معینف فیافتوورانهافینه کنها لحکیم تحدد بطفان الطارانهالینده و بیدرانیمانهه الیوفی(لنبرواری یکی کنات)کسوافندالریوب لدویته (محکسمت علایه اقتبرالهجاهی و حایمالانهیس مولات الاعلیو اینادیاالافیا (رمینایه شد) وقید وقاییات سالوا هج فلاالکتاب و حواشیه الطبع فاعلی پلیوغ مافیدیا و حصول با اردیناه

ه می دهد فهم دینه میان دیگه مدهنی بوجه و وجه به بینته میان دیگه مدهنی بوجه و وجه به بینته میان دیگه مدهنی بینته سر حالیه بوجوی آلوی در برخت می بینته کرده سی به دو در دین به آدی در در بینته کرده بر در در برد این در برد د

ه د ده چه خده چی مانی چه هده لاید د پیدلاوی ۱۰۰۰ د چادد د ده د ده د ی موسوسی ساز خدود هدای پر خاسهٔ داری مسالم الاحمی

الأراع حموات المرابي والمستقري السماوع الرابان يا السياسية حيث عجابي المعاير

ر ب

0

بامري

ش

- '

.

⁻ ان معتبرات عنفر ادل

علم الأقور لا مكان اثنات مجموفته الوحدد . ادله " حران عبر الباء ٢ بي شخشين كبره م كوان شيختون شخصا

¹ س بن جور کرده ای ۱۹۳۰

١- سوره بور ٤ آية ٢٠ , والذبن كفروا اغبالهمكسراب

٣. اى مصادره والدير أن اكتراؤدكم التي أفييت على أصالة الوجود سوفك نقاضة بنعيها على نفض فه فرنا جميعة على نفض في فرنا جميعة عقائل على أن من أنهاب الصيائل الحكمية من تكون أنباس الفليسفة الإلهامة في حوان على المساعر وارسالك مستقالة في الوجود السرحمسائل اللاهيجي طاعسهد ١٣٨٧ هاى ، السبي أن نظر لائمة والمؤلفة والمؤلفة على المسلمان المشاعد والمؤلفة والمؤلفة المؤلفة ا

فوله الفي وحديه العدائجيل عديله ما حواه السي حيل كيفيه الحواده للتي للنفس

فوله (ص ٢ ، سه) الولا عنوره مسوله

ال قمل المعربين بالفقيل عرب حداد الجالمة رسها و معلموم ل كام. و يد مناو الماهر ف فيلف حعل ستنفيافوني سراد هذا فيليد الأوليل

فلب فله وجهال احدهما الله براد علم رد سلسه المفهوم كما في دا و المن المراد د سلوه الله الله في المراد و المنافي في سم قد و لجهاله فيه اله في الرف من كل المراد المرف من كل المراد و دام المرف من كل المراد د دملت الله المسلس لا يا المهام المهام الماد الله الهي المي تكول دالميلة من المحود المحدود الماد المنافية المهام المحدود المحدود الماد المنافية المرابعة المراو وحدد للمنافية الوالم والمحود الماد المهام المحدود الله المهودة والمحود الماد المهام المحدود المهام المحدود المهام المحدود المهام المحدود المحدود المحدود المهام المحدود المهام المحدود المهام المحدود المحدود المهام المحدود المهام المحدود المحدود المهام المحدود المحدو

و المنها ال او دانها شبیله الوجوان کیر الا الدی عبوره علی ما به شی ا حل قیاده قال اولاً بیکی بعبور مراسه بی وجود الاستی بیرانه الحری الاست ا السور حبیقه و جود بحبیله او جود دلال اللی الا الدین ۱ دانیر الاسه ا این عبر الحد داران الله اللیون ما اللی الدین الا الله اللیون الا اللیون اللیون الله اللیون اللیون

الإله (ص) س٠١) والما في الوحود ١١ عكل دلب

44

د لا ماهشه تحليمه الوجود شدى لا شه حتى الولى الله في ۱۰ في بدهن ۱ - ح كنا في شدخود ب الدهشة، ل لاك د تحليل بالس ماهيالها في بدهن و باهمه فلها آن بیلونی بافته فی تحالات که بات مصحیحه الفهوهمیته به ۱۰۰ سا الوجود نس به فی لا دان و جان الدامه بدار لا در داور حلس فی الله هن او توجوداً او جدد لا بدان الله لا آن لا بات

وارس براد المحرسة

ول غيد النسي من وجود بن ١٠٩٠ لا يا عدي عدم بن مه علي سي

سعلونه و غلی می بیشنا و بیمنی لبه ادار دا دو ما مایند

فوله زمير مراد الواحلي

محرئی مدن الحقد المحير الحامی و عواله خوا الحسن فان الحد شعبی ملع المدل عول الفراد الوجود الحق و لا حال و حوا حراق و المحد القابل و محمد مدله

ولأحر ياهله للومية محم حجاسي

الراها المدة المحولة على المحلة لمعى الأساخيل

يس الدهالة المراجلة الي هي جال بي التعني

و سحسه چ بدی هو حربی سایی . م این عواج بی مایشی

افتها والمتعالي متعالباته

في العرب المحرب المعلق والمدا

في سطرة عملية ضالبة المتعاومة البعادة

و م بدا سانها فشلق الله سلمان سعنى الوسيع الله د اللي الات

لاب خليفة الوجود الهاجولاء بالانسرطية وامنع علينم لا تنفيور عم منه مراد ال ابن لايسرطاه لايسر فامقياض انتنا مه فينهى مقيد بلايسرطيت - - ن الى س جدور

المعلمان الأعامان به في يعا النعاق للفاق بلق الله علي العالما كن في النواوي بـ المهمى

است ا دیا شواه ها به است ا دو و خدم متنای و هسی مت درای (۱۰ ۲ او ۱ شا ده و تحتینه ای حاد

لای علاق می باشد و کانت به جایی عاد از به و ده استفای و فد و این و لای هداش بی لای داشته و خود ادا چایی داشته بیای ح وی دستی بید به وی باشدهای و کاشتش لاخی استان با با بی باشده و سخفی

ي عظين بادعي

عوله (دن ۷ در ۱۵ سات مخبود ۱۰ کست ۱۰ د ساز دهو ۱ د ۲ کست ساه ۱ در این ۱۸ سال ۱۰ د ساز

Ch. And Co. I have

4 10, 14 101, 14 - 40, 10, 10, 10, 10, 10

ه در هی دار در در در و و کی می هو اساس میها در اساس استها در است. امام در است کا سرافی استان میها که در سی ایا استان و استان و از استان در ا

⁻ فرالنسخ لتوجوده عنف سرمان مجوراه سور

 ⁻ في الماسالسنجالاسر في هني ما د الحكيماليمسي «فقال سرة في الحكيمالاسرال طاخ
 - د في دين ١٩٥٥ ان سور هوالطاهر في حدد المسلم المطهر المنسرة ، قد فيتر عن قدرته بسيائي

المالي

ه سدره هی عددیته سی سدن سعوره استنبه داشه العددیثه و بشعور و سشده
و لاار ده اسد الا اسان بتؤکد و بنجنه و ندنو و لااتیاح و بخوها
او وجود بس الا عسن بعله و لا بهاج بدایه و باکاره ساهی آثاره
او بناکلی و جود جر الدید کال عال لاار ده بنعنی سرادیه
و بناکلی و خود حر الدید کال عال لاار ده بنعنی سرادیه
و بناکلی هو لاامراب بنا فی فیسم

و توجود الشاعد مهود وجود سالتون عمون الذي هو منا بعنوب ا عراب عن عبدار الذي هو الدر التجني الحن عليها بدار الصعاب

من الجاد حسيلة للمجود والها النماع ما حاد مساحاته لا فيه للناوي فيه على لا تا

ات والدلس على سللمالوجود للعلم والدماء والإراد والعلق والانتهاج . أن خبرنج ذاته على لوجود . أ عليه تلانساء على دانه و ذا تحلي الحو عبرتج ذاته في المظاهر ، سجلي تجميع اسماله و صفاته والميالة الكمالية لا تنفذ عن الوجود التناري والا لرم أن لانكون شريح دانة عله للاشتاء

مهاوت بكن لاشان عليها سواع لا التوجيف سيله بدهية م اليام عال الها سيح و حساد م هذا صراعه الفهموانس في توجواد

وطرشه اشتح لاسرامی فهاحتنفه سور فانا سور الافها والناهر والاسفهالد با سورالعرضی عبده سنج و حد

قان فی حکمه الاشراق دو (به (ای خوهر " کان و عرب) فی نفسه " نخست جمعه لا دا دست و سندان

وقال الصاله لأعار المجردة لألجلك في تحليله الي غير ديك

ه و کال کدیت را بخصل فی شد به مشده در دو ها در اسر عمهوم از ادمی جد سیل مساله بداهی مید به داست سیه این کنو به دیا پیش عبدته ادا دو حار بستایه شده بدات فی شرایب شو به دار میلی دیا دا بیشه داده آلها اد دو دی میدها فی طالع و فی دخد به داهند دیا بال شو خودات الآفاقیه و دعی بیدها فی نظامه و فی دخد به داهند دیا بال شو خودات الآفاقیه

ی

 ψ

⁻ سرح حكيسالاشراق هج لد ١٣١٤ هـ ق ١ ١

الدرة التسجالهكيول ومن طريق حو شعول الاستوار المحرية بقولت كانت او عفولا مسرح حكية لاسراق ط ١٣١٢ بن ١٠٠٤ هـ. فالأارسطو وفي كسر من الاستاد كانتاهو ليهو كمافي المحريات

المستقدم حتى به الهابي كه قول به سال در وجودات السند داد الده السب كولتدن در كبيا خود دام كرده الداد دار بياس بداست ايا خوالدا ديا و سنده هي دا به اسب كه دستان واحود اسان بي المستقد الموردة المراب و الراد و سار جنان كالسه وجود البخوالا بالدات بولهاد بي حديث بالدالد الحملي كه البراء معاور ابن مديم سنده سب علج فللسوفي المهاد وجود والمواع عملان واحد در حالا وجود والمواع عملان واحد در حالا المستقد المالية المستقد المالية المستقد المالية المال سند و دو كه الدالا المهاد اليوالا المستقد المالية المستقد المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المستوال بي بيرد بابد عليا حقيقي المدال حواليا بيات المالية المتوالي عدد المالية والمالية والموالا المالية والموالات المالية والمالية والمالية والمالية والمالية والمالية المالية المالية المالية المالية والمالية والموالات المالية والموالات المالية والمالية والموالات المالية الما همان خدها معلولاً با آخر به یکون خده برید با در کدیان نسید درس سره سوع کان معلولاً بالا سال سنجس بنهلیم النجان سال محود و خرد بافان اللغامان لا با به ما سنبه شوخود الانتسان همه او دا به همه دول سخموالیه

See of the hours

a angula di deservicio e se se e a discolor e e

J. 242 .

-

- I

p

> 2 1 6 4 10 - AL WAY

ا مع محر مد ط ۲۷۱ ص ۱۱

⁻ عارق من لخيسر الل منهوم لوجود سرامياهم خسب بديوم والوضع حدة

فوقه (م ي ا م ي العلم للم ال

بعلی کول شخته دیجیل لا می تجله لا تخلط نصحح کول اختلفته موجیود م لا آخرات به تحلیون شماره شی هی شام ۱۲ نصاف م کهای تحلیه بالحسیل شام تحلیف با ایجاد می وجود فتحج شوال انتشا به

ال قال الد المال مجالد وجود كان لو ماليا همه قراع ليوايا فارم المحدورات

ولف المحتمع على تحديثنان والمجربة من حال الله الجرابة على كاف الوجودات والل على الل حلى من هن الإالمند المدنية اللي للمانية على هيئة حتى فسيدعي سوب المدنا له مع الل الحاد اكو 4 وجود علما علما و الملم الله 4 (ما 4 (ما 5) الناظر اللي الجر

فها والسء والسراوي المراه من الوحودات سات الله

ا ما الأمام و المحمدس الدافي لأحد الدول للتحليل للقيريجة ها والي لل المام والي التحليل للقيريجة ها والي لأحراق المحلول في موضعة المحلول المحلول في أم حصل المحلول الم

على الإسمار الإربية ط ١٢٨٢ هـ في ص م ٤ اليقاهر الإلهابة ط ١٣٨١ مشهد ص ١١ و المشدة والمعاد ص

، خود واحده وحده خدمه خدمه د آنه دنگ لا بای د به مراب باسوسه اس اهم والیس و هلب و بروج و سراه نختی دالا جنی:

٠,

⁻ البه اشار من قال : هذب شهر عسورة عطار الشب

اترال بن العول بانتنگیات الاجامین و الخاص الاجانی بناء عنی الا ین البن البیکیت الا فی فر انت الوجود شد. بنا له فر البیکله و لیکن بناء بنی طرفته اقتصاب الوجید و ابوجده ان الاوجود فی انتخاب بالدات و لا ربط بنیه و بنی الانتباه فی معاجبات الدانی و لئی بانتبار طهوره فی الهاهبات البیکیه الله فی فرایه فالوجود دالواجد المتبحضی تنهبر باینداز ظهور به البیکیه

لا به نمیشده به سال به خی ایال میششده بای شی خید دختر و ما شده می فیی با در بای با استانی باید دیمانی به اینا با دیمانی های فی که در دار ۱۹ سر۹) در و با احداد اینانی آخذ د

1

.

í-

.

ی میں محدد الفائد میں معام معام معام معام دور الفائد الفائد الفائد میں معام معام معام الفائد الفائد

ر على فوراد هاد اول، سبه ليمينا في فرقاندي والبسطير و بحي فك أورده عليه ... ميرند عنه

.

ه ... سرفنی و بتول مفادها سوب شی لا سوب شی سی بدول: بخستین می برسدد الفتالیه

هاله ودراعه سره عرب حددالي عالي ،

اهد اختی عوال به هم این سواس این ایا محمد ایا عداهای هو متعقدی فی م پشات استناد به ۱۵ این هو معتبواش ایادات اشراکیه

ce and we will be the second as

بین بداد را به بای بعد این لا بدار دیمی فسامی فای لفظ سوسو را دیمی فسامی فای لفظ سوسو را دیمی فسامی فای لفظ سیفی دیمی فیدها دیمی و حرق بدیمن استیفی من نجال داد حرق سوسه را فیداد هو بدار دادها داد برای سوسه را فیداد هو بدار دادها داد باید و مرای خان و تعبرین این داد این مرایی خان و تعبرین این داد باید باید مرای خان و تعبرین این داد باید باید مرایی

هوله رايه د الله الله العجو ول كل علم و الدي الي أحراب ال

لا و با فی منهدمه لایا بنشم اس بنشد لای امانه فهواردیمی بنفهو ۳ و ا فی حسمه سی هی ادیم س کن سی فالوجه د اول لاو بستل فی انتشائس و ادیم با بنیو نفر امی لا فلیسس این بدهن ۱ نیس فوله (ص١٤، ٣٠) - او د فاله العصل الي احاد - ا

ا الما کی عرفان هو مدهده می المده نخر به گی سر با به های تحقیق ای دی به مواد در دی بینی آمی کا بد به مندی المی المعدد به و مناهه به و مناهه به و مناهه به و مناهه به مینی دیگر دی دیگر در با و حواله المینی و من جهه با های آلات المینی و من جهه با های آلات با در با دی با در با با در در با د

الوله (ص در مراح ۱۱ وهل هدا سافض سر مح

وهدال فیل کر رد علی هد بنج معلی اسل سرد داد یا برد علی بی ا عول بادی باهیه و بنت به او خواه مه یون با این ادامی میایی ا و د محلی کالبختون باه ای و اینا به ماد افادی داد برهیا با اینانه ادو هداد یا باه می خوادی او جب عالی و هماد اینچ اید اها فی مامان

روس هن راهد به و حه في عدد را در الده فا هي ساخت دو الجداد و المحدد و المح

^{- 4}ª -

⁻ سلب ووق اف له الذي احتاره الدواني في سرحه على الهناكل عبيره عن النون بوجست الوجود و كترف الموجود والعاس بهذا المسلك على عن معنى وهو الدالقول بالتغسيل في المعتباب باطن و ادله الطرفيي ثم المون بالتعميين واكثر المناجرين دهبوا الى هنا الطرس و سهدالسند لداماد في العبالات و سايركسه

- اید به وجود اختلام پایتین لا ایه لا چید پریتی میه این کی ما ه تر مینی این چاپ این تناسیه
 - ه چې در المان الله چې همدې معال ه پا اساله اداي لماليو ي الحراقة خواهر اد الله خالامها ها له
- ه په د ده د ځه چه کې د په هم کښو و په کې
- a property was an analysis of the state of the
 - المنسي سالي الما

and the property of the state o

Chandra Com and a cream a see as you are an area

- Adjanon Charles and a second of the second
- ه د د آن محدد لادمی هم و دو منتی در در سن د په

Automorphism of the contract o

لحوها الماسي بالأنه الأسام لحاله في فالعل يهدم الهدميهد

water a production and a second of the second of

العالات المعالج المعالج المعالي المعالم المعال

الأناه الأناء المالية المالية

معدد مع مد مد مده می داده د می داد می این عدمه

الله هذه المحالسينين لما اعتراف المرحود والجد حييت والكن على المول بانيابه وله علا الا بالله والمحالة الألماء و الأمر وما فالوا الاستناء وجودها باللها ولم يحا فلا مصلى له ولا ال لمدور به لافياف الأنبروفية والمالية والمناف المراد بانتونيوج لوجود لماجود بالسلاميرة «

.

ا الله حالة المحالم من المحالم المحال

2 + 4

الاصلعى الواما ثها و بع الوال به بمهابه الاساء لاي العالم ثلاثة عالم البعلى الا عالم لا تشاح و عالم لا حدام البادلة على لاكسرا من علوم علوم اكبته لا اصالب فكانت خارجة

اشاره الیموندوع علیمی به تجله می حسابجرکه و سواد الجرکه بالیمی لاعه و لاعه فالمدر لاعه و لاعه فالمدر لاعه فی تعدید مدخت بلوی ۱ علوی ۱ علیه و بدیده به تمسهم با حلم تشاهو و فع فی تبعید این الدوه و فی فی تبعید این الدوه و فی تبعید الدوه و فی تبعید این الدوه و فی تبعید الدوه و فی تبدید این الدوه و فی تبعید این الدوه و فی تبعید این الدوه و فی تبعید این الدوه و فی تبدید این الدوه و تبدید این الدوه این الدوه و تبدید این الدوه ای

شاره ای مدانته استنبات اداده اس سرم اسال التسمه با قال الحاد والسائل فی مده اسال و خودانه الا فی مده امراضها و صفاتها فیی نفس الحرک ا الا دات السابها نحرکه وقوانه او السجرکات ساره الی امرایته عوم

قولة (ص١٤) - أو من بالنالسان المصلان أو لمتعلات -

اما اطلاق المقدار على كه السفتان من سعب والسبقتاف مطف مى السي المستقدار المحدد المرام المعدد المرام المعدد المرام المعدد الما المعدد المحدد المعدد ا

ي الهنات الشعة الهمالة الإولى العميل الثاني طا فاهره ١٣٨٠ هاي ٤ ص١٢ ص ١٩

حدث مجرقه عها فلوطوع «الحلت و ال حدث مع بلك «للفية فلوطوع الموسوع المحلف وال حدث مع بلك «للفية فلوطوع الموسيقي و الأفلوطيع المحلف المولة (عرب)، س١٤) - معرفة بعثالي التي الجرد الم

عدر ب حرى على سبن منه والنسر في الا بالمثلثة حدوميها ورا سهم المنظور المحردة للكول، لا على المعول المحردة للكنه و صورها المساحها الوصاعات المسلكول، لا على الأسمن والبراد بالكنب عها من المدومية و المسلومية و المسلمون الكناء المعول المناوية و والمسلمون و والمسلمون الكناء المنظور المناوية و المسلمون الكناء المنظور المناوية و حل الأنبال بها لاسال على خاتمة الكناب الشكوبي كما البالعمل الساديات فالحلة و حل الأنبال بها لاسال عدم هم و بالمنهد على المناوية المناوية

فوله (ص ١٥، س١٧) : دو هي له کالعوارس.

ی قلب مفاطله مع لا قلبه با آخر من سفات و سخبولات بهدا بهسه . بدنتی ای لا مکوان بات من بعو ارتش مع ای کل ما شخب فی هذا بعلیا لا را بد ال ه ای من غوارض لموجود سلمان

فس البراد ها عواد من محسوسه شبه بصفات لا شیاه و ادخاوی بعروض الا آنیاه و ادخاوی بعروض الدائیکه للبوخود الله و موجود دارد ما دوات و این بعوت با بدایات میا شغولات المشروموندوجات الله موجود دارد ما دوات و این بعوت با بدایات میا شغولات المشروموندوجات الله و این بعوج و الله و میا استان فلسوی و المعلوب هی الله میان این العرضی الله می اله

فوله (ص١٦ س٧) ، دائوجود اوالموجود الى أحره ،

لان وجود متداء على يوجو ب و دايل عليه البار في تراييه الصديصين بدين

مریقهم فی دلایه ملی و حب شبه استفالسی ۱۹ عبید به حبی الا دان. فوله رس۱۹ س۱۹۱۱ الها وجب مداند ۱۱

ای پی و خدد د به حسینه ۱ ه خدد بند به کوخته اینجا و د پ نو به (ص۱۹ تا ۱۹۳۱) این او خود اینانق به بندم بناخر

ای دارید منهده سینده و میه آن می ده حق این معفود فوهر سا ماخود و این رید حدید سینده و تحود و دید او در این تحییه اماخه دامی می مراسب تحییل و رحال استانیده و امانیز سی با این این این این این دیستان و می دیستا حدیثه او خود اینوانیو و اعتمام افایل سینده امراکه و اینده و این این این اینده و این دارد و

> هوله (در۱۷ مر۱۷) ا جملياني ادهادي لمله که مداد لمواجود به هالو دود

العولة (١٧٠ س) الوجاءة في هو الأخور عليق

دائمه ی خوه

فوق ا در کار - ۱۲ر - کار د کلب

ا من آن و خواد فی کام نسخ حقیقه او خود استین و داران بدایه میها شه من آن الحسینه ای خواد شه اداکن ما نیخ المی عرف پنج ادی هیاهه

جوله إمريها مراجا الكله لمن كديد

لا فال سفلون فا سی ه که حلیم می خویروند که ام حی های بلطون این طلی البلست کرد هر بال فاکن اسا تخلیم ه تجلیم به توسع ه توسع این می المحده ها فی المحده می فی المحده و این المحده می فی المحده می المحده می المحده می محده کی ها و این المحده ها می المحده م

فوله (در ۱۸ در ۱۸ در در سیا در د مدر

ود با در الجرد و بدده وی دختم الله ای بده از در در سریایی دافت از قی دانی محدده الله ای دایی داد امی الارد عی بده و ا ادامی و حود و بلغیل حاصر ای استه سولیوط دود استان داسته ای البوان داند فاد اللی بدهندی فی حدیده از حالات را دوفی سیدد الله

کاو حدد و هو ۱۱ و نعامته و العلوالله و الجواد و ۱۵ سر ال الحرو الى الله الله و الله و

فوله (ص14 - ١٢٠) ، فاستن بدخول الكير المعنى

ستس التنافق عدد دخدهما و سنعاش بالأخر مع حروق كسل في ال الاحدد على سنة نفض و حاله ما نعسب عدد في موضع الفكس و تعاشل في موضه تعسرا

فوله (صهد ١٥٠٠ - ١١٠ «الدعمانل كل منهما بهداالبعني

قال لوجوب بدروره عفرف بدو فق و منابله و هو ۱۰ وجوب سلب بد وره الفرف بدوافق وهو بدل من سلابته عليسه عهد سلب بده رم الطرف بمنابقاته به والأحدال سلب بدره رم عفرفس ومقابله وهو ۱۰ مكان بدروره عطرفين و هو منجوث بسبه

الوله (عربه) وبما في حكمها

ال محول إناء النسلة مثل لوجه بي والإصافاني والحواهبانة الباجعلوهامشنات

ده فی حکمه لا را سطاح لا بدان بخیل سی موسوست بیان و عیدها السادی الا وجوب و لا مکان و عده و الحیدوب و العده و باخر و بخوها لا بخیرونسته و خود و حب و میکن و قدیه و حادث و میده و وی خرا و هکادا والسحن فیله از قرق بین بخشق و میدته الا بات الا احتاد لا بشرمایی و بشیرما لا شی و وجوب و لا مکان با حد الا بشرمایی از این حد این برای لا پیچیاای بل الا میدان با داران احد بشرمالا با بخیل

قولة (شهر) الرح) التعلى البلت التعلي عدم لتبديد

قوله (صهر ١٩٠٥) - مسلل بالعبرص

د سی سستم عدم و ۱۱ میشم عدم و عیه د شموی فریل بالدی وقی د ده د تاثیره دعای عادیه د شمده دا که شکیسه و شاد شه دفت بدی شواد د در شیی د تافعل فراید به فی عنوا بات ساخت کید بدای فی دخوان و لا مکان ده د تحدوث واعده و شعوی و تحود شک

٠.

.

.

.

,

ح د چې د عکم په چې د کې د چې چې د کې د

کے میں لائے سے بہ سر خص

a de la la companya de la companya d

.

The Incolor

ام سا على بسرب حيدر (المسالهان هو هو و الموجود ليماهو موجود و قيد سي حيد الرحم على الرحم على الرحم على الرحم على الرحم على المحكمة هو الوجي على الرحم على المحكم على الرحم على المحكم على المحكم على المحكم على المحكم على الرحم المحكم على المحكم على الرحم المحكم المحكم على المحكم على المحكم المحكم المحكم المحكم على المحكم المحكم

وبالعلمة البراد بالله الدام والسلواد هي بالمله التي موضوع لمثلة الا موضوع العللم

التوالة (عني ٢٠ سان)

ادو پاید رو این عوارض اندانیه او اعرابیه ایی خردد کول دانی بنواع دایا ــ عجلس با اعراب نخس باشندر احد نخلس باشنه ایی بسواع لا نشراند و نشرت لا ایا فلت از اعرابه بنیواع بسفره نفا به التحلیل لا به خراسه

ولت لا دانه دعرض شي بنوع لا مر الهافهولوس من نبوع وادا خدانجيد مع بالك لا مر الانه لا الداد فهم عرض الى للجيس سواء كان دائتالا مر منده للجيس مالاً

170- 510-, 454

الهالة (الله ١٩٠٥ - ١٩٠١) - وعد الطهد الله التي أحداد

ساما حکو سنن و انجس وجود احدها ان است که و انبها ان او استان موا استان موسا به انتها ان انتخاب موا استان موسوع الالتهاف انتخاب انتخاب

ما حره في توجود كنا مرا و الحسل ما مفقل في لسائد كديك بحالهما في سركت الراؤجد في ماداد وصوارد. فيوهم لايتباء

قوله (ص.۲۰ س۱۹) ، الطها

4 1

- :

و لا تنظیل جنی شهی ای مانعرض بدات نعیش مع کونه احض

فوله (ص،۳۰ ، ۱۸۸۰) . «وست ادری ی بافض فیه

الإلم إلى الإلك الواليوجية بالراب

احرار عن سوحود بالمرض كالأسطى للشهواري بدي تبعلي لحبه له الناص

ف کا سی موجود حسیسا مؤد ، رکبه می عامده فلس سلختانوع می بلاد می اساس موجود خلس خوهره و که ساخی مرحی برخی ساخی می ده در این مرحی با در می در این مرحی با در این مرحی با در این مرحی با در این مرحی با در این ب

6, 11-61 19

and the second of the second of

- and i'm (18) 810 10

a bar was

دوار برووی و دی ها حسین باید و انتخاص هره دوار با تعلی هره

ال ودعلم ال حكا عامجوهر بن باله عدير الإمراس فيقائه وابدال الباحودة مع لصفائه عن المدالة ودعلم التحريم بدائم في المدالة المراس في المدالة المراس في المدالة المراس المدالة المراس المدالة المراس المدالة المراس المدالة المراس المدالة المدال

were a a result of the the do

ا الله المالية المالي

فاللم العافا للواشيء

ی و تحیق بده با در کت تعلیم می تهیئونی و اعتبوره می لانگارهم الصوره الا مندادیه لان شم اه شدهیم هی بناسف شان الانجر به و ما لانگ عم میرانی اللی هی ایسط می انفیورد تحلیله آنداه ای لا جراء علیم دان لا جراء شدهم ماده الحلم

.

.

h

,

+

فوله (ص ٢١، س١٨) لسولها العصال ...

م آخر د لا عصر د ۱۱۰ سال و معدد سطین آخرین و لا سا توجد بی مناوی عوجده شخصیه ، فیلره اعدام هویته واجده و اخذات هو س

الله حيث أنها غير صعيبة تحسب العطيات الصورية... أدق الله كالعابل المعلى الله عني ... أدل

الرئيس من گئهالعدم يو کان نجيها لينظ نجالاي ما در فيدا الينواي ما شها لکن الله الله اللجيها الله داو خداد تحسيس بالکشه من کنها عدم

هوله (ص۳۱، س۴۱) «لعلم شور شكالة احديث سالاحرس. «

مان سنتان سنتان بده سنور دلا بقال مقدر ، یکی رفع لاشدی هدا ادا از این سرد ، سنور در بعض به در قال به در این سرد ، سنور و باید و

ب بحدی ا قول زدر۲۲ بی۲) و مالیو ه فی لند .

لا بیا بوع مدار الا داد این او خوسشر لایر دا با تحدد بندافت لا سخاس .

د د دی سام حداج این لا سخاس و کستره الاشخاص بوع ایسا هی با هما اس و لا تعدل و تحده ب در این باک اس ماره بهام ی البشتر که او این باک اس ماره بهام ی البشتر که او الا سی من الفلاک و العلکی مششر الا افراد لا بیند الا عدال اعلام دا عنون و هدا

أجان يادينغل ففا تكبون نسوب بالتوهم والواهمةهيم معامالمعل

,b

A

de

.

e.

_eb

į.

ı

4

-

<u>.</u>

. ~

÷

-

.

J

۱۰ مان کی حب ح سوره ستنده یی پینه ی

and the same of th ر سے معالی ہو واقی ان مادی وابعا ان ا پ دید کی پیم کی احماد در در در در در در در در در ه الاستان ملايوس على و هم الله على ليوا الاستان الها ف الله ها الله المعالم و المناه المناه التي المن المناه الم the country of the control of the control of the control of and a server of the first of th ئي 1100 with a sea of a surface of ا من من خانو لا خانو الم المناص المناس المناطعي المناطعي where you a many a many contract of

the second of th

الدوال في يرفن على رجوب المستبل و عدم العقلع في بقو الأعمر الدين على عقوات با الأواقع في تعلم الملك القنيف الوقو 2 بعر يهمك، التي تحتم له يتواني مستفية اقوله (ص۲۲) س۳) - «فياها منيز باك

حاله (عرب) العلم الوحية الوحية ا

ه جسها ای اهراب و السواسد کندل نجس بکت استر ای ۱۲ جر من ۱۲ می کجر که اسلوال الی شتایم می سیدان تحس ۱۲ علی فکلید ایا با المیاسه ای ما هی کاجوان شدرافان شخیه کندرای تجیف فدس ادامی

سرماً من تجوي النفس إلى بعقل الفعال الجركاب الجوهرانية والعقل الفعال وصفاة شادة «قدس سرم» الأم هيئة ا

هوله (ص٢٣ ۽ سه) : هو مجموع الامراص عرص. ١٠

رد على م نسب بى الشظام فى البشهور والحق انه قول شرار السكلم من ال جسم حصل من تواكم الأعمر بين و كدامها بناده الحسم عنده عرب لا حوهر فوله (ص ۲۲، س۱۲) - «او بالنوه »

کنظشی انجم با تحتی علی لیسته و سطح نسبت بر عنی نیسوی فوله (بی۳۳ س۱۹۶) ادوانیاالعدد ، فکل نوح افل عوجود فیالاکثر ۱۰ ا

ن قلب المحليل بالعدم منتوام بالوحدات لا بالاعداد والا برم بشرجح من غير مرجح وابرم كرا الحياسقوام بنسترم للعدم مسه

وس الأعداد على تحت عدد و الأستن مقواما قد الأستهم بيوارمانسيمة س حاق داب الشراء مستريبة من الشوامات وعلية بناء كبر من مسائل الحساب مها ادان شيخ الرئيس الدمن عاوارم ما تسمياس حاق دان بشروم والتعريف بها اس

فوله (ص ۲۴) س۳) ، موسعی انتظالات اه

فليكونها بالبينار عدم يرشواج وأستات في تتحل شديده أدشته بلقوله الرسمين

ال بقي: المناهبة على غيرالدي والوجود المستبط لا بالإيرالدواعبالنظرية والمنابي الكنشبة وكل مينكي له يعلى والندس غيرالماهبة أو لازمها والوجود الاقربكي صرف فلا مجالة بمثل الحدة وكل حاد وجوء مسياء لايراع فاهنة كلية بعير عنها بالعنيالاتبانيين لبيان اهناك بقيالماهية عيالممكن بكبور عم بقي: الجد عنه ولذا قبل - غيرالياب من المسمكن لايرين عنه وهذا لا بنافي فياءالمعول تحسب ١٩٠٠٠ في الحق الاول

جنما مركنق تشبيد والد اطبيم

' 3

e te

سپه ټولي ي ميکن در دو عاليم

 $\tau_{\rm min}$ (f) and object $\tau_{\rm min}$

«_ الهيان:السفادة طبقةالحجرية ط ١٣٠٩ هـ ص. ١٤

حث الله تأكير تدريعي اللبق على اللغط الموضوع المثالمقولة و الكول الدرادة بـ السامي تدرأ على ريادة المعامية رابد في قسيمها ياء "السلم الشابة و رسوحة و القص عنها المدمها قالا تقمالي والا تقمال في الا حسام كالسلكة و النجال في النفوس

قوله (ص٢٢) : «حاصله من قطر التلاث في مثلها . »

اى من قبل بجرارة والترودة والتعدل بينهما في بيادة اللفيسفة و علسيظة و لتعديه التعدلة بينهما فكون تفاعده من تنهسات دامن فوائدها معرفة كيفيات الاعسدية والاعسادية والاعسادية المعلمة والاعسادية المعلى بطراق التعطيمة التعليمة التعليمة التعليمة بقوتي

الحل حرافت حم، مرازت، شور حم الل حيودت، بع عموضت فيض به مل قسم، مع حدو دشد ، مهر بعيه الطبية والل حينة آميد مليشيه، عولة (ص٣٣، س١٢) - «كالاستانة والاسدارة . »

قد مر نقلاً من الشنج و غيره (اللا اسعامه مثلاً) فقبل نتجط و داكان كذلك في عال يكون كنفا مجتمعتا بالكم لا ن بكنف معوله الحرى و نمروض لا بدال المدال عروضا خارجية ، والفيام كفيام لمرض بالعرض حيث الثهاء ماهيبال بامشال المحسن والفصل ماهيبال باقصيال ، حيث ل كلا منها بعض الباهية والنوع ماهيبة المدال خدها للا حرالس غروضا خارجية الان وجودها واحدوجتها المدال وحودها واحدوجتها المدال عروض منهاتها للا عروض بناهية الاغروض الوحود ، فعي هدين الحكيس منهاتها في المدال عروض منهاتها في المدال الحكيس منهاتها في المدال المدال المدال المدال المدال المدال الحكيس منهاتها في المدال الحكيس منهاتها في المدال المد

هوله (ص٣٣، س٣٤) - «والراوية منها عبدالط ميني »

لا بها عندهم هيئه محاطيثه المضع عبد تماسع بخطين القطه و اما عسد المستسين فهي من الكم" لا لكف المحتص" بالكم فهي عبدهم المصاف المحتص الم

یقیمی فلیله" و لا سنه به بشکل نصب عبد منتقلیل هیله اخاطه حد او خده ر بالیتندار و تنهیدس نیز فه بیا خاص به خد به خدید د اسلام ۱۹۲۰گرام»

L

فوله (ص۲۴، س۲۱) : «والاين

وهو قسه الجيم الى مكانه هدا مربات بنعراند بالازم لا با لاين هسته ملزومه الدسه التحقيماتية او السن نشن السلم » في قد نصر دالسلم او بالكوال كا عبد السكديين المانس الاكوال الازانية؛ فين بدلم الالم في أوقع الاسمى واللم ومن للفرازات الاكوال علم هو المله التعلوالة بالسندين

هوله ١٠ ١٣ - ١١٥٠ - وبعد فهدالكاتو في العدد .

هدا من دان لا کاباه دلا دنی بنتهوم منه داخکیالااسی بالاام بی افسی جفروان آنه الحک فاید اسلامهٔ فی النجسی و الفتان و الفتان

هوله وصح مردع مساعده عديد لكن الد

اوله (ص٩٣، س٣١) : «الندريجي

هذا بلته في سو تحل احتراج بمعل يله الذالي فاله التين مي مقولة افي لكل

الدوالحق الالاعتبال حماني لارقة منتهة عن التناسيني الواحدية بالقبطي الأقليس الذي لا يكون من المح الاسافيات الانتباط به لان بهذا لتنهي ينبين منته الحقييق الوجودية والوجود المنتبط ظهور حدا تنه الدين ٢٤ ي ٢٥ الانهالا بداع الدى هو اخراج من الليس المحص مى الانس دفعه واحده سرمدمه. الانهالا بداع الدى هو مصاوحه الانهال الكلى قاله ليس من مقولة الدينعمل الانه الانداح الدى هو مصاوحه الفله المحدد المكالماند في في فيون الوجود دفعه واحده الدرية والمساوع مي المداد المدى عشروا عن ستوليس نفسمه مصارع الدن على المحدد

Ċ

ومنی و هو بسه نجر که علی مدهنه افلاس سره او سنجرگ سی مدهب هواد اد اسی انجر که انجو هرانه اسی نخواهر ادا نجا که او اجلیته استی هسه امحالیسیه البخر کاب السفیله استفظمه او استالایها بساهی شار اخر که اینک و استالایه فی ادامه الفرانساهی

فوله (۱۱) ۳۱ س۴، الا تعنی انجر ۲ بی لسوله الی اخری

والا به ال بكون و وه ممكنه الوقوع في الا ب أو سيام همه في الا أن كالكافور و يعوهما و والأمر المدريجي و استند المدل الاسمة الاك ، ومن هذا الانجوار الداكة في الجراكة ومني المدة الرفينية من سراة والأحسار مراي المستندريجي والمدهم المدريجي والمدهم المدريجي المداكة المدريجي والمدهم المداكة المداكة

الإنه (الرياع عن) « الألفظة والدخان

م وحده عدد معدد معدد سرد فلا نبرا وجود عددی و حقیقه الوجود الجاوجه این بدولات و ما بیفته فت ایسی متدمی ها می بدی ب بکن من لیر بعدها میها این بدر نف الکیف و لا بالا فتیله و هو مراد فی بدر عب سفیلف الفلاس سرده این بدین دیسی که چاعدمیان و بکیف هو او جوادی این بعیل (این آخره) این به این باید این باید این کافتور الی توهیه ۱۲ ساید

ه چاد نظور اهموار اله العداء من کول تعلینها فوای من بعض تعلیب تحلیل^م ه چانا و اوهها و تعلق با عمل با اعمل العلینستنی و لاحدانی و نعمول العدله من في العايدات من منسله الصعوديّة ما لكن لم يتعرض للمقولات التي هي على من سيالدهن و هو البدرك لا در جهافي العمول العدلة لائن لتعمل مشاهده رسالاً بواع عن يتعدعند التصليف وقدس سراه واقتصر بالنوهم عن النعمل لائن لوهم رئيس القوى .

توله (ص٢٥) : «لصحةالمادة..»

عبد ادالعس الدامعة عليه عابة للتطافة الاي شي توجهت بصورت بصورة والرائد ومه فاد خلف اليارض الداده وعلائقها و ركب الي الطبيعة والوارمها عسب عدها احكام الداده واللطبيعة من القوم والاستعداد والدولة والاستواد والدولة والرائدة والدائور والروال وادا راودت عالم العمول وعاودت بثآل سعارفات مراه مداحري كسراة عند اولى علب عيها احكام بوجود و معلية والمنداد و لوريته و بخلف الحيام في و التصليف علمان و الوريد و الروادة و التصليف علمان و الماردة المائية و التصليف علمان و المائية و التصليف علمان و المائية و التصليف علمان و المائية و التحديد المائية و ال

آن بعدك الدر شدو كل حائشد وين بنك بدرشد وكل پاك شد" والسب الا حر كون بصور البكاه مراثي لحام تحارجات البادية و مرآب -اللحاد بنا هي مراتب اللحاد لا وجود بها، وابنا هي منظور بها لا منظوراً فيها و -

a.

24

g, L

ب

3

-

این طیبله پیروزیده در شکیر

كانب منظوراً فنها قويت كنا في النسوم وتحوم و عبد أهل بمه تعالي النادرين بتدريه لبريدين نارادته مشهور سقام لاكن» بالجوداً منا هو ماثور من عروم سوك .

قوله (ص١٢٥) «وهوالفياس»

وهوالفاعل في عرف الالهيين و هوالبعد سوجود و سفوه بوجوده بوجود سددي المعلقة المسادي وجودالبلة بعلقي المعلقة السادي الداب بل عين المعلقة والعلى بيث بها هكذا فدعسها بها فوى و بم من ساد بال عين المعلق و الربعة والعلى بيث بها هكذا فدعسها بها فوى و بم من ساد بال بين تعليمي لا يرالفاعل المسلمي منذه بجركة فان بث مثالاً لها بوجد لقاصر بن يجرك بشركة العملة الليتات والا تختاب والمثن من موضع الى موضع والبين الدي حالك توجده بشراشره من كنه العدم وابد بوجودك منوه وحوده

اوله (ص٢٥)، س٢٦) : «داناً و صمه و فعلا »

اما داتاً فلكونها بسيطة واحدة بالوحدة الحمه بصله كدانه بعالى و حاله وحده بحمه الحدد بحمه المحمد بحمله و كدانه وحدم بحمه المحمد بحمله المحمد بحمل المحمد بحمل المحمد و كدانه من المحمد الحدد وي سدن و دو ه وليست خارجه عنها

ه ما صفه قالانها بحيثه العالمة الفادرة سريدة سامعه ساميرة فسكمية و هند الى آخرالا مساء الحسى حاكسته و محلاه بكنها بنجو عديه ، به بر بي ربث شف مدالظل ۱۶ »

و ما فعالاً فلاكن لها العنا الأدماع كما في الدركها كالدي والأحراع كما في الدركها الماء والأحراع كما في الحاليات و نشائها المثلل المعلمة والكوس في مناء فالمدلما بالمصدالجركات

4, 2)

[&]quot; ص 10 الفرقان آية 20 . الايف مدالظل نفش اولياء ايسته

و له (ص٢٦ س٧) «من لروم صرو «النص» «

و دلك لأن مناه الأنصاب عبد تحتولي الالصدوري والا الاتصفالواجي ساي بهذه عبله ب عبد كن به بنسدور كنا في للدعاء «با من كلّ شيّ فالم بك وكد عبدال من حباع بمنسل و عبدان أو المثلين ما هو على سپيل الحلول في محل و حدالا مصل بناه

قوله وقي ١٦ س ١١٤ - وهو ال له الناجد عن المحاص

وسنجه در داخد سرف تحديمه التوعيه منا" و سيرف الشي ما هو مجرد عن حرف تحديث براته و حديث كان ما هو من سنجه المعقوم به لأمير في صرف شي " دان سي" لا نسبي و لا ببكر ، تنفيه باما" الريالياش اذا اخدهالعقل با مجردا بن غراسالي هي التونيوعات من اللحج و بحاج و عليم و عيرها و لا" ما والحيات ودافي بعوا في و ما معا الحلي سندات السلسلة د الشي" لا يسلب با عليه با الله في المحود بهذا اللهواء و حدلاً بعداد فيه ، دا و عداد في با بالله بالله في المحاورة و من و المحاورة و من الكواحي فليه با ما يوالد وي الله بالله واحد في الى موس بتحشق ، و الله من في بالاحرام ف

فوله (۱۳۷۰ - ۱۵) مالي مرحه احال فات الي محمودك م

 مطلق هو العدم و مطلق الوجود ستجه و احامه شمسات الماهمته و العدم ما الهي ه والحمل الا والى لا من حيث يصدق عليها الوجود منحس شامع

فوله (ص٢٧ - ١٦٨) ٥ هو حدية العلية معامع لكرات العسة

ملكل كان عقلى بل مثال نورى مفاه كرد مى وحدد وهو مده وحد سه وجد سه وجد سه وجد سه وجد سه وجد سه وجد من وحدد الواحد الجدمي البسيط كل الوجودات التي لافر ده ومده وحدد عي حدم وهو كون هده الوجودات الحسيئة والمثالية اشعثه منت عور وكون و دس حسه ما

فوله (بر۲۸ بر۷) و ۱۱ ۱۱ و در ۱۱ و در

فوله (۲۸، س۲) : ولکه طوح

ıl

مر بقس سراب الحدد، فهو الراعش سند في كذب سن عليه حا عليهم الإلى المسكن المسكومات الشجالفة والسدامة كالسامد والراكدات والموجود والقدم والأثنوا والعليم في سردات واهو الراجود والعدم والأثنوا والعليم في سردات واهو الراجود والمدم والأثنوا والمدم والأسماء المراجود واحد السامرة الأسماء والمعالم المراجود ا

فوله (۱۲۸ س۱۹۲) مناه ۱ بجاد سيما في النموم والقوال بعد ال بلحظ بحو من معامر كنا في الأسفار " بالأبنا في كل حس من عام ه م م محده من لال تحيل تجاد فلو كان هنا معامرة بيرفه لا سها ولو كان منكم معصه لا ، علم فعي حيل الحد على لمحدود وهو من الحيل لا وعلى الندير حاصل الاحمال واستصل و كفي به بعايرا وفيحبل شيء على نصه و همم ايصا اولي عول في سابا معيم مثلاً د فرص احت حملاً مركبًا فقال حمل الحاعل « لأسال السائلة وعلما في رداء اله غير صحيح لاالدالا لمان لمان فكالثا فلما الاسالالذي جوارت سنة من نصه هو الأسنان التدي للوبه النصية صروري و اسلسمة عن نصلة محن" وكد قول تعكماء الاسال مرحث هو «لين، الا هو» حيل" اوثلي اي الأنسان من حب هو اي بقس الانسان، انسان السي موجوداولا مقدوما ولا عبر دلت مما نسل عملة و حراء له فكالتهياف لاكسان الدي جواريم في بداهه عفونكم اله في د له موجود مشك هو الانسان لذي في د له جامع دالله لا غير، والكال افران عما إضه الذي تحلمه" عبد تحليله"كالوجود البدي هو " شده اللازم اد فرق بين أن بكون الشي مع الشيء وال بكون بشيء بفس الشيء ومنا ذكرنا مثهر عه لسن مرياب حيل شيء على نصبه التدي هو عرمصد على ان عدم الأفادة باعتبار أن شوب سی سیسه صروری ی لازه و کنداشروری ای پدیهی لا الله لا حمل" صادق هاها فاد الجفيل تحيل و معلوم الله في شرابته و أنه لسل فيقصود أنه هو في مقام الوحود فقصادون للمهواء تحفق الها وأني أي فاهواهواه مفهواماً

1

. 9

2

. ,

هر که (ص**۱۷ س. ۸)** . « یر آبه قد نصری عقی علی نفسه . «

وبحاء كنيه قد تعليمته تاعيار كدت والتحتوع ، والأفيميلوء ال كل ممي داليا تصدق على عليه بالحس لأوالي لاأن ليون التي تنصبه بيروري وسمه محان قاللو رداني لا يكدت بالعضاعي القامي السامتل معهوم لشي والأمرو عاب والماهيئة والكلي والتعهوم واقحو دلك

إلى فيالإحاديث الإفهية : يا موسى اتا عماد 180رم

فوقه (ص٩٩، س٩) : «و عدم العدم...»

سرابی به بطویل البسافه لاان بعنی مفهودالعدم هکدا لان مفهوم تعدم عدم بالاوالی ، وجود باشایع حیث آنه معلومیسر" عبد لفتن و بخواب این سکته فی دکره اشتهار فردیشه للوجود حیب به من البعر رای فی العلودالعرائسة ایشاً با عمی للفی اثبات ،

فوله (ص٩٩) س٨) : «لا يهوناتها...»

وكما لا تحصل وجودها فعارجي في دهن كدبك نسب نسبه ماها باسمه وحود، حتى يكون حصفه و د متحصله منها ماها باسمه المحوهر بحسل لا كوب ما ي المحوهر بحسلي والبوعي مثلاً حوهرا وكنفا في الماهن لا بوجب حساع باسماس والما بوجبه لو احتباع حصفه الحوهير المحفقة بكنف في شي وحد و كون منهوا حوهر بنا هو منهوا المحبورة المن كوب منهوا الوجوب بد بي وجوال من كوب منهوا الوجوب بد بي وجوال درا و مثل كون منهوا الماهنة والله لهديا عنها المحتبار المناها الما المناها الماها الماهنة والله لها للمناها الماهنة والله له تكن شيئية المحتبالا الها للمناها الوجود الدا

فوله (ص٠٤٠, س٤) ١٥٠٠ صورة لأساك في العمل ١٠٠٠

بمبي اتها اتسان و جوهر توعي بالحبل الأوسى كالعوهر الحسني في علل كنا مرا و كيمية تفسانيه بالحبل الشايم

ال قلب هذا لا تجرى في نجواهر الجياسة لا يها جرائب و كفائه فه عهم الدلكل طبيعة الرادا دهنيكه والى كانت في تجارح منحفره في شخص و سنب فرادها مناسلة الا ما في القوى الناشة فنا في نجاب من نجواهر الشخصية حوها الجنس شام كما الها كنفات بالنام الفنا

فيت العيم لا يمكن مختص عن الأشكال في حدالات بهذا المسك كنادكره

في تعاليفها على الاستار ما ١٠١ به فدس سرده حسيس التخلص هاهم ١٠٠٠ شك الوارد في كليات الجواهر حيث قال في حر ١٤٠ سران سندس «فنهد ١٠ دسس تحل كبير من ١٤٠ سكالات بتحلف دالمفض و راد هاهما أنف أعد في نفس فوله (دن ١٠٠٠ س) او ١ حاجه لي ارتكاب غروض مفهوم الفرض ١٠٠٠ ١٤

و ما فی بقام بایی فهر این مرابی تعسوس ای لکتف انفتا عربتی لحظ ه تجوهر فی الدهن لکن بدیف ممسال الحدهنا حسن لانو عه انجاز حسه و الله ماهنکه اذا وحدت فی نجارج کاب هنبه دا با شر مصفیله بدیسه اه بسیه و الله تهد بندی بنی بناده اینی غیر العقلمة بن هی من مقولات معلوماتها

> ات الإسفارالاربعة ط1447 ه في عن ٧٧ اب علل في حواشية على هذاالموضع

و النها عربي وهو عربي لاتعلقي فينه ولا نبيه وهو بهد النفي تقيدي بدي بريت على نفيو العقلية و هو بسميني كيف د حسله وفي قوله الحسلة الحوهبير العربيس وينه "حروهها إن لحواها الحيل"لاه بي بسرحته الحوهر والمص عليا"، هو التحليل لذم ي

هوله في ۳۰ س. ۲ اولا منح الدال اه

بعر نص به منح حسا فان ال بحو هر في ماهن حسته جو هر فانه بعندي بالله ماهيكه الدا (الي آخره)

فوله (س٣٠ سه) المن سراليسار معو لحاله

فال کل موجود دهنی دی د به حی حت به هیته بدین و بیت ۱۹ مس ۱۹ جود حرجی و هیته نتوجود بدرجی و بیمه خرجه به بوجود به بدهنه ۱۰ بیما به الی دی دیم رد حت باشر باشده از آن نتایونه از بنوجود به بی

فولة (صمم، س١١): «والبر في دلك

ن قلب قد ندر ج بندست فی کنه آپ م خود بنی به حکام بدها ب فاید ب ام اود بخوهر خوهر اینس خواهر به دایده بخواهر اما خواد ایران براس نمان عرفشه ایا مراس و هم فی د به ایس بخواهر والاعراض فهو تایم فلساهیته و هاهاه صبیر "ح اد اف دایك بهایه کنی ایساد ام بازاح اید فی بدار به التحصیلی امان هدا الا اختین

وب الردهم بالمحود مير الحجام أمله في ده بالمعاب داله

⁻ قال لـــح في:لـعام الإلهباب منحبالكـنـت ط عامره ١٥٨١ ه في عن ١٠ الى ١٤٢ التصلاالنـاس غيالمام والله غرض ١١٥١العلم فان فيه شبهه.١١

مرات، فالوجودات الأمكانية البسطة مراز الباهيات الجوهرية و احسكامها والوجودات العراب العراب الرائضة الرائضة للبرر ساهنات العربية واحكامها والصاالوجود واسطة في السفال الأمكانية لا واسطة في العروش وهكذاالكلام في سعريم التحصيلي

وجه کر استن ای بکون لیز با با بحوهر والمرفق فی الوجنبود الموجود بانتمان لا فی سولیوع و سوجود بانتمان فی المولیوع و بمباره جری الوجود الفائد بایدات و لوجودالفالد بایشر لا ماهیه ادا(بی کره)

فولة (ص٣١م، س٣) : «فالطنابع الكلية...»

ی کلات علیده بیمتر بیه بایدهای مرحب کلیه ای مرحب ایامه لا به سخاب دلاته بین مرحب ایامه لا به سخاب دلاترد شی الله بین براد بالدات عدیده کند لا تحقی و بایجیا بیان فیلات فیل دخی بیند بین بردا می باید بین بین بردا می بین باید بین بین باید بین بین بردا می بین بایجه و جبروردایاها و حدید بین بین باید بین بین بین باید بین بین بین بایجه و جبروردایی هی هی ایک بایجی بایجی بایجی بایجی بایجی بین باید بین بین باید بین بین باید و بین بین باید و بین بین باید بین بایجی بایجی بایجی بین باید بین باید بین باید بین باید بین بین باید و بین بین باید دو باید بین باید باید بین ب

ماهيئه لها عبيده أو على أنسها العلوبالبشاهيدة عن تعدالتي لا ماهيمة لها كما أبي فيالاشراق لناسع

قوله (ص۴۹ء س١٥٥) : «قيدكر نصط آخر الهامي...»

لسالير د انه مسكر بالقول سه ك پ بدل بهامي ب حي بدل به قول فلابيون و معينه سفر بد و شنعنها كم بأني في منحبالشش" لافلانو به بمل شنج تر نسل عبها ال باها ي سئش نورته بندي بعدل د كان ليفيون سنا لا بسيد وكل محبوس من هده فهو فاسد ه جعلو العبوم والبر هن بنجو بحو هذه و
المعاون

بل البراد اله بشبوخه يجدح بعاده سرهان و للجن الدام و تفحس الله على سرح صدر بكول الهسط الالهام و الله فقدل سرمه مسكر بارتبائه من الس اهل للطرا في بدواله الااساامية والاامنة بالرجومة التجديدية حسالته في بدواها

اعلم ارالنجاشی من هد الفول له البدات سبی لا شد للجباکید الجافی علیه الاس بیفاللالها فلدیا ما من فی سب رؤیه مطلق نشور للعلمه من حملها مر أی الدالموجودات الطلبات الله من مراك لا وجود ایا فضالاً عن

ه این صمنعه

ig.i

نی

, د

+1

C)

1

ومنها ال لا تنعیه میدا مه است الس و تکارهم اسائل تنور به قاید لا تعدیات انتفوی الممس الدامله المدنية افق الا استكنال بيو خواد ب مختطه و احداد به حسام حده ومع و خدیها مشامل كن على ه خداب حسبه وضعیه الافراد مثابته او صبعیه الها

ا الجياب الشفاط فاعره 1971 هاي من1971لي 1971 على سن اهناتكسف والتهود ، لايه حامع مرابب النظر والتهود و ذو فعم راسخ فيالحكمة البحثسيةواللوضة

<u>-16-5-</u>

مه بعن عبيه النسان و نحر ان من اهل الحكية ان النفس تنقصل بهالم الاعبداع باعلى
مدا كه الأنان المسائل بعولون هذه وحسودات المحيطة دائمة المعبدان المعال والمحيط في عالم والمحتبد المدال سرد و الأفسال طويون يعولون الها فائلة بدواتها والمحتبع في عالم الذكر لحكيم و في عالم لا بداع من للدع للدوالية و هذا كما ال المهور عدراته الحرائية اللي الله المحالم عن الله مدالة و المحالم الله المنافية و المحالمة المنافية و المحالمة المحالمة و عبد المثانية المساولة و عبد المثانية المساولة و الله المنافية المحالمة ا

مه به حتى بتحشى عن كه ال ستاهية الرباب الا بواع حاشاهم عن دلك الأسرالة حتى بتحشى عن كه ال ستاهية الرباب الأنواع حاشاهم عن دلك الله بالمحال العلم عن دلك الله بالمحال العلم العلم المحلم المحلم

لجمعیة و شهودك هذه الانوار المحیطةالسعیه الطال لا مرعیت فی معرفه حکم خریب لحاحث حسد می سساب سر علی كن فاد ساهدیه و بحول سبت لیها حظم بعیلت بكنالرفاق تحسم حسب حسبت بكت به د با هنه . ماهمه لان سروس و حدیث عمود و بر سوم لغویت حکم سالمه با حدیق و بوجود با لان كن میها كالف درفاق و هی شه و با حدیق و بوجود با لان كن میها كالف درفاق و هی شه و با حدیود و با هی حده

ادر به او کل بست تحدیثه کل ما دو به ۱

ومنها النهط بعده باعد نبالا لا ناي من نبس بنور و في نبس نسوم سا د نسل جعال وجودي مطروب بنه و شهر ولاعتده مندول الله تججاب بديمي الا اخلاده الى لا وض و المراقبة المستهدلا شيماله بالجرائات الدائرة ففي هذا عول الول بالمحيد الذي هم في ما نسل عداقش ، كبيان رجاء الوصوان و الهاية تساعد من أس و فيست للجوان فايل لهيمة « المستمر المصيل» والوعول

حلق آث ربده گرین کو دفی ست ورشتر به جامتر پی جامی ست بسق او شارین که حسیله بیست به باشد ، علق و کیار و کیا بو مالیتو مار بای سه بیار سبب به کارسال کارهال دشوار سبب فوله (بار) ۱۹ سال ۱۹ ساله بالنامل للجداع»

ال فلت التحل لأخر على با كان بالقائلية لا بالالله لها يكن لمرابي عرف الما المرابسة السطانة السيامي للا يانات الأخر على الى من للعلولات الالله فلا

م عددالمبارة (اكل بسيط الجعيفة - السن في هذا الموضع الذي عليه البحسي الحكيم ولا أدرى من ابن حيد هذا المبارة في الحائسية

the state of the s

ترح عديده جويده عجل فوت الله فوت د عوف من الموف الاستان فوت الله في د عوف في المنطق المحكم المنطق المحكم المنطق ا

o

A

بد فراليمين

ال واعلم ال مسال لا تجاد كيا تجرير في السورانيا به الل بمنها بوجود في القدور بحداد فان البلد و المحالات من يراند المنظم المحالات المنظم المحالات المنظم المحالات المنظم ا

محه آخر فی لاعده آل فی باهوی می عدم با ۱۳ تا با است. بخشمه بن م حود ت الا این بختره ب احد مالا با کن محمد فیه فاقد بستم با بید بد با عدم الدوسه کا بیرام باب و اللماکری الماع اید ما عدم فی کن ماد استمال باث وغام بشته لا توجوده ک بدار

و دا پیوانی انقلبه و هی خواهی انتواد فخواها به الا سینان و عباد ا<mark>دات</mark> ای دایرانتان

و سوه هي لا مان له يي ها د اد صعب حوه له ها او سد بها ها د فالمدام الأي محتولاته لأالها للعلق النا و ليد المجلم التي في مايا لمشرمان بملام بالتي الدي في بعليا الله ، با هدا این و کلد پینونی و حراح دیا ها م ایالات با داد استخمی ها د لا من ماهنه به والمصافحة على ماهمة المالة المي مواد لرات به م بالتحلي والحراج بالحوهرانة المرعيسة أأرثا في بديها عين وايدا بالراهاك ا في المنفقة د في فرايا دايرا يتوجيو يا فوق عرفي و د ١٠ له منظره طباب بعها بيا ر نصابی از نعو نهاکان ۱۹ خواد نام لاسجو نداد به بن سجو آخر نایی - نه مسعهم عواول الرامعم سندرا والسام في مرابية والحبيرة أرايعها تامیا به تبدیک و هد کید این تعصب فی انتان تو این ادم مافی ایدین جا به اینام لم الأكان لمعيا للمافر ما في العرفات معلمة للطبياء بالعام وأكل بالاستان تهايون بغراق مهور لمقتراه في المعرد للدي حده دهنه ه هاند في سرده د. ده مان بدا م البلغية والركل الأشبيلي من عامل م اللمي عمره بحال کی و عید داند معصر ۱۹۰۰

وستاك

و عدائع الدهرية الذا ما تجداء و يركن لا حير و الدله بياده الدين و ليواده حرح الدينة مان تجد التوياء م تجدا لا تنان اذالا إلى يواع المتجبوع وراءكن و حيله .

فوله به مال منه ده به رامه به حسبه با باین می این جدهیم بها مایه با جها بنجی بها می داد ماطبه بو ساه جدد منتبه فی ساهنام و بازمها کنارهم معان سنسه

و " بنها الها ما روحك بالدانوها من لا تساء تحسى تلحق عالى من المراد الدانو المان المانو الما

فواله والن۱۳۳ س۱۱۵۰ و ۱۰ سخت فی با بکتوب متهوم مسق سامعی اسراد استهوام استنان العبه این ایجا کی ۱۰ سعایی استفارات اینجا کی سه من

الم قرق بين باقي بيناه الدو بياه با بياه الدين بياستموس البين فقول طوقية و غرصية يككه مجردالييود باقي بيناه حديد ولكن موجودات مادية باقي بالالالحديد . بيان مطلبة شعو اختصار ارايي قرارات عفول تواسطة قرب بحق مند در حق و قب دروجة بور مطلبت و به بيان بعدي ماهيب هم در . بهام عمل الدين بالسيار فيور مستمالا و المسرف اراده ومسيب و لخاط و البود حق موجوديد موجو المدين بالسيار فيور الستمالا و الريال حسركت ونفير در مقام دات ابها دانيا صحركت و احداث بينا دانيا صحركت و احداث بينا بدانيا في دانيا في حود مسارك و احداث بينا بينا بالمنافذ الله بالدان المنافذ بالمنافذ الله بالمنافذ و المنافذ بالمنافذ الله بالمنافذ بالمنافذ المنافذ و المنافذ بالمنافذ بالمنافذ المنافذ المنافذ الداني و المنافذ المنافذ و احداث بالمنافذ و احداث بالمنافذ المنافذ الداني و المنافذ المنافذ المنافذ و احداث الداني و المنافذ المنافذ

سان النهري و سيتويع شي" م شياه مسار سانه المام الي سيفسر في و د الماسات المام الأفراد و بدان سرام الله لأنتخب في الا تعلن الشاهية و المسان المامية كلفاهية لأأسال و عبر النا ما المام و للبيس الماسير و عبرها الأي حبيبا الرابطة المي بشل النورية و الرابط لأن المامية بلا على هده لا المام و لا و د عليمه لا الرابطة المي بعديمة الجويلاسيان المسله الان هده رفايل بلك حديل هذه و رفيته أهي تعديمة الجويلاسيان المسلمة المامية المام

قوله رس ۲۳ سر١١) ، دو في قوله بعالي او لند مسيراليت

م میں در منام ادراک کلیاب صفیل باصل وجینکتھے سی میگرید و بعدار انجاد یا عقل مجارِد **و اسرہ** جمع انواع فہرہ رفیعہی از بیل باریکی طاهیرمنسود ایل فیکہ بنا برابھا، جدیکت و رفیعہ * جمی میں جمیعی کلیہ و ارجہی غیر ن میناند بانسار علیب علی تعلوم بالڈاک و باہمار رفیعہ اؤ جمع بھیاست میرجوم فامحصدرت فہندی یا این بقریر از انگالات وجود ڈھی چواتدادہاسٹ عن بعد من بهناگای فته که بسیارمی به علوقتون بل عبینه انتقالکم این معرفه بور با به اختیاف عدال می معرفه و بند به حدیه اید ب و حکه عبیدات است امراسه حل ایدان و حکه عبیدات است امراسه حل ایدان از استهای سهادات و مدخل سوخود با با این که از از شاکل کنی بینی مشاهده داین محوده بور به منتی و بینها کا کاب در شاکل کنی بینی مشاهده داین محوده بور به منتی و بینها کاب با دار شاکل کنی بینی مشاهده داین محوده بور به منتی کاب با دار با با با می مشاهده این با با با می مشاهده این با با با داری این مشاهده با با با داری این می مشاهده این با با داری این می مشاهده این با با داری در با میان با با داری در با با در با

م قدامت و هنی پرسداد به ا ب د یا خدای مدلتی سی به رمجبر خرا بر ملاکسی د

ا الأستنده با به لا تنان مایل بیده با قاب م نفروجات مع وعوام فلم م اید اشام با ایام اسفاد این این به لا به نفل ۱ به و وجوده ها شمال دا علی م هو منجید انجیود از مهراری این بو به فارتناهها شبهها ک

ا س ۱۹ س ۱۹ س ۱ مد سی الحدید هی معرف الدورالدف ال بد داد الحراک ال به که الحد هرایه ایده که لا داد اید میدانه الحد که داید دادند اید می مصورات دیک عبداده داده داداتی هدیها و کو تهما می الدادات الدار کوان الحد اید می مالا که الحراق میا ۱۰

714 0 5-1

٣- والنائل مولاناالرومي دهر ٦ ط مترجاس ١٣٧١ س ٥٥ س٨

انتقار بر بیان حسید حشر وانسکه براندی دامل قام از وقوع <mark>قیامت محبی ظاهرم</mark>د به محتمدیت و جوان اخود بر ایا از درنیا فیامت کر داست. اوله

رات ساست، اختید بر ختیان مید فنامت خود اواو کنیه عبیان ۳ــ بی ۱۵۰ بی ۱۹

هوله المريعة، سريعه المواشيات أيد السلم

الى مىستە اوجود باھى

me a serie . (A) Thomas algo

- a s s Paul Les Care May 1 a La s s s segal

as an ame had a first of the second of the

رز مرالتهاه ماه فسالت او به الراه الدا

م ر ا مو ی ک ۱ مرح حقرمای ر ب ط ۲ م ر داد

ا داینانسه که عبدان حقیمالی و فندن بندرکه فعن بناری بر ۱ است حمیع دوخو ...»

فوله الافهى موجودات توجودار ثداه

سن مرادد دامرینه و خده من توجود وجود بیکن و لا تعوی ساط بیفولات الفرینیه که نیست این سید اسید لاان موجود و احدا لا یکون فی الموضوع ولا فی سوده ع منحو وجود للودتواج استایکن فعد بخو وجودالفرض و الدا نفسان برکت سودتواج و اعرض الساری ا

ه مداندی این عرض معرضی و حدا معدد این نعرض دا احداد کا شرفد اا صدا اداخت محدد که نمی شفره می انجیله هو کاشعاد فی توجود این که حداشتانس که شرف میاه امرائه امن و خواد شفره شروشتر مدانی شله بن معدود می فیشفعه که با مرشه اما احدد می ای خواد محود نیسا

فوله (ص75 م) ١١٤ - و ما سر معس مي البلا

ما مستقبل فی و حدامی بات الده السلعة دالله حدام الافراد وفی سبکا من الدالله السلعة الداداء افساراد فقی تعلی اللبک ب اللبات من اللملق کلانالفالس و دالد بی داهنه کان الداد داد داد الاحرام با با سرحا و تعلی دالگ

قبول شش حق بمودهاند و وجودی محدود دارندو علی ارتباط بصرید داخل معوقه خوهر وباغریب بقی ناطبه انسانی بمون بیات جوهرانیت عقول بیراز خواهر بینیدر میروید صور علیبه بیا باتخیاد عاقل و معقول داخل در خیطه وجود تقیید معهومائلی از ایناه خارجی که بایش بحبیب وجود ایجاد دارند بخیل اولی خوهر و با که و با که و با کنفید ولیکی باشیار یکه با نقل بیدوجود موجودیت داخل درجکم بلیبه و هر وجودی دیم از وجود شرص و وجودجوهر داخل بیوقدی از میوقات بیدان از محدودیت به بیران بیدودیت به خوهر و به خوهر و به غرص استوانی میافات بدارد که وجود باغیار محدودیت به بالوجیود و اما بیاد علی اصلا الوجیود و اما بیاد علی اصلا الوجیود و اما بیاد علی اصلا دوهی و با هو عیارتی و طالب بادانها جوهیر و با هو عیارتی و طالب بیدانیها جوهیر و با هو عیارتی و طالب بیدانده درجی

له بد او تختلمی که مصلف در ماکله بدان و اوالرانکیه خرکت بهودهاست موضوع با فلوس او کلم انجابی دارند به انکلمامی به ترکیب انفیمامی فهولتو مرکبات اعتباریه اینت

فوله اس ٢٥ - ١١٧ و كول لا حود عد لعدم

ساره ای نصال مه هاب سیکنیس ایدالین دان نفیه ایه جنه ای عابه اهی تا ۱۹۰۶ و ۱۱ مکان مع احدادات سرایا اه استرا افواله (ص۲۵ س۱۴۵) - اولوا ام لنی

المالاه في المالاه في من الله في من الله المراب ال

و خدل به خدل ما همه بای خدمه این عمل بداره ما فیه اما اف اسال راه فیسای از اداعوای به استرم داما در راه های فیمایه و بداما تجمع این اهم افتی دا و ی ادا و ی ادا ی ا انسان دادره دادی این استسام باین جمعل داعد د دا

يوله ومروح مريم الاستطال المداياة بالوحود

ی وجود عدیل بیان ہی ہمایا یہ ماقی سے احتاج ہوجا

. .

مميم

7

.

to me it is all the there is

و میں ان کی میں دروں کہ کہ ان کیا ج سائلیہ ای بیشار انفقاع فیلما اللہ ہوا۔ من سوم ان لا میدان بیلمینی مات ان سام اس میاد کے جہاں یا داملہ اللہ ہو ہا۔ وی لا ایاب لا وی سمال

we the se is the the

فراه بره می برای سیمی برنگری ایر دوخ ۱ فیا سیسی داده این که در اینکه در میشد را تعلیه از خواد دخود و طله

 percent of many that were a series

ه له و ۱۸۵۰ م. ۱۸ قدانه واحد و دار من جديم الحيات

سو ه کاسی نجو به عبیتانیه ه لافه شام کو جود اید و به میتوی قی به عالی ه دم فلسل فیه جهه ایک شه ه اماد شام این بیش فلسه فلم ادا بیشتو داش شی امرا ای آله کا بازیارته الامانی اما شد استه کابادیه متحاد فلس مدینه نج ایلیا کست

ا سیان داله برکند به ب با حل مای

14 - 1 - - - - ED = 110 - 4V - 14" -

مه الداله حديد من فراد للكدال عدد الداله مع المدالات ما فه الداله هم. • با تسعيلي الله ميله « از الله ۱۹ ميلي كدارات فيله (الندارة ويساد لكدالات معاس).

نو حب لا خر بمعنی انها لیست اظااله بل انها الفلان|الا حر مع ن نواحب موجود حد ر فتد

فولد المحاسبة المعاسبة المعرك المعطب

وهؤواه هو ساله الدارات كالما المال الا مال المحادث المال المحادث المحا

.

4

.

, de

.

مقيله ي الواحواد والموايد و الاسته دينو فو حييه

فوله ومها مراوي من عد لاود كد و سعال

فوله وص ۲۸ س۱۹۳ ، فدل وضي

4 9

ساره ای دس آخر به هو این نوایده نفی با به کاست ما صله + کل مالی معلی به لا انجو این دکوان نمایتها سر ایا به ایل بر به استانیا به نظره فیمایتها د به و در به فائله نها است آبایی بی است با تنامه از انده فیادهان سی و اینه است فائداد د با داشته این سی به عدم به همادهان

خوله والمراجع الراء الوهي العالم

⁻ ياله الإميام عليه السلام ؛ في خطبه موجوده في التهسج

می جانع بخیری ۱۸ نفسر فی قد به نم خده باکانی دی و فرق مکان دفونی د راد عملیها دفاحه د مساده دفونج برای ۱۹۰۰ نشر د اها که باکن دفیل و فده نفا، د خده که مسلمه اخرای د با اسا شد د الاحدد د التعمل بین بطها و مسانه فیر 4 د در ۱۹۵ سر۱۹۵ (۱۹۵ سر۱۹۵) نشل ارسام صفر الاساد

ال

, -

وه لاه هه بدر و ه از رخه بدر لا در و ح لا بدر و في سنه الرابه ما بدر بدر في سنه الرابة و من لا بدر في سنه الرابة و بدر در در و بدر هم الرابة بدر در بدر و بدر المرابة و ب

فعله الدين كان على ما هده الدهب لأناهه به هي ما عدى لأ والا و عديه الدينوي لأنه الدين عديد (درية الدينة لا تداد ما يا ي كوال يوجود هدينه بالاحداد التي مايا مان مايا لا جا كديد ديد الموال بيا (دماير اسرم) و ما سوال الدين عديد التسجيحة الحراية التي قول عديدة ما هو المواد الود لائم اللغالمة ما يا التسجيحة الحراية التي قول عديدة ما هو المواد الله والد

الدلار من الوراسيخ المليء لا فضائل بليه الما يه يعيو النبي و الارم منه الكرار في اليجبي كما لا تجد 7- وقم المحمول الون المعمولة في الوث المعدد بالله بدال المدريل لا يهم فالوا بالنبوب في البحارج لأف المديا و باكل المعموم الديالة المسابق واكثر لمراد حوا الاي لاعبان المعان وجورات كليا تنهية لا يحقظم طرف وال الاعتران يوجه الجديدي مسرب المنظل يميزله الإصل والروح بالسبية الم

فولة (بن يا س١٩٠) - والقيران عرالمسراك تحت

ومن تعلیه به تو به تره در در در منه به عکی عکی عکی بیانی سنه حتی تنع شده در خرج منها در ی شکوسا لاعتی بنیانه وضور حسله جب لا دنونید بعنی بها و فلنی منیا تعجب و پانغسرت اینا عکوس بن صول و هکید شور تدیده بد در در در در آیا صولا

صوری در درد تجه دادلاسی،

های و دره و دره و دره و دره دره و د

,

. .

الله اشار من هال

قبر حلا کو امیل فر مانک و نشامت احود مینا آمنت و دیگرها مینداند: ترجمین که قیمو هی بناه نظمرت النس دومنس حسب احبول بناشید ولکرالوجود المکسی النمی 7 مسلخ میما هو طبیه و ادانظریه بدرالاستلال والنباسه می برد کما هو علیه والوجود الظار وجود نمی دانه و لبنرالیات الممکی لا بنیر

فونه (ص.وی س.۱۹) ه کیا سه لمکنتون کی تعقیم م کد تعلی امای،

5

قوله الزولاً موجود نسب؟ كنا نقلها لحكيده! اي حكيناء الا فرافيون بل ــ سلح لمقبول اثنها بـــاله بن اسهروردي ومن سفة لا ياحدسي به يوسوفود له سامس جاهبة من ساعين

ه علیه ه کنا را بال ماینه علی مداکه ۱۲ ه کدیک ما نه علی مدائی الله الله علی مدائی الله علی بدر عله بلغت عبیر و عبد هله
الا سال الدورها و ۱ و اله و بلغت ه بالدی باز عله بلغت عبیر و عبد هله
الا اسار قال حباح ۱۷ منه ما بر مایات سنه الله عالی کالآن و حساح الایک و الله بازی کالفات الله علی کالات و حساح الایک و الله بازی حضر به قصا ۱۲ من حیاته ۱۷ فیدس قال

Ç.

- ر دکس

þ

25

1 "

.

ماضی و لا حال و لا سعال عدد من کل مفهور بحث که دانه و لا بخرج علی مدکه و سلطانه شی می آلانه فکل فی حدد حدر بدیه و لا دنور و روال دانساس بنه ماعند که بیمد و ما عندالله دو کلف و بر کلف بیمانی و ما مستقبلته مثاط العظم لم یکن بسیدیها العقل فرو بیل ما کال ماندو بنه مسلامات لاف سسلام و ما کال بادسته به به موجود داریا الله داریا لا بیمانی بالله بنه به بالی داشت و حدال و ای کال بادسته بنه به بالی داشت و حدال و ای کال بادسته به به بالی داشت که بالظایو و بیل کال بادسته به به بالی داشت و حدال و ای کال بادسته به به بالی داشت که بالظایو و بیل کال بادست عبیه و حود لا حراشات به و لا حراف به و لا حراف به و لا می به به و حراحه فعده و مقد را به فیستری حدید ال با دخ و و لا بدار فیه و لا بعر و لا میگر

فولة (ص١)، ٤١٥٠ : «المداهنات الله

من انه يرجع الى اذالبسيط الحميقي كل الاشياء

هوله (ص١)، س٨) : دمن صور حداق الاستاء،

يقال للاعباق الثانثة اللازمة للاسماء صور الا"سناء فالعبور عليا بالع للسبعدوء الذي هو حدال لا"سناء و كوال حدال لا"سناء معلوما الوجهال

الجدهية الرابحو لاعلى من كن معلوم كوابي منطو فنها و سبينه بشيُّ بسامة

أت وليس عبد زبات صباح و لا مبياد

۱- اعلم آن باطن وجودالحق لا طفهر ولا صورد له لان سرودالسيء عبارة عن ظهورة ولكن من حب احديثة و واحديثة باطنها فالإسما وحديثة بالطون من ان مربية الواحدية صورة احديثالوجود والإحديث باطنها فالإسما صورة الحق من حبب بعلته في الواحديث والاعتبان البايثة اللاسماء والبايثة في من من من من الاستفادة والبايث الله بالمنطور و طهورة الطمي هي الاعتبان البايث البايث بعليها لطهور و مندة ظهور انمة هو الإنتان المنطرة في الملم

وأعلم أن في كلام|قعرفاء في نحب الإسماء والعدفات، و صورالإسماء الىالإنسان دفائق و يكون عمسر لا يسمة|لبحث النظري

و ثانیهما: الالمعلوم هوالمحکی عنه سواه کان سابقاً او لاحقاً و هدهالسور مکه و متمر به علی حدیل لا سده سلونه السحرونه و می هد بدار به صور سالا سده کیدمر و ما بعیه بسوع میعنو معهده لسور بایده الیالسوجودات انفسیه بی کوینه مراومه و بیکی آن یکوان کینه می بداد المتعنوم بواجد فی لنفامس بی کوینه می بداد می لنفامس بی بی السیوعیة هی التحقق و سالمیه فی سول والا حدادی لان علم شددلی ه اجد بوجیه الا ولی اولی و اظهر

و عليم أن ملتوانه عليه بعاني للتعلوم، فول تحكياه حلت فالوال أن عليه بعالي م والتاليمية والتاليمية والتاليمية والتنافية والتنافية الماليمية والتنافية والتنافية الماليمية الماليم بالتنافية والتنافية في التنافية الماليمية الماليم بالتنافية والتنافية في التنافية في التنافي

وقال اشتخ العربي في نصير فوله بداي الدوم الطلب هم ولكن كانوا الملهم بداء الداء ما عاملت هم اي فيما لأاران الأب عليماهم وما عليماهم الا ساهم سالمه الديم المنهم في اعدالهم لكاتبة في لااناً

وقال المحقق الطوسي «قدس سر «ا في محرسة الاعليم بالم" المنطق اصالية مع للطالق والحق الاعتمال عليه منذ "لوحه د ما لوحه د حبر و يور لا مشا الماهمة المالية على ماهمة الشفاوة والعلمان ويحوهما ما لا حقلت الماهمة في بدور لد

عشق پیسدا شد و آنش بهمه مالم زو

د اؤل پراو حسنت و تیجی دم ود د البان شرع تیربد میه. ۲ لاعدان دامه داسته می حدان لا سده می هی حدان لا سده نوخه ملی انواله داره و الحداد الحداجة العداد الحداد الح

البرهان على الشيء" ميني على اقتماه العمل لا ين في المله «قدري سرد» في السيدة و السيد دان الله الأخداء في المراكبة المستقلة له فلا يرهان عليه عليه لثلا يتطرأ في هدا السيقوال والانكنفاء كنا في اكثر كنيه المستحد لان بهي عدد للسين علي من لاحراء عند المراحية للميارة بقي عدة الوجو والمسادية على البيدة بمثل الموجود اذا اويد بمثل القوام اعم من المادة والمسورة الجارجيين و المستمرة المنه على الموجود اذا اويد بمثل القوام الم من المادة والمستمرة المناكبة به منت

ن ویب الا براهیمه معمل الحمی و لا استنس الدامله عباد المصلف الاقادس الدام و الليخ لاكتر في مع الوالها، معمواس

قلب قلها کلت می توجدی، فیلدی فیل علق ملتف م و جب غیر مده البیده بروریه فلوجود بعثل جد فهلبواتر لاب می وجود ، بهایه استعلال د ساوی مله

J

2

ė

ن فلب دا كان لوجوده حلة فله ماهيته

مساة الدراع الهاهمة من الوجود في الالحد و ستادالدي قرم للوجود المنطول لايافساوي في مرحود و مرسد ناهمي للملدة والمعقولية والمعقبوللا بدوان بكول مسرلا ترافعلة و هذا النقاد هواتماهية المن و مرسد بالهيستال باعيس و يه و كواء بالا معتب المنسبة النحق و باعيان كوله طاهر من الحساسات وجود غير وجودادجق و لكن باعيان طهوره وسريانة في الانساء بنقدد وينكر والمحدف الالتاهية و العد والمعال بالمالية و المناز على باعيان المعين المناز المعين بالمحلف المناز المالية و المراسنة بما الحوالها في الحسن المناز المالية المناز المعين الموسنة بما الموسنة بما الموسنة بما الموسنة بما الموسنة بالمناز و ما المعين والمعين باعيان و بالمالية اللها المناز و بالمناز المناز المالية اللها المناز ال

"- أوالل البجاء مباحث المنطق ط فاهره حيا؟

لدلایل بواضحه ۱۰ و دن فی سخه «انپرهان سطنی هو برهان اللم» و من ها دانو دو در در داشتان التموی بطلی السیرهان سی دو در در داشتی بطلی السیرهان سی لائتی بید و فید ها معلولا عدم ان شام خواب خراهو ایه فی الحصفه بسیدن دخه التحلولی علی بعد و بیب بسیدن علی سعنون الآخر دیدی هو البطنون فکانه در فی بیشت و بیب بسیدن علی سعنون الآخر دیدی هو البطنون فکانه در فی بیشت التحکور الانسان با حث و کرداخت دو نفس دانمه می خواب کی ویوان الی الله

فوله (ص.٣) - س. الحدوالد هالسمار كان في لحدود - «

اسالهات السفاء طا فاهر د ۱۳۸۰ های ص ۱۵۶ فیهده البسخة - بن هو ایها علیه الدلائین ا<mark>ب اوائل البخاه طا فاه</mark>ره ص۲۷

قوالا حملت الوسط، ثها لا سعاء وفي العدالياء لوود اولا الا ليعده ثم التوسط الانت تقول الكليف على الشيس الشيس الم

وقد ذكر الشبع و غرد في سطفان ال هذا بعد الذي شاركة الرهال المام حلا هو منده سرهان ، و حد هو سام الرهان الدي ذكر والشبح ال حيما اللي الأ مراس في حد يجلوب كيا مر" فهو الجد السبمي بشام البرهاني والحد الله من و ال فيعاب على العلم اللي هي للوستما و فلت : خلوف الفير توسط الأراس الله و السلسان المهو حد المده البرهان و ال فلت : خلوف الفير توسط الأراس الله و السلسان المهو حد المده البرهان و ال مصرت على المعلول الدي هو الأسماء وقلال المدود عبر البحاء بوره ، فهلو حد المده الرهان الدي هو الأسماء وقلال المام والمعلول الدي المام المام والمعلول الله والمعلول الله والمعلول الله والمعلول الله والمعلول الله والمعلول المام المام في المعلى في المدا المام والمعلول الله والمعلول الله المعلى المام المعلى المام المعلى المام المام والاستمال والله المعلى المام المعلى المام المعلى المام المعلى في المدا المام المام والله والمعلول الله المام المعلى المام المعلى في المعلى المام والله والمعلول الله المعلى المام المعلى في المعلى المام والله والمعلول الله على المعلى المام المعلى في المام المام والله والمعلول الله على المعلى في المعلى المام والله والمعلول الله على المعلى المام والمام المام والمام المام المعلى المام والمام المام والمام المام والمام المام والمام المام المام والمام المام المام والمام والمام

فوله والرجود سراء - موجيود جينع الجيابي المكاملة وافعه في خيره

سواسر د به ما پیر نی من صفره بل سر د سب به علی روح معاسه قال بعدت مر فی البحر دات الفهر د معانی و فی البحر دات الفهر وح معنی العصب مآخود فی مفهوم اسهافه لا ثور ان الله لا آباه نشأ من حصوب معادات الفائم الدنية و قدمر الا مثل الاخرى فتد كرو فرات من هذا ما يقال معترضاً على مدالماً الكل ما في هذا ما يقال معترضاً على د سال دال الكل ما في هذا العام بيوره في سال على الله إلى الله على الله في ولى فيلوم

تحققها في عاب الاعلى فلحات دل يده يوس حقوقته هده النقاة الطلعة اللي هي دار التواد و لا سلعد در يه حساسر حوال الكل ما في هذا العالم صوره في عالم فوقة الها يربدوا اله مع حقيماته المسام فكول هذه السرع منه بلو حق العراسة الملسق بها في كل موض ه لا يا يبعد بثاه فكول هذه الثاثة هذه الشاه بالمعال مع العها المعالم من كل اللي محقوله فالا الكان الله بي بدي في العقل القعال هو حققه هذا لا مكان لا السعد دي قاد الربان إلى هذا لا السعداد والقوام المسلموهم بهذه لا السعداد والقوام المسلموهم الهداد الواعي في حدة الله الله الله الله الله الله على مداد المعالى المالية المحتولة الهداد الوعي في حدة الله الله المحتولة المالية المحتولة الهداد المحتولة المحتولة الهداد المحتولة المحتولة

وجه آخر سوفه ع حسده این ساهیتان بنوا بدسته آنیوا ما سفاهیا لا مده و عسیتان فی سام المدی لا رایی قبل مقوعها قبلا لا بایران و قدافا که و حارای سان بیانا المدهی عبدات به بها ماهیه خاران سان بدان بدان بدانان باها با تها لوارم ماهیه قادا عرف لفظالعلانه بای مفهومالدان این ساحیمه الحسم السفاد الدان باید مداهیا المدان و اینوا مهافی مفهومه

> فوله (ص٩٤، س٨): «فالعالم صورةالحق واسته ». مقامات السلوك ثلاله بوحه

ا منظر الداري الداك ليا هذات الأصاداتية معاها الساء لله تعالى ما فيما له . و الدنية الداراي نفس الأستاء ما تعامل ما أن الدهنات ما شطاهر الما أ

ال واي سبب بلمسرهداالكلام وتجلق مثن التخلية فراجع متحداليفين من الاسفار و فد ذكر ماستها الملامة الاقوان الوارد والرمور التي زمرت تسليها الاقديين ما الحكياد والمرفاة و فدة الخطيبة بم ود في الكتب انسماوية والاختار المرونة والاسترابواردةي المديني الحكياد و مثلهة النوبان و اتراثها الديري بدت لا قدس ولا بري لاسياء و علمان كيا فان سلمات موحدين على علمه الكان لاخلاص فعي هلمان اوم دكره سطيلم الفلاس - ادا من بلماء ماني

فوله (ص) حراً) حمراليات والعبته

ي سده لاشه ي

فوله الرحية من ترينغوب الدام على بالأنتس منا^{يد} له بالآله مصاديق حدها التجليم الذي له ساجي فلعد

والنابي محبوع علیه و سانل و نفال یک تالنص استهواری کا بیاف به مهواری

والثالث: تفى البياض وهو ١٠٠ سن حسنى كسف

فوله وكالقرق بين المعنى عالى و ساب الن عوان «به السفة» عوان «به عام باسلة

فوله (سهه س٧) - او كالداق ال لد كتا والسلطاء

علی آنا کان لاآسیا فی عرف بدافاه بدان مع نسفه و عرق کاسر کیا و سلط آناکایا هواندان استفافه ای نشفه افاعراق کالتملی ادایی و بدان بششش ا ماداده

المام مع المام (٢٠ - ١٤١٥) المام الم

فال عرفاء الجسمة واحود" مطف بالعس هي لدات السلبي الأاساف الجصفة

- الرائسة التي راسيا (الدراض سوسالسية الأوثيم فيلا الدراض في لسيح الموجو يقيدنا أ- الحوارالسانات لك في او الرائسكوك الري العظاهر فيط والعدالر فيم الله من الدائمية واوصوله التي عالسم الأساء الري الاسماء فيط في منام فيايه في الاسماء والمدالر في عن هذا المنام الري الداب فيلا لمد ممام السبب لعدائمهو لري الداب في الاسماء والاسماء في المظاهر و الي والوحمة في الكثرة والكثرة في الوجمة متحوده حس بوری هی لاسی مثلاً الربلاحد انها لظاهره بایدات تنظیره بلد فهی لاسی البور و ال بلاحد انها الحاصرة بالدات و تناهیات لد تها فهی لاسم بدس و الر بلاحد انها کالور الحلی فداده بلاشمه عقییه اللی هی لا سوار انقاها و لا الله بن علم و الله و الله بناها الله بناها بن علم و الله و الله بناها بناها بناها بن علم و الله و الله بناها الله و الله بناها الله و الله

فوله (ص٤٤٠س-١٩) - ولو كان المراب محان اللفظ لم ينصو الناب

س معمور در احدا بعد "به تحاصات با وحود كسى الدن هو دي، وحود العطى لمثني هكذا ادا حديم بأو كه اللحامة و الداء حد احتراء الداء العالم و الداء حد احتراء الداء العالمية ولا يجوز مستما بالإطهارة ولواير ينصور في وحود الدهني بدي هو المسهداء ال كان ادبي من سوحود المسيء الحال السه على سحمي الأشباء الحد بالمسهداء في الدهن و المالي و ماهيات الاشهاء محموظة في الدهن و العين و الدائي لا يحتلمها المحلف

فوله . فيا نحب وجوده لا على داله . ١٠

قد نصدی سال ماهشه او حدد ولم بنفراض لباق انیشته مع انه هوالعطبوت در مصدد هن نسیط مندم علی مطلب می الحدیث و جهین : احدهما ای فیست

٣- بسرط ال لا يكون فيماليمين فيما و الما غيروا الصاحرون عن هلاالوجود بالكلابسرط المعينمي ا^{له} كا<mark>ن هلاهالحملة غير منمين بكـب، البلات بقيال جميعالمنات</mark>

ماهمه به سوی لا بینه بیان الماهیه بیسان الا نیشه . و تانیه ما د ان التیجه المصوبه مطوعه هما و هی عکس ما دکره سربحا بای ما لا یکون وجوده الا عس ماهشه و د به و بعض وجوده م بدکرها صربحانوسوجه و لانه اد کالا صربادق کان بعکس انتبا صادی و اماللمدکور ضربحانه و من جهه ما دن «فدس سرد» و علم بالتون انی الله نعابی و صفایه کشره فذکرهی هذا نظری بمص عصف البسته کمعی حاهمه و سندگر بهی لشریک بدوسه دادد کان و حدالوجود ا

فوله (ص٥)، س٢) : «والا تكان احدهما وحودا رايد»

وسیحه آنه نو بعدد و حد لوجود یکان دوی ماهیه قال سی کا شی بهنه ولیا کان الواجب مجردا فلیس تعدده بالباد دو بدو بدو و و استفاق فیعد ده باساهمه و کا من من بحثهها فی احدهما و عدمها فی کا حر لبخص استار فیصر معدو کا کان وجوده عرضی و کل عرضی مملیل

الركة (ص٥٤) من٥) : «اللهما موجد غيرهما...»

فوله (ص٥٥)، س٢) : دولها موجسد غير جسمي

له نقل قلها بالقاء الماء لي ال لديكوجوها اجر سوى بروه عدم بناهي لأنعاد من المعلى لأنعاد و لا يعدم المعلى المحدوم و المحلة العلم والحلساني مسروسة بالوضح و هي لا ينصور بالله المالحكم المالكون بعضافرادها عنه للمصر حرالة الألحكم بالنالصليمة الواحدة الاسكن الريكون بعضافرادها عنه للمصر حدالة الألحكم بالمال فيها بعدور وقيما لانحور واحد فنوفرس كون بالملهار فعليه هدهومعلولية المالكون على الملك المالكون في المعلولية المالكون على الملك والمالكون في المعلولية المالكون المالكون في المالكون في المعلولية المالكون المالكون المالكون في المالك

بل نفره ال بالكون كن در عدم بالاجرى بارعمه الدائم و هو محال و ال كانت العدم الأعلم مدار المراكز المراكز العدم المراكز المركز المراكز المراكز

.

9.4

. .

. +

ه له (حری) مر) در خپه خلو بهاولنجلیها

قوله دساله سراله سراله دره و دهان فاید سی هدراهای کنا سارای بتوضعه در و مراح و جد ایسا و می بداشد ایران بیدد ایران بیدد ایران درج و جد ایسا هو باشد فلم بیدد ایران بیدد ایران درج و جد ایسا هو باشد فلم بیدد ایمان کی درخشان برای باشد و هد ایدران دکر فالتعلیم الاقول و اصطح و شدران باشد برای بیدان در باشد و هداید با دکر فالتعلیم الاقول و اینان بیدان باشد با کایی در داد با اینان بیدان باشد با کایی در داد با اینان باشد با کایی با داد داد با اینان باشد با کایی در داد با اینان باشد با کایی با داد داد با داد با داد داد با دا

الهاجة (عرب ١٦٠) الأجة

عده عدن سده عدد به و دمه حدد لا فدر به معدد به و شرفها لال و او معدد کن سر فه مدح کل سفاده سر به فی و بنول لا با حشاه و خود کاشفه س موجه با ه کدما لا و هم حسیسه الا بامان بعده و الا با توجود منصور اباده م کل منصور و حدمته عهد من کل فاهر و شاهر باز ملاحظه الا خدر لال بقا فا لى محود و هو سس حسب سا وحوب به بى ه عبرا به بن بيسرف بوجود هو محسبه محسبه مي بيان بيان مي بيان السراق الأخرى جان لامكان ميا" مع سح فيله محسبه حلى عالو حول المان و من لا حقيم من الأحقياء و السرمة دلا" الموجود في عيوا ما الحال على من بيان الناجي دليا" على سلطني المكان المان المحسوب و بيان كه ما الحباء و بيجو كه ما الحباء و بيجو على منها ظهور الوجود ليكول دليا" على ما هو بيراف الحباد المان المعلوم المراوعا عنها في منها ظهور الوجود ليكول دليا" على ما هو بيراف المحود المحود المحود المحسوب المان المحسوب المحسوب المان الما

فهاله الاواهو مراشه المسابشين

⁻ فدة الغرستان مذكوره في دعاء المرقة الهنسونة الي مولانا ربيس الإخترار و استحالا تواريستاليهنداه الرائة بناء حنيس على في انتطبالت عليه البيلاء واميال هذاه الكلمات كيس في مانوراتهم

یمیل مقامه ، واحصه المسومه اعلی مانست العدم علیها و حنه بوجود ا و هد نکفی فی مفام اثنات بواحث د فی ون لاهم مقام اثبات وجودالواجب و لهابلره شات سراند الا فی مفام اثنات حاصله وضاصله کنانه بارام فی اون الاهم اثنات علمه و قدرته و غیرهما و بستفاد توجیدهایشاً منه ؟

فوله (ص)لایا سری) ، د تحق موجود مسوفقه علی هداالبدتر علی اتحاد به استر د تنوجود ما مانفردالبیشر من وجود و اما تصفیه میه و اما کل فرد میه و اما کل فرد میه و اما کار خدد دیالات به کداالکلام فی ایتحاد ما فیشرف تحییه فی لحییه انتیاز حمیه و عشرین حبیالات ملی کداالکلام فی ایتحاد ما فیشرف تحییه فی لحییه انتیاز علی تحیی موجود . علی کل واحد من البیاز علی تحیی فوله و تحیی انتخاد ما موفوف انتیاز علی تحیی موجود . حبیه و تشرین فی مثله ستیان و خیسه و عشره دار حبیدالات

ن قلب موجود ما ملاً فاهر في القرد المنتشر لا عر

وس سن كدت لا برى الالمعشق وقدس سره، قد جِنعها على الطبيعين ووجه المعلي ال كليه ما الأنهامية للمسيو الأنهام بالسنة الى هذه الأقسام بحد الا بالسنة الى شجاس الموجود كالابشراب المعلم باللابشراب الثامل عما

اب و قبانی آن بقول - آرائواهیه آلذی نصبح علیهالندم آغم میالواهی بالداب والواهی بالدی و عتی فرض خوارالسطیل نظیمالوخود لاستهی آلیالواهی بالداب و آنا آغون - آنالواهی بالدین لا نتجفی بدن آلوخوب آلابانی لازالیمکن ما کم نسبت جمیع آنجیاعیدمه کم بوجد و عدم خوار طربان المدم علیالمیکین لا یشید ۱۲ آن یکون فی/السفیله واجها بالبدات

آت نارف محیق کا محید رضا فیستانی در رسالهٔ وحدت وجود و نظیفات بر نبهبدالغواعد هیپیبرهای را در وجود حق مطلق میرف عاری از نمسات افسامهبدودداست. این برهان را شارح بقناح و دیگرای سو در کتب خود دوردداند. به در خواسی بر مساعبر و کتاب هستی این برهان را با معدمانی عرسی بر وجود حقاون افایه مهودهایم كني و سنجيوس و بنعدون فقيه رساياوسمه ريد ي نحل في مندوجه من تنحقيص الأخلام بالطبيعة أو تفرد السنتر و غير ديث لاأن الدلس بنيد على كل واحد من الاأصاح

الوله (ص٧)، س٢) . «وكد فوله النس للوجود التعلق من حب هو وجود منده». حدى سفدمين هم مطوعه هي ان بينكن به منده فهاسته القياس من بشكل

سی

فوله (س٧٤, س٨) : «وجهالبعالطه »

تاهیل آن یقال ان رباد بیوجوده و احدما و با و داموجود اساسی مقاهسها از ادام معال لائل بدور اس طلبمسل و بدا عدم استماه فی بیش فرد علی افسها لی بیش فرد حرالا محدور فیه و هن هد الا کسیه استماه و بدخاجه ادارا بادنها این بیش فی لامالو این استماه و این دارا بادنها می الامالو این استماه این الامالو این این این این الامالو این این این این الامالو این این این الامالو این این این الامالو این این الامالو این این این الامالو این این الامالو این این الامالو این الامالو این این الامالو این این الامالو این این الامالو الائم ایاد این این الامالو این این الامالو این الامال

دله (ص۷)، ص۱۹ اساکل بسطالحدیه مرحمه توجوه قهو نوحده کرالاسده در عجایی هدهالمسئله ای احد المحالهین عابهالحلاف مدر دسا علی الاحر د ده و حدم و سنامه اقتصب ارالکوال هو الکال علی عامه لکتره منی لا ده دید و هدا که قدلکوال ما هو مناط عدیم کیا فی سنهه سونه والدفح لدی

- ۱۰۰ علا عبدالرواق لاهیمی فده د برهان علامته حفری را در خوامی بر خواشی حفری معیلاً عربر ر^{دهامت} و از میر داماد بین عربری در بنان انتیابرهان بقل بمودهاست - صفرالمنالهان در کتاب شرح ^{در به} داپ کل طهران ۱۳۱۲ های می ۲۸۲ ۱۳۹۲ و در اسفار الهناب خاب ط ۱۳۸۲ های ص ۱۹۸۴ ^۱ ۱۳۶۵ را مع با پرد عبلته نقل کردهاست نفاخر رسطو به و فلا فان نعص المند فعلاند فتناتبه تعلیمه مینالا فیبداد» و منتب هدد خدمصادیمه

ئير معورته احاق مافاتو الا منسط العقبية أثل لا سيامة النقي شي منهاه اي س نسي من حدودها و عاطبها و سند عاليه البحقي المدفق لا معت و هده ليصاد ل د لا مصادات حبيته يه من لا وهام المامية ن ممني فو لهيا هذا ان كارسي؟ هو الديدي وهدا ماهها سيبه واكد فقسع الها تعقيل الراعيون السرائية والطي هذا الماهه لا ينفي محمدة . مه فان على لا فر دي و محمو مي يا في الوحلة واليسامة، عال ال سبيد بساسة و محدة بقوت فينه كل الوجود بلا انثلام في وحدثه و بناسة ويو يه الان فيدحت طلب عليه ان التحليق بالديان الذي الانتساء لا يتمايل کم یہ و دا عبدی کی ہے یا جنواں لانہ ماں بسمی کی جنوان سان بن ہدا اے واذا لو حطا وجود المستعدعلى الأسه ومحده مرهه بسد به وحمل مفاد فو 🍑 هذأ فهوا وال كان مدم طهر السنط الجنبتي واحداثه حدية باقتابتنا به حامعا بجابمته لا جاند به نتي جدم بن کا بيني تحرير في با بينه اين د به لا تعبو اين معا بينه لا ي هدامنده وحده في با ، مستد جمعي كل وجود ب في منام بكثره في وجد مه فكعا بالحص مقادم بين الأال دي الم يتجيونني المدين هينا ويتف فيطاه ال هدا اللي العلم (فلاس سرة) مناذ هذا عول بالعلم الكناني الواحلي فدي فدي فال لأنصاد و سيائه عاجود بسيف بدي ذكر الانعليا بدي ما لانعاد

الدوالمتوهي هوالسنج الإحساني مماسر المصنف المقلام

۲ اس برهان را مصنف علامه در استار مباحث علمان معلول بغیبل را در حابی بعل کرد. اسب. ۱۹۹۰ چاپ ها ۱۳۸۲ ه فی حقد اول می ۱۹۵۵

من العدم و تظائره ليست بشيء فكيف التركيب ولا بحدى المعي ١٠ مصال شيء است هدااليوال بتراثي في ظاهر النظر موجها لكنه في النظر الدقيق ليم رشي م ولا د ۴ منفوض بانه و ترکیانو جب بعای می برهیه و وجود بحکه نعتون بایه نفرم که من شی به شی به علان از ساهه نشا سبب بشی بینی شبینه بوجود و با ا با في شاهية و الدالسين بها حيسة المحوف لكن بها سيستَّه بعلى ألياهية. والقداد عليا سه كيا هم سفور الله مئه في شبيله عدم و كم نه و يه بعير سبيله الدهلة م الماليين و در كيب و له يجالي دانيه و الميوالية الأستوام مركل و لا له ووقاله عجل عبياني من للديش دياً منا ل هو اللب فيليا و إلى أو النامي له ص و حوارهم ولا فيول عدم ولايد دايل لا حيده المرادية والنظالة المرهال ت و پایستر سیله العدم پر تنجیل بائم کا پاوانه او پر میتر فیا تدی من مع وجود في المناش و سلب بدو به في سدين بجالل او بعام و كلب ث وسراي ما وحيا وحود والسكوا والا والمساو وحود والوالهم اليرا الي والمدارة الما عدم والما مرهبة الم المدارة الما الما الما الما الما والمديكون دهبة عول حارج منه في سفيه كي الله وعد هامل الأمول لا بلد الله لا لوجود وجيل عاصب بل جعلم عدم من بساني بعش لأ بـ ٥٠ جعليه وسفو خاد برلاب بـ ه للمادنان و بالحملة بعي سبب عن عدم و بن باهية على حاص والأنسلرم والعام لأن نفي شيئيته الوجود عن شيءً ١٠ في تنوب شببه بعدم مسببه ساهمه سده في كل تحسه فقي تاس عم العدال فقي الدامة " لي كسا من حراء وجود والباهئه والمدم ادله الوجود حاس منزه دي وجود باسوي توجود ب تعالى تركيب من الوحود والمدمل ل كل ب ديم برجود سنوه و ال السم

لكن فلها لركلت من لوحدد م ساهله النعوامة

و ما الامنا فنقول اشده المراكب هو التركب من مرحود و عده و من لا تحت و المنافعول الدائم المنافع المنافع

فوله (ص٧) مر١٩) . وله في لغدر

کتحلیل البسکل الی الناهیئه و الوجود و تحلیل النوع سند بحس و الهلس مالترکیب النجلیلی ایضا محدور شدید لان منن مین حدید با به النجو فی حدید بالدات شی و شی کیف پسوع سحس کی فی سندن

فوقة (ص٧٤ - سال ١٠٠٠) - بيسا سية الداس او الداسة

الى غراس من حلب التحليق ومعهوم غراس الله هو معهوم لا من حلب التحليل منه اللها من الي بالوال ماهية الأسال من حال التحلق و من حلب المعهوم

فوله (۱۷ م.) و ۱۰ د در عبه نعس باید است

ه سوحته النافية التحيول ويؤل النهب والمصنف (فلاس سرة) فلاكر الأشارة لله سها العيير الأفراس ومنها واهوا من تصر تعجفونه فنكن مفيد في لأنجاب سبب مجلول قوله (ص١٤٨٠ س١١) . «قيا نهالتي غيا هو عبر بنا تعمل بله انه ليس هو»... ن فلب الكائم في الأنسان سياعرس لا لالإسان سيادسان فيناوجه فوله فياله لشيء الرفات ساكان لم دست سيء ساهو جفيله ويناهو وجود وموجود با فلل بحق فله رامم كوم (فلاس سود) سهارا دوجود لاندان ووجود بقرس و جدالا الأف محضي بنهم الذي يس أبو حوادين فصائض حبالات يواعي كبامر وفيسابح إنصيده ی احود الفترات السنوال مله ما خود بنا هو موجود هد الراما \"به ادا سبل عله ي الله الهو وجود له الكن صرف الوجودية ليا جليقه اللي " ، صرفه جامعه و ، حدم حسم به هو من مسجه ولا تكون مصد با سي؟ من فراده و لا يه تكن فينبعه ديك ـــ عن هذا حلف فاذا سلسانيفيد على يبقض بالبثيد طراميقة عن ينفس ليشون م السرف فبلوم كون سي ١٠جد هو هوا وهوا لأاهم وقد تعرفي المصلف بهد العوات م الله البسيني بالراز الأناب بنواله الماستعيل بالإباد المفول من البعث بقي حده با من لا تحييات و ال كان كن منهم مصاف عن شي الان سنصاف الله معدد حاراح معنى المصاف والأصافة فالحصيص له لحصيص بامراحا اجاو الحصيص بالأمراب ح لا عبر حصفه نشيءٌ في نفيها فادانو ؟ ن معني تبوت () نعيه معني سلب بلاين السلعة اشتوب عيها البيمة اللب فتكول شي غير عبه و هو محالة لاقلب فللكول العدم جرم زياه لتلجيلج للطوب واكلف بكول عدم جوعال

قلب النس سرادان بكون العدم جراء محود إيدافان محود إيداو عدمايدي المحجا سات مكافلان كل منهما في عرض لا حراء بن لا بدا أن بكوان جراء مدلول و بلا فلفط الله الله المدخواء العجائز ما بلغائل الله الأعدام المصاطبة له الأعدام المصاطبة له الله الله الله ال ال فلك المنطق المحلول عليها عليها عليه والأنظرة باكساء الفلكل سبواله العالمي فيا علد القليق بال الكوال حليلية محودة مشاداق السبولة

وين المتاهيم الها دان بنيا له له الحسو التراطية من سي" و حسه و الد كان سلها بدايد فا" ، كا منسه ه المعلوسة ما شعر ك ه الشعرسة ما تعرفيه من هم السيل ألمانات ال" حال في سب

فوله الريد، سيد العيو عاد كن سي الديه

و آیده الدین فی داند لا در را الدمل الدیا دان بوط لا خوا الدی الدین الد

معاص من العوالات المتاهة للعدائية المعولات فالراسة المرافع في حله للشواء الأحدى كلا هلو المرافع المعالية والمرافع المعلم المعالية المرافع المعالية المحالية المياسية الأحدى كلا هلو المناسبة المعالية المعالية المعالية المالية المحالية المرافع المعالية المالية المحالية المرافع المعالية المالية المحالية المرافع المعالية المحالية المحالية

الوام المراه عن المن المستقل المستقل

كوله والإسبان انجامع للكل ان ما ذكره قداء انها تساسيا على طراعة تحكماء واما على طراعة اهرائه لها حراسة بدانةالاسبان مقام انجاده معالاته الاعظم ان نكو انوجة بنى قبصاليبندس و به تبحيالات هاء اسقاف و هو تلقيبة بظهر بصورالتجيباف و يتحكى فيالا فاق والانفر والانسان الراونية انبطاعة و خدة " الاكراء المساب من الوارات تجابلها لجين فالانجار و التي فسالم الانسان العبل السيار في دبار الانتاب و الماء بني ما ذكرانه ان دياراليز سارت ودافيها الما حسلت من تحليات الانسان الكامل

14 5 x 15 w

نان ما قدر بابه لا سب فيه ارده سب جودت هو وجود و سب فعليه بناهي فعليه و اما صفاته السبية فيرجمها سب بابد فلي هو بدني پس بحوهر ما سلب عنه وجوداً الحوهر أو فيامه بابدات فايه سوجود الجنيني « شدو « بحق برحده و نقصه وجاحه بن د فيت سن بعرض ما سبب « جود بان حدد و تقصه و حاجته و كفها عدم فيرجم الى عدم العدم و كدا في إن السلوب

الولة (صيد)، سية) - «واك ١٧ م. ما له نعالي - «

هاتان الا یتان بل قوله تمالی: دوهو ممکم ا سد کسید و ی کاس فیالظمر لیبان الوحده فی بکیره و باید بسیده هو بد د فی بوحده الا بن با و ی من فروح شده لا به ادا کان حسم سوحود بایدی ه خه د منفو با فی و خوده و کان و خوده بفت به او هی سده با رفتید و هی دمه با دسال شره فی بنت بوحده سخو علی کان بلک بوحده هی سخمه فی هده باید بایا باید و عی مدامه بشامح با این باید بای بداه با کاری مدامه بشامح با این باید بای بداه با کاری در دارات باید بای بداه با کاری باید و ی حدد باید بای بداه با کاری باید و ی

اوله (ص) الله س١١٨) - البوار الع الداء

د عرف هدا فاعرف دا لا به فانه حلقه وجود بدهو حليه مرد العدم به سبح آخر هو وجوب بداي با ساهنان سبح آج هو لا مكان لداي و بلسا هو نور و ماسو دعو سل فهور نع ماهنان ما شه الاناسو ، كانت هدد باهنان من باغ و حد كرند و عبره باكر ومن نواع منج عه كراس و مركبه با ملسه

فواد ، مركم - ١١٦٠ ا دى عداده

ال الأمطية ال الدمية عند ال على المدينة على الدنها عليومية ، الدمية المحمول المحمولات المحمول

- C 1 - 2 1 12 - 24 - 13

قرانسیج الموجودة عبدت فی رالوجود خوالواجب ابو جد الحق و کل عاسواه باطل سع۳۵ کی۳۱ ب سی۹۶۰ کی.1

فوله وصهور درور الفارسي ركيسه سه بديها الا

ی د اتنیان و جدد بعث منوم بد به بوجود شعوب و وجود شعون منفوم بدانه بوجود شعون و منفوم بدانه بوجود العلق بحبون و بالاستخاصة بدانه بوجود العلم بعبوب و بالاستخاصة الداهبة الأسال فی داید و بالاس شعوب و شبسه اساهبه و المشتبة فی بهتا دا براد ماید به بین سبسه ماها با لا بسال فکه ادا فطع بنظر ش وجود بدونه بدونها بدونها

فوله وعرفه - ١١٦٠ السكت الاساني وللعول

ی سیامی لا بیان ۱۷ می و هو این شونه و اشتوم می شرفین باید ب و می الائیس شای و خود این خدید و و می الائیس شای و خود این خدید و احداد مایه ۱۷ میبار فیه شان ما به ۱۷ سیر کشانی خدید این شانی

الله (من ۵۰ ۱۸۰۰) الله الحسمة والأنافي سوية

سال آخر بی و به ارد بعری و هو فضح با بعدد فر د حسبه بنجلس عبرها و به گلیمان خدر بیشت میا استان فرد و بی این شدن کن بی اختیاد والنفساخ ولا موجوده با بنشتاخ بعدت بادران بیش بیشتاخ و مقیاح ملیا ده دو این بیشتاخ و میشاخ و میشاخ و میشاخ و بیشتا به و لا بیشتا به و لا بیشتا به و لا بیشتا به و بیشتا به و لا بیشتا به و این بیشتا به و این بیشتا به و این بیشتا به و بیشتا به کلیا به فردس و میشان بیشتا بیشتا بیشتا به کلیا به فردس و میشان بیشتا بیشتا به کلیا به فردس و میشان بیشتا به کلیا به فردس و بیشتا بیشتا به بیشتا به بیشتا بیشتا بیشتا بیشتا به بیشتا به بیشتا به بیشتا بیشتا بیشتا بیشتا به بیشتا بیشتا به بیشتا بی

ه رت

قوله (ص٥١) : هادي بنا اخيراء

قوله رس ۱۵ س ۱۷ س قسه باکره تعین اجله الطباع ۱۹ و سفاه خون المالهین ۱۹۰۰ سائل با سوحت ما نفول باکتره به خود باکتره به خود کثره الموجود حسما ۱۹ مع هذا بعد با سوحتین الخونه مسفوها باخلیه بیرجید بخواه ۱۹ ما سول بوجیده بیرجود با به خ ۱۹ می سوجود بیخی مسلوب بی توجود دل حصفه بوجود عبده بین به به خ ۱۹ با بیراه و ۱۷ مراتی و ۱۷ اجراه عملته و خرجیه ۱۷ قیاه و ۱۷ مروحی به بسته با بیراه و ۱۷ مروحی به بسته با بیراه بین بین سامیدی با بین هده بخشره با ره فیه ۱۷ دینه با هدا در با بین هده بخشره با بین با دینه با هدا دول میسوب بی دول سانه ۱۹ هو بوجید بخواس ۱۰ میکنیه با به با دینه با هدا دول با میتول بوجیدیا حسما و هو دول فیل فیل میسودیه حسا

اوافقهم في الجدرت و مستوف الحدث بالحدوث والمدم الردين واكن لا على السخو الذي به به سول المدان بالعدان بالعدن المدين العدان بالعدان بالعدان بالعدان المدين العدان ال

أمراد مربعترالاجنة هوالقلابدالدواني فرسرجة تدرالهماكن البورية للحكيرالمشول

فوية (شراه مراه) ١٠ ريس مي رائيات مرافعاهن للأشه

,

هوله (ص٥١٥، س١٨) : «بازم على ما قررت ان تكون حسه الواحب راحته» و كذا حصمه كل وجود مسول كواب عساسمان و الارساط و الهاسدكره! سطسف «فلاس سره» الاثن مناطاليق الوالجواب في المقامين و حد

م. د. کل وجودالمعنون -

هو محص وحود + بدرف بنور فكنف بكوي عده الدنة و العله من افساء البضاف فلب حواب العسف اقدار الردا لؤل الى كاركون عليمه عالى من لابا فه المتواجه الداهي بدفة البراقية اداهي وحود البسيدة العهوري والمساد المرفء، السحمين المناه هي بدائر

>-

l,

1

4

فولة (۱۳۵۰ م. ۱۲ م. الي توادر حكيه عقبان بداسه و عقبها بندافته

سراد با هر سنه ما کان من بجفیتانه نیستنه حتی خبونه به اینترفیه اما هی می لاختوان بیشتر به نیشرفیه اما هی می لاختوان بیشتر به نیشتر به نیشتر به نیش به نیزی عام به می مدر به نیشتر به ن

هوله اختراه من الاين الموالة لكان لعدام في الله بعالي بالد

والدن مليه مستفاد من سعفوم بن فيه ال القعالت و الهوا مستبر خوال بال عام فعلى و الهوا مستبر خوال بال عام فعلى و فعلى و الله فيل سعبوم ما مقصولات لاحاله في ۱۲۰۰ ما حتى ستراع عليسه التاسيم اللي الثلاثة والكنة مستولس بالصور التقليبة للى تقوالد الذالياعو النها والعارض فضام ۱۰۰

ي ٧٠كه و هده فيو السيامي عوارض شاهية المقتل م ١١٠ كاليا منيا فيه الأن د س ساهله من حب هي کلا ١٨ مالم هليه مساريه ک عرز و يکا ديا ما ديه المهله سنن مع فقعه النظر على بوحو دين كما هو سأل عا ص . هسه ۽ لارمها من حب هي الأمل هو رقي بدهيلة بنفس الأن يوفيات عروضها على حقيون التقل في باهي جي يعرفيها هده عليور ۽ هذا فقاهر شفائل فيتي الله يا جو اعلي جارجيه مع لها. مترمها عطمونده لا الدملية والعرز في ٢٠ يسامل لها مليم الاس حاجلة لأال به این بوجود این بداینه با حلبه بوجود اید چی جا جنه و هبای سوجود ه ی مجرد شده کها ب اماحوا املیتی شادی کساء ۱۸ هبادم التحلیم ر با فه ه این احلیه باید بی فرفیله این فروست این اه بها حاصیه با داهستها اهی با قلب بی ده ن فلو احلیان از این معلید کو ن خد به ما نتکه بیرفوم فی نماح محمادیعمی مالینی به نتیاس بی محماد سالای ه چې هېدې و د د بيال يې تقلها د ايمانيدان کې يو ده څريدين ميالله قع جو لا يا خيال و الله يحقيل لا يي المسار المراد و ما المناب الله المقلام الأناسي مرية بالمناز غيرو في السيد الشي السراسية في المامي باهيلة إ فو فالمنافيء والأفان علوا حين راحولا لوجيولات عليما لاعام الما بالاعدام لعبه الجروعي الجرو والكل من بان وهيا من منبوله العلسة لا ١٠ هـ به على مدائل الحارجيَّة أي لا يترتب عليها الأحرب به عي الحاجب الأثار. با كتف با هي عليانه التعليبة التي هي من الدخيرة التعلومات في تجارح والمنات المادات المسته عير الصنعية من الأب لمام اللهي ما ياليانكي والمواده الميادة بالمشاكة بالأعدم لأنابها محود لأعلها علمهم ماعلم والسملوم بالماسال

بد آن پکون وجوده للعاب و بدا به يمونو انکونها نوجود تها العبيئة علما و معلوماً
بايد ب بلو حب به بي کلا سر فليل لا سلحانه بشوره بقالي في عمل و دهن و نشا
لو جد حضونه في باهن له کي هده الموارم دهشه لاان عروضها لا بسلوفتما سي
حضونه بدائي في دهن حتى عرضه هي، لاحداله مستظرة المفروض فيمها و بقوالد
الدهشة با نام خود الدهني تحضوضه مدخن في حاوضها

قوله (ش75 كارم) ... والتي له ماهم حتى تكون من لوارم ماهيمة:

م بدر و کالی هدد او رم الهشه کالی عبارشه کیا باکسرد فی عوارض المسلم لا به المسلم الدی المسلم لا به عبار می الملم الملم

الوية والناروة الناروة المن بالكالسباء بين المعال التعالمية

النس فلورها العلسلة الفليعان لاأن طبها لعد للعلوان و مستقاد مله و اللب ملكة من الها اللماث الكارم من للمروم والتحليلة السوال فله لعالي على علمور و الانتقاف من الأسعاث فقلة فله والله والحد

قوله (دروه سراه) در درا هدام به و السكمار به و المنطار سها مرق سراه و سكن بكوال به مرق سراه مع بدال و بالكل بكوال به سراه مع بدال و بالا بالمارة بالم

ه به و ساع ۵ ــ ۱۷ ــ س چي س لوانع ٠٠

اوله (سين، سه): «كشوالأعداد،

وكالصور العقلية من الأثرنمة و لانف قابد وسن والروحية و روح الروحية عالمة نفتيك عراسي فالطاء سنتي و مستبي لا الثها مرابة بريبياً رمايد بعافد ا و لعبور الفيسة الأنهية مرابة الاستخلف لا تعافلنا سرمدنا فالا دهرات فعلما ال كونة رما .

قولة الن ع≎ النارات الوالس لدائع والتحاسي الله بين محن الحادف

و بنا ب کال سام از الم علی ال لاساه بخشود بنایا کال المعلوال الا و المساف فقو المساف فقو المساف به المعلوال لا و المسو في بعلیا و المعلوام السيامية الا الا الراق الدي الدي دان المراق الا المراق الله المراق الا و المال دان المراق المراق الا و المراق الا المراق المراق الا المراق المراق الا المراق الله المراق الم

ľ

38

19

فوله (صروف مروف) - فعلی لاول لرمان بکون للوجودات - « افته ای جو هراها چه هر دهشه و انتراض جارجته فلا بلرمان بکون موجود » سنه و لا تصاعف هنوم علی ای سعنواه معلواه بالطلم ۱۹ الطلم معلینواه سفس ۱۹ ه. انسا کنا من لا بند فی کوی شیء جوهرا او مراسا من سو ثبه ازیندسافیها دانها واجبه و جوال بله لا بایندانه بافیه البشاء تله لا بایناژه!

اولة (س٥٥٠ ، س٩) ؛ «لنداحتها .

^{- (}دا کاسالهبورالطبیه الفائمة به نمالی می توارجوجودهافخارجی طرّم ان نگون موجودات عبسة لای الآرادود دیجارجی ام کاراللازم می الجواهر فلامحاله جوهر جارجی و ان کاراللازم می الاعراض شده دیگر سابعه فیگون فرصا جارجیا غیر جامیل فیهنمائی جبی نمال فیه آن جواهرها جواهر خارجی ایم

حسب على كالرامن أهلاللظو والبحث

يوله (ص٥٥٥ س)) : «وخاميها الرالفاعل اما بالطبع»

فوله اده بالعقيد الهدا هو العبد بالنصل لا حص الى بالفقيد ١٠٠ داع جيالة الاساعرد الدامس بالارادة النجرافية الا بالنصد مع الدعي صدالتهمرية

وبه و و و من المنظر منه المنظم المنظم المنظم و من الاثما و المنظم و من الاثما و المنظم و الم

لامر فكتر بهتره فيعنى علب والعقب والقصوف المنطق كالم لسلا بحين الا ما في فياس سره) فوال في وحله الداسة في دسته الوال الدابوجيد داست الله ال كال الرائية مرد فالأبها محال المناو المائية من الأمارة الى لعائمة فالها المائية معالما في المائية المعالمات والكال على الأمارة الى لعائمة فالها المعالمات المعالمات المائية المعالمات الم

فوله (ص٥٥ ص١٤) - «قاله الأنسل و١١ في شبه و لا تحسي»

الأول ال بيعث هيعن نفسه فيكول علما فعليا و سناي بي سبعاد من لاساه ده بي بلاسان كما بادى ده بي بلاسان كما بادى الأمه مد و قوله الألاب بالده بيان على الول داله بيان على الول داله بيان على الول داله بيان على الله بيان على الله بيان بيان الله بيان اله بيان الله بيان ال

فوله ۱۱ ودیک به هو بدی بدع و دیه با سیدن علی بعی فسور بوجهش

احدها الرواله معلوله واجلفته مجدوله و هو متره على الاتصاف بالمجلول و حلقاله والقبال برواله شوال مقدل الا كالت من ساعتانه فالاسفى شيء مستها يكول في حلق لله الفالي والا سبب بكول من فلفاته للي هي على دانه فهذا تكلام من للعلم تصبر ما ورد بن الاثبته الهادين للمها سلام لاهم الملي كشفاتكنف ولا كدفاته واين الا بن فا الن به ، و لا حر سندس

موله درسالم یکن (الیآخرد) سمیان کنیه رب اشاره بی آنه رست محلف ساخه نشاهشه مع شعلون کنافی شاهیه و نوارمها

فوله (ص٥٦) سر١١٠) ، والألفي بنهدمالطنه لأصافيه ...

و است هد بمدلی مع بهه داندو علم با علیه مندرم بنظم دلیمیدون و لا عکی و مثله القول فی فوله (فلاس سرم) و لا نعبه بها اس جمع آوجوه الااته الف بنمالی دال جملع و خواه پستال ال نعابی ال بنماوی من انه احضوالیته و اینه عله دلیله و لال نعله ایت هو داخه الاعلی لاایم داشته بی التعلول

فوله وص70. س14) - « والعراد به العبيد من الجهة التي هي بها عله»

سترام شيء لشيء غير ساخر في الوجوديل كلاهب موجود لوجود و حد قوله («وهو علم صعيف» لاله علم حصولي ومن هد علم علم صحيلتو رم لاومدع و علم الطلب بالسدرات

غرله (ص٢٥، ص٥٦) : «جهه الكاليه»

هی صبحه و لامکان با دنی فلسفره ساهته والد سنفد دی فلسفره باده سنا سند مریفول وفوع ایران وفا و وفوع ایمان وفا مع بره م بنطاع علمان و وجعل لامکان فیقه سفعول کیا می کال بنشله بنوجت فمل بنوجت کالاحراق می سار یا مقدورا علی ایالقدرة صفیة الفاس فکیف بدیر بنیمه استعوال م بنیر ف لا دین المعراف

فوله الا بالنسبة السه المال بعدى بعد السعى الا بي سراب السائمرة من الماله الماله و الماله الماله و ال

قولة (ص٥٧، ١٠٠٠) - «ان هو ساره سائشاء كلفات المات. - ١٠

•

. 5

23

_1

عی ا

د عرف هد فالرف د جود الدي هو مده عهود مفرت عد في عليه من من مساول و سر ستنوا و سر ستنوا و سر سناه به دلاه د سه دلاله د سه دلاله المالية و عليه و لادالية بلغة سئرية عن دونج لاعلى على سي من سناه به عليه على و بلغة ما فيقاله عليه فهو كلاه ، عصفه يا برمر دد(قادس سره) د كلساب بدهاب بقسم السفارفات و لا بوا عدها ب في سنسه سيارت و الأداب بعينات سامات و الا مشاريات عبدا بالمالية على الأداب بعينات سامات و المالية من المالية على الأحداد المالية بهارت و المعلوم الله من كان وجوده كرامه بالمالية و المالية على الأداب دارا مالية بالمالية من وحود لكم من المالية على المالية على المالية على المالية المالية على المالية المالية على المالية ال

عركه العوهمرية في الاكسنة و حمة النقلق تو به منفايها و ما ياعبار السباد كلمات الطياف بعيرها الارم بهده استلاد بي سير تحسب من نصب

ی ساکس و آل و فرفال باستارین ی اعتبارالوجود واعبا با همه وی بوجود مدار تحمه و آل و فرفال باستارین ی اعتبارالوجود واعبا با همه وی بوجود مدار تحمه والی همه مدار نفرق و ایل فره سیء جمعه ه بیسته و عاب بعقول دیدا وجودها که پایی واحد بن شیء « جمدهو بیستر آن فدعیار بیست و والیمف محمول که هو مدهه (فدس محمول فالیمف با فرفال و الافلد لا ماهیه معمول که هو مدهه (فدس سره) فالفرفانیه باشد بیاستانیه فی معنول مدده جمله و احده دان در جاب هرایش بیخواف و با وجده جمید بهر

قوله (۱۳۵۰ س۲۲) ، اوهما حسفا سر لکتاب لایه سرسائی تحلق قد مشی ها علی و بره کسر اس هن بنجشین و امریان بال ۱۷۵۰ میلی از مسر از استرادات والکتاب علیه تحلی و الامندادات فایدی بره فاتاته ایس ۱۹۲۸ و اینات اساس فی کتابه النسر ا و کتابه لیستی شد بنج عیب امنی منهجا آخر و هم ان کن

م كناب بوجه و كل كناب كالم يوجينامن شاء فلينظر

قولة «وما كتب سنو من قلبة» . « بن البداسات لهذا للذاء بك حتى كتب

الدوارف و كان قبانه علىهالبيلام فيهذااليفام كليجردطبور المبطيعات|قرطة ملاعبدالرزاق أم الهبات البغار ١٦٨٢ هـ في بيان وجودالفرق بيرالكتاف والكلام من١٠١ الى ١٠٦ أم اوائل مقابيع|لفنت طبيبكي طهران احر شبرح البول كافي بؤلف من٢٥٥٤٥٢ فينفض|لاخبار الواردة عن المبينا و ساداتنا فيمقام بيان|لقيلة و جهنها لابين لمبيرق والبعرات الفيفة) في عالم البعني ما كنت مجلعاً بالصورة واليمين عالم نعقل فما كان لك هماك محافظة و تصاوير الا الارتاب المالون بمدكر مقامات شامع و نعقله عن مقام تلعجك بالنصوار الجملاي ،

موله (س٥٧) : «بل هو آبات بيسنات»

تفطالاً بين و عبدور و أن باسب كنات ايفياً الا النالوسف بالمساب و علم الفلم بالاندان أكلام د دالتاندال السمح لالهي هو عالم بدكر الحكلم و دار سفل فان دوات الاستان لا نفرف الا باسبانها وهناك لا من ولا تحيس ولا ترديد ولاعتد

هوله (ص۷۰ س۱۲) ه کالدری سی تبسی و آسم ...

هوله (صهره، س٠٤): «فاول نثبات الاسادالبتري»

ای بثاله ستریه لاویه فی همود آدمینه و بداله بروجه الا حریته فیدا عیسونه فعیالانسان کنا کان آدم کان سنی و حسی فی سناه و آدم فی لا فین از و جاعل فیالارض عظیمه ،

ي لد وردت روايات من طرق الخامية والعامة في--

14 س17ء ک74

. ۳ سوره طره د. به ۱۲.

أثلبك ولزوم البوء اليها فيافيلوه السياليسرى ١٠٠

هوله (صهوه، س١٩) : «ابالاعتماد في افتعيل العباد ... »

بیال دلک در فصل به از در را با های اهو او خواد استنجاب و است به الا با بستان الله و الدر حله الوراد و المراحمة الله والمراحمة المراحمة ال

* ملاهات نقا به دو و لامر حقیل فوجود الندان باهله نقید الله خود الله دو و داخل با الله الله الله دو و داخل با الله الله با الله

¹⁷ as c= 2,5

4

1

. .

المرطر والكل مرفة للهما فلها لحق مريض الإطلها الإقطالم أو من فلها المالهم والمعبر فاللاحم ولافعر فاللاحم ولافعر والمعبر المعلقات الإقطالم أو من فلها المخلطالمان المعاطات المعلقات والكن مرفة للهما فلها المعاطات المعلقات الإحم والمعبر وتقويض حالته فيساب ١٩٦٤ في الألفال في الكافي عن المحدالة اللاحم ولا قدر ولكن ميرفة للمهما فيها التي للهما لالطبها الإلمالية أومن علمها المخالفالية عن المحداد المعدالة حين لللا هن للمالحي والمعتر والمعتر مرابة فهالانهم أوليم مما للي السماء والارض! عن المحداث المها (حين للله المالية عن المراجمة المن للمراجمة المن للمراجمة المن للمراجمة المن المحداث المالية والمخاصة في تحديل المناب المحداد المناب المحدالة المناب المالية والمحاد المناب المحداد المناب المحداد المناب ال

لدالان للوجود مرابب والكل مربية فاعل والسنيدة والاستيماد معيداف كلامر بينالامرين

ثها سعیان نقط نخر نیز که با ۱۵ با تسلیقی را دس مسالیس اجانها خانواد ۱۵ خری مجبوره ۱۹ با سی کدیما فالشواب ما شاخیات می اید بسیجیر او تمهر کافیالکتاب لایهی ۱۰ کل مینجترات بامراه ۱۱ هو شاهر فواق شادد ۱۰ ا

فوله (ص٥٥ س١٢١)

The stronger of

^{17 40 617 530 -}100 41 44 530 -

معال الذي ينتقش به ينفوان باعقه م تجال والمعبورة و تقليا لحسباني سواء كال من فعيب ودهب وحثب و غيرها والمواح با ينقش فيه وهكدا في ينوافي والوابع هم يعمله ي الد سر تعاهر المعلى و المعهوم لأول اشتوال المعلدي المحبوسة و عال المعار فالموسف من بالله ويهم الماضح على المراد فلحفوا المسادي المعلمة و تحقيم الماضح على المراد فلحفوا المحبور في حليم مصادي مفهوم المعداء له و في مناحل الماضل إلى في حقيمة السلطة المسككة الماضالال مهوم المحبور في مناحل المحبور عبي فالم المحبور المنافية المحبور عبي فالمحبور الماضل المحبود و المحبور المحبور من المائه الموجود و حوارد المساد دفي بحوام والمحبورة المحبورة المحبورة المحبورة المحبورة والمحبورة المحبورة المحبورة المحبورة والمحبورة المحبورة المحبورة المحبورة المحبورة والمحبورة المحبورة الم

1

g,a.

. San

ò

'n.

فوله (صدف سام) ، ولد باجدو علیمالگان میانده و رخوله ۱۱۰۰۰ و سام به در در در استعفوم عدیه سام به در در سامه و در استعفوم عدیه سام به کردی به با بادی در سامه و ش به به بردید سام رود برسامه و ش به به بردید سام رود برسامه و ش به به بردید سام رود برسامه بین بحی المدی لاسوب

فوله (صهد سرد) فکف تکون تعلیما ۱۱ کی مه ای خرام استمان عار و عبرالفار مشابهه فی تجد والاسها و مداید

الله سورة ۲) آية ۲۸۲ ۱۱۱ تموااله و يطبكم الله...»

الما بالماليجية مركبات الوافي للعارف الغيض القداماوشرح البول الكافي لبولانا صدر الحكياة (راء)

يين فيهند والمتلمة والشأخر متقابات

قولة (ص٠٩٠، بية) ... «و كن عاهة خشمها صال التحب»

ان كل حقيقه مفوله دانشكتك تحلب لأولمه او لأخراويه النمال هذا حجيمه فوله (ص٩٩، س٩) ، «ولا تصور غيره لفحي هذا الوجود ...

ا نظی آن بلغیه فی کل بخشه فقی عارات مقله اسعال بلخه الاحتساع ما فی سالات بلخو اللفافات بخشته اللغلی تشاهای فالتراسان ترمانی لا عداج فیلها

فوله (ص٦٩). س٣) . فيس فيه جنوبي

بهم آن شبو التحدوق فيه بان لأنه فه مر التدي و لأخراء ما يه عليه ها لمدن مديرة و مناجزة بيست مصافه الحيي للدالت سجة و الشياد كالتالاشياء تحصل بانفسها في المقل فالممه المدنية الهنا في فس الرافيما فيه هنا فيها

٠.

...

-41

6.4

-,

2 63

gr^a us

4

,3-

ď

ı

,

g

3

ab

4

, 1

سدر بعدوه منده المعنى است العليم و المان العلم المان العلم و التا تعويف في الأحدد الله المعنى المان العلم المعنى الله و المعنى الله و المعنى الله و المعنى الوالم المعنى المواد المواد

فدله ص١٦ -١٩٦١ وسيد سرالوجود سيالوجات

و بحق فی بنان بنده با تحصیله مافی هیش کنیه الله قد انصف استال فیلیه ۱۰ کال دیک بنیء الاحدهیار ، بنتا بحل ۱۱ - حر ۱۱ بیسا بحال متعلله کال لاول میلد حسته علی لاحر و ما فنه ستده و ساح هو سکون فی ما فع و ما حمد اما به سده دارد که است داد که است داد که داشته به و شده بوجود علی ساهنه الدی و با ها است برجعه (الی آخره) و سس کدلت فات میاستده با حصته و تحقق فی و فع و با سرجود الحاص بحال بحال هو وجودها

قوله (ص٩٢، س٢): «ومن احوالهاالهوهوية والنجاس

فوله (ص٩٢، س٣) : «كالعبرية والخلاف »

لا اولی و هو العبریه ایا به می دی کر بخاش بمداه ۱۰ به ایا حبی، عی ایا لاشری الشایی بهدای میریه می حوی کرد ک. ایا بهو هو به ۱۰ لا بخد می ایا در در الشای بهدای میریه ایمان میسید محدات ۱۰ ما بشته به میریه ایمان میسید محدات ۱۰ ما بشته به میری میرون ما حداقان و ما میدان و است میدان .

الإله (ص۱۲ س۵) «فالوحاء على صال

و بسیعه ال بو حد ما مایکول بصافه با بر حدد ۱۸ سفه فی الفروطی فهستو ع حد تحقیقی اوله قهو الو حد نغیر الحسسی، و تصاره حدی ما یکول الوحسانه و به و به و به و به و باه به به المعلم فه هم به به به المسلمان و المسلمان و

هداله (۱۳۰۰ مر۱۱) هوهما مد الواحد تاتبوغ و لواحد تالعمل ه د ياده مده مسجد ل في لا ، ل مد في ه حد مواج ه لا مال و حد به في ه لاسماره بد ال مسجد ل في عدم ل نجابي ه حد د يعمل ه حدم ل ه حده حسي

g. 6.

_

2A .

وی

, v

gat

3

.

عد الأو

. -

قوله (ص١٣٠ س) «لان النافس عن السنالمتكر أره »

فوله (ص١٢)، س١٦) : «كما في اصطلاح السطنيس »

قدم يمسره فيد عايه الحالات فيس سانس و للمعرة عباد والأالوجودية فالمهجمة علية والسالية" الكلية" عندهم شدال

ووله «فالمبي» أي على عمرت منا البلكن في الحسن ١٥ بكر از مع ما تعده فيه الحسن الا بكر از مع ما تعده فيه المرات المستحل في المرات أي من ممود به و كدا فوله والنفاد المحلم بليراته السلحل في سنت كن للوعها دامناني بامرائه لأن يشوه والنفي بحارج والنفيلة الشارة في النفية الشارة من بحارج في النفيلة المحلمة والأستار والمرودية شارة ألى عدم شير فدالم المحلمة كما في المشهوري

عوله (ص:١٤) : ولا الله يعرض الكترشيب

لأطهر ال يصال الا مه يعرض الوحدة بنا عرضت به لكثره

[&]quot; ادريمش النسخ و هوالتفاعل هن الطرفين

قوله (ص٦٥، س٣) ، دسماهاه

ارحاء سعال دابه الكان موجودا دابوجود ما بين بوجده و اما مساوق له والباسع يكمنه لاحسان وبولا آنه من باب رحاء العبال بداسلم بوجود كنا سيتسرح الثالثير سمائل بلطان بوجده غيرموجودودان في الأسمار ومجموع الانبال و بعد بنودوع بعله لا وجود به غلبجده ولو كان مجموع فسمين فسما غلبجده لم يتفست النفاسيم بعم كره حبيقه وجود في عس وحسابها على ما هما مصفى للشكيات الوجودي لكونها داب مراسا مندله مانه لامينار فيها على مانه لاشيرات مفسمة البرهان و لماوق و لغيال وهي المنيز بناهو كثير لوحه البرهان و لماوق و لغيال وهي المنيز بناهو كثير لوحه

قوله (ص٥٥م س٤) : «لت افول»

وهو بدي نعرس له لشنخ نفو به نفرض (بيآخره) اي نسب علي بالوحام في فولي عدير و خد كنا آنه موجود ع جدهالمارتيه بلنكثره بل الوحده التي غين وسوء كثره السابقة على الوجدة المارضة

> هول (ص٩٥، س٧) الله العول الدالوحدة كالوجود . .» فالجواف بطريقين متحالفس

احدها ان بحاران الشراب هو كثر كما ليس بواحد ليس بموجود لاد الكثره الناساء بتوجده المداد الردة لكثره للقابلة الدال عن جنيع النحاء بوحده وال لاحظنا الاللوحدة المحاء بعض المحائها الكثير بالعام الدى كالكم المعدس وال بص هدد لكثره وحده ما بحيث بال لكثير بساهو كثير ما وحده دا و كداله به واحد كذلك الهموجودلكن وحدته الوحدات قوجوده الوجودات

اله لودود و كنف لا والفعل مقدمه و وسنفه للعاعل سين بمعموب بدى بساق به عقل سدكين به و اى مطلوب هو الهي من لاحمل من كل حدل و لاحل من كن حدل يكول نقلبه حقيق ام أسف فقد لكنان والاستكبال بالمعان بالقبيد لعلى سام دوق بسام عليق

فوله (صهم، س٥) - «عصر»

الاستفراد في ماده لا عليه ماديه الكان البسيمد به صوره توعيه كلامهيات سور ليواليد و استنفد موليوع الناال استنفاد به مريد و صواعه التحصيم المصم حشب لهشته البراتر

فوله (صهره س٧): وفتكون والطه و شريكاً»

و بعداره لاونی ولی لا ب سامه فی ب نفوم اکثر بدولا و وجه لاونویته ال ایس بوجود نیز می بعض بعض علی لعبوره و منها بی لهبولی ولا نمی بالوساسه م شرکه الا هذا و بید فی موسم "حسر ب لا باعبیته استملالیته" بنفستوره علی با اسلاح انسانی فضلا" عرالا می باسسه ایی لهبولی لاق تأثیرالجمم والجسمائی با الوسع ولا وضع با استه ای البمدوم و بهبوای بعد وجودها نفسالا نمیل با بیم بد توضع بعد نصویرها با عبورتین دا مرض مناجر عی الجوهر فاتوضع ما حالت مراب همها

هوله (صهه، سهه) . «فالطل لا دريد سندها على اربع 🔻

ی الریاده بالاعتبار در رحمه عمار عمله صوره بسادتم الی کونها فاعا^{یم} لها و بالم یکن علقهٔ صوریقهٔ لها ٦ ٢

25.20

اٹ ہے

....

ه فو

سرو ل

. L e_

~~ 1

٠.

قىالواحد وهو س بعدد

قولة (ص٦٦). س١٤) - «وعن اللطائف النافعيند - «

بعد فيها غير وحده فان عدد من لاعد بالله من سبب لا يع فيه السابي من لا حرائيس حرود الا و حد فالا بال و حد فالا بالله و احد و واحد و واحد و على المرافقة و بين حد و بين بين منظره به فادا فهر و قد في الله بين منظره به فادا فهر و قد في السب مراه بعد و بي و كره سبب حرى بالمعدد بعددا شخصا و بو عا و هداالو حد السب مراه بعد و بي و كره سبب حرى بالمعدد بعددا شخصا و بو عا و هداالو حد لا شرط سار بالمعاسب المبيرة المداداساية فها حداده و الناو متحلفة مد هن مشروحة في علي حداث و عنه لاحد و و سورة حسمة و بود و بماهنات الأخر بينا كدفامات المعارف بين و بيافو وهي عني المحداث و سورة حسمة و بود و بوعية و الأبنال بعني و بيافو وهي عني دنك و به بشر بعد باحد بين بكر راساده مناكم ولا لاسال بنانا بنار و بيس مشاكل فيهم مناهم الاعداد و مناهدا معني فوان سند ساحد بي بي بياب بيان بيان بعدس عليهما بنام الايا على المواهد و حداث المالية و حادث الله على في المدا المددة الي الك وحد به الني هي راساه الاعداد و الله و حداث الها و حادث الله و حداث الها و حادث الله على في المدا المددة اليالية و حداث الله الله و حداث ا

عوله (س٢٢) : ١٤٤) :

وعلى ادّالنساين» اي مع لدانعسس

قوله (١٩٧٠، س١٤) : «ولعدم استقلالهما في الوجود»

لأن يقتل بعيل باهية وكيب باهية لامه أنها لياهية النامة هي السيدخ

فالتعافب على التوضوع و تخلون وتجوهما من الصفات الجارجية من حكم ساهيّة : توعيّته

ووله «دلعته هدك مر" و حد هو عدمانطه سمة الساهى سه سه المه الا يعلى الرابعدة في توحده والشخصتة وغيرهد داسع بنوجود البرقوع فعدة للنساق واحد توغي لاقالانساق البرقوع به نوع و عدم زيد واحد شخصي لان زيد الساق واحد شخصي و من ها فالوا في سنتمدات اللوال السبى حسته و السرمية المنطلة و منعصمة و عبر دلك سبعة البوحيات فاعله الدامة الوحياد شخصي المحصية و عبر دلك بسعة اللوحيات فاعله الدامة الوحياد شخصي المحصية وكند عدمها والسخالات اللي شارالية منها الاستخالات عدم المرابط المنطاق على عدم المرابط المنظرات و منها الالله هي عدر النشراك المدالة عن عدر النشراك المدالة عن عدم المحلة الوالدة عن عدم المحلة المناطئة والعدة والمناطئة والعدة والع

الله (ص ۱۸ من ۱۷) هو کما ان الطفاقالية ،،

هی ما یکون تصوره دعثا مدعن علی عمل و در سمر سد لاحمه عمل و حایه ۱ منا الفاعده مایم تب علی، لافعال و سرهماهالب لا شاعره لسل لافعال عمالی عراص ۱ با کان لها غایات و فواید

> هوله (صفح، س۴۰) - «انها فعلوا افاسلهم لامر برجع اخبرا الى بتوبهم» بممالاتر نشابه صفه مؤثره

> > لانجست این مُحسش از رو، ال جو سای

فالكل مناس في دائ بالسعاء للمال دالس عربية من عرس شجره وحود لا

قوله (ص٥٦، س١٧) : «والعجب مالشيخ ١٠٠٠٠

حیث سندن علی معایرها و حدم ایم فندن عم یعرض لدیگ کشنیر و حدم و حصوصتیه ،

فوله (ص10ء س14) : «شی معلله»

وان الاتمال الوحداني عين نوحده الشحصية في سنتس و د نسار مفسولاً صار هويئتين

مرله (س۱۲، س۱) : «جوهر علمه

ان لو كان عرضاً كان ما نصلاً صافياً و هو نسبه و ما انصاب الجمع سعينين فيمروضه ما نجو هر نفرد فهو فاحش و ما بيجرد و هو افحش و اما نهبولي فنسبره تقوم الجوهر بالعرض و تحفله ب

هوله : اقادة الواحد العقيقي يتكر إلا عدد (الي حره) وكما به راسم الاعدد ومنديها بهو حادها و مصلها شالا لا فياه حيالتحيال

قوله (ص١٦م ص١٦): «وكونالواحد تصمالاتين »

فك ال للواحد تعالى صافة لمناعثة الى العنول و محسرعيثه الى لافلاء و للكوتية الى لعاصر والرارفية عن المروفيل و ساكث الى مملوكال وهذه فللواحد صافة المصعبة بي الاثنيل و شلثيثة الى الثلاثة و براهية عن الارسمة عن مصمالعشرية و ربع بعشرية للاربعيل وكذا صافة لراسمية و بعادية و غيرهما والمحمد يعلم ال كسورالسعة من متولة الاصافة الا من لكنف المحتص بالكم لوجودة

ال فلت بریدالملل علی اربع لا مجاله با بسبای النوط و لا به والبعد ورقع سنع ولهدا بریهم بعولول فی وجه نصبط ما ینوفف علیه لشیء اماوجوده و ماعدمه و جوده و عدمه فالثالث هو بشعید و الدی هو لبالغ والاول اما داخل فی فو م اسیء او حارج والد حل اما ماییه انشیء بالفیمل ای آخر ما ذکریا فی جو شی ــ لاسها د

قلب الحقها النصبغ (قادس بره) بهذه لاربع دانشرها مثا^{رد} به شرط فاعتشه عاعل او فاسه الله بل فسكول من بينعها وقيل عليه فيراده بعاعل لمستخمع للسنسات عام و كذا في غيره .

قوله (مربه؟، سه؟) «فلا در في بجيدالعوادت بن وجود بنوسط « معلته كل حادث منجدد مجبوع السلائات عديد بشتركالكل في شبةالمعلولية الموسرة عدث محسوص بكل كل هو قطعه الن الحراكة الوسعة العبك السالة براء محسيص من غير محسس فهي رابطة للجوادث الى الحراكات لقاديد و الحراكات الماسية حيث الهيا من السكول د حسمه في بحوادث المشجددة محسجة المث رابطة المحسبة حيث الهيا من السكول د حسمه في بحوادث المشجدة محسجة المث رابطة المحسبة الهيادة في المسالسطيمة في المسالسطيمة في المسالسطيمة في المسالسطيمة في المدل لكني «والله من ما رفيه محيداً »

و به الاس على بهج بموقه المرفون، فمنومته السعة والاحاطة كاظـالاقه او بالمعالي المعالي المعالية المعالم المعالم المعالم المعالم المعالم والمعالم والمعالم والمعالم المعالم عدامل المعالم فهاستعمل في مقاهيم له لكن عدامل المعالم فهاستعمل في حقيقه المحادد والراد بها سعه واحمله

الم سورة البروج مه المدر

كم استعموال بحاص والبصاد و يراده المشموسة الوجودالحاص و محدودينة و المحودسية وجود المستقل بعلى المشعل بعلى المشعل بعلى المشعل محلوقية المستقل المنظمة المشعل المستقل المستقل المستقل المستقل المنظمة المشعل المستقل المن هي المبارات الشعمل ولكن حييته هذا بشجل و بحصوصة الأساول دائمة المالية المالية المعلى المنظم المالية المعلى المنطقة المالية المنطقة المالية المنطقة المنظمة والمحلمة والمحلمة والمحلمة والمحلمة المنطقة المنطقة المنظمة المنظمة المنطقة المنظمة المنظمة المنظمة المنطقة المنظمة المنظمة المنطقة المنظمة المنظمة المنظمة المنظمة المنظمة المنظمة المنطقة المنظمة المنظ

عوله (س٧٠) ب ١١وهوالصادرالأول،

فهو بو حد بدی فان به به بی بره با مرب لا و حدهای بی ما امراه الا کلمه کی بواخده فان هد اوجود مر کی وه هیله لابدان بکسر مؤسر فیکون ولا بخت فی هده ایکله بن فی بدوندوغات و اید فان بحکیم با بواخد لا نفسته راعمه لا تواخده و بیا کاب و حده به به بر بیان رابک کلما کی و حده میده ایکان خشه خدیمه به سند سرختمه هد وجود وجود مع وجدته و بساطه سخو علی فلا برد عنی شاخده الله که به عداج بدی بدوهیم و روده اکثر رابسکسین اس معیده مید و عداد فیکند بی بو میده به با بیان بیان برانسکسین سر معیده میداد فیکند به بیان میداد بایک به بیان میداد بایک بیان بیان میداد بایی دو به کلب هو منتقی فاعده سیدا بخوان با معین ایکان بیان میداد بایی دو به کلب هو منتقی فاعده سیدا بحقیقه و با معطی ایکان بیان میداد بایی دو به کلب هو منتقی فاعده سیدا بحقیقه و باز معطی ایکان بیان

tynel stee lag- -t

الد سورد) قد ية . ه

نو فعا

į

ج مر حد

, ,

20

هر ر

Th.

- . و الاختلاق

النف ابها ر العقار

سيو

ه دند له و كانه لف بو حودات و هي نشره ولهذا دالو «لامؤثر هي الوجود الاالله» قوله (ص٧٠، س١٥) - «ومرات مسالاتر لفس المعلمان»

انما جبله (قاس سره) على هذا لأن لوجود الفيد فمل حث ال للحيل الت الوجودالحاص معمول بالدال فجيل حمله هذا العارف مدادات للمل والحملة السراال! لمالًا علمنا الله مرادم البالميثة البيرة

فس اولا فد ذکر سفیف (قاسیسرم) فی موسع می بنیر باوی فی ساهیات سد هی لله وجود ب جانبه بایجی شایع فقط فاستان بجین به بنیای جینده تابیا مردد فی وجودالیفید بنا هو مصد و هو برد کانه فارندوجود مربیه اسامو و جود بخاص فیده لائز و اما کون وجود بالجانب به هوالیطی بیناف ای ماهیه ماهیه

أ- رائدم أن للوطود مرابب ثلاث ولا اشكال فيه لان الموجودالميرفائيام الذي لا نكون فيه لمند حتى فيستد الأطلاق فهوالوجود الحتى المطلق الذي لا نكون لنه فرد من نسخة و الرحابوجداني ابتيا مطلق عار عن كافة النسبات الا ما هو لازم فليطويالميز لان الوجودالاستاطي والمتعلق فوجياني و كلمه كي الساري في الاشتاء الاستراب من مريدة الوجودالمطبق المحق الواحد ومعانة بيرن عن بعام الميزاعة فهو ممثلك بطبق سار في التحديق فهو مشتال بريدة واعلم برياهية التحديق فهو المسالير بالدين والمسادي في خواسيت على الوجودات المحامية من المتل والنفي والمملك و غيرها و اعلم بريفيها يتليق ذكرياة في خواسيت على المشاعبر طبع منيدس ١٨٩

عس

ءو خ انکس

ىر كى

ه

2 4

3 4

٠ ر

ريد

4. 4

. بر

فيعيد عن مشرب على ندوق و لعرفان لان نماهية عندهم عباريته و نتوجود مر سائم لعم هذا يتاسپاليدهب لنسبوب الهادون سائنه

والدان الافراد عدى دكاه هد العارف بنحق المعقودة ألى الوجود النظير مدمة و توجود لحات و على المعقودة و المنافقة و المنافقة

قوله (ص٧١، س١) : هولهذا يقال لها الاتشارة

ارادابها المكوس ي بناهنان عكوسالافعال التي هي لوجود ب تجايله

موله (ص٧١، س٤): «تعدمالدائي على ديالداني»

وهو سده با معوهراتدی هو حکوسینیه ساهنه کفته شسته ماهیه الحس و لفتیل علی ماهیه دوج دان ما دنه بنقدم و حراها بس لا بخوهسرالشی» و دو امه بخب لواحا نفر اساهنات منفکهای که محودات بکال بحله ولا مه ان لموجود و بوجوب دیه بخالف تقدم عامل سام و طرم ال لا یعمور ساهیته نسخان نفاعل مم ایها تنفیور بدون وجودهادشا ش بخادها فشا شاعی موجدها

-

,

قوله (ص٧٤) : «واماالتاني فايها كانت مجعوله ... »

في نظيم هذا سرهان تطاهره بهافت دان ه تعييبندالحس على بعدد بياها هرساه العلق الحق على واحدد منها أو باكنهاعلى بعددها فهدا هيالمثل كالتعامسة الم بوست باحکام لایل نفون دبی سیر و د متولیت باحکام نظیر نفون دبی بین. والحوات دان بناء الاول علی نفی بعددانها هنگه بد بها و بناء النابی بیس علی بلدها بداتها بل علی نفذد حصولاتهت فی عالمالطبلغه بالعرض

تولة (ص:۷۲ سa) : «خلاف المعروض.....»

ى اذانقلب الكل واحدا بمصى عمل الوحد و ال لم صعب ولم يصر الكل . حدا والجمل واحد قالتناقض [ظاهر]

او له : «فهي من حيث دائها ان كانت موجودة. . .»

روس هذا مراسعص بل رسمی بریدن مو فعا کلامالدی فهی من حسد سن بدن من حیث دابه ثم نو حدید با سمی ان یعن مشخصه بدن موجوده است بنا فیان مشخصه بدن موجوده است بنا فیان الدائل حفل لجاعل دابها مسوعه عن بستی علی بکثره و دابه است بنا فیان الدائل حسم لاغه و یلاحظه مع فطع اسطر عن بدعل و غیره فعی مدد بنه و هدمالد الاحظه ادا کان مشخصه ولو بسم انغیر کان دابیها بداتها سند به و هدمالد و به مع فطع سفیر عن بدانها دابه به نفت و ب کان مشخصه با به با کان فیان و به فیان و به کان فیان و به بالا به به بالا به به بدانها بد به کان فیان بدانها بد به کان فیان به بدانها بد به بالا به به بدانها بد به بالا به به بدانها بد به بالا به به بدانه به بالا یک به بالا بی می دود به بدانه به بالا یک به بالا به به بالا یک به باید یک به بالا یک به بالا یک به بالا یک به باید یک به باید یک به باید یک ب

فاله (ص۱۷ سیه) الاسال الله ان الوجود جمته واحده اله السشره الدستره الو بم لدن على ان بناهمه الفتا عمر مجموله بحرادته في الناهمة المسشرة المسترة المستمل المحور المسترة المستر

والحادية

فوله (ص٢٧ س٨) ادبل كونالتي بنعبه متعلق الوجود نعيسره ، ، ، ، ، ، ، ، ، ، كونه سبب كالتجاجة دائية للوجود والذيل لا يعنل و سعنق سين لجاجة فكونه سبب لحاجبة معناه الله سبل غيرها سبب بها كما يتنان الواجب ما يتنفيي دانة بوجو وهو سبن وجود الاهدام على قوله (قدس سرة) في موضع آخر اسبب الجاجة هو لأمناذل بنعني سمنق الاعتمار

.

. 4

.

5-

5

وسا

g

.

فولة (ص١٤٤) : «فجوهر المعلول طل لجوهر العله»

بحوهر هذا بيمين بدات في ماهية الممتول على بدهشة بعلة و فيقدم والداخا ملية بنا هذا في بدهشتان وهذا بدء سيوحي لأمر في الل بشكيث في الدهيئة فجلو بنه المعومية والتحصيص بالمشته فجلو بنه المعومية والتحصيص بالمثن يحتو بنه في وجودها بها و هذه في وجودها سراسام و الشكيث راجم الي. السوحود

عواله وص٢٥، س٨) - ١٥٪ سبم ان مصدال حمل الموجودية -- ١٠ وال كان بمد ديدو رها و دانت لان فوام بناهيته لايسجى حس بموجود ولا. سعده م و لا تصح^ه شدا منها فال عليه هي التي منظومة النظ التي تعالق الوحدة السب الا هي وهي اعتبارته بالانتاق والسافيات الوال كان بعد صدورها لاية كنا في سعدوم البا هو معدوم والعدم لا يصبر مصداي للوجود و لوجود « لو تحقق صال والسام دائي كذلك تفسي شيئيكة المناهيئة الائتها و الدالم الدمومة السم المن موجوده ايضا باعتبار حيبيئة دا هيت التي تربد عليها الدجود و تعدم

قوله (ص٧٥ س١٦٠) اللاما عول بدور لدهيه

- 45

43-1

.

+

4.

غوله (س١٧٦، س4) : «وهو ليس عيناً لشي" منها

ال هو رايد" في تحسم عند تحسم اعتراض الحسان قد پها حسفه به حصا الله هي توجود اد كنا قال في موضع حروقع العشهها و منهها لأمام الرايان في عباح السرح اد من قول تحكماء دهب وهيهها بي الوجود عام الناسهي فحص ال مرادهم المحمد معلوفة البحث البيند المستود البادي لا قدم ليلة صدواي الاحتولي شيء فوله (ص٢٧، س١٩) : «الاالفاعل والعانه»

این همیا فی نصافار لاول و حد فانعت نصاعته همی فعایه ادا لا بخورالاسات. علی بخی سندن

1

.

فوله الایاد می باده و الصوره؛ ای ماده البیالامیس مجالعه بالبو طبیع لاحری و کد ادوار ۹ المواسته فاستند بحرکه النشانهه البخصوصه قاستدل بها همی حسبه استحصی استعوف بالعوارس و علی عاصه و نمرفس ۹ مساده و باها بنعله ای سعیه موضوعه

هوله (ص۱۲۷) مر۱۱۰ اوجدیه کایها می و حدیده

والا بادر في تعلقه الدينية بحدث في بدين بدين المعدو والبعد الى لفعيته والمرسانة بالمدولة والموسانة بالمدولة والمعد الى لفعيته والمرسانة استخبابه عشر المدواة عدمة م كدا في بعدة بنادية الواغيرها بين لاريم كاتبها لى واحد فالى الصائم من حيث أنه اتصل بالسادة وحديا محل بينمة و مجالاً و مظهره الهي ومن حيث الاستداه المعلمات المعالي لما الالتحسين وقع بينا للماس كالدام منفعة و عدود الماشية مند الحافي عالم بحران الماشية المدام الماشية مند الحافي عالم بالماشية و المدانة المعلم و الدام الماسة الماشة الماسة الماسة

و يضا الفنو م تحريضه على عبو م تتى في عالم بدعن كالها برات من توج سنس الى توج فللدائم و للمنتوم متحد مع نعالها و ايضا الداله كتابالفنوره فالمنوود السائية بديرين حلوس سنطان عليه و نصوره الساملة الدادات في اله الماري ياها عوله : والعاية أيضاً قاعلة من جهة . قد

قد مر" وجهه ، و ایضا من جهه انها عله فاعلیته الفاعل ان کاب عله اسامه و امراس من جهه ای: من جهه استکمان الفاعل الامکائی به ، ، سابه اس حهه ای اس حبه الب تدعم نفاعل علی الفعل

غولة (ص٨٧، س٢) : «ومن هاهنا عليه»

ی من ۱۰۰الده من اصل املی مرادیا ای عاهاشی، و احد اساد و باوی و ساده اسجیمهٔ والماده اللوعیهٔ و هکدا این بجالد الاسانی و تحدوایی و اسپارها این و دالمثلق والشوق فیها ظاهر و کلها و احدواد اکالت هی عس الباد ها با دی و البالها و استار فهاعش عشق الهیولی باولی و اسوفها

وه به برومش دان بایر دانها سوده هد انصابی لافعال استانها و با هاس د و د انتخال لاا بار وبو سلم ان بو د می اسار فناعی انتخال الا المصوصیات از المحال و المحال و المحال الم

Brack S

ال ال

•

- 4

. . .

. . .

نہ

•

-ten s

فوله (ص٧٩ س١) «والحق بالقصل نوم وحودد »

فول حق فا دما دما دما دما دما می است و دراسته و دراسته و دراسته دراسته

5

Š

÷

فوله (عربه بره) «وبالنسه الريس لوجودالتانش أسبها منه بتوم ۱ فالبل هم (قدس د) بأ بني بهدد لله يلمه بارسادي فيحبح كيم دفي هذا بادات بال عالم جود مجمول بالدات و للسائل مسرة في عمل و للسلم للله الله ولا حديدة للبائدة على عليم في عامله المحتجلة كما قال على عليمة لله و حكم التبليز بينوتة فيفة لا بينوتة عزلية

اب واغلمانيين جوهر داب العطول والطه لا بد وان تكون النبخية بوجودة حتى عيقر الهطول القناصية و لهذا السخلة بؤثر عقر الاون في الناس و بوئر الجوهر الحسياس في المرخي النابع له والحيال ال افتوهم والمرض بحبيب المجهوم مناسان ولكن بحسب الوجود سوافتان والهاهنة لسبب بمجهولة حتى تكون السحابة بين الماهنات و عد صرح به صدر الهنالها والحكيم المحتى ومن الأدلة على اصلة الوجود الى السحابة في لا بد منها في المله والمعول والماهنات بدواجهاميناسات ولو كانت الملية والمعلولية بين الهاهناك بلزم جيفور كل شيءً عن كل شيءً . هوله (ص۹۹۰ س) : «اد لو کاننا عوجودتنی متعابر ہی لم تکن آب بھیا ہو، و ۱ جر تعلیٰہ

مسكن تاويل فلامه و ال لم نوافقه بعض قلباته بالدينة البادي عدم ما مسكن تاويل فلامه و النفص والشيام والنفص والشيام مستح و حدم لا يحمل بيوس و ما من قريد متحدين بهذا يمي لا بران با سال يتبعث النبي سالد و شديد ماه يسميف لا بران با سال يتبعث النبي الموالة وكذلك و شديد عليه ماه سواد وقياله والبواد تقباله وكذلك و شديد عليان دال لا ته كمال النظيمة و المائلية والمائلية و معدد بالنبية و معدوم ال سياسين و بيورين متحددان

قوله (ص٠٨٠ س١٩١) - «قد علم بعاد كراباه من البالمعسر في حاب المابد لدوه و الاطام و العدادس ماذلاه السواسة فا عدواه الراجعة الواجعة ما أن الراجعة فاسم المعيدات الأربعة

قوله (ص۱۸، س٤) ... وسطانج على برهيانه من كوبالصورالبوعية غيرالبصول: سي هي خواهر عامرض فاتها لللب خواهر بالديب لعرضكة الجلس للنصال « لا حالت لعدم يموم الجوهر بالعرض « بللب عداماً فتدأش وخود ب

3 4

4

4

أس والحق الدالم كينالانتيناني ينافى الفيل والمنهم منفق فى الوجود مع المنحصل والعكيم المعشى فنف فيقالاعتبارات ١, ١

ph-

قوله (ص٨٨) : «انا فد وصعا فاعسده»

دگره فی مناحث عبور نوعته من عواهد و لامرانس سالاسعار منحلید اده در رکت امر ترکت صیعید به وحت مناسیعیته من مرین حدها منبش بحوهرا و ولا حر مشکو کها و ردب ای بعید حسال لا حرا هو جوهرا و مرض فانظر فی درخا و جودها و مرتبة فظیلته بحسب الا اثار فال آن و جوده فه ای منا بحصر حوهر به وقد حقق امه لا به من رساد من حرام مسارکت الحصیمی بالعسه و سمیدو به و معویم و سعویم و سعویم و سعویم و سعویم و سعویم و سعویم

وعلم رابعه المقولم و علمه الى دابه لافول لارم و ي لا حر مسابها ويلون داب خوهر و لا بدال المعود لهاوات كال وحودد فلمف كال معلولا الحدود عرضاً و ال كال حوهر اكال ماده الوجود حداجه الى للحوهر لا حراو لا لم بلحال لمركب لحصيمي وهد اكالله ب و لحيوان المركب كل منهما من لحلم و للفس و بلما في باللمف خوهر أو مراح و عرض آخر و مقللوم بالا أنار الله لله على وجود النفس فول آي الحديد و عرض آخر و مقللوم بالله الى للفس كيا أن كل ماداء محلك محاجة في للورد الله على ماداء محلك من هذا الله بنفس كورد النا كل ماداء محلك محاجة في للورد الله على ماداء محلك محاجة في للورد الله على على المعلم من هذا الله بنفس حواهر

فوله (ص٧١)، س١٨) : «لما دكرهالمحص الطوسي»

عل مراد البحثور يعنا بالناس مند، شبول لا مفهومالوصف .

فوله الدلايم سف عها لا ماده به في تجارح، ولا في نفسالاً ما بل ماله ماده يقيأ بجرادال الساط اللذي ذكاء (فدس سرد)من ل لامكان عدمي الا به يوصف الأمكاء لاستعدادی الدی هو موجود والاتصافیابه من دب جنبی انصبه لا سی ، ب سبب طالب مه . گذشتمه .

قوله (در) ۱۸ سر۱۹۰ «الدالامكان متهوم عدمي . »

فولة (ص١٨٢ من١٤) : ١١١٨ تا، له من ماده و موضوع:

هده بناده هي لباد ه بالنمني لاحض و ۽ اريدمعناها. لاعم ايحامل الاستقداد، فيه شواع القراص ۽ استقل النفاق الفام داهوهي لهذا البنعني في فولهم الاکن جر ادب منبوق لباداء و مثاره»

قوله الداو الفعالاً » والدر لاب الدواه الفعالية فهي مند، فاللي للنصير من آخر مرحث هو آخر فاصلاق النبيد، على لفعلية والاعمالية في النفريف من باب علومال سنجار

ثم الوالفواه بالتعلي لأول في منده لتعل لتتميل في مناحب تقوى م تصابع الساحب للقواس و أغوثه التي تقابل الفعل يستميل في مناحث سواد و سي تعالل بـ ِ به

45

4

و ما

4

4...

0 .

L ·

الصعف في مناحب بكيشاب من أنمو ه م اللاقواد

فواله (ص ۱۳ س) «وفودالناس قد بكول عصوبا »

وجه مسلم نفول نفسمی ال یعال فوگدانداعل اما آل بکول علی فعل و حسه والد فیکون علی فعل و حسه والد فیکون علی گذیر و کل منهم اما مع بشمور ولا معه والفواد علی الوحد المدینه مشمور ما منفومه به واجتومه اما فی لسنم و اما نی سرکت درمنس بادی دکرد نی مرحنه سو د و نعمل می لاسما ا

فوله الدوفد يعلى فنصره بالبدرة تصحه هيدور والاصدورة والمجالسة و وواحث توجود بالدات واحل لوجود من حسم بجهات واقد ينسر بوقوع بارال ويد ووقوع المعل وف وهد القطاع النبض

قوله الانصادق علمه اله نوالم الله عالم مرادد والسيحالة عدمالليث لاتها عين داله نعالي ولال للمالية والحودة والحكمة والكلتمة لا المقمى فعلم المثم فعدم للشبة عدم هذه

قوله (س٩٤): س١٨٠) : المصطر في صورة مختاره

و دنگ لال بدعی پسجرد و پیسرد علی لفعل و بولاه به بعض ۱۹ فعل بدا به به ۲ لا و حسابوجود بدالی ۱۹ مجار با بختنه الا هو ۱۹ و ۱۹ الداهر فوی عدده ۱۱ فوله (۱۸۵۰ باری:۵) ا «بار لشی اله بکن فی نشه سجر کا»

الأوليح رياده با عام و الأحلى، على قوله الألم يكن، وقيل عليه الكائم في الموليح رياده بالتحر المولية ولي المحلوم الماليجر الماليج

ال الاسفار الاربعة جاب ط الله ١٢٨٢ ه ي جلد اول ص

مب ک۲

ادا ک

و د حص

) (

S

.+

. .

قولة. (ص44)، ص44)، «فحسته الهيولي عي الأستعداد والحدوث»

ای حدوث لاسمد د بدی هو بن دایس لان حسید مصنی می بیدی و فیلیه مصنی می بیدی و فیلیه مصنی می حسید فیلا بوغ بسط فی استعداد بعداستعداد، بعنون صوره بعدصوره کلاهیا ای الاستعداد و لصوره علی مسل الابقیان و کلا جوهر بن عیوره فضاهر و مالاستعداد جوهرا مالاستعداد ملائث حصفه الهیولی التی هی چوهر و لا غرو فی کون الاستعداد جوهرا فیلا ان العلوم و الار داب و القدره و غیرها بنی عیم فائد بدایه و ازاده م فدره بنین بدایه و ازاده م فدره بنین بدایه و ازاده م فدره بنین بدایه و ازاده م فیره بنین بدایه و ازاده م فیره بنین بدایه و ازاده م فیره بنین بدایه فیلیس با بنین بدایه هی ایدوای فیلیس دسته فوله (قدار سرم) دفیدهای بیوای هی لاسعد د و الحدوث ا

الهالاولى باخير هذه تحكمه مراسه من تحميليه المرشيلة التي تتوها كما لا تعمي وفي نفش سنج پس فوله (« د تحركه الد 8 س) ، معنو با بالحكيمة تفراتسية 14 نفتوان آخر

فوله (ص٥٨، س))

ووبو لم بكن امرا سبلا متحددالد ب لم يسكن بنده ريجركه عهده بي في بسولات بي فيل التحدد داتي لهد التعبورا بدي هو حركه لمرسه التي في بسولات لا تم تعرضته و بدائي لايمان كنا شد وان الله في بين عسمه بسخدده ديد بالحسمة بحدودها ومراسها عن عمله عدائله اين تحددها داي و وجودها عن عمله فيب التاكن ما بالعراض منتها الي ما بالدائل فعلله بدائله في تتحدد الى المسلمة لكن ما بالعراض في داله وصد به حسمة الله كنا شار (بدس سرم) المسلمة كنا شار (بدس سرم) المسلمة كنا فال النائل المراس في داله وصد به حسمة الله كنا شار (بدس سرم) المائل للحركة مرسمة كال وجودها من المسلمة كنا فال النائل

_ 1

ی

_3 9

شــه

t .

ۍ ا كان عصمه دعالاً بهت و نفاعل لانهى هومعيدالوجود و معيد نوجود هو تعالى والمعاعن الطبيعي بنس الا معيد بحركة وهوليس الاالقوى والطبايع ومن المهرهات و بسعى عليه بل من توانبحات السندالحركة العرضية الى الطبيعة حتى عرفت بانها بسنده الاول للحركة والكول فللسن تعدد لابن و تحدد بنكم و غيرها مسلمه الى تعديد بناوجود حن من لاساد الله بعالات ما أدا كان تحدد نصمه دابت به فقاد ووجودها مسلما الى ثة تعالى و يعنا فسيو النجرات باله ما محرث بنمني به مقد تقاللون هو الشابق والما معراك ما دودا بالله ما محرث بنمني به مقد السياري

موا

19

1

. 9

4

ال

4

130

2.)1

ا بار الی

البر

ارد

فولة (صAC) ... «والفيا الطبيعة أد وحدث في الحبير ... «

دس آخر على تحدد عسمه دى ربه ملى على تايرها في مواد المله التي هي مدايد على تحدد على مدايد وسع تنهد فيا المده ديمه بين لمسلم و تحدر كه والآثار لاحرى بن بينها بنعثه بالله بالدي حركه تحدد مر و دلك لامر هو المسلم في ديم حرال من على في المرافق في الولام على الطبيعة ثم على لا ترافزي من دلك بيناده لاحل تحكه الرابي لا برهايي و لابره بمسل القوى والطابع حل عن ديك بيناده لاحل تحك الرابي لا برهايي و بالدي معلى مواد المسلم يقول باشتراط وينم عبد بالبرها في المواد المسلم بين سؤثر و باثر اد كان مسابس والاتحاد فوقهما معن عهد كيف و ديله لاول ملى على كنول حركات لاوي معلولة بحليمة على مواد الرابيل بالسامد ق الشيخ الاشراقي حيث يستد كل الاكار بين معلولة بحليمة على هدا الدايل بالسامد ق الشيخ الاشراقي حيث يستد كل الاكار بين

ي عالين هذا إلى الفنور للوعلة النف فة على العليول العرفيلة إلى من الصعة السكافيلية .

قولة (عن١٨ س٤) - «وقاء توجد عبد اللي من الطبيعة»

الولة (ص41، س11) . «و لترق من هدين النسس»

ای این مصن و عصفه به اس مفتن و نصبعه و این نو بعهم من فوای معین و

ا واعلم ال هداالدلس باسب طريعه المعب عالملاية السيحة الأشراق والحكيم المحسى ذكر هذه المحافته الرحواسية على الاستار ورحل فددكرنا في علمه كياناها في هداالموسع بمالاستار في حواس ساف الحكم بعدل بالمحب والحركة كما بعول بالمحال المحبي والمحب لا يتكر الموراليونية المناطبية الموراليونية الماليونية الموراليونية الماليونية الموراليونية الماليونية المورائية المورائية المورائية المورائية المورائية المورائية المحب من المحب من المحب من المحب المورائية المورائية والمحب المورائية المحب المورائية والمحب المورائية والمحب المورائية والمحب المورائية والمحب المورائية والمحب المورائية والمحب المورائية والكم المحب المورائية والمحب المورائية والكم المورائية والكم والكم المورائية والمحب المورائية والمحب المورائية والمورائية والمو

فتقافيها لصبيعة

فوله الاکالمجاری فاقل الولیا هذا الرام خداجامع آخر بین البخار و نسامه المحرالية و السالية و السالية و السالية و السالية و السالية محلود مشركة عبر مساهلة محلود فالسالية و المومجان

-44

بدو

21

gw

233

74.

. .

12

قلنا لما كانت المركة متعلة واحدة لم يكن هنا كثره فسلا عن كوف عسر متناهية فكل المراتب موجودة بوجود و حد ولا سنة سؤل و بحوال بالسوال. المدكور في اواخر الهنال لاستار من به ساكان سده والشعف المرس سسئس برح الل يكون بس سور لافرال في يو حد بدني و هو لعن لادن و بين لذي بور احر لا يصل في تمده سورية في لادن ولا في تنمله في الدن به به و بين الأحراب آخر وهماد الى سر مهاية و حواله المحكور هناك الله مراتب الاتوار و فوجات بعون سيء واحد ولا فضل و بينونة في وحود سها

فوله (ص٨١، ص١٧) - «لرم حدد العالم عن صور العاصر »

لها في مان و هو روان عدم من واسعه والعلث بقول هذا بواثم برم عدم من عدم في لأن لا في برمان لان دعم منطقل آني لا وماني فاتحوات الله عن مران لان دعم منطقل آني لا وماني فاتحوات الله عن مرتفيها من تحوارته لا العنان والساوان المستمين فيس أن آخر وجود القوام مستفسله وأن ول وجودالشورة المسكوالة ما أثم تتحقق رمان إم تاني لا آيين تحال الفريقة المحقة التي دهي أله التسلم

ا فال حدرالحكماء في الاستار «فسمالاهنات و «حواشي حكمهالاشراق» ان هيهنا شكا عوست عرصتاه على سيندالاستاد و كثير من المعاصرين وقم بات «با بو» نمسيع نم احاب في الاسكال واساسره الحث لا مقبل عبده السيام والسكول لين التعلق دا الحركة منطلة والحدد السيام له كالله منظم المال المتعدد السيام له كالله المنابع على المنابع الم

فولة (ص٨٧، س١): «يمعي الدالسي بازلة البيات.»

لكن ملا تحاف عن مقامها السلى كما هو القائون في سرب بن محرد حصح س مدمى استسله والسرية

فولة (ص٨٧ س)) - «وعص لناشن بيدا الم كب ،

قلب لم تحصلوا عسار الباده ، بها بنا هي ماده منهنه ، حدم لا نعن فيهنا لله ١٥ غن التعينات الاربعة قالوا يجلع صور العداسر في سركدات ، ما يه تحصله ما الناس و الها مظهر صفات السرية و السلمة به تعلموا بها مناه فسلم الدان في في كوان عامرة متحدة مع الباداة مع الحفاظ مقامها التجردي

قولة (صهرة، س4) : «فالنادة التي بتصرف فيهاالنص

م الله لما كالرائية ال المدكون في مسيعة حدر ، في الدن لمراس في المراعب المداد المداد

فولة (صهرة س١٤): «واما سيالموتالطيعي»

ŀ

مه ۱ های عکس ما تحیاوه یا ای علی خلاف ماتحیاوه

فواله الما حا الماسح الافالتناسخ على سيل الانصال

قوله ا قصها در الحري د فيها لعقيلل فان من لحلو بات ما هو يام قعوالل و ٩ لحلل ۹ تو هها ١ حفظ فله للحرد با حي ك هو مدهله (فلاس سراه)

قوله (ص٨٩، س٧) : «فالحركة يسرلة شخص»

ای نحرکه فی بیتولات لاریخ الفرنسیه بسرته سختی روحیه حاکه تصلیمه «لامراض کلا بایمه للجواهر و لیتمین با یعال کی با برمان سختی را حه الاس اسان و روحه بشوند بی تحرین محلیان او عام بوجی و نبطانه

الولة (صيم، س10) «سكره»

ما في هده الدكرة تؤكد ما قدر في تعلق الادته على نجر كه الجدهرانة الله والوالي المطال المه ي المسال والمالية المالية المالية والمسال والمسال المالية المالية المالية والمسال المالية المالية المالية والمسالية والمالية والمالية والمالية والمالية والمسالية والمالية والمالية والمالية والمالية والمالية والمسالية المسالية المسالية المسالية والمسالية و

قوله (س٩٤) : «قبوصوع العليم الطبيعي:

مودوعه عند نصیه بحسه سندرت و بند متعلمها به به مرحب هو و به این مر لادخان مناحت کون و بخوهما بالهم دفعان بداهها لا بدر بحثان و علم مستف (قدس سره) قض الحركة لا ذائرتيت له الحركة بال با با بحب به مي و من سبيعه خركه وجودة اعتده (قدس سره) و بد سبن ما هد

م لأرالحركة لا تكون متحرد عن داتالطبيعة بل تكون حيرالطبيعة والطبيعة حركية. و منظرك والرمان

فوله (ص٣٦ ص١٤) «فرعان حدوثه بعينه رعان بعاثه»

و مان بدله مجموع إمله حدوله بأل حسدوله جدولات مثالاً إمال حدال. بقس لأساله السابة بما هي على حسم إملة الثالة أي حداثاته فجعلها والعسر صلب لا يلم تحمله في ١٠ رف عه ملكا إلى تحليل طيئتها من ملكاتها العلمية من أوبا سير لأد يا يي حدد بهه بدل في حد الأسال حيوال باس مايت فهكد في حدث لأبدال المرا ما حداله إمله حدوقاته فلا بيكل حداث عالم و ه سد بنج ما دلت من علمه لمد مي لان له وجودًا امتداديًّا سيئالًا ولا فتور في الحاعل لأن مرد الدي يعول به كي فيلول التله في حلقه في السبة الدال هي مداه عبر العام ولأيحتنها بأادهوا عدم بنصاء فيستهجان واغايا وهي مانيم يامادعوه وايء تعرم من را سل السنة فيمده بداء الن سي منهيا و بعاء أوبينائه ﴿ لَأَتَّنِّي عَشْرِي عَا سه بالمسار مطها به النب من سده الالمه بعالي، والعبو يوم واحد ربوليي عبدالله سوا کان الب تحومت به آلاف و بنوم البادال نوم برون بنراک می و باطهوار آدان ایج م «بىلى ئە شاۋ كە دىلىم ئىي كىر بىپۇر ۋاساھ بىلە دۇنىيە لىي ھى دولىلە يېغا تم ن عدل دلاكم و ولاكم وعندالاتشراقيين المحتقين معراف يناسب المعام ه لا بنس ١١٠٠- بذكره ؛ فهم و سنم وهذا يحسبالسلية المرشيَّة" للأكوات الطيعة عب مرد ٨ في الآيام السنثه" ايام يسروز التعشان

5

ď,

منحند معالمتراته فيالمحارج لابنه مي الموارسي المنجللينة فوجودالجرائة بناط طبهقا لايبكن عضورالجب مردون المحاط المتراكة فلنكون للحنيالينجرالا غنير الانماد الثلاثة بمدا أحراز هوالزمان فناههم و ناص في ما ذكراته و اله بالنامي حدير و هذا الخوى منافذليل الذي الخامة «انستنين» على ابنات المنة الرابع لان الرجان بعد موجود في ميريخ وجنودالجنيم المبادي و صفاه تورالحق سواه ثان من فرطانطهوور و السار الحجب الدالد الدالم المحت الدالم الدالم الدالم المحت الدالم المحت الدالم المحت المحت

علم به لا بدا بن ۱۰ حصالتاری النسر فی این ما فی این اما حلط م ولا مسلم لا کلفس او خلفاه او پعرف به هده النحولات او بقیسته از دا بی به طواسه لا ماسته فی الکل کلیا فی کن

فوله الريدون مشداعاته هو عبري

امی

الأولة (ص الله سن الله الله المنافية المنافية المنافية المنافية المنافية المنافية المنافية المنافية المنافية ا

وعکس طبعه این مولید پیشم سامه نید پشت قدمه، برهو ۱۰ دک ۱۰ کل حادث ساس ۱۰ لامیکان مناط عجامه الی لیست

قوله (ص٩٩) : «خلاء غير متناه او ظلمه او هاويه»

و قد يؤال بان مرادهم المبدء القابلي الذي هو بينوي ، معنو ، به صبحه و عاوله و خالمه عن حميم الحلي ۽ الحق من صور حدوه ، مد صلح مي داتها

۱ ...

3

a.h

5

مدو

L3

فالمحاصدتك فولك فلمولانة

الله (۱۳۵۰ س):) «فسعه امكان آخر سما رمانيا»

ان فلست اما سراق بینه و بین سایفه علی فولسه اما کا استه مکان امر کدانگ این ما کانیانه خد احظه محده ۱۰۰ ما هما افلی اسلام هایگ فی سمالیان و اما اسا ایا مدام الای ما این به مع استمال و هما فی سعد او امرانی مرتبی و ایا ما با قبی محم استاهی

الوله مروية مراها مع المان الوليا

ه با ساهر ۱۰ همها انهم ای محمد اینا باید اینان با جانب این ساوه سسمه و قالها تحسن ممها م با از کیا یا فقی ۱۰ استنان فی از دانده با این باز دامسه با تنسخت به او داده تتحسین بها حد شرقان

قوله (ص٩٥ - ١٠٠) ل تحبب جودالمند الوهاب على هذا الوجه،

ی علی وجه راسانی الاستقدادی پانفرس واما جدیث الجود فقط فیالا بحیا ماد م الاستان و الا سنطی به سؤال ادیمال آم الا یعنفی علی الماداد السلیة مثلاً بعیر سامنه و ال سنم، حماد محیس الجواب ال الاستقداد الازم لکل حادث والفظار بحیا سابلیات الا انه فد یکنفی جودالماده بالاستقداد بالفرس مسلما د باداد اسانا مصوره استانیه ساره دیدان با منتس می معالیا عراس می الاین بريقه المصنف (قدسسره) به به كد لا جعي

فوله (ص۹ه س۹) «فالحركة در كبال ول لئي ۱ من حب هو سهر هد تغریف ۱۷ رسفادالیس و قد سنه شنخ بد مداود به سسف (فیندس سره) بینه دارد محصورا غیره دختینه این ایکنان ۱۷ وی ۱۰ مای با دانه به لیس کالا دیدای هو ما پنه به بوسته نوع باهد سن سراد هد

و و د و او ده به کنان میرفت باشان آخر ه همیم عنه آن بی بعد فایشه به ع و هدا هو فیز د هاهند، فایج الله کان چاپ به بی و به با لی نسهی با بایدو د می جهه ما هو با عود با می جهه لا بنه می د می هدد باخهه الدافیه لای فیدو ده باوشیه این هی نفی نفی نامیه

فوله (ص)ایه، س)) : «وطی فوم ها ۱ اطی و ب کاب عظام

من حیث آنالجرگهٔ تجددالطبیعهٔ لا نصبعه استخداد استه حق علی الفول ماحرکه الحواهرات الان بادا که التی مدام و جواد الصبعه لافی مدام با نید و الوجود هما بدات اللواراته المسیء سیما علی المناه توجود

فرله (ص) ۵. س۵) در هی محرکه طبعه،

قال تعدد بشیء بنا هو تعدد سیء پس بنیء ما بین اسی، ساختل هوت سیء تسعدد و هد مین حدوث تحادثا والتاریا و استان و تحوهد داید پیتا بشیء بتاصل والا لکان الحدوث حادثا والتاریا و استان بامرای عبر الهابه ایا در دالین سوادا استاد معرام بنی از تحراکه تعدد استامه لا نیسمه السحدده،

أه البيميات الشقاد الطيمة المجرية ١٢٠٥ هال

...

اق. د ند

-t.e.

.,

y 5

--

J.

فوله والمه المساح المساح المساح المساح

اما دام مراکب فی بدادان ما دام آندان معلی بحراکه اوی بنید به از ایال استواله موجوعه او باید به ایال دادن . ساویه موجود به اید فالمان دادن

الوله ۱ در در معنی السدی،

فوله الراكة سرفاء الرمن تاها عليم

ا فقای امان الا ماده الذی السعی با ایر ۱ اداران منحصا معیدات ایر الشی لا مشهده الذی محیدی ادامه عدم او جدامه مشار فی داری اگر الا بخشی

هوله ، ۱۷۰۰ س۱۱ الس امر سهد که نواته اه امر کلی.

 فويه (ص٩٧، ١٣٠) الفيكون ليربوميه ...

لای با سم کره ج عبر سوم فیبر به منه میریه بنفس من بندن می ک و جراده بادی و د تحقیه مم بندلایه بنیه بالیس

فوله الاخير مساهيه بالفعلية منعلق بالأمندي لأ بالبواغ حواهر لأن والا ما خه ندركه باغوام ماده السماء الماجاك و منعلق عدم استاهي و فعلته دست و ها يا نحواهر الوسلة كنيا و الان الاختراس موجد عليه عقديها الاحتمام الايالجاك عاهدات بوجد عراق وي على الساهلة التراسية على لا الحسين والسائح في في شوادات و نحرارات و تحواها

هوله (ص١٩٧٠ س١٩٤) : «أو ١ بكول شاك أند بالنعل بشكول فوء في فود

د پیوی مر باغو د و غیو ه د ۱ بنت ستایه نشاه عوه قاسی هامونیوغ علی و علی سنجیی ه فی و خرانجات ، سا به سن گذشه بن نفرد بنشنان به خد این من سنده بدی استهای می ایمان باشد باشدن برمایی ۱۱۷ تی ۱۹ بدهرای ایا د و خد سنتم نشامی آلدی کالیو حد و هو فوی من سفیل

فوله الله س١١٦ الله لكول سدر المام لا م سحتيه

الاول كال مستقم و هيد على مساهو التحقيق عنده (فيناها الدول الدول

هوله (ص. ۱۵ س.۱۷) «الاستث س متدار»

کیف و نداوت نجیها نصیعی باره بنداعت نجمها و التعلیمی الاطلاق و التعس والعروض عروض غیر متاحد فیالوجود

هو به ادان سوندوع تحسدنی لا تجلو عن وضع به فان الوضع ایضا لازم عمر ماحر فی توجود فان تحییر فی تداد به و خودته مسد وفیه برست و و فتح سمی سنه تحیر در تحییر تکی تحییر فی مرتبه ادانه او خودته با وجودته با وضع و ایر ست کال تحید با محردا

وربه طورت طورت من من من من منده وجوده و يندل ال يحال بعكس دنك بال يقال السدل في المدهم دول وجود ، فال وجود ما هو كالتوسط من المفولة الدي فيها الجركة و حد بليط و الل كال سنالاً دخسار بسلة قال كلفظة رأس مجروطية برسم بفط و بنجد بها بن حصا لا بعافها و الل وجود ماهو البرسوم منه كالفظم قاد له بطب واحد على سنين لا نصال و في كالنامرانية ينسبراغ منه مفهوم كليمي مفهوما للصن الديمية بالنفيل بحيوانية و هي بالنفيل بالمده و لا نفير الواط الا ادا وجدت بالوجودات للنفرية

le

فوله (صهري مرح) - «التحداك الأفراسي - «

هد ایسا حوال معرس معل ف لاوی دایسا هاك در به معال و حمه بحثین لكولاالا خرین بحثا بطریق الحل فال هذا اثبات بقاء الموضوع بوحد تله و شحصت ما معاسه ای عدم موضوع و هو بهمونی فی لاعالات بل هذا اولی من هداد ملاتصال فی الحركات و ما فیها الحركات هوله (ص٠٠٠ص س۴) «كنا بنف المالرو فيوب

اوله (ص ۱۹۰۰ میل) و کتا آن لتو دافی سدند به فرد تنصی بی لوجودالرعایی ا یمی ما هوالاعتبار می عرف با بعل فی باه دنوع اینا هو اد علیمی بره بی کنا ساند و در به یکی لافر داید استه و لا برمادیه الا تعلیبه امن البعوله اینی فیها که باعمل بن باعود فایها منصوبه فی دنین دیک عرف سیس با بعمل الرمانی

الوله (ص١٠١، س٧) : «واعلم أن ما ذكر « معالطه»

المي ال مه هو غير داق هو العلم بسرات شيء من داخان بصغر و لكنز و السواد عداله للحصوصة الدلا بشرط المعلى الحسن ادالحس الصدق على لكثرة للحلفة ل الحقايق مو فاد فهو هي فلم ينق سنديالتحقيقات فكن تحتم بشرط لا الثدي هو الحوهر عديل لاندد فقط دان نعسه

فوله الدين بدعي هو ريده كنيه بن سرفي يعني بن شويالموضوع هو ريد ... بمشفق دمليس لا فالموضوع بعني زيدولا الله يدله .

فوقه (١٠٢) : «منها أنها طالبه لاحيازها»

پغنی نجرکاب سنسینه بدن متی تحیات و تجهاب علی سخدود کیا فر آن موضعیه

موله درسم بدانی فلوگان محدیا کان مسوفا بیده و استانه فدر حرک الحسم لابدائی فیرم می رفعه و بید بو گان محدات و مقطعا فرم الانفقاع الرمان و نقطع فینیش الولاه م یکی جه و بولاانجهه به یکی ترکیب لاباترک لماصر بوجه می جه و بو بهیلی ترکیب کان فظم الفتی والامساللہ بن الحود ولا بریده کره عظم الا حودا و کرما و ایسا بوگان محداثا لاحتسجا بی حسم آخر یکون بحرکه رابط به بی عدیم و حدث برمانی السلطط لا یسکی بایکون حام للحرکه الفیرالمشاهیة ،

قوله ، «دوری تحرکت» ونو کان مستسم بحرکت ونو کان فیاللاحهه حمه ا ایتما لم یکن ففک لان عنت منده ایس بسندیر لا نیستمیم

وربه . لا نغير المساهية لائهم فالوا ما ثب فلمة مسع علمه فعكس لقيصة الد لم يصلع علمة لم يثب فلمة و التعبة لسنوكات مساهلة محدثة لم يسكل ربطها ١٠٠ ربعدالحركات المستقيمة المعطرية المشاهلة الاقدام الدارية الحوافث بالحركة الدورية الغير لمشاهلة والقطع الفيص والهو محال فوله . «فلا بد لها من فوه عقلیه» لانالقوی الحسمانیة مندهمه النائیروانتائر الا بامداد عنوی عقلی هذا استدلان عنی فیطنوب باعب رسیده التاعلی بمثلث و لثاتی با مساراتهای الفاطی .

قوله و هیدل علی وجود مدیر بقتی است فعن بصو برات این هی احکم و سن بجب اوجود آن یعولو دیدن لیمبوره و هذا بین بریمه الاشر فیین و بعض البیلس نمائلین بابطاناهوی و الطابع شهر فاراللیج لاشر فی قد است فعال بیب وغیره آلی ارباب الاتواع و اماعتی طرعه البشان والبخسف (فلسسرم لدین بابطه فهی مسجره بابدی الفتول و الملائکه دار بد لبادی البخاری بابطه بابدی بده به البخاری بعدم بالبخالی الایمبره بعدم بالبخالی فی البخالی و اعتی الاعالی

فوله (ص١٩٠٤ س١٤) : «و يحسبالنوع امر عقلي.....

اد كما أن لمعنى عبايه بهدن شخصى فلرب النوع اعابه تحميع افراداليوع كانبه الس لمنه .

قوللاتعالى (ص١٠٤، س٤) : هنامن دانة ، الأثية أو

لعل تواصيها ارباب الاتواع التي هي العقول المرسته او سماء لله عند العرف، و بي على " صراط مستقيم اي رب الاسان هو الوجود الاوسع الايم و هو اسم الله ..

⁴⁵ S . 150

آت دا دن داید. لفل فیالاً په اشاره افی ارساطالحویم کل شی ٔ بالوجه و خویدایی افرت می کل فریب و فرع آیم می فرت افشی ٔ الی نفسه و علمالاستان بداندو صفایه مطوم حصورافیق و فریه و علمه بالجعایق آن مسمالوجود افرالحق بالوجود، وافرالفظی بالایکان

لاعظم سنهي بمر ما لافوه

هوله (ص١٠٢، ص١٦) : «ضربة من الحركه»

همه فصور د بن الكان يجركه ينبي فيروب مجمعه و بهاج منفاويه على سين الشعور فهي بالأحد - سجر ح حركه الساب فاله ارفت على صروب فوله (ص١٩-١، س١٥) : «وان كان معه اراته»

ا فاسر دار نساخ کون بحر که علی و سرد و حقم و نسخ به عساع نشکل با سال سعد اللحات با نصاحه

3

فوله (س٤٠٤م س١٦) : مبالكلام فيه،

لا بها مثله في اسبو ، بنسها باعمع اي بالدات لا بالرمان د كما أن بعما

الله في الخليج الحين والناها الطلباهي المطلب، والتهومي هذه التطلبعة الداليليجة الموجودة عليم المحلم. الحكيم كان بدل لملل (الاحتيام) لها المنا بلي بعليه وارتكب هذه الكلفات

محدحه الى الأفلاك كدلكالافلاك الى العداصر في عدم الحلاء في حوفها

هوله (ص٥٠١ء س١٩) : «لكى المكانية....»

والحاصل البالمكانث اشيق و سين من بكيبته والكيفية ثم لوسعيه سين من المكانيثة بحدوث المكانيثة بعددية وحاجبه في تربط في العديم في الوسعيته فللكنة بكونها منقطعة و بها من سكول في سكول وال كانب دائمة بالاسفامة و برجوع وحوب بحلل السكول بن الحريب عبد دبين ثها بالمناسبة كونها من جهة في حهة في المحدود المحدد الجهيه .

فوله وص ١٠٥٠ س١١) ١ الا يسرالر بالم

العدم بهاینها ولو کانت مسافیها فصر ما تنصور فلا طرف بها حتی بصاف بیها سیء تخلاف المستفسه ولو کانت مسافیها انتوان شیء

قوله: ولایها اقدم الحرکات و لا بصلح لحدر کان بیسیسه لان بکون اوم ن مسارها لا بهمن بسکون به فی معطمه فیز م فض برمان و هو محان و فی به ما باهی فیتصابله و بشاد کلیانه و افوانورد ودن کلامه (فلاسرم) علی ان برمان به و مطبق الحرکاب الفلکیه کله قال و حصوصاً ما تنجرم لافضی و هو کلات لایها به محرکان وما تسب فلامه مسح مسلمه فاترمان السلم با بشط علا ساما بایکون به محرکان وما تسب فلامه مسح مسلمه فاترمان السلم با بشط علا ساما بایکون به محرکان وما تسام فلام با الافضی و مقد از ها و مکله مقدار حرکه اعلان الافضی و مقد از ها و هی مست موضوعه ایشا و بایکه مقدار حراف و هی سبب موضوعه به

قوله «لاتها اسرعها و اوسعها» و لاسرع اقصر مقدارا و لاقتس نفس لاصول الدارع و كد ليشال يورف الدارع و كد ليشال يورف الاستراق هو لرطل وهوالس و الداكات وسع لان لاقتسر ينظري الي كن طويل و

اطون ولا مكس كم ان لسدن ينظرون الي وران اكثر منه و ينقد فيها ولا عكس فوله الدوكات ما مدون بحركات فيها منيسس بنشل والاولى بندوت الحركات المركات

قویه ادفی سنادین سسعه لانفسام، نشر دامفادین سندفات مند فیها بخر به کانوسع علمانی

الد.

-2

-

(4)

. .

, -

فوله (ص١٩٠٩) ؛ هني جهة الصاعة»

ی پندددانجر که سرجهه لاعبدم بوهنی بدی بقرمان دیرمان دیدها بیمد بعد الله فاده از بعد بیمد بعد الله فاده از بعد بیمانی مداری چاه فیلیمی ومناحیه و بدی سنتشل باددوومیک و فیلیمی فی فیلیمی فی دیرمان فیلیمی در با سر مناه فیلا فیم و حسا لاحبالا حسا کدیکانجر که فی دیها لا فیلیم عدد یه مرمان فد ها ه کسیم و مانت یه و کست ان لاشتاه الصبحه ی برایان بعنی آن یه بیمانایه بسته آنی فیلار می میادی جر که علت لافتی کدیک لیان منته و حراکه و فیان فی برمان کیا سالی وقد بشک فیه لابها میثا لرمان و لا و به فیلیم بیماناله می فی بنوانیم می مجاود بشک فیه لابها میثا لرمان و لا و به فیانیونیوم و حراکه اعلیک فی بنوانیم می محاود و برمان فی حراکه البیمی و فی بندینی با محدود و میسود و فی بندینی با محدود و میسود و به کانیونیوم به کانیونیوم با محدود و میخود به کانیونیوم به کانیونیوم با محدود و میخود به به کانیونیوم با محدود و میخود به به کانیونیوم با محدود و میخود به به کانیونیوم با کانیونیوم به کانیونیوم با محدود و میخود به به کانیونیوم به کانیونیوم با کانیونیوم به کانیونیوم با محدود و میخود به کانیونیوم با کانیونیوم به کانیونیوم با محدود و میخود به کانیونیوم با کانیونیوم بازان بازیران بازیرا

فوله (ص٢٠١، س١٤) : «لكان مستعاء

ی مسلم کون لان بکلام فی بلائی لیبکی مکاه استعدادیا فوله ارفتعدوب شکه مجرکه از کنه العدوث حادثه ادالاً ربط فتعالات باشانج قولة (ص١٠٧، ص٥) . «فالمعبل هو الحركة بتعني النطع

التقفييل واهاهما مورا ربعه فجركه تقصمته وامتدارها بسدي هواسترأماق والجركه النوسطية وامتدارها الدي هوالاك النيان واكنا فالتطع واسمه النوسط كديك الأك السان راسم الرمال كالمقطة تسانه التي في رأس للجروط الراسسية حد بسيلالها و عندالمصناف (قدير سره)الحركةالقصمية موجودة في لاسان كالرمان وعثدالقوم وجودها اتما هو فيالحيال واما فيالمس مرجودها سمي وجود منشأ نتزاعها والزمان موجود عنداكثرهم ومتهممن قسال دابرمان سنمني لادار سنا الرجود كما الدالحركة التوسطئة موجوده فانه فازائم كنا فت والتصلة كل مل يـ لا ورالاربعة أمر وأحد دوشتون غير متناهية أما التوسسة ١٠ ١٠ ـــــ فعاهر ٠ ه مطعله و رمان فلانصالهما ه لأنصال وحداني ملته ي موجيمه للحصلة و والهما وأصحه والمراشيون بواسف والأأن بسان فاستهما استبيله أستجاده

الوله (ص١٠٧، س١٥) . ال سمحن يميا · ·

عظف على مقدمة مطوعة الى والعدان به زماني بل بالحص بهنا. فرية وهي بصا محددة أن سفي سي للتبك لأفضى فاعله بمبكان والجهيلة أحاله بشعصي عدجته في تشجيل الهما كالرمال والدعل لأعجاج الي معلوسة الاستف به ولا بدال للحص فين مفتوعة الكل هنا مسفياه الراكال حسبة مسيحة

توله (س٨٠٨) سه) : «قد علساك

شيه على دفع وهمالقدم الدشي من فوله السوس لا ينفح سيء على سبره ق له الأأنداري بداي واعتران من «الأنكلة - الذب يجدون فينا مصي ومسوفية

الوجودات المستنام بوجود متومها الهللي وكون ماهياتها الدايلة لا فديمة ولا ١٠١٠ و ولا حادثه لكولها دون التدم كما الها دون الحمل و السيم النبأ على ال النحادد دار للمراد والارادة قديمة

9 "

ی

5

L.

.÷

4

هوله (صهره)، سهه): «من يثبت على الله الرادات مجدده»

مى مدان سحمين الدائس فى ربطالحادث بالقديم بان عالمة كل حادث مجبوع من قديم هو عنن النعاب و سراد حادث هو قطفته الرابعة. عدالته

فوله (صهرو)، سه) : ۱۹۵۰ دور

بیان الدوران الباهیته فی کلاالتعربفین مفر"فه بما هو و الدهمه است الا اله مم یاد اقتلیه و تادالفل و بیان الجواب واضح

فوله (س١٩٠٠ س٢٦) . «وليس ادا ليدلكن ...»

الفرق سنه و نس سائله ال افي الأول منع تعاليله سنه مدواج الالقفادة الى و الفياد البراء القابلة بادليل قواله

لان خلو ۱ شيء على تصفيس ومنع سادالله لانه خلو في سراتيه قوله (و الهدالة

ای لان المرفوع هم بکون فی لمرتبه الا مطلقا فالکتابة مثلاً د وقعت س المرابه ندن بحلو الباهله بس لکانه النوبی تشریبه و کد تحلو عن رفسع ال الا بدی فی المرابه و لا کان بیرانه فی لاون عین تشرفوج وفی بنایی عین الرفع و ایم فال اشتخ بندنه بسلماً علی الحشته ، فستم، عبارض ساهله ایضا کانوجو

الهياب السنة الطبيعة الجديدي في الجمهورية العربية مع تحليق «الآب فيواني و سمند رائدة ط ١٠٠٠
 من ١٩٩٠ الي ١٩٩٠

وحده و ستحص و لامكان و عيسرها مما اتحدت مع الماهيئة ولا يحلو منها في
ال وعاء كانت ، د سبب الحبيد الموجود السادي في المراتبة والوحدة التي في
الم سهوهكاد إلا سعس، لان سعى سوحة لي سبد الحائد من اد " حراسات
السبب الوجود الاشاكاء سول مصال مع ال ساهنة لا تحدر عنه الى وجه حدث

ان قلب بل بلزم لا تجدم مع الله والأدار ما الأمجلت الجليبية للراعة بدات العلب الأعلام، فأنه تؤجد سالية فهم الله لا تلبات الأعلبات بالله والسلب الدائم لا تلبات بالله المائم المائ

فه به الدلال معنی سؤال با بنی حبیل فی خرف الد بعنی بهیده ال چاکوان الاست حتی لا بحور حبو سهیده که الا حال حال حد اللی المحل بیران معنی المحل الدرام الحبو علی المحلف می الدرام الحبو علی المحلف می بادی المحلف می بادی المحلف می بادی المحلف ال

ď.

السعة الوجودية والاطلاق الخارجيه

لما كانت اقبطاعة المدكورة مرائعة لأن ببطاعة مجفقة في عشرالحاتم السنة مطاعاته وفي لاشخاص الطبعية الفيالان الصيعة في كل مطابق للا حرب حديد الشيخ بالحيالة المدكورة في مصاعة الفيل ماي على مان الوجود الدهبي وجود سي عير العيل

قوله (ص۱۹۴، س۱۴) - «فهد معنى كلنةالطبايع»

ای سو ، به بوجود بعقادی بی مایجه ولا پرد علیه آنه علی هدا یکویت بواحث و بعفول التحلیرده کلیات عملیه لاسو ، به وجودها لی مایختها می آنه حر ثبات بکون کل مها مسوح عقدی علی کثیرین لایمر دد(فلاساله سره) می الوجولفقالای وجوداندهی تنظیم و التفاهیه بعقلیه حتی علی مدهنه (فلاساله سره) در در الکلی عملی مساهده بعض ارباب لایواع بی بعد فهی بیا هی موجودان فی بدهن آی بها وجود را بطی بالهای، کتاب عقدیه لا من حب بها وجود یا بساد به فایه ارجیده حرثیه و بیست کلیات عقدیه و ای کانت کلیات بیمنی آخر ای سامه و الاحالیه کانفیک یکین عقیمه و ای کانت کلیات بیمنی آخر ای سامه و الاحالیه کانفیک یکین عقیمه و ای کانت کلیات بیمنی آخر ای سامه و الاحالیه کانفیک یکین عقیمه و ای کانت کلیات بیمنی آخر ای

فوله (ص۱۹۹۹ س٤) : «و فيه رسر آخر سأنت»

شاره مى توجه كلام شنج (قاس فلسرم) قابير ادمن بمثاب الشال الأفلادوي ومن الأدر اكيم ، وجوده الربطي دائلس ومن عدما ، أسل في الوجود عدمه في هذا -توجود برابطي فالسنة الى وجوده النسي شرجع الى ما هو التعطيق عليه النصاف (قدس سرم)

, uti

. `

. ..

4

e 4

4.0

ليطن

فسر

قولة (ص117، ص11) - «واعاة أعسار السجيي

ا بها عمد لاشر ای لفکنی و بخراتی و فرع عن بکنی شرع فی بحراثی یکن لاو بی ال عال اواما لیشخص لانه نسل نسبت بخلاف لامیبار کنا سیصر "ح به

قولة (ص1112) - «وقد علم الصأ من طرطينا»

نه بوجه على هدانهوال التاعل عليه بمده الشجيل لانه من عبيل الوجود لا مواجود فوجودالفاعل بشجيل للمنه لا التعلوية فال (فتال سرم) ال الربقيات الوجود العلم الموجود فاعله التعلم التعلم التعلم الماء المحادث المحا

اوله (ص١٩٤، س١٩) : «بجرد تحليلي»

اد بو كان التشخص بانفسام صممه لكان المنفيد الله موجودا فسال لانفسام للما وجود الدالمسفروص والانفسام حرجي والشيء ما يو سنخص يم بوجب

- 4

مسلى

Ψ

حود) د

w :

V

. کی

u.

هوله (١١٥٠، ٣٠٠) - اوال مجنوع لكساب كليء

5.

.

-14

ی

L

٠,

ί,

la 1

3

lar

فوله (١١٥٠) -فاللهواي

ی هم ای شخشته این عفی علم ایا نظر اداهیایی ای داداد.

فوله (١٩٩٠ - ١٣٠٠) التخليق بسله له جودا

می این تعلی می به این باهیه مطلبه یونیه الا می طا این به ۱۹۰۰ م ه لاطلباه فی نعلی فیانیمه الا بللیه فی فرات الا لایدف کیا بلت فی معنی « الحللی

هوله (مها۱۹ سرم) - بسي است العدادة »

الجولة (من ١١٦ سن ١٥) - ولمني علما صح العوال - ا

ركب في الداته الوجودية هدا التبادي و ساعد سندني كند عيد بحدد و سندان الامتداد الزماني فللحنم في داته المتي كا وضع الآد و في سندر عبل هد وجود ساف والي الجنم أو لا و عي هددا ليعبو دن ثابنا وهد مر ددس باثره ممر الساح في الوجود فادن ضبح الدالوجود فادن صبح الدالوجود فيتحفي به و بنج في يوضع ه سني مسجعتان بحاف بديب مند حود بديب و د فيل سنجني بعل بنه جود بديب و د فيل سنجني بعل بنه جود بدو ود فيل سنجني بعل بنه جود بدو ود فيل سنجني بعل بنه جود بدو ود فيل سنجني بعل بنه حود بدو ود فيل سنجني بعل بنه حود بدو على الوجود بقيل عديم المرات تشجمي الموسوع

فوله (ص١٩٦)، س١٩) : «لما ذكر مالشح»

المي فوله فالوضع استحص لداله لفنادمهم سوحيه فالأوجود لحسم منشختين الدله والوشع والزماق بالفرش

فوله (س١١٧) موكدا حال الرمان،

ی قلا احتصاص بالوضع الا آنه لا برد علی فشیح لان برمان عبده میں مید اسلام طبیعه بل مقدار سیلان بوتنع اعتابی فلیکن منطور المصنعی (قدام السیاد) احتیان لا لاعبر ص

فوله . « كما أن تقدم الأثنين

على كل من هماد الثلاثة على الرمان والعدد و لحدد و لحوها مافية المستدوف المالة للدو**ن** والجداو هذا حكم حقيقة الوجود

• لا يرد عليه أنه قد حفق في معرد الزائر كيب بين الإغراض وموضوعاتها فنس تركيبا المصفاحا بل البركيب الانصبطام

• التراض و موضوعاتها بل في كل تسبين يحمل احدهما على الا حر التجادي على و البركيب الانصبطام

«ا فق المركبات الاعتبادة كركيب الحديث مثلاً

• في المركبات الاعتبادة كركيب الحديث مثلاً

• التراض الاعتبادة كركيب الحديث المثلاً

• التراض التراض الاعتبادة كركيب الحديث التراضي التراض التراض

فوله الدما هو مصطلح عوم التي سعفول لا مجرد مالا لنفيات من التي. عارض ميسام لانفكائ

غوله (حريف) 1 «ومنا استعفيه الدوم»

و یعض رؤساءالاشاعرة کالامام ر ری سست به بنول پایرجیج بلامرجع الذی هو مذهبهم

عوله (ص١١٨، س)): «وكانا اختصاص حركه بجهه ...

هوله (ص١٩٥) - ١١٠ ال عداالوجود لما حراج بسب فالله»

هدا محطا حصول قابده انحوال بعنی را فی بدس بنجموس حصو بنده کا طرد، با است. بی اینتمون بخاص بنجامی مرد بنیاد سایدا و لاحد و احداد و الدلالا کما طرد، المس بحوق و احداد و بادلا دایشه بدس بندگی علی باشد به بنوله: لاق حدم

ملك لا يقبل فاق كل توع مته متحصر في قسره و محفوظ به و حده و

بیند پعلم آله كان على المعنف (فلاس سوه) أن يذكر بير الا جر دجالا في الداب

بیند پهلم آله كان على المعنف (فلاس سوه) أن يذكر بير الا جر دجالا في الداب

كر في الداب آن الدابو حد لا يسدر عبه لا يو حده و قال بو حد لا فيد اللا بر

د الدابا و الله دامله بالمله بالمعلودة و غير شاك فهي بالمعلى الداب المحلودة و غير شاك فهي بالمعلى الداب الدابول في الداب الموافقة و الدابل المحلودة و الدابل المحلود في الداب المحلود و الدابل المابل في المحلود الداب الموافقة و الداب المحلود الداب الداب المحلود الداب المحلود الداب الداب المحلود الداب المحلود الداب المحلود الداب المحلود الداب المحلود الداب المحلود الداب الداب الداب الداب المحلود الداب الداب المحلود الداب الداب

و حاجل بحصه به الما جدد من واست بنيه بني في عامل عدني و خوادمعس او غين الهويثة المحصوصة البي دلك الوجواد عن الدينتزع منه غير هده الماهيته المعيشة المحصوص دلك الوجواد

قوله: هو نهیؤالفاعل و لای دلام عنائد لا سنی ، مایت به علی بنور به حتی با و له درگا عنائد مسوفا با من هیئه اجری پنوان به منجمعیه لاستقداد و قد مرا آنه بو کانا عنائد مسوفا با در منافی برا مستقی فی سرانط تجدوث و تحیف

ه له (ص١٩٤٥، س)) - «فاتها كان بعني الطلك بوجوده. - « -

ا دن وجواب حميين لاجوال بوجه آخر و هو المدن لابين و مع و لا اعداد حراج هم الدمن بعيس هذا لدان من المرابدوات التجميلة لان لاجسوال الحديثة من المرابطيجهمية لهذا القرد و ان كالب ما ان شجيلية 2.

, F.J.

_

٤.

.

,

£ 47

هوله (۱۲۰، س٤): «والا لم يوجد منه واحد شخصي»

فلم یوحد مه کیر د لا کثره حب لا وجده د و حد ماده بکثیر آن فلب الوجده لیست مصدد المدعی دوسی لان اساهیه فرمن حب هی لیست الاهی فلت بعم و باکن الوجده بنا کاف مندوفه بوجو دل علیه فاضا به الطباق الماهیه ماد ما مسعد الله العلی عنه فی مرابه من سر الساکدیک به بحدو عنها و لیستوی عناساهیه میها و من عوارض لاحری الغیر الساحره فی توجود بیس مطلبها بل ماکان فی سریه للحوالمینییه و لحرایه کلید هو منظمی بعدیم سایل علی بحشه علی ما مرا

قوله (ص١٣٠) س٨) : «قالمنكثر بالدات»

ای فی د به هو ساده و سی سر د سیاسر بعیه حتی پدن به بیسته و را عبوماً مع به محال فی بو فع بن بیراد آن ما پیاستر ولا هو بیساده المحسیه، لواحقها من عطع و بجوه و بعیاره حری سر د لیسکتر السیکر ان فلب بالاحا پؤل الی العرکة فهی پلزم آن پکول مسام ه به به افلال دید بمحالیها هی السیکره با خیره با فراد دیه باعض لا بالندره لا حرائیه بالفواه ک فی العرکة و هذا جار فی الجسم ایت

ثم ن في فولهم المشر لواع واحد لاستندو لواحمها روا درادوا للواحفها للل الفطح والحركة شبكالا المن سقص لافر دالنواع في عالم سئال لاكبر والاصغرام م ماداة هناك ولا فطح كنا قال (فاسترام)في كنيه الله دا تصورا حظالتطمين في، لحيال فقد اعرفين للفني عن الأول والشاك حصين الحربن كلها للور للرفة

والحواب اما اولاً فنقول: ساءً لاشكال على الاحتلاط بين سندهمين فان منه

¹⁻ الاستارالعطية مناحب النفي ط ١٢٨٢ ه في ص.٦ والعلق والمعلون من ٢١٠

عاعده من النشائين وهيد لا نفو نوال تعالى با ال ولا تتجرد الجسال و تده بنه سهال الله هده تصور الكوالله بالمالها في بنفو بر السطعة السائيلة بالكها منطقة في حسية في الدول له وجلم و موضوع منذ الراس فا حله لهنا و كدا لسوار الجناسة الا تجبال بلاهم به ها في دولة في الراسة الا ماليات الله محدة الا تنساخ المالية في تسعير في المعدد المالية المالية في المعدد المالية والحيار المالية المالية

ه ما تایا فیمول د حال د ماه مراهی کالساند المان سامی يجامعني للنها والتل شوال لجائل بالراة لجرد لجيال فيصلاها الراياها والأمراء والأما الرأ وحودت مليميا والدهلة لأالدهلة للسيدان حليقيها للحصاء والباهاب عراسه فيجر جالينه را الله سي هي في نصوص شروي ۽ هي نته به عبدي ۽ ا به بلاگر فالبخر المنظمات و الدالد المحود لهي موجوده توجه داد الدالمليي مفائدة فان وحودها لحادث لها هي وجود بنا للبيطية السبلة لتي قيما الألوال هي الفيات بجها منكه بالوحود علتى بمتانى به جودات بها و هد الم جود الوجه د ، خود لأغيال ئاسه داء جود عليي عناني ۽ ديت توجود کله به عالي دايد ۽ کد سه لحديثه موجوده يوجود عين لأيوجه دات عايد عي في موجه والميد با فتقول بيراد تعليله بداء والواحتها لدسته الاقتلام بالتسب تحليني هو موااس عاسة عامة بالنوع لأل المرالاة في للجيول التحصال بالصبعة الله لله مشعص و ماره بشجيل بعواص متر بالرمة لا يتماليًا بعضو ويتباطي عاليه طبيعي بل في هالها واحرم ي حدمان لا بناء و سيدمه الأن بسوار هذار امن م الوالم الحاق والملكات عصله من دافراً واعداله لحاكات عي هيد الا عدم السار . ده ساطه منجولات ما تعليمه ميواد بداد في هدد شور الصحكة الأمدين د

ئەب

عرب

ر د ښه

ق ب ا

مان

رخ

3 ,4,5.

قد بكون بكترافسور بعيفات لارمه مهويات و قما قصما سنته في رساله عليجده اجابه لاستدعاه بعصالامتحاب! منشاء فلينظر؟

قوله (س١٢٠) : دهر كهالقابل»

في لاستقداد و بيوار هي مايه لاستقداد و الهدا كل حادث مستوق بيداد كيب انه مستوي بياد د

> فوله (ص.۱۳۰ س.۱۱) «سب كثرةالتواطع كالتحيرات والتحساب» و غيرها من لأسباب القسمية والقساعية

> > لوله: بدولو (الحركة م

ان الحركه الاستعدادية والحوهرية والاحرى عربيثه الاربينة والوصفية السياويثة الرابطة للجوافث بالقديم

قوله (در،۱۲۰، س۱۹) ... وبالجركة بيتنيم في الرمان»

د بانجرانه پفتانسی، فی ارمان و نبشن علیه و منالبیثه نصروریه المجرانه . «رمان فالله پشالر نشادیات المتصریه الالاوضاع پشالر بالاارمنه

هوله (ص١٣٠م س٨٦) : «وبالنابي ينصم بالتعل»

ن بالاحر و هو وصع فتي المباره بسامع

قوله الرفيسية حركه الآنه كنا إن يهنولي ما يم نصر محتشبه لم نصر مكثره كثره وصفية الفقياليّة كديك ما يها نصر سيّاله المنوعة الم اعتر مكثره كثره رمانيّـة العباليّـة

۱- هدوالرسالة موجودة في المكتبة الرصون و مكتبة كلية لا داب في الطهران و قد ذكرناه في الهقدمة
 ۲- وليارسالة مستوطة السنظمية ويته المحتبي الحكيم وقد حفقا هدو الهناجب بيجفيفات لم يستفها الإسااحد من التحقيق و قد شرحنا كليات مبدر الحكماء بمالاتريد عليه

قوله «ال الهنولي شيء بنكثر بدائه» اي بهنولي للحسلة سي كان الوضع من اللوارم العيرالسائحرة في توجود لصوراته لحسليله والدائحر كه فلسب عبد بقوم من مقوماتها ولا من مقومات سورتها

قوله (ص١٣١م ص٢): «واها وحدة وضع عثل الانسان...»

لما قال اذالوضع كثير مكثر الروماسوسم و شريب للحسم سبب اساعيد و نصريق اللارمس لاحر ته عبدر مانوسم مثل الاسب المذكور و ال كان و حدد ا كنه عين الكثرة بالمواه

قوله (ص ۱۴۱ سع) دونقول عباً -

الرحوع السنده من لابض ابنا هو می دکر شده و ی کدر محاله کیا هو واسع قال کونالعارض المنارض المنارض مقارقة قدگر هذا لاختکس بشته فک سخ ای کل سوع مسشر الافراد مادی صبح ای کل سام ع مسشر الافراد مادی صبح ای کل سام ع مسشر فوراد مادی صبح ای کل مالس بدای قبیل بسیرالافراد با بو به منحصر فی فرد فوله اما بسته این کل مالس بدای قبیل استشها بینه لای منده میل فوله اما بسته ای مالی و افغالیة الحرکه لیبدیره و اقدمیشی و استیان و امناع بسیرالام و اقدمیشی و استیان و امناع بسیرالام و اقدمیشی و امناع بهرالام فی حار السید کیا هو امالیک و افغالیة الحرکه لیبدیره و اقدمیشی از الانتظار میاوی تبوحار الکثره علی کل بواج من الفقال و الفتاکی لیان عدیما الامنان ادالانتظار میاوی تبوحیم الشخصیته قالماء مثلاً ما فی سقطل به بشراشجانا آن قلب فی لابخور آن تکوی استحصیته قالماء مثلاً ما فی سقطل به بشراشجانا آن قلب فی مقصولاً علی لابغیال دایش فی مقصولاً علی لابغیال دایش فی مقصولاً علی لابغیال دایش فی مقصولاً علی فیران به دانی فی هیشه الوعیته قبیره ای لا توجه منها واحد واما آنه داتی فیرونی ی کلام فی حصور عوالات بعد و زالوحده مقدمه

عنى كبره ف به يرفع الوحدة الانتسائة به تحقيل بهورات وسنه يكل الها مقتضى و حكم لامان ف التحور و فيانت الا يجوزواجه فحاز على متصلها الانقصال و علمي مناسبه الانتسان كنا ذكروا في مناه هياديموراطيس

, D

...

4

y 4

.

فوله اليونيمة الله عديمة إلى حيث لا تجوز علما عيث لا تسييدن ويسع احزاله كل بالنبية الى لا حر

هوله (ص١٩١): «وهداالتعمل لا دافي فولما ...»

بسوب را بدان الان هد في ستحتن بالمعنى لاعها من ماره الشخص و عن اهدا في سنحتن للعني السنسار (+ ما ما ذكره (فلاس سنزه) من الها للحاء . لوجودات ، قلا وجه له لاي شخص كان وجود للمنه بالدان و للاهمة بالعرض لا بوجود آجر با للوجود آجسر الا للعني "حسر

و حديد ال سيحس به الال مسرا العد و بيسر اما بنفي دات الشيء بحيث ما بريد على ماهيته كتشخصه و قاما بنفي قامه بدور محسد محسد سالمه مدرس الحله على ده كالمقول المعاوقة واما بالمادة القابلية لعد من سرام مدخله عدرس الحله على ده كالمقول المعاوم و مسال معلوم حسله المعافلة الماكنية المدال كليه بالماكنية المدال كليه بالماكنية المدال كليه الماكنية المدال كليه الماكنية المدال المعلوم حسله المدال في دو حلي عليه المعافلة والموالم المدال بدول بدال الماكنية والماكنية الماكنية الماكنية

موجودة بوجودالحصيفائي دفيه سمائه وهي من صقع بربوليثه كلف و «ماهو « فلسها الههو» و بودد الههوالا و بعر بدلت حرد في وحود المهدات والدافة النص التي المعدال في وحود المادات والدافة النص التي المعالم في وحود المادات والدافة النامي وحود المسهاد الراب تشخص بشيء بعين وحود المسه

فولة (ص١٤١)، س١٧) - «في تحتيق عفي الحسن والتده».

ای لحس الطبیعی و نیز د دانیجیو میه لابعدد اندی هو مصابی بعیل و مصدفه و کدا فی الثوع

قوله: «كَانَ بحب لقبه توعاً محصلاً» لأن الباداة الاولى سوع سند في صبحاً فضلاً عن المواد الثانية

فوله (ص١٢٤، س٧) : «وهو معروضالجسية والجركة»

قال دات الجنس و دات المادة واحدة والتعاون باعثيار وصفى الجنسية والجزئية و سام الحواب مامالسر على الاحراء لحارجته حاير النما كنعريف الانسال بانه نفس و على قائلقدم للاجزاء الحارجية عقلا اليس بعسريات

فوله رص١٢٤، س٨) - «وقد عرالغري بسهم»

فوله (ص۱۳۶ء س۱۲) - «فالجس مبهم لاته ماهنة نافته بحناح الى تتميم - « هذا مبتدته او مجس تحداج الى تحسق و الدن لأن بدهياء الحسيلة لحسيلة: تحتاج الىالفصولوجودا وتحصئك لافو ما و معنى والا لرم فلك معنىالمصلم بر ستوم فاریم ح بحس بی مصل فی شبته ماهینه لان شبئیه ماهیه کسل حمر معين معلوم فالجيوان هو لحليا النامي الجيناس و الكها هو لفائل للقلبلة الله غيبة بالدات والكلف هوالهللة التاره للحصوصة والهائب بدأ وتسل تقتاله لاله تعلل الماهينة لأنه في بجاف توعيشه الفناء بمقرالناهيَّة وأفقنا الباهليةالفقيلية القدائلية لأنها أنفينا بمش ساهية خر متنبوده بالإسارة بعقيبة في أجراء حكام الباهية هو للاهكة اللوعلة فلتان لترق بس فباهلية اللوعكة والياهلة الجلسة فليواجيل الجدهب إلى سواع في عالم لأبداء وعالم بعقول البسكافية متحسل مجرا حي العوارض تنادئه من لاوتناء م عنهاب والأمكية والأوقان والجوها بجالات هسر فالله لا محتش به مراعظمون سواء كان في عالم لابد ع وفي عالم الساوين هد س لاشرافس واما على طريق بتشالس ديجره بعاليا عابولنا لاقالتوع فيه موجود بـ ٠ مجردانين لأخاف والغراب والتجلله بيرالعوارض التي هي مارات للشخص ه ا تنهما الاصوع م أن كان منهما محتك الكثرة د احدالا شرط لك ما م هو عنن موارض المشخصة وحوداً عاية لأمر النافعو رس بنا هي عرضيات ما الله نو مي ووجود ب لو حق بلبوغ و نامر بيه وجود اول و مصام سابق بحيالات الايم بالنسبة الى القصول فانه منجد منها وجودالفتاءالجنس في قصوله وهدا معتي قولم يتبدق لحس على اكثره لمحمقه حقانق والنوع بصدق على الكثرة استثقمه

فوله (ص١٢٥ س٧) عني لانتمال الشعوري»

ساء على والادراك عدهم اعمال موالدور لمادية واسبكس بها ولد ؟ ادراك بحدوان علمة بمعاليثاً لا فعلية و الدعلي مدهب المعسف (فدس سسرة الد عاهراكالحزئيات بالحلاميته والكنبات عالاتحسادا

قولة (ص١٢٥م س٥): «عبد هداالعل»

اى الأصافة و ستسم (فلس سره) و في قابل هذا عمل بالأنفعال لا انه لم يرد له ما تقالله بل ما تقابل لقوم ولو ب المنجه لقيد هذا لاساس في يراد بالمعل سنجريث الذي هو اثر القوة المحركة الحيوانيئة

فوله وص١٢٥٠، ١٢٥٠ - ١٥سم الالكترة بكون من لوازم لوحية في التهي:

في كلام صاحب للحصيل شاراتان

احديهما ال لكره مؤجره من بوجلمه وحده مقدمه وصل

و الانسهية الديكترة مرادهيني والوجود مساول عواجات بالهوامسها و الهي مسة فوله (ص١٢٥٥) : «فلمها ما يلزم

اشار بكتبه «من السعيسية» من كاره بجانها مني يه بدكرو كيب م مينات سمية و شخصية نظيمة توعيه و بروم كره البراس لحيمة الرحود و ساروم كثره مدهيه الاستام و عبدات عواجب عالى لروما عد ما حاد في وجود و لسووم درة المفاهيم الاعتبارية لكل نسبت وغاردات

قوله (1870 س)؟). ومنها من لزوم لنعل والأنهام للنعلم ل موالحوال.

والحيس معنى و حدا و من الهامة المدى له المدر والمعنى بنياد من العلى الدى الهام بنيوم و من الهامة المدى له الله والتعلق الدى الدى في وجوده والمعنى الوالمانية المدن في وجوده والمعنى الوالمانية المدن في وجوده والمعنى المانية المدن المدن في وجوده والمعنى المانية المدن المدن في وجوده والمعنى المناطقة المدن المدن في مدر المدن المدن والاستان المدن والاستان المدن والاستان والحربان و هد اللها ميوري والاستان مناطقة المانية المدن و هد اللها ميوري والاستان المدن المدن المدن المدن ولا المانية المدن المدن والاستان والحربان و هد اللها ميوري والاستان المدن المدن المدن المدن المدن والاستان والحربان و هد اللها ميها المدن المدن

المدى باعتبار احده فقعد وان كان حيثه مائلة لكنهما واحدة داتا والأبهام اللذي به بدايه والأون اللب عمام استهاد للعليف (فدس سرم).

3

C

w.fr

٠,

. ~

فولة (١٩٣٨) : «ومنها أجراء الحد للتحدود. - -

المرق بنية و سن لروم تحسن والعصل من نوع ما ن دالله عم و هذا تأسيد.
المعل فقط لأن سجدته في صرف عمل لأسر والحسية و تعصلته وال كاما من التحولات بالله في لا أن سراد همائه عم من تحسن و تعصل تطبيعين والعمدس فوله (ص١٩٧٠ من ١١) . «كذلك التحور الطبعية»

قانها وحودها في نصها عين وجوده المحالها ف^{ا الدا}من دخون المستحل في حياداها

هونه دوفي المركث بكرية ي في لمركث من الصورة الطبيعية والعموض فان تجوهر مراة داخل في خدالصوره الطمعشة و مراة في خد لمرض كد دن(فد. سره) في نعص كتبه

قولة (ص١٤٧) : «أو قطعة الدائرة بالداء »

مه سامح والمراد القوس الذي هو قطمة الدايرة بالدايرة

قوله : «على ال اجزاء العدا » كلام آخو على سبيل لاعبر ص و هو "

سب بحويرهم هدد سنامحه بن ردده بعد على المحدود على لي يتح ما هو لاولى

مه و هو عكل ديك كغريف لاسب بالاصلح و تعالمة بالحادثة والدايسرة عاهو

بال يعال لا سال رأس و قدم و حلم و كد وكد و عائمه هي برو با بحواد او أن

و ويه من نسلت سناوي لاصلاع ثبات دائمه و يد برد هي على لايها احراء معده

الطلع كن هم شأل بحد فاحال بال هاها، وقع بالمكن اذ يتن شيء منها او سرا

دد بربیعه هد محدید محمره داکردی معرفه حده و یکن مدّد عن سیخ ه
دس س سر درین دوی لاول سفت را دفه لهر وجخ تحدید الحره دیکی حدید
دن داخره فتم نحور کثرهم التحدید والاجزاه الخارجیّه مع به افرال و حو
دد و یالت دی دکر سلاوه سر بنت هیاد الحدید باکن دنه سعی بالایجور هد
دو به عنی استر برش نفی بحر شه با حراه باسته ای حدید الله با حراه ا

احدهما به قد يكون حراء تباله بهويه لاحراء على بهونه كنافي لانسم با حراءالهويله تباخوهم في مقام حراء ساهيله الدحراء على بهويله مصفاك للجلم الدخراء كناسلة الهولة كالبداو كناسلة حراء بهويلة الالبلغ الدكتاسية حالها م لما كالجاجب والالتعار

فوله ادو لعلم في لاول العلى لاول دا حد لايسح في تعليرت لا عاليا حداد لاعرض بدي هو لايسم لاله من حيار داكسته الله التي هي من حيار دا حداد لاسدل كبا مر لال نجرد الاسليلة هو التن حياد دالاسح الله السير م محالي للموسال و في لاحيرين دا احد على في تعريف بدايره و روا الجهاد بن ماسا كذائله احد ما بالدال المتن هو حراد بحد و استنج بدال هذا داده بدايره دام له للي هي كجرد بهنا مكان ما العاص حيال بداره شكل و هو هيله في

٠,5

لحظ و عائمة شدق و هو همه في سطحالمجام للحض لمنفاطعين قال بشكر كبد محص دیک علی تحقیق

بنان آخر للثاني ۱ به جداما بالداب شدي هينو الأنصال فايه داني بدياء ا والراوعة عرضنا نهبنا واجعل نهبا أجراء بالفعل كالفسىللد يرما والجواد بلفائلة وسإ تفائمه بر و یه من سنف و لکل بالل لالکالا منها منظل واحد لا منطلل همه اولة (ص١٢٨، س٣): «بل ابنا يسبي بالإشارة»

كنمة بل هذا بنين بالأمير ب بن تشرفي لأن ما فيلة نام³ في اثناب تسطيق ¹. Jes >

موله الكانت تسبيه، فيكون جوانًا لمن هو لا لما هو

فوله (ص۱۲۸، س۴) : «فيلرم أن ينطل»

لان احدالمتحدين لا يـقي ادا رالالا تو و ما حد _ و ي معنون برو ي ما فسأني

فوله (حريد١٣٩ س٢) - موليد برل بنا يغو مانية

ان دات باده ، عباره احرى باده المعدد و ما باده النوطيئة و الله غرينه فقاد النا كال ساداة محاجه في بنيواع الي نصواه اليوسية والدالت العله ران التعلول و حامل كلام المصنف (فلمنسوم) المنه قرق بين الجمم حمر سام فر و حسيد بدي هو ماد د دان الأول امسير مهم مأخود لا يشرط والثاني ممين ما ١٠٠٠ مند بر سرط لا فوجود علمين وجود لخس بمنه فره به رو به نمينه فكيف سكن للح الساور الجنس وايزول فصله

95 300

20

417 4 44

49

the same 0 -

- 4 إرءةاسي 101

اسورت ب 5 190

ه له (ص ١٢٩ ص ١٣) « كنف والتشل »

بعی انهما علی عدی کونها وجودان با به من باخیاج سها بیؤدی به سد ر وجده آن فلب هد ۱۰٫۵ علی باغیلی بقیاد علی ربانه بعنه باشده فلب امی شریکه انقله هی بعیام آلبدی من عبوره ان فلب فلسان بعنه باخیل هی بدر باسی من الفلس فلب اسا کاب ساداه و حیده باخیاد دفیه ای باخیوان سیدلان خار فیها دیک بحا ای تحسیلان وجوده وجودات هی حودات اسور به به از مجامله فالحوهر ما دافی باش بطوره و فی عدامی بطورد و کیام ای

الولة (الريمة) الريم الحين والنفس منفس بكلامتر كسس المرادي والنفس منفس المدادي والنفس منفس المدادي والنفس منفس المدادي والنفس منفس المدادي والمفسل منفس المدادي والمفسل المرادي والمفسل الموادي والموادي و

اس حيث چوار تعولها الي ميوره بعد صوره لا بها دو ما بعده لا فعده به او لا اس حتى تأتي عن سجوال الى الصورة ديمي سجد بالعبورة حدا الاوحود الحم اللحاد ۱۹۱۱ ما سنهم بالمعلية والسعيل «الاحتلة الجاد الاستحصال السخصل الاسهال بهنوالي

ا حکم مصی گهان کردهاست که برکت بین داده وصورت انمیناییاست و برفول بانجاد خید میافینه ایراناست به بهریای ارایی منافشات خید منافشه وارداست چید دلیل بر برکب انجادی طلاعیدرا دکیر ایراناست بهترین دلیل برهاییاست که به از برای سات خرکت درخوهر دکرکتردهایم و برتاکساتخیامی ایران بوترکت چید اشکال وارد ساختهایم اگرماده و هیولا مقام و مرتبهی از خود داشته باشد که ایران در بر موجود بیاند بعنی وجود خارجی آن بین صورت ساید باید خود در مقام واقیع فقیسی ایران در مقام واقیع فقیسی ایران دارد اگر دو قفیست بسویر ایران که حدمیا علت و دیگری معکورتاشد و درطون تکدیگر واقع بنده باسید بین بها به برکتبانتهایی استاد به ترکیبا بیاند کرنا نظل ما بوهیه الحکیم المحتی انهما میربیان فی اقتیمود اگر مساده

v

پست الاستخدال كاساهية الدانية المودالة في دينية التعدة كند بدادي به المودالة في دينية التعدة كند بدادي به سواد و بندل سبب مهموني فالمد المحدال و المدا بحدالها الحفال و وجود الم المسلمة المعلولية بنها المحاليس بال تحسيوني بالها فالمحسق الهالما موجود الم بوجود الله المحدالة المحدادة المحدالة المحدالة المحدالة المحدالة المحدالة المحدالة المحدادة المحدالة المحدالة المحدادة المحدادة

a

1

.

فرسه بي از عطلب داسه باشد صحار از بيورت سافطلت مصيه الله با فيليي البلد كه درآن شار بعراب بالمورث كاملتر وجود دارد بنا بر ابن بالد هيولي جودم كند از هيولي و ميورت باشد و هيلل الاجود داميريان كه هيولا محل ان مساسد جارست با الركلام ما الكار جوهريت فيولي و ميورت را بله ١٠ جور على ميورت بلكه بله وجود واحد را بعدار بحليل بقي حرء جوهري فورالفطيه و فيلية البردو صحي مسيماند به الكه عاليد بنيج البيراق ميورت بوقيه را برمن بدائيم الاز هيولي امر باقفي بالله ميديود صورت عليه فيولي بسلماند به الكه عاليد بيان بالمراق ميورت بوقيه را برمن بدائيم فيولي بسلم دائية فللمناسب وجودت منافي المرافي وجودت بالميل بقاري بيستور عليه وجودت بنيا وجودت بالميل بقاري بيستور عليه وجودت بنيا بالميل بالميان بالميان بالميان بالميان بالميان بالميان بالكام را ما در دسالة خراك درجوهري و سراح جازي آراء ملاصدرا بحد جراك و جوالي البدر بالمياني

الد هبولی سیست وجودی و تعمیل جارجی بدور صورت بدارد و جینیت فود هم با جینیت فطر باد بدارد جوی فود در هبولا متحصیات و هبولی سیدجین میهواییت و علب و مطولیت آنها نظیر لد عدن اول آن برای عمل دوم بینیت واتریه با هم برکتاندانسند بلکه علیت تحسب تعمیل عملاییت ۱۰۰ بعودا تحقق هبولا میماشد هم ۱۳۵۰ لدى هوالانجاد فى لوجود سهد و هدعن بدده و غبوره + بده ب س س و دان بس الا باعتبار جدهد بشرط با ولا بغرد فلب معنى لابحد فى المركب الجارجي آن بلاحظ بين بباده و عبوره فيه بجو النبان تجب عدل مرسس من مدجود و حد كانفرين دا احد لا ببرد وجيل على الدونيوع و سن تجاد الحس الاعتبال فيه كانجادهما فى بسند

هوله (صهم، س١٤) قاد وحدد عاد الدرك

فولة (صه١٩١، س١٩١) - وجودفالحس جادف

10

₩la .

وفدس سرد م س سرد ال می تحرد ۱۱

هوله (ص١٢٤) ، ١١٠ عاده بندح بحد ال بنجراك

الأولى بلني فريقية إلى ينجوال ما ما للجسيرات وطاهراء الفلي بسراليات الأالب مي

ų

.

. 4

4

قوله (ص ۱۳۰ س)) . فهد هوالدي سرالتر کب و ليسته

من آن في سر كت جسه مدد ه خارجي في هيور سي هي يعقون بي هيور سي هي يعقون بعالاً ما مستد كالمرفس بدي هو بستد خارجي في فركب دهني بالأ ما ما يم يم بن بحين و عيس في سجون فالسدن فال سيس لا يا با بنتي بالها فكه السيس فال تحيين و عيس في دائم بنا في المحين و عيس في دائم بنا في المحين و عيس في ماده فيحرف بعوره في المركب و الكان كدف حال لاحده كه المحين بالا با با با بالا بالله بالا في ماده في حجمة الوجود هي عيم و حود هي عيم و حود هي عيم و حود من بالدوجاء المحيد دي كه كاللهواء بهنوالي في المحين الله بالله بالله الله المحين و يهدا إستام الحلول والملته وينهما اللهال وجود الاستعادي الدي الكراس حديد الاستعادي الله المحين و لا الالي من فيله كه الراس وجودات عملية الله المحين و لا الناس من فيله كه الراس وجودات عملية الله المحين و لا الناس من فيله كه الراس وجودات عملية الله المحين و لا الناس من فيله كه الراس وجودات عملية الله المحين و لا الناس وجودات عملية الله المحين و لا الناس وجودات عملية الله المحين و لا الناس وجودات عملية الله المحين المناس وجودات عملية الله المحين المناس وجودات عملية الله الله المحين المناس وجودات المحين المحين المناس وجودات المحينة الله المحين المناس وجودات المحينة الله المحين المناس وجودات المحين المناس وجودات المحينة الله المحين المحين المحين المناس وجودات المحينة الله المحين المحي

Section 2

الاصلورة بقيورة لأبيلت اللي يبوني لأنجياه ملحب

الله وجود استعدادی موجود بالصوره و کان من مراسب نکتر الصوره لا ان الهپولی وجود استعدادی منظار عن السوره و ایراست الی دلت انه بناء؟ علی المون بالحر که الحوقر به کن صوره ساتف کانت نفسها طبولی اللصو الگاملة اللاحقة و هکذا الی آن پنجرنالصوره بعلاف برکیب بس تحسن و الفضل فال تحسن بیس به وجود صا^{رد} باوجود ب عامدان هذا عالمه برابر مرامه رفع مقامه

فوله (ص١٩٠، س٤٥): «فيوجد حيوان رالت عنهالناطفية»

تعلق بواگایت باده ام انفیته مقتله ای فلوار امتعیاب ۱۰ هایجات مس في شركتات لأنهما همية تعليما فيها فتاتونان مرين متحصيل فالأساس ن جدهما و بد الأحر فان مون الركب للارجي الأنصيامي لأ والدمي لأنتني بالاه الله منا الانجاء بله بيناه لي الميورة كالتنافيلة أأدار فيلم ا به وقاق مرابيين كالمسورة لحاليته والمسورة الواسه والبار والمحرارة فالسم فال ه السبه الأد يواحد الدوال عوابسه الاداليات بالشهيد مواحولا إدام يدان لأ مفهوما فيقد بل ، دوا بصرو فرق من با بناها با سيء مع سيء فصرائشيء بل أن كلب دا المستبراه عه ه غیر کلی و رحمت البراکبات الی سوعه و منادیها اشابله و است حب عالم نه فال لادري كنيا أن من الدلاسة لاستي توجيد بالدير كديما من كالاسة و حد و سنسب ٢٥٠ لي سنجيةو چديها عوالم مربية يعليها فوق يعص و ب ساورد في يو مس لاعيه ب عالم ب ولا مظلما څلاه من الدواليد حيية و ر خماترهه و کال میلو می منت د جمده و کال ملتو من لافر بر دهرا و من ما و هد ان څخه کل من حراه ه يه فقط و شرف لا موجودا ،ما مر يا و الله الرامد مها جاو و في لا منا دي بدي هو الأكتاع صفيف لا تران فيها ه مناه أنهم بعد عبايم و مقامها بصلعاني معامها البولي الساق حبر اله بالأخرم لم مفاديا الحلوالي التعليم عنه بالقلفاذع أليا لحيوالي بناء التعريفة م ثم معامها عصابي للعم بله بالعجال لير بعد دالك خلق آدم سابق بأب عس

القوهار عفق باعمل بدي هو السرد عفريقة تحيان والحنق فهكما إبينيي أأ خفه له يا تصلعي لا نشي ه چه اير ها ست يا اغليي بده اه اخليا فيل به ليسلم او السا J4....

فوله الرواما الده لأخير الأخواب سؤال مقدر كال فالها يعيبون عب ن عجليل للعلم به شراب بالدور لل الله بالمعادي في فاحدهم الأرابيعي فينا الد فی تحسن دانصی و بداده در ۱۰۰ می بینویی داوی هی باخا تحوهر وی خر الأبيال ويجوهر بديل أبعاء أمانه أل يدفيونان من عال بهيوالي لها يجوع الباعي في لاحوال و هي سيحيجه سم اهدا داك فاحال ال محدد بينوالي م الله صعيته ملهله حالله الأخوالك ملتلي في حولات عبوار التانصراح به فواله والاله في صبل الأشجاء الأما يجواب جائب للجيلين فال پياوالي لها يه ديل لها و مام التعلقه به يكل مسجيحه به بالدار المدم بالله و عاهم هدمي . و عنظم والحمور الحيل والمستحد الهابة في تسقد متحضر في السخص والراء الت الله قول شيع المنال والسيل ما سياد واحد المدد الدي هو لهموايي نو خد بالميوم بدي هم الشيوارد داري المله الحساسة يند الواحد بالمدد هي م ال بالعمد الذي هو لميل عمار و له حي د ملوم ليه هو شريك علية . . .

هوله (ص ١٣٠ س٦) الوالها من له حوا

فيه اشت لأن في ماهر لأمر المنها . المعين سيسته الماهية كغيره من بكدات الحس لا شبه المحودة منه ال سبرة المحكي شيئية المحية بل شيئية الوحد

١ ـ الهيات الشفاء ط " ١٣٠٥ ه أن صاحبًا لمانه والسورة ص ٢٨

م تحييل ماهنه باقضه قد سنده بداعه كيف فكون النوع ماهنه به ۱۰ ميد ال عليل مطلب اين م دخود مطلب هن ومنها ال القليل منظور و دخود تحييل د يحليل في الداهل به منها اين او خود عيل بشخص و تفصل من الداب و مها الدائية النوطية أيضا بحوا من توجود فين اين لأخضاص و الفنا المسل حسره الفشة و الذا كان وجود اكان بات الحراء ساعته و هو محال

ولا يدفع سعاد بران ما المسل المحلول المال المحلول المال الما

فوله من ۱۳۰ من ۱۹۰۱ منه سه الديان الوجود عال

في اله لا بيرم إن تكون بكن منسر و منفين كنا في يوجود العسمي السير الله الماسي المستون المعين المعين

. .

٠.

. .

,

ľ

_

- :

فوله (ص١٣٠، س١٥) : «فالتصل لد لم لكن

یمی در کل فتان که ۱۰۰ مسیر می عقبل ۱۵ خر مختوصیه فیه که بات مسیر عوالحس فانجس شدن نصوم مستر می نقصل والفتیل تنفین الحصوص، فظهر ال کل نیسر دای ۲ الا شرم در مکون نقصل

فوله (ص١٩٠، س١١) - اصبول لجاه

ای پیدن عدی جو هر بدد داید لا کننده علی نمنه ولا کعبندته علی اتواعه فاته صلیق دائی

فولة (١٣١٠ س)، كنا رسباً ساح لروافس

عليهم در نصوره بتوسه جاله في تنجل السبعي لال العساورة الحسية منتعله في تنجيل عليه والهيوالي إلى نتوال لها للشائلوال استعب في تحصيم بالجنميئة و كل حال في البحل السبتعلى عسرش

والجول الراحال في عجل السندي في شخيل و سوع حبيماً عشرهم والهيولي الأولى أو عالمه و لا سندت في سجعل سنكن لا تسلمي في سوءع فال الهيولي وال كالل هنولي محتشه لا سوع الا بالعشوار النوطية والا ترى الله الم حسيسة قارعه عرائبوعية وكنا الله بين عيولي والصورة الحسيثة تلازم كدلك بين الجسبيئة والنوعية تلازم

عويه الدوديك لايجادها مع نصوبه واهده بقصوب فينسامل لجواهسوالات

١- في بعدرائسج - كيا رعيه

۲ وقد ذكر هذا البحث مضيلاً في كياب الحو هيرو الإعراض من الاسفار و هو (ره) قد حمق على المنظب
بما لامريد عليه

الجنس و هو هناالحوهو عرض عام للعصل وليست "اعراساً والالتفوام حوهر داعرص وليسب اعداماً فالسور النوعينه وحودات حادثة كالفصول

قوله (ص١٣١) : «كما فالرائسي»

و مثل بسایط العصبیته فنه سنابط تحسیته و عبد فانوا لا سیل کی بعریف لاحباس العالم سوی الرسوم نافقته ادلا جنس لها فلا فصل

قولة (ص١٣١، س١٨) : «قالجوهر النطقي بازعها - »

ى النفس الدفعة من توازمها نحيوانية قابة كا بالحس الأفضى و هو نحوهم بين دائيًّا لهذا الفصل بل من اللوازم كديث نحس الأفراء و هو تحسو في و الأوساف و الأسنان التي ذكرها (فلاس سره) بيا هي في موضعين الحدهيا في مراب نيس و شبوتها في البدن و الانتها في مقامها المالي النجامع فقدات كل نفوى بنجو على والسفد

فونه «و تحوهر به سنب التجليد لاولى سنب پيولى التفليه بها ها كما في المسالحوهر على الأسان في تعريفه فاسته باره اليولى و ذكر في متحث الناهشة من السفار «ان الحوهر في تعريف الحليد الحود من يبولى و فائل الأنفاذ فليله مأجود أن تعلوره لحسيبيّه لا في يؤل له الي تحوهريته من جام تحوهر التعلى الذي هو مافله سنب توجهها إلى لهمولى للحكيمة والعلقها بهت

ان قلب فكلام في الجوهر النظفي الذي هو النصل يجتيمي و هو بدقله و النس فيه الهيولي حتى مكون الجوهريّة عارائها ، الدالسلو ارم الاحر ي فاسبانها من ١٠٠٠ عمليات و يمكن أن يقال فيها التعديات سجو النبي لجاءت عواه

فلب الهيولي ايسا من سوحود ب سد مئشها والعفل بنعرد حامع المحودات

المی دونه و وحدان النحو لاسی ملیدان فلید لابهام بوجودی و فابلته کل صوره واتی عافله فابلته النجوان فی کل معتول و فی انهیونی النعه الاستعدادیه الحیث النجیب مله کل شوای و لاستعداد الله وفی نحو هر العثلی النعه النمیشة تحیب النفیت مله ال السادی و عملیات فلیدادونه فلهو الشجره مونی و هی کشجره الرفاوه امستعام الا به کلیاهید کشراد الدواع

فوله الافالحق في كن لللغاليو له وحوده» في فيوريه دانه و دالله و دواله اد للجراد لا ماده له فيمام باله يتواريه ا

فوله (١٨٠١ - ١٣١ - وكل مركب وحوسه مدرية

الاناهم و هي عنس ۽ عنس هو الوجود ۽ ساده سا کاس مسجدہ باشو ه عندہ بسام ، جوادہ هم سموالہ هدا بي بعيل ۽ بن فيالدهن فالصورة مفيومها حا، ماهشه سر کسالان کلا من معهدمي سادہو عمورہ بنا به لسيء هو هسواء ساجمہ م حده الله

هوله الراح ١٦٠ ل ١٤ و ل كان عدرالمو

منطق نقوله «وكل مركب وجوده بدووه» ي و ب كان عصالصو الألفاداته دائما وسنب بناديم من لو رم ماهيب بها و من دالثاتها بل لو ارم محودها

اب و كتبر ما بطلقالصوره على (ابدائسيء و بيام هوية الموجود من دون اعتبارالهادة فيه كما بقل ني على ح و قد سل عبه عرائمالمالمالمالموى قال عليه السلام صور عدية عرائمواد حداسية عرائموي والإستمنية والمبر فيه الرائمادة عبر داخلة في قوامالتيء وسلسة السيء بصورته التهامية وقد قرر في عفره ان مقد المورد معالمات في بعض الأحسان لا علام البلازمها بطلقا والموجود اذا بر بميانه و بحاور عن هذا لد المبرد صورة نامة كما في المحرد عرب السمادة من دون بحردة عرب المقدار و اذ ابو وجودة و كمل دانة بتجاب عرب المقدار رايف

هبیمی لا نشامی فا وجود اسادی و بلاب سی بر دف لوجود کا تحبیده من الموام ساهیئه وجود و من نبواره الاحتی لا نسباوی باش الاسر عبته سافی با یک و با به فا وجود منفرط علی بافرت از لاصیر نیز نمه سنی لابعد و سیراد با سراک بادهو و حدد موجود و داب لا بند هو مراک و محبوع الاب وجود بساوی لوجاده فنی با تعییله صورته موجوده و هی و حدد و ماد به مسهدته فنها فوجود بنیزک بند هو کشر انتراعیئة

هوله ۱۳۲۱ س ۱۱) «ولو نظرت حق النظ »

مرده آن اصلاق الفلورة عليها اللي سح "د لاسراك المنظى بن الاعداد الليوي و لسن مراده آن به مملي واحدا لا ملمده و لا فكن موضع يسلمل بليده في معالى بلكي بقول بديك و هم طاهر بليدان د للماني المبيدة بياحد فيها معلى و حد مشرك لا محاله كيا في اطلاق بامكان على معاليه و عواده و المبيدة و الاحداد على والقابل وغير دلك

هوله (ص١٣٣ -١٤) . وعد الصو والتعول

السرة في كون الديد من في الأنواع مو رض لا مه في عام لا حراق في كسل مع مده الا و سيوف حسوب منه التي فيمادون دلك المقام المسلم المنادل لا حس الديمين في المسلم في المسلم التي التي فيمادون دلك المقام المسلم المنادل لا حس المسلمين المال المنافقة الكل وجودات التي دوية فالمال المنافقة المنا

لوله (ص١٣٢ س٢) «فضاوالتول لب الاالوجودات

تحييق ديث على ما وعديث كيا نظهر من هد البوسع و مواضع حرى من كنيه يستدعى تمهيد مقدمة هي: انه كما قال المحقق الشرعف في كنف المركب من الاحر . العقليَّة أشكان و أفوال لأنها بعد بعدُّدها في تعقل هن هي و حسامه في لعارج أي مرتبة نقرار باهلته بدي احلف فيه المسقدم بالبجوهر علىالوجود كبا لفوياء سجفو بدو بي واستعل الاهمجي" و برابهما او بوجود متقدم بالاحقيلة كما بقال بهالسيد أسيد وانمض سعضين وامتمده وعلىمدار سعده ماهيله هل سعداء جو أو يتمدد وجود الصارة بالساماهات الأجراء متجفه في القيل لا تتجو الدخامة ولا معوالكم ما الموجود في لحارج سبب لا بعوامل لوجود لا به يعلم في أمال مله بنيب نشبه لمشاركات أفل أو كيرمفاهيم عامله أو حاصله دايله الل سرايد من نفين ديك يوجود وغرصية . إن سرعتامن وجود متمني بدلك لاصراء شين ١٠ فوان والتصنف (فلاس سرم) احتار هذا لقول هاهيا وفي موتيم من منحب اللهاية والتعلول من لاسفار فظهر الالفضل بسطفي لأفضل الحقيقي بس بارائه سوي يوجو اد ينتي هذا تقول فين ليب هياب القصول تحقق في الجارح البكون باراء التصوأ بسطفيته والبراد بالفصل المنطقي بيس بفس تقيمته المعروفة فيالسطق وأأنات كثر بدولاً عني الكلي ينفون في حوال أي شيء في حوهره بل معاسل لاست اعتى المقهوم المعروض لذلك الماخود في لحد عدى من لاشتفادي و هد هو مراءه

ات و غد انتِنا عدم مبلباللاعتمى في اعتبارية لوجود واصالة الماهنة و قد كنف عن مرامة و اظهر يعلى في الهياب النجريد و ظد نقلنا استدلالة و مبلنة في اعتاله الوجود القنبي از نظر فلينفة و غرفان - ؟ هل ميلامة شرخ فشاغر لاهيجي ١٣٨٣ هـ في ص١٨١

ول غوله (س) (): الأمل متميلة لم أجد فهذه الميارة ممتى محميلا

(دسن سره) من قوله بعد اسطر ال بعض الداكل با موجوداً بأحد ال فلل العلى هذا يسمى ال بعول دوع و بحس والتقبل كلها بجالوجود ت بيا بيا كل شيئة بشيء بعبورته العبيه واليواقي من لاحاس والمسول من اللوام لما صرح به تكفيم في القصول واهذا ميال شامل مناسب للاقبل هذا الكلام وما بعده معلم بيان آخر حين منه بسكته به حاط عن عند و كاب هو الالتقبل لحسم بالمام بيان آخر حين منه بسكته به حاط عن عند و كاب هو الالتقبل لحسم بالمام والدول والمن والمنافق والمن سدته والمام بيا بيان المام على المام بيان هو بيان بيان المام على بيان المام والمام بيان المام بيان المام بيان المام بيان بيان المام بيان والمنافق المنافق الكلام المنافق المنافق

اوله (ص١٣٣، س١٥) : «لا كما هو السيم اس لحكسا

أسمرالعاهيم عن سرافحق لا ملايرالتواعدالنظرية والكسبية

(فدس سرم) و فوان ا فیل لیها بغییر سبعه فوان و الحق مدهمالبصیمه (فدس ادا وفاد دائرد فی موضع آخر ان توجود با احظه فی نیرونس سخسالکفی لا به و استه فی شوب وسال بعش فیده بو اسعه افی انفرونس

ģ

Ļ

9

1

4

-

.

)

4

1

اللولة (ص17) (۱۳) (مايد الالبطاليطلي با كان بلوجونا) الى محلوداً موجوداً في نمان

نوله رسيم ميدا قس د محود كماله و ستما

وره د کمت ن ها هجود ۱ کمت و حد به طرافت و خرص هموا در است میافت کان مرفقه میدون ۱ کمت و با کان مرفقه میدون ۱ کمت و با کان الوائیله فرالوردن افسام می تعلقی را لاحلی د لشر و لاحتی

محد کلافسان الوحد و به هده سعه ادو بقد حدث مور بعد ب د درها المحدد شده و مدانه د العداما المحدد بالمحدد بالمحدد و مدانه د العداما المحدد بالمحدد بالم

اوله (ص۱۳۴ س۱۲) . في جنوبي د ريه

÷

,r

٠,

فيرجم للقاوب الهامو رض لأن منام عربية مدم بأحدث بالموارض فعلمهم سائۇرالىدۇن بى نجا، بوجۇدان دا ئىلغى بالاخوا كى ھو ئىجلىق قايا به معلم بنانی والتقییف (قدان سرد) و با جود حصله و جدد بدایا شدیده و معینه فالمله والأفقيلة والمتقاملة فالمتأخث والأمرقاله الرا لمتنافات المحسى . أ بي الحق لأن القصول الجمعية كسادن للمناب (قلم ما على يوجود ما و هر طواهر افوالهم الما كالب بكار السكيث في لدات ما ينه في قسمي المهم ت ۱۰ با في حد غردته و انه ترجم ايي بصوان هو ان تصيعه النا صلة السانة عامات ب ليمانيه اين ليه ي عدد = عد را ميد د عد لام اللي للمواكد والموارض سياعه الديني ما هليها حرارة أد بدين لما فيني محمد المريدهم ا من المجرودة مجدية بستني ما مستيه واكد التسمة الحاسبة لأسدة بدا الأساء بيا الا مه ال الفاه يا الأعليم ي و الفاه ي الفسوال المام لها أكارتُك النا سوالي في رائم الع المحافظة ١٠٠١ ل لاحداف في لايو ما سند عه سن ساندي بي ساكات عبد لاحد ب في ع مدلا يا مو در به معه ، فيه عدل اول مافيه مناوب ه ے والے محلالہ معوالیس ہے جا افتی کا افتحال کی تامیر اس وال کا ہا ماع الم صوف و لکر اساله می ماله بنده ی کنا صب

قوله (ص١٣٤) : «في بعضالانواغ والمائيات. «

اسد حصین با معتق عبرا بی عی معاوت انتشکیکی مصفه عن لاعر صابسته
لاعشریتها و لامر لا تراغی فی لاکنیه و الانفسیه بسیم السرع منه و سیه بنج
الطرفین قلامر بن فیها بدیها کنا لا فر دیها بدیها و ایسا بعین دلک فی لماهیات
بیدهشده و بدا دکر بخوهر و انگذی و بایلانتها اتم لاعشرافی بخصلا و بنمولات
عبدایشیخ لاسر فی ربع به هی باات ابتدکوره و بسیه و خربان التفاوت بالاثاب ته
فی بعیدار و بخوهر بناه سی مدهب لایر فیس می بایده و التباعث غیر محسس
بالدهیات بن بنیر دان فی کیه و بخوهر دلاخل سخفود فی بشداه و بصفت و برایده
و للمصال و لیبره به غیرته بنوایی کسامیها عبد بشائین محسل باین واحد من
بایک و ایم بنجین و لگیا السفیس هو باید و تعلق و بیبائون بیمواالمرفیان
للسائیگ والحقایق لا تقشص می الفرق واللیجه

4

-2-

-1

4

27

. 9

to T

هوله (۱۳۵۰ س.۲۱) . «و رجعه شاك حيات النول بالاندية تحتب العاهمة و ليعني

مرد به معلم ما به مني هم هو اي فلد به نحور با يكون هان بني ا د سنه بحلب د به و فو مه در س مل على على بعلى في نفس د ليانشي، و بوسه و نفس فله بحلب بالون مافيه المدون مسرمانه النفاوت لا ال فكون الماوت في خه المردية و بالعصول و بكن مالتا بدال بالمدينة الحسب نفس دا بها هي حقيقه الوجود لا غيلي

هوله (ص١٣٥٥ من٢) - «خواه كانت بالناب أو عوارين الآن من نقول لا تكون بدان شيء بدائه درجان متفاصلة و اطوار دائيته عاد به قی العوارض ایصا لابه لاتر د سمیه د بیات و سفروس به لا نظرت سی، و حد لاخور واحد ومن یقول بحوازه لا یقصره علی المعسروسات فس فصل و حوز می. عرصی غیرالوجود و متم می بدانی فعی کلامه بهادت

فوله (ص١٣٥م س٧. ٨) : «لابه بداية منعين

ی لابه حصفه و هو به نخاص بدهنان می سر منها دسیمانی دیده فایها ده اماییمه الا میخفیله حتی تنجیلی فیهاشده دیمی فایدخود کی به بد هاسمان فهه به به منفس نفلون

فوله (س١٩٥٥، س٥، ١٠٠) : «فهو ندانه سعيم و نعيم

الساملة كل مرابة من واحود فليس فيها السفادة مسار اعلى بلغده والأالسان. عن سداة والبلامل عن لكمال والدا لان مانة لأمسار في لواحود بس مالة لأسم لم

فوله (ص14) س١١، ١١١ ، او سامه نص و بالص

--

ران در

J.

مل

ى ب

٠,

12

,

الدول به ال الرحد دارعيان فيد مرابه الرابية التي فهو المدين الدائم الديان الدائم الديان الدائم الديان الدائم الديان الدائم الدائم الديان الدائم الديان الدي

ا فری رسی ۱۹۹۱ (۱۹) او فیا ساموری سند

ر د اللي سيهور من ال بناه و للنعم محيدان دياريسان الله ال الراء د و عميدان محيدان بالكي سيس د سيماو الكرم بالمناس

" Green and it is to the 1876 of the

· here i's a little the age

ال النسل في داله امر النبط الى ماهية النبية الأحوام الهلا الراس في سوا الأسر الل العالمية المن اللها في الألف الانتقال السعة للعلى الله الأالات الليء الرايا على بدات الأمر السلط الدارات الدام ال النبس فيحد الروساء الانوا فياس الدارات المادية الانتقال الم منها المدة و الآند كذارات المدارية إلى الآن الراس معجد الرام حد عن أدام ال المان عليه لعراس المتناس الدان المالي المرادة الدان الدان الدان المرادة المرادة

" - - - " 18" 18" 18" 1 dige

لان تحسن من بورس سخته منتسلام من عور من وجود که و لان خدما من تعلق من تعلق من تورس به تعد و من تحسن من بورس سخته منتسلام من عور من وجود که و لان خدما من تعلق لا حر و مناذ تحسن هو د یک فنی و حوسود محد به به به تدی که حصال به فنی بس فویهه به لامه و لاستخد فنی سو مست برجمه بی شود و وقو هم ال الدی مسکند باشد به د صنعته مند بی سو که به د و د د د د مه من تحدی سو که به د و منت به به د و سه سور و عیره

الرئة من ١٩١١ - ١١٤ الرب عد يوف

⁻-1

یا قلب استانوی بندی رجعو بندوت ای نشون با میدم ایا استان ۱۹۹۸ بینطه کیا قلباه ها لاتها اجاز بندوت ای باهیه دان سیسو ایجه

ماهو التحليق فيم التصيف (فادال سرة المن يا النسوال وحولات جالية بلغي ما 14 إ كائمه وفعوا إسافت هربوا شهادان لدموه جليله واحلم والتارب دان مسرا متفاوية مساطلة وهم متحاسون سروحة رحسته باي بدايت كامية والدارات نافضه انه حلیقه کانی کیا بنادی به دانهم فلت نیز طعو اقتیبنا هر نوا او پیراند ا ترامهم بالدامة أن طلما والمتصور الأطباب بالمناس المناس المارين الأمام في الماريني الأمام في و عصي و عجو هند من مناسلة ومعلوه ي بن مرهبه السلمة در به السام دايد سيسله ساهنك للبدة حرى م يا مقاده ها منودي الآن يا حودي الح فاهر مدهبهم حديق مسانية سيده ده ي سنطة كاستاني من الأحداس الداء ستنفه به معلوم آن مان هد ۱۰۰ بایس شکید وه گید مایدان تو په للقاوت في اللوغ الواحد في حدالفردته وفي حس التصول السول بالسنديا إ حليقه لوجود فان للشخيس بالدخودة عصل هو الدجود واكد الدا الرمهم بافعي لأما میں به انواع فی سائندات فی به خواد ایسا در و این بایامه بحوظر ایجا سی فی عصل 🛴 علی مانی قافی عموانی و افعه و فاصی عجالیہ و تجوافلہ از مانع انتیابات کا فارد بات الجوافل على هذا الحوهر الأماقية للساوف في الجوهر غير ماية النفاوف وهما في الوجود والحا بها هو ساماً على أم ن مدهنهم على ب بالدين وجود ب كما مردِّ في اول هذا في. و ذبك تحين تشدق ميا م من سنسف وقائم المراديات فيهينها محصلين والمحمد فیکیف بیغو هول دستان مع ایا با خود مسرب معتمان به بادم خوار در بر میها ه و حد می حساس منع عه ــ هی منع عه

المشهراء بي

قدله رس۱۳۷، ۱۳۷ میهدالبای فی وحول عدی و سابه الد ۱۰ حید و ۱۱ولی

Ψ.

: الى يد

4

-

-

. ,

.

* **

الحدوث بوقته ادلا وقب قبله و مادئة او آ بالواستدعى فعله الكلى ماده و آابان هـ بنعنى تعديرا عنن قلا يكون او لا من كلوجه اى ونو من جهه الداعليه والحال ب تعالى كما آنه اول بالسدات ول من حبيح نجهات اد لا جهة في دانه سوى فلما تعالى دانه وبما كانت جميله فاعليته داته دامه دامه بالاصافية دانه برم تأخر دانه عن مير بعابي عن دلك .

ان دب. لایلرم باحر دعیه عن العیر اد لاعثه للداعی و الوف و لماده ، . الا له سوی ذاته لا دله و التوحید ،

هلب . البطروس به لا فاعلمه به بعالي بلا داع او وقب او تحوهما فعي فاعلم للداعي يترم داع آخر و للوقب وقب آخروها كذا فيلزم المالسما على والما وحود سي مقدم على فاعليثه .

فوله (ص١٢٨، س٢) - «لان كل ربه غير ربيه فهو دون ربيه»

لابه لما كان تامئا و فون لممام ولا مماوى به فضلاً عن لاكمل منه فلا محاجم تعيش فرضا للذن بميش الىالادبي من لكمالات الامكاسائية المعلوبة بسال المعاولة لمعلولية ،

قوله (ص١٩٨، سع) : وطعآه

هدا ميد لاحراح نجلم و النس تنهيوني في الانقلابات المنصرائة فسرا فال المد ان في العالم لا يجرح من فسنين، أما نظران تجمع واللسي كحسم الصورة الهو الع عن لهنولي و لسي الصورة المائية و حلم لبياض عن النرضاس وليس لمبواد و ما نشرة

١- لايالطع واللس تكونان فيالجوهر والعربي ولايضعبان عانعرص اوالجوهر فعظ

لاستكمان كعبيروره نحماد دميًا و سميحيواناً والحيوان ساب حب ب لدده مميل لها من الكمال ما حصلته فيل معشي وايسه ا

فوله (ص۱۳۸، س۳) - «وله سو آن کل سحرك بن کل معبر لکل غیر په لانالکون و نفساد «عدین عندالفوم من فسام سعیسر لا سحرت دونهما دفعین عندهم وعدد (فدس سرد)سجو تندریج وانجر که تجوهر به "

فوله (ص١٣٨، س٤) ، «فهو دوماشه لا فن»

5

jn.A.

ونة

يو س

لأن كن دى مادته هيو دو ماهيه ولاعكس وسلحن بشيء با بم يلى في مرسه بن مر ب وجوده بل كان فيها سبعد ده كان دنشالشيء دا مادته حامله لاسلماد ده الله بن وجود الله بن في الحارج والحلوالدي في حال بو بع الذي هو مرسه من وجود به قابل واقعي هو بناده وان لم يكن في لمربه من الواقع اللي هي شيشه لساهشه بعد كان دا ماهيه فقط لأن بقوه اللي هي لامكان الداني و تحلوا الدي في مرشه ساهيه من حيث هي يخفيهما القابل سعملي تعقلي و لكن الوب بعاني ساكان سرف وجود الله ي يخفيهما القابل سعملي تعقلي و لكن الوب بعاني ساكان سرف موجود الله ي المهيه واستماد دا عبياتكونه في بلوضوع بواقعي بعلى و حامل الاستماد دا هو حادة كان دا ماده و بهده لا تحصل بها الا دابلورة بمكان اللازم حادة كان دا ماده و بهده لا تحصل بها الا دابلورة بمكان اللازم حادة كان دا ماده و بهده لا تحصل بها الا دابلورة بمكان اللازم حادة كان حادة و بهده لا تحصل بها الا دابلورة بمكان اللازم

[—] لان فيالاستكمال على طريقة فيدرائهالهان فنان بم لنان لاحلام ولنان و بناياً على طريقةالنانجواناهة و برانة خلم و لپس والفول بالكون والفناد باطنين والشيخفائن بالمطلم والليانجينفي(لاستكمالات)تلولية آب بنا دا على طريقةالفوم حصول هذهالتميزات فيالامورائطولية والفرصية لنان بدريفنا بل دفعي و غم أن هنها بجب ذكرةالمتنف فيالانفير وبطيفاته كلى(لحكمة)لاشراق

هوله وص١٩٨٨ بن١١٨ - فد حرح فيه بن لتاه ابي بنعل

دروی بحب با بدون حسم در ۱۸ معلی با بندی با بدوه در اساه سیمول ، بات سعیل ی یعتقد فله به بی با بنده من دب سعی سختی لا شوب فلوه دید فلسمی اجرحت بحب باحبهد معلی می بیشد شوب سود فله الی بیشاد فلیله المحصه فله و شوه بیمی سده در وقع فی ۱۵ معلی لاویا بیمی لحبح الی سال ومی لاحب بی سال ومی لاحب بی سال ومی لاحب بی سال ومی لاحب بی بو حدیث و بی تمهور فی بنظاهر با یمون بی بیشون بی بیشان و می لاحب فی بو حدیث و بی تمهور فی بنظاهر با یمون بیمی فر به ستمیل فیسر غیره فی فوته الاحبه فیه غیر واحم بی شمل و سی به بی بی ۱۹ حودد و به البهای غیر هو لایه فدینکسیدام

ک و کلما له مفحلیه فی فاعنیه نظائی نگون غین دایهفتگون دایه فیده افعایه می دون اعتبار امر راید عن ذاییه . سره الی فنفنی تجنان و عظال وقدید بندانره و حیده شارد می تجددهم و سنتهنا لد به تمانی و بهدا بیکن دریکون سنا فی قوله نمانی لاستریهم آلات فی د لا قاق وقی نفسهم حتی بنش بهم به تجربه

فوله (۱۲۸م س۱۲) ، وقد بر آن وجود کل لوجوء

قد مرا فی الحاشیه ما یتعلق با سده قد کر ه ما ان سفاه کل عبیب دسته کل ستیاب میوم کا در داری مایی ده لا ایک در و مستمه کل ستیاب الداری فی مایی دوم دار فی این این مایی در داری به ملی کل شیء در بازی و هاید

قوله (ص۱۳۶ س۱۳۰) و به ها به کول کل سی ای وجودا می حسب لطهو به براسیاه می حسبالحدود و بنعد بات فاعد به به به حسب شیشته الباهشه فهی دون بنایه کنا بها دون وجود

قوله (١٣٩، س١٢ ، ١٤٩٠ ستمب

قال صوره شمس مناه التي هي علم لا حكي عن عمر و شخر و الحجر فسهم من من فكنف محرب عنه لله من من فكنفأ من به كاشفا معدن و من عمر في سيء مدن و من عمره حاكية من فن سيء

و الجواب ال سنة وجوده ليستون و حسدته وحسات حسيته لا - منه المحدودة اكو حدة الشيس و عبر فوجودة القارف الحسني حاصر دانه للا له عبد الدالة والمالية والمالية والمالية والمالية الدالة لالتمواء كرو جود في وجودة واكن ماهمة لحب سمائة

اب س ۱۱ د ی ۲۱ پید س ۱۱۵ ی ۲۸ - س ۲ ی ۸۸ ۲- س ۱۹ ی ۸۱ ÷

A I

وات

وصفاته و آنبه عمل نسبط العلاق متعفولات المعبيثة فانه علم واحد و صوره عليه و حدد بمل معفول لأن كل مجبرد عليه و حدد بكل معفول لأن كل مجبرد بمل و دفل و معفول و عدب نسبت كل المعفولات و هو وجود ولا ماهئة به لا بالمعافدة كل ليعلومات لو رم عمر ما حرة في وجود عنه الا

لوله (ص١٣٥) - ١٠ العلم هياك في شيئينة المعلوم اقوى منالمعلوم ٦ في شيئه نفيه»

محبوطه فی سوسس فاهمید دشیس سیس حری و بالقیر فیر و سالحجم حجر و وجودها فی البلاهی فیاهتایه وجودها فی سالحجم حجر و وجودها فی ساهی وجودها فی ساهی وجودها فی ساهی وجودها فی ساهی و وجودها فی ساه معالی میس معالف محبوب دائر ریل فاد کال هد ها که فیاطنت بایملم هناك فایده لنجو الاعلی می البلاه و شدیته لشیء بسامه و الوجودها كانور و اسط و اشد بجردا بست و بهد یعنی بهورها لمبلمی لاولی فایه ماهی علیده حیثا با میسیدهای دیش به دیش با می مهورها لمبلمی لاولی فایه ماهی علیده حیثا با میسیدهای المبلمی به به بایمان میسیدهای با دیشته بایمان میسیدهای با دیشته بایمان میسیدهای با دیشته بایمان میسیدهای بایمان بایمان میشد بایمان بایمان بایمان بایمان بایمان ماهی علیده جیثا بایمان ب

g.Fi

1

_ 1

-9

J

الدي تركيا الوخود مع الماهية بركيب سئي انحادي والناخر والعروض انها بكوبان في الذهن والتصمل
 المقلى

۳- لارالوجودالذي علم بالانساء الخارجية و فلة لتحلقها الوي مناليملول المفاض والمطولالموجود فر الملة بوجود حمص كان الم و الحوى وانفذ منالوجودالغرقى الحامي فليملول واما بشي المفهوم المحاميين للملة او بعين المفهوم الذي يحصل في اللهن من الانساعوجود سمي وليس وجودالمطول في المله من هذا العين "- واهل الحق ذهبوا الى آن حصمة كل شيء عباره عن لفسة في علم الحق و مرتبه الواحدية الالإحديث اللاحديث الشاكية التي تفتى فيه جميع التعينات و كالذالانيات . فوله (ص۱۳۵، س۱۹۱، ۲۲) دورالتی و نرند» والاطهر هوالشیء پدل دون نشی،

قوله: «قال الله تعالى: وما امرنا الا ؟ واحسدة»

ای ما امران بصادر علی داید باز و سطه الا کلیه و حده ووی بواحد لا بعیدرا به لا بواحدی و ما عالم مرد با کیهو حده علی ما هو مدهب لیفیف (بحس سره) ان چینع العقول کشی، واحد دی مراب و علم با امر کیام به و مثبه لیس ساته یکامله واحدة دن مریب میدیده می بسیف اسم و ما استرد لدی هوالوجود البئینظ الذی لا یکثر فیه الا یکم ساهدی الا و حده و هو کیلیه د لئی پهاالماهیات یکون و ایدا کامه سیجانه فعله که بی حدیم بهج اینها

قوله (ص١٣٩، س١٥٠) : «أو صفر عن كن عنن عقل»

ی لو میدر عن الواحد البحض و حد محت له وصف النونه الی حسم کونه ام الله و کثیر من حیث الترکید من بدولی و عموره و ترک تحسیه من لاحر ، نغیر ساهنه ونو بندر عنه اکثیر بالدات بحارجی لکان فی دات بحل کثره بالدات فالا الله با یک کون و حداد با این کون المرض لا الله منافع الران من و حداد به بازیکون و حداد با یک کثیر بالمرض لا الله عداد کون و بحوهما محموله بالمسترض

³³⁰⁰⁰¹⁰⁻

الدراد بالامر هذه ليس الامر للسريمي لان الامر النسريمي كنهته متعدد كالامر بالسبلوء والمجوم والنفح لسام لمنادات خالامر هوالامر التكويني و ما هو مر سيعه سالي واحد بالوحيد الإطلاقية و هيوالوحوب لمنتبط على الهاهيات

أي الوحدة الثانية التي تحكي عن ذاته و هو كالرتابع الذات

فوله رسي ١٠٠٠ مي١١٠ ، فلعيه وحود لاله

فوله (ص.۱۵۰ س.۱۹۱) ... وس جهه ماهمه ...

سالها بالله سعنه به و بحود هاها با ها بی عاد لا بداه با بس جعل با بی عاد لا بداه با بس جعل با بیان کی با لا بیان کی با بیان کی بیان کی با بیان کی با بیان کی بیان کی

حداء داليس مرادهم ال لامكان او بناهه نصبهما مصدر بليم حود بعيل مكسما كسوم رميدن او كسود ساهينه الأمكانيية مصدر بجب عدث كبال وجوده مصاف اي يواحب به به مقبدر للعمل النابي و فيند شار (فدير سرم) أنه بمولة البعير منه والكل السويبالية بقالي بالداب اشاره الي دفع بعض الأوهبام العاملية من أن الساد هساده لأساء أبي بعقل نفو نص و مناف بعموم فلارفاقه بعالي و ييان اللحة أن لأسدد الي مثل مثلاً لا بنافي الأسناد في الله لان عمل بدالله و كتبه لله على ال سناد حمل مي م به ساد اکل بی تله بای لعمل کل مادو به سی بو خود ت و عمدات و بهد پدنج هد عظم من فوعها الوحد لايفيدر عنه لا يوحد بنياه عناسه دفع أخره هو با فالهما وأحة للسفر لوجوفا ستسط هافراس وجوب واهواه جما بالوجمع سة لحقيقيته فلأ فسد عن ساحة حصو إيلماو ودوجود ه للناهيات لأسبد به الماهرة و بالعرص و هذا في عمام تحلفي و ما في فيقام التفليلي فبالسيريات اللذي روه شارالله سميهم والعله وقدر سرديهده لأساره با شاره الداسة الى دفة سر ص الفجر برازي و ن الكثر دفي عفق و نجوي الباهنة به ناعر ص سر بالسبهم العراسي هوله (١٤٠٠ س١٤٠) - اقال به نعالي واوحي في كل سناد امرها:

قوله (۱۲۰۰ میله) ۱۷۰۰ هال به نقالی اواوحی فی کن بنیاد امرهه ا این نشیها ۱ میلیه اینی هی من بدید الامر او نیماحی اسه هیدم اسامه علیسمی اماحی بعیه ایسراعه

غوله والراءو الرائع الى عابات للمله

ان مهوان العربسة من نصفه المشارفية ، هي رباب لابواع فان سوحودات استعه التحولات جوهرة حتى نشاده سكامل فيلحق ، المجوان صورتها الصنعكة لعسم نلوع آخانها می فیتورنها البدالیه ومعاهاوللوسها می ارباب الواعها آن فلت فی کنون(لجرکه فلیعیثه مع السادها التی سواق و ردان نهافت لاانها بکون حیست رادانه

قلب بدراد بالطبعية هو نجو هرية و ان اريد باهرها ايضاً لا يأس به لان العاس الساشر النجر كه في حبيع بجركات هو الشبعية و على هذا حيل ما سن عن البعيد لا الأول ان حركة العلك طبيعيته

فوله (١١١٠ - ١٢١) اللكما لحو عر السارقة

ی ریاب ہو ج سیاب والدوائیہ بعضریہ علی عدد البحر کاب وابحر کاب باکلیٹہ بحادثہ استصمہ فی کل بہوج ہوغ و امالہ ٹیہ فی علید یا فلیت ہا علی لحصوص فی فولہ ٹیم نہ فد مہر (ای تحسرہ)

¥ñ

,

4

3

قوله (ص١٤١) س٨) : «فوق الخمسين على فول المعلم الاول» . و اما على ارضادا عاصل مطلبوس فهي ارسكه و عشكرون

قوله «هي صور هذه نجركات» ليراد بالصوال في التوقيقين مافيه الله؟ بالقمل والمراد انها بتبوع هذمالجركات والإشواق

قوله (ص١٤١، س١٢) : «هجودالله كتسيرة»

منفرع على جنيم ما ذكر في هذ الأشراق و نمر دانتجنود في الأآنة اعم من با استادي المفارقة والما ذي بنفارقته و استادي المراجئة كما من اي عدد بنجركا با كعددالمنجر كاب و كما ال لسادي الفتر شفا فيه و استالكه المديرات مرا لهاك ه وافرة لا تعدا كديك لمندي لنفارقية المقتلة و المالكة الصافات صناعاً و الساعات مقا لا تحصى فالهالاتو رالا سفيندية الكاملة بعد مفارقة التواسب يلحي بالقوا ابرداد عددالقديسين الى عسر مهاينة كمافات الشنج لاشر في (فدس سرم)

هوله (ص۱۹۶۳، س۴) ... «وسهم س رغم در عالم هذه لمحمو بات

و كان الوحوب الدامي والدوام برمايي عند هؤلاء و عبد لد للسراسي من ساسته والصابلين مساوفان و كدا عبد اللاحمان المدكورين فاستالته من ساساه العام والحاص او من باب سوءالتأسف والاستاح عن موحسين في اشكن لا مكتد القلك والبادة باقتامها او برمان و تجوه دام والآله هو بدائم فالمناه بو مثلاً لا له و من تقواه من هؤلاء بان البادد هي بسد، فهو عرب الي الأويل بان د بالمهدد العالمي و هو اول للسمة القبعودية

فوله (ص۱۲) به س۱۱) : «وغير لحر ، بوت

وهم متمویون الی وحرفان بالحاه والراه المهمین والون رئیسهم و هم استیون نمائلون مصدماه حدید و مرادهم بالحلا هو بدین کدان المحوس استون نمائلون مصدماه حدید و مرادهم بالحلا هو بدین کدان المحوس استون والمهاری تثبیتون و تعلیم عشروا عن ثلاثته اقالیم بدا فرم بوجود و برم اعلم و اصومالحیوه و کلامهم قرب بی اساوس و این حملوا استین باعدار معهرم المدوابی لا تحدید تمحییت عوجود والمیم و تحیوه کانوا موجان و میشرم الموابی لا تحدید تماریات متبرمون خیر امانه الواحدالتهاری و نمیکم عی فاخسته الی الاتالیات المیولی و غیرها ولا فاضاته مثل الدوابی لهدا ایطا

قوله (ص١٤٢) : «وهؤلاء اقرب الكمرة الى المصول»

ي كل هؤلاء العرق بمعدود بعدون بصهر من أرباب البعثول حاشاهم عن

سب هولاء سهم كما في هن يجاهب باينه يعدون بصهم من هن بخارم والبدس وحاشا بالله اليصاء منهم

فوله (۱۱۳۰ ما۱۱) احس کان همخ لوجوده

هذا هوانتول بالأصلح و بهالاصلح بطالبالمالم ال بوجد قيما لا يزال و علماله دلك منه و هذا هو سخصص أحدوث و بديل يسم له اله مصلحه بدول لو كال بديم مستر البحاد مساعده النول و حود الدي هو حسار محص و إيه مداجه في المدم الثدي هو شرا محص

١.

فوله (ص١٤٣) س١٢) - يا تحيله في رشله

المعالى الألفيو المستحلة و السن كذلك الأناليراد بالتحييل في وهم ما هو فعل المعالى الألفيو المستحلة و السن كذلك الأناليراد بالتحييل في وهم ما هو فعل المستحلة من ركب سعلي بالمعنى اللهيئة بالحسق بالمعنى الله اللهيئة المستحدة و من المعنى اللهيئة المستحدة المستحدة و من المعنى المستحدة كما داملة و من المعنى المني منصلات و المن المعنى المني منصلات و المن المني منصلات و المن المني المني المناز ا

غوله (ص١٤٣) س١٤) - يو غيانه

ای بنور مسجور می به کنجی به منوعیه فیره به بعینه ایتوا فیتر شنه لیامی قانه پنظر پتوراثه واعرفواالگله بالگله

ه الای الای الای الای الای الای ا

والبراد باستنوار بعايف الاله باله الكامل المصلي والصديتيير بال غيراته هه

ه اید هو لان کیدن شد کن طاعه سیء شکل + حد من اداس الحصلوان عبد الامن الدی و پیشمونه و البحادونه و هدا فصره به الني قطر الدس الله

قوله (ص۱۶۱ م) ۱ کی فی حل محتلید وقد قال علی ملله ۱۰ م ۱۰ مال مال معرفه لله و کدل معرفه التعلقین له ۱۱ ۱۱ دام می این یمال کمر هی الاحل حملوهی ۱ ملاحی الحملیه

او مؤس به در سی کنه ب چیند ایس لر این که بی د ساپرستی سنه فوله (ص۱۱۱ سا۱۱۲) ای با بایان

البوليس بهد لامر صاهبه في على و عاده في عفتن و لامر وجودي على ها لابياء في د على بياده في د على بياده بها فالله في المراجعة في المراجعة في المراجعة في المراجعة في المراجعة في في المرجعة في الم

هوله رص۱۷۵ س۱۲۰ «السم آن لاول نعبالي الله سار و مترور و ميهسج و مشتهج بدائشه »

علم المحكة الذي للدان والله الراطيبان الدانية بعيين بعينان في محلة كاسرور والانهاج والربداو لأرابد والعشق والأداات الجوها والتوفيف الشرعي ن مم کونها و کون بیشتنان مها سده به نعایی بریمج لاستاد و بستو سیف د به منع من سبيه الحالم و نشايم منا ۱ لاستاد و لتوسيقيا كفولته خشيراتها س فللوابهالم والسم على فلوابهم واللل هن شراع هااها في النااهي لفسيد لعسق عليه والعو حواره لفوله بعالى في حديث المستحسي فامن عشقتي عشقته و من بشقته فيله ١٨٠ فلملة فعلى دينة و من على: دينة فالا دينة فاقلد الحديث نسد حوار البلاقة عشة سو كان بالبياء للفاعل أو باسباء بصعفون و فادرو لا حسم عقير من المعسسراتي من ماء والجابئة حتى كبير من أهل لجديب الصاحب المجلي أن حمهوراً والمحمق سهالي و تعلامته محسراتفتص؟ (فداس سرم) وغير هؤلاه و سنر" في عدم بدا ون المنبق س لنان نشرع كنه وله على بنينة عريقة أن سيمن حيث أنه بني مؤلات الباس بالأ الشرعيكة ومنظم عابماتكره والعشومجاتاتها فافعى بارثة الاها فلم يسلمم فه كالع يشكلم بنه هو نني من مدام دوحات لا مرحيث هو ولي كفوله ولي معالله وقد، م يسعني فيه ملك مفرب ولا بني مرسل، وهكذا الشمر فانه من ملايمات العشق ا يتبعي لينه

÷

.

الد مياجياليجلي فياليجلي الطنمةالتجربة ١٣١٦ ه في ص٢٨٠

¹ الكشكول لليخااليهائي فده خ؟ ط1741 ه ف مي روه .

٣- و به قال العلامة الكاشائي في كتبه كالوافي والعلم البقين والحفايق

وله (ص١٤٥، س٤) ١٠حل ١٠٠٨

4

5.

به به اچن مدرك فا آن العمل لأد بي سي معارف لأب بي اله به عالي منده عس بدي بندي فوقه فكيف بند رد لأخرى و ما به بهي مدرك ف آنه حسيل من كن حيل و اچل" من كل چلين و كن حيال وحال اس حداله و حاله و ما ب در كه فيد أدر بك فلال له بعالي من بحسوري والحجه بي الجنوري ومي بعدي ه لا المايي المدي و من ليفيساي ه الأحيالي التفسيليومن لأكياهي ه الوحهي الأكامي و بياني

فوله (ص١٤١ س١٢) - نعب العباق السامي

العشق عم من بشون د في بالوي وحدان بوجه و الدنان بوجه و الل سابق بالدن و لا على ما من ولا على المنظور المناس على المناس على المناس على المناس على المناس المناسرة و العدم سرائل المناسرة المناسر

لوله (س١٤٦)، س٧): الوهو ايسر غرص وانهل عرص:

مريص دعوم دن بحصيل لاولد ع د حدة عدامه د شو رق لنتوسها خاية المده بل لا بد عا من الاستكمال دانا وحوهرا دانعر كه حوهرية و في كلانسانها معددالامثار كما في الصعبي بدين بالاستكمال فلسهما في لارمية العير سماهية و كيدية وصول الأواث بي عابال بنه داخر كه الحوهرائة و سداد من فيكل فلك به فيها د منصله و المرمية فينان لا بسيد به و حد عها في وقت

وقی شده فشیده و ۱۰مت فوله ایک بودهو فی تدن به ففی کن حس بنده و در و پخده انسان و وضول باش منها این بعینه بخت لا یعنی منته از او خبر و اما توضول این بعاله شخو باشدر جب امه پنزات بدن و منفدان آثامه عبد در با تحول بنش این بدیر شمنی دور مراسان به

مه فلك رسب منته به مصاحبان حاص النجه در سر سويد ي سي دم را در المسر بهم معها به المساء مسيها كديد لا يداني هلك عاله المارس عرام حالوسه ي در يسمر بهم معها به المساء مسيها كديد لا يداني هلك المارية ا

ņ

.

وعلم ن قدم عدمة و علمه الدرى و عدره حرى مدد كاله عالم و العداب حلى بدر في بحر له الدراب حلى بدر في بحراب بولي لا غربتي دان حسم بدور في بحراله الدراب و المسال و المسال و المحرس داندان بده الها لا دلاء حالة بالمسلمة في بدل بعض المسالي م حا

[&]quot; فيرت حق أو فيد هيني رسيراسية التي سيالا و سه باش رفييراسية " " وأظم أن معراج يوسي ع كان في/لماه و معراجالتين في/لسماه

سوس في بحركه حتى تقيير مشده به شباده في يسعني من سعبان عبيه بن و بواد و تقيير عنو لا مدوسه بندسته نفسر سالا فعالا و روحا فدستا و منوس جبو بيه نفير سولا مسدفسه في عسمه بعربسه فللها فيها به هي محلوره الى لله و د سعوس اعليه فعلست كيفيه وضوعها بي عالب و يوم سلمه به بلسله بي كل لاوفال بن بي سهلول بدي هو وساء ببحردال للسله سوم الهابي أي ساعاته و العالمة في المسلم و للمسلم بن بلسه الأباسة الي عدله الهابية و العالمة في المحلمة في سعبوله بن بلسه الأباسة الي عدله به عاد بالوطنة الي بعاله من لاوطنه الي بعاله من لاوطنه الي بعاله من لاوطنه المراسمة المسوحودان التي يعاله من لاوطنية المسلم المسلم المراسمة المسلم حجم الي المراسمة والمراسمة في مراسمة المراسمة المراسمة والمراسمة في المراسمة في المراسمة المراسمة في المراسة في المراسمة في المراسة في المراسمة في الم

ن فلت کسی لایور این عدم ماییات جینم بدین اندانی به تحدیده ازاد ،
قبل انویتون این تحالات بیخوالنجون و معلوم ان عبد النجوان و او سنجوان
مه فی سنجوان الله و لا به الله عارته الایوان اله سندستره راه سامی جیوان به تحده ب
د والعقل باغواله خیالات النجل به سامی شوانی شها و اسه فیندالیش با عقل

rL

[&]quot; ولكن عمولا لاحده

۲- لا سعد آن یکون محل حسر التعبوس التحبوات الهجردی بالتحرد البردخی هوالمالیالیمان لکن فسر د مادی و آن حشرت احیالاً معالمعول الهنگافته آنها هوسوسط الفردالبردخی

⁻ لابالطاك فهالبيدة والعود والإحمال والتعبيل واحد جدا

هم يمن على بالفود فهكما في لاسان الكسرو معرفيك لا فعلمه و كبيال في مربية بدليه الا و في بلاحثه فكل ما بري في بكن لافسيرادي احرد في لكل البخلوعي فاذ وارفأ لاما خلصكهم ولا بمشكه الاكتبلس واحدمه

ان فلم کیف وضول لاندان الی عالم نعفل و بحوایا الله ولا نظری للمو د سیه ۱

ومن المتبال التبور التي هي كسال هذه التبورالبادية واشد دها لعالم على فالها كاللال للالتبالغالم و نصال هذه فالعملية لفيورة وتكاملها فعلية ماديها وشببة الشيء للمامة و كبالة وصولة سيبا الل عركة منصلة و حدة والأنفس الوحداني مساوق للوحدة لتنجفية و حصوصات البرات لشيء و حدة مسترات لا متنخصات حتى نصره المحاساؤهذا لاينافي اللايني سيء هو لوع الرأسة تنجرك مرة احرى الى لعايته للسالحين للابنائي الى لعالية بن ولا مادة له بنا محل مادة له .

ال فلت ، فنعد وصورالكل بي نعاية الكرى ينعطع الفيض لأن دليك ب عو بالدائور البكني

فلت. باك مأبوس بالتعديثة الرمانية بوهمك و حدث الكل المساهى مرا المساهى مرا الكل المساهى فالمساهى فالمستحفظ من الوهم و بحيال و عرف الله دع فلولى و توجه الى الناس و باطن الناس و عسوف وعائه عرف الالسليم كال وا و بسته وعائه عرف الالسليم كال وا و بسترفات المير السلامية تصل الى الكمال في رمنة عير مساهمة الال وعام كال وا بحسيمة الله مساهمة الال وعام كال وا بحسيمة الله مساهمة فمشاه و ال غيره، فعيرها بي الشعد الرساس حتى ينقطم الميض فله فكما الله أدا فلت بالحدوث في كمئة تعالى و المدينها لمسادى لا بدا ال تحافة

فوله (ص١٤٧) سوس لند ... ب

اى الدين بم يستدو في مده سندن م بم يتخلصو من بلوان فيد بنعده و ديالاه لاعلى و قد يتقطون في مهوان بدين و بم بدكر البحات بنس من سعده و هو من عشافه في البعاهر بحراله ؟ باحات بدين لا اي هؤلاء يعلونه في بنعدهرات برئت بدائره الدائمة و حيائد بعنو باعده الحيائمة و حيائد بعنو باعده الحيائمة و

ا حدوب دهرى مصاى معصلى بدارد و حدوث عاليوجودرة انباب بين كند چون وجود سرمدن حي كدنيب الار حدوب استخدام است. و عائم احتبام معلوب بعد علت عالم مادهاست و عائم احتبام معلوب بعد العالمين الداران بعول. إذا كانت العلم فديمة والعنام المستر في المله الى عدم المعلوب فديم بن عالم دهي الداران بعول. إذا كانت العلم الا ان بدال باكثر تدالموهرية في الاحتبام كهافررة المدينة والعابل الداران المدينة العالم الا ان بدال باكثر تدالموهرية في الاحتبام كهافررة المدينة والعابل الداران اللهم الا ان بدال باكثر الداران اللهم الا ان بدال باكثر تدالموهرية في الاحتبام كهافررة المدينة والعابل الداران اللهم الا ان بدال باكثر تدالموهرية في الاحتبام كهافررة المدينة والعابل الداران اللهم الا الداران اللهم الا الداران الداران اللهم الا الداران اللهم الا الداران اللهم الداران اللهم الاحتبام كهافررة المدينة والعابل الداران الداران

فوله (ص۱۶۷ س.۱۰) ۱۰ انه لا توجد حیم میالاحیام سطهٔ کان او مرکیسا الاوله نقس و خیوهٔ»

سراد دامس العبوره بشامه شخصیه من مثل بنعلقه قامها من شئون المنص بکلیته مبرلتها منها مبرله عبور حیالیه من نصب بنطبعه و نصبیه کنر نصی دانشورانجدانیه د فی مرسه در تا بکلیات بعبلیه بل کل واحد من انکلیات المعلیته عبل و بد فیم مرسه میش با عبل با عبل و بد المعلیته عبل وبد فیم میش با عبل با عبل با عبل و بد با بعبل و بد المعلی و بد با بعدا المنافز ال والد در د فیکون کیل با و با مثالیته من عام انتان الاکر والاصعار شا واضح .

فوله (س ۱۶۷، س۱۹) : «لا بدوان یکون امرا عقلبا

و دلك لابه لا يمكن ان يكون عبوره فاعكم المهيوني لان أثير فحسم و تجدير بمدحقيه توسع كما قرر ، والوسع لا يعبور بالسبه الى الهنوني قام توجد سعد ، حشنا وحدث فهي غير وضعيته قد توسع في المر تسالسا حرة عن وجود حوهر نهيوي وايضا ما يتصور أن تكون فاعلا مستمال لهيوني صوره ما وهي واحدة بالعسد ، والهيولي و حدة بالمند و عامل لا باد والرابكون أفوي من السنعل فصوره ما في المضيمة شرط لوجود بهيولي وفاعله تواجد بالعدد الذي هو لمماري و نصوره لحسام محددة بالامثال والوغية متحددة بالراب الشفاصلة أو بساقصة أو بحركة لا سه فيها من أصل محموط و أمر تاب و الألم بكن حركة بل بكو باب و نصافات آ

و و علم به باد می الحق لبداده و لحبوره وصودا فالامر في جدولت للبور لبدهیه بهوو علم امرين ولد. قما حدولت للبدار على بعد للمراب و الحدالة بالانتخاص الرائد المقام المفاتين و منه الهيوني و خاله الكالب بالمن للبدائد الآنة ليبر للهندين حاميلة سحارات المبدرة طبر ازاد للبه العدود هلا الفات والكالب على الله الاثران و

قوله (ص14A، ص٢) - «في ثنيه تحول السر في القصاء اللهي»

ای سبه الهیونی که سیفتراح به هیونی حکه و وقیه فی پاب بسان الشراد انی وجود که در الناهیه حه و وقیه به فی باب بسان النفس الله کالمصیه لامکاییّهٔ التی پیرائی فی الفقول المعرف المحصه والله کلفه دخول شر فی الفقاه الایمی فهی به بالغرض فیه مشریال اختلفنا علی و خلو و لا خراعی فی با بعرض فیه مشریال اختلفنا علی و خلو و لا خراعی و خلال و خلو به النام و خلو و بالایمی و با بالغراب الایمی المی بالایمی و با بالغراب المی بالایمی بالایمی و با بالغراب با بالغراب با بالغراب با بالغراب با بالغراب با بالغی و با با بالغی و با با بالغی و بالغراب بالغراب بالغراب بالغی بالای بالغی بالای بالغی بالای بالغی بالغیلی بالغی بالغی

الإجرام» (صلاي سه، ١٠) : «دون الطابع و الأجرام»

3 4

و كدا دون الأعراض لاحرى غير لا صوره و لا توار المرضية فيسبونها الهيئات ما مه و عده (فدسسره) لا احتصاص للبورية اللابوار المرسية و لاسمهدنه الله والانوار الفاهرة الأعلس والادسومرسة قدس بورالابوار نهر بورة كسما لاشرافيته بن الوجود بشراشرة بسوروالوجوب الداني بور على بور

فوله ١٩٨١ م١١٢ - طهرت فها ولا أحرام لتعاقف

ل بصور بوغيته اعدكمه بن مهرب فيها بصوره لحسبية الوحدة بالطبع في الإقاات و بعاصر والبر د بالأوسة في لأخرام الشفافة النقدم بالطبع بكونها عسب المستربات و احيا ها و سراد من حباراتوجود احسبالاتو رالاستهماديثة وقواها مسارا في كثره جهاب عبول شواله الشمفاقوتها، وتقوله: لتشاعف جهاب الاعدام و عوله الدام في في عليها من شابر للو

23

j1

)

1

ŕ

4

J١

Ъ

3

لم

فاله ۱۹۸۱ س۵۱۱ و ساعی فی طها می عالم لور ا

قوله (س١٤٩) : «وقد مر ان/ليميم من حيث هو حسير....»

دسمی الدی هو حس لا قوام به بدون الصیمه دانه لا ایک وال یصیر نوعت من لانواح سنگافته محداج ایی نصوره التوعیه و هی نظیمه الساریه فی کل الاحد م ویس انسار د من الحیثیته العصاب افضای بالبعی الدی هو به ماده و نوع من الانواع سرته فايه في نوعتها البريمهيرمجانه المياليور بوعه السكولية الدا كالسالهاوي نوعاً بليك في عليه فليما لحسبه والتبورالوعية الدا سميت صور للوعية لأن السوع الكلائي في حسبه و في نهيوني بها و بهذا بعد بداميته الهبولي في اللحقق بالصورة التحسبه الهيرمحاجة بعد بي الشوراللوعيثة ولكن في الهبولي في اللحقق بالصورة التحسبه وعادي بعضائها الثانية كالحسبثة و بهيوني المحسبة في المحسبة في المهبال بوع على مصالها الثانية كالمهباليونية و الهيوني المعبالية على ذكراه فال كلا منهباليوع المعباليونية و الله بالمدي ذكراه فال كلا منهباليونية و الله بالمدي كل من سلالة منفكة عن الاكتران ولكن أن يكون بشيء مع شيء داسبة والمعبودية والله بالمدينة والمعبورة المهالية بكل ميء وبين من بدليل الذي ذكره في الأشراق الثامل الهاهبا استدر من منابك عدم ريط المتحلف بالشاب الالمنتقاط في بحركة بوجود من محفوظ

فوله (ص١٥٠، س٥) ٢ «وهكدا دانالطبعة نص ... «

اى بما هي مأخوذة لا بشرط و انها من صقع النفس ولا سيما الطبيعة المجبولة على طاعه النفس كما مر

ووله برائم ما طحی نجم به ای نصیمه عمل تلاته احده الحم و الیها الحرکات الطبیعیه من الحرکات الطبیعیه من الایمه و الکیمیة و ثالتها مایحمل من الحرکات بی میاب من محترات و الالوان و بعمومو برو نج و لاسکان و بندادیر و تحدوها و حراد باعمل لیس المعنی بندری بین مثل نص ادر بعمی باعمل هو لشال

ادله دص ۱۵۰ س ۱۹۰۰ و من سامه ال سطع و النفرق المسلامي الرصامي و الوعوان المسلامي الرصامي و الوعوان المسلامي الرصامي و الوعوان المسلامي الاروحود صواحه عيده الى الداني هو الكثره فيما هو شامه الكثره كيف لكوحدته و اتصاله

6 9

J.

3

...

فوله (ص، ١٥٥، س٤٥): «فلوكان/لفالم كله جرعا لا نصن فيه - -

غوله (صده)، بريد) : «بانها تنبو وتستالكلابيين»

ى تعبير مادام بديان و كندا للحوادث والنعادن و كما يسد بقعل الى نقاس قد يستد الى القابل والا فبعلوم ال لا فبواولا حس للارس و كون الساب و حبوات

دوي نفس وأضح أيضا

ان قلت: هذا غیر مجوج الی النص لان العیره ره سند کوره سبب بهبویی فلب: صل الفائلیه سبب الهدی و لکی الفائلیه استفالها به بین و لکی الفائلیه استفالها به بین و لکی الفائلیه استفالها بین بین به موسطه و الاستفاده بخوها سبب عبوره از بسته و الفیت و بیناه و بخوها می نسو ه براسته و الفیت و بخوها می نسو ه سبب لینه کست مرا فالسنفد و این کان هو بهبولی لکی مایه الاستفاد هو نفتوره و هد کنا ان نفائلی و سنبماد بهبوره الاستفاد ها هو بهبولی یکن مایه لاستفاده و بخش به مای بیناه و بیناه و بیناه و بایناه و بخش

ان قلت : العناصر الاخرى ايمنا كدلك

قلب الأناس به لانها نصاده ب عوس و الدن شيء شيء لا سلوم على عدام لا والارس الرم لانها بمصراتهات و الارجام لهذه

قوله: ﴿ وَفَانُهَا قِبَاتُ الرَضِ عَشِيهِ بِالسِّاتُ

ووله «واساً سول هده فها من خرالكلمه دان ليسفى» ليراند كلمه الدون و لا تعدد في الدون و هو فول منطق و ساحتها و حاديثه كالم سمليان سبكن و لا تعدد في الا من للنصاوير المحمولية و الواله ماله لاستعداد لها سبب سمن مني هي عموره حالية كما أن شأن وب النوع للاوس عامه و الاعدد لاولات الاسواع لاحرى و استه الارلاب الي لاوليات في سه الارلاب الي لاوليات في المالات الي الدول في فاعلم الاشراق السواعي في فاعلم الاشراق الله المالية و بالسبه الي السعوالي كما في فاعلم الاشراق

⁻ أرالسخ الإلولوجيا : فانها بيات ارض

أ- لرائسخ التي رايناها : وانها تتكون هذه

فالار صي ثلاث رص صبعیه ملکیه و رص عفلیله خبروسه و کلها حبثه لکن الاولی بالمرس والاخیرتین باید ب بل ها را بعه هی اللاهوسه هی نفتوره بعلمیثه الساسه علی لکل و هکد کل شیء کنا سنفترج بنصف (قدس سره)

L.2

44

<u>.</u>

ور

1

,13

~ 9

£

_,6

all a

فونه دوریسا لا یعلم نجو س نه بکونها مدرکه للمختوبات باندان به ولا وجود نمیجنبوسان با عرض به و نبعی عادیه بها بکون ماهمانیها محفوظه بی کلیدانشانس و توجود جنبه به حدم لابدوب فیها لا بانکتان والبتین و المدس و مدد و جنبه

فوله (ص١٥٢، س٧): دكما أن هيولي كل فلك»

هدا على مدهبه (فلاسرم) قا ميرفي فيرف هوه كنا لا مير في فيرف لقمسه فهنولي حسم لفائد محالفه بالنوح لهنولي خلف لفائك محالفه بالنوح لهيولي فلك حر و كدلك للهنولي البشير كهفي العناصر و نوع كل منحصر في شحب كما في العقولي،

غوله (ص١٥٢)، سيارية) : «بل بسب كثرة الجهاب الفاعلية»

یحسن آن در در مجاب الجواب می فی لنصادر لانفسه کجهسات الشهام والاشر ی والفهر و بدل و بحث و بحوها بنی هی در « ردبالاتواع و لکل مین هم در مع النصوب بایدر بن و بدر حال «الحال آنه (فلاس سره) یمول به کنافی مر با اصل الوجود کنف و هو پشرح مر با درالاولیه فی بعض الأول دی و شانویه فی اشای و هکد فالاویی آن بر دیها نفر سه فوله کاشها شیء واحید حسم فادیه حیات فاعینها فینا دونها و هی سرایت واندر حال بنی فیها و خلاصه آن لعصوبا

معاولاتها ولا ينافي الوحدة التي مصدهالان سراب سيران لا تشخصان حي هير شعاصاً فتكون كالمقل الفعل والصغن ليستند و بعن المعال لتحص و حد شعاصاً فتكون كالمقل الفعل والصغن ليستند و بعن المعال لتحص و حد فير تصابعقون فيون وشيون دائمه المحصواحد كنص سحيته لها مراب و عمائمه و بوفق بين ما هاله (فلاسوم) و بين ماقاله النشائون من الأحساك البولي بيه فضائم عن نشخصي الاطلام في لاحباك البوعي عي ماهدي و مقاهدها المتحافه وفي الأحلال البوعي عي ماهدي و مقاهدها المتحافه وفي الأحلال البوعي عن ماهدي و مقاهدها المتحافة وفي الأحلال البوعي عن ماهدي و مقاهدها المتحافة وفي الأحلال البوعي عن ماهدي و مقاهدها المتحافة وفي الشخص وفي المنافية ولو كان المتدافية من المالية ولو كان المدونية والمدين وال مدهدة المدين والمدين والمدين

عوله (ص١٥٢، س١٢) «ودات عواله بعالي وعاامره الا و حده » «ال مكون الأمر في لاآيه المداركة عالم لأمر اي عالم المعول سواء كالسافي . البدايات أو في النهايات .

متحد جانهای شیسر ن حسد سب

واطلق الامو عليها لانها نقس كلمة الله ولم بحرح من لاكتبه كن، لان سؤ بسبر هائد مسهلكه فاليه و الحكام توجوب مفله و ثو جبل لامر على لوجلود السلط سي كل بعضله و لماء السائل في لاوديه علموها كالله هذا الفيا بماللمات من السهلاك سؤند هناك فلم بني و لم يتكل فلها لا مر لله و مشله قه سيتما على فون الشبح له لا مرفي و للعلمون

او له (ص١٥٢) ي ش١) ؛ دفتخلس من هناييي، ١٠

یس هد بسیرا بنده بن موسا" بی به البطلوب فال الفضل الاحیر همو باس و معاد بندرك عكتیات و لادرالتالها فی اول الامریالقوالا كما فی حد البقل باشوه وانهیولایی و فی مریه باشش بخواندس البیطالحالی للتفاصیل كما فی حد العمل بالفعل و فی منام در ك بعض عمال در كه عندالاتحاد به والمناء فیه فاشش الاحیر الاشتافی هواندس فهو نجام الکمالات كن الابو ع و فعلتها

فوله هوس كل علله عاده الى لدعن الألهى الألطسمي و تستحله معسره سي تمله و للملوب و معطى شيء بس فاقدانه و قد ادعى بعض التحفيس بداهه هد قوله هومن في حرص في حركة الطسمية في والي هذه الحركة بستكياسة كيسروه التناف حيوان و تسيروره حيوان بناناً و تسيروره القسي رجالاً بحيث ال فيها وجداناً و هيكد وينس مي بالانقلابات و مواقع الحلم واللبس حيث ال

9

فوله الالان فيه جمع بمعت الاشداء في دايانهما و عرفستانها و بالحدة حمايها فان سراد بالصفة مثل ما يقال توضعاندواني ما على دات للوضوع وجراء و عارضه و يسكن آن تراد تصفات لاشداء حبوبها و عليها و فدرتها و اراداها وعبراه من تكسلات التي مرجمها احتمله الوجودفيلة بقلم و عليه كل تعلوم وهكما والاول السب بقولة كل الاشياء

قویه الاولیس فیه صفه الا هی نفین شبکای نفیی آن هده الصفات جهات فاعده فینادو به و هده الفتراد اشاره ایی مفاه نواحده فی لکتراد میه کما ال الاو می اشاره آلی مفاه بکثره فی الواحده وجدته عددیه و وجدهالعمل و کنف لا مرضیه طبیح بی فوله رسید حت سه
وجدته عددیه و وجدهالعلمی وجدد جنتهضیه عوجد الجنیده
فوله ادال یکول واحداً» نی فیال پکول العفل و حد الحدی حرف بحر
می کلیه آن فیاس مطرد

فوله دوای الامتان به کلمه ای استفهامهیه پیش عی تصبه تعییی الامتال مقلیته و تحیی تراید تعییی تعییر به و تحییر به تعییر به تحییر به تحییر به تحییر به تایی به تحییر به تاییر به تحییر به تاییر به

قوله (ص١٥٥، س٢) «الروح ملت ميمالانكه به له سعود الد وحه»

بيال للكثرة فالانافعال لكفي سندا بحصته بقدم به حصسحاته هو كل لائده

قاطر الى كثرة الواع الثوابات والسيارات و لعديم السنمه و سركات و سابعها،

عوسها و بي كثره افراد كل بوع و الىكثرة سنبها و بعالها ففي المفال حسم هذه

بحوالريق واللف و يمكل سال النكسة بوجة كني بيالا الأوالال والمديم عو بهعشرة

ولكل سيعة ابطن مثل اللطايف السيع من الانساق مثل الطبع والبعن والسروح والسر والحمى والحمى والاحمى المراح الأسام المراح الاسام المعشرة الموى العشر الطلاحات والماسة من في كل من المصامات المنع تحسيب بهالين مطاهر لاسماء ويما كان الل سيء فيه معنى كل شيء كان في كل منهاكليا ولاعرابيا سافي بعنسمير من منا للمكون والسرائيمون كانب السام سيحه

عوله (ص١٥٤، س١٤) : وفي عالمالالسه،

ود غیر علی دام الحیروب بدنی الانه الان تعدول می دیدم ایر تولیه امنیو خودد بوجودالله الا بایدهای دغاه قد الا با بالله و احکام الوجوب علیهاغاسه و احکام الامان فیها مستهدکه و کل منها پفول بلسان خانه مین رایی فقد را ی انحق نمانی الشامی فوله (نان ۱۵: ۱۵ مان۱۵) دورتما سدتهاالسالالهید»

وحه لسميه امر آن احدهما بها مثالات بنا فوقها من سماءاته بحسي و لا ج انها امثال بادونها فان المقالاتي من كل بوغه الصمي منه مشتر كان في الباهنة و لازمه ا بنافوقها إيضاً من صور الاسماء كالاسال للاهواني .

هوله رحن100 س (السامية » المالمنية »

اى الصلمة العقلية و لعلمته السعطية قال علم بحكم بالدالاندال مثالاً ماساً و ما غير سبال والكيف ما ست ، و ما غير سبال والكيف ما ست ، كذا في الوضع والاين والكه و بمراد سعلى الاساسية لكني الصلمي الصادق عليها والله غير في الاحاديث عن الاقبال شاماً لأدم لاول و عراشور سور بحد المرس لا اله

ر مه استخداء من الله معالی و من مدیکه مدیکه حصد عراس ادا مناحث سعه المدول علیمه افتی نصیاح و محو دلت و التی هده امامات من افراد لامواع پشتر کسام . عولیموی .

فرنها پر فرنها رفت ای هماه و پر معانی بر در رو بر دوام والاکثر فی کلمات الموفاء اطلاق رباب لابو ع بنای استاه به نمانی

قوله (ص100 سرو) - و ناها سني العس

ای سیانملل بیش سور به حیل ۱۰ اکه للکلیات العقلیه کیا مرفی میخت الوجود ماهمی آن ادر لژاکتیات میباهده استنی راب با بواع این فی ساید لا بداع و باشی می تنفید

قولة (ص100 س)3) «وجعبو العبوم والبراهس «

فوله (ص١٥٥، س١٥) : «قال قلت

عظر الى قوله ؛ «إن للاشائية معنى واحداً» الى قوله «عهو درال على المعفول

سعارق ٥

افروله (ص٢٥٥ س١٤٥) - ومعنى مساك

هوله رض ١٥٩ منه) . «وهو البالد الرسها وحول لطانع النوسة »

معولهم ان فی معنی الانساسه بساس حداد کند در رید بسال کدیك البشرك بسالاناسی انسان و قولهم انتظوجود حق لان الکلی الطبیعی موجد، دو هم و حد نوعی وجونهم مجرد بنیا مجرد دی اسراسه و فونهم دی بدی به دی بندی به دی محمولا بنیافت شخاصه البالد بسر از آن شخاصه

فولة (ص١٥٦، س١٩، ١٣) : «ينا، على عدمالتقرفه بعني»

على تأويل الفيح يازم الهم لما روان سناهته المتده مه خوده لمو هناه البالماهية المحردة موجوده الى المحردة مو حلها لا المحردة موجوده الى المحردة في مسرية الها لماهية والتحرد الواهمي حيث فالوالان المال بوع فرد محدرد الله وحدة الشخصية والتحرد الواهمي حيث فالوالا الله المل بوع فرد محدرد الله الموقل بين البقاه الموعى والمتدال الله الله الموعى والمتدال المال الله الموالا بين البقاه الموعى والمتدال المال الله الموالا المال الموالا الله المولاد المولا المولاد المال المولاد ال

فوله («فجائدو الوجود عاهدات للجردة يا منهر لم طبي عام الله في للمامات المامات الماما

غوله (ص١٥٨) س۴) وقد سعو مليهم

فیه نظر، لا تهم لا بندوی الامر می اربات انواع و یابعرف های فیمنام استروض و النبوجودی های فیمنام استروض و النبوجودی های الامان و النبوجودی فی الناده می حاصله هاده را اله

في الآثر النسخ كها في هذه النسخة - فناويله و باويله السيد المحق الداماد - والظاهر هنائونله و باويل... السم تدامات - عناري النميفة لا بلاتها لقواعد نهیولایه و د قبل ای موجودان اردفی شاه خرق به نشد بها مع خاند. بشاه فتها بل پیشل هده نش ایم به ۱۰ لالانتخاب بسای ۱۰ بدفال و ی پوخدها علم انتخام بیام کال علم مولیونات و محبولات فاد انجیق بیونیوغات و عبد ۱۰ هایا نختی بیونیوغات و عبد ۱۰ هایا نختی

هوله والمهرور المراز المراب توجد المالعس

ی دهبه المحرده می ۱۰ د ۱۰ د حصی توجه فیه د و ما الدهبه المحرب المحدد المحرد علی مصدحات المحرده علی المحرد علی المحدد علی

فوله برا توط فيتاميد تحسيبه مهى منه بهاي قول سكن مساق بالله من كالم شيخ بدله الآل من محمو السلالة فالمده مندل لاسر في كيت سنجيء والمشهور مند للمسرين بهده شامده الله الله فالمده هية لاشرف و لاحل حتى ده من مكال لاحل منا لا الرف فالله والدا لله فلاسا فيحل الهراب فالدوال المراب فالدوال المراب فيحل الهراب حسيم فراف سهية منكية والمده والمده والرف في في منا في من في من توكيل من توكيل لها في المراب ف

الله والمحورم المحكيم المنجبين لارمس الطا أحراء فاعتنابكان الاسترف المحاد النوعي لا سيما على طريقة الألح. المنالة التأتي بأدباليالياهية

٣. الهمانالاسفار ك ١٢٨٦ ه في ص١٩٦٠ ، يسته فريني الهمهور عبد الهميرين لهذه الفاعدة أن عمر في حرياتها شرطان احدهما المتممالها في منظيدالماهية للسريف والسحسيس دون عميره والديان السعمالية في ماؤولالكون والإنفاعيات الالهاديات.

قوله (ص١٥٥، س٤) «ولم سيق نصاء

هد وما بعدده ما ما ما و المدل مراك مراك مراك مراك و المدل المدل و المدل المدل و المدل المدل و المدل المدل المدل المدل المدل المدل و عرف المدل المدل المدل المدل و عرف المدل و عرف المدل و عرف المدل المدل و المدل المدل المدل و المدل المدل و المدل المدل و المدل المدل و المدل ا

فوله (ص٥٥١ س١٦) - وافراد نوع واحد بالبات

سه ردان پدکر عامده کمه سمال عدالاتر دامید و من اب سوب علی دا داخه الاتراق اداخه الاوی لایه داری مان فراد مان و حد الداف اسانوع واحد هکدا نظریق اداکی داد لا فیمبوم ال لایم را عام دمر سانوع و حد این سبح و حد ادالا ماهیه لها داده کما عبدالنسبی (قدار داد) فیما عن ساده مصد و تجارات با تعدد اداد لا

الت فالعلون الطولية و مرابها المتعددة المتكثرة؛ لا على بطوائكثر التي في المادنات) قال مرابها فيستا افراد حتى بقال الها من مرابب بوخ واحب لاستهاءا على اصالة الماهية و ملاحظة الكرة كل عقل الان المحدد لان المحرد بوعة متحدث في فرياة وتكر الفريق الما حوام باحث لمادة از العهاب المتكرة الله المادي المهلين غير موجودة في ما لحتى بصيد بناية واما بناء على عدم اللحاف الكرم في المعون دا يا كلها من الماض وجود واحد فالعلون فيست من سنخ الماهية ولا يتمك بالمصلي النوعي والحسي

واحد بالبادم والواجفها

هوله (ص ١٥٦ م. ٨ ٩) . وأنه جاينا فسيق. بعيد هندا لانجاس » لأولى ل يدفع أويل سند سجمي عدماد (فدس سره) الل كال موالألوا و الصيعية مأخوده هندا ومبدية بالسادي بعانية واسعطه ممها صيده انسادي بال ستطانه البيا هي مفاه طهوار عائد ليسل لنه ريه لا مقام حقائها و فالبده مجروط لو اف لا وأسه بحامم بنا في ساعده بنجو النصاو على ٥ مرسه الوجيدة في لكثره بها را مرسه بالبره في وحده بها قاعد وده بند (قدس سرد) من « لي بنوجود ب فعليه بنا هي" و فعه في ولده الدهر الها للله للدهر لا لرمايي و فواحده للصفية ا أنها لمنظوب سها أحدام سادده و امدارديك منبولة لأنها للبحية معبيره بس له والأثر فاتر على كني و اتر يو حد وجيد جسفيه و حدوجية باسته فالأفراد مأجوده بشر شر ها مجتمعه في وغاه بدهر لا مندفيه كيا فيستبيه برمان ساك إستان بنوا ق وارقيقه الجبيته بالأرفيته الحصته والسليد بنااهو متناد لا يقني ال يكول فاراد المطلق والكن لا يسمننا والأيمنية من حواع فالها هاكد فاعده مجروط توره والناء فهوره ووحدته في كبره ويحديه في رفاسه مقام ببره و مرسه حيم وحسم حيم ا مقام كثره في وحده والنس في الما لسام بشامح مجرده بالا بجريد مجرد و معاله فلأنغريكه مقرائا لأنها مستجب تبيها حكها بتحرد ومستوب عبهاجكم البادهالم أب إب مأخوده كنا ذكره و آن كالب دهريه سابلوغائها أواني الماهر الحاف دواب المال المثل التوريه فان أوعيه وجوده عالى الدهر وأما ما ذكر والمصنف (قدس سره) . في الدفع من صهور معدد و كد في لأسف كالسيد (فلاس مرم) ينادي بانها بيت عي ا ـ قبسات طاع ۱۳۱۳ هال ص ۲۲۱ ، ۱۳۰۰ جلد اول طاح ۱۲۸۲ هال ص مصافه التي المهدم الواحد واحدة و من بمانو إلى عن حكماء أن لارسه والرماسات السبعة التي تسادي الدالم كالأن كما ال لامكنه و سكانات بالسبعة المهاك للمطلقة والمشيل بالاكن السبان والرمان ، لحركة لموسطة والمطلقة فد مصي فيذكر

قوله (ص١٥٨ - ١١٥٠) - وسد تعريد و بديب عي الطبعة

كما الها ميده الحركة الايتيه و سره كانت منده حركه عبوسي في لاستعدادات والانتخلاب فالمراد الاستنادة على لهموالي شواله اللي لامتدل الي سراديانه

فوله (ص۱۹۰۰ س): «والحركة والزمسان»

الى قوله : بل هما نفس الحدوث جواسان عن سؤ ل او ده سبد اسد ١٠ مى الحواهرية قيما سنل من سحام لا يحو الله من سحام د ي الحركة الجوهرية قيما سنل من سحام لا يحو الله من سحام د كار كار كار كار كار كار الله عام طرفيه والداني لا يعبلل ١٠٠ سبب تحدد عليمة المنحب او ١٠ كار كار منها إلى ما دامات تنها لذ بنة في سلحدد الى المستعلم الحواهرية الدائم في دو بها و تحدده دائمة محصة

و ثانيا البالتحدد امر سبى ؛ تحدد سيء بنا هو تحدد لئى، بس بسى، حتى الله متحدد فضائاً عن أن يقال: السهمتحدد بالدات، النا هو تحدد فقط كيا ال

الولة (ص١٩٦٠ س٤) : «قلا بد الكل طبيعة من محرك

فكنه الله لفال لكل منجرات فلكي لا يدامل مجرك خليل كلل منجرك هو

ا سافد فرز فی مغرم ازداموجودات العادیة فیست منحسرالیتیاف جنی نکون بالیسید الی شبیء ایراً مغرب میرد از والسیء لا مغربا میرفا وبالسبیه الی امر آخر مادی میسرفتوالمادی مادن اند والیجرد مجرد ازلا والسیء لا بجرج عما هو هبلیه وان ریتا چمل ککل شیء قدرا

نونه ۱۹۰ ۱۹۰ ۱۹۰۱ فیکون دی نهالسه نه

ی کیا بالتیور بوسته یمی شود بهایشیه قبو ها استاریه کدلشد باین بو به یم ها بوسته استا فیه الأسرفیه و با به پهونوا بایتوا بوسه تخوهریه استا فه لا پایاستها داخل یا په طویون بالتیور بوسته تخوهر به استنازفیه

و به ۱۱ووجده میتوانی جلسه ۱۱۰ ی صفیفه فلمان وجودها فوه معلیفته و العمل فلمود معلیفته و العمل فلموده و العمل وجوده و حوده و حداد که عمل المان ال

۱- ولماثل ان نفول لا طرح ان نكون حشرالإسبساء وبسرها وانصالها وانحادها مع موجود مثلة في الهاهب حبى نبيت وجوداله في الهاف الإعلى والا طرح المحتى نبيت وجوداله في الهافي الإعلى والا طرح الكون الحق الاول داماهيسة توعيم والسحال انه تجيير حوج البخابي الهالحق المطلق في المسابه لكبرى

عى الفصل والوصل و فى الانفلات الها تسمع فولهم النابو حد بالعدد الدى هو لمعارق مع والحد بالعبوم الذي هو لهما مي ولا الم الحد بالعدد الدي هو لهما مي ولا الله تربث المدنة و بعده الدليسة المنابعة هي بنفارق و هو و حد بالعدد ال

قوله (٢٥٠٥٠ س.١٩) «فالطبيعة بنظم بالف عاجويل بالب سيلاني»

ساله که در محرود دور سه دید و دیده مییده بیاه مییه ح می اسی بهدد یور بیدی فی اعاشده میلوچ ه کا بیش سیاسه فی بیاه استین سدیه دیا بیاه و بیخرد بیانچ و اید یک به بخت با دینی می سدی از بیاهده استه وعیته کالشماع الذی فی القاعدة والد با بنوری الایلی اعظه اسد اس از سیاه معوره و دائر ته و مطحه و جسیه او در بیش باشه فی بیشاه

فوله (ص ۱۹۹۰ س ۲۰): «شتأ مصوب»

ی پالفرص و هما استان آخران احدها لایدن محموس ایدان و لا خرا سای

وربه الداء في المحارجة الد فلت : لا يلزم المثل من مجرد الدخود في حاح المراك بقيامية بالعقل العمال شهود والممنى أباء به

فلل الواكل فالد بالعش الدين يتره الرئالية الجوهر الله مح في الدالي الدين يصور اللها ملك الدين يصور اللها ملك ا الدي يصور ماللحثها يلزم منه العمال العالى عن الدائل والدين الدين السور اللها الساء الدين الد

^{4.1}

ا الما على التركيب الإنتيمامي سن الهادة و العيوري ال الهادة الوجودها المنطار عن العيورة مع استار المطرع الله بمولى ومادكرة راء - يناسب فسلف المولد الملامة

قولة (ص١٦٢، س١) - «بنا تختيها عن الوضع»

ما سدر که ساداه بال عباق والطبایم لما کان تأثیرها بمدخلیة الوضع کال حسن الوضع الحاص کا سجاد د ما سد سه و تحوها نشاده القواه اعلی الحسیا تحاص به داهه کسر بر بها معرب سائیر ما آثر و باضع کاشرت و سجاده لا تنظیر اس سماده و محلها فلا بقار فی ماداد بسها و لا بادیت عسله عن الباده فی انقص مال می فی النمل سها علی فی بدات فیده ن عیال «هدا جنف»:

فوله (ص۱۹۳ س۱۱) : «ومع دلك سب هده لا در . »

بتلا بلزم الطارالموني والصالع واهده للسمة توجود تلاتها حدها أأل يصاح

ما كانت مراحب فارله من المعارفات فالأسباد إلى بواطن دواي اسباد الى دوالهما و تابها الله و الهما في المساد اليه بسن باقل من لاسباد الله و تابها الله في المساد الله بسن باقل من لاسباد الله و تأثيثها الله في فيض الوجود من المعارف فيرعلى الطابع و عام ي ولا " ثم على لا " تسار أبياً ولا يعنى بوساطتها الا هذا العدر

هوله (ص۱۹۳) : «لما دربت مرعلومتاالمشرقيه»

تحقیق سمائل سرائسم و رمالدی له نعم می کام شمحالاشرافی بعد ماسی السوت بالاشد" و لائسعف و العی و لعمر میر فادح می لیدش فی تحسفه المشککه بدگر الفاعد و الدینه می د شمیه بید بوع بعشله لاخیر خابته فاید این اسراد تحیرونی می کل شیء سیفا کدبات الفرد لیاسونی لایه الفضل خابته و الفسول و لاحیاس الاخری مضمئیة فیه بنجو اتم وابسط لائه جامع لوجوده و فقد به و کسته و ی کان و حدود لحیه و فقلیه و تحوهر لیمونی و باسه و کستاله کا و باید و یک به فی باید و نام و یک به فی باید و یک باید و یک به فی باید و یک به باید و یک به به فی باید و یک به باید و یک باید و

قوله (ص١٩٤، س٩) : «فكداالماد»

ی کما الراجبونی لاونی فاطنه فانهبونی سانیه کد فانها خامله بنجفیده لا به جزؤها

فولة (ص١٩٤٤، س٤) : «بازم وجودها من غير السعداد»

دا ودنا بالفوی و استادی وجودها الاعطو الی فی تصورهٔ الکمالسه لاحساره قام د باللارم اللارم العار الماحر فی توجود و معاه ما لا بنفث عرالشی، عمال

فوله (ص١٩٤) : تاوكما الاالمورةالطبعية

کالیس لباسه منجو شه و نیس لایبانیه شاهی نیس فانها فیوب و نفوی فروغ و به د الیون بروغ نفروغ فکدلك هدهالاسول فروغ للبثل والایسدان فروغالیروغ

فوله (۱۹۱ - ۱۸) ، و كدلك سالتصول ،

ای بی فد به بر نده دره خ باسته ای بنصل لاحر بده ع لاحد کاب مقومات و کیالات و بی فی دو ع حرق صاح لاینجانها و کی فی دو ع لاحیر راوالد و حالاه

ورله چکینه لاصده بی لاصده به فکیا در صبیه هیکن التوجید و رز کن لایو ع نظیمیته و عدد لاصده مسترده هی مدادنه نفسرفیه و سرد و فیه ه

سه بر

ġ

لا عما حسن حيدية

ا برسه

لأفيو , بحو

0 -

9

..

- بر

نائه بل فضالته كذلك تسبه صاحبه الى اصحابها دانه كل نصول السكاديسة و ارابع. لابوار العاهرة و اللك لاصحاب السواسة والعصالة والعصلية

هم زجمه بیش و هم بیشاز همه جملهازخود دیده وخویس همه فوله (۱۹۵) دفاهو داسه آن سه عراقص

اوله (ص١٩٥٥، س١٩٥) - و کان رسورانه سلی انه سنام آله انهاد الحوالی - « و هدا من تکشف العلوانی ، دیگ بانه دا یعنی نجی بدی علی بعید باست. سام التعلیز » استام ما با استام با حروق و تبعیز ما با انسره ی و که ادا حس این تحلیوی کان دیگ من مقتصلات تجنی استه استال استفیای فیه معنی » شهر

⁻ سن حكيةالاشراق طبقالمجرية ١٣١٥ هـ في ١٦٦٠ الي ٢٦٥

و و بدوی و و شبسی و ساکن رسول ته افضلی انه علیه و آله ه حاملا سال حافظ للحصر بی کال مشاعره المسطام سلط فیلزگ فی النقطة بمشاعره علی بحرولیه و حرجت حسم من للوه الی الفعل فیلزگ فی النقطة بمشاعره علی لحقیفیه و بلور بنجانی امور علیه و موجودان فوله فولیه خولیه الدخیم بحر والبحیوسه و کی کله الاهتوار فلیله الهری به لا هبولالیه اصلایه هداله مددالاحدین واله باویله فیلاسه و البهی به الله البحارف والحولیس رایانه و مشهود حیاله و حافظه و البهی به الله البحارف والحولیس رایانه و مشهود حیاله و حافظه و البهی الرحت بالهو و حود به سعد و لا بشاله البحال مشهود حیاله و حافظه فی نظر شهوده و البیس عام البیس و الارض البطول هر فردالله بی بیمی ساله فی نظر شهوده و البیس عام البیس و الارض البطول هر فردالله بیمی ساله فی نظر شهوده و البیس عام البیس و امیری سمی استهواله و مردالله بین و بیمانی نه فی الا و را الاستهاد تا با میسر البه فی کافله البه می کافله و سیمالاکها فی الا تو را الاستهاد و استان المراه علی کافله

اوله (ص١٩٩٥ ٢ ٢ ٤) ١٠ روس لي الأرض . ١٠

بایراه فیمحمله می فارو ده به فاه کطو د ورفا و معنی و منه فوعه به و آرواد بنیست بیروی می خدیب آخر فاق نیست بیروی می بنیست که فتروی الحلداد فی بازی کیشتخر و پشتین

. .

مدر

, up

جنبي

اب

بها

ديات ب الفيا

يدو ي

سهی ا

اليا بور

- الهيا مالام

ء رات

بدس برد) من آن بحواس من مراب بنفس السابقة فالسحاسة عافيلة التمهاة والسحاسة عافيلة التمهاة والسحاسة عافيلة التما بندوسات معتولات بعلى دانسه رأد حليج الإراكات بحسلين المستقول بنيس على بالداء هو تبدل بالمستقول بنيس على بالدان في ستهوراته المعقولات لأن سمستقول بنيس على بدائلة والبحسوس على مدركاتها لحرائية المعروفة لأدنها بيست حكسا بالنفل و أيضا النا كافي تلك النفول المدرفية و تبين بنوارية حدايس فويلة الأن بنيا برجم الى بنيرها و تبيمها كما مرا

فوله (ص١٩٧٠ - ١١٠، ٢٢) : هولما على راي الساخرين

ايبواد

دله نظر لأن نتو مها في وجود باون عوى لأنوجب بعربسه نحو ر حساجها الماني سوعه بعرض هو نحال في سحل بسلمي في توجود و نسلوع حسما عن المانيات و الما فال نبشائون بحوهر به علور لوعيه برشاك في ما ذكر با فول لللغ في لاهنال الشفاء الله موجود المي فلسلم وجود "في سيء "حسر بله سي الأحر منحفل عوام و للواع في نفسه وجود لا كوجود حراء منه من على بالله مفارقته بدلك بسيء وهو بلوجود في موضوع و الذي الموجود من عير ال بالله مفارقته بدلك بسيء وهو بلوجود في موضوع و الذي الموجود من عير ال

فوله (ص۱۹۸۰ س۵) «ولان عبدالافانس لمحمله والسكيلان العجمه . « « رسا يمنع كون الأحكام و بالقان في معملاتها على علم بقاعل فانافي نصابع المحاليات كما برى في فيض ومسدت المآوفي المسكنوب ومثب بهوفي ساب ولمراب

⁻ اينات السناة الطبعةالتجرية 17.0 ه في ص 17) الى (17) من طفاهرة (17) ه في جا ص90 - والبحب مرالجكم المحمى كنف عقل عراقتمني الذي ذهب الله الطرائبتيسين. ارالإندان فيالمص

بسیانه و فی تبعدی م عجاب سد به م فینسو را به شکل سر ح م کرم ته اکند ر منجو دنات

فوله رف ۱۹۸ - ۱۲۱ ، الوحة الدي الما الا دلما

فاردين الأغرمين على لأنفاق الهاف النسل فالله يصبح الله تعالى فاؤس تحد

ر یا

.,,4

.

_*

س بندیا " ب

دلين على علمالغاض والعامن الأميلي هوالحق والعجائب الموجولة في الطبابع كالبخل و مستنباته ترجع التي وجودالنظام البام الموجود في المندعالاعلي عبد والرالحق لا تبحلي في صورة مرس البد سوره ٢٣٠ ته ١٤٥ سندانه في الدين حلوا من قبل ولن تحد لسندانه بديلا ، سورة ١٢٥ ته ٢ ته ت تحد فسندانه تبديلا ، فلن تحد فسندانه تجويلا ، تر١٤٨ ي ٢٠ سندانه قد حلت من قبل و لن يك لسندانه تبديلا

علمه : الله تمالي واحد بسيط و هدمالاتواع كثره و الوحد لا عدد مه الد. الم حدد و العبة د عدى لا عدمي لا عدم مي مددر أنه

فوله (۱۳۹۰ -۱۳۹۰) ، ال لکتی لبا دکر اصورات ۱۳۵۱

فول: لا یکفی عبدالشیخ، لان بنت بنشور ب ابر ص م هده لابو ع حم هر م بنان بخو هر وال کابل خوه ال بخیل لاه بی بان ابر ص الحیل البایع و الف این و مقام معلوم و منمی هده لابو اع لا بداران بنتول داند به بها

قوله (ص١٩٥، ص١٩٠) و برهاه مذكور في كتب هذا لسخ او حب بعالي و في الدين الأنتيان الأنتيان الأنتيان الأنتيان الأنتيان الأنتيان الانتيان الوجد الدالة المنتيال الانتيان الانتيان الوجد المنه فيل الانتيان الانتيان الانتيان الوجد المنه فيل الانتيان الانتيان الوجد المنه فيل الانتيان الانتيان الانتيان الانتيان الوجد النه فيل الانتيان الانتيان الانتيان الوجد النه فيل الانتيان الانتيان الانتيان الوجد النه فيل الانتيان الانتي

حسرب»

رلا پستگهل به

العدرالاربية الهناب ط ١٢٨٢ د في ص٢١٠

فوله زص١٧٠، س٤١ - و ١ طس ابهيد حولتون

مقصود سیح سرد می حسبه عبیه و عی سادیه و کد به اه می استور قال تحمه عنی به مند عم کام سفست (قدس در) معه به بر کامی سنور میدان است و سع ویم پنده به ارحله و خوارجه و فواد تحب لا پسره دانه و سرام به کنف حسیه پسنده از اردان سره) بایه ختی حبیع دیك و عده میاد و بود تحقق تحرده تجالات سفست (قدال سره) بایه ختی حبیع دیك و عده میاد و بر تابه میل جواد و سکیده و تحرکه تحوهریه و خوار الاتحاد سی سی و تعلی الی غیر هذه من الفواعد التی پتیالیما تله فضالاً عن ساسه فحسیه درت و در به وجود تحبیه و نید و تحوها و صدق تحبیم البعی بدی هو حس عب و بایه فضادی با سفتی بدی هو مده و قدر به یده ساخته و رحله ساسیه و بید و بایه فضادی بایم سه تحدوری هد که پسی بای باید تعدیات و درخ اسدی بی می باید الحمم پسهاد د لایاف مدونها شدر نفتیرات فاسد مثالاً ما بنه پنده ، بی می باید و پشتی سواء کان خارجه میسیده او میایه او فوه مجرکه و فدره بین و ایها فضاحی بود عداله مکف بد به می مونی و لاعتیاء بل هو کی الفوی خد به و حیی

فوله (ص۱۷۰، ۱۹۰۰) مین خولوب اناکن به نستن می الاتواع الجیماییه، فحرج مرس بنا هو مرس و محسی و لاحر به الحارجیته فلیس هماک رسامر مر و بنجس و لا مید و مرحن بل هما و مثابها می در بایده و اجراه کمالها کما مر

الله كما صرح بعالثسخالاشراق فيالحكمالاشراق ١٣١٦ هاي حي ١٥١ الي ٢٥٣ ر احاب عيالاشكالاتالي اوردها السلخالرتيان فيأثلثناء علىالاهلاطون

فوله (ص۱۷۰، س۴۰) ديرم د سع بخوهري . 🖟

فويه الدهى صورته فقطاء فافع عوله افيكيف للمون بالبالسلطة

قوله الدما برارح و هناآن بساينه البعه بهما كا بعدد دامر عسادهم يعلى بنالاقه بحالاسمه الحسه ولانتساعتي لاحدام و هسها م براح في بنظالح حاملة لأشراق هو تجلم تصيمي

فوله (ص۱۷۱، ۱۰) : «وسمونه بهوم ابرد»

ساه علی کون لایرد بدلا و سان بهوم لا ان بکون فیه ایسافه مفلویه لامیکه و لا کان سها بناختاسوغ «افرد» هومه بنصاف اینه سها بنیه فیل بنی موندا با دکره

فوله ۱۷۲۱ ۱۱ اس حوه عده لبار -

هددالجيود هي حبود وحود الله في كل سي، لا غير فال للصود معال دائمه عام و حاص و حتص فالدم هي حبود لوحود و علماس حبود اللي هي مدد مارك والمعل كما صال اللحي هو الدرك الفعال والاحتل هو علم و سعرفه الله و للوم الاحر الاناس مولي أو هل علم احداده

ا- لاته قابل للنورالحسى والنسى النام عبارة الهيئات لا مبل النورائي .
 والقائل على بن ابطاليه القيرواني .

قوله الاغیر بها نور و کنل» هدامن پات لاستنده من لبدح بنا پشند ... کموله صلی، به علیه واکه اداد افضح ساس پیدانی من فریش، .

فوله ، قالانه بدع من التشدع لاون بنام به هذا مناط بجوات ي استده الاون بسط بعد المحلفية ، باله الاون بسط بحده الحلفية ، باله الاعلى منتمث عن دانه بدانه ففيه الصاكل لاسياء للحوا تظلمه وله لوحده لحله المن طبية .

فوله ، «لا کانها حراره و حده» ای سبب وحدیها عبدیه کانجراره ابو عبدی انبیعدوده .

فولة (ص١٧٢، س١٤) . «س كلها كيف واحده فيها كن كيف»

وعدد مدالان بوسحان مصول احدها مثال لبوجود واحد فيه كل ليب سحوالحراية والأحر مدال سوجود وحدف كل نوع حوهرى و عرضى و العلم نوجود والدهيئة ينحو للليه فالأول لحل للشرك للبادى ليه للسور من مسالا لطاهره او من الدائل فعده ما ينصر لأسان علموء والأنوال و لأشكال و يسلم حلله أصو تا و في هذا الوقت في دوقة معم وفي للله حر أو لرد كان هنا وجود و حد فه بوحدية حميم هذه لكيفيات فال الأسياء للحلل لانفسها في البدرك و للله كالله ولله كالمحدود و حد في عرصه ادها كان ما هو كالحرارة الوحدة لروح للحارى للبدى لماي هذه للها وحود عنول اللهاء للمرف للبدى لماي هي هده .

واما هذا لروح الدماعي بن عود دمسرهما كما وصف و كد بحرال في كن كيمية و كل صوره حرائيه و لئالي العلن السبط الحلاق للماصيل المدكور في كناباللمن الدائمة فهو موجود فنه كن نوع وجود او ماهيه منا علله و عرفه و حص

مدا به «مما هوی و «من هو» و «لم هوی هفیه کل لوع محول به و سای مدا فی مواد اد هی فیها پنجو المحدودیه و الدئور به مداه و سادنه و فی المنس سند سجو با داده و محل و سوارته و محدور ۱۰ کار مقدم و سنز کدا ستوب کار که دیه فائم علیجه و هو مدال عدهم مدم جن حن مایی د وجود کداکان شمل به حساس درنه و فهارد ساهیات کرار داده م حجاعه به

قویه (س.۱۷ س.) «واحسان اساح دی النعمات و منه فول عدفت (قدس سره) د دهال گنوده بدان چه مردم پف ع

فوله (ص١٧٥ س.a) . أو دلك أن في لمان كليه،

المرد بالكلمات في كلمات سعيد سادي المعالة مقارفة كانت و مقاربة فدم بن مثل فقور سوعية و اللوال المالية فلا المحدث على لوجودات سالغرير في كتيالمعسف (فلاس سرم) ه يوافقة مافي الدات الأنهى و احاديث لألماة الملها المالة المالة المله المالة المال

 أبولوجيا للسيخ اليوباني المطبوع في حائدالفسات ١٣١٣ في ٢٤٤ صفر باض في ٣٠٠٠ عضور بافي ه سفر عاشر في ٣١٤٤ ٢١١، ٣١٥ (لان في النبات كليمة فاعله محمولة ، حصيح الكلمات السابي في ابولوجية اطلال الكلمة على الخصائق المساصلة كبر البدور على لسان السيخ اليوباني «فدد»

1.9 of 14 or -T

15 & 415 W -

d.

ند

٠.

اوله (ص١٧٥) : «و ثالث ان عدالبات؛

الثدي في عليم المثال

هوله (ص١٧٥، س٢١) : «أمة هناك اكسرم،

ای مها وال کامل کرسه لاصل و الوجود الا ان ما هناك اگرم و الكريم لاسل معمالية الاكرم

فوله الاو بدع و حدا الله الى الدع بعقل الاول و في كثير من السلع و المع المام و حدا الله و لاصلح السام و حدا الله و حدا الله و وحداله لاله جهاو حدا لكوله فصله الحقيقي و صورت المائدي من مندعيه لعالم ووحداله لاله جهاو حداد لكوله فصله الحقيقي و صورت المائدي من مندعيه لعالم واسرسا السلي والمسلى المؤدي الى الوحداد و المحله عليه و الال صدور لعالم بالرسا السلي والمسلى المؤدي الى الوحداد و المحله عدا تمهيد مقدمه للحوال و محط حصول فائدته ،

قوله (ص١٧١، ص٦): «والا لكانا غيثا واحداه

يترائي اذالظاهر ان يقول والالكانا متساويس لا ترجيح لكون احدهما على و لا حر معبولا ولم تكون شنا و حد لانالمعروض للدوى وحد بيتها النوجودهم بن لم يكون شيئا و حدا وان فرض وحد بيه وحد بينها ووجودهما ادالانسسهان ولولاجن الدهمة في نعمل و عدمها في نواحت تعالى و ينادى كلاد لمعلم بعد استمر بال تلمقل ماهية .

ic.

والحوال الله قد مراد الله البعاث ساهمال من احلال الوجودال شدة و صعة هادا لم يتحلم لوحود لاشده والمعمل في التشدع والمندع كيم لحصل الماهية حتى يكونان ششن ولا أقل يسار احدهما للماهنة والاكر لعنامها .

فوله (ص١٧٦ س١٥٠٥) - ١٧٥ افن عن أن يكون السي»

ی پالاعسار و هما ماهنه و وجوده لان کل ممکن ره ج برکسی و کل و حد من دینك لائنین پمكثر بد توجود به وجه بی فه نقالی و وجه بیالناهسته و ساهیه به حیثیته السور سور توجود و حبیب محلو تحسب دانها

فوله (س١٧١ س١/ ٨) ، «وقد توجد ثلاسس الوثس»

ای ماهیه بعفرالاول و وجوده حرکه هی امکانه بدیی فای بلممکن حرکه ۱ مرابیس بیالانس و سکوی هو باخونه لفتری و بلفتم بفتر کثیرا ما من هستاس بهنا علی سیال السیل و فیهنا عمل وجنوه ای معفولیه لال کل مجرد عافیال فیعمل باهیه ووجوده ک هوالبختی عبد شرح جهاب بعندور؟

فوله الاغير الادلك المعل سن هو كعمل و حد منفرده الى غير الدلك بعقل المسدع من بسده ليس واحدا محدودا بل فيه كل العقول بنائمة و غير النافعة و كل غيل حامع لفعليات بسامة و كبالاي لام بي و شابية فشب في عام بعمل حنوانات بريسة بنحو كرم منا هاها

قوله (س١٧٩، سه) : «على قدر كثرةالعقول»

ليس ببراد خاممية وجود كل عقل لأن بسه الأرباب لى الأرباب الاصبام ويسم الأصبام ويس خامعيته ارباب سايط لأجلام كجامعة ارباب مركبها ولا جامعية ارباب المركبات كجامعية رباليوع الأجير الل سراد اله لا حجاب في سفارفات اليورالافكال

امالاي الحركة بالمصى العام الوسيع على الحي الإين ابعية موجود في مستورات اعلى السنواد قالوا ان الحين طراد بالمغركة الغيبية من مقام الاحديث الى الواحديث.

أ- أي خهاب التي تمير منته معورالجنايق عرائحق والجهابالتمنججة لمبدورالكثرات .

یشاهد کن بد سنه و بعرد بوجه هاهد هناعون نصاعه و فلوب رساب بدیر و ثعرفان دان بدیدهم و حده و فلدهم و حداه ان عدید حبیح بکن من آدم عبه ساله این خام بدیرانه بند وآله واحده کلهم موجهوان عالموان بعلم الاسماه «متحد حاجای شیران حد سب» و سؤمن در ک النؤمان فیری کل من هؤلاه دانه فی دات درجه و کد لاسب، یه و فوله او آرمها باعتبار جامعیتها النعوس و عواهد بحو است و علی

(*

w

-

.

30

5

'n,

-

mi ur موله (ص١٧١م س١١) : عالثالث قد نجور لعدعل

هدا سؤال ظاهري فشري

هست با هر دره دو که دگسر پس ر هر دره ۱۰۰ ره دگسر دل هر داره را کنه شکافی آفت بش در مسال بیستی

فوله (ص۱۷۷، س۴) - فاحاب بال حادي الحبوة و العنول - »

هده مسله عصاء مهد و احال بال حياتها بها هي لاحات حركات المواد حسركانها لحدوه و عمل والمرد حركان موادهما باموجنها و كون حركات المواد حسركانها يؤيد مدهب سفسف (قدس سره) الوالمعوس جسمانيه الحدوث و روحانيه البقاء حيث الله عد حركات لمواد حركات المعور و حقول قمادة طبيئة بمزاجها المعتدل يستدعى عملاء كمل و رويه جود و ماده حرى سسلكذلك ونها ولامرحها عرس عريس وكدا يراد لحركات المحمعة المكرث الاختيارية الكسيمة للمقول الجزئية فالله على المحمولة المحمولة عالم على عليه المالاع، والموادة عدال عقبين و عدد عالى تعديل عدد عالم ماك مصوع، و حسب حالات فول

ه سكن سوفيق بين عول بالأحيلاف في نعفون و نقول بالساوي بالأحيلاف مسار سراسه و ساهمه و للساوى عقدار أوجود و ان مانه لأميار فيه عين مانه لأسر لك و ستسف سن في مرحقه عفره التعقول من لأسفار حمل حياف حركات تجوه و نعفن عاره بن حيلاف جهاب عندور و قد تكليب في جوافينا هماك ومن ساء فلسطير

قوله (ص١٧٧) ، س٥) : «قريب من العقول الأولى»

اي رسالانواع

قرله - «ومنها ما هواتان كالعفل بالتعل» و اثالث كالعقل بالقوم والثانوية بالسبة

الد مرادة أن فلنظاليوخودات منالوخود و لوارمة مناللغادة والشقارة من جهاف يرجع ال**ي فعيناء الهي** وتقدير الحدمي مرحعة لي أمر ذابي واللذابي لا يطلبوولا بنشل عما يقبل و هذا غير ملااية اليجيرية . أحاسفوالاول منالاسفار قد ع ١٢٨٢ هافي منحب الفعل والمعتولات من ٢٧٤ ، ٢٧٤ ، ٤٧٥ . می دیثالدرین و باینسته ای بعنون لاونی لادالفریت منهب می صفعها و بنتی فیها لا جانبه به نامی خیانه

5

يعو

AR.

3

فتعو

412

Ŋ.

3au 1

.Du

· N

_J_C

n 1

·W

هوله (س۱۹۷۷، ۱۹۶۰) : «ولا يعكن أن تكونالسابي بعض البرس الله هسو نافرالاسان∘

ی ما نصبر نفتا الدر و الفرس الطبیعی لا یعین عقلا اللائمان اولا یعین ماهد معدو به نفرس معدونه الاسان الاقت کان معقوله العرس من پاپ علمه پداته الان کل محرد باش بد به و معدون بد به دد به نزاس لعدی لاغیر فاسعدون هو نفی معدد الانسان به می نیزین جانبی و هو بحدوری می علبه باغیله کا معلم کا معلم کا معلم کا دخشولی فال کا می عدون انفرندی یعلم مادوقه و نعلم مانسان عنه ولامعدولا به خشویت ادلاجی می البیار واب کند و کل یعلم ماده بسادی و نعلم باغیلم مانسیرم نعیم بالنمهوال فاتل یعلم کلا الا باناملم عیاس نخشوری و تنخشونی والا کندهی وابسوجهی و نعینی و نعینی

فوله (ص ۱۷۷) : مقالمعل الأول لايطل»

ن لاول بالإصافة التي صنام نفية لايعقل بجرئتي الصبعي من اصنامينة بما هم

۳- والکبيل هو ان زياداکنهمي الاشتری رض ، و هو ساحب سره و می خوامی اصحابه و هوالدی سر هـه جديثالجيئة التي شرحها اعلىالمعرفة و مهادـــطوا امون فواعدهم و مپس فكاشفاتهم و اب طيهالسلام ميدفه باته مياحبيمتره يعد سؤاله رفي.. يغوله ره افست فياحب سراد . درى صيعى لانه دون من ن يكون معتولاً به دلا يصبح لمنعوبه بكونه معنى مورض عربية بالعص دانه لبي هي عمل محسود حامع بحبح كسملات بسامه و عملياتها عملاً فيل وجودها و عقلاً مع وجودها ايضاً ولكن مع وجود الل بسام بنوع لان الوسيع علمه وسيع و فعله وسيع وهذا مراده بمونه عمله وسيع و فعله وسيع وهذا مراده بمونه عمله و بانحمته برق حاف توليا و بانحمته برق حاف عرابوارش الغربية .

فوله (ص۱۷۷، س۱۲) - او كاب الحقوم لشخصية -

والحيوم الجزئية العليمية التي هي احدى الرقايق من تحيمة بعمله حاملة به لأن لحراني حاس لكني سامة و كانها د لا تعاص بكلي حي تكون تحراني منه حاملاً تنعص والحرائي الاحرائي الاحراب التعص آخر و هذا في للماهسم كالمهوم بكلي والحقية منه حيث يقال الاالماوات اللي و تحليه بالاعدر فهكد ستحلي وتجليه والحاصل الله كماكان تعرد موجود المكلي تطلبهي بوجود واحد و عساليمود الانساني متعملاً بالعمل المان و وح تعدس كديك لمستول تكانية في تحدوانات الصاملة و هي تقوضها سبب عادمة المقوية و اواباتها لايها مهواناتها باحوديثه و تقوسها منهو مات بها و الدافات الحسوال الانالاسان المصالحات بالمان معالية حيان والحدوانات المانات معالية معن تحرمية

فوله (ص۱۷۷، س۱۵) دو کل خر، می حرادالعمل هو کل سخری به عص مد هد یؤید ما فلست و شخلی کالسندوت بین فسکلی الحست و شخلی کالسندوت بین فسکلی الحست بالاعسار، فالمراد دلجر، هوالنجلی و باکن هوانستجلی و هذا النعسر فی کام عرفاه و فع کفورالشنج فرید لاس سا بعضارالیسانوری

عراق این شدا احول فرو شد جان تجلید اساس استاری رشین عجب ساستار اعتبار واقی موجیع آخر

و مورد معلم کل بحل می بعدات العلل الکنی هو لا پیان المسحدی دارا المحلی حراء مقد را و لا حراجیا به حی تدارد که الالحقیه المعلقاته فی ستاهیم لاتمان المعلوم ولیس حراء و حقیه المیان به سال هی شاه و لا برساد عله لا بادی فی حصوصیه حراجیه میها و لاد فه ایدا هی صافه و ال کامل داخله الله بادی عدر به لا نسیمه

قوله (ص١٧٧، س١٦) : «هوالاشياء كلهسا»

مه لاشیام لمی هی دسام دیک علی و کل مایه فو یسته و خو مه میها و هو چامعیها و اماالاشیام التی هی اصامها لا ارباب اخری قلاکن کسل علی معرد و کل معرد عافل بد به و بغیره و با حجاب فی البهارات و بهدا کدیا فی کنه والکل فی الواحد و الواحد متها هو الکل

...

200

10

50

i u lie

بص

خاز

5

هوله (ص۱۷۷ س۱۷) «قار عدر بالتعل صار حاصاً و حرما) هذا سان سعنی عملیه و عداد سی ندینها هی توجود الانظوایی والکسو با لاحبابیه الاندماحیه و شعل و سود بهدا شعنی کمیر تورود فی کام سعنم لات فوله (ص۱۷۷) «احتال العترالکاین»

يشر الى ال عاعل الاعتباء هو النص و لكن للمولة رائد للواع فللمول العلل والحلوم الا كان فويس كنا في لابدال ما احتجاز الى احداث لاعتباء الفوالية في للدال

د سرویته یقدرالاسان علی حب سافع ودفع سفار بسهوله که بری فی صفعت لاکات و الاسلحه السفسه و د کان سعیتین تحر سائله دخسدات لاعصاء العوسه کسافی الحیوانات قال اسپایها و اسلحتها میبیئه معها

> غوله (ص١٧٨ - س٥) «فاحاب بابها بتسلم الى للكان الذي لم يشارفيه وغوالعسالمالعقلي . . »

پیت و بوره لا یافل وجوده لا پست ولایجور علیه الصف فیدخل ساب الاتو له حدد نفرس فرس صنعی و نفیه فینرس مفکونی کما در حید الاسال اینان سری و نفیه دنان مفکونی و من هما فش .

ار کبال مدرتش درعرب منت مده هرب آنش حلیمی هرکف دار آدمی می احوال ما پنوفف علیه الشنآب انتاب و هو المس ساطعه اد علیها و سی مواهد مدارها و لمس سمیمه «سیالله محراها و مرساها» .

وا

3

ď

اما

المشهدالثالث

اوله (ص١٧٩ ص٧) «الصهداليالي وهو صدور لوجود بي تواحدالعق و توجه آخر الأنداع هو بالسي بعد على النصل «الله بي هم بالسي بعد على بغير بنادج فالاسكول بنا كال ماذي و ماداء سيء كالب موجوده فيله وهي حرداد به به يكن قبل بنيه سنا محصنا بحافياتيندع و ايضا الأنداع هو بالنس بنطس تحلاف بنكوس لال لايسته فينهمشونه الاعينية بن حساليقاري النكابي

و بوجه آخر يشلت علمه و بعب كبا هوالتثيور الابداع يحاد بثيء عبر
مدون بباده و مده والكوان بحاده منبوقاً بهما والاحراع هو بنسمين فيالافلاك پايچادالشيء مسيوقاً بالباده دول المده و مكه الانحور، وال بايت بشيء
كبا في التعريف الذي ذكره المصبع (فلس سره)

فلت لابداع بحد شي، غير مسوق بالمده سو ، كان مسيوقا بالمده م لا و سابايل كه دكرها بوجه آخر بسيت يسا، شي، اما لا يوجد من شي، كالممل بكني و من شي، كالكايات لني في لللسلة عرضية ثرمانية او كالنفوس من بعقول و س لا شي، كانصوره من لهيولي، فالبالهدولي و ال كانت شيئاً من لاشاء و لبلت لا سا محصاً ، لكن لما كانت قواة صرفية و فوه بشي، سبب بشي، فهي نسب شيئاً فعنا وال شنب ثبيت الفسية المستخط بهاشي، من الاشياء و عواه ها بالمعل فعلب سیء ما پوجد لا من شیء دهم سندی و من سیء هو سره ممر ده (قد ازد در در انتقابل هو لدد د لایها شاس به فعی لا ساهنه لا بها شاس بعبطی شی با مسولا مرهیه یه کیا هو تحقیق قان رید نجهه شامنده الامندان لاستقدادی به با سی شیء سبتا رمانیه دخل شنگ فی شده ی با در یه بها مصنفی فوه نقابل او فعی شی می بهیولی لاونی و من یمونی التحسیددیل فی استکوان

فوله (ص١٧٥ -١٠٠) - اوالحراكة سعيتها و المالها

سنصحاح نحر که شخستان محده با بعد لحدوث تدویها باخر آیا را بستا بنجو دث باعدید با با عنه افل حادث محدوع اصل قدیه محدود و افراط حادث با با ادبان عدیم کانفدر ششراك بینها و هدا شراط نحادث محدس ای محسوع استه و سامه الحاص و هو قدمه من نحر که عصفته اسلاب کنه استداه وقد قدوی و ساده البحضومیة قبل خانده و می حالت ماده تحادث الاستعداد و لا علی تعیمی و یدوم سیپالجواد

þ

S

b

¢

فوله (ص١٨٠ ، س١٤) : دوايلت مها بتوسها»

یه کاب لفوان جنبانیه الحدون شده (فلسسره) کان لیراد بالایه ج لمعنی بلغوی و معاه الاصطلاحی و بازاناختار باطی دانها و دیمومیها سختمه فی لائید

قوله (ص١٨١، س٥) : «هجادت الصاية الوجود عناصر اربعة

لان هده الكيفيات اعراض لا شدا بها من موضوع ولا عنصر معرد الكنفه ، مربع الكيفية ولا مثلث الكيفية لنافعية الصدية ولا مشى الكنفسس المسادس التركيبات الثنائية الغير المتضادة اربعة

هوله (ص ۱۸۱ س۷) دخت جعن کل سرکین فی کلمیه واحده در استه استارک فی تکیمه و حدد سه دفته سنج و را لا سه اسمه فالا برد به و حدد سه دفته سنج و را لا سه اسمه فلا برد اسدگو می تاریخ سایم و فی تاریخ در استان و فی تاریخ سایم و فی تاریخ در استان در استان معلق و تاریخ سنل معلق و تاریخ سنل معلق و تاریخ سنل معلق و تاریخ فی عالم سند و فی تاریخ با تاریخ در تاریخ با تاریخ با تاریخ در تاریخ با تاریخ با

فوله رص١٨١ حري وقد سبب

و

e.

ی فی موضع حر سبب یا حر به بسیسه ۱۰رمه می بر کیب المصرات به ب عنی وجود بناه بای حربه می جهه بی جهه و محم د تجهاب سیمیه لا بد ان باوال حسا مساوی حالا علی متصریه و صدایه بنکول تجهاب مشایدتان احدیهما فیعایه البعاد عی باحرای افسادوان استجیاب بایان د بایان در در دانده بایان و سیمیل و بایدانف از میراند و استدار بخایر استخلی و بایدانف و عیر دان از بایدانش و بایدانش و بایدانش و بایدانش و بایدانش داده می تا در دی است به فی نصول و باهما بایدانش داده بایدانش دادها بی ایران مافرش فوقاحقیقیا دهدا بایداند

قوله (ص١٨١، س٢١، ٣٢) : «الأمشاع القول بالكمون»

هدا باظر الى امكان لانقلاب و سحته و بعلمه الى جو را لاستجابه الى مجمه عصر لعنصر يوجب ال بعلق و مرفط اجدهما نقسه بالا تحسر حبى يعلب و سمولي

اجوزاه صعار پمداخلتها علیه و هد دن منتون با عنود استهوار فی کند الله و هو لامیر فی انگر لاستخانه مادا فی مدانت سول سخن سام مناد در الله الله و فنوها فی سامه لا تکتف ها کنت ایالیا تالکیون والیروز انگارالاتقات فی سام اینجوهییه

فوله (١٨١ سـ ١٨٠) . فاصره من فلولها

الوله (ص١٨٢ س ٨ ١٩) ، كالسحب ،،

مثلات الدائر المربورتة دانعتنها لا تركيب فنها حتى كون امنله عبر سا يريد توهيل حدث بتركيات من وجود ثلاثية الجدها من باب حسراتيها و محدوديتها فايل لحرقي البادي البحدود من كلي الثامل التحيط بدي لا بابه به به في مشبولية سبا بكتاب به حددية التي كينها بنعنه بحراجية

ال هذا هوالمحتار كما بين فيالطومالطيمية لانالاحسام مركبة في أجراء ممار و لينافعنم مميلاً وأحداً أن أعمالاًالاحسام من خطاءالناميرة والتحبق طلب من كتنالجديدة والطبيعة الجدت و تا تنهو میں می دور ہو و عدم نہ ہے و علی تعدی ان تعدی ان تعدی ان تعدی ہے۔ ان تنا چو و تعلی انتقاض میں ان الحالم فی دور انا الباد ان انتخاص انتخاص انتخاص انتخاص انتخاص انتخاص انتخاص انتخاص

قوله (ص۱۸۲) میه ۱ مید د سامدین مرافعیات کی فعید و کا در الاور می و داختی با بازند با بازند و داختی بازند با

71 5 174 0 -

الهابه واددوم ما باکره بدان مو بعصل خاصل و کنفی (المان سرد) بالله کی بدلانکر فی بنجلی دا کردا سی ما جنوبی موضع خری فیمهاه دکره (فادس می ستر لیمن می باشد با المان المان می باشد با المان المان می باشد با المان ا

ou.

ja

Ţ

. .

قوله (س۱۸۴ س۴) : «ولا الصافي «دا صعوبة....» بل فاي نه بدائي ... وهو لدى ينده الحس لم يعندها و هو هوي عبيه فوله الرود، حرب سنه به لعالى مرفرت الله السراة في الرمن الحديث المدمى

اب انتوجات مایه چاپ کشمیری ۱۲۱۹ های ۱۳۲۰ ۱۳۲ و ۲۸

آب لارالموالم منصبه فالبررجالميمودي بشيل بالبررجالبروثي والفتوق!ثلاجفات بعيل بالباديات و من هنا العشيراتيملت والهنمر في النبرج بالداخلي والغارجيروفدجملناالكلام في شوحنا طي الطبوص و فيما كنسا في المرفانيات

1- بعرائيس ط ۱۲۸۲ ه في در ۱٫۱۰ ولامكتان ظهورمافيالاول فيالشهاده وامتناع رجوع مافيالثانياسها الا فيالاخره سهور و سكه في درعه هاي يدان سر دامار ع و مار ع مام ع بادرت مامرت به من الأستعدد و لامكار و فران حوالدي من الم وحدان و عدان و المعلم و المه الأمكان الي توجوب المه المعلم الله الله توجوب الله المعلم الله الله توجوب الله المعلم الله الله و فوله و فعليه موضوع الأستعداد وقعلته نفس للهيؤ أو شود و حطها للمعلم من لوجود تجالله ومن ها و منا مر أن الألماع عطال الوجود الأمار كه حهاله الله فيل ،

a in a second to the contract of the contract

ولكن مادام الموضوع في سر سب سه سيء لان الشيء بسب التي سال مان كانت السبه طعيفه

> فوله (ص۱۸۶ س۷) (۱۵۰ مشکل هذا نصر للنان) ای قلب کلما لاسکال فی شاهانده و لا موالنده فی سبی و الحسی

فوله الانجمال قدمها هد جو ب سجيف لان بنسشكن اورد لاشكاب على

سول دانجدوب کم فان او بیشن جادیافته جدوب مراح ا مع آن فدم بیش . هی نفش باش

.

. .

4,14

300

....

.

-1

فوله او سعادو به دامات ال بارش معایره الها دامات بن اسرامه عد مدهبالبعدم (قدارماد) و هو حل حسل دانفلدان و دان یکب داسر لا داراد بلیق و ما سی بیمایره بابدان فیرد محده آخراه هو استویش فی اعتبواطل بدارات کیا مسجیره

قولة الرمل فواي نصل لا م العد إيضا سيجيف الأن للصرفات الطبيعية مريد

۱. في بعرزالإحدار الواردة عن اهل لعبية والطهار مسلام الديماني عليها حمين ما توهم أو بسخر بقله م البغوس الناطبة لابساسة والترهان فائم على حدوث بنيان و يونده بعض الايان والإحدارة والاخبار المسمرة بالقدم باطرة الرئائكسوية الساعة و مقام بقرر الجمادي في المالية الادلان البنوس بشدية بلاية بعمها سابلة على النفي و بعينها موجودة مع النيان والرسادالا جريامهام ارتفاد النفوس و متعودها الى موطنها الفرآيب بسوجود فراي الياس وجودها لاول و أي سيسحبو فهالت عو الاحل الاستهمالات واللسبي بالوجود الحدين الجيني الإلهي الخابل من ظهينور الإسهاد السريها والسنيسة والتحديث الحلالية والجنالة سه س ساهی فی مواد اعلی دید از البحدام بیش ریدام ۱ البتوانی بجاله فی بدن بنشرو

قولة (ب١٨٥٠ س٨) ، المعديدة ١ المنحجة لتنجيل لتورة

د نولا ساده و سیمد ده از ما تحسین ۱۳ محسی فی تحقیلی و هیام ده سازه دول فیوره فیاده ادای زاد آدایه سیماند از میله فیلی می بند هی فیوره سامه و ماده کانی دیله اندر ۱۱ به ایادها الا بنیرا فیلی می بتاعیل فیوره فلیره وقیل طبهبالد فی

قوله ادو علوره تجمع ها علي ان بالباعدة عالمتعلم التي هي مسر معلول كيا هو المثهوار من عوم الالباء مام هي دانت عله عدده فالبراديا للوحية

أأ فيالسنجةالموجودة عنفيا باستعدادها علىمسجعة

معدها العثوى منه و التوجب عبر الله ومرادهم المنطق البطق من حث التحديق واكن في بيس الله يحوره كالت و هي في عبوره التحقية كالحوكة التسوشطية في تقسيله و ارسا الله عبوا في المحدولية و المحدولية الحرارة المنافي الله عبوا المحدولية المنافي الله عبوا المحدولية المنافي المنافي المنافي المنافي والمحدولية المنافية المنافقة المنافية ال

وره ۱۱ هاکد سیست سو د با عبور ۱۱ مجرکته الجوهری فی الطائرین لا ن عبوره سیاه فی عبینه با با به و باده ساله فی لانفعالی الدائی کما اشا بی جانب عبوره عبطی با جنین ۱۰ سر د با شخص ها سیسر و اماره الشخام ا جنینی وجودی و قد نیز فی مدایا ۱۲ م با باسکن و الی جناب الباده عبوله باده غیر لاونی و هد سیس عامی "مجو"ر عبدهیا فکن مرسله می ماده سیست بدرجیه می دیوره و کن درجیه می دیوره معدته نباده و هشم جر ا

دوله الالدالاول: ي حديم مشي اي الحافظ موجب اي ليس فعه خفيف سؤله كفس عدي دن عدفه فعله لابدت والاست والحمد دبحافظ لا شدان يكون نفسه ثانتا والصور بتحضوضه بين لها الحسناد واشباب بنفيض الحركة العوظرية فكيف بالي منها لحفظ فالحافظ والحسوظ العملي من الصورة واداب العبورة وحديثها من جهية تعلقها والدافية توجودية بالمقارق والصبير في شاسة ا وامد الدن البعاري و هو خوهرها مدي كنا من فيملوم، يانه حل و اربع من هد فايه خارج عن لاوضاع م حجوب و لايون و تجوها بالدان و تالمسرفان و المن من المرمدي المالي وجه الخراء السالة دهري الل سرمدي المالية ومدينة ولو حب بعالى قال بينة الاساس على بايان سرمد

قوله الانفعال باراده منجداده النسبة بالبحدد ساره الى بالتولف حسر معلول ارداد في باي لاراده الله لله بالله بني حالة واحتلام بايل في دي لارادها السحدده فيلفيفه ماكن على مايره ماحدد ليراد والحداكم في لما يه فقوال الشبح الهذا واحداد الى في للم بلغال في سناه

هوله (ص۱۷۱ مید) ۱۱۷ به لهر سنی سه به تحیرو فیه» وقد وحیها کلامه فی خو شیبا علی سفرالنسی می شاه فلسطر فکیف تنجیه تکامل لاستعداد بی هماد والعدل با علی و ترجود تعیمیان بان الاستعداد کشیا با اثم کان صوره کیل ۱۰ تکدیا ی پشمل عملوره با حقیه علی ساعه و شیء حرالا آن پفید ساعه و اینکون با جفه و هذا برجمع و سیل و اسائل و استخداله و

> اب الطبيعي من الشفاء ط ١٣٠٥ ها ل ص ١٤٠ ٢- الاسفار العقلية صفر التفان ط ١٣٨٦ عن ١٨ ٥ ء حاشية الحكيم المحشي

gard in a softer and is missions to a market to their فتدوا دما والخال لالقياب المتهامينال خلطنا الجلمو للسن والأحر الأستكلال سه در الله الله الله من من من مني معيس العدهما بيعني ل كول لاو ساعده ما به جمع بنج ای دستان ای کافشی داید اراحات ب د به و حله له کش لاله له بران من جوهای ولا م سی الا ما بلیس علقص ه د در که علمو در محمد در فیستر کی ادار کا خواله سامی این تکوی داول سس ساعی که الله الله شراعي دين ساء بشير عواء، لأمان تجليل فيه جوهر السادي الأمان ه ۲ فی مدی و شاید بدی لا تحدی بدان فی لاه از نصبه نشایی بنیان خرام میه ه ره سا بای دو هر د بنهی به عب اس حراور ۱ داریمینه و هو ای پیدوان محبوره لله دفيه المله ۱۹۱۰ الأخيم و لها يتوالل فعلها الى الأختة الى بالله الى أثرا الى ا الما الما الما المناه الله الله المن والمراكة في على المنوالة ه ها ده ا فيها للمان الله المراج الليل المناه في ال منطقة هذه الأثار الجلسما السي فواجه ده، الله فاصلته مصله الشار؟ معام الأنعاد ه الشكل الأصال لم شعرفيل السه عوله ، ينج منها أن لأن عال بنيم إل سن أدين مباد حبه في علسان فيوقيه من أدمل نی کس و من کس بی لاکس و هاند لا بد ای نصد ر من کل منها ما یعبلدر من سيسيامه المنتاعد وعشي واستق في مده واحدد لا فيد في مورد واحددا أأعسن أواحاء ففيله والحبيد وعاهدا بسر كادباث لأستتاكها في أأسراه فينبها والعدعا من حكام عديثه والبادية والمصيلة المسالية التي هي كالعسبة

الما المستاد ط ١٦٠ الهياب عن ١٩٢

) JE

, e 4

. 3,

(Stan

. #±

سای جام

، هر

y -- -'

_ _0

≥ انها فی طریق مصنف (قدان سرد) با بهامها و اصبحاتها و فانها فی عفل یا حر با عواشان لحسی فانه عانی فی نفس

فوله (حر١٨٧) س١٨) - أو حد بيس بلي يه هم ١٠ بيان،

ل فلب کلف بعد لا بیاب باک مع وجود عمد دی تحدیده بیاب لاحدوه و در تحدیده بیاب لاحدوه دی تحدیده بیاب لاحدوه دی تحدید بعد تعدید تحدید تحدید

لانتفار بيخشاليفي ١٢٨٢ ه ل مي٠

[&]quot;- سرح الاشتراب الطبعة الجديدة ١٢٧٨ م المحتدالياني من ١٩٠ الي ١٩٣

⁻ برعالهمایة ۱۲۱۱ ه ق می ۱۲۸ الی ۱۸۰

الم شرح الهداية الاليرية ط ١٢١٦ ه في ص ١٨٠

معتقب بنفس به فجوده داعمل لا نو هفظهر سمون التعريف المصر الدارات و الرائدوده و المحقل بدوسي (قدس سرد) رساحتن بتعريف شامت الاللات الدائد بنفسيف (قدس سرد) في شرح بهدانه الاواما الأغير بن عليه دانه الدارات بندائد و داراريد فعال لاحار و دائم يكن بحيود فيجرح بنفس بنائية و داراريد فعال لاحار و دائم يكن بحيود سرمة فيها فاد كان لعرافجينها خرج أيضاً ماسوى النفس الاسابية و داراكان البراد بعنها دخل فيه داراكان لعرافجينها خرج أيضاً ماسوى النفس الاسابية و داراكان البراد بعنها دخل فيه داراكان المرافجينة

فحو به ال نير د نعص الأدعال و بلك غيور خارجه نفيت الا لي فهد ها تعريف با ساول النفوس الأرسية» النهى ثم الا تدفى بين با ذكر داليفسف (فالد سره) في هذال كناس ونس ماذكر د(فلاه) في سفرالنفس الآله بادحال لفلادل الجوه في حد للفل حرجال النالية الآل با هناك عمد دى تجيوة بلوق لقطلاً بالقوة»

اوله (ص۱۸۸) «وبالطبعي »

فدهال حسم سیعی ی لیس تتعلیمی و قدیفان: چسم طبیعی ای لیس بمثالی و قدیفان: چسم طبیعی ای لیس بمثالی و قدیفان حسم سیعی ی کسس سیاعی و هذا هو سراد هاها و کان لاونی با معمرد شوال فیل هذا کیا فی سرحه عهد به و با حسم یجرح کیالات السلحردات ما فیلو به و ایس هذا کیا فی سرحه عهد به و با حسم عدد و عبد است فیلو با دی این الله معمول فیلون ای با با الاسامان ای لا با هما المعمول فیلون الاسامان و فیلون با به و لا تو عبه حتی یقال با سا

ات سقرالليس عن14 47 %

الدومااشنور في السبة المناجرين كالحكيم المحشى وغيرة بنما لمبعر المبالهين والاستخالات الهاء المعمل والمستخ الاستراقي المحمل والمعنى لا ماهية فهما كلام شعرى خطابي لا بنطق على البراهين العملية وقد ذكر بلعيسلة في كسر ومستور البا القسيسية بعليا على الجعادين و يميير محدودة ولايمي بالماهية الاالحدة المعمل وكل جفيفة اذا عبر لبد من الإحديث المبرعة يتمنى فهرا والتعبي هوالماهية.

به توعيتها .

فوله: «ورادوا في الحيوانات لارسيمه بي في نفريف نفسها بحاص بها ولم يسلدكر التعريفات الخاصة للنفوس لا حرمال بي يعال في نفس ساسم من ساسم المعدية والسسكة والمولماد فقط والمستردمي شرها لان لكلام في تكوان لحلوان

هو له (ص١٨٨، س٥) : «فللحر كان الأخبارية ...

التفصيل في المبادى ال يقال اوجه سعبور للعمل عبد و تحديداً او حدالاً و وهمية و تابيه البعبديق بعاديه عمل بعبدها عبداً او طد و تحديد لاول بنفريس والثناني لاصحاب البيبين و شالب لاصحاب الشدال و" شها بدون وديث بعد السداد الشوق و رابعها ؛ العزم و حاسبه العرمو سادسها عبيد و سابعها بحريث الموا العضلية و هد تجرم غير بنصابان بالمائية لا لا هذا توسين بناس على عبل و بقدا العضلية و هد تجرم غير بنصابان بالمائية و كد المام مر بعصد لان المرام فد القلب به و بالك بقيدين غرب عالم الملابة عليه و كد المائم منز بعصد لان المرام فد ينصب و العليد هو الحرر من العلم سامة الذي يتان لله الناسان و الداعدم عليه و حد المائينيات و الداعدم عليه و الداعدم عليه و الداعدة عليه عليه و الداعدة عليه و الداعدة عليه عليه و الداعدة عليه الداع و الداعدة عليه و الداعدة عليه

⁾ د س ۲۱، ی ۲۱، سوره ۱٫ ۱۹۸۶

ار بحیل ثیم و ریدن وست ور به بیداری سیمستال وییم

گر نظیم آییج و یوال و حد ورالحوات فيح مسائر وبم UN 0 5

چوں عب رجودچاد ردھنچھنچ

م کسے سے جہار میں م و هذا لا درقني فو به بعالتي . الله يا د به الله ي رس لمي الله الد م الحسب ما هوال نو قع من ب الأالي لحصلي دايا و المب الحسب تطاهر من لاكل فا صاده بين كمان الركل موقيد و دانيد لأن ديك ليوفيد وقيه للحص لا يسطع أدواره

فوله (صمره) مراكا) ، دوهي التعلمان

دکره سمی سندن سندن و با داه زدور خرون من حر بن و باکن بد نم ۱۲ عدمه بالأصفياص عدماء التي بارسح مرفواهات عراءي شعرته است فاللبا والجعبة فتحطكه فانقذاه فالقوة تبيياني للمده است - ماياحتي تغيير البلوسائيا في باكتماست مامات جي نصير کيلوساڻه تي لاورده سب ساءِ ب جي نفسر انفلج و اعتباب ۾ نفي ٿها. في الأعلماء سب سادات حتى ينها رام ما دارون بالله عقد ساعات بليل و اللهار فتعلير نقيا تعليجا بدية للدء الأسليح والجدال من بعراق السفراسية والأسقياق بالأعصاء سيد فييد د يم من عده د عمل دا يي م ردوي عد به بالله

هوله (ص131 عيد) «ليكمنالاتي هم عبيه»

كمرفان عالى فكشف عنات عد منافنشراء سوم حديدت فين خاصيله عبانهم نحسبه واعديدهم نحيم أن المسف لهمان معادل مأكم لألهم وأصابح مشروعاتهم لأطيله عادد مصادرها متدانها المسه سنينه امسل التدعيم والمتسومهم سي العكموها ، فصوها العلام الهن سال لأن حاصية جهلهم و حسر، يمها ما حالهم م ما لهم منسة لدست الا لاصطراف و العدامان ، للتقدال على على عرض عرفادان

عوله میجی هدا بر ۱۰۰ با جنین لابها مستعرفون فی در ساختی فی تو فع بی بتدر نصبه ۱۷ بیستم ۱۰ با بیدادی دام و استفاد است. آنها در و طاده جاویتان

احدین هر درد سر سبه منده ند د د به دین دی که باچست. و هن جهم و آلهده حسع به لیه معافره بهره یا به آله و الدی لامهم به بی فارالبولوی

عاملهم بر فهر ه او علقس نجید است خوان من مانسی آ برهر ده فات بایمه روین حیار در بنیان الله از همیجه ایمان و بن منتب الآن بنوام این عیجت بلش که دانشاند الاهاب الاحداد اما حداد اما کدانشان

(१०० १६९) ये व

و معرب س د که الع به س و سربه الله الا بحسر لی اله و عالی الا محسر لی اله و عالی الا محسر الی اله و عالی الا محسر س در سراس بازان منظور سے الدمه کی الدس می الحسم بازانی و میرها میتا و حب بازان می بدر بازانی می بدر بازانی و بیاد و بازانی و بازانی

د رسمعجت می عاسق این هر دو صد

کانبارج الهستخی ۱۱۱۱ی البهای والخطب الرازی و اما البارج اسلامه السراری و جو بنمبر السخی
 لا عبر و الیمینی اسلامی دکر افوان البراج الدیون فی کتابه البینی الهدد در ایمار و سرخه عبی الهدامه

و لا تكاب معجول أن تصامت عند «مب» دائره المصابف هو لانها بكونه بنسط التي هوله (ص١٩٢، س١٨) - من بات مدركات تؤدائيس

. .

. 1_1

ں ا

5 ,

- 5

i a

Lin.

. %

-1

23 3

4 4

طدان

J.

ان قلب المقاركات عليان الإعداد التنظي بالتستقيات الانساب على عبد مارا الا قوالة للجيوال بنا هواجد الى

فس ولا بنوه به ترجه و تتجله متحلته لان سرح بنا كلف و يت تقول كلا ن حله تحلوان بنوه بحد هر بمبرجات و تبعدي بجواهيم الاوران كديك باشيد به ما تكلسات عملية والاعظامة فهدا فيها باهر والما المتداب مدوقية فالآلة دا كن لا ان عده مرحلوا ولاآلة اكن يحلوا أنانا أشهر ما عال على سوهدا به يقدل غير يجلوا مع الوال لحلوا لدفية لا ترسية البقامة ليجوانية لها كلف والس تكلفانية موليونا به يواع ساحاد لاأن بلك بيوار شخفيلة والهائدة موادا بها

فوله (ص١٩٤٠، س١٤) و١١٧لوان

ن فلت الایسم هدا فی لانوان لایا شدن کند به مرکب من حسام بهاکاه ب رام منالاً کدیک بها لانوان

فلس الوال حراء المدن كالمحواء العظام والأعصاب و البرائين و عيرها المن عها دخل في فوام اللذن و لتوانه الدعا للجالبة التافيّة الخلاف الكلميات الأام و المنام واكد الروايخ لعظره للمدن(المصف المجاري

فوله الأولا شك في ل كان حاسه حليد حيو في الافع أنه على ل سار

كات بعض الحيوانات طلقون في الفيور الحسنية اليهية والتعباب المطلوبة كالآبل و تحقيهم بلكون من النظر الن الورد والمستنان فالتدادها انعب روحاني لان طحبوانات الكاملة نفوس مجردة عن الهاب

الاه في ال عول تعليمها لها لاه في محسوسها و تعليها للى ألدات و هي للمه الدلت هال له مي الدلت هال المال هال الم كلت من كليات آخر ه حاليان لافع الرائم لا الدلال عنوى بيا هي الدلت المولى بيا هي الدلت المولى بيا هي الدلت المولى بيا هي الدلت المالية و الأنفع له الم تحوها و معومات كليف والنوه بيواه ميكن مالاه و المنها بيات المرب من الأنام لا الحاليم الجد للمحدين حاكم الأحراب

فولة (ص١٩٣٠، ٤٥٠) ، برايا حافظ لينعاني،

0-4

×

والأستقد ال نفال الم سعالي ما حراسه و ما السله و مدال بيعالي الكلية عوا يدفيه و حافظها العقق عمال ا

فوله الدو تعلیوره باسترات لاسیاس حیان او منیوره سال ای فرکت بکیر ۱۹۱۰ کا ای فرائب نفیجها فالکیر ساله الدی ی حیان معیوره لمحی لمشترات می داخل ۱۹۱۰ محسن و نیبام لان تحی لیسترات کیر ادادات و جهین اداخه الی بداخل و اوجه

۱- حافظها المعل التستط الإحمالي التحلاق للصور التجييلية واللسور بحو وحود في المعن العمال اصاله ولمنا قل واقرع في المرابع المقل الانساني

ای تجاریج و لادر له مصفیه با لاستاندوسفیه انجیان و نمیج نداد علی از یا مصور و نسس بنا فی تحق نسرانا

هوله خار۱۹۴ ما۱۷۸ ۱۸۱ وسایی تحق فید

امن منظره الراحي ، من الده العالم المنظرة الدهاء هي الدهاء المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة المنظرة الم ومنظرة المنظرة المنظرة

فوله رسيده ۱۹۲۰ د ياس منه احارب

اوله (ص١٩٤، س١٧) : «واعلم أن وحدة الداكرة اعتبارية،

بحاثم، وحدم بحافظه فانها حملته فلتط بدكره سيالفونس عافظه و وهم وسطالمسترجعه بثلاث بانتسام بتصرف وهد كما ذكرنا في النويدة النها السارية. لائها محلوع فونس محصله و مصله ولاني كل محل في لكل وحديها حصله

قولة (الرامع) المال معيد أن للوعيل بالله للتي عبداللوبي

فوله (١٩٥)، ١٥) . أو في المعام سر أحسر ا

یمکن آن یاوج کلام شنج آلیه و ایاکات عاراته فی سو نام الحری داشه فی البعلی الاول می تریاشه و اس با سنه علی بخوام داشه علی الحدد المناسلة

قوله (۱۹۵) س۱۲، ۱۲۳ ه و دلك ۱۲ سافي سيسها

اد لا تتجامی عن مقامهاالشامخ قال هدااسحو مرالا حاد الاصه والاهاصهاعطه عواید والعواید بحث لا سفتل فی لابداء مراتبعطی شیء ولا بربد فی الاعاده الله سیه شیء و قد فلب فی منظومتی المستادمور بقواید .

^{1. 41} feb ment

٦- في يعض النسخ: والماتكسرت اللي شكل المساء البكتسب

وفي سبعاه تكون وحاسه. وبه تحاف الروح الانحشات، وال يوجه صح عسه سلمه كما يحمد هم الذي براهها.

والنس في العندوث حساسه ولم النحال في العندوث حساسه ولم النحال المام المام المام المام والمام والمام والمام المام المام

فوله (ص١٩٦، س١٦) : «ليت بطيعة جرمية»

اسدر على معايره سعن مع اسراج بارسته اوجه معايره الحسافه مع السحة و المساسه على صل البحريث كما في لاعده و سماسته عن جهله كما في الرعشة و ١٠٠ مراره لبعس عبد ورود لسروده مثلاً وهدها وجه حامل الالنفس دفيته و سرح غيرناق و غير الدفي عبر الدفي و كنعي في معايرتها بعسمه بوجه و حسد و بحدا معالما وجوها بعيها النهل ماحدا منا ذكره و سبق منادي ما ذكره منها ال بنفس شاغره ولا شيء من لصبحة بشاغره و منها لا لنفس فعنها على الهاج محلفه ولاسي من بطيعه كذلك حيث ل عسسمه المعلمي بهج و حداو و بره واحده و منها السابع المدكور، اذ قد سبق لا لنفس للمحدم الصبحة التي في عاصرال درالصمي السابع المدكور، اذ قد سبق لي لنفس للمحدم الصبحة التي في عاصرال درالصمي قدرا و كرها و بها يشخفق الأغياه والرعشة ،

موله « تلهم » ای لحنوان بنای بیس به درخته تحنان و نوهم فنس » تجرد و نو تجردا بررخیا ولیس له عند، لا فی لنده العلمه

قوله (ص١٩٧٠)، موالصورالسالية،

سو ، كاب في عالم البشال لاكثر كبايقول به لشبح لاشرافي او في عالم فسال الاصغر كبا يقول به بنصف (فديرسرد)وهي على برايين يبسا من دو ب الاوصاح مع موجودات عالم انظلمه فيونوعها بندى هو الحيال كدنك فهد لاستدلال نظير الدلال القوم على تجرد النصل عافله نجردا جميعياً بانها مجرده لنجرد عاربيه قولة (ص194)، س١٠٥) : «فال التجريكات المدنية»

ی له پر مالیحصیص ۱۰ محصص فی توجه لبص الی عالم دول علم فکید دروج لبحری الله علی فرخ الاه سعمه یهیی، لبص للمبور من هد بعام فی مام للمانی الحراث که که دما دروج الدی فی مؤخر البقدم و ایضا علی هذا الموله المعلمی هد الروح البحاری الدمانی مظهر و مرآب للحیال لا محل و کدا للسور حیاسه و کد الروح الدی فی مؤخر الاوسط مظهر و مرآب للوهم و کدا للمانی حیاسه و کد الروح الدی فی مؤخر الاوسط مظهر و مرآب للوهم و کدا للمانی حیاسه در شه لا محل

قوله (ص۱۹۲) : موله (ص۱۲) :

هوله (ص147، س١٤٦) «وكما أن فاعل الحسام الطبيعة و عنومانها»

امالحم و متومه الذي هو نشوره الحميلة فلائها مني لم توجدا بن كاب في كهالعدم عد لم مصور الرسم بالسمة عها والحمياني مشروط بالثير بالرضع و اما مقومه بدی هو بهیونی ۱۱۰ به نعبه وجوها نصاعر وینعی ویدا کسایی و تنظیمه شریکیه نعبه لها به نعبه الحصیلیه به و نتجیم و لنمومیه الآخر هو بس المعال بعوه بحق نسخال و یعبه داران بدعل منفس توجودان تحیم کال تحییم میبد و تنفروض به معلول فیکال میآخرا فیرام نفیدم بشیء علی بمیه ویو یم یعیر بی مردالمفیه کاب عدارات میابد

هوله (ص)(۱۹۵۸ س)) «فاتراً شح في لصور المسعدة »

شاره می در الله بنج نواد من بند را دید جیست جنع بدوره دالانداده دی در استین از دادستان (دادستان (دادستان (دادستان از دادستان (دادستان از دادستان الله تدایی و سار نشیمن داریده حدیث من دلیستا فی لیستور انصبها الدیستان و سامح هو اسر فین بن سنه بندور و بندجه هی روح نه نمایی دو بندسا فیه امن دوجیه و دلت الروح من ایکمن افر جمایی یل فیله

فوله (۱۹۸۸ س.۲) : عثمله ملکونیه نصایه»

ی هی سفی و هی شفله سی لا ادی فیها لاانها می در نوادی الایس و هی روح بله و فی روح بله و فی در نوادی الایس و هی علی الدی بله و فیها الدی تابیع علی الفظرہ تحدیث فیکو نہاں ناوا نام ادی استخاص فو بحسب انسل الفظرہ والدو نام بحسب شوحید فالافلدہ و نشور کانها الحقاب و شموع مشتقله

موم و هیرم چون فدای در شد د د د شهه دشتان سوار شه

ات سورة ۱۹ ية ۲۹ سوره ۱۹ آبه ۲۷. ۲- ص ۲۹ آبة ۲۹ س. ۲۹ ی ۲۹ ا من المدهنات مرا كالاحظال متبعليه سورالله بحث ثم يسي منها شبباً بفهاريسية واستاريتها

غوله (صله) سه) «نصر دره نور »

میروره ال را بورا بسروره المسحه بالحرکه بخوهسریه الما والمس عملاه ملل والفعل بالفعل عملاه فعالاه معشرا عه فی عسر آن الحکید «سر او دی الایس) فی موسع و بقوله تعالی «وبول سلسه بارا» فی آیه سور و صدروره برها بارا موصده تبد برل بنش ی بده بعید سد عبد خلادها بیه وجرسها بدیه فال بنش کشرالله فه فالی تی شیء بوجهت بعیو به بشوریه و برست بریه فی بوعیت فی لنس بالله فه فالی تی شیء بوجهت بعیو به بشوری و برا بداعه با بالمیت فی لنس بالمیت با بالمیت و بار بداعه با بالمیت بی لنس بالمیت با بالمیت و بار بداعه با بالمیت به بالمیت بالم

۳- س.۳۰ ی۴ الی ۱۱ - ۱۱۱ رأی بارا فقال لاهله - فاخلع بطیك انك بالوادی(لمعدس طوی)) ، س ۱۷۹، ک ۱۹۵ : هل انیك جدیث موسی ۱ اذ ثابی ریه بالوادی(لمقدس طوی

ا۔ سورةالورة آلة۱۷ء

ه لى معنى النسخ الحكام المناسسة والسوى، و هو لاساسب المعام لان النعني عند تثرَّفها عن العقل يظني عليها حكم النكر و وجوء المناية والسوائية الملازمة للسول.

فوله (ص١٩٠ - ١٩٠٠) المواساط الفيص

المسيق في مشهدالنور نقوى المحمد المسكونية المسكونية كاحالة المس الاسال المسيق بالمسال المسلم هو المسلم المسلم الناشي من المبها اللدي هو الميس الاحد و مسلم حلم لوج دعبار در سبب عدس و در كان و حد المواد المراد الأ واحداد المبله عليم دعبار سراب والباهاب في المساب البارسة و كون روال المس وفد يا المنا المسابر حداد و فوته و احساع الديم في ديم و حدد و حدد و مهور الوجوال الموحدة و المساع الديم المحدود والا المبلد و فوته و المسلم المحدود والا المبابد المبلد و مسلم المحدود والا المبابد في المحدود والا المبابد ويالا المبابد المبلك المبابد المبلك المبابد المبلك المبابد المبلك المبلد و المبلك المبلد المبلك المبلك المبلك المبلك المبلد المبلك ال

عدم چوں برفر رد شاہ فرخار چوع آمجاناید چون شارانار

ثم المعجه الي بيعنه التي يتبعل بالدو بمجال احديها ما يتعل عبور المسعدة الديه يه و بعدره احرى الصول المدونة الهولي النار اليها عوله تعبالي الا معجد فيه من روحي" و والأحرى ما بسمالهور المسعدة البررجية والأحروب بسرفته البيار اليها بقوله بعالى فو بعجفه "حرى فاذا فيه يظرون الى اذا هم د تبول بوجود الحق و بعجه التي بطعى بنار بفجه البوب ليطفيه بهذه الأحد مصيعه البشار اليها بقد ه بدائي الا تمتيح في العبور " فليعومن في السواد و لاحراد المراجبة و عملك أن بنظر بطرة "كيا فيحرى وحدى

1

, ,

ه فوله ال لا سيكيالورالمحيف. الغ علمالساره ماحوله ميالسنغالكامل الشنغالاترافي الشهيدات، 7- من ١١٠ كيا؟

ى لاسان كبير مافى لاسان الصغير طوما حصكم ولا بعثكم الاكتفسواحده، سرى كلا من سعجاب الشلاث و حسدهواسلا من كل و أن كانت غير مساهية أد لاحياء و لائما كه غير مساهسة الا سنها بالنسبة الى الحق تعالى واحده وافعة دفعة واحدة سرمديئة كما قال «وما أمسرنا الاتواحدة»

هوله (ص١٩٩٥) - «فلها باستار عابحتها من النول . . «ه

الفنون هوالانفعال الأدركي من سنلاً لا على والعسين هوالبدير في البدي ا لنائير في تعالم لادبي و هنا في الإسارية هو انسان كالبندركة والبنجركة في الخيوان و في الانسان بنا هو حيوان

قوله (ص١٩٨، س١٧) «وبالنابة بسيط

ای الاتراء الحرقیة بالروبات الحرقیه کیا شکیل لک و ماانکدات و لو فی لاعدال فداخل النظری ولهدا کان منی الحکمتین النظری والعلمیة کلناهما علی مسل النظری لان در الله الامور المیر منبعیه بالممل کا العلم بال لفلک منبخی النظری لان در الله الامور المیر منبعیه بالممل کا العلم بال لفلک منبخی وظیفیة النظری؛ تم الدالاعمال حرقه المی بعلی لعمل المنابی اعیمی بنده ته بدکوره فی لحکیته المیله و می سوشه کسه المنابی اعیمی بنده ته بدکوره فی لحکیته المیله و می

هوله (ص١٤٠٠ س ٣ ٩) محاره للحبرا و ما طي حراً »

الاون لاعدن المعربين ودماني لامنان صحب البلس لان عادن المبالهم ملكه الله خيرات صورية محدوده وان كالب با ثلثة اكلها دائها و ملها و المسلك عليي للدر

ا_ س ¢هه ی رو

بحاف عایات المدراعترین فانها لانصابات لاطی و تعییروره الیهم و العام لله م رضوای من لله کنر او فی دلک فلما فلن بمنافعون و اما المبلحب الشمال فعایات المبالهم وهمیله دائره راثله لاانها خبرات حسمه صبیعیه کالله فاصله

فوله أأولها لحريره والبلاهة أأأ

و بتوسف سية بالحكية الملبة التي يعليه شيخ محقودته بوسف بفكر في الأمو المعاسبة حسافات في لأهناب شفاء الله سي بها بحكية النظرية فاتها الايكلف فيه الموسف التي بالله بالمحكية الملبة الملبة التي في لأفعال بدلتوانة فال لأمعال في تعرفها والمعرف في بواجه الفوالة من كن وجه منها واحساب استاب النصار من كن وجه حتى شم دائم و بنوال جبداد ما نظابة النفسة التي شركائية والمعلة عن كساب لفقيا التوريزة واحمل التدمعلولة في بعلق هوا بناعة من الأساب لفسة وعشرة والآثة في التي في التي هوا بناعة من الأساب لفسة وعشرة والمائم في التظريات فكن لأ أن لأمعال فيها جرازة فالة فقيلة من مراولة كسابية في التطريق في التطريات فكن لا أن لأمعال فيها جرازة فاله فقيلة من مراولة المنافية المنافية المنافية المنافية المنافية المنافية والمواج والمعالية ومراء به الكساليفية في المعاردة والمحالية والمعارد والمحالية المنافية المنافية

وه «وهی من لاحلای » « ر (قدس سره) فی منحث بکیمیات بنمناییه من لاسمار «شبه علی بعش بناس ومن ن الحکمه علیمه بمدکوره هاهنت هی بعینها ماهو فلیم الحکیکه لنظریه و هذا فاسد، لان هذه تحلیمه العلیمه حین

ب حد

نى<u>.</u> كىس

ينار

سفر

144

معور و باحو منتر

43 m

بدر

اب ورد

¹⁻ البجلدالثاني فيالجواهر والإعراض ط ١٢٨٢ هل ص ٢٥

سای بیرالحربوه و نعبوه واد فانوا تحکیه نظریه، و عبیه بم پریدو بها محرفه حکی لال دلک پیلی حره می اعلیته این سی هی حدی علیقسی را دو به معرفه ملکات الحامیة اتها، کم هی و ما هی آوماالفاصله منها وما لردیه اسه و کیفیه کسانها نشمس او از سها عنها و مسعرفه سیاسات شدیه والسرسه و هده سعرفه سیاسات مدید و السرسه و هده سعرفه سام عریزته این می حصلت ها کاساخاسه این سامی حصلت ها کاساخاسه این می معرفه و از بریمال نقلاً ویم الحلی فالاً یکون لحاکمه سیسه و خوده آن و الحصله خدیه مسلم قد براد بها نفس الحلی و این هی حدی بعدای هی بیانی و هی داری حسافاسه الحلی و این هی حدی بعدای هی بیان این کالاً می الحکمه و العقه و شعاعه اقتلات، فیم ی و کسی، فیلیت و اعلیم آن کالاً می الحکمه و العقه و شعاعه اقتلات، فیم ی و کسی، فیلیت التوالی مائل آن کالاً می الحکمه و العقه و شعاعه اقتلات و بین عبیا کالراده و عدره التوالی مائل آن الی الحکمه ی الحین سند کور الذی هو ایس عبیا کالراده و عدره

«دولت آنست که بی حون دل آسد مکسر ای

وتحرهما ماثليه وال كانب ملاه عبرها باوسها الي بعقية واشجاعه كدبك ولا يكلف

وقال على عليه السلام «راسا ممل عمين فيصوع و مستوع و بررفع مستوع م يات مصوع»

فاتما يكلف ليصير النفس ثورا و تورا على توره ولا شك به سراو ٢ اوست حاله والعقه والشجاعة عسر لفظرات الهاو احكم و ال فصور بحكمه السفرائه جا يبدل بالثمام هوالله ولى الاقضال والانسام،

العطرنات فالها موهبته ريانيته

⁻ درته با سمي و عبل ماغ جنان اينهيه نيست

فوله «كاب فعين» ومن هدا يدن «السيء يعرا حيث للدوء والعلم يعرا حبر بعشرار»

ينكى

بعنىإ

g24.

ا عاداً

gr

29

g.h

ş,h

علي

فوله (عرب ۲۰۰۰) : «ان للانسان ۱ خواص»

دگر شطرامیه می سفر بنفس" فرنا نساخی انتخاد مرشاه فلترجع السنه
فوله الامن عدال باشتر استا عمل اواق کان من کشاب السعیمه بالعسان ا
داک لان دسه باشی ای حسم حراد به بنی اسوله ادلاعتماد الکلی بای الاحادد ما
لا توجب لاحاده استحمواله عی برقد استخفیم بن مثلاً این لاعتقاد تجرأتی به یوجب
بشوق نجرأتی انتوجت المعمل بحرانی

1 في بطي الشيخ الموجودة عدما : أن الإنسان مزيين الكاتبات
 1 استار الارسم سفر النفس ط ۱۹۸۲ ه في من ۱۹۹۰ البات الناس الناسم في شرح بطي طكات البقي في خواص الإنسان

هوله التوهده محمل والفليح؛ سواء كالامع سبلع من مصص و مع جو وه على مرحوجية فيشمل الأحكام محملة « سواء كالامنا يحكم العقل فتط تحمله و مدالله و مدالته

قوله (دولهد يفان فهالعفل لهنولاني» وكديث بدل لها عنق بالتوه سفالله بينل بالفعل و نقفل البنفعل بيفايله بعفل المنتجل البنجول الله النفس بالحركة... لعوهرية

قوله: ووکلامنا فی میده قضوالانسان بنا هو انسان، وا کامه (فدس سره)

الحقیقه خواب عبا کال هاهر و ود و پایدگر فی بلؤ الطهورد و هو انه کیف

الدول بالقوه والیقش فدانطوی فیها مقاهالحس و تحیال و توهیودباریا فیها بالقفل

وال کال فی البعل با عوم فدفع هدا بالیار دا می کول بفی بالقوه البحقیه فیا

هو فی بلورانفقلیه و تو کال می الاوس لافی الفیور نجر له و اما خاصیه خو به عبا

هو بلریخ البؤال می علیها بدایه خصوراوعلیها عواها انفیا حضوا الصوائیا بنده بالد تهیا فیلی الها فوه هیه میل بیل وجودها الفالی

فولة (ص٩٠٤، س٩٤ ٤) : «كما الناسي ماناست

والحامين شيرات سنجه بين مال واسعلوم و كما ب سنجه حاصله سنهما بي اصرالادراك كذلك في اصرالتعثيل وكدا من حيث القوم و سعن

قوله (ص٣٠٣، س١٩) : «فكداالموة العاظمة»

حميه طبيعية لكونها جمعانيه الحدوثروحانيهالبقاء

قولة (ص٢٠٣ س١٩٧) - «يم من بابالنجس اوالتوهيم»

بعنى سمس عليه بيسه في مدم بنوعها بي تجون و توهيا وهني و حدار ه عليها ليملي باعود لا الها لا عليا بها ديا دميم لجهال تقوسهم كعلم لايدام بنتو به في وهامهم و حيالا بها فيوهسول سنتها في لاين الحاص والجها السفيلة بحاصة من دوات الاوشاع و بالجملة متصفة بصفات الأجمام

. 3

. 9

O.

_...

24

. ,

ق ن

. 4

. ,

5 9

500

فوقه (ص ۲۰۴ س ۱۹۷) ، وطاهره في ربانداللهطالسريف السي مي فينه ...
شاره يي ب عداب سي من قبل بر عجيز بسلام نين برجيم لا قدا هو مي قبل بفيراللهم بعدهم الموجود وجودا رابيب لاباث سعدت المحتجب و آنه مدر عليه ، هو صور محدوده مند رقه بن قرق عرق الله ، بل بنس السلال والنفس في عاله النظافة الذي "شيء بوجهت با ب هي هو و كدا دا بوجهت لي بعقل بفعال مره المداولي و كراه بقد احران و به بيران دشار جم لشامح و بحوالت الله و بعم ما قالت الموسيوي

این بحال بدر سده این خال سد او با بیش ایدر شد و کل پایششد کا بیک کر وی محمد ملح است از با حدیث با بیش و افساح است اس بیک باقی است از سرات و انتخاب با تو داید آن وارثان و تحسو

وله (ص ٢٠٤ س ١٦ ١٦) من ساله ال بكون فيه عاشه كل موجود و صورته المنافق في صور به لمثلثة و ماهنته البرسية المصابعة بحصيفة كما هو شأل لحكتها المنافق بالحقايق من المحص والبحث حتى يعدر بالعبوال المطابق للمعبول سيما في

معبورات بعدودها و فی معبدسات مراهمها و داخلته بحید در ایما هو اد م عامولا و النهاهو ادفی کل شیء به هده مناسب، و نعال بهندولای باد کال معردا عموره ایما معردات می معبولات بنجر داو با بنداریه و نهیونی لاوی با کانت چسمانیه فصورها ایسطا چسمان[گذاب] و ساهات المحصوفة بالعراب والعوارش الشخصیته المشخصة

افرله (۴۵۵ مین) دافلوسات انها با تجربت طالعیه حق استاله مینا حقیو ساین تریسیها علیه حسوری لایها و خود ب محلسه و خودد لایمیه کنیه مینا حقیو ساین سیاحتیوری عین کنیاهی بتحلسل سوی با ۱ میم بینیهومه العام و بعیو با ۱ لاحری می برخده ایجیه و بخیره اساریه و عیه به الارده و بخیریه و عیرها می میده که و بخیسی عیم ایدهای الامیان می هی بینه و بخیریه و عیرها می میده که و بخیسی عیم ایدهای الامیان می می بینه بیناد کاردی کمیم بیخرد دایه و ایدیان الامیان کیان بیخرد دایه و ایدیان کاردی کمیم بیخرد دایه و ایدیانی و الیمهای فیه

فوله (۲۰۵ س.۷) «فخرجت من النو، لي النعل سطوح بور الحق » رجوع في اول کاه و هو دوله ال نمتن نهيو داني عالم با عوام عملي فوله (ص۲۰۵ س.۱۰) التي التعلولات وغيرها

1,3

ماده بلعدن مین بعدن جس و بعدم فینج کما پرشد به فویک کلاب فینجو برز هده میبولای لا بدافی کو بها بسیروریات بعدم بوقت العیل فی جاید به و با آب تنعویه بعض بعیلی کتاری دار جاره بدیها و آن بوقف جاید بعض علی الاحد بی والنظری ما پنوفید علی بنظر و عبد نفو «هده معبولات عامه ماداه بنجاب بنا بنی مجرد بیشین بلیدیده بدامه و بیسته بعامته البخیریان فی فیول عبوه ایر فیل هده بعضاه میروریات می جهه و مصولات می جهه جری فیلکن د بنیس فیالبرهای و فی تجاب و هد مثل بیسته مجرکیات بدوله الارس تصاف دانه اید دو جهیین فیک ایا می بنجریات کدیک باخیواسات اسلموسات

فوله (ص:۲۰۵، س١٤٤) «لأنه كنال الول للعافله»

شاره اللي الداسر داد سلكه ها به يقابل القواة كما في نقابل العسدم والسلكه فكن ما برقع فود كنال والوجود المقابسل للعدم الشآني ملكه

فوله «کدال الحرکه کدل اول لما بالقولامه کما الدالمسقل بالملکة تشبه الحرکه فی کونها کسلا اولا بدانیان کدیک فی به دیمهل باسلکه بصیر المس عدا دیمهن و بولا شدایدات لا بعیل سطریات کند به دلجرکه و سمی نصل کرسی الی کماله المشرقی مته .

فوله (ص50) بن ۲۰) . محود غير مجاح فهاه

ی خبوه العلم بالله و النفرقه به اد المحلوم تلاث مراسب حسابها الها يساوی م الوجود دارب معه حيث دارا بن على لوجود حلوماله السارية في كن على، و اثاليا ماللومه لمارك والعمل كنا بصار الحي هو المارك القمال واثالثها العلم بالله، ملاكله

-

يعمر و هو

ی -

31

, 1 , 1

- وه ادبرايا د .

ب وا ام امرسر ا سه و رسله واليوم لا حر و الهذا المعلى فال على عليه الماها الداس موالي و الهل المال الحياة الله

فوله (ص٢٠٦ء س٨) : هفتر البالانسان......»

و نقول مر سيالات الحساهدة لاستكنان منحصرة في نفس بحيان و هو لنتن نستهاد، وفي سنمد د الاستخفال وهو نعلن بالقمل، وفي سنفاد د لاستخفال وهوالعقل بالملكة و في الاستفداد، تنجيل والاستمداد الأول ، هوالمنس ليبوالاني

قوله (ص٦٠٦، ١٤٧٠) - الدالمسرات فيه مستعدم بلك المعتولات،

و مرده (فلاس سره) الأعسال لا حاد و سعول فاله (فلاس سره) فائل فالحرف سس مع العقل الفعال فقد الاستكمال و بالعركة الجوهرية و في علم حسم السعرف أما لمهيد للمدوم ساره الي عارا ما هده بكل دامله و حده ادهر به في إساسات لا فالحد كنا مسرد على منهم رغما منه ال مناهدة [الكل] ماد مناسس في عالم المسلمة غير ملكه و السالم بالله لا الداد بما ساهي نفس لا مولا حدد يا فلسلمه بها المسلمي فلا الداد ما ما مولا حدد يا فلسلمه بها المسلمي فلا الكلام يتكو آيات الكلامات الكامي الكوامي

ام ومن التديين أن - قائل خلاائتم (و بناير اسمار التي كتب في ديوان منبوب الى الامام مبيداڻيو حدين ايرالمومنين حكيمالمرت والمجم ، روحينداه - هو علي بن انتخالت الفيرواني ره

⁻ والغائل هوالشنخ الاعظم في الاسارات بمطالمار فين

آ من في العمل بالمسبعاد لان النفس بعد مسرور جاعفلا بالمستعاد بساهدا لحقابق دفعة واحدة دهر سم مرسر بدريج و على مسلل الانتقال من معمول الى معقبول

و بندوینی دفعه واحده و نعلل پنه تصرفت و براه بدهر الانس لاکلی و آپ تصیعه او نوا مها سنت سه و تعالی نظمه هی

و قال تحکیم بر شجول الا تنام لاحدل فرحه الله ما به نشر بدنه کدید پلاسه تاره! و پختمه حری بن فان اللہ الشپر هذا مدانه به ۱

9

71

۱.

-

1

4

5

-1

23

و قول هذا في عنل عن عرب ومن كان به توقف كان دلجيمه بوقته م تحدد عمل بالعمل عمل عمل و حوار تحدير اله تحوهرية و لا عرو في تبحث من ديا ميد بالمبر سورة استجادك ال بعض و هم الملكة استبطه هو باله لا بالشاب و بالمبلط كان تحديق الموجودية بال يحق بملهمو الملكة و تدريا هو الدي ودواية العمل و حداد الا على المبلط من المبلط من المبلط في حدال و كان عمل المبلط المبلط في المبلط في حدال و كان عمل المبلط المبلط في المبلط في

با بوجودر پسروپس داری گذار استه حسی و مخترومی و خان ایرود لا پسروپس وضعات است ای جهت آی داید خان روشن است و منا پلوار شعب دارلد تحریبات می تحتی استیرلشد دا ای انجو استی حد مدر گانها به بای باکوب فی بنید سیء می شنیترات و فی بستج فی دلاف بوفت ای می انستیونات و فی نشم شیء می بروانج و هاکشندا

هوله (ص٢٠٧، ص١٧) : «الأول بهديب الطاهر»

وان شبب سيالاون («تحله » تاتجيم والشاني «تحلله» (تجاءالمعجبة والـ ت

وتحليه وبالمهملة والم

۱- ایالتلیس بالوجودالحفاتی و خلع وجودالامکانی ۲- و عد هددالمراحل مرسقالمناه علی اقسامها و مرابها ارزفها حلاوته قولة (ص٧٧ س١٤) - «والنالب بيوترها بالصورالغنسان »

الملك تقول ما نعني بانشور الملسة! قال على بها سنديهات السنة فهي المعنى بالسلكة و در شي بهالنظريات السكسنة بالنديهات فهي لعلل بالعمل و على الى. المديرين فهنا من مرات النظري لا العلمي

المول . المراد تطفل النص و نهسها للملوم الحقيصة و لأقبال على أنكون تصدد تحصيلها وكل دلك عمل

ووله بواترانعه فناه الافعال في قعله تعالى والعباء ثالث مر سالينجو والعبيس والبحق فالمحورة به فناه الافعال في قعله تعالى والطبس رؤاله بيستان با فالله في مله بعانى و سنحى شهود كل وجود فالمافي وجوده بعالى فقي الساء الأول «الأجوال والأخوا الأخوا الاخوا الأخوا الاخوا الأخوا المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه في فولهم في معلى عليه هو الري المالك كل فلاره سيلك في قدرته بعالى واكل عليه مسهلك في عليه بعانى والحكد في آخر علمان بيل كل وجود مسيلك في وجوده بعانى والحرف المناه والمناه والمناه في المناه المناه والمناه والمناه والمناه في وحوده بعانى والمناه في والمناه والاوتياد

هوله (صهراء الله) : «لحمها في المقيرية

قد دكر با في أوايل حو شي الاستدر منطلاح هن الله في الاستدر ال شاء ترجع

1 4

وربه «ربحت المصور || ای تحت «ماهو» و «کههو» و شرع بعد فی در «هن هو» بن ماکان «ماهو» ماه شارخه فان حدود فان شباب الوجود فلحد». بالبرهان حدود اسبیته و بعده انقلت حبیقیته

u ...

_^

_1

قوله (س٨٠٦، س٢٠٨) : «والوهم بجردها عرالكل «

مع صافته ما الى الماده العنات الدول الساهد المصابقا العلوالأمر الأن المجرد على لكن ما إلقاء الشافته الأيرد على ماء رد الحرد الرالوالان عليه لأن ما رث الوهيد اللغالي الحرب كالمحمة الحراسة و تحو هنا ومدرك الحسور الحيال هوا المسورة المحموسة والأشاح الشاسة الاسترائات الآل المصور الرائعة على المسماليمة من الكيدى والمروفي و المصوى كليا الردعتي ماده كنواس قال ماده المساداء المفي السابات في المحمد حتى المهمية الأنهامة السعادي لم المني المباسات في الكند وهاد الحلي المهمول كديث الماليات

والعواب في سراد هم ديممي العرفي الدرك بلوهيا هو لأنباقية العرائية ول التعرفة ب برد على سيء أم حد قال سامل للغيل التدرك الديارة معرد عن البادة لا عن يوضح للغيل بالسبسة إلى سامل للعملوات بالمرافق والبادرك للعمل معرد الرا بعض عواشي البادة إيضا و هو توضح للغيل و سامل البطاق التصاف إلى بنبادي.

۱- و قد نقل مصيالت و اقتامه غرالتيج البحدي الكامل الرائمائم الهولي عدائرواي في جوانت طيالات اللازمة حرفا بحرف من دول تعسيرف في كلامة مع أن كلامالتيخ حيال عرائبتها في (130 في الرائد) أن شئب بعبيل الكلام فراحم الى ما كتباه في الانتقار الازبية . شرح مديدة فيميري ط1483 هـ في ص170 مـ.

قوله (صهه) بروه) ولوجود من هنداللور فياليس مكت ... قد مر آن وحددالشجيمة التعليم في موضوع المند بين هي محمد والتعليم حسيمة فيدكيس

قه که ادمیه استخال ام فیدمختیس ساله لال نجر که عصمه غیر موجوده شخو احساع اجرائها شاه فی به اجالا لای بدهن و کد ایرمان ایدی هو مقدارها امالیجرافه سوسصه م مقدارها ایدی هو لاآل سیال فهید موجود ی فی بخارج م اکد لا بهایه سندیده کنا فی سنجرد به مع الایوار کلا اسخو ساطه و کیال بن بلایهایه علمدیه کنا فی سنجاد به مع الایوار علی مستخوا بخانده کنا استخلیوال فی منطقه این بادید فی مستخوا بخانده کنا استخلیوال فی منطقه این بادید و بیارها براهال شدن به داد بناس مالی کیا

اما وأستقل على فرامه فيالاسفار سفراليفس ط ١٢٨٢هـ في منجب بقس هي١٢٨

25

_5

þ°

ميمر په الحيل استنزائد و الحدال فال الدالخالکه و غيرها اسجو بحراليه النا، هو الي الحيل المسترك من الحارج او الداخل

year

2 9.6

14.5

_

رابو

4.0

113

. ...

20

فوله (صهدم سه) دوس التواهد ...

هد رائع سر هن المدكوره في هد الأشراق و سراد بالوحدة والسامة اعم من في أوجوب بدي و منا في الوجود مطلقا فان كل كثرهمؤنف من بوجد سالبحث وكن يركب بالأحاد من بسائد بجلة و لايترم كبرد بالأوجدة واد بطلب الوجدة انصد باشره و حاصل براح انه لوكاس البقس جسا ومادي الحسم منسم لرما حديد في الوجدة والبناطة البدركتين لها

وله رصه ۱۹۰۰ سر۱۹۰۰ ادا فسرالوجده قد بفرض للحج او تحس علمه الاول دعسر حده شرد لا و شابی لاحده لانشرام او لاول فی توجده اللی فی الدو اللیدر که علی بدار حسیبهای سابی فی وجده بموضوف بالوجده ثم ال لاسکال و لا بحال سدگورین فی العبوال احدها مشوب بالا حر کساری و حلامه لاشکال ایکم سندسته بدر شابوجده و عرومتها بموهاستارکه سی بجردها و وحدهالیاه و ادار و الاسال و بحو دیش نماییه فیله بهسته فیجود با یکون عود البدر که بهت حسد یه وحاصل لا بحالی اثا لا لتمسک فی الاستادلان بنصف وحده البحاص بحدم بنفری بنصف وحده اشداس بحدم بنفری بنصف و حدد البحاص بحدم بنفری بنوی و دار در شای دادر شای دادر دادی معنی دیرف و هسو لا

فوله (صهه، ۱۹۰۹) تا «بل کل بعنی » اد لامیر فی صرف نی معنی کان « کنته بل لفرفی فان اکلام فیست فیلها فی

بتثني بنفيه فالا شكار

موسوعا كانت و غو رضه من رمان و تحسيه والوصيح و غسيرها أن أساد توهم موسوعا كانت و غو رضه من رمان و تحسيه والوصيح و غسيرها أن أساد توهم فالأضافة الى اسجن الدرمان و غرها بالموس تجرده عليا هد خلف و هذه سعالي أدب تحقيقه الوجود الساخودة منفرد دامل ساهيات التي هي حساس لها من حبث سيبه تماهية بناهية و من حبث تقسية تعليه تاجيل لاوالي و تها لا شيبه تماهية ساهي شميع تحديل لاوالي و تها لا تأيي سابو خود و تعدم قان سرت من توجود الي هذه تبدي و سنتها حكامها منه فقد مرت من الحق التي حالى و دمر فيها مه فقد مرت من الحق التي حالى و دمر فيها دا حديها من المناه التي تحلى التي تعلى التي تحلى التي تعلى التي تحلى التي تعلى التي تحلى التي تعلى التي تعلى

فوله (ص۱۹۱۰) : «واوردالشيجالسهروردي على هدات

ی الوجه افرانم و حاصل ایر ده اردستکم مسی علی آن یکوی توجیع عرضا ساسلاً حتی نمان الفسام سخل بستارم انتسامها ماهی مراوهسی عبداری و اسل فی نجارج الا دان تواجد لا وجدته بایدس سؤنف من بستنده و استفاده بادی دکره

فولة (ص٠٤١، ١٠٠٠) : «وأي الثاني كون الجبير...

ایضاً کول شیء و حد سخصی فی مدن منعمده بل غیر مناهمه

" Yeth (m. 144) : " shoet le W

5

فالكم تقولون لا صوره متوحده في نحله كفليله للنافل و اما يوجود في دهل قال مصايفون فيه كنا في كل سنا ي فكلما في لاعتباري للفسالامري الملي اس من قسل قال القول فيما لفولون في [بنك] الوحدة الدهلية بعد ورود المسلما وهمله على الحسم وما بحارون من الشفوق التي ذكر للوها فياهو حوالكنم فهو

m 45-

هو له (ص١٩٩، س١٩٤) : «وادا علم بالسهود »

ن قلب د علم کل العد وچودائیهال ساخصورا، مکن کناه بندل لکنال حد وهو نامال قلما

فلل علي خصوري لا يحيوني حياي و بلطيعي و لكن منها مراس فعلم الممن بدايه في سن ترساعة حصوري و في حيان بلوغها و بحولها عمالاً مستقدا وعمالاً كلياً العا حصوري بكن بن هذا من بمناوهد كالمناهذة الشرية فتناهذه لاسال الكمن بن بعد مساهدة وعن فراديو بينه وحلمه و استحداد كناه و حيانه وحالاته المناهدة العالمة

2.

_

, pa,

فرهه و

94

912

هوله (۱۳۲۰ س۱۱) دووجود کل نصی هو ما پشیر البه کل اخد باناه « بهد سندن سنج لاسرایی سی ان سنس ساطنه لا ماهنة لها فان کل ماهیشه بشار سها بهو و حسمه انتشار ایاده بهی وجود بلا ماهیشة وال کان ذلیاب وجود ده را وجود انتشانی « وجود ی

هوله (ص۲۱۴ س-۱۱) ... الأمن دلس ووسط»

ا سراد بایدیل با استان مثل بدخان بدین عنی ساز و میل میشان العالم دین عنی نشانع افتام کان و خیادان دایک جیسد بایدیل نجرای کالحی کانت مجلوسه بکل الفراض عدمالسفتان نجس م با کان بایدیل کفی ایا ب معلومه خصوا با علی الوجه الجرائی

فوله الملق د کب لهداید این در فلی در فت دانی و بیمفتود اشت لوست دان و بید علیه و ادا کان علیه کان تجردها معبولاً معروب قوله الالارد" بكرو الله بدات واما ما يشاهد من بقاء هويه الفرس و الأقيمة سنا غير مندر و ال غراستدر غير سيدن فلعلته عندهم من باب تجدد الامثال على سيل الأنصار

قوله «ولا يفند ولد من هد اي للجردس للل كيف و كتر بالسمحار لهم سن الاالامور الصورالية ليه

فوله دو بمفتها منا شنفی به ودیت النعمی مثل با بینت فیه یادرالی معنی تکنیات العملیة و نو خدم و نسامیه فدیت بدل علی تجییزدها عی تکویس علوریس تصنعی و انتشانی کتنها

فولة (ص٢١٤، س٢) : دحملت فيالحم بسب

ای بسب سار علا پرد مثل مرودهای ثبته علی ساء با مسرالمائده به بعد روال تقسر استکفاه علماته

فوله دین ۱۹ میه) والعوم کلها الحمع وجودایه فی دفد و حده
ای وجود به سکسه فضات علی شوریه سوریه فاوجود سکیمی فحدوث مدم هو فوت الدله خادب سعوس علی وج حسانی و ما وجوده علیسی فهو مصابی شدد کل مافی الما یا تصمی من لارا الی الاقد می کل چمم و طبع وغیرهما فایه فلیسه محصوره حکم فلها علی سیل فرد و صور سکل مشبول سوصوع و هد موضوع و کل فلیسه محصوره حکم فلها علی سیل فرد و صور سکل مشبول سوصوع و هد موضوع و کاره فلیسه محصوره کم فلیسه ادومیت میشول و حسود علی ولا بعدده ۱۸ بر چه علیها دومیت شوی خوانده یا لاکم ده

قوله «فصله» عن مصرف فلها» بن شألها، ولصرفت فيها مسلما أو الثاني من لم لعدم لا لها منصرفه فلها فتح كنا في لاجتمالتسمية ورله وفيد صف معوس كريسة الهنه ويعنى الهداخل عنانا من الشاء الأجراء معقب الراقة والتصيالير المؤادها الأهواء

موله (ص٢١٩، س٥) : «يمنها عن جودةالنعتل»

و پشته عدم خودة الادر ك عجرائي بعدم خشوده التعميس والقتوى الحرابثه

فوله (س١٩٦٠ - ١٩٠٠) - «سيالنالي:

ای بیجرد لاخیان فی انتقال فی بعض لاوفتات و انعمی بشفوق لیا پنتج دا انتقال با انه بدشته لان وضح بنانی لا بشجوشج اسفدم بنجامی ایرفع بلرفع

هوله (۱۷۳۰، ۱۷۲۰) - «و۱ تبخلل ۱۵ له نیرالنی و شنه» و ۱۷ لی دراکه ۱۷ ته فانقل لاول تبخدورین و شایی دنه نو تحییل ۱۷ پ پین شیء واتبه سفیف ۱۷ لاب واث بادن لادراك نفیه غیر وضعی

فوله (س ۲۱۸، س ۸) على حق آدم و او الده

 اوالحصيمة المحيدية باعتبار مظهريتها لاسياف الاعظم و خوق هذه مرببة ظهور الانتيان في الاسيالاعظم و ظهورها في حدّدالاسم و ممام انحادها مع الانتيالا عليلاتحاد القلامر والمظهر وجوداً

1

لک بعمر

ىي يى

البشر رو ح

لاحد في -

эы¹ э

و ساه وجه

ومو

لا بالدات كالعسلم والاراده والقسدره وعيسرها

قولة (ص14)، س4بة): «وفي عيمي علىه السائم»

و كلمة القيها الى مريم منه الكلام في: روح منه : كالكلام في: روحى، واما لكلام في لكسه فهو ال كلسة ثماني مربه لاحلت والتحصيفة اكتابة الدمال الى معول المعارفات الكلبات و توجه كلامه بعلى كالكبيات المعلية و عدال المعلم مي هى كلمات الفلوت لا كالاحاديث تجاله و سوحودات عمر بعارة المعلمة ولو بين تحسب بأويل ريد عيلى عولى كدم ياسعد كي قدما بك ال اور بشأة لاسان البشرى في الفلمود آدمية و بشاة الإمسان في لا و حسر سلوية و على الشرى في الفلمود آدمية و بيانار وحية المسربة في لا و حسر سلوية و على روح لله و مبرلة في سناه لا و ح كن ال آده حليمة في لا وسيامة كل هذه موالله وي مليان الإحيار الله عيلى على الماليات والسده و ح المال بسامات بروح الى تحدد والله وي مليان الى الماليات والسده و ح المال بسامات بروح الى تحدد والتحاط العورة لا هل المورة مرغى ملترة

" was " was (110 - 1717 -) 498

فيه أشاره ألى نشأه أسجره فال نشاه سينجره منا لا نظم بالمعدرات أنع هيره و السنة بحريّه والروحة فيها هي بركب فيهامي الوجود ، فناهنة و من تحسن والعصل وجه يلي الرب و وحه يلي النفس أو مسلفها بدانها و بعلمها بسدتها و من تحسن والعصل و من الدوع والمعتقف والمشخص و الركب فينا السالارس وفي تحيو فيه الاساف المشرى هو هذه يعلاوه التركيب من البادة والعبورة

قوله (ص٢١٧ء ص١٢) : «وقوله اليه بمطالكلمالطبيد. «

اي لكنم النكويسة المجردة الطاهرة عن بوت ساده والواحقها والصعود هي

التحول في بديات بنفسه سرعه كنحول بقي بنفسية في عقل الكلي العمال فوله رس ٢١٧ س١٩٠٠

> 0

4,

<u>_</u>

ب عدر

ک ب

بفية

34

نم و

عبد

و قوله تمالی: لفد خلف الأساق . الشاهد علی احسن تعوید ی عوم حسب الأسرانه باشدوم بمایی بدوم! وجوده م سندوم باستخرد مجرد بوله (س۲۱۷) : دو فوله تعالی: پاانهاالنفس......»

ار جو ع هو سجين و سجين

توله (ص١٩١٧م س١٩) : «فسل: من عرف نصة فعد عرف رية»

و من مرف نصبه به برخ حميح بن صعبي وجوب والأمكان بل بالمحلم بن صعبي بشبيه و سرات به بحاكي كله عرف ربه و من مرف نصبه باله حلال به بعلى منالاً عدد و بنصه و والاثار و ماه بالمدا فلال مرف نعلى محرفه بن لاحد و بحيات و لازمنة والاومناع و تحوها و انها لا داخلته والمدال ولا حرجه بنه و ما بنطه فالانتراف كلفه عليها بنطبها و عرها وفدرتها وفاعليه بالمثلى بوجودي وفاعليه بالرب و د بالمدالية بنو ها ومياها و كلفه بالميال المثلى بوجودي والمدال عاليه عاليه المثلى بوجودي والمدال ما بالمدال والاستناب بالمثلى بوجودي والمدال عاليه بالمدال والمدالة بالمثلى بوجودي والمدالة بالمثلى بالمثلى بالمثلى بوجودي والمدالة بالمثلى بالمثلى بالمثلى بالمثلى بوجودي والمدالة بالمثلى بالمثلى بالمثلى بالمثلى بالمثلى بالمثلى بالمثلى بالمثل والاستناب بي مناسو ها منز بالله من بنديها

بوخیدانصفه «پلاانه الا الله به و پندگسرفی مقام توخیداندان به الا هو سر ف ربه بادهان و الدوات و د خسرف بالمه بالمعدد داری و بخرگه خوهرفه و بسالان بوخودی برف ربه باشاه و بادهان و الدوات و د خسرف باشاه بالمه بالم

گړ نځي د د سوي د لي که چېلت

الفعيل هـ التعلى سلفعل أي سندر من الديج الساوات الديني سندم والدراد التجرف عن النافة بالمعلى الأعم بحسب الدن بالحرد

فوله (ص٢١٧، ص١٧) الماليدر العالمان

قوله من سب عبد ربي الشاهد في نفيدته فان من سداستورد من سه مقامير منديَّة في مقمدالفندق لدي النبيث بنجرد عن شم داء تو حقها محاد مثله بالمجرد من شعرده

فوله (ص ۲۱۸ س ۴) «في بلخ» ،

ا سراد بملكون لسباء عاليا لعدم ل سفارقة و المؤلادة للتابلة النجود م يسروره مس عدا المعلى، و سراد به عالم للعلولان و دار الكليان الشي الأمرانة و لها تولدالمثل بالماكه مي عالم العتل المتعمل

عوله (ص١٩١٨، س٧) : «خارجا عن ساير الانتياد»

ی دانی مجرده عرالتو داو لاخیار و نجهاب و لاوفات و غیرها بل فته می صور تکولین و ارفقی نماللس فضا^{مه} اس می شکان والرمان

__1

. 1

1

Y

99

...

. L 11

39

4

و ا

فوله (ص١١٨ -١١٧) . (هاكون فوق العالية العطي كله (

و دلك بالانصال تحصيه توجود السنيط تصالاً حقيمنا لا صافيا و هو قول عالم معلل فاتها ترجيه الواسعة و هيد ما قال تسلح الاشرافي الاللصل وجود ، لا ماهيه به، و سعة النصيف فدس شره وما قال بعض آخر الله لا نقال على للفس كثر من موجود و اد كان عص بهذه السامة فنافوفها الم و ولي

فوله الاستعراق الاستحدة استيانها لأن سفلم كان يشم سفاحه حين مرسه ويتكلم في الجفايق

هوله (ص١٩٨٨. ٤١٧) - «وهال النابطسي اليالثمني النه كالب »

ارد بالكرب لا كربونها الفيلة و عام ليفي ويكنونه الفيل هدك كربونها العقيمة الكلية لا كربونها الفيلة العرائب لابها باطلة و بالحطيمة الحقيمة الكورسة وهي الأمكان على في بعقولانه مباطائبوائية لا تتكليمة الا بسرهائة كليف و شربة و بالسفوط الروب عن بيفية شرمع الألهى ويكن بالا بحوب عنه بل بحو الماء بقل و بمكن فال وجود بفيرها من وجودائمة المباك وخطسها تتكويسة و هي لامكان الاستفادين فيهاوقي منعلقها البدي هو بنان مكس لامكان الدي هنائب براي لامكان بداي بيانيان هو في العقل بقال فيها استفاده كورسة بالدي هنائب براي بيانيان بقيا فيولانك بخطبة ميكن هذه بحقيلة بكورسة كورسة

ه هما برانكسمه هاه د معنوم به مولان همه لامكانه م مكانها سب كان مى الوجود كثره و سوائمة و راد بالد من سحدانه فاهر به بوراته و به لا بكل ليورالا تشدا الانهى النور الاشجف لانتصاب بروز في سحبه عرم لا با بعج في سامرات الساحرة ما با كان هدا بصا من لاون

لاہور مہ ہم رکناست ای پسر

فوله (ص٢١٨، بي١٥) : «فقيا الحدرت.....»

البراد بالانصراليجيطة العدول ما لانص لحيوانة السعليمة كه برى من عالية للحدوانات الأهمة بن بعض وحيلة ويو بادخالها في ديراند لايان و بداله من الله تعالى وإما الانفس لاسانية الدفية البيانيية البيانية والما الانفس لاسانية الدفية بيد بير سفول الكملة وسياسها لاهن ليدن و ياديها براها لانفس لحيوانية السيلسنة الراهمة في ديراطال لايانان فال نفسطسنة الانسانية فين يرون كدة مناطق عد يعالى حيالة فيها موافس لايانان في بيانية و الكنابية بالحافظين عدد الانفس منحراكة بحراكات حوافرية الى بالنفس بالبغي الناطقة و تتجديها كما تتحيد هي بالبغي الفعال و رواح عدس بي ماساءاته بعالى

قوله الدولا رفضه في حسم سوادم والسراقي ذلك الدالتقيق دائ مراقب ودرخات و هي مع كولها في اعلى بعو لي كبرانه النفس الكلمة الأنيسة والجوهرة اللاهولية في الالي الأدالي كالصع م بكن الا تجاف فهي السلس الأعلى برت لارض والسناء الجمع بين صفات سرية مستسلة سناء للصف والمهر فهي نشآ متعسسة

١- هذه المنارم من البنيخ الشهيد ذكرها في المطارحات وحكيمالاشر ال

تجييم لاسباء «تميم آدم لاسباء كفيد» قوله (ص ۲۲۰ س ۲۵۰ مال مله هوطالتص

و] ن بدينه خدون عبود بددريس علم واعدره نحرونس - ن ريد علم سندمه بهبود ريد بارس رياس خاخي عين النظري وارساسه، فعيينهما بعد كونها باعوم فان مستمامتين هولائس تحسيا علم والعبل فوله الرمور سبي، قد ذكار في تعينات على سفر نشن من لاسفارالارته

قویه این مورانینی و فداران و فی تقییانیا مینی مطار مطال و مطار و رود. هلاز اعلان و اینکاری نهاوفها می سام فلینظر اینها

فولة (ص١٩٤، ١٠٠٠) الألم لكن من الواحب بعالى ا

ی من و هم ندی و سر د هی لامداع و بات لامه ن نده فلمان سلم و حدد به نکر باده فلمان ملک بات الم یعتبع فیه فکان ملک بات و فلمان ملک بات و فلمان محرد الامان الدانی یاهی فی فیون الوجود فی المهمان و کلمه عام حدمه الدانی؟

هوله (۱۹۰۱ –۱۹۳۰) «هلهادالفه ربل له پایهایی لیبل نیز د بیفوال عبانیه ۱۳۵۱ و عاور بیانه عبالتف الحکمریة و بیفلای نفرانه بیمانه علی هرایان توست فیانست فی دف د

فوية الرفيد محديدة ويمواطا فالاستحاطات ستديوري

کت بی ۲ ایه ۲۸۰ تأثیریتراکشی ۱۲۸۲ ته فی ص ۱۱۰

؟.. لأن ادين وحوداليد، والهجولي منالميدعات وان ورد عليهالميورالفوهرية متدرفة وأن تنفت الفجو ان عله وحودالمادة والسورالفائة فيها اوالهـــفدن فيها قديمة و كذا معلولها و ذلك لا باقي حسيرت المالم فدولًا ومانيا

-1

گفت چون هر ط دو برخ دود د شب شاگردی و گفت ی و ساد چون کفن ساری وین یاکیاکیی در داک کیم ا گفت گریو دودایی علام دفن کی هرخا که خواهی و سالام من که خودر زیاده درسدی در این می درده چون دی تو در

.

إليم

الأعلم الأنفي لأنبانية حيياته الجدون إدخانه المددد الموالاء

احدها بها فدينه مصفا تفدم عفل الكني النفال و هد الا غوال بانها محسر ده على البادة معلاقا

و تردیوں ادیا فلانیه بنا هی علی مرادہ با عی لابدان کیا هو دیاں بلطی۔ سامنیات به ۱

و الشهر أن سفوس فدينه فين لايدان والكن بالهوادب بحراليه م هكد افهم

دیدانون من کلام افلاسون و سن کدید داندین الآئی اسعیر بند فنین رد سبه

و ربعها این دی و حده حیمه و شیوب عدیده د بیه فهی فدینه انقدالیت کمی نفعان و هو برید بنوع و یکی فی مرابه شراهها فانالکیتو بهالسامه انقدینه

البی به الها و حادثه اینتا فی مرابه نو پایسما و بدن بحدوث لبدن لامم حدولید

بادن و هدا هو الفول انفخل د الرای نخری و به فال لیسنت (فدس سرد) لکونها دالد

در جاب و شون

عال فلب الها «فلدلله» بندفت و في فلب الها «حادثه» بندفت و في فلب بها «مدلك» بها «مدلك» بها «مدلك» معردتك كلها بنادفه و لكن بالمندف عن مقامه لا حدر و حوال و بناله » معردتك كلها بنادفه و لكن بالمندف عن مقامه لا حدر وديك لابها بناطه بقدالحق بدلي و «كل لاشياء» فيما عجب حال هذا للمعدول » طاير بوقلمول "

و حملها الها حادثه و كل مع حادات بدل لا تحدوثه كنا مر معلى اللها معلى عام و هذا فيول معلى النها حادثه و كان فيل عادن بيس عديده كانفي عام و هذا فيول معلى النهيين تصححاً عابه الرائد، والبيئانية وهذا تحصيص ولا معلمين و تعميل فوله الموسمية بطال الساحة الدولانس على قول ساحجه مجادة ومع دنك منحوفة للمارش المربي و هذا الكلام منه (فلس حرد) بعدا بلغول بالي بالمساحك المارش للمربية والمحالكلام منه (فلس حرد) بعدا بلغول بالي بالمساحك المارش عالم والمحددة هو بعدم عادة المارش فكني أو بالبحرة الحوالة والمدالة والمدالة المربية المرابية المارسة المرابية ال

ال فوقم كان كالقائر مثالتوجة فوله ألها. أي الأقتصاب - أب الذا فيل: "المريزادة طرفاهمچوني|اسب

ا فوله (ص۲۳۹، س۴۵) : «اما بالنواد - «

على سين مع حدود حسمه يحود فان هدا الله ما دلك با با فردين لان علوره اللوعية المدرب فردس المواجهي مادس هما جدوي المحسمة ولعارفي يهيولي من الفك و المعتم الدلوج على للمان ملك كالفلال لا تقليل السال ملك من لوع واحد الحلاف المعاصر حلث الدلال لا تعلى الموحمة المحصمة ما رفع بالمسال رفع واحداث المعادم المعالم من المعارف المعارف المعدد الله المعارف فقد فدان ماده واحده كشمعة مشكلة في زمان بشكل وافي رمان آخر يشكل أخر منظر عن لاول بالمعدالا المواجعة المسال عالوج على المعارف المعدالا المعارف المعارف المعدالا المعارف المعارف

هوله (س٣٣٢) س٤) : دامالتاني فلان هول الكثره

ای عبد نمین دلاند ن م در سده علی توجده حبید فیسلوم ن بعیه کل من بلغوش ما یعلم الاحری م هو باش فید و م یا ن هد بایاد علی فور فاحس و هو بدمالعصلی فیصر بالا سلی سول سلطی رسی عدم بعینی م حدم با نصیعی لان و حدم بدای لاندایی کیره بنجیلی بافعایی

فوله رض ٢٢٢ س.٥) . ووسدنا بالحا الوحوسات،

یه کان البسر به من السختی کی بیشر عبدد (فلسستره) شاهه اشده هاهم احدها در بنخصصات تحصول و حددات می هی!بشخصات

والثاني بيمن دوان بوجودان کيان بوجود دان مبير بيد و درجات بيمني با ته و هواليبير بيمن نشخصات

و شابث الاعوارس با احمه من بحالات و الممكنات و البيشر اللي كان و حد من الثلاثة وادا علمت هذا عرقت انه : لأما هي صياب مي هذا اي ي سير داخ بوجودان في الكيتونة المنابعة اد لا وجودات ميشه معاوية التهريات التي هي الما ترى مع لأبدال و عدما من المعددوالثماوة بداخاتها ودر كاتها ادلا محصص للحسوبها من المواد من الايدال المتقاوتة الاستعبادادات فيلوم في صدور ها من عام النول من الري تعالى صدور الكثير عن الواحد بل الكثرة في ما و حدامة عليات و و حديد بعدول الوحودات هناك ول مكالاها

de

-

. 1

:5

1,...

Lyer

بعثية

4-

3 4

3

314

£..

فوله (ص ٢٢٦ س ١٦٢) فعد عليه النالم المسركة»

اد لا متر فی سرفاعود قدیم پنتین به تندین و تسیرها بافقورا سافقه و سویهه و بقویها و تعدیر با تعدور قال فاتله عیوایی لاه بی تقلور فیخشونسته بیشت لا فی تندین الفتور فی تنشیمه فیرینده فیرای فیخرده مجان و حلواها پخست لا بها می کراهیور شد عیدار قایه و با و تا والساسته الفیمولانه

هوله (صها۲۲ س)٤)

بل هو حجال عدای بحب بدال وقعم ما فارالعارف بحامی (فاسسره)

با باود باقی نف یای وجنود کی باود باف را کدر خام شهود

با بود پنواب در جان و این بحال کی شود مقصود کل شرفع گشای

تا بود فات خیار چشم حیال کی یوال دیستان رح حافال عدال

و الکیار العملی باشیه ای فاته می مموس بافهه عمسته

والوجود الیو ای باشیه ای فاته حرای منها و هی مقوس بافهه و دیگ

لال باشیس فی الکلام حیر می داند

توله (ص٢٢٤، س٥) : «ولا صد للجوهر العملي»

قال فید پال بنعثول ماهنان قا۲ فید عجو هر و ال حد، بنجل فی بنع فقیات عبد اد لکلام فی نخوهر عفیی « لا محل به و ای فلد لا ماهیته عفیل بل سفس قا۲ بید عوجود

هوله (ص١٤٤ - ١٩١٥) - ١٨ن دلائل تحردالنفس ١٠٠

لاوضح ال بقال الله بعض المعنى النفواه في هؤلاء فعلمه فتوعهم كهنو بي لم بائن لها صورة و بقاءالهيولي بسلا صورةمعسال

فوله الالما للهملي في سمعولات اراد السعفولات فلجردات للجريد المجرد والمعشر متعشل متعشل المعشر متعشل المعشر المعمول والمعمول والسنوح المداء الي تعالى شاته و الحلمة لذا المجردة لا المجردة لا المجردة كالأول

فوله الامن غير ال يشول التحدار و تحليه قالده الكفي المستفى الانطبيعي التمي الله يؤاخذ توجود جمعي محدوث عنه تجهه التملي و تعدا و رمال الحداد و رمال المداد من المن من المن حديمة و مع دالله الأحداد من المن منه شيء من سبحه بلكوال حاملة من كل النبوانية في كل العوانية و كليدة في تحديد من المن المنه في كل العوانية و كليدة في حديدة المنافذ و يست الشيء منها شيئة منها شيئة منها شيئة منها شيئة المنافذ المنافذ إلى و الاعوامة الهاشمة الموقعة و المنافذ المنافذ إلى و الاعوامة الهاشمة العوقمة الأعلين المنافة الحسية و الاعوامة الهاشمة في توراد المنافذ إلى و الاعوامة المنافذة الأعلين المنافذة والانوام الاستوار المنافزة الأعلين المنافذة والانوام الاستوار المنافزة الأعلين المنافذة والانوام الاستهدارية المنافذة الارتباء المنافذة المناس والمن وجود

وی به دو کامه مستمر بوهی هد بیون به ویو بشیب بشمو هایه دید و دو بشیب بشمو هایه دید و دو به باید و کام دود و حب بدی عرد به به بدوامو کام و حب الاتبال الکامل تکویتا هده حب الفتعالی و حب بسی دستی الله علمه و که دو بولی لایه بیدت به یا بکن فیه کسیروهن

هوله (ص٢٢٦ س١٢) «وخول الوصو بي التوليي»

و سوفیل دن عوم العقلیم الله هی فوه نتیله الا شعی کنافال فیله «سعی به علیه و الله و الله الله الله الله وقت لایسعنی فیه ملت مقرات ولا سی مسرسال « فال اللوغوی ،

و حید در بیشاید آن پر حیل ... به مدهوس ماند خبرین. وقال با نج فریدا دین المصار استانوری

.

,

фг

ک

12

وچون بختوب خیوس داده دین پر سورد درید بخترین ه رچون بود سیرع خانس سدر موسی روحشت شودموسیعه و ره

فوله (در) ۳۲۸ س۲۱ - فهی بدانها بناظه و منحنبه

بدی سی هد عملی بعرانی و فوال بخیهوار غیرحدی لان وحده النص علی هد حلیه بن وحده حده کلی ای بوجیه بواحث بنایی حده الا ایوا حدیمه و علی فو غیر عدی دو غیر عددیه او ملیون سی فه غیرحواراح علی بلید السواره و علی فوله (قدس سره) شوق داتیله و دواحل فیها ولکن لا کلنجوال حرام فی مرکب بن سوارا ایا به ایراد المنسوف ادلاحرام الا هذا کلید دکرد سابقه و اعداد من عرف ایف

هو له (حري**۲۲۸.** مي») - «والبرغان كانت حجب غ*اده! (و*غام»

قاله کند نسخی، عملی معالی محود نفسی و محود و نمی بشوستا و المسلم سا متحده توجوده الرابطی لا الفسی و ها ره حری متحده التحلیاله الشالیه فی موالل لا بداله باستمه قالا پدرم سی، مداد کراود

قوله الرفيد منان مراسيا آباره التي منان مراسب آبا به في بعقول بالتعلل من لأمناق «ستجمعه بالسراسا و للدرجات في بعليا و بعيل باللك ترسن فقيلت بعيمهم على تقص »

فوله فوله فاوليس سيده شها منور كلف اليف لا شيني فليه ولا لله لذاله بن لاشتيال سي لديك في لك عال للشيمة لدياله في لحد الدولان الو فهي التي غير النهاية متعبل واحد والانصال الوحساد بي مساوي للوحساد السحبية فاغتباله على الحطوط المشاهية لا يوجب الدرة باللمن و لم كت

قولة (ص١٢٥) د همها رئية الطبعة السارية

ود مر" عرمر" و الالطبعة البعدة دومن مراب بيس هي طبيعة العبر الدافقة سي تصدد لارتفاء م سأحوده الاشتراد الا الوابية و بأحوده الشتراد الا الوابية و فقد و الاكان بقيا على بجالها لا بيس الدافقة من مراتب البعوب بالمقال عديد من مثر تبهداد الدافقة المدافقة المدافقة عديد و فقد و الكان سبعا بن الراسة بعد من مثر تبهداد كنا كان البعد الوحدة فهره سباطة بهتر كنب الا يحقى على العالم عامدة الدافقة المدافة كان لاشاء في وحدة

قولة الإشمامية بالشرفين، لعمل «الهندائي بل بهنوالي العمل من جهاب عام ـــ

ات س ۱۷ ی ۱۵

سوسوع لكونها دفيه في حبيح لاحو بكه انها من جهاب بعدد بكونها سنعدد ثم ستعددا واعدلا ثم بتدالا و نصب سناه فد يسرل بعيث بكول عين سعدد و في الهيوني و نصع هكد ومن جهاب بتاء للوضوع و ثابه وراء جهاه العملية و به رفيله تحميمه التي هي رب جوع به نشال نحركه التصعية دالانسال الوحيد ي ماوي للوحدة بشخيبه وثانا سوستصاد با والوجود الذي هو وحادله الوحيد السنط «هو ممكم إيدًا كنتم!»

9

قوله (ص٢٣٠، ص٢١) - «اطر الي هذا ليسكن النسي بالحكمة

لان الحكية درك لحدائل و سها و هد الهيكل بلنوجيد كنا في حديث الحقيقة فلسوح على هيكل بنوجيد كروه جامع بكل لحياس من بنها بالله بعالى و سد أه والمقول و سنوس بوجود بها بدهسة د جله الحقاص على ما هي علية و د السكست النهس بنجول بها و هد لاسه مأخود من كتاب لابهي فالعالى الاكتاب حدلت أويه ثيم فصيف الى الكتاب الناب بن كالمدوسي حسب كانه ووجدت بانوجود أو احد وحده حيمية في بكتاب الأنفس الناب بن كالمدوسي حسب كانه ووجدت بانوجود كاليس و بمواج كالراح وفي هذا أبدت سكو بني الأنفس السنو من لعلوم الراسة كاليس و بمواج كالراح و الدي هو في نفيم و في عشين سعيفة بمرش القالدي هو المعلى الكتي ميلو المن سيلو الايهاب وقول لريوبات و الفتا يعرفون ما يعرفون ما يعرفون ما يعرفون ما يعرفون علي معتار الذي هو في حجيها له يعود المعل الحكات عجار الذي هو في حجيها لها يعود الدي هو في حجيها لها الحكات على حلات وكتاب عجار الذي هو في حجيها لها يعود الدي هو في حجيها لها المعل الكتاب المعل الحكات على حلات وكتاب عجار الذي هو في حجيها لها يعود الدي الدي المعل الحكات على حلات وكتاب عجار الذي هو في حجيها لها المعل الكتاب على المعل الحكات على حلات وكتاب عجار الذي هو في حجيها المعل الكتاب المعل الكتاب المعل الحكات على حلات وكتاب عجار الذي هو في حجيها المعل الكتاب المعل الحداث المعل الحداث المعل المعال الكتاب المعال الحداث الحداث الحداث المعال الحداث المعال المعال الحداث الحداث الحداث الحداث الحداث الحداث المعال الحداث المعال ال

Tal 3 4Y1 or 11

^{1115 (11} m - 1 5 41) m-1

على جديث الحديث من المديورات التي بعلها الحيثية ثلاثار والإحبار من مولانا الإمام فطيب الموحدين عبي عليه المدلام .
 عليه المبلام .

وقي سجين لاخلاده الهاليدق مملو من لكدت والنس و لاستاطس والحالاتيند سركتُيَّة القابلة للاحتراق و مأس في هذا المران دي الكمين حديها العص عرفي والأجرى عقل تعلني محديهما عالهالعلني والأجرى العالم تعللي تدار البه في فولهم الالحكمة صرورد لايمان لا ماشك مصافياً لعلي، و دائد لايم لأشباء بحص بانصبها في بدهن و يوجود في سوميس مايه بأمدسار فيه على مايهي الإشتراك ولانبال هواعالم والعالم هوالاسال والكنه لعاكس والعالماشر شردماسه كما هو عكلي نحق وصله منه التي إلى إلى كلف منا نعل الدين يونيو يرا بحيا النبياء شاره الي بالانتان هو بشار به غوله نعالي و وضم سنوان أ و هد هوا بتحادي لرقة بسياه اللايل للعالمة بالمنط مند لد عامل سنطية النساء في التلمسيء هو تنقيل عدستية أننى وأفقت البياعا لتوامها وأعلمت عقبها لتعراق واعليها لعللي أقراه كانك ورقاء وبل بين لاكهاس حبه لها به تبدرها هذا كيابيا ينص طبيعها بالحق هيار بعالي يعلى بحق بكليبيانه سبب بالميلة الأاسبية اللي من راها فقيله وأاويت الحق وان هداالقرآن بهمان مني هي فو ما، ال كه المسلح، ي السحب ما ليلج لعللول يالصوراء تجله عباباله والخطر متسائل خديانيكاته حياسه تجملها ملكات واحسب جساء والارجودائات هوا وجودك كسرات بتبعيه والصده لان تسبه الشيء الى القابل بالامكان والمصدان وتفعته والمحسن من ماء حبوم الذي هو الوجود بيا هو مقباف الي لوجوب الدائي مبر ما عليه لأن نسبَّه الشرة إلى فاعتسه بالوجول وألوجيادان واستوف حيالينداث والعالق طاء الهالوالع لوجولا

ات بن مهدی ۱

اے سی 10 کی 14

۲ب سی ۱۷٪ کی ۹

ا ساس ۴۶ کی دیا

ندور معه حب در قبن ملكه ملكها وقى المثل: ثيث العسرش ثم النس «كمى المدت دوم عليات حساء لائنك مظهر سريع الحماب و خير العطسين

لادو تك فيك ولا تنصر ود تمنا منك ولا تسعرنا فلعلك لعرف لهد السراق ورب حسانات و سندانت لان کل سو د س سي نعرف بها حقيه کن شيء فيه من عو اس تحديثه لحصه التي هي ميران سااره والتصابد والتعادل الأكثر والأوساء والأصغر والها يعرف بقلال النوارس البلالة عشره بشيعانية البشروجة حديقا في موضعها ه عيل بقرية سنة كام الرحاسي بقيائيل ل يجاسب عدال كيا هو ديدل هل أسود فيحاسبون في ميل كن ما جندو في مهارفان را ذب حسابها على است پيم حمدو وشبكره عديد يوجيث وفقهم لدلك والايزادت سيئا يهم تابوا والمابوا والسداركو رلا بهم في دلك بالسبل و هنامد د بهسم كل علمه و ب سالك يحاسب حد امرد في بهاود فلند ربها في لله م ال كتبال سيءملها في غير لحسب والمنكر في هذا عسر د السيمية ولا فهله حسم منا با ساب إلى فيه و تسعيد في سر من حلق ألى... نحق و الى بنيم في نحق و الى المرامل على ألى تحلق و الله شاو من قيال والشراط حينياه سيس تطلب فيه ينموه وسنة استواء ه مشه فرولاه ألها مشاعلته يراله فأنه يبراه عدد تحسد فالأدبان معير الأسيالاعظم واهو أسم الحلالة لائه جليماله و عبدته لا عراد منا عبد لاسباء الاجرى كالجيواني قاله عبدالسبيعيب النصير والملك فاله عند بسوح الفدوس مصي عليه كمافي الكباب الأعيي فاما من دائلة الأهوا أحد باصليا ال ربي على يد فالمستقيلة ، به شار (قدس سرة) و بالدر في قوله تعالى: «وأن هذا صراصي مسيئة والشعود ولا تشعو السبل فشري كسم

اب سانه یءه

THE STEW AT

يد به

سالا سالا

سحدد

دسه لانعه

der- 1

س سينله

اوله (س۲۴۱، س۴) :

الرفتي معرفه بيس لا دميه و فرايه هد الدي يدي فيه الحكية اي عيال السيطالذي هو الملكية علاقة للبعقو لا توقعيل تحقيل البيقيل السيطالذي هو الملكية علاقة للبعقو لا توقعيل تحقيل البيقيل السيطالذي هي المعلى عليه في المعلى المعلى و الملكية في الملكية في الملكية و الملكية و الملكية و الملكية و الملكية و الملكية و الملكية المحبول عليه من الملكية المحبول عليه الملكية و الملكية المحبول عليه المحبول عليه

ه له (ص۲۴۱، س۱۵) - «و بيخا الجه

ای چه نصصات و دافعان دارد عبه و دارسالیه انظر جناب داد استنده و در تعدد هباری داده هو سوستم

فوله قالیاً التباسخ عنده بتصور علی الاته الحادی سامح سامعی لاعید اسمه کشره د سیاسخ علی سیال با سیاست علی سیال المقدار و سیاسخ علی سیال با سیاسخ الملکوانی المقدار و سیاسخ الملکوانی استان و سیاسخ الملکوانی المشل فی سرافیه و از دفید و عدد دخی و الراد عند مجوریه و قد فیبد ها

ا۔ س۸۲۶ ی.ء

می مواضع احری

خوله (ص۲۲۲، س۱۲)

و فوله تدایی و د وجول جشون ای الاسیول بدای بنارو وجوش واما الوجوش التی هی وجوش یافعظرة الاولی فیملوه الله لا جسر بهت استه ۱۳ ۱۳ تیم به حشر بندی بیمی به بعد وجودها بنسیمی سیکیل بفته و بدنا بایجر کف بحوهر به فیسیمیسی برایداده فیمیر بعبوره متعده بالیش و بندی تربید بوسه فیماک بنیوره کش بدیک سمی فیحشر بحوال بن سال و لحدد باردی بو ۱۳۰۰ بخشر اردیا بو ۱۳۰۰ بخشر اردیا بو ۱۳۰۰ بخشر اردیا بو ۱۳۰۰ بخشر اردیا بو ۱۳۰۰ فیمی بیمی فیمیری کیری وجرال به یکیری وابعسوال و عیرها بندا دیمی بایده انفضلت می سحر فی گیری وجرال به یکیری کیری وابعسوال فایلسی بایده و می به معوال الاسانیه فلیس کدیک لاسته ای وجودها فشخص میها کالیلی می عیرها و گرت بنوع به

فيث

3-9

5

لد

39

الرب و

43

ar 9

3:

في ال

d. 2

_

فوله دو فوله تعالى بشهد سبهد السيسهم آله و دلك لا را شهده الى هدمالا آية وما يعدها شهاده و حودته دار السال بالسب مثار في الادبان الشفى الله في البرزخ والا آخرة بصورته يشهده بعمل بنر و صدو عبل الكلب منه و در جوارح الحيوانات الاخرى التي تصورت ملكات الا الاسى بصورها بسار حه والاحروية بشهدها به و شكات الا تاب كان اعديد كان كعديها فوضح دلاله الآلة

على ساستح كأم بي

ا ـ سوينالكويره آية ه

٣ هذا مناف تلتحص والحي ابالتقوس العبوانية التي لها وجود نجردي ترجي يحضرون في الرازر ولها حصى نام حصيفي كالتقوس الاصابية التي في شم ترجه العمولات

قوله (ص٢٣٣، س٥) «وستب الطاهر عن صورته التي كانت».

بی صوره ما بندس آلیه ساس کما بری فی الدین علیم بخیو به و سلمه فشهوان آلساع هسته و پمشوان عشهاو بداملوان مع الحلق معاملها مع سی توعها وحسیا و هذا کان فی لامیر سابقه کثر و شده و ساوت فی بعض بهتات و الاحوال لا شدخ فی تفسروره کانده و با فی افسر دنوان و حد من سناع لا بحر جها من دنشت

هوله (ص۲۲۶ س) : - ·

الاستحبل ال توجع دره حرى الى نعوه المحصلة الان الانعادات حار في المعييرات اللى فلها حلم وسل المنادة المي في سواحم المي حدوث شيء عبادة الوحب روال شيء عباد و الما في المعارات الاستكندالة اللى الي عليه و الما في المعارات الاستكندالة الوجب روال الى تسلمة الوحدة والمعارات الاستحداد والمي المستحد والكندال المستحدين الوجه اللي شيء واحدة والمعارات كل موجود الى بالله والعداد والمول الا المستحدي المال كل موجود الى بالله والعداد والمول الا المستحدي المالية والمعادة والمواراة اللي في المستحدة المالية والمعاراة المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية والمعاراة المالية الم

اوله (ص:۲۲). س۱۹) ۱ نگرارفياليتن ولا بعد في لنجيي»

هذا کلامانعرفاءالشامجی و به معیان حقق ناسبیس استندس ده به وجود حییت و بوجود حییتی را جرءبه مقداری کان وجارجیا او نقلت و را هدا فیه و لا حداث دیو و بادر مقده سفوت دیر سامه لامسار فیه غیرت لا اسر به و بادر مقده سفوت دیر سامه لامسار فیه غیرت لا اسر رویسی بخوهر ولا بایی ولا بادر با و با بختی بدی هو لا در مقال میدی فی رمان فیسوت در ده و استان فی رمان فیسوت در ده و به ولا رحمه و بیویه و همه

20

5,

_

١.

<u>.</u>

سو

بلين

5-2

معث

14

1-1

و دید در کل سیء معیر لاحدت و محلی سیده من سن کشه سیء ۱۹۰۰ سامه شیء و بدا لا بری سیسی مسائنسمان جنبع و خود ۱۰ کل سیء یحب عرد به مید شکام بیدا شخی سباست شام لاناسعی لادن

فوله (ص٢٢٥، س): هله ان لا سليم هذه الأولوبات،

مراه (ص١٩٣٥، س١٤٤) : «ندوله نمالي اهل الي طي الأسال»

عليه السلام الذما الأس آدم و عليجل و معطمه فدره و أحره جيمه فدره (سله)

عوله: «قال صعى « كنا سبباد ساعة بالمناسخ على سبلالا عنال هوله (س/۲۳۱ س۴)

بل لایسکهمالصعود الیه فیلرم التعمیل و لاعت حتی سری به حسر به د به بیالفوی لبادینها وانطباعیتها عندهم حتی بندگرو و بنجسر حسد به سبسه و سمیروا عقولاً با عمل بنسمه می دید به می بنده و اعدیا با با بخرد نخست حتی بخترو الی دیان عدیا د این هو نسمود ایدکور

فوله اص ۱۲۱، س۱۱۱ ما المالهم معكوب،

في اربياد بالأمور عليه عنل بعض بمارية و بالمائع على بعض جمايق فالمراد بالملكوات هو الحروب و إن إباد على حد بات حداثه العارة فالمراد الماكوات معلق العلم بالجزئيات والد ليسوا فائلين بعالمه السال فيرادهم الموالي المنصفة. علكية لكن اطلافهم الملكوات عليها الس صحيح الانصاحة في عسمة العلكية لكن

الدالاسفارالعظمة ١٩٨٨ ها في ح اول من ١٩٠ و الصدة والمصاد ط١٩١٣ هاي من ١٠٨ و شرحالهدامة

طلاقهم الملكوت عليه مس عنصح لانظباعها في الطبيعة الطكية والقلك و جسه و صبعة من عنه الملك والمهادم، كدام هو حال فسه

موله (ص١٣٨)، س٧) : «واحترارالعس

حرر عبدالس محمل و الدخل المندار و بشكل و بدل بالمعام بيد هو بالوهم المحرك المحالي الحرالة فاحراوه على الدئمالا تخر المحالف المقدار مشالا لا به يد بد منه مملي حرثي تحرامي مداوه مين لاول ثم لو افرك الكلي لم لم يتعلم وم يناسب المحمولات من المعنومات و قد فير بطالدانه يجبل على و ثد فيلتف عليمه دوارا و كثير ما بكرار حمه و المحمل و ارسا بلما ولا يعلم المناص فقد بأحد بدر رحمه بدل مرحم ما بالمناس في المحمل من المناسب ولا يرحم والمدال لا تفهم ال برحمي الكني تخلص من المساهدين الماس ويرحمان المناسب والمحمود في المحمود مدركه الى معرفه حملكه المساهدين المرحمة كلي و هدا موار محمود من بالماس والمحمود مدركه الى معرفه حملكه المكتبيا ولاكبال للماس في معرفه بعد الدن الدارة والمحمودة

قویه دو بعد ب ای نان جنوان ملکه همد بلندی بشرع و بلندی لاسترای بلغتوانات اربات بواغ دوی عدیات جندهای رسدها ای مصابعها و الفیا بعض المعالب من جادیته به خود لا من بات تنصفین و در ۱۰۰ کلیدات ۱

موله (ص٢٢٨)، س4) «وهارا منا قد اوضحه الطبيعيون» «

بدس المشهور على كون عنت منجرك ، لا دد ن نصبعه دا هر ساس وسع لا نظامه و بالمكني والعلك يهرب عن وشع تم يطلبه م بالمكني م هد لانكسون لا

1_ و لنظم أن ارساط ارباب الإنواع معاليجانق المادية انما تكون من طريقة افرادالمنالية

) i 1941

ه دو س

L

. .

10°

بار سس

, .

الارده وما بقال الاستعام بقيا بعلى وضعاً كحد من حداد يحركه لاسه سهرات علم فحدو يحركه لاس بقلي برب علم فحدو يه الله بقلت في الصبعة بين بعلى اليرب و غرب فيها ليس بقلي على عالى حالى حدل في العلم في العلم

اي منصالمدين والعملية البحيدية والرحية الوسعة

فوله ودائمه لاشوان و لاولى حدقه لايهامه المصادرة ادالشوقية قوع التعلق عوله و معلوم بالرائمي وحه آخر هوا ل سندره بني هي ترحموه طهرت ولا في نجره لاقتني مستنده بني به بالمرس والدائم لامس بالالالا الاحرى من بمشرق الي بنمرت عركيه بني به بالمرس و بسبوسطها بنيس أن الحيوم بي مساوسر و بعضي بنيا بالاه أن مقصه جنوم للمناصبر م معطي بنياب صافعاً به والمامير د عبدت و بنارت حداية المصلة بنياب بالنائم في بعدل ما حدم و عدما عبدت ما بنائم من بالمحتمل جنوم المائمة من لو حدالاحد المحتمل بعالي شارة

هوله (۱۱۳۰ س۱۲۱)

ید دیل دی علوم لادیه ی ریده فیدی بدن علی رده فیدی فیطفل پرید علی العقل یحرف واحد هو حرف اقدات وفیه اشاره الی ی لاسال افضل بن سبب سفرت از بنج الکتاب منبی ما منفی لا معهر لاساء اسرانها و لاساء السببه جیما و مجلی الاسم الاعظم و انه اللبالمة الاجتمالات

فوله ا برلا بال پالوال بها دم ب منعاده، فعلى عنائد فوال

للردين الله رسيا منظمه لغط

. د به ن له تقا معردة مدركه للكليات فقعا

ه تالیا این که کلیهما مما علی اینما متعدده و اینما داتان و الیه اشار است به (ابدال سره) این ایکوال

و ربعها ال دانه خدیها د لاخای سی لا آلاب و بعو راس د انتاز عدید ولا ال جنوره د د

و حاسبها ال و هو به و حدد دات سبوا و فرحات و هو الاصل المحفوظ في عدم و المسلس المدكورات و هو حصوبعل من به نفل بالمسالمجردة المد كه المكنات والمجردات الجمها و معول المداعة و من به نفل بالنفس المطعة المي بسرائه حدث نفر الى عدف حدة بحدد الجمل بحدث المحفود بحدث فحيالة من منفوجات فالاحداث و و به المحدركة السابق في المداعة مثل لدوات المحدركة السابق في المداعة مثل لدوات المجاركة السابق في المداكة المحدرية من المداوكة للكلمات المحرثات كاوردانة المجرئات و معادد واعدة من المداوكة للكلمات

والمجردات لتدولثالمقول حتى طلب التشبه بها. والكن مان يكه ن بحسم درجات شيء واحد كما جفته فيصبعب (فدس سره) هـ وفي كسه لاحري

فوله (ص.م۲۶، س۴۹) - «فهي بدانها عافله و عفوله بالتعل»

یعنی بنا کاب نصوره المعتونه با تعدو و منا المعروب ال کل مجرود بیل و خاقل و معتول فا فیلوره السامتی به غیل و عافله او معتوله او نموم و ی فالوه کل مجرد و تهاند به کد او تجریحول فیلوره البعثوله بی هذه نماعده لایها سادهم خاله فی النفس الا ادا المسلف (فیادس سرم) لایتول با تحقیل لا فی نفیور بجرائیه و لا فی فیور فکیله

ثم الادهال ال استوجب من عافلته الصور تبعقه به فلتن في مم فعه و سريفع سامور

حدها دراستان فی دانها نفس و نصیر عداد و نصوره بعدته فالعوره علی مساوحود استان که در نصوحود و نماهیه در مساوحود استان که در نصوحود و نماهیه در استان و لاسود و نحوهما و هذا ما وال (فسادس سره) والنفس ماده کونها متعدله و حدد (این حره) ای النفس بند تعدمها للصورها بتعدوله عمل و معدول لا فیلیه

و " بنها الل بنظر التي وحددها لا تي معاهلتها فان لعافلته بدلت التي وجودها لا لي مقاهلتها السفردة و عبايا الثالثة

و تالها ، ان تؤخذ وجودها مرضعع بيش لمافله اللمس و مهورا لها و صهور

الدوالظاهرا أن منافعورات....

1 to 10 to 1

 احدها: الدالواهب على مذهب النصيف (فدس سرة) هو الدس ساويه من ساب ملكوت والقدرة و على مدهبهم غيسرها كالنس سنسمة المناسة

ه الانتها ال علم إلا لها لا ما حدم في شولا على شدههم لها قدم الفس صدوا في شده (قد ال شراء)

و دسها این عبو ه سده (قه ترسره) نوازیه بخداهها سدعها لایه ، با کالت سر عبوره الحدرجیه ایان لخ اجام فی با ده الفیادیه او العبدیریه او البطره دادات بنیا فی ساده الفیدیر به ایاه بها فی سواه با دیراه سندهها و اهلی فی و ۱۵ ارواج الحدودی استخوال می دیدواد لاحالات البیانیا به می هدادید.

> فوله التجريب عن التي سم إما هماه بشواره بصلحته ك. امر فوله (الرائع) الريفة) - أواسد للعربي أما ثم لكن في باله

ی تنجم لا تحدید بی سیء بیشت بی بیشتر به تشیمیه بیجرده بیجردد! ما مای با قلبا شخم لا تحدید با با دیه می سیید کراه هو اما شای لا شاه بی تا تجاریدیه قلیله

هوله رس۳۶۴ س۳۶۱ دافعه به بادرائد به اعتب الحکالیه او درسی او در عسید هاکلاد

تقيير مدين الدينس لا اس و عدين ولا بدان بدرك فيورد العابينية اولا و

قو أنه المحاكمة فيه عامة حديث بيان الهو إقدائه العاريكة الجاهلة إيقارك.

عدد ره تحصله به هو ناص که منتر و بعدو احتیای فیستنل به نفدوره منجاد منه فهو تنصوب و الحنت

دوله دو کدی خان بیش ده از هاهد اولی و کد لایه ۱۹۰۰ کال ترکیب فاده و شوره الحب سس تحدد کالارکت ساده و هنوره از و خانسی کدلت بالطریقالاولی

نوله اسم ۱۹۳۰ میلا) ایم ن ترجود اصافه الی سی ۱۱۰۰

ى لو سبه الدالات المر موجود دوجود اسامه سبس غير وجود البعاف الله اللها في الدعال اللها وجودها مرسه من وجود البعال لكونها دساله في مرته مهيوم الناسم اليه ولا وحسودها في مرته وجوده به يعلى على ما كله به المناسم اليه ولا وحسودها في مرته وجوده به يعلى عباس جامعه به الكفاتكون عالمة فالبقس المالسمة اميه بالحقيقة حسد ديكن لادر تد سجو حول المارات حي سدرات حي سدرات حي ساهله واحد به واساهله لامادسه سجود حمو ها بحال المهام من توجود ادا كانت مصحبحه سبب توجود فكيف لا يكون حيوالنفس ماهيته ووجوداعي بصور مصحبحا للمها عي البقس عملي ماهيته

فوله (صهروي، ١٩٠٠) - ذلك مساح الحوة الدساء

ای سایده و بوجدان فی مناع بایت لیب لا سب اونسخه الاعساریه فاوجدان فی تجمعه هما بیش لا عسدان و وصال اس لا بهجران و تحمور اس لا نعیله فال موسال هم ایش الا استانات بهانات لاجنام مع عمرفه اس دو بها فوله وتاریخ با این ۱۰ دونالیه ایت فی داند»

بالا على الحاد المدرك والمدرك فهذه لحكمه المشرفية من بديج فاعده لحاد

منسرك و سندرك

فوله (شارد) س٦)

الاسفس الاساسة من شاعه ال سفع الى درجة لكول جمع سوجود لل جراء دانها؟ هذا فرع الفرع الاول قال سدر كال باستان الا كال حراء الها فائد من المدركات بالمرص الالا بسمالة فيهد قال ساهلة محفوظة المهد الى الرهى على لا لاشياء بحفيل بالفلية في لدهن و وجود حقيلة والمدد مالة الأمسار فيها على مالة الأشراف والنس كل بسلمة بمسلمات المعلميرها فيسها والمعاس الماس الفليل والله الم ينحل المرافعة لم سلمادو المنها والمالية الى ينجري هي الا حليمة الوجود والدوجود بالمحلل بعير فيها ويناوي فيا عالما مي تحسي الى المرافسة كلمال والمدالية والمدالية عالى المرافعة الى المرافعة المرافع

هی نقسسی «دار بن آدم حدیث لاشت ا لاحدث و حدیث لاحدی، و دار ایمانه مطلقهٔ باعتبار فنائها فی نمایه العایات

فوله : «ووجودا في اصباء

فوله «ووجودا في نفت أن لا يسالا كنا يسول عوم في عبر الممللة حيث «ان بها وجودا في نفت الالانتساس كنا قددا أن يا وجود في نسب الانفسط فكذا في المقل الفعال فائه عايه للبقس و توجعال في عاية النجوال حول فوله (الرواحد) ١٨٤٥) «فذاك لاحسال آنه لم تنصور من كواحد الالواحاد بالقدد» أي المحدود أما الواحد بالوحدة النظمة الحسمية أو تحمله العلمة على ما لا

د به من حصل المعدد هموان عندته مواجوده في د ۱۰ این اب عنی المعیاب ۱- بعنائبادهور اظلامهوان دعیدر ایجاد بقیودهم البریک معالاتمالاعظم و بجنیهم فی،الاعیانالبانیه ۱م، منظیالتعلی ط۱۲۸۰ های ۱۴ فی،۱۸۰ هاله رفي ٢ م ١٨٠٠ و حدث تعيد المدر ما وجه

 فوله (ص٢i٧، حـ٥) | ويحط يها»

ل كانسا موى عبده (فدس سره) مراسا حققه و حده استدفعل احديها لى لاحرى سبت في لتدريد و حاربه لان بحدهما به والا فاحساع البشراك و حمظها للسند لحدال ال فلت السراد بالحقط بقي الاحتماع السيدكور ليريه قولة (فدس سرد) بمد عنيها بن مناهده بحوالين»

قلب مع قصع بالط عن شعد حلل تعلق على الأدراك بيرة من ذكر العلماء في بعادالقوى

فوله (ص٢٤٧، ص١٦) : «ولها فوةالوهيه»

ای لیستفرف دو دراسه علیه هی فیوه الوهیم بیسمله ایده و باست هد فوله و بعال به ای مسفرفه جست السجیله و بخسل آن بکولیس البعلی ایا بیستبرفه فیندره البوهیم دفدره لذکر والاسپرخاع بناه علی مدهنه موالاتحیاد

٤

À

ور و وورمان الله منها مبوجه بعو الحامة كما للبح هذه لبيته في هذه موي وهي بالقول أي في المورها فان بير د بالددة المها بالمسلم والمي محصية الاعادية مسواد عبو المحبوبة بالعرب والمحبوبة المحبوبة بالعرب والمحبوبة بالمحبوبة المحبوبة المحبوبة المحبوبة المحبوبة بالمان والمحبوبة بالمان والمحبوبة بالمان والمحبوبة بالمان والمور المحبة بالمان المحبوبة بالمان والمراد المان بالمان بالمان والمراد المان بالمان بالمان والمراد المان بالمان والمراد المان بالمان بالم

احدها أن بدله عامله بحاف النص بنا هي نصل لأن بدلها الصع و عامها بعقل و تاريخا ما المعلم و عامها بعقل و تاريخا أن عليه المعلم على أنا النظام و حمد بعلي و النوائم ما لاحتها الفعل من حساسفلام في بعلم و النوائم ما يسهي التوافعين

و الشها الربه العلمانية فها والمحرو مندة منومة به خوده لان سينة السامة لا تنفسه لا تنفسه لا تنوما تركيب بل بمعنى الوالمقسل وجودا و منعة و فمسلا متحص بوجود مندته باهر به ودن فيه باق تند بهلا بالدالة فالدالية في عليه المناطبة في لظهوا و والمنسة الدائمة في عمله الأدامانية في عليه الدائمة في عليه الدائمة في عمله الدائمة في عمله الدائمة في عمله الدائمة في المدائمة في المدائمة والمدائمة الدائمة الدائمة الدائمة المدائمة الدائمة المدائمة ا

فوقه (صه۱۶)، س۳) : «واکما ادالعد»

وكنا ال سيله اللي عجب كديك عين بالمعل كين م تكين وكنا ال يتولده متحلف كذلك العقل استحلف من الموال في راس للدن حقيقه القلف علمه و الحلق حافه و كنا ان البقلورة عيور في علي كديك لعين العلور في صحاف المعوب و ما جالحدالات و الملكة كناام في عول العرابة

فوله (ص١٤٤م س١١٠١٠) - و سالا به بعديه

ی ساگان عموی قبیده او جده و جه و همها و جدا و ان شب قبیت اساد از و است قبیت اساد از و است قبیت اساد از و است قبیت اساد از و از و ان کار سال خداد در سال می در و ان کار سال در و ان خیابی اساد از و ان کار سال در و ان خیابی اساد از و ان کار سال در و ان خیابی اساد از و ان کار سال در و ان خیابی اساد از و ان کار سال در و ان خیابی اساد از و ان کار سال در و ان در و ان کار سال کار سال در و ان کار سال در و کار سال کار سا

الله ١١٥٦ - ١٩٥١ - والمله مرض والموس

4

.

و معلق العداء و مشتق المه الاعتباه و ۱ مثلان لاحد من ما يحوط منه مامرس عود. العاديثة و الفوائد العامثة فال العرامي داخد مي لاستدادات ما يب البود التي فيا لمعدم الله بيله و الفعل به ما يصمل مثل عام ي ماساد حدارات بالداد المعرف لا تشعر بدايك فوله (ص٢٥١، من ٢٠)

ده مسروقه الهم الى سنجالات الى قوله الديدان بيجان المحكم دا العراسيال المحكم دا العراسيال المحكم الما المحكم الما الله الله المحكم الم

عرار دست رفت دبار وكوه المسودات جمان ساسب

د ایا فی نجه فیما در سها فه را دار سنجار ده او دیبا کل ما فی عالم سیار حال لاد ایا ایاستر کند ایا کل مافی نجا ایا همدا ما را داستی ها، او دیرا مصل با ام داشتمنا با مصلفات استی حالیا ایا انجدای انتظال و ایان اردای داستی نجاب بل وایی سفر الفس ندل فوله ایمد ا فی ماهوها العد فع اندین و هوالاه یی داستان ب

الدسفرالنفس ط کا ۱۲۸۲ های می۱۶

واد برقع الوهم برقمه و برقيه و بالجمع مصدد ما ومه علمه بين الأحمان و لمدد تحمله و من صور المديدة و كذا من لاعمان السيمة و ملكاتها و بين الصور سوسه لا بالموته و شفاحه

فولة (ص٢٥٣ من١٤) وأما تحمد تصاب القريرة

كوان شهاوه نافض نفر برد جينفية بيستجرومينة عن الله المستعة العطبي السيماد دد تجنب بالله يوعية الأشخصية

فوله (ص٢٥٣، س١٩٢) - «بن غير ستورسولينم

واهل شدوه الأولى اهل العجال معلى و التجال لاحرابي اهل المداليالاليا وكولها شدوه عليه الله كولها مواللس لان مرادهم الأيلام اروحالي كنا سلفوا في "حرالاسراق فيده عند علاسفة والحق لا لاسحالها الآلام العلية الشا لحقة المعادلي و عقلتها المسار فيدال المعادة لعقلية الدكورة المالعية السيئاليا اواللها الحهل الركب عليا و هيد المعلى كولها شداوة حقيقية الفلا

قوية الدفهو النفض الماليء أي حسب اعظره الديلة

فوله ۱۱ « ولها نقص خوهره» كنفي نقص قبل بلوغ أشده و لأقسام الحبسة. مذكورة في شفر الفين البطامي هـ

فولة (ص:٢٥٤ مر١٨) - «قالجهن «جول التعارف و كلهـ» التربيب»

والحاصل شيراف للطبيل عليل عطيعي

خدهنا العليا لأنعي تتحصيل لأتنوان الحكتلة والأصااع على لتواعد الأنهلة

والبعرفة القصوى الحابيلة بالسرانياتعني والرام هل العرائمة

و تارید عبدالدر تا بعرفه کفهالترتی «ادع ای سن رسان رسان دیکه و لیوعظه الحبیه و حدیثه باشی هی حس ، وربو با بسط با با بسفیه ه با بعیله العلید لایسی لارم بختیل می و با بیر هی ۱ بیر یا تحییل بیسورها در العیل لایسی لارم بختیل می د بیر هی ۱ بیر یا تحییل بیسه و باله سید و لایمان عبی افریانطری مثل با بیمان کوت و خود منخفه بیمان بی دیده بیمان این وجده حده الیمان به بی الله بیمان بی وجده حده الیمان به بی به لایمان می دیران شیء بی به حده الیمان بی به بی به بی به بی به بی الاهمان با

غوله (س٢٥٦، س٤) : «وسلكه العارق اعظم»

قال نمارف الداكان وجوده فالدا في وجود لله نمالي و كدا جنو به فيحمو به و ارادته في ازادته وقبل عليها حسم بنما وقبيبكية فالله في مسلكية

غوله (ص٢٥٦) س٠٩) : «انه فاعدة

یاد علی بده بجرد نجال د سام همای ساسه بجرانه د بیشی و یا کانت مجرده یکنها کانت عمال باشوه هیولاساو کسلا فواد بلهبولی لاولی الا باشتوون نجسته کدنك لافواد بممل بهبولالی لایا شوان عمله د بیتروض فیه جال بعد شرانگل جنی الاو بایان د بحل آن بختایه یا یا تجرد عل سفاد را یکه مجرد ش با ساده گها در

ه له (ص٧٥٥، س١٠)

وتتمنق في الهواه بجرم مركب من يحار و دخاله م دلك لالالسعاق لاول سمي في هذا العالم الارضى ايضة ليس لا سحال سنعت من سحونف لاسر سفات

ا دانی فی ادر اس به الأخصاب و اهم الدین و سایان آن به فاقاع میدهید فی بعیدیا. با سخار به انداخان انقد اخران اهداد لأندان

فوله ا من صديها سبله ۽ ١٠٠٠ سبلس

د معلی تحقیق ای م نوا کان خلب احساس بن به انتقال عقبه اید به کدیک افزاله رای ۲۵۸ سایله ۱۹ استان از ۱۹ کرخوبات الفیسه و این ها با بهای

ی قرال حلیق باقیل باشد انجام شده العبل میں بعال که مجراح المولی عملسته می علی بازی کا جایه با عدم که سرا المباعی حیلامه بازی منتبعات بیشمی علیان علی علی بهمانعرفه شهود فیدی کا به ممارسا

ع حواد بالعثلثة الاستان هو النام في المعاطلين في السافية المنظمة المنطقة المنظمة المن

time gall

4

فوله رسهد های استنفه تح استنفه ا احتار المحركة استنفه الفائد الفائل و فرات المنفه المنفق الم

الوال (المرافع المرافع المراف

المصرا مدد لكندئوني لنقد بنج قبلان بنقد كلبات وبي ونو حب سامه مددا، م كنيه بدويسه و تكوينه و نوم لقيامه انوم نصبح «قل ن «لاوس والا حسرين لمحموعون الي ميقات يوم معلوم؟»

موله (ص ٢٦١ - ١١٠) الوكدا وجود كن مركب طبعي تصورته الكتالية»

كلم ولا في سركب العملي من يجلس و يعلن و كان مر دد من لسوره هذا
العلن يجسمي د حمل عقفه للمسرى منده فسله لاحير وهنا يكلي في بتركب بجارحي فشهيه النس و وجوده بشورته للوكه و بشور سه للحصلة الى الا والهاد و بيله و بالميورة للمحلمة الى الا والهاد و بالميورة للمحلمة الى الله والهاد و بهدله و بهدله و بالميان الله بالميان الله بالميان الله بالميان المحلمة و كلها بافية فالمدل الله بهوله و بهدله ولا منالا بعدم بعدم بلادي فله بالمحلم المحلمة المدل و هوله على فعليه المدل و هوله على ألوجود الحاص الذي فله بالمحلم على الناهية حياسته هولها و هدله و هوالي غير مندل و سند و سند ال في محلمة الأفي ذا له لي هي جهلة وحدة سنكثرات و حديثه عليه المساد وجود هو بعروم الوسي التي الا بقداء وحدة على تعروم الوسي التي الا بقداء وحدة هو بعروم الوسي التي الا بقداء المناهيات و هدوالملاوة هي معاده الإصل الثاني

موله (٢٦٤). سر١٤) الناك بالسحس الواحد الحوهري ه اعمال هدا الإصل في البطلوب من وجهين

جدها الاستداد حركه و هي منفيه او احده و لايفتان الوحداني مساوي بيوجده اشتجيله الانصوره شديه واحددو هي في لاشتداد الي آن ينفيل الصورد عائله بالدال العلم على شادد من عبورة التروجية فتحد بها الايتوهم ال هل مرية

من مراتبالیدن من تطفوسه و الترغیرع و نشاب و الکهونه و الشنجوجه یعشر فاق محشوریه تلک لفیه و مروحته محسو بنیا لان هدته الشخص توجود نشبه فاسدن مع تفاوت فو ره بایدنیونه الشخص فو بروحته و لاحرویه ادامیوی بالدیوی بالفیوی بالفیوه و الترغرع و کهونه و شنجوجه و لاحروی بالفیاحات و بنیا و حد تنجینی عوجه الشخصه فی نفس التشخصه له فلیس شیء من بالک التراب فیدنه مشخصه حتی یفره عوده بخصوصیه

و البيما والممله مشيل على السوو على شيء و أند و هكد في منو سلو بالم من لكنان والممله مشيل على السبو على شيء و أند و هكد في منو سلو بالما ما بيم فالمنورة بسبدته سالمه بي الكنان و الي درجية الأسماء عن سادة و ربه لا تحاد بالماديوي البرجية والأخراء به مشيمة على حيث درجان ليدن الماديوي و فعليانة بنحو اللي و بيا لا يشد جهياشي، لا ما هو من بال لحدود والمايش بل حشر الممل حشر بحيث بنحو على لان بيمي جامع فعليات بشور و بعروبين وجهين الآلاوي في السفيل سماعة الأصلين الأوليان المشعب اولهمايوجهين البراب بها المحدين بوجهين من شاما الأصلين الأوليان المشعب اولهمايوجهين البراب بها المحدين بوجهين من شاما المالين الأوليان المشعب اولهمايوجهين والهراب بيا عبر من بسورة السوعة و من المنورة بيمي الشكل والهراب الله التي شيبة الشيء بها عبر من بسورة والمراب والمورد المورد الماليون من لاون و في المورد الماليون و يكون المورد كالأهناء في تلايد للماليون و يكون المورد كالأهناء لهير للمالية و كذا الثاني من الماليون حدد و فعدد لا من باب حامياته المهروبة من بالمحدد الماليون بالماليون الموردة من بالمالاحر الماليون ا

سواطية

فوله ۱۰۰۰ اوجود کلیاک، فوی کان کنید خنطه ۱۱ و نفسیه ما فنان

ربف "سفله" و موجب جنفت د است. چونچین است پس اشتمله تر ساده کرد وما فیل ایسا

ر حائی آمد دون بطلب که ک من کلی جیمت و آن را می پر شان کرده و کلیا نوعل فی تجیمته شد. بدت و جدد لال بایت و نفیدان پیمیل ۱ باد بی ان نبور ۱ یفتد ۱ م جود ۱ م جو دیوفر و نفرز این از تحید ادامل ۱ باوت وجید

و داند. به سلمنی عظ لاستعداد و هو شوه بشدیده بدریسه اسابقه رمانا کیا قال بعد سطر با اسراکه انهلونی بالاستعداد و چایفل باغوه

و ثائة الله سنمين لفيند ماده في موضعين و هي الهينولي المعجمة و حب

دری الهمولی الاستعداد و عدل تعلیم الدلاء ده قبل و خودها و در پایهم بی اشایه و استخده ای لا ماده سابقه علیما سفت رماندا حلث دها محبرعات و استخلی طیرمسلوی المده حلی بکول حصوصه دهدار المسوق الیاده الله کنا فی المعظم دارد حیث ال المده الرائدة الرائدة الرائدة الرائدة لا المسلمی المعدار المعلی فی السامات المدور الماده الباسه المداد می لفوه السامات المدور الماده الباسه المداد می تعدار المعیر فیها بعده المکنی می فیلول المدد می المباد المسلم دا المدورات المدور المدور المدور المدور المدور المدور المدور المدور المدور المداد المدور المدور المدور المدور المدور المداد المداد المدور المداد المداد

عواله ۱ هولا شبهه . نی فوله اینا وجوده بکولها منسره و مؤالره و محبر علها «کل من دلت دس لوجود

ار خبابی بنبختان و خبکان ور خبیابی بامینان و بیکتان البهه الا البطر الدمی بجاهن فنبول بها ممدومه ولا نهیم بها هی سی بدعی وجودها فی نومه او مرفیه و خاصانه لاحری

فوله (۱۲۵۰ س۱۹۰) ... «والمحالهمة»

و لکونها مرائی ملاحظه جارجتان سادیه و کونها سا بنظر بها لا میا پنظر ا

اوله (ص٢٦٣، س٢٦)): «انك قد علمي الدائلوء الحاللة --

لعثاث قد سبعت سابقا الدالجال شاسه سن الالحفظ والبدرك حساليجس اي معطه والنوم هم الحس سشرك داينه بدرية يوجهه الداخلي الاعتباد به كبرات ادات واجهس بدالصور البحروية في تجدل وما ركشه السجمة منها ثها تحفظ بجدا هده المعترفات بها فالأولى ال تعقل من لأفنوان تجرف بعض الشرك بل حساب تعوالي الدولة والباراحث ال تعلق الدولة الكلمات مافي العلية والباراحث المقل يدرك الكلمات لا عبر الأال تعليم فالحساب بنا كان الجواج سفى الدوعودات في الدوعودات في الدوعودات لا عبر الواقي الدولة الكلمات المواقي الدولة المنابقة المعلودات في ملك و الدا قال تعالى الواتوا به مشابها المعلودات في مكانية المعلودات

فوله (س۲۲۶) دادانهٔ عالی قد خلوالمس. . . .

عول بينه و نين تر يخ عبر جفي د في تر بع كتابالكام في نميين المسور و سمادير حيث لا نشرماللجعميص بالا محصف و في السادس كان في نصبها و العب كان سمالام في سراح في ان عبور و استادير بكون من لجهاب العاعلية وتم تحسرج منه ان عاعل ما هو و هنا قد حراج السه سفس بادن لجالاق البطلق

فوله (س١٤/٤، س٢) : «بالاشار كهالمواد.....»

و من مانده دعل این لائم بحرج السور من لمب بمنحص الى الايس لا كالدعل الطبيعي داده مناده بحركه دالد دكالماضر موجوده و هو يتركبها ونعيرها من خال الى حال ،

فوله (ص١٩٦٤. س٤) - والأسخاص المحردة»

کالکدان المدینه دایه اس حبث ایا فی موضوع شخصی هوالنفس شخصات هذا علی المشهور و علی رایه (فلاس سره) شخصتها المهر لان شخصها و خودها کلف و هی دوال مجرده و مثل بوریه ۱۰ هده علی شعد و کالموس عدسه السفوره اس اهل بقدس لاهل عدس

فوله (ص ١٦٤ء س٨) ، دالوغير،

ساست بی و هه مع ان هد اسجنوان فتواره لان الوهم راسن القوان بحنواليه و مسعنها بحث فيل آن بعل الحنو اساهي لوهها وما عداد فواه و قدافس با بنفس بحنو اليام محنوع النواي و هد اسجنف عروم الركيب و بحق الها لابس سجفوات في الفواي

قوله (ص٢٦١، ١١٠٠) - اوالعاري نصق بالهنه،

عارف أما عارف بنعنى النطح على نجابي فللما و ما عارف بنعنى بدخرف بنصدر فقط وأما عارف للعني الجامع هناوهو دو تردستان الفائر بالحسيس فير د شيخ بالعارف الأحراب، لأالأول ومراددتجارج محل هيله أنه تعيير عبيبا مشاهدة للجن النشئرك لا أنه في النادم

قوله (ص٢٥٥): ومع صفاء المحل

والبراد باللحل بهمه و صفائها بالله بي عاده و ١٠ مو د بسعه عسور اجروبه و كد بالله الي ماهاب عبور الدلوبه د للكلي عسمي حسس وللمراد به أغراب المالي أو المراد به المسامل حليا المالي أو المراد به المسامل حليا المالي كلي فيل حياله بقامها البارل الحرائي كنا بها مظهر بقله للبلية في مقامها بمالي لكني فيل حياله الملكات الحيادة فاعل و من حيا الها مليدة فاعل و منها ما قبل ا

أسا والقائل هوالعارف العيومي مولانا الرومي وقبعه)

أت قوله الهنولي التي هيالغوم ما رابنا مومسع عدة الحاسبة

آم قولة: «الهيولي الي أحرة» لم يوحد فيالمنعمة التي حاسسة هذا ولا قبلها ولا بعدها على طبيس ال

دات ثلاث شعب موالطول والعرض والعبق وهيالتي عاليها قرق القرق منشابكه بالعدم من حيث سوالها الساعد سنكاني و السبائل رماني من جهه للدلها الدائي و العدادها بجوهري فيعلب بعصها بن بعضها م تعصيفاعل كلها و كليبها على كلها و كذا الصبيعة. البياه التي هي بسوعه، ١٠حــم و ١١٥ م الحلية البقائمة اللاحساء التوعلة والهليدة اسلائه بطهر درينها والملمها سراعها وحدها والمترف لأعربه لربه عرالأبوار الشي معها من حدوم بنفسه م عدمته و حدود السارية الأنهية أو يوانعها فعبد ديال بظهر موحثيتها واصلمها وادنوا ها والدانهاكم في يوم بسر الحليب من الطيب لأن النوا والعيوم والتناء واشاب واعترها من المنالات بمناود الي فنصام الله تورا الأرفيسين والسناوات فلياسي لها لاندلور والنوارو للعلد والمطلة والسار والتجد والعطبة وه سلك فه يو احد عها ١٠٠٠ سبب ١٠مها لاهمها ال يوم كشف العطالا ينفي في كسهم من عرجود الأهدد للهدادات والتعددات في علمان واكانو دينغر الكف عن علمان والمعردات إحوام كناسيء الي سنجنه توجده والجيعة وألتورا الي تورالألوا والقواه والترفه الي دارا سوا البحل سائ عهار والفؤلاء فللها والمحلهم والشديه في بديد كانت مصره فه الي تصيمه ۱۰ نو رمها و الي الاجــام و قواها

فوله رص ۱۹۵ سر ۱۱ ۱۹۰۱

ور ب ده . می قونه است جمعیها لادعود و لاستمداد استان هدا لایس من وجهین

جدهم ان بادم في بدل لاحل و رود لكوان و لفناد وحيل شواه و لاستمار وهذم لالكوال في عالم لا حرم لانه للايا لوجوال الي عادلياو لقطاع لحراكات وهي دار البئو باب و استجار ب و پس همان سبق مستقداد ومایی و امسیکمان هیولایی لائه بعد می نسبه ب و نو ومها « پس فی عرض هداالصنالج فل فی طوله و الدئیا مودعف لا حرم بو « حصاد المر « عاب داید د» عمر موجوده هماك و لا تقلیب لا آخره دیا

و تابیه ال سب حقیقه لا عود و د سب شب فعیث و سب هو به بشیء بددی به حتی و به یکن بهم ی فی خوجود با لاجره به به پیه علیها مع بیوجود با لاجره به به پیه علیها مع بیوجود با لای خیبه با هو من با عملتان حتی لامنداد با و بیلو با تحلیله مد بدانو به موجوده فیها واستمود سن الاانهام بی بینی هی بین با بعده و بالیها مد بدانو به با بناثالها و راجره به

فوله الله مسمهد الأملان بدايي الان بعنل عمان ما من النموس الساطلة و توجوده مثاً الهنوالي السراكة

فويه (درره ٢٩٥٠) منسيه الي طابسي

و بعدوه حرى بي معسس سنده عفول عنومه بكال بعده سها و كل يعبدوعن كل واحد متها واحد متسها على رأيهم و هي الانوار سواهر الاندول و سلمه العقول العرصية والطقه السنادسة التي لا حيد الان منها بالسنام بي لا حر والهي المستسدة عندهم باردت لانواع و بنجاب لايسام و هي لانوار بناهره لادول و لكل منها عليه دارسيه بي لافراد بصنعيهما بوليه بن هدد بصالته مشقمه الما بي طاقتين فد هه ازياب الواع بالم سنسارس فيواله من عديم بدوانها و فائقه ارداب الواع بالمها من علي المدالة و مناقه الرياب الواع عليه من فيوالداله المالية و مناقه الرياب الواع عليه من فيوالداله المالية و مناقه الرياب الواع عليه مناورة في كليها

هوله (ص۲۲۷) «و روحه باو»

و و به نکن لاها، بروح بکنی لاشب شی، با صوره و بروح صورهسمی

مایه شیء دالفعل کنف و نصوره اشتخیادستی هیشه و شکله ایمنا دفیه فلم نمت، هدیئه بروح و از نمان نصوره فیر مین اکاکان دانث البدن لات بی هداالبدن انظیری و نمر د استان نصور امال نصور نمایویه و البررجنه و الاحرویه

فوله (ص٢٦٧ - ١٦٠) «والعمل هناك بتدم على التوه»

والفوه في موضعان بيب بيعي «احد دن عود الدنوية الاستقداد والدو الاحروية الفدرة والمشاه والمهاليات من على مددي الدوي الاحرونة والملكب بعد بكر ارالعمل فهده هي الدواه التي هي شرب من بعمل بادي هو نفس بسيورة السبعثة عن بيك وانفيا بسكن ال بكون الدوه بساحره عن العمل في لا حره كون السلكة بحب بيما حيد بدور دن بكون بيدكور مناجر عن نفس دال الكون وانفية الملكة بحب بيما حيد الدور دا بكون بيدكور مناجر عن نفس دال الكون وانفية هي عود بيعني شده بالنبر « حصيب بعد بكرر الافدال والهيدالدوم شرف لال تكرار الله للجلها والرسيلة اليها واعاية الشيء اشرف هندة

يوله (بي174س) «واحري بنغ فيا،الأسال... «

هؤلاه و العقو النحل من اللاسال لا يعدم اللحصفة لكنهم في شفاق مسح الهل للحقيق حلب الاستحدام من على فولهؤلاء النائدة لا العلورة الم شخصة الفلا العائدة في لحرد للاسال الحراء الاعتمام الاعتمام العلم في لحرد للاسال الاعتمام العلم علاؤها معطفة للولول له باق لعسبة والاحراء لالله هي لاعتمام السخلفة من اللسي كلاعتماب والاوردة والعقل السي كلاعتماب والاوردة والعلم والمسال والدرائين والاوردة والعلم والمسلم والمسلمين المسلمة الله المسلم المسلم

b

,

4

مخصوصه كلوح المادة فقط

غوله (س١٣٦٥، س١٩) : «بناءاً على الدائروح جرم لطبع،»

فلس معرداً في دانه فعيا" بن سعرد في فعله حتى بقال بقيرالروح عباعوت المدل و على السعبال فو د مكتباً بدانه ويقير بعا" بالعلى بل عدا فعلا مسهجاً بدانه ويقير بعا" بالمعلى بالمعربين والعقول القدسين بالمدرك لا بد بالكول من سعارات الموجول الي عادت و سيل بمعارات بعواللهول والفيئاء لاالانسال الاصافي في المحمد من هدا بهاء شامع شريف فالموت علمه بعد مدالهم ديا بعد مدالهما فارة الحرى للحباب والمجارات بناء على جوا اعاده بمعدوم بمسه و يوجه هما فارة الحرى للعدامهما والمجارات بناء على جوا اعاده بمعدوم بمسه و بالمدورة كنامرا بالمدامهما والمحاب والمجارات بناء على الاشتباء سيء بالمددة لا يقورة كنامرا

هو به الكناسية المساء حساهيا بن دبك لاو حد من الاساب و هو الا مرائع و قوله علط لاق لمواليظ الله وجه بحسن من غير سبق الاشتان والانالاء عرفه لسبت رفع لاله العبرورة و و كان في تعلق بلد ب رفع اله كان دبك الرفع من الورية لا دبك لا دبك المواليات المده ما دبكر في الله الله به فهو من الله بالله بالله

فوله وحراوي سرواء النزم المنا لعدمنالنطلع

بعنی ب و حد وضف بدهر قیل به کافر طول مطلق قال بدراسؤمن شه ی فیه قعدت بیره بعدت سطح و این روغی جانب لایبان ، بعم پیره بنجیم بعد دی ه ای به حقد بعدم ی و توصیان فعدت و بعیدبره جنیاع بنداللین فی جنیم و جد قوله (بر۲۷۱ – ۲۲۱)

مه الحوال بدكر ما سعده مان حقیقه البؤمن بصورته والعبوره پیعلی ماه شیء با عمل فی سؤمل بعب باشه با باشه بن باؤمل بروح لا بنان و با عمل بالهمل بعب و العمل في سوم بالهمان و محل لا بدل لا بنكل با بؤكل بن ما بنيكل با باله البلافر الوقع في هاه به علمه و بورمها با بالدورات بالده مردره بهاه به عمواه بالمحمد هيه هاده لا بصر بعب مرده بصوره حرى الا با بنوره بسوره لا با بالهمان و بالمحدد فيها و في اكل ماده ادا الحلال مع صورتها البلنيسة بهافهي ماده بصوره احرى بالمراس كه في موسعه قابل ماكور با بحمله عنه منورته السابقة ثم يكسي صورته البعدادي في باسر من بالري ولا بالحديد

CIA - TYICO 450

ادو بحوال بعد سنيا ما ذكر با پينواي قام دياسه الدا هو جواب خالي منظم بالدا على سنيا ال پينواي لاسلاده يا مع منظم المحصوص وساس في دايا فيواي كم محصوص على بلغد داهد الالبيا حجال لال پينواي دال لا علاقه أيسا مع السند را محصوص الا با ساهي لا بحد دياسر هي السليمكية وحد استحصيص ديواي عنك بعد لا على عدر معد ردام الداي كدا بالالشائل لقو عها باحالافات

توعی قیه و ما نصورته البوطئة کمت عمالتصف (فللسده) فندف مع لابدال تغیرالساهیة و ما نشول علی للفافت الرمای نمان جعله البحث و دا حف و لا فرد حلی ها قفیه آنه بو حار سیمافت الرمای فی ستاه الاجرای و با تفییر حبید بناه البویش می فی الحوال و له یکی حاجه ای عدم سافه الهبویی بالبهدار البحقیونی با بدوی کیا ها

والحوال التحقيق كما اشار الله (قدال سرم) تقوله مرسال لا حرم كال معهد المعورة السرحة والاحروالة غير محاجة الى سادة الديولة الدانو والال معهد هيولي الخالب عيرالديا لا محاراته والمحالة والاسال المحالية مواد بيواله كساله المحال المعلى المعلمية الله المعلى المعلى المحال والموال لا حرد في على كوله كساله الم كليلج للشراو هو قرال الكولة الرماد الوالدهر الله المحال الله المعالمة فكما ويمه لله لعال المحال ا

هوله (ص۲۷۳ س۱۱) - «و لدين له تدخيوااليوب على توانها». و أو الاخلو المنبوأ الوالمس لا تدليه من ثباتها النمية والاخالية السمرية بديث

أب لايالسرمة عبارة من تستةالثانث الياشات

و له يشعر و عثرو على ما عثر لو يريد(فلاس مره) لما قال اللو احسم العرش ما حوله في راويته من رواد قلب لويرندانا حلى له و عقره اعلى ما فقر عليه المعلم ك قال فلما سبق على السبو من شابها أن للم الى درخه يكول حسم الموجود لل احراء دايه و سلوو الأافلان عالم الآخرة عالم بام والعالم خابرخسم ماهو من لوارمه و فلم ورداله من سلحه مكان أو رمال و عرهما فله مكان من سله ياسله الأعمادم مسك من مسكان هذا للمام لعليمي سلاويله و ارداله و رمال يواريه الأعمادة و ما دراله المعلم وعالم المعامل وعالم المعامل والمام محاحاً الى الطبيعة وعالم الى مول هذا العالم الأفي عرضه قلبين في حهله من حهال هذال المالم والأ وضع له عجه المالم والأ وضع له عجه

موله (ص٩٧٤، س. ٩٠) : دوالمسابح به شجعي آخر x

کیف پکون شعصا خر و بروح دق و هدینه اشدن دبروج ففرس کول شدن بعد بعلق بروج شخصا شخر فرنس محسان و ایشا تو کان شخصا شخر آیا پردالفدان علی اشخص لاول بعلیه و تحارف بنیاسجیه جعلوا هدا من بای بعلویکه

فوله (س٤٧٤ء س١٩) : جمع علم عودالبدن،

ای اللذن الأول كم قال صفاق آخر سيما الله كان شيئيه الشيء عنده بالسبادة كما عنداللغص فعلم عود الأخراء للبندمعود للذن الألف الأول

فوله التواسكين منه الدولا لنجو الطرير لغول بال سب لصبروره عنوالاول وكوله حثر الا ساسحان ال السراد بالسندل لا حراهو شالي لاته على هذا لا للراما الساسح من أس ولا حاجله الي الا عال ال الشراع حور اهذا الساسح فالحل ما فاله

سعینه (فدس سرد) من عودالندن نمینه و خراته نمینها، لان بختر بالتیور بارجه رالاخرونه ختر هددانده رم و خراها نمینه لان بلك كب هدد و عایدها و خده بیك بنارى بن هده و باخدها فلا بضلح دول دل سفن منطق بعدالندرفه سدن آخر اولا یعود لاخر با لاول الا ما هو می باشاشش واشتند ولا دخل به فی وجودها بعللی و هدینه و هواچولی بنی سناه رعبها حی بدن

فوله (ص٧٢٥، س١٩١) - اولكن وحه ا

اما العقل الهيولاني فلائله يؤن الى مادكره سميت فانه حيل ديمل عماديوه واما الهيولي الاولى قلائله آخر جبيبح مراسا وجود لاسان كدال لعمل بهيولاني كرامرات وجود لاسان كدال لعمل بهيولاني ما يحرام من وجود به مسئله في بروان ه لوال بهيواني دفيه من اجراء سيال لاسان به ينج لابها امرا واحد شخصي مسئل بين بوار بالأساب فلا يمي شيء من بيواه لا يمي شيء من بيواه لا يمي شيعية اي. شكله ولا يصوره يوعيه ما يدبه حيل بواريه حيسته الحيمية لا يمي توعها لال عن يوعها لال عن يواره حيلته و ما ينه في موسطي كنا دكره بينيمية (فدس الانصان البيناوي بيواجها بينه و ما ينه و ما ينه و ما ينه والماليولاني و هو جوهسراتيمي بهاؤها ممه و المالي لاحراء الاسليم في موسطي في كلام مراني في براد بها المواي كالجيمال والشجيل والحيال المسيم والماليمين المراني و ما ينها وي كالميان الماليمي بيا والشجيل والمعلى المراني و ما ينها والماليمين بيا الماليمين بيا والشجيل والمعلى والمعلى في براج والمعلى في دايمة المناب و من يا مناب والمعلى في بالمناب والماليمين في دايمة المناب في حدم المناب والماليمين في حدم المناب في حدم المناب والماليمين في حدم المناب والمناب في حدم المناب في حدم المناب والمناب في حدم المناب في حدم المناب في عدم المناب وحدم وحدم المناب وحدم المناب وحدم المناب وحدم المناب المناب

م الله في سديه المعمودية فعيد مايسطمية كل نعوارض ما عم حق و عد سايلقي العال لأمكاني بدي هيدو كعظة السوداء بعد الله والعلم الكلي و ديك مالفند السيسة ادالير دانالياء هو عداء و ما فهال التعلما (فلاس سرة) فهوا الفول الفحل و الراي تعرن من الهاعمة العدالية ، الهامجردة بعرد اراحد بافية دائدة

ان قلب الله ما فالعافلة الإمام الذي الله ما الله ما محتول الله ما الله ما الله ما الله ما الله ما الله ما الله العواهيات

فوله (۲۷۹ ش) ٥٠ دو توهير شبه من ١٢٦١ المتنور ٥٠٠٠

ی فی سوره عبر کاحده سندسته و سیسه اسی، نصوره هد هو صورها عبر نصوری بدی لایدا سؤس راستنده لاایل مهد، سختی پنجی آن پعتم ها فنور فسه (وراه با سندگر فی الاسرای تایی من سندهدالدی) فتر عبارالعبالایل و منعیه صفیها کیا هم مشاهد بنر فلس «ملها فتر بدل و نظر لغهٔ الملاف فیکه با بندن فقی مصر بساوی بوجه فهلوفیر له بوجه آخر و منه ما قالالبولوی هی که سر فیل وقید «با»

.

· ·

.

1 S 47A D 13

عــ لا بد كليۇس ال. دەھ

خانهای مرده بد گو این از خهید و آمایسان ددید کمی گهرندایس و ادار آو ها خداست فهدا عدال افسان

فلاحلف الملتوي في الراحدات شاراد به منفس بعدات عبامه الكوى ما به الراح ما به المراح المائه المراح المائه المناطقة المحتفى فراد ما فيتملك المي الراحة المائه المناطقة المائه الما

فوله (حر٢٧ - ١٢٥) الالما محالم فالله

کنمه و ندستم و در د المجرده المعقولات سینا علی فاعدة شهودالیشیل لاعمه و بالدالمه المدرکات المسلم عداد ماس عمل فالسمر د بالمولدوع هو للوصوع اعمدوری عالل شمی لدولدات اقد عد سالما بالشفهر

فوله التعلق ال الذي مع ال

الوله (۱۳۷۰ مر۱۵) عنج تر بسال برائيسا و۱۱ دره حاليان ليمن مع كونها و تر يفتل هدال بنون مع كونها من عاب بنون هدال بنون مع كونها من عاب بنون هدال بنون مع كونها من عاب بنون علي بنون و يها و بنيف و يها و يناه من علي و يها وي حسر و الهب وي حيث حيث النوني و يناه يها و ده عبو الرائية منه و و يها وي حيث الرائية أنها بناه منه و الناه منه و و يها وي حيث و الناه و حالاً يها و منه يها يحسده منه و دا عبوارات حيث و الناه المناه و حالاً يها و ديم موده كيا وي يحدال الناه مي عبالكها بالرد

المسائل المالية بيريمة

- داستر حهسارم آ- س۲۲۵ ک۲۲ و

.

حرى الله عند سوب حبرا فاته الرئمسية من «اللف في رأف فوله (ص۲۷۷» س۱۲۲)

و ما الله الله على المعلم المستوى على الأسال العلم الموادة المرافق الموادق المعلم الموادق المعلم الموادق المعلم الموادق المعلم المعلم

که قال لحیکه و فکیف لا نکوی بنوی بنی هی بنی میه و از مرف هدا فی الاستان الفیفر فاحظه ما فاه سیونه لاستان بنیر که فال (فلاین در مربخین و مربخین و و مولید الی الفایات و و مولید ایجار ب و فاه الفیامات موسه لامربیه و فدامر مفضلا فیدکر

فوله (ص٢٧٨ -٧٠) ١١١ ال حد كل احد الي ما ساسه

فحشر الأدواع الى الدين لأدواع والحشر الأنسان الى وباللا داب السعوان فيه الاسالادواع والمساب العرف حشر الايانواع الى شير من سده بله تعالى وهو الجدمريشي لوصوب بها الى العالمة والحسر الاداب الى لاسيا لاطليه والهم الله والله والا حربوبيون الادواع الأخرى الى عالمة الى الان الوسى سنعى يفسل الى باب الأنهاب والهوالاساب

(150 TYAL) 439

v

اب

الافقى بدورة في هل بحية بينادون في تعلق مثر الف سنة و في سفا تعلق سلم آلاف المعلق الافلات المعلق ال

الد فيحث النعل من الإسفار ط ١٢٨٢ هـ في ص ١٠٨

و سندس و بنو بها او الهي حفل في هد بي بور وهي سنفي بورا و عن فيسي بورا و عن فيسي بورا و عن فيسي بورا و المرود عن سنايي بورا و المرود الي تحال بعدات العيد في كن شيء بي وجهة بي به فيارت هده بنورود الي تحال بعدات بي بحال العيد فيار فيهم هل المعتبة و تحجات و ينظرون بي تحهات العلماسية من لأشياء و بي وجه النفس منها فيضر موجبة عورود الي بيران وال كان حسبة عشر الله حم هر المي عالم النفوس بحراسة المنورة بحسبية و تصورة المنبعية الا تصليورة الموعبة السفية في تحقوم المعتبة و تصليورة الموعبة السفية في تحقوم المعتبي والمنابي في تحوام الموعبة المحتوان في تحقوم المراوث بيان تحدوله المواقعة المراوث في تحقوم المداوث بيان بيان في حقوم المراوث في حق هل النور و فيلساسة في حق هل العلمية و تسرورتهم ما في دار الحراكة و تعدال في حياد الما في تحراج في في تسروح في تسروح في في تسروح في تسروح في تسروح في تسروح في في تسروح ف

1990 - TYALL 1 45 60

ا الله الله الله الله الله المستول ما الكه لا تطعمون الله الماكان عسى عليه ما الماكان عسى عليه ما الماكان عسى عليه ما الماكان عمر والماكان الله الله الماكان الله الماكان الله الماكان الله الله الماكان الما

فوله وصورة المرا وسوال الهيم تحلق ه

وقد اول نصم زلار بمه م هي سطام نظام بن و نعراب و لمانگ بالحراس و انجام والائمسلة ما نشهوند ما نفستان من نتجدد عدمين اين نمسوري اسعواي م عي الفنافي عد عسير لا آينه فان فهد نفستاه في نه هر ، فان عده نسام و عليه راء في ساس حد اونعله مشي تعسيل گلام و ستولاعهن عقيمات في ايشهن في اطراف الارميين حجحا مي ندس و اد اردب د بادوات دمو عليه دلات الاكبر ياتونك سعية يادن الله عالي

قوله دو سعفیل در لابدار الاحاویه به پسی انها جامعانالتجرد والنجیم اس لا آیاب هاهره فی سعید بادره بی حمله و ما منها شاهره فی سعید بادره بی حمله و دکر (فدسرد) فی سفر عس و حمله آخر فی لیونس و هو از بحو وجود من بحث ارفح من بحو وجود بنجاب از والکاملوق التقریون اعلی منهنافالتجرد سوم والبخیم لا حرین بحال و چه لاوران فنه بکن فی کنل

فوله در و فاموسه فله دوده را في تقاموني الدوده را را موضع «التقا للجسر حيل مولاه و منصلي مناجل بحر لميان

فوله الاغیر الله داردن با سنت عدد الله کست المقلیات و خلمت العبو اثاث سنت به باخیمایی فی دا بدل الا الله نصف بد فیها به العال السمار فیلمی الله با المبهداد المبهدا

قوله الدو للطلبة و عدسته « « قام منتو منهما في حدث منز علق منتي منتفي (عليه السلام) دايادعه عدستية و تكليه الألهيّة

قوله: «مثال دلكالكلام» ما اطبق البثال بالممثل د لأسال بالدي كلمته. و كليه منه سيه" سيسح و رسيس كيسه، عنن يكني ركبيه رميه

> ات سفرالنفس طا ۱۲۸۲ هال ص140. *- س ۱۲ به په

المالية المالية

وه هی متر به بند ده بند ده بند و بالقلبالطاقله؛ و لا سیام به لاوسامه را د د و ف من بندالله باد بندانه بادهسات و بالعكس ف در بد بالدان مشاهد عنوان فی باید لا بادع فكن كنی مصابق باو فع عشل محد عبد فی علم به المدانی و بندهدد الحصابی فی عشل عمال سیند د كانسا فسور الی الفیل من عمل من الفیل من علم به المدانی و بندهدد الحصابی فی عشل عمال سیند د كانسا فسور الی الفیل من عمل من عمل من براسخ

وجه تحر باعدن و باعد د بدن سل بقدن او بعدد بكن المعول بدن فله
اد كنها في لديا ادلاحجات في سدروات ، جه تحر كن حاسر فوراني ملك ميملائكه مه يسددك مي عدواطر الملكية كلمات المعك معتك و مهوراته و فهورانشيء فيس مبايد عنه ومن هذا و رد «المد جني الله بعالي في كله بعدد و كن لا بعدوه و كن لا بعدوه و مناه كن حاسر بعداني هي شبعان بعوائك و بنيد سيمائه مي في قد تمالي :

هر بدائی کست. بر ۱۷ کسد آنندا، میدان که از بالا رسد و د بدائی کو برا حرص و رد بانگ غولی دان که او مردم درد

و همد میرالماشکه بدختن فی محودله بدمایت وفریکت می فوال الورا به حراته میکند میکانت بحیدم بدینه میلسه کنا پایی فحید میدیه و بعید بیران و ما زدرد بوادم می لانده و لاماسته فیستنجه اللست میا دکسوده فیا با

۱ـ والمائل بهذا الكلام الذي ينوح منه انوار الولاية هوالإمام السابق المنطبق جعفران معميد المبادق ديا وهدم الروانة قد نعيها المامة والتحاصة في كنسهير قد نقل ابه عليه السلام نعبير في المبلوة عند قرابة سوره في سور الفرانية مست عليه و قد نسل عني عبية فقال الرزالانة حتى النمعها من قائلها و قدمقال عباجها الموارف كان قيان جعفران معمد كنستجرد موسى حيث نادت نابي المالك وحابيهم بعلم بالكنية فال عقبان بكنية شايدة في البليدة الصعودية باراء. بعقول الكنية الله في التي هي والبالد حوادية في البليدة الرواية واكترافيه الكالا في المديدة المرافية واكترافية الكالا بعثول الكنيات المرافية المرافي

والعنا عرفائك بحل كل سي و ماه طهوره على فللها بره حالله في والأشاه في بالمسته في بدهن على سختين ه كلا بالانك بالانهاء و بالسنة بحالوستك و من محالهما و بكرمات بكر ما يها كلا مر سائلا با عليه بروحالله عبيات عليوستك و من هنا ورد في بدعاء الله بها بي المنحب سهدا و كلى به مهيدا و شهد ما الكليلات و من بالك و رسمك اله في بحاليات الم بالمداه و المائلة و المداها المائلة و المداها بالمداه و المائلة والرسول بالرسانة و المائل بالمراه سعروف واللهى عن سبك له و هدد من بالله والرسول بالرسانة و المائلة بالمراه سعروف واللهي عن سبك له و هدد من و المائلة والرسول بالرسانة المائلة المائلة والرسول بالرسانة المائلة و المراها المائلة والرسول بالرسانة المائلة و المراها المائلة و المائلة و المراها المائلة و المائلة

فوله (ص۲۸۳ ت۱۸۰) - لراه به کنین نوم لوی می لباریکه ای هم چی ای انجاز ب ۱۰ تبلیسی مشواب داههای

فوله الاوالا فللوم ال بالوال في حسرج و الله من عليمانه له لني وجه تحر النهائي الحقق في حد لارمسه اله في براحه من للواسا فكد بالماع المن من من الله من المرافقة الماع المن المرافقة الماع المن المرافقة المناع المناعة المناع حليم لافواد وجه تحر الن موجود للحوس وج ما من لابواج فيود لا عن للواسا في للواسا المن المنواج الأخوامية الواج والإداب المن للمناكبة الالواج الأخوامية الواج الادواج الأخوامية الواج الدائلة المناكبة ومنها و ح سفه س بكتيه و منها الاقلامالعقلمه و منها المنهد الذي لا تسم منه شيء حسل و حتسسر كفي ه حرابي و كتبيها صوار و شبول بشيء واحد و هود الاصل سجتوات في النكل ومن هنا يعان محبسوع الموجودات من حسب هو موجود بنام الا شبئا محضا و بدلك يشمياو جوادالواجب بالدات

عوله (١٥ ٢٧٣ - ١٢٠) هو عندار لكولهما لمدريحي

متدار «متمون فنه» بتدر دفی لان فدر نحرکه هوابرمان و عصر فی د بدنده هم خبر بنیده و بد د احسارها فریت من معاد الدموی و بده عربیات ایکاه هاید لازم بوفت بیش فیرا ک دن فویه ادوهی متبره ما فی بلیا فله عالی فوله دین ۱۸۳۰ بر۱۹۶ وعد تادو ها سهیا»

براد دهیمور برخواج بعد جدیب، من بنورد کیب هو فاعده گفتیم پردفون بورود دنشدور ک فال به ندای ۱۰۰ ی شدر برعاه و فاله شاعر منبک د ورد بنول بیم د او بحام لایردون حتی پشتمور

د هد شته التعلیم (داسی داد) فی الفیلیز الوجود الدلیوی بایناه فاستفیل لورود ه للندور

ر شرگ ست این آب شد ین آب سه را در حیالاین میسرود سه بنمج صنو فوله (۲۸۶۱ - ۲۸۱ - بطهالدرین)

عمر بالمعطلة هذها شداه الى حصابة عال معاصر اللي في الأرض بالعباس لله حضيره بالسمة الى بالدين المعامل الله عالم بالسمة الى بالما الله عالم الله عليه الله عالم بالسمة الى عالم بعثول كعلمة في فالاه الله عالم بالمعامل كعلمة في فالاه الله عالم بالمعامل الله عالم بالله على فالحاملة في الله عالم الله عالم بالله بالله عالم بالله ب

فوله وحن47، ١٩٥٠ - والتراس متدرة أحماد الترسه،

واسر د باغرس ما عم لامه من بدوره البادينة ما سروحية حتى بشيل الجنوم البنانيئة او الجنوانيسة او لاجروبه النسو الرارجية الفتراس فرس و كذا عسر والبطور والمراد باسده في لافسيدس الدلك ، هو نفي وفق سدة في علمالاراني

فوله الدلا بسكن شاؤها في دار عاراه الندية العليما ال عادب عسام الي الاعراض فالأمر فاهراه الداخات في طلبعه فقير البقل منها الي دار عزاره عليما النفسورة على فاحله البقس كثرها ها منا للجنوالة على فاحلها فللقي مفها و البدور للها حيثنا دارت

فوله وص ١١٠٥ - ١١٥ و بد شع في

ی النفو به نبی هم فنید نجر که و هی راح علی بیشیور و حسل علی تنجسی ال فلت الا نتیدی ممکی فی شده به ده و از این به نجر که فالمان سیس منام فاید در به باکل پیات و لاد ایل لاجری کشی و آن بعمل و آن بنعل عدمی المر رممسر فی معاهسته و لایتافه و تحده بایمان فی نجر که لمستر ایدر فیلاد این باون فی لا جره عراس حداث فیلود ایال بدون هیاك یوان و اسکن و اقتیم و این دعوره فکلف بایتانیا البعاد تحسیای آ

قلد فيدالحسبه مصر، دسر دما بنع فيسها من حيث عع فيها فالاعسر في كالصبعثة التي هي بنوعشها بنا هي ستالات مستمله في لاحره و بيا هي ثابات وما هي من عام نيفواس ،فيله فيها و قد اشار بي هذا يقوله اللاعراض هذه بديا وام باكن به فيفات مستخف

4

à

1

4

_+

Ĺ

موله (الرحمة - ١٤٥) اللي كالخطية وج الخطية

و دلات ما قد ال با مسامله ما دوع لاسام بي بعافه صاوي لا عربي م بعدره حوى بعدد بي ما و با من بدل لا من بعدهر الي بعده الله بي تحديد كا بي برماح السابي و الماح بعدهي و بروح بعدي و الروح بالاهوالي في صويا حسد الاسال الدمن لا في ماله م هي بالله بالمن بالله و باطن دصه و كليا بالمراس لي في كن من كلها عادله بعواله بي باله ها بال في من كن من كلها عادله بعواله بي باله ها بالله في كن من كلها عادله بعواله بي باله ها بالله في كن من كلها عادله بعواله بي بالله ها بالله بالله بالله في بالله بي بنواد به دمن بالله بالله بالله في بولاد بي بنواد به دمن بالله بالله بالله بالله بي بنواد بي بالله بالله بالله بالله بي بالله بي بنواد بي بالله بالله بالله بالله بالله بي بالله بالله

سيك مصدر و صادق و حق اله يجيئ مدالعالم المسمى بعديه دهربه و سرمديه عوله (١٨٨١ س١) الدس الجوعر السراء

ای تغیر اسرکته من بهتویی استوره و عبر اسرکتبه مع ابر ص هده بدت اهده الحواهر هی سفلی و هواها و نشان داششته می سدن از فی ۱۸۵۰ سازه این نواحیه فول اسلکمین بدین فاران با دی می لادسال بعد سول هو بخواهر لافر د و بعاد علیها تالیف مش دا بیت لامل

(200 FATCH) 4899

ا الله مع الأمان المراد يبور عالم مصنعه الأمان المراد المان المراد الله مع الأمان المان المراد الله مع الأمان

welling the PAYOUS also

هدا قد مرا في نعربت بنوت بدل بنا كالهد الماهد في حوال بشاه لا الدام والمعلم ملها و عظله من لاعاط الداسقيلية في كالامامة بعالي بعرض ١٠٥٠ الله ما الدي للموال ما هو المالة لاتفاط

HAY WITH

البحردی و تنجیل ما تنجیل به و محله به تنجیه عبد با دله بلت وجود عی البحردی و تنجیل و تنجیل به و محله به تنجیله و تنگیله و در کرهه البت با به بحکیه ترجیله تنجیله و حدد لایا افی و تر بیت رحم کیا حیرا د کرهه به دو وجود و تندیه بن محاله بیسی و بیت دیه مظاهر و بیده به تنجیله به تنجیله بید تنادی به بیسه را تنی می عیاب عبد تحویل به سه کانت مظاهر اللکطف او مظاهر القهر کیری فول!

وعاشقم والطف وابر فيرش بجنده

ŕ

A

و محمه الله عده المسلم هذا إيساد عسان و حيه او الشال ميصه المبلد القاء الله خروجه عن عدال الارالماء وجه الله عمل وجهه المودية جهة بعدة الاسان بعوله و سبي وجه ربك فو

فولة (صلالة س٢) ، «ويوم تحت عد بايد الى البار

وحهائتمدن مستبط من لفيدالمده ما هي كد عدا في كر هم عمو ما فرالها والماها سواء في دلك الكراهك بالسناءاللماعل او المعمول

قوله (صه۱۲۸) سهره) ، في صرالتجد عدد على ارض لني في الدما لأن بلك كرمته عدد و هدد رفيسه باث و با من و باقتل من سبح م حد م شبيبه شيء بندمه ولي من عليه لأنها بندي سر لأرض لأن هده صبيبه مركبكه مندهنه و بلك مثالته بو انه تعليه + طلبانية العليها بسبطه غير مندهنه فولة (ص١٢٨٩) برية، ١٤) : «فتلا عدالادسم

والمتقد لمنع حيثم خلايق عد سيدهيله لا بعقدهالم فللح فارضه فللع م

هده بعدود فد بن من لاحيار و مراد من علم تماهی ارض الا تحرق جامعيتها مراتب هده لا اس سعدده بحسب لا رسه د لايعد واحد غير مثناه فی دلك العالم ايضت كما فرزو فی عالماليدن مان كان بسيده مود به غير مبده بعمالارس سعى الماهيات عالمه غير مبسده ملا عام فيها فياه الرق فيها غوجا ولا المد فسسام عن اعرال المساديات بن بحدد فعل دستها مين سفا فيدرها فاعا فيقيما لا بسري فيها بلوحا ولا المداد فتي لا كنه على تعدر وجوهها ارجاع وجود حدد الاسان الى

صلها سامح عاطي

ی مره ای با تندید آلیامر همه بیکرد بودنیاومانی همجو آب

منجد بوديد و التجوهر هليله. باث النهر الوديد هليجوب أفتاب

و على بعض وجوهها رجاع سركان إلى أصلها القابقي اعتى الامكت أوالجوهري فائك دانغرت مسارلا باها بي فوائلها وقع نظرك في البرنيب السارلي إلى حال سركان بي عداد و حال جسامر الي الصور النوعية تم الي الصور النجبية وهي فاع نداف على فيها عوج لا من بالإن العبوج والاكمت في كلا لمقتامين في-انتهواري والعلم لأي من عداد بروالا و بلغودا بالبرسية والنظام بي بوم العدامة

عوله (١١٠٠ ٢٨٩ر-) على

ی دین دوم لاحروی م کمیه بین، امالخصوری اشاره بی حصوره عسیه اهن بخشور مستوضه

هوله رصه ۲۸۹ - ۱۹۲۰

«ومن اصل له حديث عن بند إمان و حكال ... ا وجه منور للانكثاف يعرف

ال مجبوع السؤمان وما يطايفه من الحركه علميه وصفه علكه على بسهو اه اطلبهه بساله بلكته على ، به إقلال سرم و مجلوع عامي زمان من رماسات سواه كالله يه على وجه لانسان الاسلمية والاعلى وجه لانسان كالوسطة وافي سرفه كالسان كالوسطة وافي سرفه كالأسان، كالماسة واحد في الرفه كالأسان، كالماسة واحد في الرفه كالأسان، كالماسة واحده المحلمة والآن المسلم الماس من لاهم ماس الماس واحد في الرفاق الماسية والماس واحد المحلمة والإسانية والماسية والماسية والماسة والم

، خرفان د المي له سه کيد - ۲

فاد عرف هد رمان فالرف ما سامه و هو سنى ديدهر الاسر فالله و لون ممادر كل بوم منه حالت الماسة فجال سعه كو سند كالمه و حدد بل معه ركل بحركات و ماه كل بالاسامة و التي المابات الي عابة المابات الي عابة المابات الله عابة المابات الله عابة المابات الله عابة المابات الله عابة و حدد سحد من كليج أن سنام بل هو ورب و لله سحالة بالمابات المابات المابات المابات و حدد و حدد المابات الم

الداولة شكوبان مكن فديد كيد

۱۲ د مه ۱۹۱ ی ۱۹۱ مه ۱۹۱ مه ۱۹۱ مه ۱۹۱ م

عرفي قادر من اواحر الماضي و فيه من م ين بهنشن ، بد كن حبيم عد ص لماضي والمستقبل شكدا غيرعنها إلا مدافي نعر سهه دد نصف لاسكنه سي في كن ال لا ل كثرة الأمكة بكثرة الاكان فاداكات لثره بالنوم لا بها بصابه دركتره لأمكه إيشا باعواء الصالية وافعلي هفا عناس أي على ماعرف حالم لأنصار في... ترمان و کے دو فرقه فی لارس فیانه افسید لارس بیوجودہ لا ان لیوجودہ في لأ والناو الله الله في ما في ما في مناسبة والمناسبة المرافعي بالمستعار الرصة كالأمانية فهايد عشر لأرضي كلها رضاه حدداي داعرف هدا سوار من احاداء رمان الدنيا وامكانها والامهاء بالحدود للكانة مم سمها فالراب حكما رض للحشر و وجلالها ولله لأن بين لعالم فالعلم في المجلس في المراب المالية عالم لما المالية معلوقه هدائ فالمتعافدات في سديوه برمارإمجسعات في ولده لدهر أو كلب لا الدوال رس لا جرم و شع و هده الارض المتعافية التي هي مسفرة لهده الموا مساد مني هي النباب لله الكواستة إلى لا معد ولاتبيد من صقع تلك الارض المستفرة لها بمعوب عر ركبا ب ما بهام رسال الأحره لان دلك شامل بهذا شيون اليوم على ساعات والمسه شعرا في الدادهر فهدا معلىمدها مدالأدليم فيها عدا في ليها عشابد سهود ۱۳۰۰ مسین و نایده ای عندمنهوادنهم او نام ناهدنها و ساهدیه عصى د. هدينهم التحلفة والعش هيا مع احتجابهم يعتبون بعثل عثل نفعال و يعرون للمرائم اللمعان فاللق اللم لوان هناك واقد كالف لمصاء كيلما فالأناماي تاه شرفت لا ص" بنور ونها ه وصه بالدب فحيى، باللسن و شهده و فصي ملهم بالحق م هي لانظلمو ٿائه لان کل ۾ عصيل ليهي مطوعات سنه استعداد بهو

de

١,

١,

1

gh

. .

فوله (ص ۱۹۰ س)، ووضع اللو عي في الباللحسر

کل مکتف میزان بحقه هدا داکند سای شفیله بلید لازمی بخره شوا ش دالا فیفلسی البیران دانی بعد داند

فوله رض ۲۹۱ س۱۲ - فيدا هو نعي لم طالبه

هوله (عر٢٨١، س١٩١) ... فقطراط السنب وجهان

كجاه من دفيقتان في مواق ما در الانجراب من وجه الامل بوجب بهناه. الارجاف من وجه الامل بوجب بهناه. الارجاف مصده الحجيد الارجاف مصده الحجيد الدينة هو النظر ها كه النطق بجرائه على سيار فالمي توجه النامي اي ارتباب الافراف الاقراف الدينة بعد الله بيا هيد بلدم بجرائه على سيار فالم العالى فاله الايوجب بهناكه الانه الله مستان واين بعلم الدا السوجب بجراج ما سياق مصدم لحسب الارتباب بمجراء م بحداله ما الدالة الايان

فوله ، س۲۹۴، س۲۲) : «لا شعال له ا

معمنی آن کلتی یدیه یمین کما و د دکت بدی رسی سیس

هوله (در۱۹۳ مر۱۹۳)

و سده و حدد الله سند در كل در المالاتكة و المسلمان المدالة و السحيسر المدالة و المسلمان المسلمان و السحيسر الم كان المالاتكة و المسلمان و السحيسر المالكات سلطية و السحيسر المالكات سلطية و السحيس المعلم المالكات سلطية و المسلمان الله المالكات المالكات و المسلمان و مراده (فلاس سره) الملك و السبطان المدالات والا يناف والسبطان المدالات والا يناف والمسلمان المالكات والمسلمان المالكات المالكات المالكات والمسلمان المالكات والمسلمان والمسلمان المالكات المالكات والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان المسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان المسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان المسلمان والمسلمان والمسلمان المسلمان والمسلمان والمسلمان والمسلمان المسلمان المسلمان والمسلمان المسلمان المسلمان

فوله والرووع الراول الوالما لحد القرائحية

افته ما هو لاسل و هو نعلها د سعرفه فيسالتصفوه من لا توجيف به د نسيمه د يججه و ساير فرد به

کند فید فی غررا غر باد

لا حكسرت فيستنده فاستنده ۱۰ منده فيد خصيت بالمحركة الله الدين فيد خصيت بالمحركة الله الدين بالمحركة الله الدين بالمحرفة في الدين المحرفة الله الله الله المحرفة الم

انها چفل دنیه ماده لنفر ب و الآن سؤمن هو دلاس فللمی ن بعض بنفانه صلاً لهمهانه کما ان الاتساق اصل - فی لاکوان فعلی سیایا می سهر به و استام می عصبه و السیاطین می منازه و همیا حال اسانی لاحادی، و بعیادا فیل الحدد به امای حلق الاتسان و حلی می فضاله استه شار الاکوان

وجه آخر الدفات بثؤمل بدخ مركف للدفر ماليد فالها الدبيان هل لاستعداد لفكيان اشد من عدان ساعم

الدهلةالحديث مها رواه المامة كالزمخسري والمارف(الكاساني في كبهم

فوله رمايهم الريوري الفيدالياني كانه للمنته من جهه منتسل ١٠٠٠

با سیس فلکه ان سیس فوای بعانسون ، فوای د یلی عالم توجود عالم بعلون و تسعید عه بعنق وقد می این بلومدل لاشتیان به و ما جهه بعنو قا^ن بلوس آلتان عقله بعجی، من هوی کی ۱۰۰ لامنی ، برت لاعلی بعدات بلوس کات نفس هجار فاله على من حالت لا يا له و ما للحل للاليا و للؤمل ما فللحب على لعللي و ما صحب على نظريء ما يا جيها جينم اوالل من المائه ما ينجو القصال ما ينجو فتوسط وأأما للجو المديرة على والمدر فهوامكم إك المتعلق والنافيات السابحات و لا عمال بالمندات الصال بعالياتها على ٥ تداني للماني كيا في تحتر الدي رواح للوامل الشلا الصولا الرواح للوامل أنصال لتعالم السمس إياة العظاف عبراء فأنه مسيق لالحراثيان الدام دالتي كحب و نصيو رها عصابته بني هي كاليماث احياله فهي يعييء س مسان لعالم له مي لأملك لها أن السلم (فلاس مرام) ذاكر حقيقه لكناب و المارفيقية والتنورية فلها بدائره مه اله نستاذ بنان مقاه لتصليباني الأخطية بيناية لتحاسبانيه الساافان سائلة معدر به جاله على لعارد الله والكحدية من بشورتان كنا فينان سائلا «بينه ألك يوم عاملية خيراً معلوما أم يعلو ديك تعليد ما سي حليلية الشراف والعشر واعلى كنه لاحران فلعسان مدهنة بعدا ما عليب حصفية بكتاب من لحصفالة به پشاهد لاسان التحسور تحله اللهامان كديا حسابيا كمومار من علو عالم may a my , es many lamba a section sums found auch all Cons والتطرابية ما يتركه ما سعى عجامة العافشلا وصاع الرهال ما يتراع الدعل دوسته این کثیر من اهل بنسر لا بحورون مرهد وهو صفق علیه و افل مافی بناب فیه و کد في النبر ال والصر الداء المجوها ، الما يحسن حديثها ، رفاشها حسماً فعلى دمله على

ň

کیال و مختلف و هد که به با ماهنان علی فی روبا جلیله سی عجد سی فی جلها مشرط علوره سرات العجاف و درکت جنابل علیشه الله با الهام عصلیه اللیل

12 Tom TATION 4.99

الیري پوم لا حره حاسل منها دب حسانه و سنتاً به قاله نخاصل و ال<mark>حم</mark> على و جيس

حدها ال كل ملكه حاصله الل المراسل العلم المجار المراسلة المجر الحدة المحدة والمناه المجر المحدة والمحدة والمحدة المحدد المحدد والمحدد المحدد والمحدد المحدد المحدد

ات و طد حفق فی معرم آن حصورالیبکات الصالب ملازمه ظلمود والارتفاع عیالهادی بجردا تروحیا و حصورالسورالهامیه نوع استکمال فلموسیالسواسه و بعد صاحب هذه الملکات و شعای البعوسی، المنصبه بها ایما هو بالنب آلی طرد هده المحلوس عیالهادات الانبانیة والسورالعقب المحصه وصاحب مددالهاکات البهامه فی الا خرد بری بعدها عیالهالیافیهای و تنها می بفته و عی هده المصور والمحب این اسمئرارها نمیتر میما فلمبورالهوجیه المظلمات بلوی عدایها میمانده موالبه لات کلما نمیجی دودها بدفه اسملوده فیرها و عدیه وجود میاجب طده المصور خدت اشار الباشیة عیالجرمان و هو واصیل این غایه وجوده ولا تنظمی عیافیار و نمور علی مصیه بالمدات الدایم لیب که رافع خارجی ولا داهم داخلی

هوله (ص۲۹۷ س۲)

سو کی وجه در باده بر عالم عصمی و بر ادب کره از از بادیم وجود والور معلی فیمی فیمی فیمی فیمی فیمی عملی معلی المحلی فیمی فیمی معلی در استان المحلی میلی در استان المحلی در استان المحلی در استان المحلی المحلی

فوله (١٥٠/ ١٥٠ من) فارابه بعالي فيح في البير الصعورة

«هدا بعجه لامانه م تصف با نور توجود بالبحرية ثها تمع فيه حرى هد محهالاجدام و تشمل تارالوادی الانساس تورا و جود تحدیثی «فاد هوفیا منظر مان ها فند دموم موجودان توجودانها الله کنو استنجال محدیث می بال ساواد فادا قنصو عرائبو داما و استخواس الی شرف لاماناع و هو عدام عندانه و بنع می وجهه شرب

فوله الهراك الله المالة المساعب

قوله ، ١٨٧٠، س٧) كالله بالحليل في بدر التي كتب فيه

فاق بعبورالوعمة من عفيا مرادقة في سركتان الدانج الواقع ما ما ما ما ما سبب بيسرخ حركت الأحراء الله من قلبه من لاحراء لهما منه من بسعيما مي سعيما مي الحراء لهما منه من بسعيما مي

مسعه در به قبر بدیک لاجر عیدرته می فی تنظیم و حصید به ال یعلی محرود و حصید به ال یعلی محرود و حصید بین میده فلیست محرود و مینی مسالاً بنفض به علیست علی کشتها فلیخی بی صابح لاوی و هو لاجراق و اما با لا یعلی حلیه ولا تعلیم حراله با مکره برطونه و شمدالاً ماراح فلیخی برطونه التی فلیه و نعلی و نصید فلیخیل میه بعلونه ادب شراف

فوله (ص۲۹۷، س۸۱۸) استح سرافسان

منفرع على لاه بره حيال بعد بقصال و قوله الربلك يصور الدال ريد بهات تصور سجيمطه الفسطة كما هو لايست الأحقاء فالمصابيك باعضار شعمها لذكرى قي كلامه بالنسبة التي يعبور سروحيه بمنت الراشيسة التيء بالصورة فت سجيمه ماسروجية و لاحاء به اكبها ما حدده بالساهات بالقليف و استجاوات ريد بها نسوء اسروجية و هو لاطهر من كلامه فالمدين باست السندل يسور الراجية الأحروبة كيا الدن الدال يساها بالدال يسور الراجية الأحروبة كيا الدن الدال ياليا اللها الدال ا

ه علیا با من سفت علج علوز علج راه جالایتان ام او جا هرفان فی فلوت را با بدمان و بعالی عدار اماد که من او لاد و بهدام کند فال اسونوان سعلوی فی استشوای اهلی که اسر فلیس و فلسند او باده

وقعا بقلنا في معاني شر ١٨٠٠ النان والعدها

م بیتردیه و بکلی کسته رخاسته دیگ چی بد، حجاب و بی حجب کردند مرید و ارجاب کی مادان د بیست کرده را بروست باز گردید رعدم را کو را دوست کا بی همه که او ها ایا به سام د در خواج کنو میساد به بود. فوله خری ۱۹۵۸ دی باطق با تحید به

عرق بین عدمدن بی دون بحد علی عدان و بایی تحدد علی عواصل و لاون افتدان می عواصل و لاون افتدان و این تحدد علی عواصل و لاون افتدان و این بیده به تعدی در تحدان و بین بیش بیش بی تحدان کی مان به تعدی و فات ته این بیش بیش بی تحدان کی مان به تعدی و فات ته تعدی بی تا بی تدری در می بیش بی تا بیده در حل فی تأسیسه و دا بیشناسه بین می بی تا بیده در حل فی تأسیسه بیشناه بین می بیشناه بیده در می بیشناه بین بیشناه بی تا در می بیشناه بین بیشناه بین بیشناه بی بیشنان بین بین بیشنان بی

فوله والمهم سرعه القالساسي لقعال والطران

ال هاها قدمه وسعى بن هاها بنجرى النعلى تحر سر ما با كا د و هى حول الكل من نعلو المسلملة الدالونة في سه السراحية و ماستى دائ بحدال بالله من نعلو الدارات في سه السراحية و ماستى دائ بحدال الي سه ي الدارات في سه ي الدارات الله ما بندي المسلمة و الحواجة من المالي المسلمة و الحواجة من المالي المسلمة في الدارات المالية الم

وله المراجعة - 150 ملك المراجعة المستون المستون المراجعة الكراء المراجعة ا

ال من ؟ را في مدم لنجلس بديت الصيول كان مطالق الصديق بل نصل عليمه كليا قال بمولواي في حق سنجانها الرسمي بمعلمة و "له

ب ردل جب اسلفی کی معیر صر ارسد کسی فوله «کنادی عالی ۱ عالی ۱ عالی ۱ عالی ۱ عالی دالارس عبار دالوجود

الجنبتي الدي هو درد عدم و هو اسن عليه و عدره و الاراده و ساير صفات الكسايا ولها بكل مي يا فاح الا ملك به عالى لاربسته سبىء الى فائله بالأمكان و الى فائله الوجوب و شراب الساهدات الامكانات في ماكنتها موجود و مناوفت او اساسست دوات او ادام بود سرور حصحت الحن

خود خه خای ده نی موهوم سی انسود را آن نو سیاوه سا بود. ه سراد استه با ۱۰ ش سا با ماهانها که آن سراد بالا ش فی فوله نعالی برتالارس و من علها دانشهای به طاوره تحسیه و نیز داند. اظمال علیها ا دان فاره باکل ه ایکن من به عالی

وربه الدينان الله الن هدا هالد المدال الى تدهر المعتصالية و هو ه لاه المعتولات المتوالات المتوالدة المتوا

the Property

ı

1

3

.

جهه الأنصاق و عدد البسوك سهيد فهي بركام منهما بديد سوراي غير مسوب الدفة بسعد صورهما بدر قائمه باساده بن «اثبة بدو بها و بدا بنسي المدالاً معطه

> فوله (ص.مه)، برية) - «ارالله ۱ محلي في صواء براسي هذا كموال الحكساء - «المعدة ما إلماد بعيلة

> > 111- 5-16-1 49

اله هي بحوال علي حام الها العبل تحرير التحريد في المطابعة العي الأموار فللاشبة الداء الأفياد التي الأيم الراق حدث بناء فع الحسار بله الدافع المفار وهمشة واقبل براد الرمهر إلى حدد بالدهن على للعبلات ما حدد داعد في في بدلا السندل

هوله (حي)[۲۰] سي؟)

«واس اعلاها و فمره حبس و سنده ل مأه من سنس» بعل تعیین هذا السعدد عبدار عددالکنائر علی خلاف فیه و عبد لاحلاق بردیده و هدا لا بدویه التحسددد سعین سنه بدی سنانی فی تحساسات لازهند تجدید جینیا فی عبید و منا سنانی تجدید مناصه جهیم دیک سالق

سابیه و هی عادیه و سیسه و سوسمو تعادیه و ساسکه و بهاسته و لد دمه
ومادرکان عوی تعدید حدم سه من سدارات تعامره و ساسه دی نکت تعصال الد
مدران ماه و سیمان مراسه از به السابیه سمی آن الصارهی سعو نظره و تحده
و شهوار و تحش و هناد این آخر الدان و نصافته الیها تحسیه التی هی مر
معدیها و امهالها المعطریه و فی استاج شیران با و استار النس حسن و سعوال و د
مداول تو و و میاها المعطریه و فی استاج شیران با و استار النس حسن و سعوال و د

فوله ارم کال سیمهم ۱۱۱۱ میل میرف فینی «بینهی عام لیسه و آله» و فادر ۱۰ علی خیاسهم م ۱۱ دادیتوال الاحام عال بیسم با سینع بادشوای

فوله رس ۲۰۱۰ میدا) سعن د شا

دکر بحریف بدل استه لال کاراندوں ستھیا جریف لال الحریف که اللح سوال وهم اهل الحیل بالسوال هل جنواد با هل نملو جنام

العلام على المراج والمراج الطبعة المراجع المراجع المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة

سفر باشاف المحسر ال کال متحدد حداد کیا مرا و لا کال معتدر المهد

6 ______ .

فوله وصحیه الحله حله الدال وحله العلمان و هو فوله الفادحتی فی مادی و الدال آخر الحلیه الدال وحله العلمان و هو فوله الفادحتی فی میادی و الحلی حلی الدال و حله العلمان الدال و هو فوله الفادحتی فی میادی و الدالی هی حله بلوریه الدالی هی حله بلوریه الدالی هی بلا حله فی بلا حله فی بلا بر بولیه و الدالی بلوریه و الدالی بلوریه و الدالی بلوریه الدالی بلوریه الدالی بلوریه الدالی بلوریه الدالی بلوری بلور

قوله (ص٣٠٢) مركان موهو موضع للمنسن

ان باوسی به کان مید بدنه بحض و بحض سیش آن سیموان من آن ال بعیه
اد کان بحث مرابعتها و سیش از باعران بات از آن به بیش کان موجع الاسسه
و موجع عدمین قدم عیدی آنی هی کیدم آسینی و قدمانج از این هی کیدمی
استری و هده هی آنی درد فی الحد ب بدار فیند به باز فیندی و این از کیرت
عدیها وانقفت دار به دا در باید به این حلل بی ها کان د حدا حتی لا بلس ادی هم
مسوی رحدان د لا کو ک فیه و ایند سیه الایکس الحالی شایدوس

فوله (١٨/ ٢٠٣٥) وقية أصوا أنت ، التي في محا الرقوم،

فوله (ص٦٠٦ ـ ١٢٠ - ١٩٥٠) وهي سعه

وهی میں بوال الحله بال نعوانی نظام حسن و بناصه وال کناب حسالا ال بندرك منها الا بن الحسال بناسی و الاتوهم و املا بحبال والحافظة، فهم الحراله ما ما با اللحلة لا فهی مقبوف لا بدولد و هذه بست الا فيرفت فيم حلمت الاحلة كيا هو معنی شكر فی البطلاح هن سلوث بیالله كال الوال الحیال مع المن هو لحل الذی هو سال الاعظم والا فيدرت بوال نشران

فوله حرجه سري وهذا لبات

هو في ۱۱ سور ۱۱ ي عفل ديميل في عبل بالموه قال عقبيل عمولاني مو مفيرون بين لأفليتين - فلنه عناهر الدي هو غيران من بنسوهومات و ليلتحسان و المحسومات و اقلم الدين هو علا من تتعفولات الأولى والثواني و ان شب قلب التي سخرين الملح لأجباح او علات تعراب

فوله الرجمة الرجمة الوهيالبارات

بالی باشد الجد فی عدب و طعره هو با را بی طعه لهنها و سود دها ای عقول الهنم لا به و سود دها شمال فولها و بهنؤها مند فشیدا و بادا سنسیس کافر بوم بدامه اداستی کتب با با ام هو مجال شمال شهنؤ بدهارف

وله «سیی (اعراف) ای بای دیک شور سیی ((اعراف لایه می سراف) الفتراس

فياله والرادوج الرادون مواهو مقام مراعتدات القنا ميرانه و

د يو جلب حديث كان من هن حدى الدارين و به باش في الجان و في كس مصمف حداث في معنى لاغراب فتي بدينها ... به مقام تنامج و أنه من بسنعرفه و من طرفته نفر ش + همه لسر بوال لأن معرفه كل تستناهم ممام سامح م هم السواسيوات م يتحان عمراسه : قد وال التو الله عالى وفي عجابت الانجل لأنواف أم في تعليم مثل هما الكتاب (له مدام من سحات كيسامير به و معرفه كيس للتناهم التي فييت كثير شيواح لمانش فواله عالى الديانا حدوها ماهيًا التسعوان

فول است فنه دلانه على دين بحد ال يكون فوله عالى الها سيدخلوها خالاً من افتحال عده و البلاء اللهم لا الراميها لهما ، الآمة فين دخر لهم لجنه فوله (ص١٤٠٦ - ١١٧)

وروعهم ال جهند بحوال على سده ب و لارس الرام ع في كه له بردا وسلاما على تفجرد بعد السفاء مده عد بكد في تسليس لا أيس و الها للد معهر سده الله بعاني و بكولها معهد الله لمهاره السلة اللحليد للحليدي على سده ب و لارض فضاره محوالس معوليس كليا كالب أو بداء الا لا فقيداد ه الله الاهل لحياد الها الحالم الحياد والله

فولة (ص٩٠٩، ١١٥٨) - الحرور على الندايا س

و پیکن ان یقره پاتفاقیه مینانفره ای سرد کنا سایا و اب سناد سنه استهامه ما نقده و آل کال مقراء اب علی سعجته استقسام این اینا الماله علی با دالان لانجد ع می داد سراح

فوله وصهام من المن وكداب طعامهم والدانهم عن بعد والرهوم،

ای بعد استفاء مداد العدال و ما فتلها فهی کا تشتیل د ملی فی شعوال کمندی

4

-- 1 :51 - 114 - Poz - 1 2 4

ی باخشان حواریها به سنجلیه با هایا بلوی و نصافات با بسید خوانیا خوانیا خوانیا می باشد. میرکشان به اثار شمه بادو کت فی نصحها معلوم با هدد مصافیه آن ی بار عصمه من استفیجات بیبو باید بایدیا به در مصافی فی باید بایدیا باید

گلیر خریر و فردری خود رسه ی و رخاری خسه ی خود، کیسه ی کلیر را دست رفت بستان و کوه مساد آل خوی فسیر آل بستان فیؤلاء لاسر رفی بختیمه سات ، آلات و عشامان و خد جال ۱۱۱ در و ۱۱ خیا کالانده و بیرهب

هوله والرجاء - ١١٢٥ - وهوفه باحه

ما فوقسها فيعلومه و الد تحسيها دائل لاشعبه و در كانت فود الا انها مناسم ممكن عن لاحبام الديمة لها سجن م ساماتشسخ

فوله (ص١٥٥) - مواكدلت عن مرف سند ٥ حد -

ی ایها بکلها فول ماید علیم سیمه سیمی ساز به برف موضع بجنه بها فوق با لا خراد لال بیک مطهر علیت و هدد مطهر علیت و باید بایر لا خراد فوق با بدلت فعلیا ان بار لا آخره و در عصبه کنها حسا بای بحث بیان بحیه بیشنج فد کهها و ماکولایها و بایجنله بوجود بینا کال ایا خیر محص و با خیر دینا داشت بیکن هدد بخیرات لادبادیه لاهن

بحسة

CAN AYOU FASCE, ASP

الأشه م سامه م سي ه جه ي حل سي سوال عم مه لال سي كال سي ه جه .

درس بعد پرهي سد له م سامه مل سامسد به م الهوالي ها حبر لاه يداع فليله الدي هو الرائع فليله الدي ها حبر لاه يداع فليله الدي ها حبر الاه يداع فليله الدي ها حبر الاه يداع فليله الدي ها الحبوريال هم لا ميل عمر دم و مه المنس في عبور الها للحراج من سنسه و من الوله علي الاردي و نصر فا سه مله منه مندوم الله الدي ما مرد المدولين منها في الدال و المعلى حبيما بن عبد العمل في الله المدام الدي الله المدام هي المناه الديري و المناه الديري و المناه المناه الديري و المناه الديري و المناه المناه المناه الديري و المناه المناه الديري و المناه المناه المناه المناه الديري و هي المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه الولادي الله كله المناه المناه المناه الولادي الله كله المناه المناه المناه الولادي المناه المناه المناه المناه الولادي الله كله المناه المناه المناه الولادي المناه المناه

و عليا به تنتقاد من هذا تجد ب الراساحوان كا بله عد كبا وال ستحييات للحفق اللهائي وقدين شرد عن بعش مدلاته بالدرستة

عن بعض اهل الدكر انه حرت عاداه كثير من القوم بدكر « لا » لا سه » حر ب « دبي بدكر لفظ الجلاله اعبى الله لان الا بعض مبيده فحشيت ب فيص « في سوحس لا واسا قال ذلك لان الداكر مكلمه التوحيد لابد ب سطر في ده هـ لا » بي بـ هـ ب لا مكانية يتحو السر ئه « ب هي لاسا ، سبب « هـ به و ۲ ؛ كه » و هي عي سرف لا مكانية يتحو السر ئه « ب هي لاسنا ، سبب « هـ به و ۲ ؛ كه » و هي عي سرف

الم المالية

و باطل محص و فی الأند... ، بی حسته به خود هم ف فاعم به سی، نخشته ساله فوله دسته و فی الاند... » فوله دسته به فوله دسته باید با در واحد

على ما ود ال مرم با فلدقامت عليه قدمته الى هذا حديد عدمته عليموان و د المدرى فهي موات الكن عالى الروائد علي المرائ فهي موات الكن عالى المرائ فهي موات الكن عالى المرائ فهي موات الكني لا المساعر الكن الوجه في إمانة غير مان هذه المان عبر المساعى المان مي مدة عجبية

فوق (١٠٦٠ - ١١١) . فيم عن النوار الملو ك

ی پارسی مند تنجنی لاتمیالات استوانی معوایی و افتد المقوانی و تعوامی عوای مهوار بال عاید الله الداری فاید الله استوانی لا و الدار کت فی ماید. الله داد مهوار الله مند معواع استان الحسنة فلائت فامت فایشه الداد

نوله ردر ۲۰۱ - ۱۱۳ فحده استرو سد

ود پیش به بیشد می هده را به ای هیامه نفخ فی نامی و اهماریی می سهر لای لاختاج فیه به استفاد می فواه ایمانی و خانف شمر نفخ فی بر ای خبار لای اسمالله این نفخ لا چارای مدها فیه فالی اند فیق

به عوال من و حهال حدها الله مرفت خير مرفال شامه ما في الاس الله والله والله في الله الله والله في الله الله والله في الله الله والله في الله الله والله وال

السائل و القدة و عمه و فيه ا و نقل اصحاب العدال فقا البحار عن بير الموميين ، فيا العدالية بيا السيابية

الماهيئة ومتع على خلاف الأصل لأنها ، كدر ب نصفه تحسبه عليات ۱۳۶۸ فوله (ص۹۰۷، س٣) - اقلس لها في متهد آخر هداالنحو من الوجود» دن الساوات و الأرض الردن فين وما سين، وجودها مدود توجود لاسان عاداً فتى قنت وقد قلب في سالف الزمان في اييسان و بي انتسظار محشر حق ، بين فناي كن »

فوله (ص ۲۰۷) بن۸) - «سعر احروی»

ای بحیث کسرانیدا می بشاهدین اسکنید فی اساله الاولی فان شاهده حقایتها بکیبه المعلمه فیسمره علی بشاعر و آن پشاهد حقیقه حقایق فیشمولیطر پیوراقد و آن پشاهد رفایعها سررخته و لاحروله فیسامر خبرانه ولکی ملکولله مثالثه معردة عی البادة والوضع و علی ای عدد را بس بهده لیشاعیر الدسوله لابه لا بدرك الا هده ساددان و دو آن لاه دراع و کلها فالله ها ت

وربه الاستاهد بعدان حال بعدان في المدمة على ما في لا يسترمخته وفي لا آية الأخرى باكر حالها بنجه أحروهي فيالة بعالى الوم سرخت الأرض والحدال ، فكانت لحدال كنت مهالاً والوقيق لها تحدر مراسا عدام للمدوحة والعدار معامات فيحالها ففي مراية مرامة مرامة ما مداركت مهالاً والكثيب هوالتحليم من الرمل والمثهل أن تكون دا حراك المقاه تتارل الاعليها، وافي مراية والمدام بعدال والكليها وافي مراية والمدام بعدل والكالميها المناوش، والمعلوم الله فيعمامن كثب الاقي مراية والمدام بعدل والكالميها المناوش، والمعلوم الله فيعمامن كثب الاقي مراية والمدام بعدل والكليها المناوش، والمعلوم الله في مراية والمدام بعدل والكليها المناوش، والمعلوم الله في مراية والمدام بعدل والكليها المناوشة الله في مراية والمناوشة المناوشة الكالمية المناوشة المناوشة

التوجید و غابه بیان معامافوجند الموجدین و مستخصصات بوجند حاصدالخاصه و میه بظهر امیل ظهور الوجده فیالکتره و فناعالکتره فیافوجده و حست بطم سر معیدالحق معالختای و بقومالخلق بالحسق و پستلج کیمیه کوربالخلق میوردآلجی و سلاشي مطلعاً كما فال بعالي القفل يستهاريي أسفاة

فوله (۱۳۰۷، س۱۲ ۱۳) «ناکل مصها سمآ

و نصون الاول كنارالاكتر الخدار بالسبية الييانكييرة كمل ينفس التجرمة والعيلة واثناني كنا في مقصلة الجراءي معصية كترب لجبر ادالنجر الي برايا

ووله الاوهدوال الديام عدا الى آخره يدل على ال لكوال بدار دخول في الافتداء وقد سنق ل بها اصبام عليها لادخولا والتوقيق ال ١٠٠ بنه وجوها وبلك الدر هي العسمانية علي المام على الافتداد حول تعلق بالدالافتداد عليها و هدم سي يلحل عليها قار روحانية تحرق الروح و عؤاد من هل لاستعداد المعشران

فوله ، لاو بادو البحث بجه الى بوله و حرمه على بكافر سه هدو لأفاويل تقال بسهم هاهنا الله عند بالب كل سائفه مصامالا حرى بند البنادي و كادرا بنسال للحال والاجوال تصور هناك بالصور الساسنة لهب

قوله (ص/۱۹۰۱، س۵): «والسخلصون»،

ی بدین خلفوا من بینی بدایی شور به صعفوا الی الروح الاکسم و تصنو، بمالم البخی ، بعید ما فین

حاقه برهب بود کناوی، اسا کند رحیدا خر خیدا و درالبونوی

ر حدا عرار حد ر حو سس ص مسروست کلئی کاسس هوله (ص ۱۹۱۰ س۲) «۱۷کتاب ۱عمال

قاله فوني لكل الاشفياء نسب يهم و ما يناء كتاب الأحكام البسرال على مي مصره ومن خلفه فقيه معريض عليه و نفريع لراسه باكلك البال لادب سائكة عظيميه حث سعر و عاد فها . العني فقع ملتي رفياد و ا

لوله ومن ٢١٠ س ٣ - «فيجعن في لكب والمتعالب

ویه شار دایی صحیح با ادام عنی تسلیس می با بندر دامی ورب لاسان دول ده داها داینجایتها این دیها مسته دها بخشی هر امن ساد با و ای لاخر دین اینانی می بای مهرات بند بن استانه اینانیت کارباری فراسامها داده اما ها با لاحر دای اعتیان داد ایا بادینه در به اگرای از اها ها

فروخیه کادمه به بران کنی را دان و متحایتها فکتان الله و متحله و تقابل پها سروه بها دو فقه احدادتها ه مع شه قال فلسه قسیمه ه قابل و ایاح سها قسس احدادی ه ادار به سعوالی این هی خداری الدی و استخدیت اینم این داشت ه ه دادی د است خیست په و کد و رای به سه دیار با شداد این این این این اهایی ه اینکا هو استخد البحن و بران نجران

W AN YOU THOU WAS

هد لاساساء محسم بی بدل باستن بدی لامهار بترجیح و مد توری دایها.
در قبیعه میانیجه فیلیله سوخند فیم ایام خیاد سوختمان سو رس لانساء میلاه . ه
و سه خیلد ایجاسی ایجاستمی م بدل سبی لاحقیی به نفیس مراسه ایاد داو . ا
باداد لا شیل میان مها بدی فی استنا فادار ایاری فیم فی سند افس ای به
کیرم کیلی میرانها م حیلیم می دیاری در باه لاستان و لانجر فی فیها میلاسد ا

ا می عام شده ب د شده ب د راجو یا دمطاعه به الجمال و بعث آن بلتی رابت ن فقلوا علی لاد بهم و شد النجل الدان

فعده رحمد بسته به در بنه بد به در د بنه و د بنه ه و د بنه به ه و د بنه به و و بنه به ه و بنده و د بنه بن بد به و و بنده و بند و بنده و بنده و بند و بنده و بنده و بنده و بنده و بنده و بنده و

قولة (ص٢١٠) - ١١٢٥ - ١٠ منال خبر فيد محبوطة

که وی نعای بادی به ی دختما ساچه وی س در که تخیص عیمی حسید و که فیر تا میل به باده در به میل به خود کشته در در به در در در به در در به بیل بادی کشته در در به در در به در در به بیل در به در در بادی در الله در در در بادی در به در

الدوهم لسده فنانهم فيالحق والرفنهم عرالجلق مانعى لهم جهدانطفته والمفامهم فوقالموارس الفنيهة

وعاء لدهر» و آن كل مسكن معتوف «لصرو إلين و آن كن فصبته مطلقه عامه وعلما قعلي لا ينطو عن الوجوباللاحق

فاعلی آن حسالاعیان فقاء وجوهی خورانیه و براز وجوهیها بطفانیه و دانیه علمان آگل میکن جهه بورانیه و جهه فلیبانیه آلاویی وجهه آلی ربه و المانیه وجهه آلی نفیه و الله وجهه آلی نفیه و آلی بیشترین میکن دیك و لا سیما آن بیشتی فلیم والشرائم مجمول فی الفضاء آلایهی با مرض شانی دا فحلف و آبخت عید دخل فیها با بدان و عید بیشت آلیه با مرض شهر بیشانها عدامت میلی لا بخادی بها شیء وجودی فی بخارج و لد فان بعالی اداره با بی بیشتری اداره با بیشتری با بیشتری با بیشتری با بیشتری با بیشتری و خوهها آلوز آیته آلی به قال آلفلیان و خواهها آلوز آیته آلی به قال کانت وجودی فیدهر و براید و آسرای فیدوه و برای انجیاد و میم آلر کوم و بخودی فیدی بیشتری با بیشتری با بیشتری و بیشتری و بیشتری و بیشتری فیدی بیشتری و بیشتری و بیشتری و بیشتری و البیملوم بیشی فیدی بیشتری و البیملوم بیشی فیداندر فالدو هوم بیشتری و البیملوم بیشی

فولة (ص٠٣١) - فالمنتيدة

اى البعط المستقيم الذي حفته ، ينتي الله عنه و ١٩٠٦ هو تنوجت الخلص الذي ملكه الأثناء من توجيد في الكثرة في الوحدة و توجده السنوعة و لكثرة النعلي النبوية العربية من تحفويد البعواجلة و ينبرية التي عين تنشبه و بنشبه في عين الشبه و بنشبة في عين السنفية و النبرية المعرف وكندا لنشبة التحص من التعوجكة و منت

المستقيم والنجفاء من فرفد للعهور ۽ استقدامن فرفد عمرت تحييبالد تو هده و تلجوها في السفامية الذي الدار الله

فوله من صفح الله بعاني مديده في حددي بالكون ساق محلف ساقي اي بكشف عن ساقي لكون ساق محلف ساقي اي بكشف عن ساقي لكوثر كنا مرد الله لا يعرف حقيقته عني العالي الاعلى الاالقورسوله محمد «بلقي لله عسه و آنه، و بدعون في السحود في بدعي كل من لامام والنامومين الى السجود المالواحد المعمود

د الكل عبارة و انت المعنى اع

وهداالمعنی جملهانه قسطی بنته وجوده و لم از نمیری کن منسر ساختی به و نافی لاکته کنا عرفیه

اوله (ص۲۱۳ س)) ۱۰ حبر لتحسع»

ق مهر اعلم في حبر منحاليس بعني مهر و تكثف و تكبر سن [جير] بنعني تلهف كنا في عاموس و ابنا حملو بوم تجبره من لأول دوق الذبي اي كانوا ملتهمان ويواحمل من بات للملت فالرجبة بالثبية على المنب وامت فهور الجلود فلاستدائمين

فولة (عن٣١٣، س١٨) : «والمااليانية فهي لأهل الجمه»

في القاموس الاو ساديه ديميه و ساديه والبادية بيمام يسع بليعوم او عروس» فهده بشاره يهيم كما فاله المعسم (فدس سره) بكو بها فيورجاً من سميم بدي بعدها والدرمكة كالدرمث سي ما في الماموس ادفيق الجواري و الجواري بصلم لجاء والشارية يواو و فيح براء بدفيق لأنتش و هو بيات بدفيق، فهات المراد بالدرمكة هيات

ــ «يا من هو للفلوب مقباطيس»

عدر عدد من عد مان عارد داد دامه عنوای هنج عدد کرار داد. مدی المه در ردان مدارد الله الله الله الله الله داد من معتوار می الله الله الله الله داد من معتوار می الله

المنظم السلم المن الا المنظم المن المنظم ال

حصر و تتلعوی الأون ملی سر فی دار بدیا است با بلد مستراسدا الی دیل ماهندن. ما تحصیل بندن مفتل یعوانی من هم البصیت علل

قوله (۱۹۳۰ ما ۱۵۰ ۱۹۰ مع الطاقهم على عدم حروح كتار سها و الداللة مع فلاله الكتاب و الحبيثة على الحفوف الدام إلى الدال ما يالرم الى الدين مثل بالرم إله بعض في عدم من الديان بالدالي بالدالي في عام الدالي الانجود إنجيء الدمني برمان الدوالي كلوالهم معدال محدد و احتس ما بالدام الله الدالي في الدام الدام الله الدام الدام الدام الله الدام الدام الله الدام ا

عوله وصروع - ١٠١٠ الله الكن سيب سي عمي احد

مه وأعلم أن ادغاد كون|الحلود فرالبار و عديب «فن|البار على الدر «من لمروريات غير مسموع مع أنه فد ورد من استاميات رحمته عمينه و أنه أثنا وغدالتن البائي بالطاب فهو في|الصاعة بالخيار

سفید (فدرسره) مث یکه مکر ۱۵مه فی رساسه بیسته با تعرفیه مجاید فسرد بیشت بی المحکد و هی خر معبد به تعال فیها بعد در بدل س شیخ مجبی در المون با معناع عدی دو در فایدی لاح بی یا از مشمل به من الروب به المعبیته والمیشه در در تحجیم سبب بدار بغیم و بنا هی موضع آلام و محل هیهالمدان الدائم یکی آلامها منفسه متحدده علی لاستراز بالانتخاع و تحدود فیه میدله وایست های موضع راحه و تحدود فیه فیلده وایست های موضع راحه و تحدود فیه فیلامه وایست های دیگران مرابه می دیگراندای میزانه عالم گوان

فوله (۱۳۱۶، س۱۹۰)

و فان سنجانه درو و سند لا بنا کل نفش ده قد نفر رقی محمه ای صدی اشراصه لا نستره تحقی شفته و لا سندیه و لا شراصه شاها من و حسن و من مستقیل و غیرها داشتمی داشت می و حسن و من مستقیل و غیرها داشتمی داشت کا نش میه و اهماره و ششته و لاحسار فنو شبه هداند. ایکل د و یکی به نستان حالیت دیک و حل نفوال کدا فهدا میل فواه نفایی دالم و این ایکل دو یک مدالطان و سام تحقیمات کا ادا داد داد داد داد بهدایه شکالیمه و ما ادا دید لهدایه اشکویسیه فالامر بالمکی

قوله الاهمال سالرا بصفات الوقال بقض هافاء المن سامية الفالم وحود الفالم النافض لفية دالا موجود الا و هواما خير معض و أما خير عاب

فوله وحرداء، س٦١٠.

لاو لله منحل تحميم لاسياء في حميم المقامات و سر الباء بن المحالي د ينه في-

1— الحكمة البرشسة طالب ۱۹۱۳ هاى حي ٦٥ و اعليم أن كلماته مسافحته و هو ارد) رجع عن عليدته بمسافاته في الموشية و حرح بعيثه بانه بعد الرباضات مينازمتسخيرا و هو سافي ما ذكتره المحشى الحكيم (فده) ٢٠٠٠ ي ١٣٥ ي ١٣٠ ي ١٣٠

الاسباه كما هو حكم كل مرآت فاتها متحدة مع البرقي ادالبرآت لا سكن من سرور بحساسرتي و هي محجه به و د كاساسراني السائيلة كاساه و سنوار و بحوهما كدائل فيه حدسك باسرائي لاعب به المي سائها الكنون والحفاء كاسهياب سرابه الي ما شب ر تحه الوجود والظهور وقدفك في موسع آخر با بساكين في البدياب يرون الاشياء معاهر الاساء والصفال و في الاوساسا من سلوكهم لا سرون بنعاهر و يرون الاساء والصفال و في الهادب في وراداك ولا سرون لاساء والسفال كما قال على عليه البلام ا

قوله (ص٣١٥ -له) - العلم عواقعة لطبع الذي حبوا عليه»

قالو مثل اهل الله يللمون بناهم عليه وهم ديدان عالم لعينا در شألهم كثألها ولو القدوا مناهم عليه في روح البعارف و ريحان الملوم بأدوا وهم فرجون بالأمور الدائرة البعثات بالعالات الوهيسة

قولة (١٥٥/١/ ١١٥٠) - «حتى * بنتي فيها أحد من الباب ... »

هدا بظاهره ينافي ما سبق من قد به (فلاس سره) مع الفاقهم على عدم حروح. الكفار منها اللهم لا ال يوحنه بال مسراد هدا البعض من الجنه ما سبه سار و من حهتم عدم ملايمتها

ات والملائم للطبع مناف تتعذات والبائر و سياني مناتحقيق هددالعوسب «ج»

فوله ، ١١٦٠ - ١١١ - ه ل ه ل ه ل د م م م

و بعده شدر به به فی دیره آسی در میز بتومس علی میله بنا" و فداشین فید دو لا ما حالت الامل عدالت ما حداث به می حداد ده میانیان عجمت بنا کنیا برد به برای داشت داشت فاحد فیامت به دا معاما باکست بساؤات دید این بیلا ها می بدایرین می بجنه دارد احتمال دارد خداد فیها ایما داری فدات عدله بنیا" می هدود دارد کمی دیداده بتحدید" دید

when we are the through the

ال بال لا مدينيا أبد في بابد الانباطي مديانها ترد المناواة

وله ۱۲۱۲ من

الاقال بعدی ۱۰ می ریاب با لا بریاب او فی الاستاه نجو سیایایا می لا تصد الا رای ایکی لا به بدل علی میشونه یا کال لا تعدو ایشا سافید سول با تاریک لا تها شافید ایم فی بایجاد

هوله اص ۱۸ر ۱۸ر اهو کالو ب

فهو درجت للا معلم لا لمات لا تم نافات الى اليما سامور فلاور

عد له ست

قول الريماء - ١١٤٥ - وسلاسيل ۽ علي عالم

وهرية ال المحال سيء على سي من أنبي له ما بأنبية كأنسيجاب للراباء

بتعرب لعليه د القدار وال د اصحاب للتي د تجو ادلث

ان فلت ۱۱۰۱ می المدالت وقعت بلتط سارجا کلو که نمایی ۱۱می بعیل شوء

نعریه و می رفتان ^ه ما داده داده میکندی تنفی کرف می بنوانه می نماین کفرود و بخود م دستانی کا دیاره ایمان بسیام مال کا دمه محویه م وید به و معمولسه دارم انوام بایوانید اسامین بسیعه و کدا دانده ایدانی

فوله (ميه١٩، س٨) : «الاسمه؛ لطاعات

ــ هدااتكلام مرالـــخ و نفل عنه المعبنت والمحبني '- بن لاه ي.ده!

فوله (۱۹۵۰م س۱۲)

والحوب كل و حد منهما برى الأحر في بعدات تحسب وقوع هذا في السيندر والحوب كل و حد منهما برى الأحر في بعدات تحسب وقوع هذا في الساء تدرد و وقوع دائد في بدر الحارة و شأة العبليانطة من مرات بفين لأمر و هذا فسياس قولة (سيم ۲۴ سية) : «لا يلحق آخرة باولة»

هدا مصفی الب لله دسریع دالب سریع می نفس سعلی کل آل هو می شدال عمی کل آن طلوع تور قهو تهار تنجل

فوله (س٩٣١م س): «و حسابه من قوق فلكالبروح......

لان هده الدر عالم الحمل و المود لحل الى فلك الروح باعتبار كواكه و فلمد مر ان لكواك و بعد من الأفااك في الله والدر معاها هاهلت و صور به هاك و ما فلك لأفاك فالهالجس فهو مظهر حله الناوى و الم سارة السلمى فهى الترجيه الكرى و المعارف الوحدية التي فيها كثرة العلمات كم سبب و مظهرها فلك سوالت الدى فيه كثرة لكواك والها اكترمن عدد ترمان و فطرات النجار

×

هوله (ص۲۳۱) س۱۸۸)

دو منصب من دلك النمالية الدى حصيصة فواق فلك النواسات له و اوجبة على مراتب عالي البيائية الداعية و هي عالي البيائية الدائمة من حية الدائمة من حية الصفات لا الدائمة في عالم الأسلمة والصفات فالها لا إمه لها لا رمة لها لروساعير مناجسر في لوجود كارومها المسلمي

, VL

«السويسوف د لكن موجوده بوجوده جديستم و مع وجدته و نسامية كل الوجودات فوله (۱۲۳۰ س.۱۶) و لحنة

باه للمهدالدكرى بي حبه به بادكم م هي دار للحبير دلاحبان فيصطلح للمصر في الحدث إلى «بعد به كانت راد» اللدكور في لا ته شريعه «ثها أهوا و أمو اثم شوا و حسوا» والطوي الدي في لا به اللوى لاحتى المسر عبد أهن اللوك؟

هوله (ص٢٢١)، س١٨٨)

والفرق بينهما على تحوالفرق بين الفولة و معل والسلحين والمقصرة بعني ليحيى حجد من بعدل الى عود و من الأحدى في تمقيل وفي لا "ياب حرجا من عدل بي الفواه و من سفيس التي لاحدى و مسر د الأحدى بوحسه و لسامه و درودينان كنا في جبع بحبع و في تحبع او في عرق بدي السلسة لي عالم العلمة حبع و بالمقتل بكره لي هي من و رادع م فرق العرق و ما سفيسل بيمني للسر والالكثراف فهو في دائل العالم الله و الهاما في سرول فاداله سالة العلم فياس والله على المولي و من الحسال عالطت كساله على السر بعدي بوالما في المعود فالا به به المقتل و بواد سر الحسال عالطت كساله بيني بنواد تحديد

فوله (ص۲۲۲، س۱)

«قال محشا الي هذا لعالم المسجنين و التقهر « العمن بكول لطبعود؟ والإلات

بد اول مراسه الاحسان ان بعدائه - قابك بسراه وبجرفد اشتصا الكلام في هدا البعام في سرحنا على العبيومن و مقدمه القنميري ط م 1730 هاي مركة

ات هده الا بة فلى هه (به) ٩٩ كانت لسان معام الاحسان وكذا بعض الا بات المدكورة في شرحنا على هذه المعضمة الد وقد يعبر حته بهم اج التخليل و التركيب

خروجا بن بلغان می بلغان و دارد استان در و معاملین و دارد و معاملین و دارد. شمع می بلغاند می معار (فایدم ما دار

دیا بلت با انفستان رد است. ایرد استان بازی بدخان سا نکل هذا التجرید نیز التجرد الاول لال نستی بالاختاذی و شهر بی و نفر بی اعرف عدا مرابه تجلم و ۱۱ م مامدان

ورفت فهرس و اسل سب می بیروستان و داشت سب سب ا از دهد دن را در قبل سبوستان دن شد بد قب ایام و بست د

فوله (ـ ۱۳۲ ـ ۲۰۰ و محمد کی لیها ۱۰

ی چانه سیسیه سوسه سره به لای فراد لایسان کا سافی به پایجیم موجوده توجود و خاناختینی و هرها موجودات بوجوا ب در ایا به محبیف عا میا فه لایسان فریده به و فهوار سراران لاستسان و منتی فی بدایده استان شد

فوله (ص ۲۳۲ س ۵) الله فلالنس

کیه و سیست و مدافعات برای و بیان از میتوان شامیان

لا طلس و لا الفيي من مهيب

co ' as you we see the MITO what

ب والهيكلم بهدوالإساب هوانعارف(لروض الفيرالاول مرابينيون في نبان مكالهه السنطان مع ربا يوعه معاريفين أبيء، فبان الهسمي يكال/لهومتين علف بطي/العامة(لمميانة)

مهمد حسان را غيراهن محوشمسال المسائية غندر ايسام ومهسال

هند سر ۷۷۱ ی ۲۰

یانی تعدمتمر و نوصحه و استکنتون خانه عنی صوبیم حتی آنه عرص به الفار این عی تنظول

- (AL TTT - A) 90

رو خاخوا الى تعيل تغير از ده منهم، اينان الاستناء في لا أنه اي الحناجو في الأستيناس بالصور سيبو فته البائمة الي بالإلى حل مسية إنه بعالى م عبيريا الفعال لك يريد دانه فاق منينهم لابن موجلة عداتهم فاق مستهم الجراض والممكنة في قوة مشينهم الحشر بالنان و مستهم الرمان السيم منها في قوة مستهم كل سيار حقانا واقني غلبهما والملايمه تستدعي تبدراسسيها سنسبه بداعاني استفنيه الانحسس يل بلديه وصفاية لا يجي الأنفسة والاستنباسي سافق و سدل فعلهم بقعل لله شمال سا يريد دانه 🕻 😅 پريد غيرد عقبي معتر ه صفية و فطه طفيلة - يرفقيم 🤊 😅 قيسة للعظف لا تقفرت لانه استدلال آخر على لاستياس من دال شديات كيا الوالاول استدلال من بالنا عادي فالير فالتصرم لأيليله التي هي فواق لأراده التي هي بعقل كنا والشراد من شهوه مس حلي حلو الهاوهو الجوهرة الاهواسية اللي هي فووي بجوهن بخروني و هي مي سوحده پاسهم في كل سان فن و كبر استنعر فينه م لا والمسرية في لاستند ، سبي الي براية حرك، مر يجتبقه ال عسر ب الإيمثي من جميف حي كل سيء و هو لاه باكند قال على عليه الأم الرما راب شبيب الا و رأسنالله فبلغه كند به في لاول وكان به ولها لكن مقة سيرة، ولا سيرولارسيم ولا سناء ولا ارض ولا غير ديما كديت في لا حر لاستني لا وجهه و وجهه مشمه

الد لأن الصاحة عبارة عن العناء الحقيقي محبب لاسمى للممكن رسم ولا اسم و اذا وحين بوية حكومة اسماله المغينة للحمايق يفنى كل شيء في ذائه

نوله من۴۲۳، س۱۹) حتی مستوا

الولة والرياكة الرياكة

السوحهوا می مدا ههای بعد در و سه اسل سر دارا بایل بسرون اسال سرون اسال بی باید است است استان اس

ات في 10 كل 19 - إن من 11 ك - إن من 141 ك - 11 كا - الحكيم المحسى والمستقالملامة نفرز أن طريقة المرفاد في المصاد ونحن قد حفقا هذه المصالة في سرحا على القصوص حسمها سده هم مكن مطول - الله عهم سوال هذا من الاه

(14 17 m PPP, 0) 4) 8

الأمر في الدوقي وه في الكول في المحلة وهم إفريق مداده ما يسم الفسيحة المسجة والسم السهولة الدواجية والاستراكة التي الي في دالراق. الرائي عدد الأسراق فهي عدد حلة والدولة السراء السراء الدام ما يدادك عاهد الشكرين المستسلة وافعال الهوائية الاهادي به يا والمستدد الأهل الحداد الي الفسوات في تدوي حسف والمسادة حرهها إلى عدم الدام في

سيد رسه (الرب ۱۹۳۹ م) علي

فامانها س نسو البراجلة به لها القبر الأجرة له ادام المالي ا

فوله اداری مانده خدامیها این بخش استشهام می بختر ماهیاد ارسهای بایر با بله کلیا فی فوله اهای اداستداع از ایده ا مان رس این دیاع ماسان

فوله الالها مسعدان معنی با به بها مع سده حالت با نهه سرستها معنی بالها معنی با الله می سده حالت با نها سرستها معنی بالها معنی با الله می با الله می در الله می باشد کند تندن فولی سالم ۱ فولی سالم ۱ می خدد با اسلم ۱ محمد با الله می در الله با با محمد به الله میشود شوا هذا فیل نخته بنه

هرله (حرب ۱۳۲۵) - (عندها سعه سد

هی روح به ایکو کان استخه اماد دخ ایل شد الدارد عالم نسانه می هی در جهلم و التصایل عالم ایک براه ایک یا تبعد فیاد این الدین الدیوانی اعدالیعه

ا س ۹۳۰ ی ۱۸

عشر نفوی سنج الباتیه و لحواس العشر وانفوه الشهدونه و القوه المصنبه عوله (س۱۹۳۶) الا ان کتاب الحساسيدینه

هم البعوس السعيم الفلكه و عيرها لان هده معدن العبور و صدورها سابقته على صور المندارات و عيرها لان هده بوارم حركابها و حركابها معلومه بها و معلم بالمناوه مسئليم للعلم المالارم والبراد العلم بلحو الحرئية لان لصورالني هي مدى مدى الاعمال الده هي محو النصورالحرئي فالعنث معوسها المدركة من الصف الثاني و بطبايعها الخامسة من الصف الأول و لعنت تقول ما ذكره من المسيكة يدفي ما في دعاء كيل و كل سيئة المرب بالبابها الكراء الكانيين فاقول موادد في كان سيئة أن اصحاب الشين المحال لا يسموق بكدا و لداعي من في حاليات المحال الم

موله (س۴۲٤م سف) : هملاتکه علیون»

هم العمول العمالة العيامية للصور الكلية على العمور بالممل و هم لجرائل اللي عالى المعالى فيها فوال منشى، الاعدد حرالية والعمل المعال هي تحافظة والحاربة لمدركات النفس النابقة فهانان العانف لماركات حارجية

عوله (ص٢٢٥، س١٠٦) .

«وهو بعد وفايه يتعلب بعقدان البحسوس لفعدان الاكان الحسيقة» عاهد شبهك تطرء على كثير من الادهان و هي ان لمحسوس و أن عسده من مرتبك من مسار تس نفس الامر الا أنه لم سعده من مطلق بفس الامر الان أرتف ع الطبيعة بارتفاع حسم افرادها و أفل ما في الناب بوح حيال دلك المتوفى بل يحلقه متى شاء لان لبنفس في

معام حیاله فدره علی مصویر والا لامالحمیته وان فعدت لکن معن بحمل مع دانه عود حمیه و قود حمالیه و قود متحلکه وقوته وهمیته ایسا دهمی و تدور هی معها حیثما دارت و حلها من وجود

حده الدلت الاسان الحسى لصيعي بأنف و يعشق المحوسات الطبيعية و يعشق الموجودات الطبيعية و يعطل الموجودات الطبيعية فلا يسلمي بها عنها كس موفي عنه مسا لهو ونسده في الدب ولا يتسلمي بصور بهما الخيالية عنهما .

و ثانیما انه موفن نموات مالوفانه وعمد فلبه عنی الفوات و دلک العلم والایعان لا یفارقه و یوجب حربه و عصشه

و ثالثها و هو احكم و اص ال دلك الاسان السعد لا بندكن من تحييل مألود به على بدور معهوده له في الدن قال كل ما السم طلباً في الدن يصبر اكل البار في الأحره و هد هندو في حنه و حداله هناك كنت في حالت مظاهر اللقطف في الثار الركاه هنها حلوس على شاطي بهر المنس هناك وهذا من حالت تقديد لل الشئاك كنيدن سبى المنحط «سبم اله نفرات عجافيه ومقابلها بنطالها ولولا دلك لكان كنيل من نصوره لعنول الحاوي و للد بدائج شبه الأجرى هاها اكثر و انم و اشد و اقلح والحج هناك و كل من لم ينصور هنده يكول شعى هناك و اعن حاشا و كلا و والمج هناك و كل من لم ينصور هنده يكول شعى هناك و اعن حاشا و كلا و المن تسوعون دلك ما هكذا النظر بكم منان نصور الحادي و اكلها طلباً هاها يوجب الكل الرقوم والعبريم و نصورهما واحت سها هناك بن من شلم قصايت الاهوال و عطايم العداب والكذل لا محال له من النصوير على منعهد في الدين ولا من تصورها على عطايم العداب والكذل لا محال له من النصوير على منعهد في الدين ولا من تصورها على عطايم العداب والكذل لا محال له من النصوير على منعهد في الدين ولا من تصورها على عطايم العداب والكذل لا محال له من النصوير على منعهد في الدين ولا من تصورها على عطايم العداب والكذل لا محال له من النصوير على منعهد في الدين ولا من تصورها على عطايم العداب والكذل لا محال له من النصوير على منعهد في الدين ولا من تصورها على عطايم العداب والكذل لا محال له من النصوير على منعهد في الدين ولا من تصورها على النصورة المناب ولا من تصورها على الدين والكذاب والكذاب ولا من تصورها على النصورة على منعهد في الدين والكذاب والكذاب والكذاب والمناب والمناب والعد المناب والمناب و

الساس پوسفده ی ۲۸

معود باث الأسلى سس يحسره بن در ديره ديد به در داس ۲۲۷ س/۱۱۱ - بر ارواح لجنو به والوار لحسه

1312- 464 - 3

واسودهوغات و بها نتی و در ستری سه هدد و سب و کنه حتی سنجت علیه حاله الی و راست بخی و سال به اینداد حتی نفیده ها و اعتبار علی محل سید دلا حواد و هی بدیا میاند الایمر و بدار سنج لا سر فی می موجود یا دیا سیال لا لیر وابعت فود وجودها بدو بها میادی نجارات میل لافعال

. * ساي سينجس ۽ جيسن

137 35 FTALE, 40

الانت ال تنصر في سنه به السدالة معرفة هي مين به اله الأسوالية اله والايام المالية المالية المالية المالية الم المالغ على المالية في المالية في المالية الم

الله هذا الآله في اوانق(الادرالا ولكن الذا كملسةالنفس يسجد معالمتان بالرفد بيرهن عن هذاالمعامق يحيط على العلق وكان(المثل كالسموات مطوق بتمنيسه لان تسدينيات وهستا من حواص وجودالمعممي لذا فيل «يدانه معالجماعه»

الله رفي ۱۳۴۰ - AL

ارو عصب بنته عبالله موجوده فی تالها باشه ادا فی باش باشه و هو نفش عمال فاهرانه الوجود و فی باش ایش باشه فهاریه توجوب و معادیک بشتو چسرانا نی با نشد الشال باده و صرابال شاریس

فوله ومره ۱۳ س(۱۵)

14- 14-6-1 43

، بللم أن يجو أنج و الأنساء بالتقديل حيلتم ما تطرة عليسلم (لأنها وجودات و فعللات عاديم « عالانها عنفس و عدا بالأيم

Ĵ١

10

فوله (ص٢٣١، ٣٠) - او كذا تو يالحرارح

لملك تتحاشي عن هدا؟ لأن القوى در كه قادا دركت نمر ساانها اوجمها فكنف تستعديه فاختها به شراي دوم هد عوله الدسان د في ملكتها الدي لا لام لو دعني سفس سالر د في قواها محم حها حالات ما حجب و الرضي و الأنس الم بهوى و ستين هده منها بي النفس بالعلم للحديد إلى قاسر دال نفوى المحالة و لحسو راح اللي هي محالها بالسفال بكل ادا حدث شرة لا متعبوسة عن النفس والبراد بالنفس حجوالة الاستيال المراد المناس والبراد بالنفس حجوالة الناسية الى بالمناها بالنفس لا دملة يعهد دلك بكول غير البلائه في

ستاعر وفياً ما و بنص نقطان غير مدعنه بها لاستعرفها في شان مهه و بنيات من في البيريين ادا في البيرين الدرين الدرين الدرين الدرين المهود و الحراج الدرين و مند له هوالمعال الحدودة والحرج الموالمعال الحدودة والحرج الموالمعال الموالمعال الموالمعال الموالمعال الموالمعال الموالمعال الموالمعال الموالمعال الموالمعال الموالم الموالم

هوله (ص۳۳۱ س۱۸) «واتماالتمن الباطنة» الى المقال البطري المائلة البطري الموله (ص۳۳۱ س۱۸) «هال بني في الدرج » الى قراض عكس الأول

(14,- 55100)49

«فحشر لاحدد بی لاحدد و حتر سعوس بی سوس» فال لاحدد فی سرکه الاستکنانیه چوهرنه او سرسته ای با سحول بی شور اسرحته و سعوس حبی المعوس بحنوانیته فی الحرکه جوهرنه او مسرصیته مسکناسین حتی سحوب ای النفسیة الاید والعمده لاکنل اوالعمول الفرشیئه النسباه در بات لا واغ و در حمله بحشر العبور الی بصورواستانی بی با بایی لا با بعض بعوس بی به بحض و وهد و حمد و بالحده بحرد بررحی لها شعور بهوراتها هناك آیشا بلا تسوال و عقاب شریمین که آن لها شعورا و عمدا بهورای هاها لا بای وجه بعشر ماد سکلیف شونه بای فی داهره بود لا حرمه لا بای وجه بعشر ماد سکلیف فوله باک فی داهره بود لا حرمه لائی بای دی داهد تصیر داهراهدات

. كنيد من عصاب و لاسان بحسيانا من أن نعر نجست عاهر بسكان لأسادن محمله

1190 FFF w 1919

علیا ب نحل به براد فی بدر استخد داعتماری در دوید هو الصاهی تجادی هده سا ان استخ ميچي بدس اهاي دوند عنها عبه في اداخ معاد سفر المفني اقتد عبر تعلی خار مامین یا فوله اما باوال بنه عین فاهره فی الأخرم اید به هاید ١١١ في لا حرد اللوال بالقاد منال ١٠١ في ١٠١ م عن الوقيع الناسار به فلوله موقى لأحسره باول باس لأسال السراف الناس هذارة جه الدي قيد باول نت د متعلی د در الله ایا فتنا^{ک ال}ند د داران الله ی اینان الله یا در اینان الله اینان الله اینان الله ی الله ی نام د لاخره به اساسه اللي هي کانينه از محه ما تعصوف ال ناس لا سال هيدا ٿ لللي عكس أخله هيما في يا ب له الله إله الدالة على ماهر بيوارية الدالي ب کان صفر صورته فی بدید اید لا ته نمی عالمی می دانشان و بنده علی۔ محجوله من کل مشمه عب ب الله هي اللي سفرت و جا سرقه ه في عص سع من سي سد ه سعنان لاء د د في كند لا جفي ه على تقارية بالدان تنفيي الأباوات بالساملي لأأجرد الن أوجه عبر الدهرة في ت لأحرد ، ق عبر صو ب ح سه و ملكه ، قه له الرفسيم و مدهره الي سو به ندنیه به تحدد لامان کا فارتدای ادارهم فی بس من خلق خدیدا و فوله

9

v

الد سية، 1972 » و أعلم أن ما نقله المصنف من التبيع الأكبر مذكورة في مواضع مختلفة من المتوجات، و السد ذكر مورجها في المصوص ۽ بحل قد سرحنا كلامة في سرحنا على هذا الكتاب عک کال بسوط دفیه فی بدید ، و کشد فی لا خرم ، بسانها بذکره بازید هره فی لا آخره عیل هذا نباطل بدیدان ادا و از د

تم در سد را بنظام ملهم سی سلسه با مقد هی نجایی ب هم اراحل با ساله نجدار فی هس اعبار نجاسه که امام با نشان نجایی را یمی

والمرب والمرب علية

الاگ اللاسان من حساحوهرد دال العلی با عمل فی معلی لا سلم
به و حدم شدهسه التی تحییفیرهالسجلیفایه اطوار لشخص واحد لا به مسجدیات
شیء حتی بعدد البحال کسال لا دال و حد سختی داید از مرد حجای داخری
وچلای و تاره و راشتا و حدای بدید با بایجید به براید داد الا بسا البحال
بی ظاهرا باطوار مع الده مانه داشیفه

فوله (١٥٥٠ -١٧٠) و ماله ا جالسو ،

هاله (ص١٩٦) - ١٠١ هي سن تحب

ور فی بها مصوله بنی عدلته الموسید؟ به الاستخدوان بنی داله المسی ، ا ساه و کال د اسم الفال فی بالآخذه دار دای الفال به و الا دان البا عدلا و از ها او عدم ع المسه ای سادات الا الله هاشد، لاحد د المنظرانية دان عها الها غير معدوله بني ماعله النفوس و بهما معدوالاعاء كما مر فانصبح بمعدول من فتم نفس فالاحتام الفلكله من منع حاجاو هو نقلها السطعة و هذا كفول بحكماء الاستهاليمير التي المال من دهر و بنبه شاب بي الثاب سرمدة و بالجملة ليس مر د هد لكاشف بالحديث بالحديث كالعلم عيالي غير عيلمي ولا مدى و كالاه النصيف (فدس سره) يددى بالاقال بالاقال بكان الاها بشبه و عدد بوجد في كالمه

قوله ا دو هده بروقه و ۱۷ سامی تصافیها دان تصال تلصیف فی تعایه پستمی از لا بری لکن/سواریه الا سافیها

هوله (ص٢٢٨، ١٨٨٠) «فساعد الرواح التجريم»

سمى رسالانواع سه على اله من بادراك الكليات العقلية بمشاهدة العافلة رسالانواع سه عن بعد والعصل بينان في هدا البعاء شاهد للجرداب و هي عليا لا بدع عن بعد والعصل بينان في هدا البعاء شاهد للجرداب و هي فسال احدهما مجردات هي عنو بالمعاملة بتحدال و عكوس محاكبة لا بالانواع في أو بل لامر و هي الكلاب المجردة و لا حر مجردات بالمطرة لا شجرية مجرد و بعربة ممراة هي الجرائد المحردة أي مسوعة عليان على لكثرة و الكاب محدثة الي مسوعة عليان على لكثرة و الكاب محدثة بوجود و هدا شهرداد بحوالحوال اللها المحددات المحد

5

ş

_7

الو

فوقه (ص ۱۳۹۵ س)) - مطيم لمنحه،

لبرسه و کلها تحدالر فاصیات المصدة على علاها عليا بهدا و الكل بحد عليا لا بهي الذي هي سيد حسم بعلوم و افضلها لابهي بالمعني لاحتس

فوله فرام پنرفی منه به ی پشرفی من اسیر ای لله ای سیرفی به من لانتمان من حقیقه الوجود الی حقایق نخبوه و العلم و النور و لاراده و عدره انتقا و انخلف و الحققا

فوله (ص٩٠٦ س١١)

لامحرى السفيلة و هو عالم السعالي الحراية ... به قاله بين السفالي الكفية. و الله المحسوسات كما الل ركوب سفيلة الل سبني على لدة والمشي على لاوص

فوله الآل مدرك لوهم سن سوى مدرك لحدال و لعص الا هدا مليوع كالمدرك العجال لان مداكه عبورا في ما يدرك الحدى الحواس لحيس و لعداره لحرابية للسب كدلك الآلها من للعالى وغير مدرك العمل لاله من للعالى كالمداءة للمده و هو (قدراسرة) مصر على هدا في كلما مدرك العمل الاله للدوك كلى كالمداءة للمده و هو (قدراسرة) مصر على هدا في كلما كلير و مقاللح العبار و في للعبر و تحوهما و لحن للبال في للعالية على هذه عليه الله من سالة في للعالى الله على الله وقال (قدس سرة) هناك على هذه عليه الله المدرك الوهم للساسوي مدرك لحدال والعلى

الدالاسفارالاربعة مباحثالتفي ط ٧٨ ه ق ص١٢١١٠٢١

ال الفائيج الفسياط فدايم الد الهراي

۲ـ ذكر هذاالتحمين ايميا فن شبيرهالتريث عبلى الدران الكربي في عواضع صغرفه و كذا في منواضع مغرفه و كذا في منواضع مغرفه في الإسفار والمندة والمعاد و فد حدما كلامةفده و احسا عي المناقسة التي اورد طية الحكيم ما المحتى المؤالة عدامه

ن وهم بدول عداده ساء م هي معني اللي علمي مقدف الي صوره حراسة حالمه كفيم إدارات فالموهدة بيس لأ للعلوب للعالم وهم سي لأ على بينات فیلسا هدند و دن کدیک باید از مدود بوت متحسر فی عرد بل ۱ و د عاصوی دادسته و سب کدید عبره درا با نوع مسر را فر د فر دها ایملات... للحصوصة بالدناء المتوس لأدالته ماكد للجلة ملير وامتشر لأداد فرادهال بلول بخرامه دارمات بحالية ما له بالمستوس بالله في فيحم إلى فيقديله كالله والدالة والحيوالله الدائلة والشرها والألم السائرة الموائلة الس علاوه عربه واللغلة تعريله واللله بيانية بيانية بي مدودة مايدوه مراسي و نسه بتجاعه بأل تلجله الجرائلة والمتدة حييها والس عداؤة الجراعية والمداومسها فال هدد و الما يه معاني حراثة موهومة فالبراء عليلة المعلولة ولس عملها جنع بلدي لأخرق ابي بهاجات معلونه لأصورته والسي بالألبي بالكي لا سفیده سایی، صنعیا به هم این دارانه و به ند و بد هم این بنجناب بدراته ه لاخه و شخصه المدركة عوهم دراي لاخال و تحركان و ماله أنا جام حركة فيس مدا الماهم اللغاء الأبراي للجيمات والمداد والأمجرد فيافيها لله وال کاللہ لاحدوں عرب اللہ ما معالی معارکه و د سجسته مهالی للماركات وهو المالد والأرامية حسية وي حيث هو كديك مين م الكروف من سيد ه من بيوب

-4

يا و قد اورد المحكنيالمحنى على هدااليوضوع عن الأسفار ملصلا و ليد احاد فيما الخاد و قد اوردنا عليه تعميالمنافيات في حواسينا على هدااليوضغالانغارالارية مناحب النفس ط طهران ١٣٨٧ ه في ص١٦١ المر ٢١٦

فه در لاسم لأعظم در الدال الدول على الدول ال على الدول الأعلم الدول الد

100 FEOUR 1 43 90

افسهم لأرضيه المحت بالاي نشابه و هي عوي عمليه عموهم و الداول و نبوي عمليه عموم و و الداول و نبوي عمليه من فلات و الاي الداول الداول الداول المارك الداول و المحت حروي الداول و المحت الداول و المحت الداول المارك الداول و المحت الداول المارك المارك المارك المارك الداول المارك المارك الداول المارك الداول المارك الداول المارك المارك

I was excepted

ای ماند به خه خبی دارهای ایسا به هم اصفای ایسا ۱۹ به اصفادهای ا ۱۹ با با با دار ۱۹ برهای ۱۹ خواد را با با با را حاد استخب استه ایداد ۱۹ با خهاد شده ۱۹ مها فهو اعتبار ۱۹ خاد تا با دای

فوله وعرزه دارك - وي كمال سود الحساد -

لاونی که فی الله ساده به عمد دیال جمل خدی خطاطی کسیاند بعلل جایی به نبود اللح که الله فیه دا تحییه الله داد لایزان دارکا دامر فوه بحیل دافته معیل لاین تحییمان تحییم شادی لای الای د اللمانی داند فی

ے س ۲۰ ی

دومورين و بد به مكل محساس ، استحرك، لا الدم في معرف الحبسوان فقيدس في ما بنه واحدم به

فوله (ص٢٤٣) ص٥) : «يسمع به الكلام المعنوي»

و تحدیث برتایی هو تکسات تعدیه این هی کنیاب به و خطایات معالفلوت اذات تکلام عی افؤاد و انتا : حصیل اندیان علی نفؤاد دیا؟ فوله (س۴۲۶، س۱۹) : «فی مقام هورفایا»

ی سیاو ب لاعالم بینانه و نیز د نمیره لاحایثاف و جایثریناه و هیا می مدن عالم نسباباً

وره «وهد مد لا شارکه الویی» ی مشاهده بدوره سنگ و سدع کلدنه سی هی کساب ته ندی و آدانه و خادمه لا پشارکه فیهما ویی و اما مشاهده نصور من عام الساب و سدع لاسواب مه فاکیرا ما پنین لاوسادانه فیشاهدون بر رح -عنوس و پستمون اسو ب هو بعد و غیردیث لا رفانی ب ایکه او کندانهم بعدو ن نها کلمات الله و احکام الله فاسحه کانت اوغیر فاسخسه

هوله (ص ۱۹۵۹ - ۱۹۵۱) الوطف الصاَّ ملكي ...

و کیف لا و می کان بایسه کالات برؤف و بنشنوخ لعجره کالاین بشفیق با بار مل کابروج الرحم و هی الدین بشفیقی سفوس و برو جهم فی لارواج و همیم فلمانداند یک بروج الرحم و بندراقد و دن الله و مشتقه و فدرهاقه فا عرو فی صدو المان بالك منهم بحوبالله و فونه

كان وأعلم البالروايات الواردة في مقام بنان اسهاد ملتائمينية المبالية فيصفه لا يتكن الاهتفاد عليهنا في الاعتفاديات والتصفيد في|العفائد مدارك|البرهانيات وتعيوض|الكنات والصوائرة مي|الروايات قوله بالأبر من لاوهام اللي وهام دمن لأماجه عال ما مهي عدلي كالجوف من بسبب و عاهي سداد عالي عاسمية بدالس سم برهيا في حكامله علائد من بحالت من بحالت من بحالت من بحالت من بحالت وحدد فيه يرقع سند أثم عصال فوله (عدد)

محوهراسوه کابه محمح بالم را مدسه و بحسه و بحسه کابه اما ناعتیاد الله نترائی من سحم به حد بالاحساح و بحال با بسی و حدد جینه باشده

قوله الاقتاد دخوای فلیک د فواند العصابیة قال اللی الد اللی بله به ^{اس}الیه ادا داشینیایی سلم بلی بدی .

فوله (۱۱) الفلمة (۱۱) في عليمة للجلمان لأعلج التجلم (۱۱) في عيني غرق سهيت

-1

City - Pers also

«على وجه بالعلم الله المائم من الحسد الحلى كلاهله للعلى بالعلى للعلى للعلى للعلى للعلى للعلى للعلى للعلى بالمعلى للعلى بالمعلى للمائم من الله العلم المعلى المعلى للمائم المائم من العراب المائم والمائم والمائم والمائم والمائم والمائم والمائم والمائم من معرفه على به الله المائم والمائم والمائم

موله (س٢٥٥) : «فتوهم لردائه نصه...»

فهده بنفس من عالیا لامل کلموه استفیله من عالیا لحس بیمیان تحاصیله کا سساسین و حاصله ۱ و حواد فی عالیا لامل فوای ما بو هیا بستواد الا شرمان بادوال تحدور رد اسال منتنی و حواده و احدوام علیا تحیل ما ۱۱ الی نظر دا دو حی استفاد

الوله (ص٩٤٥) : هو عاليهاالاستادالحسي....ا

ی بعلی به نمای آده فعلیه لاست و تحقه و تحقه به به بعلی به سال که لاستاه الحسی لان که مقتب بنفله سند که فارتمایی این که استهیره سنده پیراه فوله (نان ۱۹۵۹ سنده) دولها ولوالالیات

و لدیك ترجمه با معمرات موسه بهی سیمعرات المعلمه و شواول ال -المعمرات المعلیم بوجد عبده بعارهای كما شاهد علی هل تاس و لد كال سرآل بكران اعلی سمعرات لاستمام بنی سدات بدانه امل لاجات

۱- والاحاديب الداله على الحاد بورهما (طبهما السلام، كتوله (ص) اما و على ص بور واحد كسرة منفوله عي الغريقين المامة والخاصة .

(ص137، سية،٥)

الاعلى الواح سفوس سناويه ، او صحايف المثل العيبيته ، دره عيمرسي المشائلة و لاسر فيه من با صورات دينات فيل الزولها في المواد العصريته المافي عفوس المعلية المدينة المحربة ، و في ديد سال معدد في

فوله رسی سین بحراب دادیج با سان دالیت منافره علی سیل سا علم بعدیها سعور و لا سی سین بحراب

فوله النمي بالأندارات الن بدادات بتنادله بتناد به على بالم العربيات و هذا كنا الناد ال بحدالق باللبه ، جمعها دان على بالهاد الدبات ، هو خوهب فعال عقاماتي عندهم و لإنتااع عليها لاجل لانصال بدعوال لها

قوله الافساد ال بها صوالط كلمه قال للقواس للدائمة المسه الحركانها استوازه حركانها الدروم مسترم للعسلم المعلول و للارم فليه الدروم المسترم للعسلم المعلول و الارم فليه صوالط كلمة الدائمة الما اليه العلولية الله كلما الان كذا كان المثل في المحلك الراحين ليه المعلول الوليون الي كل للمله المعلل الراحين ليه الانتظام فلها اليامية لارم حراكاتها للمستدة المرضات اللي الان كذا فيكون كلا

قوله اود عليل هد فضحه للدمال والأبدارات السندة الأفيام على

وجه سرديد سي علي ۽ لاءِ ۽ سکون بينظ في بدهن ۾ سال ۾ شور سي . کو تنفس في موم وفي يتلفه وقت تنهما م يكون لاحل لانصال بالديك بعالم اولا والأعدال كما سشير معلم «فدس سرد» به أما نتود على أو فمعت بعايق أو يما چمته و صعف بدین ی عدواس باد عظره و استالاکستان و با سراص قان سیم باش بالإنصال فهوا صعاب لإنجام مام اخرى محراها وال كالياب لأنصال به وهو في النوام ناما سب کتبه و حرامه دان سب لینادالتحلیم این من صابعها بیجاگاه بجالی مات بكلتاب عللوار حراسه الصع في تحديومية في بحس للسوك فيشاهد فال ليرباش خلاف لا تالکته و عرائه کات رود بنیا س تعییر و الا کات مجاجه البیه کما سائی و ای شب حراثه ادیا بنصرات سجیعه اقیها د شاهدها استاست استی وجهها صدلت هدد رؤيا بالسل من للسرجاجة الى للميير وا إن تصرفت بسلعلله لاما تصوف بشرف ركبك بدعادتها بحب لأيتكن لأبلا في أبابته فهو المنصار لأخلام یت و ما نیس کدت س منو اصب نصو ادارمه او بیدد و استهه اد مناسه است نفن دا دنت بعلم حاکله استخله فلواره اعلی او درک بعدو حاکیله استخلیه معیته و دانت و رأن ان حصل به این فیوندیه انستان بعوادیث فهد هو ایرو نا المجاجلة في تعليم وهو تحلن المخال في رجوع من علور تسيل الله الي فيلها الينفل ميه و ان کان بالأنصال به و هوفي سطله قال لم تصرف فلهسا سنجله و شاهدها استفاسا على وجها كان وحساسريجا والهاما بتجنيد غيرمجا حي ألى الله و مل كوة د الأعلم على علم ١٠ ما وفي يقطه مسر له عمر في ولا ١٠ ق تشرفت سجيه طرفات ماسية البكن بالعام الى تبلها الطرب الى سناء بن و الا معت السجفة في لأنشان والسح كالمعتب لأيمكن ترجوع اليالا عن 10 أوت ال

قدله وصلاح ١١٣٠ - والنابي كما في ليندونس

ا دیه علی به صر شر در می دارد این کان فیستی شفید انتساعی به سرفین افواله الفستاوان با ه شده شده الیوانیه الاو داره با هذا خذهبیر فی ده کد ب و الاحکام می لایساء الدواخی البهید فی شواد

فولة (الأنهاع)، س١١٠)

الى سعيم و ل كان كر مار ب عاد را از ق بدهره في الحاف لحمايق ه لاسر الى سعيم و ل كان كر مار ب عاد را از ق بدهره في الحاف لحمايق ه لاسر الحكمكة الألهبة والأولى تأخذ فوله ما سام ربقاع لحجال مى قوله و باده بمشم في منذا لمفقة ، كنا لا تحقي

(10 1cm FEX.0) 40

الاقدرة بكسيالهم بالأعصل ويعوه

الوله (ص14 - ١٠)

ه شایی ای ما بهجم بستی حدث د چای د قد پفرق شهما در بحدش بوجه لى المطلوب و طفر بالمحدد لأوسط دفعيّة الأكما في الفكر ادفيه حركه و فعص معاهي حتى نظير دلاوست و لايهم ورود ساسى سرسه ولا و سادته الى بيطنوب دي فوله داني ما لا هنام معه على السائلة و حصفه

كسنهم والمرابعينية فنعله عليه باليء بالن بالعاوب في يوضوح ما يتوارية قولة الله مشاهدة المنك العبد عقبة إلى سياها الله مساهدة حقيقية المنك على پدستمه و خاصه الصول عطرته و عداله کندفال بند التلي الله نشبه و ۳ به في حق حبرايين عليه الناه أنيه ه ود نشق به فيش وقال به بعالى الاعتبالية شديد بقوى « في كيوه ينو ره سيخه سنخ هن ١٠٠ سي(س) در به من الناس على حيه الايه رفيقه بيث الجنيفة ، سيجيد أعلم ، تحتيمه ، تحدين منيلة في كتب بكيس مصيحة ليبيعه سنبوع له من ناس دايار والق تعلب بل تعليبه فليشفر به اليورس كبيد حد عصم بن لد نعمل بشام د دو. به لاحرى خطوط عظيمة إبدركانها .. لورته الصوابه الصوفة لا فاستدان هذا علمه في لللم كنافي الأكامالاسواء رزيه هو المسادة

المركة والأراد المراد ا

ساکال لا نهام من و الأحجاب الا لا تا تا ما ما ما الله الله الي يو حي او لا فير حكه طهور السناهية الرفايق الله تواده و النا و هو ارسال الرسق عياض لعليب المعلس كنده بالمصف (قدس مرد) لأن المعلس اشفته لرسل كما ورد لاستمان منا

j)

5

,s

- لارالمبورالطبية والتظرية يرتسم فيالتمى من عالمالعمول والمبور رفايق العص

هل سيب

فوله (ص٠٥٠، سية): «فاد الله وجودالتالم بصورته....»

لعمت مول هد المالام بدرعي عده صوره بعال معي ماده لاسان و لحال مله على فواعد حاملة ي شده بالرف الإرشاء الداب لمقدم المبورة على الله و نصور ، سنه ني علم م الحرمال اسه باد ده د احدث لا شرط حس كنامي الللاصورة للعالم الإملاسان فيتون عن شراد بالسمة في سيسمة عرضية الرقي-الملسكةالطوليةالصعودية كمامر أنه في الأولاكان بعايرجنادا ثياكان بنانا تهاسلون من تحلواتات ثم حدوالأ ـ ق معد صور ١٩١٥، مي سامله مايد حلق و ف تقلباته من عدم بعلى عالم لأمر و عاليا التعلي الله فالتلبية على من الله و التي لله صور هاملامة على مما ها في الصعود و سيدسي بالسمد دها الذي آدم ليوسي و فو له الاقاراد السي البرادية لأرده الحدثية بالرمان م الكان ليوع الأنسان أو لاسميا أفراده و واللقياء للمعسب برماني بل هده عمره سال معد مالاولى وهده لا ده كارادة الانواع الاخرى عبدالبك تس بسورا برسيكه في ديد لامل كما إنها كلياته وعند الأغراقيين العقول العرصية والمثل ليوارنه والمعلواء التامعوال فينادونها مصفيلة الأطلال فنها نشه وعبد تعرفه استاه لله تحسبي في الدراسة واحديثه والأحداث وحديد الوجود من حيح عهان و سير حاله ، ١٠ لاسال كما فان للصف (فاس سره) المحلى الله ال فيسماء عه من حب معره منها الأعمال ما مه في لأري فيصلها فيها لايراب و قوله الاونان عنه ادبك لأن الله خره و الناسية بعني وجود على لأسابيله كما فيرالدساو الأحرد حالاته في سلحويد عاين إقدس سردا

الد فرقع المحمية للدوانية بين البلهان و اهل المجلية وهو رضي ، صار من اهل المجلية

وسی وحیادی را عدر است معود و العارف لاید بلته و لاحالی عجاده دار انوازا و الدان کیست معاوفهراست الحداد و هی معاهر مصف م دارد دارد دارد این عربی العلمان و الدان دادر دارد این عربی العلمان و الدان دادم دارد این العجاد می معاهر مهر و قد من و معطی المعاد و الدان دارد دارد این العجاد المان می کان هو و حداد خواره بای شدر و المنابسة در حال و المانسة و الدان می تا و الدان المان و الدان و الدان

5

ŝ

151

١,

وله والهاجة المادة

ومرسه حرى بنب فقيه بعدر على بنس لاهيال و تعلقة الأمثال وهكفا في صورها عليه

MA IVE POLE RE

یوخت خلافید، و فی نحو هر لا بوخت خلافید، کد فی بو ره بده ب و نو . م الماهیات

فوله (ص٢٥١ - ٢٠١٠) الرجع الدا

ادما وقع ک لا ترتفع من مراح ملی به من مراحاً بقس لامر کدیگ لا معم عن مطبق بقتی لامر لان ارتفاع مصلحه دراعاع حسح لافر د ۱۰ بشتاً بنیم تله لا تــــ د و لا پندن

هوله (ص٣٥٣)، س١٩٥ - ١١٥ به خلايا ميكونهن

هم بنفوس الفلنكته د لا ردد به سوى رده نحق ۱۵ بجر با و ۱ اراده الها الا وارادة الله و ۱ بجر با و ۱ و ۱ به ۱ بیس بها هوى و شهوه بل كلهما مفهوره مطبوسه مبنجوفه بندد و كنته باكثرى و هى «كل من يكون كليدلك» باكون فعله فعن النحق بسر بن مورد آخر «همو ساد به لفنا بحض قال من ردته ، كراهمه بقعلسس او مره و بو همه سائله به فحست به الا سال بها لا باساله به منه مؤسرون دو مرد و مبر حروب س به حمله بهاكش بها ده الا رده به و لا كر همه الا عث كره الله بنه دايا سق بهما هوى مجاهاكش و بنزد الاالمدامة قالد بهمسهلكه في رادته اد وقعلو بهون و مسلو او مراه هي دادة فرد لاهها و بدايه و تجود بالله بنايا الله بهايات الداهما و المراه المناهاي الله بهايات المالية الداهما و المراه المناهاي الله بهايات المالية الداهما و المراه المالية المالية و المراه المالية الداهما و المراه المالية المالية و المراه المالية الداهما و المراه المالية المالية و المراه المالية المالية و المراه المالية المالية و المراه المالية و المالية و المراه المالية و المالية و

فیلها ما هو فی اغراق بنجند الفقد اسفاد البتینا منهه ۱۱ میه مافی عدسی ما بردادت فی شیء [۱، ۱ عله] که دادی فی فیش بنینه بنهٔ من ۱۱ میها از باموسی مرابعیا فیم بعدی ۱۱ مفد ۱۵ حد بنیز عمر شد و یا یعدد موسی

ال مرادة يه فلما التقويا التقييا منهم فالرفياهما حمضين

لوله (- ۲۵۳ - ۱۲۵ : مصص الد تحاطر

jb.

'n

او

94

مط

4

والعدوات به در ما را لا لله مساوله في تفسوس لا و الكليه و هي سامه باوساع حسامه و هدد سام و حوالها الوارد عال لا وساع و بعله المسروة مسلوم مسلوم مسلوم مسلوم مسلوم و المله المسروة مسلوم مسلوم مسلوم بعله المال و المولى الما الراها ها في مسافرات المال هي المال ملا المال الملك المال الملك المال الملك المال الملك المال المال الملك الملك الملك الملك الملك الملك الملك المال الملك المال الملك المال الملك المال الملك المال الملك المال الملك المال المال المال الملك المال الملك المال الملك الم

کی آن بلتگ بلوگان علی لفتش د براغ کریه مجدد کمره اللی و جنوده و به الاحید منصاب این تحسرت می توجود البتدائی و یا تنجیل ام جود ـ تقدری لا تبدال علمی ولا عدر تعلی وه . وعلمت بمكاملة هده الآفاد . به درا ما مراب مند فيا له فدر الراب من بها مند فيا له فدر الراب الراب الأعلى الراب الإعلى المالي الأعلى المالي الأعلى المالي المال

قوله ادکسته خرانه معتولات بدله الخرانة معتولات علی معیال. اکل لا تامید و خوده نفسی بال تامید و خداده برایمی از تجیب الد افوله (در۴۵۵ تاری) از الفات السامی

قوله و مسال سالانه عليمه و لمليه السدر ال الراد و للوح سجته مطلق عالم التفارفات و ال اربد به التس الانبه الماهو السداء ال على السهيا و السمالة عبد الان بها حصفه السعايا و على العمال للمعمولات و الدوات التحادات

فوله الفهو بارد مه نحل الله الله جمع بدوله تترجيس بالتعريب من ال

متحلفاً فاخلاق البحق تعالى بن منحف صهور خوده وكر لله به يشفيمه شأن س شأن و كلام في مفلق سوم ما تحقيقه المحمدته «فيمي لله عليه و آله» فاحتماله عمرالكن "

هوله (شر۱۳۵۹ س۳) دوهکد خال سراه سال در ۱۳۵۹ س۳ مساعیه همال ی ولایه و هد به ندمس شفاعیها همال

فوله (١٥٦ - ٢٥٠) . والذكر الحشير

ووله المن عجاب د كال داسالوال الاى في الدلية للدلول واله و لعبدولة و ما ما كان و السالوال واله وليلمانية البرسلة الرمانية فهي مالوال ووله فيما مشي و فيا الليم المركز و في كان عجولة الا في المسي و فيا الليم المركز و في كان عجولة الا في

الله ياعبيان وجودها لتاول عن مقابه الأحدى والواحدى والله فيل المعل حسبه من حسابه الله من الدي الله ا

لا عجب ما في المدينة عبونية و من بالحصيب في فتناه باشم لم حداله رحميه سركتاب في فيناصيما بيا عد عجليلة السرائيلية المناس الله و فو ها سرائيل محريب عليه في في مدين بها و فو ها له ألمف بالرايب بالبوراتية فو فها ألمواز لاسفهاد لاستاني في فيلفية لابسلة التي هي سواد لاحقو فحسد فيست كرا لمحب

المحال و حال دال، بعه دو به المراب دم ساحت و برا بعد الما روب دم ساحت و برا بعد به من فقص و برا بعد الما روب دم ساحت و برا بعد به من فقسي و عجاب سده في المسلمة عربية على الما بالاستقلاب الما من المحال الما عالم به من المحال المستقلاب المستقلاب المن و الهن حسن كليه والاستقلاب المن الما من المحال المن المحال المحال المحال المن المحال المن المحال المن المحال المحال

فوله ۱۰۰ فرد دگر تله نتنی ۱۰۰ و بد و بیسانته نمایی ادکر دانجره فی د بهرآن مثل فوله نمایی ۱۱۰ د کان بنه کثیر ۱ و ند کرات ۱۰ فال ۱۱۰ است کاند؟ کبر ۱۱

فوله (١١٥٥ - ١١٢٥) - ولها عن ولداسه

لان تولایه خینه انتشان لا . ن ایک مین تانجین و لاستید تا میه و سیره خینیه سوخه این تحتین تاکانات و داک نهایت فیکن سی و ی و لا مکان فوله در ۱۷ - ۱۷ - و - والا ص

نی بود نسی، شور دیم فاد هم می لاحد ب نی ربهم بستون به نسی عمول و نبعد فیها بور به و نسی شوم و بدخل فیها بور بعقول «اقتسر بشالساعله به نشی، عمر دو نسی رفیل عم نسایر با به و بدخل فیها بود نموس بعد فیسرخ هده نجادیات لاید دار بدلونه

ġ

2

þ

a,

٠,

۳.

فوله وفارمه الإمران المستحس

د لا ریسلای بدر کار بایشا قار از نظاهو لایدر کا من سوی و او و کی قاله نشیه و عیله و سیله پاست بلک و نشاه شریله پایت بنیز فلفیه شدیست عدی د هو نفلید د ای

" . 5-119" (Do Pila) de

اللي هياه التحليواج ما للحلواج المكون من فقت حاصر و افتيلها ما هو الدامة خ بالتقرفة كنا ورد لا هياد راساعه جرا امن عباد هاللنفس سيام او القيا وان لدين معرفة

11.44

فوله والم ۲۲۱ مراه و لمراس

رہ بنیا سے فی ہسائی ہدادہ کفر انی بحاج انی سائ

J-3 (3 - 811,0) 45

ره بسل چها سفار ام فی بدایمه بمجملیه «صلی الله علیه م آنه» از همانده و آن کانت مدمومه بکل بدایستان بمدی له مشه و آنه تا عن سبب دمته مع کو به انتظاماً علی بخش و اعتماما مانحق و با ایسی به مشه و آنه از ایسیدها با تجهاد م ایشکنیم علی کل سرف انعمی بحج (۱۷ عند النظاع مرا سونس و ازاهن و اسان و کد انجهاد

الولة و حر11 م 12 ، الم الساسة

فعالم آدم نقد هدهالمواليرولكن في سفيه شويه معمودية ، هده بداري تحسبانسر البكونتي، ١٠٠٠ رياسر سامتي تحسب غربته سرعيم، فيهي، ويه والأدانة واستدسه ، سرافية ، سرة دو شواه، دوان ، سبل واعد ، وي والتسليم وغيرها إلى المبعشروج في مدان سادان وقد فين

وقد ادرج بنصب (قدرسره) دائر می با استنبی فی دیا به لاد. بنه می ا<mark>ول درجانها الی آخر شرفها ثم البلکیه علیات به</mark>

فوله (ص۲۱۳، س۱) : «داعیه

فالتهوم كاستناصي والبحل ملك ماعدم كالرسوداء بالخرم عمامل

فوله (ص۲۹۳، س۴): «حيالتعرد والتعلب

هوفي كل شيء له آية . تدل علي انه م حدا

فوله اص ۱۹۳۹ س ۱۹۳۱۱ و متراحب است.

اب والقائل على بن ايبطنائيه الفيرواني له بن حسم السنم را مواحث بنداب في المند، والمصاد دط (۱۳۱ كتاب ۲۷۱ بن ۱۳.)، والمعاوضات والمعانيات با دسمة الموارث و مواحث التعليب ۴ـ س./با ۱۵۱۵ و المالفيدفات بن./با ۱۸۷۵

19 - 172 - 1 4 p

ادین شوه د شریعه و با اینه الحد فرقی شی الساسه کانه (فلاس سره) فال بین شوه و نشریعه د این بیاث و اساسه

(3 to #100 de

الاسعة على حدد الأسعاس بسرية إدام شبة هذا عول من هواي بالعدد الأمامية دلاية على به بعدى دلاية الرياضاتية لاية بعلم حيث تجعل رسائسية اد والأسة

> ۳ س ۹۰ ک۳۹۹ با س ۹۲ ک۳

ġ

ā

۲۔ س ۲۱ء ی ۲۲ ۲، س۸۵۰ ی

فوله (ص٣٥٥ء س٣) : «ميدئها نهانةالسياسة»

ای غایدة السیاستة النتیوات والولایه فالستیاسه كالمعدمة مطوبیها توصیه لا صالبه وقد ورد آن امیرالمؤمین علی لاسه سلام كال می تعروات اد تنهرت و مرسه لامو مید . ينكلم في الموجد و تنعارف تربویه و قدفیل به وقتاً یا امیرالمؤمین لاموض بهد . فقال لاعلیه السلام هده تحروت و سن تنیوف و ما قدر علی تحدو ی كلیا لاحل هد قوله (س۱۹۹ س۱۹۹) : «واماالهایه ...»

«واماالهایه و مهایهالسیاسه » و نم یدکر صریح نهایه نشریعه اد عنم انها العود الیالعالم الاعلی موطن التموس القدسیة

قوله ، فافي الفضيئة الفاعله له في كثيرر من بسلح شو هدفي الطبية في الموضعين وهو الأحس .

قولة (ص٢٦٦، س٤) «فافعال النبالة حرية»

الكليثه و لحرثيه مى المعل وعسار العايثه فالدانعاية (دا كانت كلمه الهيئة كان ... القعل كلية والا فلا .

قوله (١٣٦٠م س١٥٠١٤) : هولها وحدة تأليقية ي

هدا تمهید سیال سرایکه آثار الافوال و الافعال الی هی صندالبدی الی النفس حتی یعلم سر اعرام الشریعی علی الحساب و تحدیرها علی سباک و کما سیصر ال کل صفکه جسمانیه آ او صوره حمییه صعدالی عالم النفس صارب هیشه نفسانیه م فوله (صهای، نویه) :

لاقىالأسارة كي منافع بعض بصادات علىاليخشوص = » و قد يظيب في يو ب

الفقه من الصلوه والركوة والعب والحج والكاح كناما مسمى بالسراس مشمالاتعمى السرارها و حكمها من شاء قلينظر اليه 1 .

قوله (ص١٩٦٩، س١) :

ووقرائية الكلام، و قلت في النشراس:

قرائكة القرآن حازت الشكى الماب سان بعيد عن فأسيل حق

فوله (ص ۱۹۹۹، س۱۹) :

«واماالصوم» و فيالنتبراس

و خيس صدوم ليصير مظهرا الصدلا يطمسم رب السوري

غوله (ص ۱۳۵۸ س ۱۳۸۱) ÷

وواماالحج، و فيالشراس:

الكيش للبحق دي بحيالاً

مي هيده الأمنه أرهب سنه

عين بيستا وابتسلي و داد مم

غوله (ص٠٤٧، س٦) :

واماالزكوة، و في النبراس

بعيبب كالعيسر ركوه العافك

عباملته ركوتهب فصانوس

سنادينا وركوه نص فاهو

قوله . ومن الشاليَّة و هؤلاء سايِّه هم البشار اليهم عوله نعالي . لا شَّمات

قبيب ، وي فنسل الحبال

دائت سوى العجه ربايئه

دال عتر" ديوا فتؤاد هتم

مما رزقنا يُنفيق ون شاملية

شوقيته حبالاولى وتوالصرر

ان تسول لا إلسه الاثالة

إت عقاالكتاب فد طبع على بيقةالمرجوم الطاج ميرزا احمد فرهودي الظهرائي ،قدم..

الصدفات للففراء والمساكين و تعاملين عليها و تبؤلثقته فنوتهم وفي الرفات و تعارمين وفي سبيلالله وابرالسبيل ا

فوله: «وفي بتمود ربعه» اي ربع بعشر دالتمان الأون في الداهب عشرون دينارا فعتشره ديناران ، ربع عشره نصف دينار وهو ركوته و نصاب لاون في المصنة ماتادرهم فعشره عشرون درهما و ربع عشره حديثه دراهم و هو لفدر البحرج في الراكسوة .

هوله ، قائم لا يقوب منه شيء» يكون حسره عليه ما بدل الهائينجة الحساءاته اطلاق من تورثني و حروح من سنند مي لاسادي

درعدم من شاهيار صاحب عثم

ر وحودم میکربره در عدد

على الله كما قيل:

جنا و شي الروح لئب

سالبروح أطكب وبنعية

فهات من عندك شيء، و اماالكمال فكما قيسل

الاس تفاخر مكن كه الدر حشر كدمت كردمت و ماك مار

و فى الحدث المدسى «ابى حملت لراحه فى ترك الديد والسماس يطلبونها فى بعلقهما» واما لاهل والشوال فهى كمافال اميرانية مين عليه السلام

لادع دکرهن فيما لهن وفيناء ريحانط و عيمودهن سواه» واماالوند فقايالله تعالى الاانيا اموالتكثم و ولادكم فتنة والله عنده حبر"

ا۔ س پاہ ی 7 1۔ س پاکہ ی دا

. II - ______

دو به ۱ «بدواعی هده الموی اشاات» می قوتی الشهود و المعنب و قواه الوهم و اشار الی الوهم بقوله: «وجنود ابلیس»

ĴΙ

'n

()1

1

49

۱,

قوله (س۳۷۴، س)) : «إن قوام الممكن»

المسكن ولامكان بمعنى الفتر و هو الوجود العاص المعوم تقو ما وجود تا بواحد لوجود و اما لممكن ولامكان المشهور و هو وصف الماهيئة فهو دون تتقوم لان حيث د تها حيثيثه عدم لانوه عن بوجود والعدم ، فلا سحيته بها معه و فوله ، و فواه سفوا معنى . شاره الى حفد البرات و بى ن فى النص لمجرده الفلسيئة و فى العمل لاماهو » لم هو؟ كه دن ارسطوا فمعرفه سوجود ب محيفيثه سفوسها الوجودية سيما هدين الوجودي معرفاته كه دل عنى لاعلمه السلامة معرفى بالبوراسية معرفة المدينة المعرفة المدينة الوجودية معرفين المعرفة الله المعرفة المعرفة المعرفة المعرفة الله المعرفة ال

هوله (ص٢٧٤، س٧). وقد لم تعلم بانها بالعبودية»

وسياس من الحدث شريف «المتودية» حوهره كشهها الربويية»، وإن لعدد العظيمي لا يملث شيئا لا الوحود ولا ستان الوحود ولا افعال الوحود كسفر را في نفقه النالميد لا يملك شيئا ، فكل ما في العيد سولاه ، فيمرفه العيد لفيه معرفة مولاه ،

قوله (س٢٧٢ء س٥) : «كذلك الألهية والرع به»

اد لا معنى في داته سوى صريح دانه فهو يدانه علته ومفوام" فمعرفه المنفوم يجهه الدورانية المعرفة المقوام

> ويد كيا قال ارسطو : ماهو و ليهو في المجردات واحد عند من ٢٦م يندوه سورة الشعراء : و جنود الليس اجمعسون ،

وله (ص۲۷۱، س۱۹) : «اي ليكونوالي عيداً»

اشاره الى وجه نصير ننصر بنصر بالمعدون، نفوتهم الاستخدادون مان روح العبادة هوالعبودية والعابدالعقيقي لابدا ان يكون عبدا حقيقيا بالمعي البدكور فلا بد الله يكون مرضيا من معام للمنتق بنولي الحصيفي الى معام بنحت باحداده و من معام بنحلت الى معام النحف و هذا حق بمردن الشهودي و حق النفس

فوله (٣٧٢) سوالحركة لا تكون الا في عان»

قوله (١٧٢٠ س٥) : «قالصل الإعمال»

اى اعم من الفلسته واللساسته والاركانية ، قان الايتنان والمصديق دفعيد كورات الدخال في حفظ البعرفة و عصل ما يحفظ بالبعرفة بذكر و نفكر وارد أنها و سوائها الكفر والمعلنة كما سياتي الالتحاب هو الحيل .

عوله (۱۲۷۰ س۱۲۲) :

«فند پنجمت به انجیوه علی الاندان» و نخاصل آن هما ۱۳ به مراسه اما پنجمت به المعرفة علی نامدان المعرفة علی نامدان وما پنجمت به مواقع المعرفة و هومانتخمت به المعیود علی لاندان وما پنجمت به الاموال

الوله (س۲۲۴ س۲۱) :

لاما يسمدُ أن ممر فيه للمتماي و منه شدا أن لذكر أو الفكر كند مرق لينكلم والحكيم و اهل الكشف والشهود

قوله (ص١٧٢، س): «الأمن مكر الله

كما في فاعل الحير أن و عمل الحسيات و في المشعشين بالشعيم الاستبدر الحيثة

والقدوط من رحمته كما في المراكب للكماير الأكس من روح لله . قوله (ص٢٧٤، س٢٠) : «العنوس»

الما سمى بهدا؟ لابه ادا جنب كديّ بالانطال حق بعير عبس بنين صاحبه في

قوله (س١٢٥، س١١) : «كالن بالن»

هد مثرها يعال «العموفي كالرادي» و تمعني ثب موجود سايل عن تماهيئه فضلاً عن المتعلق فصلاً عن المحل

موله (س٢٧٩م س٢) : «مجردة عن النسيات»

نتی هی محص بدشر . و نصا معرده عرابحکم وابسل سی روعیب فیه و لعل النسیة تقلیب علیها فی کلامه (قدس سره)

فوله (س٢٧١)، س4) : هومي كان مقبال.....»

ويم يدر ان ما دنوا عنها رياسان شرعيثه بنفوس وحكيه لاشراق مشروبية بارياسه علم يكن حكيماً حقيقيا و انتيا لهريكن حكيب حامد دانشريفة ليس ظاهرها الاالحكيمة الحقيمية و الساسه و بسرائية و لهد لا بدوانها الحكيماء في هذه لاعصار اد في فقيله هن شريعه عليه و دميها الحكيم الانهية و استهيئه الن فسرار اللي نفس العمل يضاً حكيمة كما نفال الحكيم الاراسا القمار و درسياكرد راها

هوله (ص۲۷۷ س) ۲)

هولهد قال ولا سی بعدی و سفت فیروعی، ا معانی اجری احدها سه
رای فی د به سعته و حیطه وجودیه سوست به وسعیه و نفائه سه بحیث لا یکون
بعده لا دولیه قالا یکون می لاولی، الا ورثبه ولا سس لاست که قال « "دم ومن
د والظاهر انه سعف فی هذا الموضع شی، مثل داخم ان فیهشنا.

دو

لا قر

الد وا

اك

رق

القر

دوبه تحد نوائي بوم اعدمكه و دار «بوكان موسى حثّ بد وسعه لا باعي» سل في وصيته «وان من شبعه لا براهب» ، ثانيها الله لا مدام في السلسكة الطسوليته لاحد بعد مقامه الا مدم بولايه ، لا مصم لاحد فيه كما فسيل لاسس وراء عشد ال قريقة فالاول مظلق و هذا بحسب العثول

و ثالثها ان يكون نصرين هن لاحران عنائلين بالأدوار و لاكوار و فعي هذه ــ الدورة والكورة بني بالعددالمعروب سهم قد والراد وحوب بكسرار عوس السفوس والاوضاع عندهم على وصاع دورة للوالك .

هوله (ص۱۳۲۷، س۴): «حكم المجهدين»

والمجتهدون مظاهرالموة بما دهيهي،

قوله (ص۲۲۷س۲۱) ۱ «واماالاولدر» «

الحاصل الدائمواه الشريعية عصف و ما سعرطية فكن من هؤلاء الطوط الثلاث فيها شريك اعلى الاوصياء من الاثمنة المصومين و لاولياء المعلق

عوله (ص٢٧٧، س١٤/١٤) - دان في اسي - -

ای مکلئمین بکلامالطائه ؛ محدثس محدثه و به بهمه ی حصصه و ایا مم بکش رقیقته بل محدثین بنقرالحاطر

فولة (س٢٧٧، س٢٤) : «انجال الهيال»

اى لا يمكن القصاعهما الدلا بد لاسهانه من معهره في هذا لعالم

 ۱ - لان خاتم الولایه البطلمة المحمدیة حوالبهدی البوجود فی حرائز مسان و هو منجد مع محمد بحسب باطبی مقام الولایه و به یقندی عسبی (ع) الذی کان خانبم ولایه المایه و قد اشتما الکلام فی شرحنا طی المقدمات الفیجیسوی .

قوله (۱۳۷۸ س ۱۹۷۸)

والم حاء على سبى بديث بدى شاره الى به لا يستكن الا يه الله مداله والله بعالى بشبك الا يه الله بعالى مستدى كل الاساء و سندهم والمن حد اوليائه في آخر برمان مستدى عيسى (عليه سلام) والهدائم الاستدام و دلك لابه تعالى م يقل بهم اقتده الله قال دهديهم و هديهم من الله بعالى كسما والحدمة المحدث حد بقال لعقل الكثى بل الرحمة الواسعة ليهم احمل ما ما حيرا بحق محمد وآله صلوال بشطية و عليهم المالية و عليه المالية و عليهم المالية و عليهم المالية و عليهم المالية و عليه و عليه المالية و عليهم المالية و عليه

1,71

lis

FIG

o.

16.0

111

B Liv Li

1.

1.00

 عد قررنا في محله ازالههدي الموعود في حسر الرمان بكون مصدى عسبي و به خيرات الولاية المطلعة المحيدية عن...

۲ ـ س ۲۱ ی ۱۸

به رود و عامل بصحیح هذه المعتبه و العليق عليه عامر شهر بد المعتبم هي شهور ۱۳۸۹ من الهجاء المحبد و الم

Will this which the extrement is one again put all own of Issent processors in his cert. This year me picci led soo at Linux placed by and Suffish at the Faculty of Theology of Meshed. University has devoted his whole life to the task of propagating the riches of Islamic gnosis and theosophy are present in the case of the propagating the riches of Islamic gnosis and theosophy are present in the case of the case of the truly of the case of the cas

Served Hossem Nan
1144RAA

pre 7, 1967

weds a transition a rection or little concentration,

391

Ic.

1 1

11

1,0

1

198

Sel

111

15

ήř.

ten.

1

-1

.

150

- 1

. .

N . 1

. 1

Explained to the Same of the state of the st

The Commentary of Sabziwari

I many white takes of the section of

The omenation parties of the state of the st

rd i A II — II — II — II — II

tracting nestress of restriction Miles Sacial missis on computed restriction as targo an excelled argument to the present of the restriction of th

many provide and the Mali Schaulsconserved and the Mali Schaulsconserved and the Mali Schaulsconserved and the solution days

properts appear and the key has distinguished

the shari ah and why ment should obey it. He also

the specific and solution and esoteric aspects

of the revelation

Let t be a second of the state of the sta

Finally the fath state deals with procless me all that perturbations, such as universal typical perturbation of any personal special difference. He dondlise is some where as pointed to matter,

the sent the theory of new of the street as the terms and multiple to another. It is to be the Detection of an area of the terms of the nearest which the act includes the terms of a trigonores are created in a beyone in the patential of the Patential of the Source of the

The third reaching is treated by the respect to be in the respect to be in the respect to be in the respect to be into the respect to be into the first of the book bornes includes the first of the book bornes includes the first of the first of the respect to be in the respect to be in the respect to be in the respect to the respect to be in the respect to the resp

In faith want of focus the sit of of the dard if

The second stabled contents the different mades of build especially the tall extreme to the intention of aprecial Islam opiniosophy which owes its existing essentially to Midlâ Sachia. This most life that discuss of his been treated more arrays as Midla Sacrian to the model of the specific Shifa of Ibu Sinâ.

t

fe

B

11

Molf Substitutes to a cisc somether No. says Birry of the property term of a special term of the No. says Berry Berry is present this independent for the Cell of the policy is present this independent for Cell of the policy is present this independent for Cell of the processes Names in Cold does which content in the Cell of the processes Names and Morton for many Cell of the processes to dear to proceed on the Atomic of the processes to dear to proceed on the Atomic of the processes to the Atomic of the processes the Division Name which is the consent the restore of the Superior Name which is the consent the restore of the Superior Name which is the consent the restore of the Superior Name which is the consent the restore of the Superior Name and the Superior Name

The fourth and mental inscessions of a current of the fourth and interest cence, using and mental inscessions of a current plant feet one of the most essential inscessions of a current plant.

relatively shorter treatises vertically that is a significant of the docume of the last transfer to the last transfer to the last transfer to the last transfer transfer to the second continuous dealers of the last transfer transfer to the second continuous dealers of the last transfer transfer the last transfer trans

The Shawahad is composed of five mash!

of how cis to toon" to a set to a 'non to present several hadan and a set to the several hadan and a set to the several memory with secondary to the several five secondary with secondary to the secondary

and the trade of the state of t

major share in this endeavor by writing a restriction of the same of the same

ation of the minimum of the series of the minimum of the series of the minimum of the series of the minimum of the minimum of the series of th

The State of a act of which there it of the

I frd, Meshed 196

1 S J. Ashtivârii include

1 mil to

1 preface to the

1 mil to greface to the

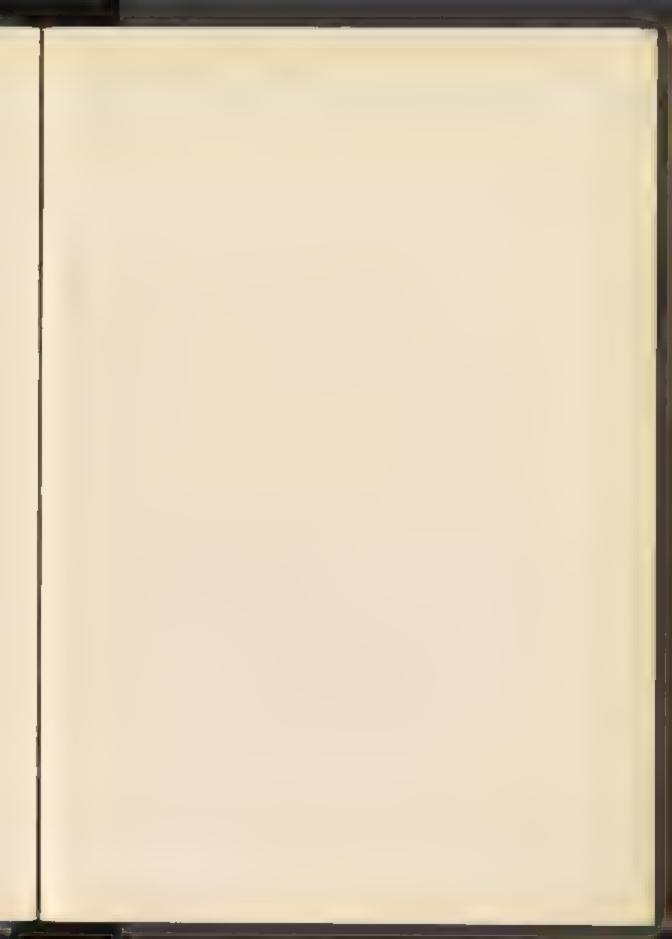
1 mil to greface to the

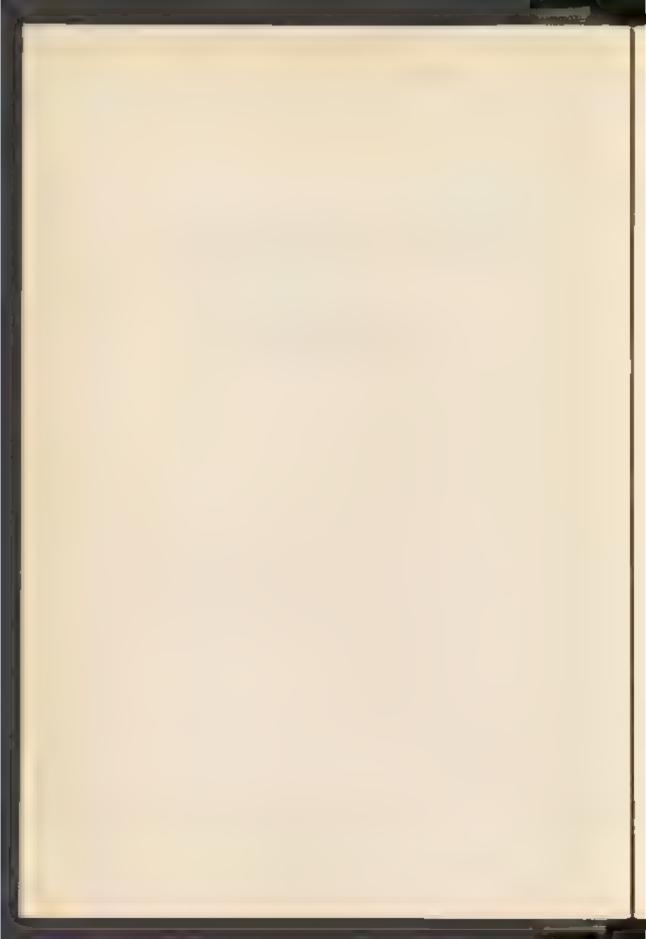
Preface

The last few years force seen a more revival of interest in traditional Is in a parasitive in Persanders and the wife is of Scar al Din Scars of Mahi Scar al Din Scars of Mahi Scars of the whole interest works I we seen an Islam to everthe mostly in the ton warm if for an artificial of Islam to the total of the scars of Islam and Ashaviral the editor of the volume has

Of Cost togs as a manage of the second of th

al-Shawâhid al-rubûbîyah

DIVINE WITNESSES

Şadr al-dîn Shîrâzî (Mulla Şadra)

With the Complete Gt . . . Hājji Mullā Hādi Sabziwāri

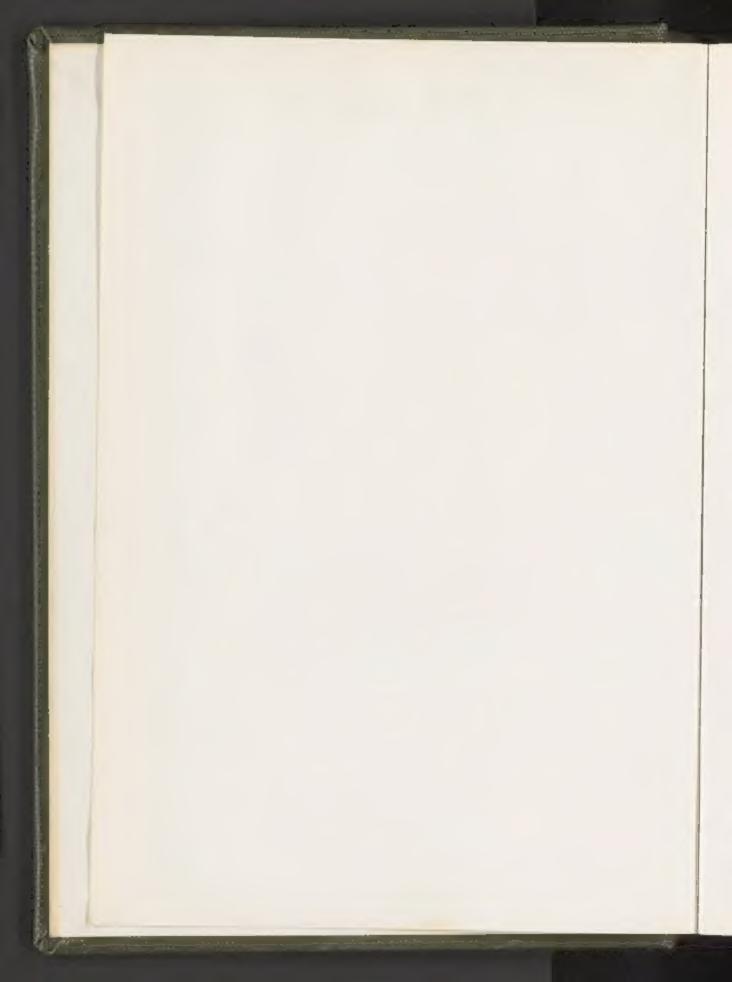
Le served Jalāl al - Din Āshtivāni Let served Jalāl al - Din Āshtivāni Let served served

time 1 Nasr. Ph D

W hen I m + Pr . 007 0295

DATE DUE

DENCO 34-191

